

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

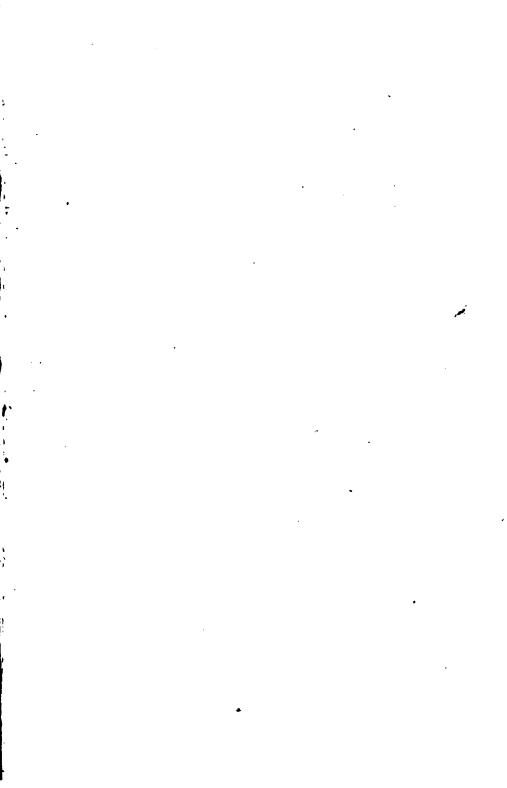
· T. 9

HARVARD COLLEGE LIBRARY

FROM THE LIBRARY OF JAMES JACKSON HIGGINSON (CLASS OF 1857) OF NEW YORK

JUNE 15, 1917

. . •

C. PLINII SECUNDI

NATURALIS HISTORIÆ LIBRI XXXVII.

VOL. II.

RC Co. III. Howelland

· -

C. PLINII SECUNDI

NATURALIS HISTORIÆ LIBRI XXXVII.

EX EDITIONE GABRIELIS BROTIER

CUM NOTIS ET INTERPRETATIONE

IN USUM DELPHINI

VARIIS LECTIONIBUS

NOTIS VARIORUM

RECENSU EDITIONUM ET CODICUM

INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS

ACCURATE RECENSITI.

VOLUMEN SECUNDUM.

下

LONDINI:

CURANTE ET IMPRIMENTE A. J. VALPY, A. M. 1826.

Harvard Jollege L'rory

(June 15, 1917

From Lac Lib a y of

James J. His ginson

New. York

the second section of the second

•

.

•

•

c. PLINII SECUNDI

NATURALIS HISTORIÆ

LIB. 111.

C. PLINII SECUNDI

NATURALIS HISTORIÆ

LIBER III.

Primus et secundus Europæ sinus.

1. HACTENUS de situ, et miraculis terræ, aquarumque et siderum, ac ratione i universitatis, atque mensura. Nunc de partibus: quanquam infinitum id quoque existimatur, nec temere sine aliqua reprehensione tractatum. Haud ullo in genere venia justiore, im modo minime mirum est, hominem genitum non omnia humana novisse. Quapropter auctorem neminem unum sequar: sed ut quemque verissimum in quaque parte arbitrabor. Quoniam commune ferme omnibus fuit, ut eos quisque diligentissime situs diceret, in quibus ipse prodebat: ideo nec culpabo, aut coarguam quenquam. Locorum nuda nomina, et quanta dabitur brevitate ponentur, claritate causisque dilatis in suas partes: nunc enim sermo de toto est. Quare sic accipi velim, ut si vidua 6 fama sua nomina, qualia fuere

CAP. 1. 1 Ita Chiffi. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. ae siderum, et ratione Ald. Junt. Başil. Lugd. Erasmi, Dalec. Elz. et Gronov. Mox vet. Dalec. atque mensuræ.—2 Vet. Dalec. id quoque astimatur... tractandum.—3 Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Elz. et Gronov. venia justior est.—4 Margo edd. Dalec. et Gronov. disceret, ex quibus ipse prodibat.—5 Ibid. quantum dabitur brevi.—6 Vet. Dalec. ut sicubi vidua; Chiffi. ut si dividua.—

^{*} Ut si vidua] Oppidorum, inquit, obscura scilicet ingloriaque, citenita nunc audienda sunt nomina, tanquam cum primum fuere condita, ut

primordio ante res ullas gestas, nuncupentur: et 7 sit quædam in his nomenclatura quidem, sed mundi rerumque naturæ.

Terrarum orbis universus in tres dividitur partes, Europam, Asiam, Africam. Origo bab occasu Solis et Gaditano freto, qua irrumpens Oceanus Atlanticus in maria interiora diffunditur. Hinc intranti dextra Africa est, læva Europa: inter has c Asia. Termini, amnes Tanais et Nilus. Quindecim M. pass. in longitudinem, quas diximus, fauces Oceani patent, quinque M. in latitudinem, a vico Mellaria Hispaniæ ad promontorium Africæ Album, auctore Turranio Gracili juxta genito. T. Livius, ac Nepos Cornelius latitudinis tradiderunt, ubi minus, c VII. M. pass. ubi vero plurimum, x. M. Tam modico ore tam immensa æquorum vastitas panditur. Nec profunda altitudo miraculum minuit. Frequentes quippe tæniæ candicantis vadi carinas territant. Qua de causa Limen interni maris multi eum locum appellavere. Proximis autem i faucibus

7 Chiffl. delet 70 et, probante Dalecampio.—8 Ita Chiffl. inter h. A. est edd, vett. item Harduin. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.—9 Ita vet. Dalec. aliique codd. ap. Harduin. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Turranio Graccula edd. vett. ante Harduin.—10 Ita Chiffl. Regg. Harduin. 1. 2. Colb. 1. 2. et Paris. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. uhi minimum Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Lugd. 1606. Dalec. Elz. et Gronov.—11 Ita Chiffl. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Proxima autem edd. vett. Mox, margo edd. Dalec. et Gronov. coërcent reluti clau-

- b Origo] Melam sequitur, ita scribentem 1. 4. operis de situ Orbis: 'Nunc exactius,' inquit, 'oras situsque dicturo, inde est commodissimum incipere, unde terras nostrum pelagus ingreditur,' &c.
- c Inter has] Nam Europæ Asia. Africæque obtenditur.
- Quindecim] Sic Martianus, lib.
 vi. c. de rotunditate terræ, p. 201.
- · Quas diximus] Plane modo, his verbis: 'Gaditano freto,' &c.
- Album] Nunc Capo Spartel: idem Ampelusia vocitatum, v. 1.

- s Ubi minus] Ubi plurimum, decem: ubi minus, septem: ubi minimum, quinque mill. pass. ut dictum est proxime antea. Vide Notas et Emend. num. 1.
- h Frequentes] Adeo parum depressi fundi mare ibi esse significat, ut vadum ipsum saxosum appareat, ac per latitudinem freti ab Europa in Africam instar tæniæ fasciævé candicantis porrigatur: ταυίαν δφαλον appellat Strabo, lib. 1. p. 49.
- i Proximis autem] Montes, inquit, utrimque impositi faucibus quæ fre-

utrimque impositi montes coërcent claustra. Abyla Africæ, Europæ Calpe, laborum Herculis metæ. Quam ob causam indigenæ columnas ejus Dei vocant, creduntque perfossas za exclusa antea admisisse maria, et rerum naturæ mutasse faciem.

(1.) Primum ergo de Europa altrice victoris omnium gentium populi, longeque terrarum pulcherrima, quam plerique merito non tertiam portionem fecere, verum æquam; in duas partes, ab amne Tanai ad Gaditanum fretum, universo orbe diviso. Oceanus hoc quod dictum est k spatio Atlanticum mare infundens, 4 et avido meatu, terras, quæcumque venientem expavere, demergens: resistentes quoque flexuoso littorum anfractu lambit: Europam vel maximo recessibus crebris excavans: sed in quatuor præcipous is sinus. Quorum primus a Calpe Hispaniæ extimo (ut dictum est) monte Locros et Brutium suque promontorium immenso ambitu flectitur.

stra.—12 Herculis meta Chiffl.—13 Pintian. perfossos, sub. montes.—14 Margo edd. Dalec. et Gronov. in Atlanticum mare se infundens. Mox vet. Dalec. venientem exspectavere, excepere.—15 Ita Chiffl. aliique codd. ap. Harduin. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. præcipus edd. vett. ante Harduin.—16 Locros Brutium, omisso et. Chiffl.

NOTÆ

tum urgent, sibique propinquant, claustra hujuscemodi continent. Id acceptum a Mela, II. 6. 'Deinde angustissimum pelagus, et proxima inter se Europæ atque Africæ littora, moutes efficiunt, ut initio diximus, columnæ Herculis, Abyla, et Calpe.'

J Perfossas] Vide Notas et Emend.
num. 2. De re ipsa Pomponius, ut
solet, pereleganti brevitate, 1. 5.
'Hunc Abylam,' inquit, 'illum Calpen vocant: columnas Herculis utrumque. Addit fama nominis fabnlam: Herculem ipsum junctos olim
perpetuo jugo diremisse colles, atque
ita exclusum antea mole montium
Oceanum, ad quæ nunc inundat, ad-

missum.' Seneca Natur. Quæst. vr. 20. 'Sic et Hispanias a contextu Africæ mare eripuit.'

k Hoc quod dictum est] Gaditano freto.

¹ Quorum primus] Is Ibericum mare, Sardoum, Tyrrhenumque complectitur.

m Locros] Pomponius quoque prope Brutium promontorium Locros statuit: 'Tertius sinus,' inquit, 'inter promontoria Zephyrium, et Brutium, Consilinum, Cauloniam, Locrosque circumdat.' Brutium vero promontorium illud est quod cap. 10. Leucopetra appellatur.

- eadem Bætica. Mox a fine Urgitano 1ª citerior, eademque Tarraconensis ad Pyrenæa juga. Ulterior in duas, per longitudinem, provincias dividitur. Si quidem b Bæticæ latere septemtrionali prætenditur Lusitania, amne Ana discreta. Ortus hic Laminitano dagro citerioris Hispaniæ, et modo se in stagna fundens, modo in angustias resorbens, aut in totum cuniculis condens, et sæpius nasci gaudens, in Atlanticum Oceanum effunditur. Tarraconensis autem affixa Pyrenæo, totoque ejus latere decurrens, et simul ad Gallicum Oceanum Iberico a mari transversa se pandens, Solorio monte, et Oretanis jugis, Carpetanisque, et Asturum, a Bætica atque Lusitania distinguitur.
 - III. Bætica,* a flumine eam mediam secante cognominata,

CAP. 11. 1 Dalec. legit, a sinu Virgitano.—2 Chiffl. in duas partes dividitur.—3 Tarraconensis autem hine affixa Hardulu. 2. 3. Bipont. et Franz. Mox transversim vet. Dalec.

- a A fine Urgitano] Ab oppido Urci, qui Bæticæ finis, idemque Tarraconensis initium, ut dicetur cap. 8. et 4. Urci, Urgi, Virgi, omnia ejusdem oppidi sunt nomina. Hodie Almacaren. Martianus a Plinio mutuatus, lib. v1. pag. 202. cap. de Hispania: 'Ab Urcitano fine,' inquit, 'qua eiterior meat, Tarracouensis dicitur,' &c. Mela, 11. 6. 'Virgi in sinu quem Virgitanum vocant.'
 - b Si quidem] Martianus, loc. cit.
- c Ana] Nunc Maurorum lingua Guadiana, hoc est, Sumen Anas. 'Aras Straboni, lib. 111. p. 189.
- *Laminitano] Ab oppido, quod Aquíruor vocat Ptolemæns, in Carpetanis,
 11.6. Laminium Antoninus, in Tarraconensi, quod a capite fluminis Anæ
 distare ait idem vii. pass. mill. Hodie oppido nomen est Montiel, et idem
 circumjacenti agro, Campo de Montiel: nec procul a fontibus se in di-

- versa stagna fundit, ac se ipse premit subinde angustioribus alveis, mox in totum cuniculo se abscondit, sæpius ita nasci gaudens: quod circa Metellinum oppidum, multis ab ipsius exortu millibus, contingere falso veteres credidere.
- · Ad Gallicum] Qui et Aquitanicus appellatur.
- ¹ Solorio] Solurium vocat Isidorus, Orig. XIV. 8. qui montium Hispanim altissimum prodit. Nunc vocant Sierra de los Vertientes.
- s Oretanis] Oretana juga, hodie Sierra di Alcaraz: Carpetana, Sierra di Guadalupe, Sierra di Pico: Asturum denique, Sierra de las Asturias. Pro Asturum frustra Vettonum reponit Joan. Genes. Sepulveda, Epist. 111. 45. ad Pintianum, p. 181.
- * Bætica] Andalusia nunc est, cnm parte Granatensis regni.—'Unde sit autem Andalusiæ factum nomen, mi-

cunctas provinciarum divite cultu, et quodam fertili ac peculiari nitore præcedit. Juridici b conventus ei quatuor. Gaditanus, Cordubensis, Astigitanus, Hispalensis. Oppida omnia numero CLXXV.c In iis coloniæ IX.2d municipia VIII. Latio 3 antiquitus donata XXIX. libertate VI. fœdere 111. stipendiaria CXX. Ex his digna memoratu, aut Latiali sermone dictu facilia, a flumine Ana, littore Oceani, oppidum Onoba, * Æstuaria * cognominatum: interfluentes, 5 Luxia, et Urium. Mariani montes: Bætis havius: littus

CAP. III. 1 Asticianus Chiffi.—2 Gronov. et al. vett. In iis colonia VIII. Mox Harduin. 2. 3. Bipont. et Franz. municipia XVIII.—3 Dalec. legi jubet : Latio jure, at infra cap. 4. Mox federe II. edd. vett, ante Harduin. federe III. in Chiffl. alioque cod. ap. Laet, item in edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. stipendiaria CCX. edd. vett. et Gronov.—4 Ozzonoba edd. vett. ante Harduin .- 5 Interfluunt vet. Dalec .- 6 ' Male Mss. Hareni montes, Eruditus Harduinus in altera sua editione, Arenæ montes. In aliis editionibus, Ariani. Sunt Mariani montes, Ptolem. 11. 4. Nunc Sierra-Morena. Inde forte appellatum æs Marianum, de que infra Plinius xxxiv. 1.' Bretier.

NOTÆ

hi fateor esse incompertum. A Vandalis enim, opinor, Vandalia diceretur. Orientales, quibns ignoti sunt Vandali, inquit D. D'Herbelot, in Biblioth. Orient. p. 114. fabulantur ab Andaluso Iapheti filio, Noë nepote, Andalusiam nomen accepisse.' Ed. sec.

- b Juridici] Quo tempore Romani Hispanias tenuere, suos in illis Senatus Judiciarios habebant, quos 'Conventus Juridicos suo nomine appellabant. Huc finitimi, tanquam ad Coloniæ metropolim, jus petituri, et de controversiis quæ orirentur disceptaturi, conveniebant : quemadmodum hodieque in Gallia forum juris publici (Parlamenti Curiam vocant) Lutetiæ Parisiorum, et Tolosæ, et alibi constitutum perdurat : et in Castellæ regno, Prætorium Vallisoletanum, et Grana-
- c Numero CLXXV.] Sic Martianus, lib. vr. cap. de Hispania, p. 203.

librique omnes. d In his coloniæ IX.] Vide Notas et Emend. num. 3. ubi eadem opera, quid coloniæ sint, quid municipia,

quid donata Latio oppida, quid denique fœderata, ac stipendiaria, dic-

turi sumus.

- * Onoba, Æstuaria] Ab sestuariis eo loci frequentibus. Sunt autem æstuaria (draxoreus Straboni, lib. 111. p. 140.) loca quæ marinis aquis referta sunt ex inundationibus pelagi, per quas sæpe in mediterranea fluviorum instar navigantes accedunt. Oppidum id porro Anze fluvii ostiis. nbi æstnaria finnt accedente mari, proximum, nunc esse Gibraleon Rodericus Carus recte censet, Antiq. Hispal. 111. 75. Vide Notas et Emend. num. 4.
- [Luxia, et Urium] Nunc amnes eos Odier et Tinto vocant, inter Anam et Bætim fluentes.
- Mariani] Ab Urio amne ad Betim perpetua sunt montium juga.

Corense ^{7 i} inflexo sinu; cujus ex adverso Gades, inter insulas ¹ dicendæ. Promontorium Junonis, ^k Portus Bæsippo. ¹ Oppida: Belon, ^m Mellaria: ⁿ fretum ex Atlantico mari. Carteia, ^o Tartessos ⁸ a Græcis dicta. Mons Calpe. ^p Dein littore interno ^q oppidum ⁹ Barbesula cum fluvio. Item Salduba: ^r oppidum Suel: Malaca ^s cum fluvio, fæderato-

-7 Littus Curonense Chiffl. Vid. infra Not.-8 Carpessum Appian. Pausam. et Leopard.-9 Vet. Dalec. oppida.-10 Item Sulduba duba oppidum, Suel

NOTÆ

Vide Notas et Emend. num. 5.

- h Batis] Nunc Guadalquirir vocant: quæ vox Arabibus Fluvium magnum sonat.
- Littus Corense] Mss. Reg. 1. 2. &c. Curense. Littus id a Bacti amne ad Rio Guadalete porrigitur, ubi oppidum S. Lucar di Barameda.
 - J Inter insulas] Lib. 1v. cap. 86.
 L Junonis] Nunc Cape de Trafalear
- k Junonis] Nunc Capo de Trafalgar. Ptolemmo, 11.4. ἀκρωτήρων, ἐν ῷ ναὸς "Hous.
- Basippo] Hodie Puerto Beges, vel. Beger. Vide Notas et Emend. num. 6.
 - m Belon] Ptolemæo, loc. cit. Balλων πόλις καὶ ποπαμός. Marciano quoque Heracl. p. 70. Stephano Βελὸν, πόλις καὶ ποταμὸς τῆς Βαιτικῆς, κ. τ. λ. post Strabonem, lib. 111. p. 140. Hodie Tariffa, ad fretum.
 - Mellaria] Mer\u00e4a\u00edla Marciano Heracl. p. 70. Nunc diruta : loco nomen Milarese.
 - ° Carteia] Kapryfa Ptolemmo, II.

 4. Nummus est ex ære minimo, apud
 P. Albaret, e Societate nostra, Turnonii, inscriptua, CARTEIA, quem ad
 nos ille inspiciendum misit. Pictus
 ea parte Genius civitatis est: pars
 altera est usu detrita. Fabrica manifeste Hispanica. Oppidi illius kodie rudera vix supersunt. Portus superest admodum capax, cum castello,

- Torre di Cartagena, corrupto a vetere Carteia nomine. Roder. Carus, Antiq. Hispal. 111. 24. Mela, 11. 6. 'Carteia (ut quidam putant) aliquando Tartessus.' Pansan. Eliac. lib. vi. poster. p. 378. et Strabo, lib. 111. p. 161. "Erici 81 Taprinordor the vive Kaprilar προσωγορεύουτι. Gadium insulam Tartessum quoque vocitatam dicemus 1v. 36. Et in insula ad Bætis ostia tertiam eo nomine urbem veteres agnovere. Strabo, p. 148.
- P Mons Calpe] Cum oppido cognomine, cujus meminere Strabo lib. III. p. 140. Antoninus, et nummus antiquus, C. I. CALPE, hoc est, Colonia Julia Calpe, apud Spanhem. p. 766. Sed eadem plane ea est cum Carteia superius dicta. Montis ipsius nomen extat in vetusta Inscriptione, qua Herculis facta narrantur, apud Reinesium p. 847. EIII. TO. KAAncio OPOZ. HAGE.
- 4 Littore interno] Littore interni maris, hoc est, mediterranei: ibi enim oppidum Barbesula, nunc Guadajara, ad annem hodieque cognominem: Marcianus Heracl. ἀπὸ Καργηίας els Βαρβήσολα... ἀπὸ δὰ Βαρβησόλων, κ. τ. λ. Fluvii Βαρβησόλα meminere Ptolem. 11. 4. et Tzetzes, Chiliad. viii. 712.
- r Item Salduba] Hoc est, nt Barbesula, sic etiam Salduba olim oppi-

rum. 10 Dein Menoba t cum fluvio. Sexifirmum 11 a cognomine Julium, Selambina, Abdera. Murgis Bæticæ finis. Oram eam universam originis Pænorum existimavit M. Agrippa. Ab Ana a autem Atlantico Oceano obversa Bastulorum Turdulorumque est. 12 In universam Hispaniam M. Varro pervenisse Iberos, et Persas, et Phænicas,

Melacha cum fluvio, &c. Pro Suel Chiffl. sire.—11 Sextifirmum Ptolemao; Sexti Firmum edd. vett. Vide infra notam.—12 Pinetus bac interserit: Turduli a Bati fluvio ad Ætnam usque protenduntur. Eorum finis ad promontorium

NOTÆ

dum cum fluvio fuit cognomine: Suel non item. Salduba hodie Marbella est: ad amnem olim cognominem, qui nunc Rio Verde dicitur. Zoval inter Marbellam et Malacam, in regno Granatensi castellum est, hodie Molina. Refert hæc oppida Mela, 11. 6. Mænoba, Malaca, Suel, Salduba, Lacippo, Barbesul. Inscriptio vetus apud Reinesium, p. 131. MVNICIPIO SVELITANO. Sunt qui velint esse Fuengirolam, vicum a Malaca leucis quatnor dissitum, ubi hæc reperta erutaque inscriptio est, sed ficta eadem et recens.

- * Malaca] Malaca, inquit, fæderatorum oppidum est, cum fluvio. Ptolemæo 11. 4. Μάλακα, qui vicinum amnem Σάδουκαν vocat. Oppido incolæ nomen fecere Malaga: Galli, Malgues: amni, Guadalquivireio: sive Fin Grande. Regio vino nobilis, in Granatensi regno.
- t Menoba] Maíroβa Straboni, lib.

 111. p. 143. Ptolemæo Μάνοβa, mendose. Fluvio nomen est hodie Fiz Frio, seu Frigidus amnis: oppido, Torres, in littore regni Granatensis.
- * Sexifirmum [Sexti Firmum] Mss. Sexifirmum. Mela, loc. cit. Ex vocat: Sexitanum, Antoninus: Nef Ptolemeus, 11. 4. hodie Almunecar. Vide Notas et Emend. num. 7. Hinc salsamentis Exitanis, sive Sexitanis no-

men, de quibus Strabo lib. 111. p. 156. aliique.

- v Selambina] Μηλάμβινα Ptolemæo, loc. cit. et mox Αβδαρα, Straboni, loc. cit. Αίδηρα, Stephano Αβδηρα. Illam hodie Salobrena incolæ, istam Almeria vocat Mariana, Hist. Hisp. x. 18. p. 508. utramque regni Granatensis. Aliis Abdera Adra esse videtur, haud adeo abludente ab Abdera vocabulo, medio fere inter Selambinam et Almeriam intervallo.
- w Murgis] Antonino Murgi, a Sexitano, M. P. XXXVIII. Hodie Almeria est, si Mendozam audimus in Conc. Illib. Muxacra, in ora ulteriore versus Septemtrionem, si Marianam, Hist. Hisp. I. 3. cui subscribimus. Alia porro ab ista Moûpyus Ptolemæi est, II. 4. in mediterraneis Turdulorum Bæticorum oppidis. Alia item quam hodie Murciam vocant, regui caput, oppidum et a mari, et ab ora hac quam lustramus longe dissitum.
- * Ab And] Ad fretum usque. Mela, III. 1. A freto 'ad flumen Anam Turduli et Bastuli habitant.'
- y Obversa] Subintellige, ora. A Turdulis sive Turdetanis, Bætica tota olim Turdetania appellata. Vide Strab. lib. 111. p. 189.
- ² Iberos, &c.] De his omnibus vide Diodor. Sicul. Bibl. lib. v. pag. 312. Appianus in Ibericis, p. 256. Melam,

Celtasque, et Pœnos tradit. Lusum enim Liberi patris, aut Lyssam cum eo bacchantium in nomen dedisse Lusitaniæ, et Pana præfectum ejus universæ. At quæ de Hercule cac Pyrene, vel Saturno traduntur, fabulosa inprimis arbitror.

Bætis in Tarraconensis provinciæ,¹⁴ non, ut aliqui dixere, Mentesa^d oppido, sed Tugiensi • exoriens saltu, juxta quem Tader ^f fluvius, qui Carthaginiensem agrum rigat, Ilorci •

sacrum: Bastuli vero a Calpe usque Alimentam.—18 Gor. Pinet. et edd. vett. patris comitem, aut Lyssum bacchantem. Mox, margo edd. Dalec. et Gronov. ejus universa autem quæ de Hercule, &c.—14 Tarraconensi provincia ibid. et mox, Metesa oppido Chiffi. Paulo post margo edd. Dalec. et Gronov. saltu, juxta quem, &c. quod recepere Harduin. et recentt. juxta deest in edd. vett.

NOTE

11. 6. aliosque. Phœnicum inprimis expeditionem in Hispaniam eo tempore susceptam, quo Romanæ urbis fundamenta ponerentur, Mariana censet Hist. Hisp. 1. 15.

- * Lusum enim] Varro nugatur, si a ludo seu lusione, quæ vox Latina est, jam tum Bacchi zevo Lusitaniam cognominatam velit: aut a λύσσα, quæ vox rabiem sonat. Sic tamen Martianus accepit, lib. vi. cap. de Hispania, p. 208. 'Lusitania, cui nomen fabula a lusu Liberi patris, vel cum eo bacchantium, sociavit.' In Mss. Lynum. An Lynum Liberi Patris, aut Lysam cum eo bacchantem legi satius : ut 'Lysus' et 'Lysa' unius hominis, qui Bacchi filius comesve fuerit, nomen geminum esse videatar? Bacchum ipsum Lysium apud Pausaniam dictum accepimus, a \u00e460, quod curas solvit.
- b Universa] Subintellige, Hispania. Verba Sosthenis de Baccho, lib. XIII. Ibericorum: Νικήσας δὲ καὶ Ἰβηρίαν, Πῶνα κατέλιπεν ἐπιμελητὴν τόπον, ὁς τὴν χάραν ἀπ' αὐτοῦ Πανίαν μετωνόμασεν, ἡν οἱ μεταγενέστεροι Στανίαν προσωγόρευσαν. Apud Plu-

tarch. lib. de Flamin. p. 1159.

- c De Hercule] De Herculis expeditione in Hispaniam, Diodor. Sic. Bibl. lib. Iv. p. 226. A Pyrene Bebrycis filia, quam Hercules adamarat, in Pyrenæo monte sepulta, montis ejus appellationem fabulose Silius deducit, lib. III.
- d Mentesa] Hæc Mentesa Bastulorum, de qua cap. 4. dicetur. Nune vicus S. Thomé: olim Episcopalis sedes, Gienam deinde transducta, Jaën.

 Tugiensi] Ab oppido Tugia, cujus Antoninus meminit, et a Castulone, Malacam versus, distare ait, xxxv. M. P. Nunc jacet. Saltui Tugiensi nomen, Sierra de Alcaraz.
- f Juxta quem Tader] Ita Mss. omnes. Ex iisdem montibus, quibus Bætis, Tader oritur: hodie Segura vocant: sed is in ortum tendit, Murciam rigat, et in Illicitanum agrum devolvitur, ut dicetur cap. seq.
- s Ilorci] Curvo, inquit, amnis deflectit anfractu, quasi refugiaf Cn. Scipionis rogum aspicere: quem in turrim quandem Hasdrubalis copiæ fugientem compulerant: qua incensa cum omni comitatu misere concrema-

refugit 15 Scipionis rogum: versusque in occasum, Oceanum Atlanticum provinciam hadoptans petit, modicus primo, sed multorum fluminum capax, quibus ipse famam aquasque aufert. Bæticæ primum ab Ossigitania 16 i infusus, amœno blandus alveo crebris dextra lævaque accolitur oppidis.

Celeberrima inter hunc^j et Oceani oram in mediterraneo Segeda, quæ Augurina cognominatur: Julia, quæ ^k Fidentia: Urgao,¹⁷ quæ Alba: Ebura, ^m quæ Cerealis: Iliberi, ⁿ quod Liberini: Ilipula, ^o quæ Laus: Artigi, ^p quod Julien-

—15 Vet. Dalec. ille ocyor refugit.—16 Ossigitaniæ margo edd. Dalec. et Gronov.—17 Virguo edd. vett. Mox Hebura, quæ, &c. margo edd. Dalec. et Gronov. Deinde, Astigi Harduin. 2. 3. et Franz. Astici Parn. Singilia Hegua Gronov. Paulo post, Übeda ibid. pro Babro. 'Forte Agabro legi satius: quod, cum Eliberitana et Astigitana Ecclesia, meminit etiam Agabreusis

.....

NOTÆ

tus est: ut auctor est Appianus in Iberic. p. 268. Oppido nomen hodie Lorquinum est, ad amnem Taderum, in regno Murciæ.

h Provinciam] Bæticæ provinciæ, quam mediam secat, snum nomen

impertiens.

- i Ossigitania] Ab Ossigi oppido, de quo mox: ab ea provincia Bæticæ initium duci haud obscure innuit: citra versus Septemtrionem et ortum, Tarraconensem esse: quare ad Castulonem oppidum, qui Bæticæ finis paulo post dicetur, Ossigitania pertinuit.
- J Inter hame] Inter Bætim, ab Ossigitania, ad fretum Gaditanum, et Atlantici oram Oceani, Cordubensis conventus mediterranea oppida ista sunt: Segeda, &c.
- L' Julia, quæ] Tiberii nummus, in Thesauro Goltzii, Col. Ivil. Fidentia. Sed sunt Goltziana Latina numismata pleraque adulterina et ficta. Straboni, lib. 111. p. 141. 'lovala. Est Olala, vel potius 'lovala, Ptolemæi

prope Cordnbam, 11. 4.

- 1 Urgao] Inscriptio inventa Arjones in agro Giennensi, lencis duabus ab Andajar, MVNIC. ALBENSE. VRGAVON. apud Gruter. p. 283. sed ficta et recens.
- m Ebura] In Mss. quibusdam, Ebora. Non est hæc Ebora Pomponii Melæ, de qua ille in Bælicæ littore, III. 1. nec Strabonis Ἐβοῦρα, quæ eadem cum Ebora Pomponii est, III. p. 140. Nunc, ut ego reor, est Alcala Real, inter Granatam et Cordubam.
- Iliberi] Loaysas in Conc. Illib. legit, Eliberi, quod Eliberini. Fuit in colle, cui nomen hodie est Sierra de Elvira. Ptolemæo, loc. cit. Ίλλιβερίς.
- ° Ilipula] Ptolemæo, loc. cit. Ἰλλίπουλα μεγάλη. Nunc est Granata, regni cognominis capat. Vide Roder. Carum, Antiq. Hispal. III. 11. p. 100.
- P Artigi] Nunc Alhama, inter Granatam et internum mare, versus Malacam. Mart. de Roa, in Hist. Asti-

ses: Vesci,^q quod Faventia: Singili,^r Attegua,^s Arialdunum,^t Agla minor, Bæbro, Castra vinaria,^u Episibrium,^{18 v} Hippo ^w nova, Ilurco,^{19 x} Osca,^y Escua, Succubo, Nuditanum,^s Tuati ^a vetus, omnia Bastetaniæ ^b vergentis ad mare,

Concilium Hispalense II. Can. 1.' Harduin. in Ed. sec.—18 Castra v. Pisimbrium Chiffl.—19 'Bene Ilurco nummi veteres.' Brotier. Illurco ceteræ edd.—

- git. fol. 13. aliique: Ptolemæo, loc. cit. 'Apriyis.
- q Vesci] Oberus Ptolemæo, loc. cit. Forte Archidona, inter Antequera, et Alcala Real.
- r Singili] Eadem Antiquaria Antonino dicta, nunc Antequera, supra Malacam. Ibi reperta inscriptio apud Gruter. extat, p. 487. Mynicip. Sin: Gillensiym.
- Attegua] 'Arrévous mons, Dioni lib. XIII. pag. 280, haud procul Corduba. Mariana, Hist. Hisp. III. 21. 'Attegua,' inquit, 'decimo sexto ab urbe Corduba lapide sita erat, que nunc loco ruine tantum extant Tebe veteris nomine, Teva voja,' sexto fere milliari ab Antiquaria Hispalim euntibus. Vide Notas et Emend. num. 8.
- t Arialdumma] Mss. Reg. et Colb. Arialdumma, Aglamia, Urbedo. Hic aliqui comminiscantur, Avia, Eldanum: et a priore oppido dictum esse Festum Avienum volunt.
- * Castra vineria] Forte que Hirtio Castra Postumiana dicuntur, millibus fere quatuor ab Attegua et Succubi, de Belio Hisp. p. 255. que Mariana, Hist. 111. 21. pag. 123. nunc Castro del Fiume ait appellari.
- · V Episibrium] Mss. R. 2. Episimbrium. Reg. 1. et Colb. 2. Cisimbrium.
- w Hippo] Mss. Iphonoba. Hipponem Livius agnoscit, sed in Carpeta-

- nis, haud procul Toleto, lib. xxxix. p. 496.
- z Ilurco] Inscriptio apud Gruter. pag. 406. ORDINIS. ILLVRCONENSIS, ex Ant. Augustini schedis, reperta in pago Pinos, Granatensis agri. Falsa et recens.
- J Osca, &c.] Oscam nunc aiunt esse Huescar, in confinio regni Granatensis, et Castellæ Novæ. Ita Jo. Franc. Andrez, lib. de patria S. Laurent. p. 6. aliique. Escuam Ptolemæns Escuar vocat, 11. 4. 'Succubo' Hirtio, de Bello Hisp. pag. 254. Ucubis vocatur, prope Atteguam. Succubitani municipii meminit Capitolinus, in M. Abtonino, p. 22.
 - 2 Nuditanum] Mss. Unditanum.
- * Tuati] Vide Notas et Emend. num. 9.
- b Omnia Bastetaniæ] Recensita inquit, hactenus oppida, in Bastetaniæ parte illa sunt, quæ non ad Oceanum, aed internum vergat ad mare: ad conventum vero quod spectat, Cordubam jura petunt. Bastetani Plinio iidem qui Bastuli. A Bæti amne ad Carthaginem novam, Oceani internique maris oram tenuere. Auctor Strabo, lib. 111. pag. 156. Nomen a Basta urbe, quæ hodie Baza est, inquit Mariana, Hist. Hisp. 1. 3. Apud Gruter. pag. 349. Bastetanvs. At pag. 225. permutatis literis, Batestant. Popvili.

conventus vero Cordubensis. Circa flumen 'ipsum, Ossigi, 20 d quod cognominatur Laconicum: Iliturgi, 21 e quod Forum Julium: Ipasturgi, quod Triumphale: Sitia: et xIV. M. passuum remotum in mediterraneo Obulco, quod Pontificense appellatur. Mox Ripa, Epora 22 h fœderatorum, Sacili, Martialium Onoba. Et dextra corduba, colonia

20 Tucci vetus, omnia Bastitaniæ vergentis ad mare. Conventus vero Cordubensis circa flumen ipsum Ossigi edd. vett. et Gronov. Bastetaniæ inscriptiones vett. et Reg. Brot. 1. quod recepit Brotier. Mox, Chiffl. Laconium.—21 Ita Reg. Brot. 1. et Ed. pr. Illiturgi ceteræ edd.—22 Ita Reg. Brot. 1. et Rezzon. Ripe-

- c Circa flumen] Circa Bætim.
- d Ossigi] In subscript. Conc. Illib. 'Clementianus ab Ossigi.' Nunc ainnt esse Megibar, inter Andujar, et Linarez, in regno Giennensi. In Hispania Laconicos mores et instituta flornisse auctor est Strabo, lib. 111. p. 154. inde illa fortasse cognomina, Laconicum, et Laconimurgi, quæ nunc occurrunt. Tamen in Mss. hoc loco Latonium scribitur.
- e Iliturgi] A Scipione æquatum solo id oppidum auctor est Livius, lib.

 XXVIII. pag. 326. et Appian. in Iber.
 p. 272. cui Ἰλουργία πόλις dicitur, sicuti Ptolemæo, II. 4. Ἰλουργίς. Nunc
 est Andujar el vojo, tribus millibus ab
 Andujar oppido ad Bætim sito, supra
 Cordubam: ubi reperta inscriptio,
 quam refert Morales, lib. II. fol. 57.
 Ordo Iliturgitanor. ficta et recens.
 - ' Sitia] Zéria Ptolemæo, loco cit.
- 8 Obulco] 'Οβόλκων Stephano: ''Οβουλκον Ptolemæo, 11. 4. Hodie Porcuña, oppidum haud ignobile Cordubam inter, et Giennam. Ita Mariana, Hist. Hisp. 111. 21. p. 128. Reperta ibi vetus inscriptio, apud Gruterum, p. 105. MVNICIP. PONTIFICIS. Et p. 458. ORDO. PONTIFICIENSIS. OBUL-CONENSIS. Id pluribus firmat argumentis Mart. de Roa, in Hist. Astig.

- pag. 18.—'In numme vetere, e Gaza Regia, obvico.' Ed. sec.
- h Mox Ripa, Epora [Ripepora] Post Obulconem, inquit, sequitur in mediterraneo Ripepora, quod oppidum fæderatorum fuit, In oppido Montoro repertum lapidem vetustum Hieron. Surita ait in Anton. Itiner. p. 553. cum inscript. RESPVB. EPORENSIS. Eporam a Corduba distare Antoninus prodidit M. P. xxvIII. a Castulone, L. Gruteri inscript. p. 105. Or-DO. MVN. EPOR. Hanc Eporam esse Montoro, in Cordubensi Diœcesi, censet pariter Roder. Carus, 111. 22. pag. 120. Hæc'Eßopa Ptolemæi videtur, II. 4. in oppidis Turdulorum mediterraneis, proxime Onobam.
- i Saciti] Σακιλίς Ptolemæo, 11. 4. in oppidis Turdulorum mediterraneis. Nunc Alcorracen vocant. In thesauro Goltzii, pag. 244. Mvn. Sacilis.
- J Onoba] "Ονοβα Ptolemæo, loc. cit. Ut Narbo Martius, a Martia, ut videtur, legione, quæ eo deducta colonia est, sic Onoba eandem ob causam Martialium cognominata creditur. At hoc verius Sacilis cognomen est, interpungique satius in hunc modum: Sacili Martialium, Onoba.
- k Et dextra] In ripa fluvii, quæ Meridiem spectat.
 - ! Corduba] Hodie Corduba la veia,

Patriciæ cognomine: ²³ inde primum navigabili Bæti. Oppida: Carbula, ^{24 m} Decuma: ⁿ fluvius Singulis, eodem ^o Bætis latere incidens.

Oppida Hispalensis conventus: Celti,^p Arua, Canama, Evia, Ilipa ^{25 q} cognomine Ilia: Italica.^r Et a læva, Hispalis colonia, cognomine Romulensis.^s Ex adverso ^t oppi-

pora Ed. pr. aliæque edd. Mox, Maritalium vet. Dalec.—23 Ita codd. Harduini, item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. patricia cognominata edd. vett. ante Harduin.—24 Carbule Gronov. Carbulo al. Mox, latere incidens edd. vett. ante Harduin.—25 Celtica, Azatiara, Arucci, Menoba, llipa edd.

NOTÆ

lenca fere una a Corduba nova, quam nos Cordone dicimus in septemtrionali amnis latere posita. Gruteri inscript. p. 323. COLONIÆ. PATRICIÆ. CORDVBENSIS. In nummo Augusti: COLONIA. PATRICIA.

- et in nummo antiquo ex ære, apud P. Ludovicum Jobert e Societate nostra, CARBULA, non Carbulo. Carulam in Bætica habet Antoninus, sed Ilipam inter et Hispalim: quare non est hujus loci, quanquam aliter Suritæ visum, in Anton. Itiner. p. 562. et Roder. Caro, Antiq. Hispal. 111. 49.
- Decama] In Mss. R. 1. 2. &c. Détuma. Forte Detunda, vel Detunna. Nam, ut Barbarus annotavit, in hoc ipso Bæticæ tractu, inter mediterranea Turdulorum oppida, Δητοῦνδα a Ptolemæo nominatur, haud procul Sacili. Situm ejus oppidi fuisse necesse est inter Bætim et Singulim amnes.
- Eodem] Dextro scilicet, et meridionali. Amnem hodie Xenil, et Guadaxenil, accolæ nuncupant.
- P Celti, &c.] Celti Antonino, vel Æthico potius, ut viris eruditis placet, in itinere ab Hispali Emeritam. Ceterorum oppidorum mentio in vetustis Inscriptionibus. Vide Notas et Emend. num. 10.

- q Ilipa] Nunc Penafler, ad Bætim, inter Cordubam, Hispalimque. Vide Notas et Emend. num. 11.
- r Italica] Omnium scriptorum consensu hodie est Sevilla la veja, Hispali proxima: Silii vatis, Trajani Imp. et Theodosii M. natalibus clara. Gruteri inscriptio, p. 385. COLONIA. ITA-LICENSIS. IN. PROV. BART.—'In nummis Augusti, ITALICA. Tiberii, MUN. ITAL. et MUN. ITALIC. Muncipium Italicense.' Ed. sec.
- · Romulensis] Huc pertinet vetus inscriptio, apad Gruter. p. 257. Qvi IVLIAE. ROMVLEAE, NEGOTIANTES. Hodie Seville. Juliam Romulam a Julio Cæsare nuncapatam ait Isidorus Orig. xv. 1.- Nummus est ex ære magno, in quo caput est fæmineum Orbi Romano impositum; cujus in vertice Lunæ crescentis effigies est, quod est symbolum Augustorum Solis sidus. Epigraphe: IVLIA avgveta genetrix orbis. Julia Augusti filia hæc est, eadem Tiberii conjux. At non bic orBis legi certe oportuit, veluti una vox sit. Nam quid sibi valt 'Genetrix Orbis?' Que fæmina, quæve Dea dici gengisse orbem possit, allo bono sensu? In aversa nummi area caput Augusti radiatum est : supra, Solis sidus: juxta, fulmen. Epigraphe: PERMIS-

dum Osset, quod cognominatur Julia Constantia: Vergentum, quod Julii Genius: "Orippo," Caura, Siarum. Fluvius Menoba, Bæti et ipse a dextro "latere infusus. At inter æstuaria Bætis, oppidum Nebrissa, cognomine Veneria, et Colobona. Coloniæ: Asta, quæ regia dicitur: et in mediterraneo Asido, quæ Cæsariana.

vett. et Gronov. Mox Ilia deest in iisdem.—26 Vergentum quod J. genitor, Hippo Caurasiarum, fluvius M. B. et ipse, &c. edd. vett. et Gronov.—27 Casa-

NOTÆ

SV DIVI AVG. COL. ROM. Colonia Romulensis.' A Divo Augusto jus impetrasse se cudendæ monetæ hoc titulo colonia Romulensis, sive Hispalis, gloriatur. Itaque legendum in priore titulo est: 'IVLIA AVGVSTA GENETRIX Obstringit Romulenses Beneficio Impetrato Singulari.' Genetrix appellatur, nt ab altera Julia secerneretur, quam ipsa gennerat, uxore Germanici nimirum, Julia Agrippina Augusta. 'Mater' dici non debuit, ne 'Mater Orbis' dici crederetur, hoc est, Orbis Romani, quo sensa dicta est Livia Augusta, Augusti conjux, 'Mater Patrize:' cum aliud vellent Romulenses intelligi. Ergo scribi 'Genetrix,' non 'Mater' oportuit.' Ed. sec.

- t Ex adverso] Dextro igitur Bætis latere, seu meridiano: nam lævo sita olim Hispalis fuit. Igitur Alcala de Guadaira fuerit sane potius Osset, quam Alcala del Rio, quantumcumque Pseudo-Maximus refragari nobis in Chronico videatur: cum Osset oppidam Aquas Duras jubet intelligi, ubi S. Gregorii sacræ reliquiæ asservantur.
- " Julii Genius] Ut Athenienses adem Augusti Genio, Suetonio teste, dedicarunt, sic urbem suam Vergentenses sub Genii Cæsaris tutela ac præsidio collocarunt. Nunc Gelves, ut quidem videtur, inter amnes Bæ-

tim et Guadiamar. Vide Notas et Emendat. num. 12.

- v Orippo, &c.] Orippo, nunc Villa de dos Hermanas, 1x. M. P. ab Hispali, eruditis creditur. Siarum Sarracatin, in agro Utrerensi, Mart. de Roa, in Hist. Astig.—'In nummo vetere, ex ære, apud D. Foucault, legitur IRIPPO. In alio apud P. Jobert, legitur CAURA.' Ed. sec.
- Tet ipse a dextro] Hoc est, meridiano. Nunc Rio Guadalete dicitur, in ostium Bætis orientale, ἐνωτολικώτερον, ut appellat Marcianus, p. 71. olim influens: nunc eo oblimato, proprio in Oceanum ore se devolvit, flexumque, ut Plinius paulo post ait, torsit, correxitve. Vid. Notas et Emend. n. 12.
- * Nebrissa] Distare nunc a Bæti viii. P. M. scribit Mariana Hist. Hisp. I. S. et Anton. Nebrissensis: altero Bætis ostio nunc oblimato. Incolis Lebriza. In nummo Claudii Imp. teste Ligorio, apud Holstes. pag. 12S. Colonia. Venerea. Nabrissa Avgysta.
- y Et Colobona] Mss. Colobana. Hedie Tribuxena, inter Lebrixa, et S. Lucar di Barrameda. Sic Roder. Carus, Antiq. Lusit. III. 22. Qui Coloboda, legi hic jubent, et a librorum omnium fide desciscunt, et plures colonias invehunt, quam quot Plinius promiserat.

Singulis fluvius in Bætin, quo dictum est ordine, irrumpens, Astigitanam b coloniam alluit, cognomine Augustam Firmam, ab ea navigabilis. Hujus conventus sunt reliquæ coloniæ immunes: Tucci, quæ cognominatur Augusta Gemella: Itucci, quæ Virtus Julia: Attubi, quæ Claritas Julia: Urso, quæ Genua Urbanorum: inter quæ fuit Munda cum Pompeii filio capta. Oppida libera: Astigi vetus, Ostippo. Stipendiaria: Callet, Calucula,

- * Asta] Meminit Mela, 111. 1. Ptolemæus, 11. 4. aliique. Nunc Xerez della Frontera, ad amuem Guadalete, teste Mart. de Roa, in Hist. Astig. Rudera urbis inter Xerez et Tribuxena moustrari ait Rod. Carus.
- * Asido] Postea Asidonia, demum Medina Sidonia appellata. Non est Ptolemæi "Aσινδον, 11. 4. quæ inter Bætim Anamque sita, juxta Nertobrigam.
- b Astigitanam] Hodie Ecija, inter Hispalim, et Cordubam. Apud Gruter. p. 101. Col. Avg. Fir. Astigi reperta inscriptio. Et apud Mart. de Roa, in Hist. Astig. Col. Ivl. Avg. Fir.—' In nummo vetere, Col. Ast. Avgvsta.' Ed. sec.
- * Reliqua E coloniis novem, quas promiserat, jam quinque appellavit: Gades, de quibus inter insulas nberius, 1v. 36. Cordubam, Hispalim, Astam. Asidonem.
- d Tucci] Hodie Martos, inter Cordubam, et Giennum. Τοῦκι Ptolemwus II. 4. Γίμελλαν vocat Appianus, in Iber. p. 293. Gruteri inscriptio, p. 323. COLONIÆ. Avg. GEMELLÆ. TVCCITANÆ. Unde Gemellæ nomen, dicemus in Notis et Emend. num. 13.
- ^e *Itucci*] 'Ιτύκη Appiano in Iber. p. **292**.
- ' Attubi] Nunc esse Espejo, Marianze videtur, Hist. 111. 21. Nobis Olivera, prope Ostipponem. In Thesauro Goltzii, p. 288. Neronis num-

- mus, Col. Claritas. Ivlia.
- titulo insignis: Mariana, Hist. 111. 22. 'Opoŵra vocat Appianus, in Iher. p. 291. Ursaonem Hirtius in Bello Hisp. p. 264. Conc. Arel. 1. subscribit, 'Natalis Presbyter de civitate Ursolensiam.' Vide Notas et Emend. num. 13.
- h Fuit Manda] Hac familiari forma loquendi, fuit, excisum deletumque evo suo oppidum, cui hanc præfigit voculam, innuit. De Cn. Pompeio Magni F. ad Mundam interfecto, vide Livii Epitomen, lib. cxv. Hirtium, de Bello Civ. p. 264. Velleium, lib. 11. n. 56. Florum, Iv. 2. Dionem, lib. xxxxx. p. 283.
- ¹ Astigi vetus] Nunc est Alhameda, intercoloniam Astigitanam, et Ostipponem, Martino de Roa, in Hist. Astig.
- J Ostippe] Meminit Anton. XIV. M. P. ab Ilipa, in itinere a Gadibus Cordubam. Astapa Livio est, lib. XXVIII. p. 827. 'Aorarà, Appiano, in Iber. p. 278. nunc Estepa: tribus fere leucis ab Astigitana colonia, in agro Ossunenei.
- k Callet, &c.] In nummo Hispanico, apud Roder. Carum, 111. 70. p. 197. CALLET. Calucula. Ptolemæo 11. 4. Καλίκουλα. Obulculu, 'Οβάλκολα Appiano in Iber. p. 293. 'Οβούκολα Ptolemæo. Nunc est Mancloua, inter Astigitanam coloniam, et Carmonem, Rod. Caro, 111. 41. Oningis Livio est

Castra gemina, Ilipula minor, Merucra, Sacrana, ²⁸ Obulcula, Oningis. Ab ora venienti prope Menobam ¹ amnem et ipsum navigabilem, haud procul accolunt Alontigiceli, ^m Alostigi. ²⁹

Quæ autem regio a Bæti ad fluvium Anam tendit extra prædicta, Bæturia appellatur, in duas divisa partes, totidemque gentes: Celticos qui Lusitaniam attingunt, Hispalensis conventus: Turdulos, qui Lusitaniam et Tarraconensem accolunt, jura Cordubam que petunt. Celticos a Celtiberis ex Lusitania advenisse manifestum est, sacris, lingua, oppidorum vocabulis, quæ cognominibus in Bætica distinguuntur: Seriæ adjicitur Fama Julia: Nertobrigæ, Concordia Julia: Segidæ, Restituta Julia: Contri-

rina Chiffi.—28 Sucrana Harduin. 2. 3. Bipont. et Franz.—29 Alagisti Chiffi.
—30 'Corduba S. M. perinde namque est atque si Turdulos hosce fori Cordubensis esse dixisset aut conventus.' Dalec.—31 Seria, quæ dicitur fama Julia edd. vett. et Gronov. et mox in ilsdem: Vertobrige, C. Julia: Segede... quæ et Curiga, &c. 'Romana editio anni 1470. et Parmensis anni 1476. habent Turiga.' Harduin. in ed. sec. Turiga etiam Harduin. 2. 3. Bipont. et

NOTÆ

Oringis. Vide Notas et Emend. num. 14.

- 1 Prope Menobam] Rio Guadalete, nt diximus, non Guadiamar, ut Rod. Caro visum, 111. 84. qui deinde accolarum ejus amnis, quos Plinius mox appellat, perturbat situm.
- Malontigiceli] Mas. Reg. et Colb. Alontigi, Calilostigi.
- Bæturia] Bærrovpía Straboni, lib. 111. p. 142. Nunc magna ex parte Petrocha dicitur, ob petrarum frequentiam, teste Jo. Sepulveda Cordubense, de patria sua sic scribente ad Pintianum, Epist. 111. 46.
- o Celticos] Nunc Andalusiæ pars ea est, quæ supra Bætim, ad ripam usque Anæ et Badqjox civitatem.
- P Turdulos] Ubi hodie Estremadura, quæ inter Anam et Bætim.
- 9 Jura Cordubam] Sunt fori conventusque Cordubensis.

- r A Celtiberis] A Celtiberis quidem, quoniam oppidorum vocabula in Celtiberia quoque sunt paria, in Bætica cognominibus distinguuntur. In Lusitania vero Celtiberos consedisse prius, quam in Bæturiam commigrarent, suadet linguæ, sacrorumque similitudo: et nomina etiam noncula oppidorum gemina. Hunc locum frustra solicitant Pintianus, et Salmas. in Solin. p. 279. contra librorum omnium consensum.
- * Seriæ adjicitur] Subintellige, cognomen. Zeplæ est Ptolemæo, 11. 4. quanquam in Turdetanis sen Turdulis locat, juxta Lusitaniam. Vide Notas et Emend. num. 15.
- ¹ Nertobriga Neρτόβριγα Ptolemæo, loc. cit. prope Contributam Κοντριβούταν. Est et alia Nertobriga Celtiberorum, apud Florum, 11. 17. pag. 91. Nertobriga hæc Bæticæ,

butæ, 'Julia: Ucultuniacum, 'v quæ et Curiga nune est: Lacconimurgi, 'z Constantia Julia: Teresibus Fortunales, et Callensibus 'y Emanici. Præter hæc 's in Celtica Acinipo, 's Arunda, Aruci, 'a Turobriga, Lastigi, 'b Alpesa, Sæpone, Serippo. Altera Bæturia, quam '33 diximus Turdulorum, et

Frans.—32 Ita nummi veteres; ceteræ edd. Acinippo.—33 Altera Betulia ab eu quam margo edd. Dalec. et Gronov. Paulo post, edd. vett. et Gronov. re-

NOTE

nnnc Valera la veja, prope Frexenal.
Rod. Carns, 111. 66.

- Segidæ] Huic cognominis alia in Celtiberis agnoscitur a Stephano, Σεγίδη, πόλις Κελτιβήρων. Appiano in Iher. pag. 279. Σεγήδη, πόλις Κελτιβήρων τῶν Βελλῶν λεγομένων, hoc est Bellitanorum, de quibns cap. seq.
- v Contributæ] Hanc ab Emerita distare M. P. XLIV. auctor est Antoninus. In Celtiheris quoque Contrebia seu Contributa fuit, de qua Florus, et Livius. Tamsgus in Martyrol. Hispan. die 10. Decemb. erutas ait ad oppidum Medina de las Torres inscriptiones multas, IVLLE CONTRIB.
- w Ucultuniacum] In Mss. Mucultumacum. Libentius agnoverim, Mucultuni, item: ut sit sententia, adjici
 ei oppido cognomen idem, nempe Julia. Curicam a Contributa dissitam
 ait Antoniaus, M. P. xxiv. Non est
 Carruca Hirtii, de Bello Hisp. p. 260.
 quippe quæ juxta Mundam posita,
 ultra Bætim. Sed videtur esse Κούργια Ptolemæl, 11.4. in Celticis Bæticis, hand dubie pro Κούργα.
- * Laconimurgi] In Mss. Reg. et Colb. Lacimurga. Et in Vettonibus Lusitaniæ populis, unde Celtici profecti sunt, Λακωνίμουργον habet Ptolemæus, 11. 5. Nunc esse Constantina videtur, in Andalusia supra Penaflor: nec procul inde Tereses tenuere oppidum, ubi S. Nicolo del Puerto. Tereses a Fortunalibus perperam secer-

- nit Pseudo-Maximus in Chronico. Coloniæ Juliæ Constantiæ mentio apud Hygen. de Limitib. constit. p. 195. sed ab ista, ut puto, diversæ.
- y Callensibus] Quorum oppidum Caçalla, juxta Alanitz, et S. Nicolo del Puerto. Rod. Carus, 111.70. Olim Calentum dictum, ex Plinio ipso, XXXV. 49.
- * Præter hæc] 'Ακενππῶ Ptolemæo, 11. 4. in Bæticis Celticis, et 'Αροῦνδα, et 'Αροῦνδα. In nummo vetere, apud Rod. Carum 111. 57. ACINIPO. Sed idem Carus et Acinipponem, et Arundam, et Arucci, et cetera quæ sequuntur oppida, magno errore extra Bæturiæ Celticam, quæ tota Ana et Bæti amnibus clauditur, fere ad Gaditanum fretum ablegat, prope Mundam, vocum affinitate inductus in fraudem.
- * Aruci] Vel Arucci, nunc Arroche, Andalusiæ pagus, in confinin Lusitaniæ. Inscriptio Gruteri, p. 238. CI-VITAS ARVCCITANA.
- b Lastigi] In nummo vetere, quem exhibet Roder. Carus, 111. 61. p. 186. LASTIGI. Et c. 62. ORDO MYNICIPI. FLAVI. SALPENSANI, in inscriptione quam Utrere ultra Hispalius, versus fretum, repertam aix. Sed non continuo ejus loci nomen Salpesam fuisse recte colligit: quam in Celtica Bæturia fuisse, hoc est, inter Bætim et Anam Plinius asseverat.

conventus Cordubensis, habet oppida non ignobilia, Arsam, Mellariam, Mirobricam: regionis Osintiadis, Sisaponem.

Gaditani ³⁴ conventus: civium Romanorum, Regina: ^f Latinorum, Regia Carissa, ^g cognomine Aurelia: Urgia cognominata Castrum Julium: item Cæsaris ^b Salutariensis. Stipendiaria: Besaro, ⁱ Belippo, Barbesula, Lacippo, Bæsippo, Callet, Cappagum, Oleastro, Itucci, Brana, ^j Lacibi, Saguntia, Andorisæ. ³⁵

Porro longitudinem universam ejus prodidit M. Agrippa

giones Osintigi.—34 Tuditani Chiffl. Mox, edd. vett. et Gronov. Latinorum Larpia, Ulia, Carisa, &c.—35 Ita codd. Harduini, et margo edd. Dalec. et Gronov. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Andorisippo.

- ^c Arsam] "Αρσα Stephano, et Ptolemæo II. 4. et Appiano in Iber. p. 294. Tamayus in Martyr. Hisp. 8. Julii, in Estremadura fuisse ait, nunc Argallen, dici: leucis duabus a Zalamea della Serena.
- d Mellariam] Hodie Fuente de la Ovejuna, a Corduba leucis XIV. versus Emeritam. Repertæ ibi inscriptiones, apud Gruter. p. 821. ORDO MELLARIENSIS. Nec procul inde pagus est Villa de Capilla, veteribus Mirobrica, ut docet eruta ibi inscriptio vetus, apud eundem Gruter. p. 257. ex Ant. Augustini schedis, MIROBRICENSIVM. MVNIC.
- * Sisaponem] Ubi nunc Almaden, in Andalusia supra Hispalim. Δισάπων Straboni dicitur, lib. 111. p. 142. Vide Notas et Emend. num. 16.
- f Regina] 'Phywa Ptolemeo, II. 4. Apud Ambr. Moral, lib. vII. fol. 101. RESP. REGINENSIVM.
- s Carissa] Κάρισσα Ptolemæo, 11. 4. eidemque Obyla est, quæ Plinio Urgia. Hodie las Cabeças, prope Nebrissam. Carissa vero vetus nomen retinere dicitur, prope Bornos, ad ri-

- pam amnis Guadalete. Rod. Carns, 111. 29. Vide Notas et Emend. num. 17.
- h Item Casaris] Hoc ipsum oppidum Urgia, inquit, quod Latii quoque jure gaudet, altero etiam cognomine dignoscitur, Casaris nimirum Salutariensis.
- 1 Besaro] Besaro et Belippo, ignota ceteris oppida. De Barbesula, et Bæsippone, initio sectionis hujus diximus. Λακίππωνος, meminit Ptolemæns 11. 4. et Mela 11. 6. Est et 'Ολέαστρον et Λακιβις, apud Ptolem. et Ζαγουντία, cujus rudera monstrari aiunt inter Arcos, et Xerez della Frontera, ad amnem Guadalete, cum vetusto nomine Cigonza. Oleastrum Mela 111. 1. lucum ait fuisse prope Gaditanum sinum.
- J Brana] Forte Urbona, Ουρβώτη, de qua Ptolem. 11. 4. inter Oleastrum et Bæsipponem. Mox ubi Andorisæ scripsimus, et statim subsequente periodo, Porro longitudinem, id Mas. codicum fidem secuti fecimus, cum prius legeretur: Andorisippo. Longitudinem, δc. Sic ipse Plinius IV. 16.

cccclxxv.³⁶ M. passuum: latitudinem cclvII. M. sed cum termini ^k Carthaginem usque procederent: quæ causa magnos errores computatione ³⁷ mensuræ sæpius parit, alibi mutato provinciarum modo, alibi itinerum auctis aut diminutis passibus. Incubuere ³⁸ maria tam longo ævo alibi, processere littora, torsere se fluminum aut correxere flexus. Præterea ¹ aliunde aliis exordium mensuræ est, et alia meatus: ³⁹ ita fit, ut nulli duo concinant.

(11.) Bæticæ longitudo nunc a Castulonis m oppidi fine Gades, col. M. et a Murgi maritima ora xxv. M. pass. amplior. Latitudo a Carteiana ora ccxxxv11. M. pass. Agrippam quidem in tanta viri diligentia, præterque in hoc opere cura, orbem cum terrarum orbi spectandum propositurus esset, errasse quis credat, et cum eo Divum Augustum? Is namque complexam eum porticum ex destinatione te commentariis M. Agrippæ a sorore sua inchoatam peregit.

Longitudinem, &c. edd. vett. ante Hardnin.—36 Ita codd. Hardnin, item edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. et Bipont. CCCCLXV. edd. vett. et Gronov. et sic etiam Franz.—37 Vet. Dalec. comparatione.—38 Et dum incubuere vet. Dalec.—39 Idem codex, exordium est, mensura et alia meatus.—40 Vet. Dalec. finibus ad Gadeos. Mox pro CCL. M. et a M. m. ora XXV. quod testantur Chiffl. aliique codd. edd. vett. exhibent, CCCCLXXV. M. et a M. m. o. XXII. Vet. Dalec. amplius.—41 Chiffl. CXXVII. Hardnin. 1. et edd. vett. CCXXIV. Hardnin. 2. 3. Bipont. et Franz. CCXXXVI. Mox, margo edd. Dalec. et Gronov. tanta virium diligentia.... proponeret, cace errasse, &c. Gronov. urbi pro orbi.—42 Margo edd. Dalec. et Gronov. designatione.—43 Ita ex Ed. pr. et Reg. 1. edidit Brotier: a s. ejus inchoatam ceteræ edd.

NOTÆ

descriptis quibusdam Græciæ regionibus, ' Porro Epiri,' inquit, ' Achaiæ...longitudo,' &c.

- k Sed cum termini] Sed eam longitudinem Agrippa tum prodidit, cum Bætica Carthaginem usque pertineret.
- ¹ Praterea] Non ab eodem termino, inquit, initium mensuræ est omnibus, neque eadem via iter, ad eosdem etiam fines illam mensuram ducentibus.
 - m A Castulonis] A Castulone oppi-
- do, inquit, qui Bæticæ finis ac limes nunc statuitur, usque Gades, ccl. M. Castulonem Bæticæ finem statutum fuisse, auctor est etiam Strabo, lib. III. p. 166. Nunc Cazlons et Cazorla, in confinio Castellæ Novæ, et regni Granateusis. Vide Notas et Emend. num. 18.
- ² CCXXXVII. M. pass.] Martianus, lib. vt. cap. de Hisp. pag. 203, CCXXIV.
- ° Orbi spectandum] Vide Notas et Emend. num. 19.

IV. (III.) Citerioris Hispaniæ, sicut complurium provinciarum, aliquantum vetus forma mutata est: utpote cum Pompeius Magnus tropæis suis, quæ statuebat in Pyrenæo, decelxxvi. oppida ab Alpibus ad fines Hispaniæ ulterioris in ditionem a se redacta testatus sit. Nunc universa provincia dividitur in conventus septem: Carthaginiensem, Tarraconensem, Cæsaraugustanum, Cluniensem, Asturum, Lucensem, Bracarum. Accedunt insulæ, quarum mentione seposita, præter civitates contributas aliis ccxciv. provincia ipsa continet oppida clxxix. In iis colonias xii. oppida civium Romanorum xiii. Latinorum veterum xviii. fæderatorum unum, stipendiaria cxxxv.

Primi in ora Bastuli: de post eos, quo dicetur ordine, intus recedentes Mentesani, Oretani, et ad Tagum Carpetani: juxta eos Vaccæi, Vectones, et Celtiberi Arevaci. Oppida oræ proxima: Urci, adscriptumque Bæticæ Ba-

CAP. IV. 1 Chiffl. LXXVII. Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasm. Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gronov. DCCCXLVI. Mox, abs se redacta Vet. Dalec.—2 Chiffl. Lucrensem.—3 Chiffl. et Vet. exempl. Erasm. seposita civitatis (al. civitates) provincia ipea præter contributas aliis CCXCIII. continet oppida CLXXIX. Vet. Dalec. præter civitates contributas aliis ducentas nonaginta quatuor, provincia ipea continet oppida CLXXIX. Edd. vett. et Gronov. seposita præter civitates contributas aliis, provincia ipea CCXCIV. continet oppida. Vid. Not. Var.—4 In iis coloniæ Vet. Dalec.—5 Ita codd. Harduin, et Chiffl. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Frans. XVII. edd. vett.—6 Ita codd. Harduin et Chiffl. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Frans. CXXXVII. Vet. exempl. Erasmi; CXXXII. Lugd. Evasmi; CXXXVI. Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gronov.—7 Arrebaci Gronov. et edd. vett. ante Harduin. 'Scribe Arbaci; nisi Arbaci contracte dicti, qui Arrebaci nonunliis.' Heins. Adv. p. \$67. Arvaci Harduin. 1. 2. 3. Miller.

·NOTÆ

* DCCCLXXVI.] Sic Mss. omnes, Reg. Colb. Paris. Chiffl. De Pompeii tropæis in Pyrenæo positis, Strabo lib. 111. p. 156.

b Nunc universa] Hee Martianus iindem verbis, lib. vz. cap. de Hispania, pag. 208. Horum conventuum mentio fere omnium in Inscript. Gruteri. Lucensis, apud Ambr. Morales, lib. vz. fol. 69.

· Oppida CLXXIX.] Ita Reg. 2.

Tolet. Chiffl. &c. Exactissime certe huic summæ respondet, qui aubjicitur numerus oppidorum citerioris Hispaniæ, seu Tarraconenais. Contributæ civitates eæ sunt, quæ majorum jurisdictioni ac foro parent.

⁴ Bastuli] Qui et Bastetani Plinio,

ut diximus sup. cap.

* Urci] Οδρκη Ptolemwo, 11. 6. in Bastitanorum ora. De ea jam diximus sup. cap. ad ea verba: ' Mox a rea: regio Mavitania, mox Deitania, dein Contestania: Carthago nova, colonia: cujus a promontorio quod Saturni vocatur, Cæsaream Mauritaniæ urbem clxxxvii. m. pass. trajectus. Reliqua in ora: flumen Tader: colonia immunis Ilici, unde Ilicitanus sinus. In eam contribuuntur Icositani. Mox Latinorum Lucentum, Dianium stipendiarium: Sucro fluvius, et quondam oppidum, Contestaniæ finis. Regio Edetania amæno prætendente se

Bipont. et Franz.-8 Mauritania edd. vett. et Gronov.-9 Durias quibus-

NOTÆ

fine Urgitano.'

- ¹ Barea] Barea etiam oppidum, inquit, Tarraconensis provinciæ, ascribitur a nonnullis Bæticæ. Nunc Vera, prope Muxacra, quæ veterum Murgia, ut diximus. Bdpsta in Bastulis ad Ibericum pelagus, Ptolemæo II. 6.
- * Mavitania] Ita libri omnes: non Mauritania, ut editi: aut Batestania, ut nonnulli volunt. Minor ea regio, ut et Deitania, quæ sequitur, Batestaniæ finibus, quæ major fuit multis partibus, continebatur.
- h Carthago] Cartagena incolis: quam dux Pœnorum Hasdrubal condidit, inquit Mela, 11. 6.
- i Saturni] Ptolemæo, Σκομβραρία ἄκρα. Nunc Capo di Palos.
- J Tader] Segura, ut sup. cap. diximus. Tépet Ptolemzo dici videtur,
- k Ilici] Mela loc. cit. 'Illicitanus sinus,' inquit, 'habet Alonem, et Lucentiam: et unde ei nomen est, Illicen.' Nunc ut recte Escolanus Hist. Valent. Iv. 19. aliisque Elche: aut id certe oppidum ex Illicis ruinis, quod propius a mari fuisse videtur, est excitatum. Sinui Illicitano tamen hodie nomen est Golfo di Alicante, a vicino, de quo mox dicemus,

- oppido. Colonia porro immunis cum dicitur, Italico jure donata significatur, et immunitate ab omni censu, non modo capitis, sed et soli. De eo jure multa pererudite Gothofredus, in Cod. Theod. lib. xiv. tit. 18. de Jure Italico, &c. pag. 221.
- ¹ Icositani] Ita libri omnes. Hi, inquit, Illicitanæ coloniæ foro ac jurisdictioni subduntur.
- Latinorum] Hoc est, Latii jure donatum. Lucentum Arabes prafixo articulo Alicante dixere, celeberrimum hodie Valentini regni emporium.
- Dianium] Straboni lib. 111. pag. 159. Διάνιον. Nunc Denia, Isidoro, Zanium, ut, pro Diæta, Zæta dixere antiquitus.
- o. Sucro] Sucronis fluvii, Zobepaves, hodie Xucar, meminit Strabe loc. cit. Oppidi, Antoninus. Hic Sucronensis pugna, inter Pompeium et Sertorium: de qua Plutarch. in Sertorio, p. 578. Amuem hunc Contestaniæ finem facit etiam Ptolemæus II. 6. cujus a Carthagine nova, quod et Plinins fecit, ducit initium. Oppidum hodie Alzira.
- P Edetania] Ἡδητανῶν regio Ptolemæo, loc. cit. Ad Iberum usque et Cæsaraugustum ea pertinuit. Apud

stagno, ad Celtiberos recedens. Valentia q colonia 111. M. pass. a mari remota: flumen Turium,9 et tantundem a mari Saguntum, civium Romanorum oppidum, fide nobile: 10 r flumen Uduba: regio Ilergaonum. Iberus amnis navigabili commercio dives, ortus in Cantabris, haud procul oppido Juliobriga, per ccccl. M. pass. II fluens: navium per cclx. M. a Varia v oppido capax, quem propter uni-

dam ; Turia vet. Dalec. Torim Salmant. Turium Tolet. Turulim Ptolemæus. -10 Vet. Dalec. civium Romanorum fide oppidum nobile. Mox, flumen Idubeda Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gronov. flumen Ulida Tolet. flumen Uduba Reg. Hard. 1. Colb. et Vet. Dalec. flumen Iduba cod. ap. Laet .- 11 Ita codd. Dalec. et Chiffl. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Vox per non habetur in edd. Ald. Junt. Basil.

.....

NOTÆ

Gruterum, p. 481. EDITANI.

q Valentia] Valentini regni caput. Valence. Hanc Turium flumen præterfluit. Nunc Guadalayar vocant: Mela, Turium: Turiam Sallustius ap-

- Fide nobile] Florus, 11. 6. 'In causam belli Saguntus delecta est ab Hannibale, vetus Hispaniæ civitas. et opulenta: fideique erga Romanos magnum quidem, sed triste monumentum... Jam novem mensibus fessi fame, machinis, ferro, versa denique in rabiem fide, immanem in foro excitant rogum: tum desuper se suosque, cam omnibus opibus suis, ferro et igni corrumpunt.' Vide Livium, lib. xxI. p. 194. August. de Civit. Dei, 111. 20. et Appiano in Iber. p. 261.- Indigenæ locum esse putant, ubi nunc est Morviedro, quarto vel quinto lapide a Valentia ad Boream: ubi veteris Sagunti rudera fuisse ostensa Regi Catholico Philippo v. octavo die Maii, anni 1719. nuntii publici typis impressi prodiderunt. Morviedro dicunt patria lingua esse 'murum veterem.'' Ed. sec.
 - * Flumen Uduba] Sic Reg. et Colb.

- non Idubeda, quod montis est nomen Ptolemæo, ac Straboni. Nunc Morvedro, quo Segobriga alluitur, Segorbe, in Valentino regno.
- t Ilergaonum] Ab Uduba ad Iberum. 'Idepadovas Ptolemæus, II. 6. et Livius, lib. xxII. p. 215. ' Illurgavonenses, qui flumen Iberum attingunt,' Cæsar appellat, Bell. Civ. lib. 1. p. 143. Tamen ultra Iberum Ilergaonas promovet Ptolemæus: et iu nummis Dertosa Ilergaonum genti ascribitur.
- " Iberus] Accolis Ebro : nobis l'E-
- ▼ Juliobriga] 'Ιουλιόβρεγα Ptolemæo, loc. cit. quam sub eadem cœli parte locat, ac Iberi fontes. Nunc ipsi oppido nomen, Fuente d'Ivero: aliter aliis perperam statuentibus. Inscriptio apnd Ambr. Morales, fol. 67. Iv-LIOBRIGENSI. EX. GENTE. CANTA-BRORVM.
- * A Varia} Ex ejus oppidi ruinis juxta crevit ad Iberum amnem, quod Logrono nunc dicimus. Odaola Ptoiemæo in Beronibus, 11. 6. et Straboni lib. 111. p. 162.

versam Hispaniam Græci appellavere Iberiam. Regio Cossetania, flumen Subi, colonia Tarraco Scipionum opus, sicut Carthago Pœnorum. Regio Hergetum, oppidum Subur: flumen Rubricatum, a quo Laletani et Indigetes. Post eos, quo dicetur ordine, intus recedentes

NOTE

- x Cossetania] Sic libri omnes. Ptolemæo, 11. 6. Κοσητανοl, in quibus Tarraconem locat. Apud Gruter. p. 499. TARRAC. VRBS. COSITANOR. Ab Ibero ea regio incipit: Tarracone clauditur.
- ' Subi] Quod Tarraconem alluit. Mela II. 6. 'Inter Subin et Telobin amnes Tarraco urbs est.'
- ² Colonia, &c.] Heec Solinus, cap. 23. p. 44. et Martianus, lib. vi. p. 202. Hodie Tarragona dicitar, in ora Catalauniæ. Inscriptio Gruteri, p. 382. Col. TARRAC. Tiberii nummus, in Muszeo nostro Parisiensi, C. V. T. hoc est, 'Colonia Victrix Tarraco.'-- 'Sed præter alios insignis ille ex ære mediocri, cujus expressam in cera effigiem babemus, e Cimelio D. da Ballonffeanx, Senatoris Luxemburgici: vultum Augusti et caput radiatum exhibet ex parte antica: Epigraphe: DIVVS AVGVSTVTTARIM. In altera superficie, armamentarium est, januis biforibus: hinc s. inde c. Infra, PROVIDENT. Sensus est: 'Di-VVS AVGVSTUS Voluit Turritam Tarraconem Armamentarium Esse Imperii. Senatusconsulto. PROVIDEN-Tia Augusti. De cognomento 'Turritæ Tarraconis' olim alibi diximus. Ob similem providentiam dictus est postea Imperator Nero, 'Novus Augustus,' in nummo Græco perraro, cujus hac epigraphe est: IIPON. ΝΕΟΥ ΣΕΒΑΣΤΟΥ. Πρόνοια Νέου Σεβαστοῦ. Providentia Novi Augusti: hoc est, Principis Augusto abavo suo simillimi.' Ed. sec.
 - * Panorum] Duce Hamilcare. Nunc

- est Villa franca de Panades, in Catalaunia: etsi in Hergaonibus a Ptolemæo collocetur. Cis Iberum fuisse veterem hanc Carthaginem, ut et Tarraconem, Plinius hand obscure innuit. Errant qui Cantavexa esse existimant in Aragonia.
- b Hergetum] A Subi amne ad Rubricatum. Noti Livio Hergetes, lib. xxI. p. 196. ubi de Hannibale: 'Hergetes inde, Bargusiosque, et Ausetanos, et Aquitaniam quæ subjecta Pyrenæis montibus est, subegit.' Gruteri Inscript. p. 519. CONTRA. ILERGETAS.
- Subur] Σοόβουρ Ptolemæo, 11. 6.
 Nunc Villa πουα. Gruteri Inscriptio, juxta Tarraconem eruta, p. 414. Sv-BVRITANI. Reinesii altera, p. 487.
 c. 1. P. s. 'Colonia Julia Paterna Suburitana, vel potius Pla.'
- d Rubricatum] Poνβρίκατος Ptolemæo, loc. cit. hodie Lobregat. Ab hoc amne ait jam Laletanos appellari incolas: et proximos iis deinde, ubi nunc Emporiæ aunt, Indigetes, quorum regio Pyrenææ Veneris promontorio clauderetur. Sic etiam Ptolemæus loc. cit.
- * Laletani] Sic libri omnes. Hinc Laletana vina Plinio, xiv. 8. Laletana sapa, Martiali, vii. 52. Gruteri Inscript. p. 490. PRÆFECTO. ORÆ MARITIMÆ. LALETANÆ. Ptolemæo, ii. 6. Ausgrapol, Straboni lib. iii. p. 159. Ausgrapol.
- f Indigetes] 'Ενδιγόται Ptolemao, loc. cit. 'Ινδικηταί Straboni lib. 111. p. 160.
 - s Post cos] Retro versus occasum

radice Pyrenæi, Ausetani, Lacetani: 121 perque Pyrenæum Cerretani, dein Vascones. In ora autem colonia Barcino, k

Lugd. Erasmi, Lugd. 1606. Dalec. Rlz. et Gronov.—12 Ausetani, Itani, Lacetani edd. vett. Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Frankf. Leyd. Elz. et Gronov. ita quoque Strab. lib. 111. et Ptolemæus. A. I. Jace-

NOTÆ

Solis æstivnm, in mediterraneo.

h Ausstani] Horum Livius meminit loc. cit. Abbyravol Ptolemæo, 11. 6. Oppidum Ausa, et Vicus Ausæ, Vic d'Osona, et frequentius Vich, inter Gerundam et Manresam.

¹ Lacetani] Supra Gerundam, in Pyrenæi radicibus. Vide Notas et Emend. num. 20.

i Cerretani] Κεβροιτανοί Ptolemæo, 11. 6. Straboni lib. 111. p. 162. Κεβόητανοί. Κερήτανοι εν 'Ιβηρία Dioni, lib. XLVIII. p. 382. Vascones, non in Aquitania, sed in Hispania collocat etiam Ptolemæns loc. cit. Vascones ea ætate erant, qui hodie Navarri: ut egregie probat Oihenartus, 11. 1. p. 73 .- 'Sed ad Vascones, quos eo nomine nostra nunc mtas agnoscit. pertinet eximius, at longe posterioris ævi nummus, variis eruditorum conjectationibus celebratus. Vidimus ex argento, qui palmam manus magnitudine impleat. In parte priore Princeps sedet in throno sub tentorio, cujus velum hinc et inde tenent, nt intus Princeps appareat, bini cœlestes Genii, quales pingi solent in insignibus Regum Francorum. Gestat Princeps in capite coronam ex Lisi floribus, quæ lilia vulgus appellat : dextra tenet nudum et erectum ensem : sinistra libellos supplices, a subjectis jus sibi reddi petentibus porrectos Principi, ut supremo judici : ad pedes scutum est quadripartitum lineis directis, insignia bis exhibens Franciæ et Aquitaniæ. Epigraphe in ambitu bæc est, pictoræ

respondens: DEVS IVDICIVM TVVM REGIDA: ET IVSTITIAM TVAM FILIO REGIS. In parte aversa idem pingitur in equo splendide ornato decurrens, et armatus, galea munitus, cujus apicem decorat Lisi flos unus: dextra tenet nudum ensem elatum: est antem in circuito bac inscriptio: DEVS: KAROLVS: MAXIMVS: AQVI-TANORVM: DVX: ET: FRANCORVM: FILIVS. Hic alii alium Principem pictum suspicantur, alii aliter inscriptionem hanc posteriorem accipiant. Nos, neminem arguentes, sic totum exponimus. Princeps Carolus, filius Caroli vii. Francorum Regis alter, frater Ludovici x1. regis, idemque Dux Aquitania hic exhibetur, ac de eo in inscriptione prædicatur, id quod ipsa. pictura clamat: Defendet Ense Vascones Suos KAROLVS MAXI-MYS, AQVITANORUM DVX, ET FRANCOrum Regis Vere Magni FILIVS. Dici V*ere Magnus* Carolus VII. profecto jure potuit, qui regni Francise magna parte potitos Anglos penitus demum e Galliis expulit. Ejnsdem Caroli Ducis alter ille nummus cet, quem laudat Historia Regiæ Inscriptionum Academiæ, tomo 1. pag. 286. KAROLVS: REGIVS: FRANCORYM: FI-LIVS: AQVITANORVM: DVX. Leonem discerpit. .)(. FORTITYDO: MEA: ET: LAVS; MEA: TV | ES: DNE: DEVS: mevs: Crux, quam liliatam vocant, cum floribus Lisi, et pardis : quæ sunt Aquitaniæ insignia.' Ed. sec.

k Barcino] In Luctanis, seu Laletanis, teste Ptolem. loc. cit. Nunc cognomine Faventia. Oppida civium Romanorum: Bætulo, Iluro: 131 flumen Larnum: Blandæ: flumen Alba: Emporiæ: geminum hoc, veterum incoldrum, et Græcorum, qui Phocæensium fuere soboles. Flumen Tichis. Ab eo Pyrenæa Venus q in latere promontorii altero, x l. m.

Nunc per singulos conventus reddentur insignia præter supradicta. Tarracone 'disceptant populi X L111.14 quorum celeberrimi, civium Romanorum Dertusani, Bisgargitani:

....

tani Fulvius Ursinus. Vid. Not. et Emend.—13 Ita codd. ap. Brotier, et vett. inscriptt. Illuro edd. vett. item Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Irulo Chiffi.—14 Ita codd. Harduini et Chiffi. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. XLIV. Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec.

NOTÆ

Barcelone. Gruteri Inscriptio, pag. 429. Col. F. I. A. P. BARCIN. hoc est, 'Colonia Flavia Julia Angusta Pia (non 'Paterna') Barcino.' Ibi enim F. Flavia est. Nam eadem pag. legitur, Col. Flav. P. Barc. At in Thes. Goltzii, Galbm nummus: Col. BARCINO. FAVENTIA.

- 1 Batulo, Iluro] Mela, II. 6. Eluro, Batullo. Bætulam habet Livius, lib. XXVII. pag. \$07. Bætulo, hodie Badalena, in ora Catalauniæ, leucia a Barcinone quatuor. Iluro, Διλουρὰν Ptolemæo (pro Αίλουρὰν) in Laletanls, nunc Pineda, inter Βαιτουλῶνα et Βλάνδαν. Est et alia Iluro in Novempopulania, Oleron, Hispanorum commercio dives.
- m Larnum] Tornera hodie, quo Blanda alluitur, Blanes.
- ⁿ Alba] Qui Melso Clodianus dicitur, 11. 6. 'Dein Ticer flumen ad Rhodam, Clodianum ad Emporias.'
- Emperiæ] Strabo lib. III. pag. 159. Ἐμπόρειον vocat, et Δίπολω, hoc est, geminam urbem, Græcos advenas a veteribus incolis medio dirimente muro, dividi testatus cum Plinio. Idem a Massiliensibus conditam cum Stephano docet, et Scylace

- in Periplo, pag. 2. Fuere autem Massilienses orti a Phoczensibus, ut dicetur sect. seq. Nunc Ampurias vocant. Ptolemeso Europias in Indigetibus. 11. 6.
- p Tickis] Qui Ticer ad Rhodam mox dictus est Melæ Pomponio, loc. cit. Nunc Ter accolis.
- q Pyreneu Venus] Mela II. 5. 4 Tum inter Pyrenæi promontoria, portus Veneris insignis fano, &c. Huie promontorio, inquit Mariana, Hist. Hispan. I. 2. olim a Veneris templo, nunc, religione mutata, a Cruca facta est appellatio. Capo di Cruz.
- r Tarracone] Hoc est, fuere hi Tarraconensis fori: hinc jura petere co-acti.
- * Dertusani] Qui civium Romanorum jure potiebantur, ut et Bisgargitani Oppidum Ptolemæo, 11. 6. Adpræsa in Hercaonum gente. Tiberii nummus apud Suritam, in Anton. Itin. pag. 548. DERT. ILERGAONIA. Apud Reinesium, pag. 316. vetus inscriptio Dertosæ reperta, Ordo D. C. D. Ordo Derionum Colonia Dertosæ. Nunc est Tortosæ ad Iberum.
- t Bisgargitani] Et hi ab oppido rursum Ilergaonum mediterraneo

Latinorum, Ausetani, Cerretani, Qui Juliani cognominantur, et qui Augustani: Edetani, Gerundenses, Gessorienses: Teari, Qui Julienses. Stipendiariorum: Aquicaldenses, Onenses, Bæculonenses.

Cæsaraugusta colonia immunis, amne Ibero affusa, ubi oppidum antea vocabatur Salduba, regionis Edetaniæ, 7° recipit populos CLII. Ex his civium Romanorum Belitanos, f

Leyd. Frankf. Lugd. 1606. Elz. et Gronov.—15 Sedetani Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Frankf. Leyd. Elz. et Gronov. Edetani emend. Harduinus, eunnque secuti Miller. Bipont. et Franz.—16 Ita ex codd. snis restituit Harduinus, cum antea legeretur Batulonenses.—17 Sedetania Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Leyd. Frankf. Elz. et Gronov. Edetania emend. Harduinus, et sic Harduin. 1. 2. 3. Miller.

NOTÆ

quod Bussapyls Ptolemæo loc. cit. Germanici nummus, in Thesauro Goltzii, pag. 242. Mvn. Biscargis.

" Ausetani] Ab Ausa oppido, de quo supra.

- v Cerretani] Gentis hujus ait oppida duo fuisse, unde cognomen incolæ tulerunt: Cerretani, ab oppido Julia Libyca, Ἰούλια Λίβνκα, cujus Ptolemæus meminit, 11. 6. Augustani ab Augusta.
 - * Edetani] Vide Notas et Emend.
 - x Gerundenses] Ab oppido Gerunda in Ausetanis, Ptolem. loc. cit. Nunc Girona incolis: nobis Gironde.
 - 7 Teari] Quorum oppidum Tiara Julia, Τιαριουλία in Ilergaonum mediterraneis civitatibus apud Ptolem. loc. cit. qui Ilergaonas, ut monuimus, ultra Iberum, in Catalauniamque promovet.
 - Aquicaldenses] Ab Aquis calidis, quæ "Υδατα θερμά Ptolemæo, 11. 6. in Ausetanis: nunc Caldes, lencis quatuor a Barcinone.
 - ^a Onenses] Ita libri omnes: etsi ab litera A auspicandum id nomen ex

literarum serie videatur.

- b Baculonenses] Ita Mss. Reg. &c. non Bætulonenses, a Bætulone oppido superius memorato: sed a Βαικούλα Ptolemæi, in Ausetanis, inter Ausam et Gerundam.
- c Casaraugusta] Nummos hujus coloniæ indices multos refert Patinus, pag. 33. et seq. Nunc Sarragosse.
- d Salduba] Mss. Reg. et Colb. 1. 2. Salduba. At vetus inscriptio, apud Goltzium, pag. 238. Col. Carsarra. Avg. Salduba.— In nummis Sexti Magni Pii, sal. hoc est, Salduba.' Ed. sec.
- Edetaniæ] Ptolemæus quoque, 11. 6. Edetanis, sive Hedetanis, seu denique, aspiratione, ut fit, in sibilum versa, Sedetanis Cæsaraugustam assignat. Σηθητωία Appiano, in Iber. pag. 298.
- Belitanos] Ab oppido Βέλεια, in Edetanis, haud procul Cæsarangusta, apud Ptolem. I. 6. Hodie Belchite. Indulget conjecturæ Reinesius, Var. Lect. 1. 25. contra omnium librorum fidem, cum Bilbilitanos, a Bilbili, quæ Martialis patria, scribi jubet.

Celsenses,⁸ ex colonia: Calagurritanos,^b qui Nassici cognominantur: Ilerdenses,ⁱ Surdaonum gentis, juxta quos Sicoris fluvius: Oscenses,^j regionis Vescitaniæ: ¹⁸ Turiasonenses.^k Latinorum veterum: Cascantenses,¹⁹ Ergavicenses:^m Graccuritanos,ⁿ Leonicenses,^o Osicerdenses.^p Fæde-

Bipont, et Frans.—18 Bessetania Vet. Dalec.—19 Chiffl. Cascantes.—20

NOTÆ

- t Celsenses] Oppidum Κέλσα in Ilergetibus, Ptolem. 11. 6. Nunc Xelsa, ad Iberum. Nummis Tiberii, in Thesauro Goltzii, pag. 242. Col. VIC. IVL. Celsa. Auton. August. ait esse Vililla, quæ ad Iberum pariter leucæunius intervallo a Celsa distat. Vide librum singularem, quem de Nummis antiquis Populorum et Urbium nuper in lucem edidimus.
- h Calagurritanos] Ambr. Morales, ex vetere inscript. Mvn. Calagurís. Ivlia. Nassica. Nunc Loharre, ab Huesca leucis iv. dissita. Sic Andrez, pag. 33.
- i Ilerdenses] 'Ilépõa in Ilergetibus a Ptolemæo collocatur, II. 6. Nunc Lerida, juxta Rio Segre, qui Sicoris, etiam Lucano, IV. 14. nbi Ilerdæ situm describit: 'Placidis prælabitur undis Hesperios inter Sicoris non ultimus amnes,' &c.
- J Oscenses] Osca eorum oppidum, Floro III. 22. in Ilergetibus quoque statuitur, (quorum pars Vescitani, et Surdaones fuere,) apud Ptolemænm, II. 6. nunc Huesca in Aragonia. Nummus Germanici, in Thes. Goltzii, pag. 242. Col. V. T. T. Osca. Vide librum nuper a nobis de Nummis antiquis Populorum Urbiumque editum.
- k Turiasonenses] Touptato in Celtiberis, Ptolem. 11. 6. In Thes. Goltzii, pag. 244. Mvn. Tvriaso. Nunc Tarraçona, trans Iberum.
 - 1 Cascantenses] Nummus Tiberii a-

- pud, Patin. pag. 616. MVNICIP. CASCANTVM. Kágkaptov Ptolemso, 11. 6. in Vasconibus, hoc est, Navarris. Nunc oppidum Navarræ, Cascante, trans Iberum, prope Turiasonem. In decretis Hilari Papæ, 252. 'Tyriasonensium, Ascantensium, Calaguritanorum;' lege, Turiasonensium, Cascantensium, &c.
- Ergavicenses] 'Epymobika in Celtiberis, Ptolemæo loc. cit. In Thes. Goltzii, pag. 248. Mwn. Ercavica. Apud Gruter. pag. 381. Ex. Conven. Cæsar. Ercavic. Hoc est, Ex Conventu Cæsaraugustano Ercavicenses. In Conc. Tolet. x. 'Balduigius Arcavicensis Episcopus,' pro 'Ercavicensis.'
- ⁿ Graccuritanos] A Ti. Gracco nomen Graccuris accepit. Vide Livii Epit. lib. xLI. Nunc Agreda in Aragoniæ confinio, prope Turiasonem. Hinc Martyres Graccuritani in Martyrol. Martyres de Agreda. Γρακουρίς Ptolemæo, in Vasconibus.
- Leonicenses] Oppidum Acorka in Edetanis, Ptolemeo II. 6. in quibus est ipsa Cæsaraugusta, cujus foro Leonicenses disceptabant. Nunc est Alcaniz, in Aragonia, ad amnem Guadolope, qui in Iberum influit. Edetanos a Valentia usque Cæsaraugustam pertinuisse jam monuimus. Nummus C. Cæsaris, in Thes. Goltzii, pag. 244. Myn. Leonica.
- P Osicerdenses] 'Οσικέρδα juxta Leonicam statuitur a Ptolemæo.

ratos, Tarragenses.^q Stipendiarios: Arcobricenses,²⁰ r Andologenses,⁵ Arocelitanos,⁵ Bursaonenses,⁴ Calagurritanos v qui Fibularenses cognominantur, Complutenses,⁴⁰ Carenses,⁴¹ Cortonenses,⁴¹ Damanitanos,⁴¹ Larenses,⁴¹ Lursenses,⁴¹ Lursenses,⁴¹ Lursenses,⁴¹ Lursenses,⁴¹ Lacetanos,⁴¹ Lucetanos,⁴¹ Lubienses, Pompelonenses,⁴¹ Segienses.⁴²

Idem codex, Arcobrienses; Harduin. 1. Miller. et Franz. in Not. Arcobrigenses.

21 Cotonenses Chiffi.—22 Ilumberitanos edd. vett. et Gronov. et mox in
Chiffi. Subienses pro Lubienses, quod exhibent Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bi-

NOTE

- Tarragenses] Municipium Τάρραγα
 Ptolemæo in Vasconibus. Hodieque Tarrega, leucis quinque ab Ilerda, ia Catalaunia, versus Barcinonem.
- r Arcobricenses] 'Αρκόβριγα Ptolemæo, loc. cit. in gente Celtiberorum. Nunc in Castellæ veteris, Aragoniæque confinio, ad Rio Xalon, qui in Iberum influit: Arcoz, haud procul Siguenca.
- . * Andologenses] Ab Andosilla Navarræ oppidulo, Prud. Sandoval, apud Oihenartum, pag. 90. hos suspicatur nomen habuisse.
- t Arocelitanos] Ita Mss. omnes. Antoninus in itinere ab Asturica Burdigalam, habet Aracelim, vel Arocelim, a Pompelone xxiv. M. P. Nunc Huarte Araquil, lencis quinque a Pompelone, versus Solis occasum, ut recte Oihenartus vidit, in Notit. Vascon. pag. 90.
- Bursaonenses] Vel Bursavolenses, de quibus Hirtius in Bello Hisp. pag. 158. vel Bursadenses ab oppido Boúpσαδα, de quo Ptolem. 11. 6. in Celtiberis.
- · v Calagurritanos] Nunc est Calahorru in Castella vetere.— In Gaza Regia, nummus Augusti, MVN. CALAG. IVL. Ed. sec.
 - " Complutenses] Alcala de Henarez.
- * Carenses] Vetus oppidum nomen retinet Cares: novum Puente la Rey-

- na, leucis IV. a Pompelone. Inscriptio apud Ambr. Morales, fol. 68. Ex Cæsaravo. Karensi. hoc est, ex conventu Cæsaraugustano, oppido seu municipio Carensi: non, ut Scaliger interpretatur, in Gruteri indice, 'Carenses Cæsaraugustani.'
- r Cincenses] Ita libri omnes. Forte Cinnenses, ab oppido Kirra in Jaccetania Ptolemæi, 11. 6.
- ² Cortonenses] Mss. omnes, Cotonenses.
- * Damanitanos] In Edetanorum gente, in quibus ipsa Cæsaraugusta fuit, Δαμανία, Ptolemæo, loc. cit.
- Lurnenses] Ab oppido, Larno amni, de quo supra, cognomine.
- c Lursenses] Vide Notas et Emend. num. 22.
- ⁴ Lumberitance] Ab oppido quod Galli Lombier, in Navarra: incolæ Vasconice, Irumberri vocant, teste Oihenarto, pag. 90. leucis vii. a Pompelone.
- e Lacetanos] De his agemus in Notis et Emend. num. 20. De Lubiensibus nibil adhuc compertum, nisi ii sunt qui Levienses corrupte forsitan nominantur, cum Cascantensibus et Calaguritanis proxime hoc tractu appellatis, in decretis Hilari Papa, p. 252.
- f Pompelonenses] Ita Gruteri quoque inscriptio, pag. \$25. et 455. No-

Carthaginem b conveniunt populi LXV. 3 exceptis insularum incolis. Ex colonia Accitana Gemellenses, et Libissosona 4 cognomine Foroaugustana, quibus duabus jus Italize datum: ex colonia Salariense k oppidani Latii veteris Castulonenses, qui Cæsari Venales appellantur: Sætabitani, qui Augustani; Valerienses. Stipendiariorum

pont. et Franz. Vibienses edd. vett. et Gronov.—23 Ita Chiffl. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. LXII. edd. vett.—24 'Rectius Libisoca, ut in vetustis codd. et apud Ptolemæum, lib. 11. cap. 6.' Dalec. Ita

NOTÆ

bis Pempelune.

5 Segienses] Segienses, vel Segisenses (ut recte Parm. edit.) a 24γισα in Bastinis oppido apud Ptolem. 11. 6.

h Carthaginem] Carthaginem novam, que hodie in Murciæ regno, Carthagena. 'Carthagine nova conventum agebat Galba,' inquit Sueton. in ejus Vita, cap. 9.

¹ Gemellenses] Sic Accitana colonia cives vocabantur: ipsa, 'Colonia Julia Gemella Accitana,' Col., Ivl. Gem. Accirana, apnd Gruter. pag. 271. Accis hodie Guadix, in Granatensi regno. De Gemella cognomine dicemus in Notis et Emend. num. 13.—'In nummis antiquis, c. 1. G. Acci. et Col. GEM. Acci. 'Ed. sec.

J Libisosona] Et hæc colonia fuit, apud Gruter. pag. 260. ex Ant. Augustino, Colonia Libisosanorym. Estque Plinii calculo, qui XII. colonias in citeriore Hispania recenset. Vide librum de Nummis antiquis, verbo Celsa. Antonino, Libisosa est: Λιβισόκα Ptolemæo in Oretanis, II. 6. Aiunt extare hujus oppidi ruinas ad Lebazuza sive Lezuza, Castellæ pagum, haud procul Concha, Cuença.

E Salariense | Nunc Cazorla dicitur

in regno Granatensi: zevo sequiore Saliotis, ut auctor est Julian. Archipresb. Advers. num. 356. Salariam et Castulonem diversa duo Oretanorum oppida, perperam, ut szepe solet, Ptolemzus facit. Vetus inscriptio in Thes. Goltzii, pag. 40. Col. Ivr. Avg. Salariamsis. 'Czesaris Venales' dicuntur, quod agros eorum Czesar emit. Sic Triumpilini inferius, cap. 24. 'venalis cum agris suis populus' appellatur. In Conc. Tolet. z. 'Marcus Castellonensis Episcopus,' pro 'Castulonensis.'

i Satabitani] Zaraßis Ptolemaco, in Contestanis, de qua supra. Straboni Zeraßis, lib. III. pag. 160. Nunç Xativa, in regno Valentia, ad amnem ejus nominis, qui in Sucronem influit. Hinc sudaria Sætaba de quibus diximus in Præfat. ad Titum, pag. 174.

m Valerienses] Vasseus ipsam Conchem Cuença, circa fontes Sucronis amais positam, Colonism olim Juliam Valeriam appellatam esse; Ambr. Morales, non Concham ipsam, sed pagum lencis septem a Concha dissitum, ad cendem aunem putat, cui nomen hodie Valera la reia. In Conc. Tolet. x. 'Athanasius Setabitanus Episcopus.' autem celeberrimi: Alabanenses, ^{15 n} Bastitani, ⁶ Consaburenses, ^p Dianenses, ^q Egelestani, ^r Ilorcitani, Laminitani Mentesani, ^p qui et Oritani, Mentesani, qui et Bastuli, Oretani, ^t qui et Germani cognominantur: caputque Celtiberiæ Segobrigenses: ^u Carpetaniæ, ^v Toletani Tago flumini impositi: Dein Viatienses, ^v et Virgilienses.

edidit Laet in ed. Elz.—25 Sic codd. Harduini omnes et Chiffl. Labanenses vett. Dalec. et Laet. Babanenses edd. ante Harduin. Alabanenses alius codex ap. Laet. Mox Bastiani pro Bastitani Vet. Dalec. et paulo post, Geles-

NOTÆ

- non, ut editi hactenus, Babanenses. Ab 'λλαβα, ut Valerienses ab Οὐαλερία, Celtiberorum oppidis, apud Ptolem. lib. 11. 6. haud procul Ercavica. In Conc. Tolet, x. 'Stephanus Valeriensis Episcopus.'
- O Bastitani] A Basti oppido, hodie Baza, in regno Granatæ, ad Rio Guadalentin. Dedit id Bastetaniæ regioni nomen.
- P Consaburenses] Apud Gruter. pag. 402. MVNIC. CONSABVRON. Apud Ambr. Morales, fol. 19. CONSABVRENSIS. Nunc, ut videtur, Consuegra, Castellæ novæ oppidulum, ultra Toletum, inter Tagum et Anam. In Conc. Arel. I. subscribit 'Genesius Presbyter, de Civitate Bastigensium.'
- q Dianenses] A Dianio, de quo supra. Sic Ilorcitani et Laminitani, ab Ilorci et Laminio, de quibus hac sect. diximus.
- r Egelestani] Έγελάσται Straboni, lib. 111. pag. 160. Nunc Uniesta, prope Concham in Castella nova. Egelastæ Plinius rursum meminit xxx1. 39. Apud Ptolem. 11. 6. Ἐτέλεστα in Carpetanis, pro Ἐγάλεστα. Non potest esse Medina Celi, ut quibusdam visum: nam Medina ea in Celtiberis fuit.
- ¹ Mentesani] Gemina fuit olim Mentesa: altera in Oretanis, Ptolemæo

- teste 11. 6, unde cives Oretani cognominati: in Bastetanis, Bastuliave, altera, de qua jam diximus cap. 3. Mentesam Bastiam vocat Antoninus: Bastuli incolæ eam ob rem cognominati.
- t Oretani] In Oretanis oppidum fuit 'Ορητόν Γερμανών, apud Ptoiemæum 11. 6. Lud. Nonius in sua Hisp. cap. 62. putat esse Calatrava, non obscuri nominis oppidum, ad fl. Anam, sacræ Militiæ nomine insigne. Utriusque vestigium, ut videtur, extat in Conc. Tolet. x. Prioris quidem, sive Mentesæ Orltanæ, quod subscripsisse ibi legitur 'Daniel Diaconus Marcelli Episcopi Ecclesiæ Uritanæ.' Posterioris item: 'Martianus Abas Valdefredi Episcopi Ecclesiæ Mentesanæ.'
- u Segobrigenses] Procul hi a Segobriga Valentini regni. Numantiæ proximos in Celtiberia facit Ptolemæus, 11. 6. Bilbili, quæ ibi fuit, ubi fere nunc Calatajud, Strabo lib. 111. pag. 162. in Celtiberis pariter cum Numantinis.
- v Carpetaniae] Subintellige, caput Toletum, ut Segobriga Celtiberiæ. Καρπητανοί Appiano in Iber. pag. 283. Καρακιτανούς όπλο τὸν Τάγον, apud Plutarch. in Sertorio, p. 576. male, pro Καρπητανούς.
 - " Viatienses] Oppidum Biaria in

In Cluniensem conventum varduli ducunt populos x1v. ex quibus Albanenses tantum nominare libeat: a6 Turmogidi quatuor, in quibus Segisamonenses, et Segisamajulienses. In eundem conventum Carietes et Vennenses quinque civitatibus vadunt, quarum sunt Velienses. Pelendones Celtiberorum, quatuor populis: quorum Numantini fuere clari: sicut in Vaccæorum s

tani, I. L. M. qui et O. Metesani Carpetani Toletani, &c. Chiffl.—26 Vet. Dalec. libet. Mox edd. vett. et Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. in quibus S. Segisamejulienses, omisso et; Chiffl. et Sagisamejulienses. Lectionem nostram testantur Reg. Brot. 1. et Ptolemæus 11. 6.—27 Vibienses Scaliger.—28 Iidem Vet. Dalec. Eodem Pelontones Chiffl. Mox, Celtiberi quatuor, &c.

NOTE

Oretanis, apud Ptolem. 11. 6. Et Virgilienses ab Οδεργιλία in Bastitanis juxta Oretanos. Apud Gruter. pag. 324. VERGILLENSIS. Hæc hodie Murcia, regni cognominis caput existmatur.

- * In Cluniensem conventum] Ambr.
 Morales, fol. 70. EX CLUNIENSI. Subintellige, conventu. De Clunia mox
 dicemus.
- n Albanenses] Albam urbem etiam in Vardulis habet Ptolemæus, II. 6. Alava regio hodieque appellatur, ad Iberum, infra Guipuscoa: ejus regionis primaria civitas Vittoris appellatur. Ibi oppidulum hodie Alvaña.
- ² Turmogidi [Turmodigi] Nusquam vox ea audita nobis. Quid si Murbogi potius, ex Ptolemæo, loc. cit. Μοδρβογοι, Pelendonibus, Vaccæisque finitimi? Valdulorum pars ii Turmodigi fuere.
- a Segisamonenses] A Segisama, de qua Florus IV. 12. pag. 198. Nunc est Veyzama, in ea Cantabriæ parte, quæ Guipuscoa dicitur, ut recte Mariana Hist. Hisp. III. 25. pag. 130.
- b Segisamajul.] Σεγίσαμα 'Ιουλία in Vaccæis, Ptolemæo, 11. 6. A Plinio, in Vardulis. Ex Ptolemæi numeris,

- ibi fere fuisse conjicio, ubi nunc Sierra d'Occa, haud procul Ibero amne, in confinio Castellæ veteris.
- ^c Carietes] Hos Ptolemæus Καριστίους vocat, quorum oppidum Οὐλελία, Velia, fuit: cives Plinio Velienses.
- d Quarum sunt] Quarum e numero præcipue insignis Velia, de qua plane modo diximus.
- * Eodem] Hoc est, in eundem conventum disceptaturi vadunt Pelendones, quorum populi quatuor, e Celtiberorum gente universi. Nam Celtiberia Pelendones Arevacosque complectitur. Gruteri Inscrip. pag. 111.
 PELLENDONES. AREVACON. In Pelendonibus oriri Durium amnem auctor est Plinius, IV. 34.
- f Numantini] Fuit urbs Numantia hand procul a fontibus Duril amnis, ut testantur Florus 11. 18. pag. 92. et Plinius 1v. 34. Rudera etiamnum visuntur, quibus nomen est Puente Garay, prope urbem Soria.
- s Vaccarorum] Obankaĵo: Polybio, in fragm. lib. 111. pag. 1503. qui eorum urbem 'Ιντερκατίαν laudat. Et apud Gruter. pag. 324. Modestys. Intercatiensis. ex. Gente. Vaccæorum,—' Fuisse Vaccæi videntur in eo

XVIII. civitatibus, Intercatienses, Pallantini,^h Lacobrigenses,ⁱ Caucenses.^j Nam in Cantabricis VII.²⁹ populis, Juliobriga sola memoratur. In Autrigonum decem civita-

Pintian.-29 Ita codd. Hardeini et Chiffl. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Mil-

NOTÆ

tractu, qui Salmanticam inter et Zamoram interjacet. Insignis error corum est, qui Postumi Imperatoris nummum inscriptum, EXERCITYS. VAC. ad Vacczos istos referunt, et Vaccaicum (credo) exercitum hic interpretantur. Est hic ex ære magno, apud P. Chamillart, et apud D. Vaillant, p. 188. inter rariores: ut et alter ibidem, et apud Tristanum, Tomo III. p. 167. EXERCITYS ISC. ubi 'Iscanicum' ex Isca civitate alterutra, sive quam Exceter, sive quam Caherleon vocant, putans signari: nibilo leviore hallucinatione. Absonum enim est a vico vel oppidulo duci cognomen exercitus, cum ne a nobili quidem et primaria civitate peti soleat. Nam quis audivit, le Regiment de Paris, le Regiment de Vienne, le Regiment de Madrit, le Regiment de Londres? In utroque nummo Imperator in equo dextera extenta signiferis cohortium imperat ex adverso stantibus. Posterioris sententia est: 'Ex-ERCITYS Jubente Senatu Conscriptus.' Prioris ista: 'EXERCITVS Urgente Augusto Conscriptus.' In suo, qui ceteroqui priori simillimns est, legit D. Vaillant: EXERCITYS. YSC. eodem sensu: opifice industrie literam V literæ I superponente et connectente; quæ prima est syllaba verbi JVbente. Consensum Postumi cum Senatu, præter subjectas consueto more literas sc. bæc nummi posterioris subscriptio demonstrat. Ceterum 'Jubet Senatus, Augustus Urget.' Cusus post illos nummus est,

quem D. Vaillant, p. 186. rarissimum vocat, ejusdem Postumi: EXERCITYS AVG.' Ed. sec.

h Pallantini] Pallantiam in Vaccæis quoque locat Ptolemæus, 11. 6. et Appianus in Iber. pag. 300. Nunc Palencia, in Legionensi regno.

¹ Lacobrigenses] Lacobrigæ in hoc tractn meminit Antoninus, x.v.v. M. P. a Pallantia, in itinere ab Asturica Tarraconem et Burdigalam. Λαγγο-βρίταs vocat Plutarchus in Sertorio, pag. 674. 'Lacobrigæ nomen,' inquit Festus, 'a lacu et briga, Hispaniæ oppido.' Vox briga oppidum sonat.

J Caucenses] Kaûna in Vaccæis quoque Ptolemæo, loc. cit. et Appiano in Iber. pag. 283. Ubi nunc Coca oppidum, ut recte Mariana, Hist. Hisp. 111. 2. pag. 93. inter Segoviam et Vallisoletum in Castella vetere.

k Juliobriga] Diximus de ea superius, hac sect.—'Non est his Cantabricis locus in nummo argenteo Gallieni Aug. e Gaza Regia, sic inscripto, IOVICANTAB. in quo Jupiter dextra fulmen tenet, hastam sinistra. Sententia enim hæc est: 'Jove Victore, Imperii Conservatore, Primæ Narbonensis Tutatore, Augustus Beatus.' Sic nummum inscriptum, INT. VRB. olim explicuimus, 'Jove Narbonis Tutatore, Urbi Roma Beata.' Et genio Anti: 'Genio Primæ Narbonensis, Tutatori Imperii.' Ed. sec.

1 Autrigonum] Αδτρίγονες sunt Ptolemæo, loc. cit. Oppida, Τρίτων et Οδιρούεσκα. In decretis Hilari Papæ, p. 252. 'Veroviscensium et Tritensium tibus, Tritium, et Virovesca. Arevacis momen dedit fluvius Areva. Horum sex oppida: Saguntia, et Uxama, quæ nomina crebro aliis in locis pusurpantur: præterea Segovia, et nova Augusta, Termes, ipsaque Clunia Celtiberiæ finis. Ad Oceanum reliqua vergunt, Vardulique ex prædictis, et Cantabri.

NOTE

civitas,' pro 'Tritiensium.' Vetus inscr. apud Ambr. Morales, fol. 65. TRITIENSI. Antoninus, in itinere ab Asturica Tarraconem, Tritium a Virovesca distare ait M.P. xr. Quod si itaque Virovesca Birbusca est, inter Burgos et Iberum, Tritium, nbi nunc Najara est, prope Logrono et Iberum amnem, esse certe non potuit: quam tamen sententiam placuisse video Suritæ in Anton, pag. 541. aliisque.

- m Arevacis] Ptolemæo, 11. 6. 'Αρεονάκαι. Straboni, lib. 111. pag. 162. 'Αρεονάκαι Arevam nunc Arlanzo vocant, Castellæ veteris amnem, qui in Durium influit, supra Vallisoletum.
- n Saguntia] Vel Seguntia. Seguntiæ Celtiberum Livius meminit, lib. xxxrv. p. 409. Antoninus item Segontiam vocat, quæ nunc Siguença dicitur, ad fontes amnis Henarez, in Castellæ veteris Aragoniæque confinio.
- O Uxama] Uxama quoque Antonino, in itinere ab Asturica Cæsarangustam: a Numantia L. M. P. Nunc el Borgo d'Osma ad Durium amnem, in Castella vetere.
- P Aliis in locis] Nam et Segontiam alteram a Cæsaraugusta xvi. M. P. habet Antoninus, nunc Epila dicitur, ut recte vidit Jo. Franc. Andrez, cap. 2. p. 39. Et alteram Uxamam prope Corugnam in Gallæciæ littore agnoscit Mariana, Hist. 111. 18. pag. 118. Sunt et aliæ, quas referre non est otii nostri.
 - Segovia] Σεγουβία in Arevacis Delph. et Var. Clas.

- quoque Ptolemæo, 11. 6. Non ea est quæ inter Vallisoletum, et Madritum, nobis Segovie dicitur: sed altera ejusdem nominis urbecula, quæ sub eadem fere cœli parte, atque ipsa Numantia, eodemque situ a Ptolemæo collocatur.
- r Nova Augusta] Et in Arevacis Ptolemæo Νουδαυγούστα, prope Segobiam.
- * Termes] Τέρμες in Arevacis Ptolemæo. Τερμσδν πόλιν vocat Appianus in Iber. p. 311. Hinc Termestini populi, apud Livium in Epitome, lib. Liv. et natio Termestina apud Tacit. Annal. Iv. p. 155. Nunc Lerma, ad Arevam amnem, de quo supra.
- ¹ Clunia] Et hæc in Arevacis Ptolemæo. Dioni quoque, Κλουνία lib. xxxix. pag. 115. Inter Raudam ad Durium, Aranda de Duero, et Uxamam Osma, medio fere intervallo ab Antonino collocatur. Nunc pagus Cruña, vel Coruña.del Conde. Ibi conventus Cluniensis repertum esse sigillum aiunt, et a loci domino asservari. Celtiberiæ finis is dicitur, quoniam ad occasum æquinoctialem sunt Vettones, ad æstivum Astures, quos a Vettonibus Durius amnis disterminat: Arevacæ denique ad Boream.
- u Reliqua vergunt] Reliqua, inquit, quæ pertinent ad conventum Cluniemsem: ut Vardulorum regio jam superius dicta: et mox Cantabrorum, dicenda IV. 34.

Plinius.

Junguntur his Asturum XXII.30 populi, divisi in Augustanos, et Transmontanos, Asturica urbe magnifica. In his sunt Cigurri, Pæsici, Lancienses, Zoëlæ. Numerus omnis multitudinis ad CCXL. M. liberorum capitum.

Lucensis conventus populorum est XVI. præter Celticos,^b et Lebunos, ignobilium,³² ac barbaræ appellationis: sed liberorum capitum ferme CLXVI. M.

Simili modo Bracarum axxiv. civitates clxxv.33 m. capitum, ex quibus præter ipsos Bracaros, Bibali, Coele-

ler. Bipont. et Franz. IV. edd. vett. et Gronov.—30 Sic ex codd. suis emend. Harduinus, sic etiam edd. Harduin. 1.2.3. Miller. Bipont. et Franz. XII. edd. vett. ante Harduin.—31 In his Giguri, Pesici Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Elz. et Gronov. Cigurri omnes codd. Harduini, Tolet. et Salmant. Egurri Ptolemæus. Mox Zoèli Chiffi.—32 Codd. Dalec. et vet. ejusdem, ignominiose.—33 Ita Chiffl. cum edd. Harduini 1.2.3. Miller. Bipont. et Franz. CCLXXV. edd. vett. et Gronov. Mox eædem vett. Vibbil, Celerini, Galleci, Equesilici. Lectionem nostram restituit Harduinus.—

NOTÆ

- V Junguntur his] Cantabris. Inacriptic Gruteri, p. 110. Conventus Apprendus.
- W Augustanos] Ab urbe metropoli, quæ in Augusti numme apnd Goltzium, p. 237. Col. Astvrica Avgvsτa scribitar, Astorge in regno Legionensi: 'Ασνοόρικα Αδγούστα Ptolemæo, 11. 6.
- x Cigurri] Ita Mss. omnes. Egurri forte scribendum ex Ptolemæo, non longe ab Asturica Augusta Forum Egurrorum locante. De Pæsicis dicemus, IV. 34.
- J Lancienses] Asynia maximum Asturum oppidum a Dione dicitur, lib. LIII. p. 514. A Mariana, Hist. Hisp. III. 25. p. 182. iis locis situm, ubi nunc Ovetum cernitur, Oviedo. Plumbum Ovetanum laudatur a Plinio, XXXIV. 49.
- ² Zoëlæ] A quibus Zoëlicum linnm nomen traxit. Plinius xix. 2, 'Non dudum ex Hispania Zoëlicum venit in Italiam, plagis utilissimum. Ci-

- vitas ea Gallecciæ, et Oceano propin-
- ² Lucensis Conventus meutio apud Ambr. Morales, fol. 69. Urbs primaria Lucus Asturum, Λοῦκος 'Αστουρῶν, Ptolemæo, Dioni 'Αστόρων: hodie Lugo in Gallæcia.
- b Celticos] Cognominibus Nerias et Præsamarcos, de quibus IV. 34. Lebuni simili modo il esse videntur Hermolao, qui Leuni rursum eodem libro appellantur: at il Bracarensis conventus esse ibi dicuntur, hi nunc Lucensis. In Mss. legitur, Levanios.
- c Bracerum] Subintellige, conventus, ut prius Asturum. Gruter. p. 411. CONVENTVS. BRACARI. Horum caput Bracara Augusta, Brague.
- d Bibali, &c.] Βιβαλοί, quorum oppidum Φόρον Βιβαλῶν Ptolemæo, 11. 6. Κοιλερινοί, eidem. Gallæci omnibus noti. Hequesi, in Inscript. mox citanda. Λιμικοί Ptolemæo rursum appellati, cum oppido quod Φόρον Λιμι-

rini, Gallæci, Hequæsi, Limici, Querquerni, citra fastidium nominentur.

Longitudo citerioris Hispaniæ est, ad finem Castulonis a Pyrenæo, sexcenta septem m. pass. et ora paulo amplius. Latitudo a Tarracone ad littus Olarsonis, cccvii. E radicibus 4 Pyrenæi, ubi cuneatur angustiis inter duo maria, paulatim deinde se pandens, qua contingit ulteriorem Hispaniam, tantundem et amplius latitudini adjicit. Metallis plumbi, ferri, æris, argenti, auri tota ferme Hispania scatet: Citerior et specularibus lapidibus: Bætica et minio. Sunt et marmorum lapicidinæ. Universæ Hispaniæ Vespasianus imperator Augustus jactatus procellis reipublicæ Latii jus tribuit. Pyrenæi montes Hispanias Galliasque disterminant, promontoriis in duo diversa maria projectis.

v. (IV.) Narbonensis provincia appellatur pars Galliarum, quæ interno a mari alluitur, Braccata bante dicta, amne

34 Ita Chiffl. et edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Et radicibus edd. vett. et Gronov.—35 Cod. Dalec. specularis lipidis: Batica et minio et mermorum lapidicinis.

NOTE

usir vocat. Inscriptio vetus apud Gruter. p. 245. BIBALI. CŒLERNI EQVÆSI. INTERAMICI. LIMICI. ÆBISOC. QVARQVERNI. Prius legebatur in Plinio, Vibali, et voce unica e duabus conflata, Æquesilici. Nos literarum ordine admonitic, et vetustorum monumentorum fide, locum correximus. Aquas Querquennas a Bracara distare ait Antoninus LIII. M. P. Kevaraprol sunt Ptolemæo, et "Tšara Koumepror.

- e Longitudo] Martianus, lib. v1. cap. de Hisp. p. 203.
 - f Olarsonis] De eo IV. 34.
- s Specularibus] Dicemus de his opportunius xxxv. 45.
- h Jactatus] Vi ac necessitate quadam expressam esse eam liberalita-

tem innuit, ut Hispanos sibi devinciret: aut legendum fortassis, jactata, scilicet Hispaniæ, Reip. Romanorum
procellis, hoc est civilibus bellis Galbæ, Othonis, Vitellii: ut levamen id
quoddam eorum damnorum fuerit,
quæ ob civilia Imperatorum bella
perpessa esset Hispania. Immunitatem a tributis, sive Claudius Imp.
sive anteriorum aliquis iisdem concesserat, uti ex Seneca colligimus, de
Benef. vi. 19. p. 111.

- ^a Qua interno] Mediterraneo. Hæc Martianus a Plinio, lib. vi. cap. de Monte Pyrenæo, p. 203.
- b Braccata] A braccis, sive femoralibus lineis, des brayes, ou hauts de chausses: quod vestimenti genus Romanis veteribus inusitatum, ab iis in

Varo ab Italia discreta, Alpiumque vel saluberrimis ¹ Romano imperio jugis. A reliqua vero Gallia latere septemtrionali, montibus Gebenna ^c et Jura: ^d agrorum cultu, ^e virorum, morumque dignatione, amplitudine opum, nulli provinciarum postferenda, ² breviterque Italia verius quam provincia. In ora ^e regio Sardonum, ³ intusque ^e Consuaranorum. Flumina: Tecum, ^h Vernodubrum. Oppida: Illiberis, ⁴ magnæ quondam urbis tenue vestigium: Ruscino, ⁵

CAP. v. 1 Ita Chiffl. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. vox vel deest in edd. vett.—2 Cod. Daloc. nulla ei praferenda.—3 Ino. r. Sardaonum margo edd. Dalec. et Gronov.—4 Illibera Chiffl. et Vet. Dalec. Illybyrtis quibusdam ap. Dalec. Mox, nonnulli Rubrosum e Strab. lib.

NOTE

Gallia Narbonensi primo deprehensum est: quæ inde ab iis Braccata est cognominata, inquit Alcuinus de Divinis Offic.

- c Gebenna] A Mela hæc Plinius 11.
 Gebennam quoque Cæsar, Bell.
 Gall. lib. v11. p. 81. Gebennas vocat Lucanus 1. 435. et 'Gebennicos montes,' Mela. Galli, les Monts des Cevennes. Languedocium, ut vocant, a reliqua Gallia latere septemtrionali disterminant.
- d Et Jura] Mss. omnes, et Juribus. Mela 11. 5. non Juram montem, sed Lemannum lacum, finem statuit Narbonensis Provinciæ. Jura pro locorum diversitate varia sortitur nomina, le Joux, le Mont S. Claude, le Credo, &c.
- * Agrorum cultu] Non minus eleganter Salvianus patriam suam, hoc est, Provinciam describens, lib. vii. 'Illic omnis admodum regio,' inquit, 'aut intertexta vineis, aut florulenta pratis, aut distincta culturis, aut consita pomis, aut amœnata lucis, aut irrigata fontibus, aut interfusa fluminibus, aut crinita messibus,' &c.
- f In ora] Post Pyrenææ Veneris promontorium, in quo hæsimus cap.

sup. incipit Sardonum regio, quam nunc dicimus le Comté de Roussillon. Sic Mela 11. 5. 'Inde est ora Sardonum, et parva flumina, Telis et Tichis: ubi accrevere, persava. Colonia Ruscino,' &c. Ipsam Leridam Hispaniæ civitatem, sup. cap. Surdonum gentis esse dixit. In Mss. Sordonum. Avienus 'Sordos' appellat.

- s Intusque] Interior, inquit, sen mediterranea regio Consuaranorum, sive Consoranorum fuit, de quibus IV. 33. Les pays de Foix et de Conserans.
- h Tecum] Melæ, loc. eit. Tichis: accolis hodieque Tec. Urbem Helenam præfluit, Elne. Vernodubrum, Latet, Perpinianum rigat.
- ¹ Illiberis] Vel Eliberris, quam Caucoliberim posterior ætas appellavit: Hispani, Colibre: nostri, Coliorre. Ita De Catel, I. 7. secutus Loaysam, et alios. Melam expressit Plinius: Sic enim ille, II. 5. 'Vicus Eliberri, magnæ quondam urbis, et magnarum opum tenue vestigium.'
- J Ruscino] Non modo jure Latii donatam, sed et coloniam vocat Me-

Latinorum. Flumen Atax ^k e Pyrenæo Rubrensem ¹ permeans lacum: Narbo ^m Martius, Decumanorum colonia, XII. M. pass. a mari distans. Flumina: Arauris, ⁿ Liria. Oppida de cetero rara, præjacentibus stagnis: ^p Agatha ^q

NOTÆ

la, loc. cit. Nunc castellum est, a Perpiniano oppido, quod Ruscinonem vicinate sua exhausit, leuca dissitum, la Tour de Roussillon. Eodem amne, quo Perpinianum, alluitur. Catel, 1. 7 .- 'Nummus est eximius, æris minimi, in Cimelio D. Foucault, hac epigraphe: IMP. C. CLAVDIVS P. F. Avg. Clandii Gothici caput. In aversa parte, deo cabiro. Faber malleum dextra tenet. Cave bic Cabiros cogites, aut Thessalonicam. Sententia est: 'Duci Exercitus Optimo Claudio Arcum Benefactis Insignem Ruscinonenses Obtulerunt,' ob victoriam præsertim Gothicam. Ingeniose admodum significatur oblatum fuisse ab oppidanis Arcum triumphalem, sed a Claudio neglectum ac repudiatum, cum in area nummi non arcus pingitur, sed Faber tantummodo, ad exstruendum arcum paratus.' Ed. sec.

- k Atax] L'Aude, Narbonem secat. Vide Notas et Emend. num. 23. Ab eo amne Narbonenses olim Atacini dicti, ut de Varrone Atacino pluribus disputabimus, in Auctorum Indice.
- ¹ Rubrensem] Rubresum Mela vocat, 111. 5. qua Atacem accipit, ore spatioso admodum: qua mare admittit, aditu tenuem. L'Estang de la Rubine. Nunc Atax minime lacum permeat: sed fossæ per Narbonem ductæ immissus, in mare effunditur ad vii. ab urbe milliare. Catel, lib. 1. pag. 58.
- m Narbo] Atacinorum, Decumanorumque colonia, Melæ, loc. cit. Martius, a Marte, ut Sirmondus noster

putat in Notis ad Sidon. vel a Martia Legione: Decumanorum a militibus decimæ. Inscriptio Gruteri, p. 229. COL. IVL. PATERN. NARB. MART. Et pag. 266. IVLIR. DOMNE. Av-GVSTÆ.....ANTONINI. CÆS. MATRI ITEMQ. CASTRORVM. DECYMAN. NARB .- 'Nummus argenteus apud Goltzium, in Magna Græcia, Tab. xx. n. 5. caput diadematum exhibet, cum clava Herculea. .)(. Lupa cum gemellis. Infra, ROMANO. Sic interpretamur: 'Roma Martii Narbonis Origo.' Cognomen enim illud habet a legione Martia, lioc est, Romulea. Nam Romulus Marte genitus ferebatur: hoc est, vir generosus; sed patre ob temporum vetustatem ignoto, quamvis nobili. In aliis ibidem nummis N. 1. et 2. caput est Romæ galeatum. .)(. Caput equi, qui esse dicitur Marti sacer, quia generosus et bellicosus. Infra, ROMANO, nt proxime. In alio, Caput Romæ galeatum. .)(. Leo iratus. Infra Ro-MANO.' Ed. sec.

- n Arauris] Ita recte, non Araris. Mela, 11. 5. pag. 39. 'Tum ex Gebennis demissus Arauris juxta Agatham fluit.' Ptolemæo, 11. 10. 'Apabpios. Gallis, Airau, vel Erhau.
- Liria Mss. omnes, Libria. Nanc Lez accolæ vocant, et quos medios secat, Monspelienses.
- P Stagnis] Les Estangs de Thau, de Maguelone, et de Perault. Maximæ parti ejus oræ, marique mediterraneo ea prætenduntur.
- 4 Agatha] Juxta quam Arauris fluit, ut Mela admonet loco cit. nunc Agde: non, ut subtilioribus quibus-

quondam Massiliensium, et regio Volcarum r Tectosagum: atque ubi Rhoda Rhodiorum fuit, unde dictus multo Galliarum fertilissimus Rhodanus amnis, ex Alpibus se rapiens per Lemannum lacum, segnemque deferens Ararim, nec minus seipso torrentes Isaram, et Druentiam. Libica appellantur duo ejus ora modica: ex his alterum Hispaniense, alterum Metapinum: tertium, idemque amplissimum, Massalioticum. Sunt auctores, et Heracleam oppidum in ostio Rhodani fuisse.

IV. et paulo post: Flumina: Rhuraris, Lira, ex eodem.—5 Aurarim quibusdam ap. Dalec. et mox, torrentem Isaram, &c. edd. vett. ante Harduin. torrentes, &c. codd. Chiffl. et Dalec. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont.

......

NOTE

dam visum est, Maguelone, quæ procul est ab Arauri dissita. A Massiliensibns conditum esse oppidum Strabo auctor est, lib. 1v. p. 182.

- r Volcarum] Late hæc regio patuit, agros complexa limitaneos, ut ex Plinio patet, Tolosanum, et Agathensem, atque adeo quicquid terrarum inde usque ad ostia ferme Rhodani protenditur.
- "Ubi Rhoda...fuit] Familiari ea loquendi formula, fuit, excidisse id oppidum, cui vox ea annectitur, jam zevo suo innuit. Hec Rhodanusia a Scymno Chio, sive, ut alii vocant, a Marciano Heracleota, pag. 6. dicitur: alteramque Rhoden, que in Hispania est, (nunc Roses incolæ Catalani vocant,) a Rhodiis quoque conditam scribit. Hieronymus, in Prolog. Epist. ad Galat. 'Oppidum Rhoda, inquit, 'coloni Rhodiorum locaverunt, unde amnis Rhodanus nomen accepit.'
- * Segnemque] Unde Claudiano dicitur, * Lentus Arar.* Sauconam posterior ætas appellavit, teste Ammiano, lib. xv. p. 55. hodieque, la Saone.
 - " Torrentes] Gallis, l'Isere, et la Du-

- rance, in latus uterque Rhodani orientale influit. Vide Notas et Emend. num. 24.
- v Libica] Italibri omnes. Sic vulgus ea ostia, corrupto, ut fit, sermone, appellavit: cum Ligyca potius, ut quidem reor, essent nominanda. Ora enim universa a Rhodano Emporium usque Hispaniæ oppidum, Λιγυστικήν veteres appellarust, quod eam Ligures tenuere: Scylax, pag. 2. Παράπλους Λιγύων ἀπὸ Εμπορίου μέχρι 'Ροδανοῦ, κ. τ. λ. Nil tamen mutamus.
- w Ex his] Ex duobus Libicis. Exscripsit hæc Martianus, lib. v1. pag.
 204. cap. de Pyrenæo, et Prov. Narb.
 Hispaniense ostium, quod in occidentem vergit, accolæ vocant, Gran, Neuf,
 Massalioticum, quod in ortum, Gras
 d'Orgon. Metapinum inter hæe medium est nunc sine nomine. His tribus ostiis includitur insula, quam vocant incolæ, Petite Camargue.
- x Et Heracleam] Ηπες 'Ηράκλεια Κελτική's Stephano. In agro san-Remigiano, prope oppidum S. Remy, ostiumque Rhodani Hispaniense, reperta inscriptio, principatu Caroli v. Francorum regis, electam docet ab Ataulpho Principe ' Heracleam in

Ultra, fossæ ex Rhodano C. Marii 6 opere, et nomine insignes: Stagnum, Mastramela: ° oppidum, Maritima Avaticorum: ° superque campi b lapidei, Herculis præliorum memoria: Regio Anatiliorum, 7 c et intus Desuviatium, Cavarumque. Rursus a mari d Tricorium: et intus collorum, Vocontiorum, f et Segovellaunorum: s mox Al-

et Franz.—6 Vet. Dalec. fossam ex Rhodano C. pass. Marii, &c. Chiffl. fossæ, &c. Mox, in quibusdam, nomine Latera insigne stagnum. Salmas. p. 94. legit, insigne stagnum Mastramela oppidum, &c. Edd. vett. ante Harduin. et nomine insigne stagnum: Astromela, &c. Margo edd. Dalec. et Gronov. insigne stagnum Mastrumela. Ipidum maritima, &c.—7 Regio Natiliorum cod. Dalec. et mox in eodem cod. et Chiffl. et intus Deswitaticum.—8 Chiffl. Segonellenorum; alii, Segulaunorum, quemadmodum et apud Ptolemanum 11. 8.—

NOTE

Regiæ majestatis sedem.' Ibi igitur fuisse olim Heraclea videtur. Recitat inscriptionem eam totam Honor. Bouche, Hist. Prov. 111. 5. p. 158.—
'Verum distat ager Ille Sau-Remigianus ab ostio Rhodani, in quo fnisse Heracleam auctores, teste Plinio, prodidere.' Ed. sec.

- y Ultra] Ultra Rhodani ostia. Vide Notas et Emend. num. 25. Ptolemæo, II. 10. Φόσσαι Μαριάναι.
- * Mastramela] L'Estang de Berre, ou de Martiguez. Oppide, quod Maritimam Plinius vocat, nomen hodie Marignane. Vide Not. et Emend. num. 26.
- * Avaticorum] Sic Mela 11. 5. et Mss. Id nomen agro ei fuit, qui Maritime circunjectus erat, et contributus, in Anatiliorum regione, que latius multo patuit: quare eadem Maritima in Anatiliorum agro posita dicitur a Ptolemeo, 11. 10.
- b Campi] Vulgo, la Crau. Mela, 11.

 5. 'Lapidens,' inquit, 'ut vocant, campus, in quo Herculem contra Albionem et Geryona, Neptuni liberos, dimicantem, cum tela defecissent, ab invocato Jove adjutum imbre lapidum ferunt. Credas pluisse: adeo multi passim et late jacent.' Vide Hygin. in Poët. Astronom. lib. 11.

cap. Engonasin, fol. 61.

- c Anatiliorum] Recte. În Inscriptione San-Remigiana proxime laudata, Anatilii. Hi Arelatensem agram tenuere: Desuviates, quorum interior regio fuit, Tarasconensem: Cavares denique, a confinente Isare in Rhodanum, ubi fere Avenio est, ad Druentiam usque, quam late patet, oram omnem, quæ Rhodano alluitur.
- d Rursus a mari] Rursus, inquit, in ora est Tricoriorum regio: Τρικορίου appellat Strabo, lib. Iv. p. 185. ubi nunc Massiliensis ager, Aquisextiensis, et supra Druentiam Aptensis. In Apteusi fuere saltus Tricorii, quos Hannibal, dum peteret Italiam, superavit. Vide Ammian. lib. xv. p. 68. et Livium, lib. xx1. pag. 198.
- * Et intus] Intus recedunt a mari longius Tricolli, qui unue Sisteronenses: quorum caput fuisse olim creditur Alarante, de quo Tabula Peutingeri. Hodle Talard in Delphinatu, via quæ Sisterone Vapincum ducit. Ita Nic. Bouche, Hist. Prov. III. 7. pag. 178.
- f Vocontiorum] Hi Delphinatus partem orientalem tenuere, ut Cavares occiduam: oppida ils fuere, Des, Die, et Vasio, Vaison.

lobrogum.h At in ora Massilia Græcorum Phocæensium,9i fœderata. j Promontorium Zao: k Citharista portus. jo Regio Camatullicorum. Dein Suelteri, supraque Verrucini. 11 n In ora autem Athenopolis o Massiliensium, Forum Julii, P

9 Phocensium margo edd. Dalec. et Gronov.-10 Promontorium Zaozita: ista portus Chiffl. P. Zaoportus in al. Promontorium Citharista, portus, &c. edd. ante Harduin. qui ex codd. suis lectionem nostram revocavit.—11 Verticini cod.

NOTÆ

- 5 Segovellaunorum] Pars Cavarum hi fuere: quamobrem Valentia, quæ Plinio Cavarum urbs dicitur, Segovellaunis, sive Segalaunis a Ptolemæo adjudicatur, 11. 10. Hodie le Valentinois.
- h Allobrogum] Inter Isaram, Rhodanumque, ut recte Polybius, lib. 111. p. 282. et qui Polybium sequitur Livius, lib. xxr. p. 198, apud quem pro Arar qui Isara reponunt, sincerum vas incrustant, nec scriptoris mentem assequuntur.
- 1 Phocaensium] Strabo, lib. IV. p. 179. κτίσμα δ' έστὶ Φωκαιέων ἡ Μασσαλία, a Phocæa, urbe Asiæ, de qua dicemus in Ionia, lib. v. A Phocide Græciæ regione profectos Massiliæ conditores non semel affirmat Lucanus, lib. 111. magno, ut puto, errore. Justin. lib. xL. Tarquinii Prisci, ut arbitror, temporibus conditam a Phocæensibus Massiliam scribit.
- J Fæderata] Fæderis causam docet Justinus, lib. XLIII. sub finem; ' Massiliensium legati,' inquit, 'a Delphis revertentes, audierunt urbem Romanam a Gallis captam, incensamque. Quam rem domi nunțiatam publico funere Massilienses prosecuti sunt: aurumque, et argentum publicum, privatumque contulerunt, ad explendum pondus Gallis, a quibus redemtam pacem cognoverant. Ob quod meritum, et immunitas illis decreta, et locus spectaculorum in Senatu datus, et fœdus æquo jure

percussum.

- k Zao] Ita Mss. omnes. Promontorio tamen idem præterea quod portui nomen Citharistam esse, docet Ptolem. 11. 6. δ Κιθαριστός τό Εκρον, hodie Cap Sisiat, ou de Cerchiech, prope Telonem : Citharistse portui nomen hodie est le port S. Georges, ou le port de Toulon. Portum Citharistam a Massilia distare Antoninus ait xxx. M. P. Hæc Citharistana parochia in territorio Arelatensi, cujus mentio tum in Epistola Zosimi ad Episcopos Galliæ, de Privil. Eccl. Arelat. tum libro 11. Vitæ Sancti Cæsarii Arelat.
- 1 Camatullicorum] Ubi nunc Telonensis ager, l'Evesché de Toulon, usque ad Samblacitanum sinum, le Golfe de Grimant: a quo sinu haud procui abest vicus Ramatuelle, quod vetusti nominis vestigium servat haud obscurum.
- " Suelteri] Nunc est Forojuliensis ager, citra amnem Argenteum: Brignole, et Draguignan. Sic Honor. Bouche, vii. 7. p. 182. Favet situs quem in Tab. Penting. Selteri obtinent.
- n Verrucini] Suelteris ad Boream adsiti: ubi nunc Verignon, et Baryol.
- o Athenopolis | Cum in ora positum id oppidum dicatur, inter portum Citharistam, et Forum Julii: ipsum esse Telonem Martium non temere suspicamur.
- P Forum Julii] Freius. Octavanorum colonia dicitur, quoniam octa-

Octavanorum ¹² colonia, quæ Pacensis appellatur, et Classica: amnis in ea Argenteus. ^q Regio, Oxubiorum ^r Ligaunorumque, ^s super quos Suetri, ^t Quariates, ^u Adunicates. At in ora oppidum Latinum ^r Antipolis. Regio Deciatium: amnis Varus, ex Alpium monte Cema ¹³ profusus.

In mediterraneo coloniæ: Arelate * Sextanorum, Beter-

Dalec.—12 Octavianorum vet. Dalec.—13 Ita vet. Dalec. allique codd. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. monte Acema edd. vett. amnis

NOTÆ

væ legionis militibus ea constaret. In Thesauro Goltzii, p. 240. nummus Augusti, Col. Ivlia. Octaviano-RVM. Et alter Neronis, p. 241. Col. Pacens. Class. Pacensis a Pace dicta est: Classica, ab Augusti classe fortassis, cujus ea navale fuit. Unde Strabo, lib. IV. p. 184. Τὸ ναυσταθμὸν τὸ Καίσαρος τοῦ Ξεβαστοῦ, δ καλοῦσι Φόρον Ίούλιον. Vide Tacitum, Anpal. III. Suessam tamen, quæ mediterranea civitas est, coloniam pariter Classicam dicemus appellatam, cap. 9. a militibus forte Classiariis eo deductis. Inscriptio apud Jo. Poldo, de Antiq. Nemans. p. 165. MILITYM Leg. viii. Avg. Civitas. Foroivli-ENSIVM.

- q Argenteus] Accolis dictus hodieque Argens, a colore aquæ argenteo. Arenam devehit, qua portum jam illum opplevit, Augusti navium receptorem, de quo modo diximus.
- r Oxubiorum] Quorum caput ipsum Forum Julii fuit: ut Deciatium Antipolis. Hic λιμήν 'Οξόβιος apud Strab. lib. 1v. p. 185.
- * Ligaunorumque] Sic libri omnes. Ingaunos, qui ultra Varum sedes habent, frustra Dalecampius inculcare hic nititur pro Ligaunis, qui ante Varum Antipolimque ipsam a Plinio appellantur, et junguntur Oxubiis. Grassensem, ut alunt, tenuisse agrum

- videntar.
- t Suetri] Ptolemæus, III. 1. meminit Δουητρίων in maritimis Alpibus, quorum oppidum Δαλίνας vocat. Id esse Seillans Holstenius putat, in Diœcesi Sanitiensi, Senez. At rectius Honor. Bouche, Hist. Prov. III. 2. p. 119. urbem Castellanam interpretatur, Verdoni amni impositam, qui in Druentiam labitur, eodem Sanitiensi agro: eamque sententiam idoneis firmat argumentis. Errant plerique Geographorum, qui Salutias in Sabaudia esse putant, le Marquisat de Saluces.
- " Quariates, &c.] Quantum ex situ conjicimus, ibi fuere, ubi nunc Senetium est, et Dinia.
- v Latinum] Hoc est, Latii jure donatum, ut dicemus in Notis et Emend. num. 3. Nunc Antibe. Ptolemæo 11. 10. 'Αντίπολις in agro Λεκιατίων, quem Varus amnis claudit, le Var. Melæ 11. 5. 'Oppidum Deciatum Antipolis,' sic enim legendum.
- w Arelate] Arles. Sextanorum dicta, quod esset colonia militum sextæ legionis. Sic Primanos primæ, Unaëtvicesimanos vigesimæ primæ, Tacitus vocat, Hist. 11. p. 44. Tertianos tertæ, Hist. 111. p. 68. Quintanos, Hist. 1v. p. 96. &c. Nummus Caii Cæsaris in Thes. Goltzii, Col. Arelat. Sextan. Et apud Gruter. p. 257. Sextani. Arelatenses.— 'Sed ficta

ræ ^{14 x} Septimanorum, Arausio ³ Secundanorum. In agro ³ Cavarum Valentia, Vienna Allobrogum. Oppida Latina: ⁴ Aquæ Sextiæ ⁵ Salluviorum, ¹⁵ Avenio ⁶ Cavarum, Apta

Cema al. ap. Gelen.—14 Bilteræ vet. Dalec. Bliteræ edd. vett. et Gronov. Beterre Tolet. et Salmant. Beterræ omnes codd. Hardnini, item edd. Hardnin. 1. 2. 3. Milier. Bipont. et Franz.—15 Ita edidit Hardnin. eumque secuti Miller. Bipont. et Franz. Salwiorum Chiffl. Salyorum edd. vett. et Gro-

NOTE

illa: genuinus, inter ceteros Areiate percussos, nummus iste insignis est, in Cimelio Mediceo, et Gaza Reginæ Christinæ, ex ære maximo. Caput laureatum exhibet Fl. Jul. Constantii Augusti, qui frater Fl. Jul. Constantis, D. N. CONSTANTIVS. P. F. AVG. .X. LARGITIO. Sedet Augustus; hinc urbe Arelatensi turrita porrigente dextram Constantio, instar offerentis ei aliquid, inde hastato milite Imperatorem complectente. Nos largitionem hic significari olim, sed timide, suspicati sumus, alios secuti: sed pictura hand dubie aliud repræsentat; et (quod tunc menti non succurrebat) totidem hic fere voces. quot literæ sunt, hac sententia: 'Liberum Azelate Gratuitam Indictionem Tributi Imperatori Obtulit.' Gallice : La Ville d'Arles, ville libre, a offert à l'Empereur de lui faire lever un subside, par forme de don gratuit. Miles bic astat idcirco, ut ad alendos milites, qui vel limites imperii tutarentur, vel itinerum securitatem præstarent, collatum pecuniarium aubsidium intelligatur. Atque idcirco Imperatori datum, non Augusto, dici videtor. Nihil est in pictura certe, quod largitionem indicet, aut liberalitatem Augusti, ut in nummis inscriptis, Liberal. Avg. vel cong. In imo nammi margine DAT. &c. fabricæ locus non subnotatur; quoniam in ipso indicatur titulo. Delineatur hic nummus a Spanhemio, in edit. priore p. 823.' Ed. sec.

- * Beterræ] Sic Mss. omnes, Reg. Colb. et Thuan. lib. xIV. non Bliteræ: etsi ita id Melæ ac Straboni nomen scribitur. Septimanorum nomen habet a septima legione. Hinc circumjecta regio Septimania appellata, a Sidonio, qui aliis Beterrensis ager. Mox Septimaniæ nomen a Gothis ad universum Languedocium translatum. Nanc est oppidum Beziers. Inscriptio apud Gruter. p. 270. SEP. BATER. hoc est, Septimani Baterrenses. Stephano Barraphous dicitur.— In Gaza Regia nummus est inscriptus, BHTHP-PATON: at ex oppido Syriæ aliquo, ut videtur, nunc situs ignoti: non ex Bæterris certe provinciæ Narbonensis.' Ed. sec.
- 7 Arausio] Orange. Nummus Neronis, in Thes. Goltzii, p. 237. Col. Aravsio. Secundanor. Col. XXXIII. Volunt. Deducti nempe eo milites ex cohorte XXXIII. secundæ legionis.
- In agro] Et hæ quoque in Coloniarum numerum reponendæ. Οδαλεντία κολωνία Ptolemæo, 11. 10. Et in Thes. Goltzii, p. 242. nummus Neronis, Col. VIENNA. LEG. VII. CLAV-DIANA. PIA. Cavarum, Allobrogumque situs ante descripsimus.
- ² Oppida Latina] Latii jure donata a Senatu, vel a Principe.
- b Aque Sextiæ] Aix. Coloniam Ptolemæus vocat, et inscriptio apud Gruter. p. 413. Vide Notas et Emend. num. 27. Unde Aquis Sextiis nomen: vide in Epit. Livii, lib. Lx1.

Julia Vulgientium, Alebece Reiorum d' Apollinarium, Alba d' Helvorum, d' Augusta Tricastinorum : f' Anatilia, a Aëria, Bormanni, Comacina, d' a Cabellio, a Carcasum d' Volcarum Tectosagum : Cessero, a Carpentoracte d' Meminorum : Cenicenses, a Cambolectri, a qui Atlantici cognominantur :

nov. et paulo post in iindem, Alebeceriorum Apollinarium.—16 Helucocuorum margo edd. Dalec. et Gronov. Mox Augusta Tucastemorum in Chiffi.—17 Idem codex: Anatilia, Arcarbonia, Nocomannia; edd. vett. et Gronov. Anatilia, Aëria, Bormannico, Marcina. Nostram lectionem ex codd. restituit Harduinus.—18 Ita ex codd. Hardulnus; ita quoque Miller. Bipont. et Frans.

NOTÆ

- c Arenio] In Cavaris quoque Ptolemæo, 11. 10. sed colonia est. Sic Apta Julia, in Inscript. P. Sirmondi, in Notis ad Ep. 1x. 9. Sidonii, Col. Apt. Ivl. Nunc Apt. Vulgienses Tricoriorum pars fuere, ut superius monuimus. Gruteri Inscriptio, pag. 296. VVLCIENTES, sed hos Italiæ populos habet.
- ⁴ Alebece Reiorum] Hodie Riez en Provence. Vide Notas et Emend.num. 28.
- * Alba] Non Albi, nt quidam putant: hæc enim Albia, non Alba appellata est. Sed vicus hodie ignobilis, Aps ad Rhodanum, nnde sedes Episcopalis Vivarium translata est, Viviers. Ager Helviorum le Vivarias. Hinc Albenses promiscue et Vivariemses, 'Αλβανγούστα. Pilnio, XIV. 4. Alba Helvia. Cæsar Bell. Gall. lib. vII. p. 81. 'Mons Gebenna, qui Arvenos ab Helviis discludit.'
- f Tricastinorum] S. Paul Tricastin. Alia est Noviomagus Tricastinorum, apud Ptolem. 11. 10. quæ hodie Nions.
- 5 Anatilia] Forte ab Anatiliis, de quibus supra. Aëriam Asplar Strabo, lib. 1v. p. 185. in Cavarum agro cum Avenione et Arausione locat: aitque a loco edito, in quo posita erat, no-

- men sortitam. Quibusdam esse castellum *Mornas* ad Rhodanum creditur. In Mss. Avatilia.
- h Bormanni, Comacina] Ita legendum esse, non Bormannico, Marcina, tum Mss. tum series ipsa elementorum admonet, quam in Latinis hisce urbibus recensendis Plinius sequitur. Nunc incertus harum situs. Fictitia sunt, nec usquam terrarum audita nomina, quæ Dalecampius hoc loco affert.
- 1 Cubellio] Inter oppida Cavarum a Ptolemæo 11. 10. Καβελλιών Κολωνία. Nunc Cavaillon, ad Druentiam.
- J Carcasum] Kapkaodi in Volcis quoque Tectosagibus, Ptolemæo loc. cit. Nunc est Carcassonne, ad fluvium Atacem.
- k Cessero] Nunc S. Tiberii pagus, in Agathensi agro. Vide Notas et Emend. num. 29.
- ¹ Carpentoracte] Carpentras, cujus incolæ, ceterique ex agro circumjecto contributi, Memini appellati sunt: Cavarum regionis. Mumpol Ptolemæo, 11. 10. sub Tricastinis. Notitia civitatum Galliæ: 'Civitas Carpentoratensium, nunc Vindausca.' In Conc. Cabilonensi, an. 650. 'Licerius Vindauscensis,' id est, Carpentoratensis, ab oppido vicino Vindausca.
 - · Cenicenses] Forte Canienses, am-

Forum o Voconii, Glanum p Livii, Lutevani, qui et Foroneronienses: Nemausum 19 r Arecomicorum, Piscenæ, Ruteni, t Sanagenses, u Tolosani Tectosagum, Aquitaniæ contermini: Tasconi, Tarusconienses, v Umbranici: v Vocontermini

Cambolecti edd. vett.—19 Nonnulli, Nemantum.—20 Tascoduni. Tarusconienses Pintian. Tolosani Tectosagum. Aquitaniæ contermini Tascodunitani, Cononien-

NOTÆ

nis Cæni accolæ, cujus inter Maritimam Massiliamque meminit Ptolemæus, loc. cit.

- n Qui Atlantici] Eo cognomine a Cambolectris Agesinatibus discriminantur, quos junctos esse Pictonibus dicemus Iv. 33.
- o Forum Forum, inquit Festus, negotiationis locus est, ut Forum Flaminium, Forum Julium, ab eorum nominibus, qui ea Fora constituenda curarunt. Quod Voconii modo dicitur, vicus nunc est, le Canet, ad amnem Argenteum, Diœcesi Forojuliensi, ut recte probat Honor. Bouche, Hist. Prov. III. 4. p. 150. Antoninus in Itiner. distare a Foro Julii dicit, XII. M. P. pro XXII. Plancus ad Ciceronem, lib. x. Epist. Fam. XXIV. M. P.
- P Glanum] A Cabellione, XVI. M. P. in Itiner. Anton. Flárov in Salyibus, apud Ptolem. 11. 10. Nunc S. Remigii oppidum, S. Remy, inter Arelate et Caballionem: ut egregie probat idem auctor Hist. Prov. 111. 3. p. 136.
- q Lutevani] Oppidum Luteva, Lodeve: quibus et Foroneroniensium cognomen additum, quod alterius oppidi sub Tricastinis peculiare est apud Ptolem. loc. cit.
- r Nemausum] Colonia dicitur Volcarum Arecomicorum Ptolemæo, loc. cit. et nummi frequentes occurrant, Col. Nem. Nismes.
 - Piscenæ] Nunc Pezenas in Aga-

- thensi agro, prope Araurim amnem.

 * Ruteni] Non tam hi Narbonenses,
 quam ut Plinius ipse ait IV. 33. Nar-
- bonensi provinciæ contermini. 'Pouτανοl Ptolemæo, 11. 7. Oppidum Segodunum, Rhodez.
- " Sanagenses] Qui Sanicienses ævo posteriore appellati, a Sanicio Alpinæ oræ oppido, cujus meminit Ptolemæus, III. 1. Nunc Senez. In Conc. Matisc. II. an. 585. 'Virgilius Epis-
- copus a Senetio.' * Tasconi, Tarusconienses] Priores incogniti.- Priores incolæ sunt, ut arbitramur. Montis Aureoli, cui nunc Monti Albano factum nomen est, Montauban, oppido celebri, prope Tolosam; quod amnis alluit Tesco appellatus: inde Tesconi accolæ nuncupati, sive Tasconi. Auctor Vitæ S. Theodardi Archiepiscopi Narbonensis, die 1. Maii, c. 6. In 'Caturcensi territorio, in monte qui Aureolus nuncupatur, ad cujus montis radicem fluvius quidam decurrit, quem indigenæ regionis ipsius Tesconem vocant. Hic suo decursu confinia Tolosani Caturcensis ruris liquido dirimit patenter influxu: qui a prædicto monte recedens post modicum terræ spatium Tarno immergitur flumini.' Nondum erat Mons Albanus Episcopatus titulo insignitus; postea Caturcensi diœcesi est avulsus.' Ed. sec. Posteriores a Taruscone Salyum oppido nomen habnere, Ταρουσκών Ptolemaco, 11. 10. Nunc Tarascon, ad

tiorum civitatis fœderatæ duo capita, Vasio, 1 y et Lucus faugusti. Oppida vero ignobilia x1x. sicut xx1v. Nemausiensibus attributa. Adjecit formulæ Galba imperator ex Inalpinis Avanticos, atque Bodionticos, 2 quorum oppidum Dinia. Longitudinem provinciæ Narbonensis cclxx. M. pass. Agrippa tradit, latitudinem ccxlvIII.

VI. (v.) Italia dehinc,^c primique ejus Ligures: mox Etruria, Umbria, Latium, ubi Tiberina ostia,^d et Roma terrarum caput, XVI. M. pass. intervallo a mari. Volscorum postea littus, et Campaniæ: Picentinum inde, ac Lucanum, Brutiumque, quo longissime in meridiem, ab Alpium fine,¹

ses.—21 Ita nonnulli ap. Laet, item edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont, et Franz. quemadmodum et apud Ptolemæum. Vasco Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Elz. et Gronov.—22 Hermolaus Barbarus et quædam edd. ante Hardnin. atque Ebroduntios; codd. omnes et edd. antiquiss. item Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. atque Bodionticos.

CAP. VI. Ita codd. Harduini et margo edd. Dalec. et Gronov. item Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. patet longitudine ab Alpino fine etiam margo edd. Dalec. et Gronov. ab Alpium pæne Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi,

NOTE

Rhodanum. Vide Notas et Emend. num. 30.

- " Umbranici] In Tab. Peuting. segm. 1. Umbranicia legitur, prope Volcas Tectosagas, et Nemausum. Situs incertus.
- * Civitatis] Hoc est, regionis, sive gentis, non oppidi. Galli Communitatem, et Status vocant.
- y Vasio] Vaison, in Comitatu Venascino, Poutificiæ ditionis. Gruterus, p. 1090. VASIENS. Voc. ex Sirmondo.
- ² Lucus] Luc en Dauphiné, altero a Dia sive Dea Vocontiorum lapide. Luci Vocontiorum municipii Tacitus meminit, Hist. I. p. 24.
- a Formulæ] Hoc est, Tabulæ et indici, sive syllabo provinciarum Galliæ, adjecit Galba ex gentibus Inalpiuis Avanticos atque Bodionticos. Avanticorum pagus hodie Avançon, inter Vapincum et Ebrodunum. Bodionticorum Dinia oppidum hand ig-

nobile, Digne. Vide Notas et Emend. num. 31.

- b CCLXX.] Martianus, lib. v1. p. 203. CCCLXX. De latitudine ambo concinunt. Missi Theodosii: 'Juxta Plinium Secundum, longitudinem Provinciæ Narbonensis 380. M. passuum Agrippa tradidit: latitudinem, 348.'
- c Italia dehinc] Transcripsit hunc locum Martianus de Italia, lib. v1. p. 204. iisdem plane verbis.
- d Tiberina ostia] Hoc est, littus illud maris in quod Tiberis effunditur : non urbs ipsa Ostia, quanquam et ipsa Tiberina Ostia appellata est.
- Ab Alpium fine] A primis Alpibus, inquit Martianus, loc. cit. Plinius ipse paulo inferius hoc cap. 'Patet longitudine Italia ab Alpino fine.' Lunata autem juga Apennini montis intellige, cujus dextrum cornu, ut ait Mela, 11. 4. Siculum pelagus: alterum, Ionium respicit.

lunatis jugis in maria excurrit Italia. Ab eo Græciæ ora. mox Salentini, Pediculi, Apuli, Peligni, Frentani, Marrucini, Vestini, Sabini, Picentes, Galli, Umbri, Etrusci, Veneti, Carni, Iapides, Istri, Liburni. Nec ignoro, ingrati ac segnis animi existimari posse merito, si breviter atque in transcursu, ad hunc modum 4 dicatur terra, omnium terrarum alumna, eadem et parens, numine Deum electa, quæ cœlum ipsum clarius faceret, sparsa congregaret imperia. ritusque molliret, et tot populorum discordes ferasque linguas, sermonis commercio contraheret : colloquia, et humanitatem homini daret : breviterque, una cunctarum gentium in toto orbe patria fieret. Sed quid agam? Tanta 5 nobilitas omnium locorum, (quos quis attigerit?f) tanta rerum singularum populorumque claritas tenet. Urbs Roma, vel sola in ea, et digna tam festa cervice s facies, quo tandem narrari debet opere? Qualiter Campaniæ ora per se,h felixque illa 6 ac beata amœnitas? ut palam sit, uno in loco gaudentis opus esse naturæ. Jam vero tanta 7 ea vitalis ac perennis salubritatis cœli temperies, tam fertiles campi, tam aprici colles, tam innoxii saltus, tam opaca nemora,

Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gronov.—2 Chiffl. Peduculi. Mox Vet. Dalec. Terrentani.—3 Ita codd. Harduini, cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Hetrusci Vet. Dalec. Thusci, vel. Tusci edd. ante Harduin.—4 Cod. Dalec. in hunc modum. Paulo post, edd. vett. et Gronov. s. commercio contraheret ad colloquia, &c.—5 Sodne id agam? tanta Vet. Dalec. Mox, qua quis margo edd. Dalec. et Gronov.—6 Vet. Dalec. ora per se farlix: illa. Mox, margo edd. Dalec. et Gronov. uno hec in loco.—7 Ita vet. Dalec. et Harduin. 1. Jam vero tota Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Gronov. Harduin. 2. 3. et Bipont. Jam vero tota Elz. Mox, talis cali temperies est Ald. Junt. Lugd. Erasmi, Basil. Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gronov. est non agnoscunt Tolet. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.—

NOTÆ

f Quos quis attigerit] Quod non copiose, inquit, pro meritis nunc de Italia agam, retineor impediorque multiplici nobilitate locorum, (quos quidem nemo attingere, nedum satis prosequi valeat,) ingentique singularum rerum ejus, ac gentium claritate.

Tam festa cervice] Hoc est, læta,

eximia, ut dictum est II. 46. diceturque iterum XIV. 1. Roma, inquit, quæ veluti pro facie est Italiæ, quæ ipsa totius imperii cervix, seu caput est, eam habet diguitatem, vix ut possit diffuso opere explicari.

h Per se] Vel si sola ea specte-

tam munifica sylvarum genera, tot montium afflatus, tanta frugum et vitium, olearumque fertilitas, tam nobilia pecori s vellera, tot opima tauris colla, tot lacus, tot amuium fontiumque ubertas, totam eam perfundens, tot maria, portus, gremiumque terrarum commercio patens undique: j et tanquam ad juvandos mortales, ipsa avide in maria procurrens. Neque ingenia, ritusque, ac viros, et lingua manuque superatas commemoro gentes. Ipsi de ea judicavere Græci, genus in gloriam suam geffusissimum: quotam partem ex eo appellando Græciam magnam? Nimirum id, quod in mentione cœli fecimus, hac quoque in parte faciendum est, ut quasdam notas ac 10 panca sidera attingamus. Legentes tantum quæso meminerint, ad singula toto orbe edisserenda festinari.

Est ergo¹ folio maxime querno assimulata, multo proceritate amplior, quam latitudine: in læva ^{11 m} se flectens cacumine, et Amazonicæ n figura desinens parmæ, ubi a medio excursu Cocinthos vocatur, per sinus lunatos duo

8 Chiffl. pecudi. Mox, Vet. Dalec. tam opina.—9 Chiffl. in gloriam sui.— 10 Vet. Dalec. quaedam notae etcllas ae ; Chiffl. quaedam notae et.—11 Vet.

NOTE

- I Montium affaius] Venti, spirationesque emissæ montibus, aura illa odorata, quæ per montium latera ex omni frugum florumque genere descendens, totum inficit ac perfundit aërem. Sic Plinius noster de polypo, lib. ix. 'Afflata terribili canes agebat.' Et Junior, v. 6. 'Triclinium saluberrimum afflatum est Apeanium valitbus.' Salmasius tamen, marium afflatus emendat: perinde ac si maris afflatus ant salubris semper, aut jucundus sit.
 - ³ Patens undique] Solini paraphrasis, cap. 2. p. 12. 'Latera pertuosa, orasque habet patentibus gremiis, commercio orbis accommodatas.'
 - Ac viros] Rectius forsan vires agnoscas, ex sequentibus illis, et

- lingua manuque superatas gentes.'

 1 Est erge] Solinus hæe a Plinio mutuatus, cap. 2. p. 14.
- m In lawa] Qua tendit ad promontorium Iapygium, et Hydruntinum agrum, nunc Terra d'Otranto, Italiae versus Ionium mare, et Epirum, ultimum cacumen. Capella quoque, lib. vi. p. 205. hæc ipsa Plinli repetens, 'Lævorsum se flectit,' inquit.
- a Amazonicas Martianus loc. cit.
 Duobus promontoriis peltæ Amazonicæ formam reddit: dextro cornu
 Leucopetram tendens, lævo Lacinium.' Pelta, auctore Servio in Æneid.
 1. 494. scutum est brevissimum in modum Lunæ jam mediæ.
- ° Cociathos] Tria, inquit, promontoria duos sinus lunatos efficient: ex

cornua emittens, Leucopetram dextera, Lacinium sinistra. Patet plongitudine ab Alpino fine Prætoriæ Augustæ, per Urbem Capuamque cursu meante, Rhegium oppidum in humero ejus situm, a quo veluti cervicis incipit flexus, decies centena et viginti millia passuum: multoque amplior mensura fieret Lacinium usque, in talis obliquitas in latus digredi videretur. Latitudo ejus varia est: ccccx. millium il inter duo maria, inferum et superum, amnesque Varum atque Arsiam: mediæ, atque ferme circa urbem Romam, ab ostio Aterni amnis in Adriaticum mare influentis, ad Tiberina ostia cxxxvi. et paulo minus a Castro novo Adriatici maris Alsium ad Tuscum æquor: haud ullo inde loco cc. i mil latitudinem excedens. Universæ autem ambitus a Varo ad Arsiam xxx. pass. Lix. 44 efficit.

Dalec. in lavo.—12 Vet. cod. ap. Laet, et vet. lect. ante Dalec. CCXC. mil. Vid. Not. Var. Mox, media autem ferme margo edd. Dalec. et Gronov. ut mediam latitudinem intelligas, non Italiam mediam. Chiffi. mediam autem.—13 'Legendum trecenta, ex antiq. cod. astipulante Marciano.' Dalec. Ita quoque Pintian. unus codex ap. Laet, Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. 'Bene codd. Regg. 2. 5. et Ed. pr. CC. Perperam eruditus Hardninus e Mas. et Martiano emendavit, CCC. Patet enim cuivis Italiam inspicienti ab Alsio, nunc Torre di Maccarese, usque ad Rhegium, nunc Regio, eam CC. millia passuum in latitudinem non excedere.' Brotier.—14 'Antiq. cod. sic habet, vicies centena XLIX. M. in quam mensuram etiam Martianus et Solinus consentiunt.' Dalec. Salmasius legendum putat: Universa ambitus a Varo ad Arsiam, vicies centena quadraginta novem millia. Edd. vett. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gronov. XXX. pass.

NOTÆ

iis duo extrema, ceu cornua quædam porrectiora, emittuntur in mare: Leucopetra dextrum, ad fretum Siculum, Capo dell' Armi: sinistrum Lacinium appellatur in Crotoniensi agro, Capo delle Colonne. Medium inter hæc Cocinthos, Capo di Stilo.

- P Patet Hec iisdem fere verbis Solinus et Capella, locis cit. et Missi Theodosii. De Augusta Prætoria dicemus cap. 21.
- ^q Lacinium usque] Ducta rursum eo usque a Regio oppido mensura.
- r CCCCX. mill.] Ita Solinus, cap. 2. pag. 14. Missi Theodosii; 'Lati-

- tudo Italiæ 320...juxta Plinium Secundum.'
- Inferum, et Superum] Tuscum illud, istud Adriaticum vulgo nuncupatur.
- ^t Varum, &c.] Varus Narbonensis Galliæ, ut dictum est cap. sup. finis. Arsia finis Italiæ, ut dicetur cap. 23. in Istria.
- " Media:] Dicta proxime est Italia: summæ, qua cingitur Alpibus, latitudo: nunc ejusdem mediæ, ubi fere Roma est, latitudo signatur: postremo, reliquæ.
 - Y ' Ab ostio Aterni] Hunc locum

Abest ⁵ a circumdatis terris, Istria ac Liburnia quibusdam locis centena ¹⁵ M. pass. Ab Epiro et Illyrico quinquaginta. Ab Africa minus ccc. ¹⁶ ut auctor est M. Varro. Ab Sardinia, cxx. M. Ab Sicilia M. cccc. A Corsica ^a minus Lxxx. ¹⁷ Ab Issa quinquaginta. Incedit per maria ^a cœli regione ad meridiem quidem : ¹⁸ sed si quis id diligenti subtilitate exigat, inter sextam ^b horam primamque brumalem. Nunc ambitum ejus, urbesque enumerabimus. Qua in re præfari necessarium est, auctorem nos Divum Augustum secuturos, descriptionemque ab eo factam Italiæ totius in regiones x1. sed ordine eo, qui littorum tractu ¹⁹ fiet, urbium quidem vicinitates oratione utique præpropera servari non posse: itaque interiori in parte digestionem in

LVIII.—15 Ita Chiffi. aliusque codex ap. Laet, cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. centum in quibusdam vett. et Gronov. C. in aliis.—
16 'Libri scripti et editi habent mimus CC. Emendandum est mimus CCC. Nec in diatantia Italiæ ab Africa tantum errare potnere aut Varro, aut Plinius. Ipse Plinius infra cap. 14. a Lilybæo, nunc is Cap Boeo, ad promontorium Mercurii, is Cap Bon, in Africa numerat clxxx. m.' Brotier. Mox, edd. vett. ut auctor affirmat Varro. Codd. Chiffi. et Harduin. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. ut auctor est M. Varro.—17 A Corcyra minus LXX. edd. vett. Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Leyd. Frankf. Lugd. 1606. Elz. et Gronov. A Corcyra m. LXXX. codex ap. Laet, et Chiffi. A Corsica m. LXXX. ed. Parm. item Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.—18 Margo edd. Dalec. et Gronov. ad cati guidem meridionalem regionem. Mox, si quis hoc exigat diligenti, &c. Chiffi.—19 Vet. Dalec.

NOTÆ

Plinii accuratissimis recentissimisque observationibus eximie congruere, et errare Geographos recentes, qui mensuram Italiæ secus definiunt, docet D. Delisle, in Comment. Acad. Reg. Scient. anni 1714. p. 181.' Ed. sec.

- * Haud ullo inde loco CC. [CCC.] Reliqua, inquit, Italia, ab Alsio Tiberinisque ostiis ad Rhegium usque, nusquam excedit ccc. millia pass. Vide Notas et Emend. num. 32.
- x XXX. pass. LIX.] Hoc est, tricies centena, et quinquaginta novem millia passuum. Vide Notas et Emend. num. 33. Superposita nu-

meralibus notis lineola, centena toties signari admonet.

- y Abest] Hæc Martianus iisdem verbis, lib. vr. p. 205.
- * A Corsica] Vide Notas et Emend. num. 34.
- * Per maria] Inter Adriaticum et Tyrrhenum, quibus latera Italiæ gemina alluuntur.
- b Inter sextam] Hoc est, inter meridiem, quæ hora sexta veteribus dicta est, et exortum Solis brumalem, quæ prima. Vide quæ dicturi sumus in Notis et Emend. ad lib. vi. num. 119.

literas ejusdem nos secuturos, coloniarum mentione signata, quas ille in eo prodidit numero. Nec situs originesque persequi facile est, Ingaunis 20 c Liguribus (ut ceteri omittantur) agro tricies dato.

VII. Igitur ab amne Varo d Nicæa oppidum a Massiliensibus conditum: fluvius Paulo: Alpes, populique Inalpini multis nominibus, sed maxime Capillati: s oppidum Vediantiorum civitatis h Cemenelion: portus Herculis h Mo-

qui in literum tractu. Paulo post, Tolet. ordinatione utique, &c .- 20 Ligaunis

alii ap. Laet, et sic legitur superiore capite.

CAP. VII. 1 Ita emendavit Rezzonicus; ita quoque Pomp. Mela II. 4. furvius Padus codd. ap. Brotier, Ald. Junt. Basil. Lngd. Erasmi, Dalec. Lngd. 1606. Elz. et Gronov. fuvius Palo codd. Vossii ad Melam p. 170. ed. Hag. 1658. fuvius Pado codd. Harduini, Chiffl. allique ap. Brotier, item edd. Harduini. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Paulo post, Vet. Dalec. Vendiatiorum civitatis Cemelion. Edd. ante Brotier omnes etiam Cemelion. 'Bene Rezzonicas e codd. Palmarii, Ptolemæo, et Inscriptionibus veteribus.' Brotier. Mox,

NOTE

· Ingennis] Quorum oppidum Albium Ingaunum, de quo mox.

d Ab amne Varo Hie nona incipit Italiæ regio, a Narbonensi, Varo amne discreta: quamobrem a Lucauo dicitur, 1. 404. 'Finis et Hesperiæ promoto limite Varus.' Sic Nicæa Italia ascribitur, a nostris tamen Galliæ, qui vulgo dicunt, Nice en Provence, etsi Ducibus paret. Stephano, Nίκαια Κελτικής, Μασσαλιωτών anoucos, Massiliensium colonia.

· Paulo [Pado] Ita Mss. quos vidi. Vossius in suis, Palo, ut quidem ait in Melam, p. 170. Melæ ipsi, 11. 4. p. 37. Paulon. Accolis Paillon. In ejus ostio Nicæa est posita.

Multis nominibus] A Livio hæc Ligurum nomina produntur: Celelates et Cerdiciates, lib. xxxII. p. 892. Apuani et Frisinates, lib. xxxix. p. 488. &c.

Capillati | Qui Liguriam tennere. Αιγύων τῶν Κομητῶν καλουμένων meminit Dio, lib. LIV. p. 538. De his Lucanus, 1. 442. ' Et nunc tonse Ligur. quondam per colla decora Crinibus

effusis toti prælate Comatæ.'

h Vediantiorum civitatis] Hoc est, gentis, et ut, barbari loquuntur, Communitatis. Vediantii Capillatorum Ligurum pars fuere. Oppidum ipsum Κεμενέλεον Οὐεσδιαντίων a Ptelemæo dicitur III. 1. in Maritimis Alpibes. Nunc Cimies prope Nicream. De eo oppido vide Sirmondum in Præfat. Homiliarum Valeriani Ep. Cemeliensis. Ex Niceensi et Cemeliensi Episcopatu unicus conflatus decreto Hilari Papæ, quod extat in Conc. Gall. tom. 1. p. 136. 'Ecclesia Cemelensis, et castellum Nicaënse,' &c. In Conc. Aurel. v. anno 549. 'Magnus Episcopus Ecclesia Cemelensis et Nicaënsis.' Inscript. vet. apud Honor. Bouche, III. 2. ORDO CEME-

1 Herculis] Hodieque, Monaco. Fallitur Ptolemæus, qui Hercuiis et Monœci portus diversos putat. Ammianus, lib. xv. p. 58. de Hercule Thebæo, qui Geryonem extinxit: 'Monœci similiter,' inquit, 'arcem et portum ad perennem sui memoriam

nœci, Ligustica ora. Ligurum celeberrimi ultra Alpes ¹ Salluvii, ² Deciates, Oxubii : citra, ^k Veneni, et Caturigibus ¹ orti Vagienni, ^m Statielli, Bimbelli, ³ Magelli, Euburiates, ^a Casmonates, Veleiates, et quorum oppida in ora proxime dicemus. ⁴ ° Flumen Rutuba, ^p oppidum Albium ⁵ Intemelium, ^q flumen Merula, oppidum Albium Ingaunum: portus Vadorum ⁵ Sabatium: flumen Porcifera, ⁵ oppidum Genua:

Vet. Dalec. portus Herculis et Monorchus.—2 Sallyi Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Elz. et Gronov. et mox, in iisdem Deceates. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Salluvii, Deciates. Chiffi. etiam Deciates. Vet. Dalec. Oxybii.—3 Ita codd. Regg. Brot. Vatic. Riccardian. et Rezz. Vibelli Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Elz. Gronov. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.—4 Chiffi. in ora p. edicemus.—5 Idem codex hic et paulo post Album.

NOTE

consecravit.' Tacito quoque, Hist. 111. p. 72. 'Portus Herculis Monœci.'

J Ultra Alpes] In Narbonensi provincia. Salluviorum ibi oppidum, ut diximus, sup. sect. Aquæ Sextiæ: Deciatum, Antipolis: Oxubiorum depique, Fornm Julii.

^k Citra] Qui Cisalpini Ligures Romanis appellati sunt, nobis iidem sunt Transalpini. Horum fere omnium obscura nomina, situs omnino inexploratus.

¹ Et Caturigibus] Ita quidem reposuit Hermolaus: at Mss. omnes, Et Turris: forte pro et Thuriis, vel ex Tungris.

- m Vagienni] Bagienni sunt Varsoni, de Re Rust. 1. 51. In Tab. Peuting. Bagitenni supra Cemenellum, et Albintemelium, segm. 2. De Statyellarum oppido, in fine hujus cap. Vagiennorum in finibus, sunt Padi fontes, in Pedemontio, ut dicetur cap. 20.
- ^a Euburiates] Horum meminit Florus, 11. S. p. 56. 'Salyi,' inquit, 'Deceates, Oxybii, Euburiates, Ingauni.'
 - · Dicemus] Igitur ii de quibus dic-

tum est hactenus, intus in montibus, non in ora, sedes habuere.

- P Rutuba] 'Rutubamque cavum' appellat Lucanus 11. 422. Nunc la Rotta. Vibius Seq. p. 336. 'Rutuba ex Apennino finit.'
- Albium Intem.] Albentemelio, in Tab. Peuting. Straboni, lib. Iv. p. 202. "Αλβιον 'Ιντεμέλιον. Ligurum enim alii, inquit, Intemelli, Ingauni alii appellati. Inde gemino oppido nomen. Intemelion hodie Vintimiglia. Ingaunum, Albenga: Merula flumen, quo Ingaunum alinitur, Arocia. Albingaunos appellat Livius lib. XXIX. p. 340.
- * Vadorum [Vadum] Hoc est, portus Vadorum Sabbatiorum, nunc Vai, et Vé. Ipsa Vada Sabbatia Savonam nunc appellant.
- * Porcifera] Gennam latere orientali alluit: Bisagna. Feritor, Lavagna, in partem pariter exortivam influit ejus sinus, qui portum Delphini efficit, Porto Fino: etsi aliter alii statunnt. Qui porro Porcifera Plinio est, eum esse suspicamur, qui in vetusta inscriptione apud Gruterum, p. 204. FLOVIVS. PROCOBERA nuncupatur, in decreto Arbitrum finium

fluvius Feritor, portus Delphini: Tigullia: intus et Segesta Tigulliorum: flumen Macra, Liguriæ finis. A tergo autem supra dictorum omnium Apenninus mons Italiæ amplissimus, perpetuis jugis ab Alpibus tendens ad Siculum fretum. Ab altero ejus latere ad Padum amnem Italiæ ditissimum, omnia nobilibus oppidis nitent: Libarna, Dertona colonia, Iria, Barderate, Industria, Pollentia, Carrea, quod Potentia cognominatur: Forofulvi, quod Valentinum: Augusta Vagiennorum, Alba Pompeia, Asta, Aquis Statiellorum. Hæc regio ex descrip-

-6 Tigulia, intus Segesta edd. vett. ante Hardnin. Tigulia intus: Segesta Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Tigulia: intus et Segesta Rezzonicus e codd. suis et Inscriptione Veleiatium, quod recepit Brotier. -7 Vet. Dalec. trita. Mox, Pollentia Carrea conjunctim Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et

NOTÆ

regundorum, inter Genuates et Veturios: ut plane in vetusta inscriptione, et apud Plinium itidem Procofera legi oportere videatur.

- t Tigullia: intus [Tigulia intus] Longius, inquit, a mari Tigulia. In Itiner. Anton. via Aurelia, Tegulata. Rudera sunt quæ Tregesa appellant ad tria fere millia pass. a Segesta Tiguliorum, littorali oppido, nunc Sestri de Levante. Tiguliæ Mela meminit, 11. 4. et Ptolem. 111. 1.
- * Macra] Vibius Sequest. p. 354.

 'Macra Liguriæ fluvius secundum Lunam urbem.' Straboni, lib. v. p. 222. δ Μάκρης.
- ▼ Ab altero] Orientali Apennini latere, qua Padum prospectat.
- Libarna] Λιβάρνα Ptolem. 111. 1. In Itiner. Anton. Libanum mendose, a Dertona, M. P. xxxv. In Tab. Peuting. Libarnum, a Genua xxxvi.
- * Deriona] In Thes. Goltzii, vetus inscript. Col. Ivlia. Dertona. Nunc Tortona.
- ' Iria] In Itiner. Anton. via Clodia, a Dertona, x. M. P. Hodie dicitur Voghiera. Ptolemæo, III. 1.

Elpla.

- ² Industria] Ita Romanis cognominatum oppidum, qui Liguribus incolis Bodincomagus fuit, ut dicetur cap. 20. ad Padum: hodie Casal, oppidum permunitum, hoc quo ista commentamur anno Francici juris factum.
- * Pollentia] Polenza, ad confinentes Tanari et Sturæ. Hinc vellera Pollentina, de quibus viii. 73. Eadem Carrea, et Potentia cognominata.
- b Valentinum] Et nunc Valenza, haud procul Tauari Padique confluentibus. Ab Asta Forum Fulvli distat M. P. XXII. in Tab. Penting.
- * Augusta] Cluverio Antiq. Ital. 1.
 10. Carmeniola est. Alii Salimas putant, Saluces. Videtur esse Abyobora
 Barusan, de qua Ptolem. III. 1. cum
 Iria et Dertona.
- d Alba] Meminere Ptolemans III.

 1. Tabula Peuting, aliique. Nomen etiamnum retinet, ad Tanarum, infra Polleutiam. Apud Gruter. p. 484.

 R. P. Alb. Pompeianorum. Albenses Pompeiani dicti. xvII. 3.
 - . Asta] Illam Asti Itali ; istam Ac-

tione Augusti nona est.⁸ Patet ora Liguriæ inter amnes Varum et Macram CCXI. M. passuum.

VIII. Annectitur septimæ, 'a in qua Etruria est, ab amne Macra, ipsa mutatis sæpe nominibus. Umbros inde be exegere antiquitus Pelasgi: hos Lydi, a quorum rege Tyrrheni, mox a sacrifico ritu, lingua Græcorum da Tusci sunt cognominati. Primum Etruriæ oppidum Luna portu nobile. Colonia Luca a mari recedens, propiorque Pisæ inter amnes Auserem et Arnum, ortæ a Pelope Pisisque, i

Frans.—8 Augusti undecima est Vet. Dalec. et vet. exempl. Erasmi.
CAP. VIII. 1 Annectitur septima Chiffl. Mox, et ipsa mutatis, &c. margo edd.
Dalec. et Gronov.—2 Auxerem vet. Dalec. Exarem Strab.—3 Ita Chiffl. aliique

NOTE

qui vocant, quæ Straboni lib. v. p. 317. 'Ακουαιστατόλλαι. Hos Ligures Statellates appellat Livius, lib. xLII. p. 536.

- * Septimæ] Mss. plerique, septi-
- b Umbros inde] Hue omnia Graco carmine Scymmus Chius expressit, p. 9. Prolixa oratione Dionys. Halic. Antiq. Rom. lib. 1. p. 21. et 22.
- c A quorum rege] Rex Lydorum in Asia Atys colonos ablegavit in Italiam duce Tyrrheno filio. Herod. lib. I. n. 94. p. 41. Tertull. de Spectac. cap. 5. ex Timeo. Tacitus, Annal. IV. p. 118. Velleius, lib. I. p. 3.
- d Græcorum] 'Απὸ τοῦ θόσω, hoc est, a frequenti sacrificio, inquit Servius, in Æneid. x. Quare et olim exactiore vacabulo Θυόσκοοι appellati, inquit Dionys. Halic. Antiq. Rom. lib. 1. p. 24.
- e Lana] Ingentes visuntur ruine hujus civitatis a Normannis deletæ ad ripam Macræ fluvii: et circumjacenti agro nomen est, il Lanegiano: Portul, seu verius sinul, Golfo della Spezzia, ab oppido quod intimo ejus

recessul appositum est.

- f Luca] Luques en Toscane: quam Auser alluit, Straboni lib. v. p. 222. Alσαρ, accolis Serchio appellatus. Deductos eo colonos anno U. C. 582. Velleius est auctor lib. I.
- Fropiorque] Subintellige, colonia. Auno Urbis DLXXIV. postulantibus Pisanis, agrosque pollicentibus, quo Latina colonia deduceretur, ad eam rem Triumviros creatos Livius prodidit, lib. XL. In Cenotaphio Lucii Cæsaris Augusti F. 'Coloni Julienses' appellantur, 'Coloniæ Obsequentis Juliæ Pisanæ.'
- h Arnum] 'Apror Strabo, Itali $L'Ar^1$ no vocant. Pisam Florentiam que præfluit.
- ¹ Pisisque] Elidis oppido, in Peloponneso, de quo Iv. 6. Rutilius in Itiner. lib. 1. p. \$17. ¹ Elide deductas suscepit Etruria Pisas, Nominis indicio testificata genus.¹ Consentit et Strabo, loc. cit. et Solinus, cap. 2. p. 12. Ante hos ipse Maro, Æneid. x. 179. ¹ Hos parere jubent Alpheæ ab origine Pisæ, Urbs Etrusca solo.¹

sive a Teutanis,³ i Græca gente. Vada k Volaterrana: fluvius Cecinna, Populonium Etruscorum quondam hoc tantum in littore.⁴ Hinc amnes Prille, mox Umbro navigiorum capax, et ab eo tractus Umbriæ, portusque Telamon: Cosa q Volcientium a Populo Romano deducta: Graviscæ, Castrum novum, Pyrgi. Cæretanus amnis,

codd. ap. Harduin. itemedd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. a Tencanis vet. Dalec. Atintanis Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. et Gronov. Arintanis Elz. Sunt qui malint Atintanibus a recto Atintan.—4 Margo edd. Dalec. et Gronov. hoc situm in littore.—5 Cossa Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Elz. Lugd. 1606. Gronov. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont.

NOTE

- J A Teutanis] Ita libri probatiores, non Atintanis. Sicyoniæ regionis in Peloponneso Teutanion ager
 fuit: Stephanus: Τετάνα χωρίον τῆς
 Σικυωνίας· νῦν δὲ Τευτάνιον καλεῖται.
 Sive igitur Teutani, sive Pisatæ Pisas condiderunt, a Pelope ortæ recte
 dicuntur. ᾿Ατωτωνία juxta Apolloniam Epiri, Molossosque est Thucyd.
 lib. 11. p. 153. et auctori libri de Mirab. Auscult. p. 1163. Macedoniæ
 ascripta a Stephano. Sed si hos Plinius spectasset, Atintanibus dicere
 debuisset, vel Atintaniis.
- k Vada] Nunc Vadi, vicus cum portu, in agro Pisano, a Volaterris xx. M. P. Hic amnis Cecinna decurrit in mare, et nomen antiquum retinet.
- ¹ Populonium] Ex ejus ruinis juxta erevit Plumbinum, Piombine.
- Moctantum] Id Strabo explicat, lib. v. p. 223. solum hoc ex priscis Etruscorum oppidis situm fuisse in littore asseverans: quoniam ora importuosa esset.
- n Prille] Lacum Aprilem vocat Anton. in Itiner. Marit. Qui nunc ab oppido, Lago di Castiglione. Delabitur in eum lacum amnis, quem lacui cognominem Plinius facit: incolæ Bruno vocitant.
 - o Umbro] Et nunc Ombrone : me-

- diam fere, Arnum inter Tiberimque, secat Etruriam. Inde ad Tiberim Umbria proprie appellata, quæ patuit quondam latius.
- P Telamon] Oppidulum cum porta, Talamone. Meminit ejus Mela, 11. 4.
- q Cosa] Ex ejus ruinis crevit Ansedonis, ipsa postmodum in vicum redacta. 'Et desolatæ mœnia fæda Cosæ,' cecinit Rutil. in Itiner. p. 307. Erat urbs Etruriæ Volci, cujus incolæ Volcientes. Hinc Bulcentina Ecclesia, apud Gregor. M. Dialog. 111. 17.
- r Graviscæ, &c.] Mela, 11. 4. 'Castrum novum, Graviscæ, Cossa.' Ptolem. 111. 1. Κόσσαι, Γρανίσκαι, Κάστραν νέον. Fuere igitur oppida tria. Graviscis excisis successit Cornetum: Castro novo, S. Marinella: Pyrgis, S. Senera.
- * Cæretanus] Nunc Eri, ut recte Leander, et Holsten. contra Cluverium. Cære, nunc Cerestere, oppidulum Patrimonii S. Petri. Agyllam primum a Pelasgis dictum prodidere etiam Dionys. Halic. lib. 1. p. 16. et lib. 11. p. 193. Stephanus: Cato in Excerptis Orig. pag. 139. &c. Kalppra Dionysio dicitur. Kalpe Straboni, l. v. p. 220.

et ipsum Cære intus M. pass. quatuor, Agylla a Pelasgis conditoribus dictum: Alsium, Fregenæ. Tiberis amnis a Macra CCLXXXIV. M. pass. Intus coloniæ: Falisca Argis orta, (ut auctor est Cato,) quæ cognominatur Etruscorum, Lucus Feroniæ, Exusellana, Seniensis, Sutrina. De cetero Arretini veteres, Arretini Fidentes, Arretini

et Franz. Cosa Ed. princeps, quod recepit Brotier.—6 Hetruscorum lucus, Feronia, colonia Russellana Vet. Dalec. Mox, Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Leyd. Frankf. Lugd. 1606, Elz. Gronov. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Seniensis; codd. vero Brot. et Ed. pr. Seniensis; Chiffi. Senienses.—7 Arutini fidentiores margo edd. Dalec. et Gronov. Aretini Fidenates Chiffi. Aretini fidentes edd. vett. item Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Mox, Aqualenses cognomine Vet. Dalec. et paulo post in eodem, Cor-

NOTE

- ¹ Alsium] "Αλσιον καὶ Φρεγηνία Straboni, lib. v. pag. 225. Illud nunc Palo est, castrum gentis Ursinæ, in Ducatu Braciani, ab urbe Roma xviii. M. P. Istud La Macarese, villa Ducis Matheii, hand procul ostiis Tiberinis. Fregenas ab Alsio ix. M. P. distare ait Antoninus.
- * Falisca] Colonia Junonia, que appellatur Faliscos, inquit Frontinus, de Coloniis, p. 95. Ab Haleso Argivo condita, ut ait Solinus cap. 2. p. 13. Nunc est civitas Castellana ad Tiberim, Hortam inter et Romam: aut hæc certe ex illius ruinis crevit, que prope visuntur, nomenque retinent Falari.
- V Cate] In libris Originum, qui interierunt.
- " Cognominatur, &c.] Ut ab altera Falisca, quæ Æquorum dicitur, eo cognomine dirimatur. 'Æquosque Paliscos' Virgilius appellat Æneid. v11.
- * Feronia? Cni Der a ferendis fructibus nomen fnit, lucum hunc et locum sacravere in Capenate agro, juxta Viterbium. Unde 'Lucosque Capenos,' Maro cecinit. Sub oppido 8. Oreste etiamnum visnutur Feroniarum vestigia. Silius: 'Dives ubi

- ante omnes colitur Feronia luco, Et sacer humectat fluvialia rura Capenas.'
- y Rusellana] Nomen hodieque servat. Apud Gregor. vii. Epist. lib. 111. 'Ecclesia Rosellana.' Livio lib. XXVIII. p. 337. incolæ Rusellani. Inscriptio vet. apud Holsten. in Italantiq. pag. 39. Col. Rvs.
- ² Seniensis [Senensis] In Mos. Senienses: atque ita vetus inscript. apud Grut. pag. 372. Nunc Sena vel Sena numero multitudinis dicimus, Sienne en Toscane.
- * Sutrina] Colonia Sutrium, Frontino, lib. de Colon. pag. 95. Vetus Inscript. in Thes. Goltzii, Col. Jv-Lia. Sytena. Nunc Sutri, ad amnem Pozzolo. Deductam coloniam post annos septem, quam Galli Urbem ceperant, auctor est Vell. lib. 1. pag. 5.
- b De cetero] Hoc est, reliqui generis oppida, nec jam coloniæ, sed municipia, oppidave Latina.
- Arretini veteres] Inscriptio ab Hermolao jam citata, DECVRIONES ARRETINORUM. VETERVM. Oppidum Arretium, (sic enim in vetustis omnibus monumentis scribitur,) Arezzo,

Julienses, Amitinenses, Aquenses cognomine Taurini, Blerani, Cortonenses, Capenates, Clusini novi, Clusini veteres, Florentini præfluenti Arno appositi, Fesulæ, Ferentinum, Fescennia, Hortanum, Herbanum, Nepet, Novem pagi, præfectura Claudia Foroclodii, Pistorium, Perusia, Suanenses, Saturnini qui antea capanini voca-

tonienses.—8 Florentini profluenti Chiffl.—9 Vet. Dalec. præfecturæ Claudiæ Forum Claudii; alii, p. C. Forum Cassii.—10 Ita Chiffl. et Harduin. 1. qui ante edd. vett. item Harduin. 2. 3. Bipont. et Franz. Mox, Sudertani Gronov.

NOTÆ

Florentiam inter Perusiamque. Fidentium Juliensiumque ne rudera quidem extant. Non hi solo nomine, ut Holstenius putat, in Ital. Antiq. p. 72. sed re et loco diversi: ut de Clusinis dicturi sumus inferius.

- d Amitinenses] Forte Anicienses: unde lapicidinæ Anicianæ, de quibus Plinius XXXVI. 49.
- e Aquenses] Ab Aquis, Thermisve Taurinis, prope Civita Vecchia. Vide Notas et Emend. num. 35.
- f Blerani] Oppidum Βλήρα Ptolemæo, 111. 1. Nunc Bieda, in Patrimonio S. Petri.
- S Cortoneuses] Oppidum Cortona Livio, lib. 1x. pag. 165. nunc retinet stomen in Etruria.
- b Capenates] Ibi fuere, ubi nunc est Morluppo: ubi quondam Feroniæ lucas, ut diximus. Sic Holstenius, in Ital. Antiq. p. 62. post Ligorium.
- i Clusini] Novorum oppidum Chiusi, prope Tiberis fontes. Veterum nunc fere desertum, ob insalubritatem aëris, in regione cui nomen est Val de Chiana, a Clani palude proxima. Vide Notas et Emend. num. 36.
- J Florentini] Florence. Etrurize caput. Vide Notas et Emend. num. 37.
- * Fesulæ] Fiesoli. Ferentini oppidi ruinæ jacent inter Viterbium et Monte Fiascone: nomen superest, Fé-

renti. Fescennia nunc Galese, ad Tiberim, in Patrimonio S. Petri: nec procul inde Hortanum Orta.

1 Herbanum] Idem Urbis veteris

nomine insignitum, Orvicto.

- m Nepet] Népi, juxta amnem Pozzolo, inter Romam et Viterbium. Néwera Ptolemsso, 111. 1. In decretis Hilari Papæ, 'Projectus Nepesinus Episcopus.'
- " Novem pagi] Snpra Centumcellas, hoc est, Civita Vecchia, ad fontes Minionis amnis, il Mignene, positi: præfecturæ Claudiæ attributi.
- o Prafectura] Nunc est Oriole, in Ducatu Bracciani. Apud Optatum, Domitianus a Foro Claudii, înter Episcopos qui sedere judices in causa Donati. Ceterum præfecturæ a coloniis municipiisque omnino diversæ. Ex pluribus constare videntur vicis oppidisque minoribus eodem ad petenda jura convenientibus. Sic novem pagi Claudiæ ascribuntur. In Ægyptocabant, ut dicemus lib. v. 'Præfecturæ,' inquit Festus, 'hæ appellantur in Italia, in quibus et jus dicebatur, et nundinæ agebantur,' &c.

P Pistorium, &c.] Nunc Pistoia, Perugia, Soana, et Saturnia vel Sitorgna.
Ptolemæo, 111. 1. Πιστωρία, Περουσία,
Σουάνα, Σατουρνιάνα κολωνία.

bantur, Subertani, Statones, Tarquinienses, Tuscanienses, Vetulonienses, Veientani, Vesentini, Volaterrani, Volcentini cognomine Etrusci, Volsinienses. In eadem parte oppidorum veterum nomina retinent agri Crustuminus, Caletranus.

1X. Tiberis, antea Tibris appellatus, et prius Albula, e media fere longitudine Apennini, finibus Arretinorum profluit; tenuis primo, nec nisi piscinis corrivatus emissusque, navigabilis, sicuti Timia ¹ et Glanis ⁵ influentes in eum, no-

et al. vett.—11 Veretani Vascentini Vet. Dalec, Verentani Harduin. in Not. Mox, Volaterrani cognomine Hetrusci edd. vett. Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gronov. Volaterrani, Volgentini cognomine, &c. Chiffi. Volaterrani Volcentini cognomine, &c. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Deinde, pro Volsinienses, nonnulli legunt e Floro, 1. 21. Volsini; alii e Val. Max. Volsinenses.

CAP. 1X. 1. 'Male Editio princeps, Trima; aliæ, Tinia. Recte emendavit Rezzonicus, Timia. Servat nomen hodie, et dicitur Timia. In fluvium Topino influit prope oppidum Cannara.' Brotler. Mox, pro Glanis, Vet. Da-

NOTÆ

- ⁶ Subertani] Oppidum Suberetum Sovretto, prope Soauam, haud procul amne Flore. Vide Notas et Emend. num. 38.
- r Statones] Oppidum Ararurla, Statoniensis lacus accoles, de quo Plinius II. 96. In Ducatu Castrensi, le Duché de Castro. Ex eo lacu Olpita fluvius manat.
- Tarquinienses] La Tarquinia, et corrupte la Turquina. Ptolemæo, 111.

 3. Taproubai. In Patrimonio S. Petri, infra Viterbium.—'In decretis Hilari Papæ: 'Apuleius Tarquiniensis.'' Ed. sec.
- ¹ Tuscanienses] Hodie Tescanella, in Ducatu Castrensi. In Conc. Pontigonenai, in Gallia, 'Joannes Tuscanensis,' tom. 1x. Conc. anno 876. p. 281.
- "Vetulonienses] Horum oppidi rudera nomen priscum retinent, Vetulist supra Plumbinum. Oberukariara: Dionysio Halic. Antiq. Rom. lib. 111p. 189.

- v Veientani [Verentani] A Verento oppido, nunc Varentano et Valentano, in Ducatu Castrensi. Nec procul inde Visentini, quorum oppidum hodieque Bisontia, ad ripam Volsiniensis lacus, Lago di Bolsena. Frobenins, aliique post eum Veientani pro Verentani scripsere.
- * Volaterrani] Oppido nomen Volterra: olim Volaterræ, in Etruria. Vide Notas et Emend. num. 39.
- * Retinent agri] Ambo nunc incerti
- * Albule] Varro, de Ling. Lat. lib. 1v. p. 18. 'Sunt qui Tiberis priscum nomen Latinum Albulam vocitatum literis tradunt: posterius propter Tiberinum regem Latinurum mutatum, quod ibi interierit: nam hoc ejus, ut aiunt, sepulcrum.' Idem prodidit et Livius, lib. I. pag. 3. Ovid. Fast. 111. &c.
- b Tinia, et Glanis] Tinia Teréas Straboni, lib. v. p. 237. nunc Topins, Fulginium alluit, in Ducatu Spoletano.

venorum ita conceptu dierum, si non adjuvent imbres. Sed Tiberis propter aspera et confragosa, ne sic quidem, præterquam trabibus verius quam ratibus, longe meabilis fertur, per centum quinquaginta millia passuum non procul Tiferno, Perusiaque, et Ocriculo, Etruriam ab Umbris ac Sabinis: mox citra tredecim millia passuum Urbis Veientem agrum a Crustumino, dein Fidenatem Latinumque a Vaticano dirimens: sed infra Arretinum Glanim duobus et quadraginta fluviis auctus, præcipuis autem Nare et Aniene, qui et ipse navigabilis Latium includit a tergo: nec minus tamen aquis ac tot fontibus in Urbem perductis: et ideo quamlibet magnarum navium ex Italo mari capax, rerum in toto orbe nascentium mercator placidissimus, pluribus prope solus, quam ceteri in omnibus terris amnes, accolitur, aspiciturque villis. Nullique

a Sed a confluente Glanis, qui in finibus Arretinorum oritur, ad mare usque, Tiberis duo et XL. excipit flumina: quorum pracipui sint Nar, ipseque Anio, qui item navigabilis includit a tergo Latium. Quin nec minora incrementa Tiberis adeptus ex tot aquis ac fontibus Romam deductis: ideoque mercator rerum toto orbe nascentium placidissimus, ut qui quamlibet magnarum navium sit capax, pluribus prope solus accolitur aspiciturque villis.

lec. Glanius.—2 'Bene cod. Reg. 2. Editio princeps, et Rezz. longe meabilis fertur. Vet. Dalec. longis meatibus fertur. Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Leyd. Frankf. Lugd. 1606. Elz. Gronov. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont et Franz. longe meatibus fertur. Paulo post, Vet. Dalec. et Chiffl. et Otriculo.—3 'In codd. Regg. et Editione principe: citra XVI. millia; quod mallem.' Brotier.—4 'Vet. intra Tiniam et Glanim. Lego, ultra Tiniam item Glanius e duobus quadraginta.' Dalec.—5 'Malo: sæpiturque villis quam aspiciturque villis, quod nunc circumfertur: conspiciturque villis potius dixisse debebat; ni mavis, adsepiturque villis; quod verbum rarius alibi occurrit.'

NOTÆ

Glanis, vulgo La Chiana, Etruriam a Poutificia ditione dirimit.

c Novenorum] Postquam diebus novem cohibitæ fuerint corum amnium aquæ in piscinis, in quas deducti et corrivati fuerunt, ut inde emissi largius fluant.

d Ne sic quidem] Subintellige, navigabilis.

e Mox citra] Antequam Tiberis ad sextum decimum lapidem ab Urbe perveniat.

1 Veientem agrum] Is in Etruria

fuit, cis Tiberim, in ea regione in qua nunc Insula Isola est Farnesiorum pagus: ut recte vidit Holstenius, in Ital. Antiq. p. 53. et 55. A Veiis nomen Veiens ager accepit.

s A Crustumino] Fuit hic ager ultra Tiberim a Crustumino Etrurize agro, qui cis Tiberim fuit, de quo in fine sup. sect. diversus. Nomen habet a Crustumerio, de quo mox.

h A Vaticano] Qui cis Tiberim fuit, ab Roma versus septemtrionem, et in

fluviorum minus licet, inclusis utrimque lateribus: nec tamen ipse pugnat, quanquam creber ac subitus ⁶¹ incrementis, et nusquam magis aquis quam in ipsa Urbe¹ stagnantibus. Quin immo vates intelligitur potius ac monitor, auctu semper religiosus ^k verius, quam sævus.

Latium antiquum¹ a Tiberi Circeios⁷ servatum est, L.M. pass. longitudine.⁸ Tam tenues primordio imperii fuere radices. Colonis sæpe mutatis, tenuere alii aliis temporibus, Aborigines,^m Pelasgi, Arcades, Siculi, Aurunci, Rutuli. Et ultra Circeios⁹ Volsci, Osci, Ausones, unde nomen Latii processit ad Lirim amnem. In principio est Ostia, colonia a Romano regeⁿ deducta. Oppidum Lati

Heins. Adv. p. 128.—6 'Bene cod. Reg. 5. et Editio princeps, creher ac subitus. Male emendatum in recentioribus, subitus. Brotier. Vet. Dalec. crebris ac subitis.—7 Cerceios Chiffl. Circeios usque observatum Vet. Dalec.—8 'Male Ms. Reg. 2. M. P. L. lengitudine: unde in editione principe mille p. et in recentioribus; mille passuum quinquaginta lengitudine. Emendandum fuit: L. M. passuum. Immo mallem: sexaginta millia passuum longitudine. Tot enim sunt locorum millia; si loca ipsa inspicias, tabulamque Geographicam Cl. Boscovich accuratissimam dimetiaris inter Tiberis ostia et Circelos, nunc S. Felice, ad radices Circeii montis, Monte Circello.' Brotier. mille passuum quinquaginta longitudine edd. vett. item Elz. Gronov. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franx.—9 Chiffl. Cerceios. Mox edd. vett. ante Harduin. unde nomen modo: vocem modo non agnoscont codd. Harduin. et Chiffl. deest etiam

NOTE

vetere Etruria. Liv. lib. x. p. 179.

- i Ac subitus [subitis] Forte rectius, ac subitus, hoc est, crebro ac repente excrescens.
- J In ipea Urbe] Anno U. C. DLXV. duodecies Campum Martium, et plana Urbis inundavit. Liv. lib. xxxvs11. p. 477.
- k Religiosus] Quoniam non tam mala infert per se, quam ea præsagit, quæ sacris averti, ac religionibus expiari oporteat.
- ¹ Latium antiquum] Nunc primam Italiæ regionem describere instituit. Latium fuit et antiquum, et novum. Antiquum, ad Circeios: ad Sinuessam usque, pertinuit novum. Ita cum Plinie Strabo, lib. v. p. 231.
- m Aborigines, &c.] Et hac Solinus, cap. 2. p. 12. De ea porro voca Sex. Aurel. Victor, in Orig. Gentis Rom. p. 26. 'Aborigines appellatio; inquit, 'Graca scilicet appellatione, a cacuminibus montium, quae illi spa vocant. Alii volunt cos, quod errantes illo venerint, primo Aberrigines: post mutata una litera, altera ademta, Aborigines cognominatos.' Hausit hoe a Dionys. Halic. Antiq. Rom. 1. p. 9.
- ** A Romano rege] Anco Marcio, ut Livius docet, lib. 1. p. 13. Festus item, verbo 'Ostia.' Hujus colonia ab Anco deductæ monumentum extat in nummis familiæ Marciæ, et in Musæo nostro, et apud Patin. p. 168.

rentum, lucus Jovis p Indigetis, amnis Numicius, Ardea a Danaë Persei matre condita. Dein quondam Aphrodisium, Antium colonia, Astura flumen et insula. Fluvius Nympheus, Clostra Romana. Circeii quondam insula immenso quidem mari circumdata, (ut creditur Homero,) at nunc planitie. Mirum est, quod hac de re tradere hominum notitiæ possumus. Theophrastus, qui primus externorum aliqua de Romanis diligentius scripsit, (nam Theopompus, ante quem nemo mentionem habuit, Urbem dun-

NOTÆ

- "Laurentum] Assertor Dionys. Halic. lib. 1. p. 51. S. Lorenzo, medio inter Ostiam, Antiumque intervallo. Holsten. Hæc 'Laurentia' Maronis 'arva.'
- P Lucus Jovis] Ubi sacellum fuit, cujus Inscriptio, Patri Deo Indigeti, qui Numicii amnis undas temperat: Πατρός Θεοῦ χθονίου δε ποταμοῦ Νομικίου ρεῦμα διέπει. Anctor Dionys. Halic. lib. 1. p. 53. Ardeam is amnis alluit, quod nunc Castrum Cæsarinæ gentis, cum vetere appellatione 'Ardea.' Virgil. Æneid. vii. 410. Pilnio præivit, et Solino, cap. 2. p. 12.
- 4 Aphrodisium] Hoc est, Veneris templum olim, nunc vestigia tantum.
- Antium] Nunc quoniam sola supersunt rudera, Antio rouinato Itali accolæ vocant. Neronis hæc patria. Et in nummo ejusdem Neronis, sed ficto, in Thes. Goltzii, Col. Antlat. LEG. IIII. ITALICA,- Sic etiam quamvis scripsit Horat. 1. Od. 35. 'O Diva, gratum quæ regis Antinm;' cave tamen eo referas nummum argenteum, qui est apud Patinum, in Famil. p. 244. et in Museo nostro, hac epigraphe, Q. RYSTIVS FORTYNE AN-TIAT. Duo hac parte capita sunt conjuncta; dextrum est civis Narbonensis, pileo urbano et domestico tècti; alterum Fortunze, capitis muliebri tegmine..)(.CÆSARI AVGVSTO. Ara, in qua scriptum est, For. RE.

- infra ex sc. Fortuna, non Antii solum, sed nbique terrarum colebatur, et, quod caput est, in hoc numismate hæc sententia primis duntaxat vocum literis magna ex parte expressa continetur: 'Q. RVSTVS FORTVEA Ædificavit Aram Narbone, Titulo Imperatoris Augusti Tutatricis. CÆSARI AVGVSTO ara FORTUNE REDUCIS.' Ed. sec.
- Astura] Et insulæ nomen hodie, et amni manet. Festus: 'Stura flumen in agro Laurenti est, quod quidam Asturam vocant.'
- tur: cujus verum ostium inter Circeios et Terracinam: altero, quod Plinii mtate fuit, ad fauces lacus Fogliani, arena oppleto. Holsten.
- " Closira] Latii veteris limes, et claustra antiqui Imperii, ad coërcendos Volscos. Vel claustra forsan ostio Nymphei amnis opposita, ut Holstenius conjicit, contra vim Oceani, ne oppleretur arena: quod postea nihilominus effectum est.
- v Circeit] Oppidum Volscorum fait, Κιρκαία πόλις Dionysio Halie. lib. VIII. p. 490. cujus in ruderibus nunc pagus est S. Felicita, in radicibus Circeii montis, Monte Circello. Hic Circe Solis filia creditur habitasse. Dionys. lib. 1v. pag. 260.
 - ₩ Homero] Odyss. K. 194.
 - " Theophrastus | Hist. Plant. v. 9.

taxat a Gallis captam dixit, Clitarchus ab eo proximus, legationem tantum ad Alexandrum missam,) hic jam, plusquam, et fama, Circeiorum, insulæ mensuram posuit stadia octoginta, in eo volumine, quod scripsit Nicodoro Atheniensium magistratui, qui fuit Urbis nostræ cccx L. anno. Quicquid est ergo terrarum, præter decem millia passuum prope ambitus, annexum insulæ, post eum annum accessit Italiæ.

Aliud miraculum: b A Circeiis 13 palus Pomptina c est, quem locum XXXIII. urbium fuisse Mucianus ter consul prodidit. Dein flumen Ufens, 14 d supra quod Terracina

in edd. Hardnin. 1. 2.3. Miller. Bipont. et Franz.—10 Cerceiorum Chiffi. Mox, pro magistratui Elz. Hardnin. I. 2.3. Miller. Bipont. et Franz. exhibent magistratu.—11 Ita omnes codd. Hardnini, Laet, et Chiffi. item edd. Hardnin. 1. 2.3. Miller. Bipont. et Franz. quadringentesimo sexagezimo anno edd. vett.—12 Vet. Dalec. propinqui.—13 Cerceus Chiffi. Mox, Pontina margo edd. Dalec. et Gronov. Pomptina est, q. l. XXXIII. urbium, qc. Chiffi. ita quoque codd. Harduini, et edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. P. est, q. l. XXIII. &c. edd. vett.—14 Chiffi. flumen Ufentum. Paulo

NOTE

7 Hic Jam plusquam] Theophrastus, inquit, Circeiorum insulse mensuram tradendo, certius quam e fama incertoque rumore prodidit de es.

* Stadia octog.] Hoc est, x. M. P.

- ² Magistratui [magistratu] Magistratum gerente.- Tres simul fuisse Atheniensium Magistratus annuos, nisi quis corum intra annum e vita decederet, nummi antiqui testari videntur, in quibus plerumque tres appellantur. Ejusmodi est ille, quem Goltzins in Græcia refert, Tab. xIV. iu quo hic ipse Nicodorus videtar notari. Sic enim habet. A. OE. hoc est, 'Adyralier Sed, Atheniensium Dea; Minerva scilicet. Deinde Magistratuum nomina: AOPOGE. NIKOAO. AIO. 'Dorotheus, Nicodorus, Diogenes." Ed. sec. Vide Notas et Emend. num. 40.
- h Allud miraculum] Glossema has voces sapiunt: videnturque ex ora

- libri in fextum irrepsisse. Nisi quis referri hæc malit ad illa priora, Mirum est quod hac de re, &c. quibus ista modo respondeant, aliud miruculuin. Nam quod accessisse Italia proximè ante hæc verba dicitur, apatium illud terrarum intelligendum est, quod retrogresso mari eo, quo Circeii olim circumdabantur, accessit Italiæ, sive continenti: cum mox vice versa locum xxxxIII. urbium Pomptina pahas obtineat.
- c Pomptina] Vel, ut alibl, ipsique Festo, Pontina. In agro Pometino, & τῷ Πομοντίνον πεδίφ, fuit, inquit Dionys. loc. cit. cui nomen a Suessa Pometia, Volscorum urbe mediterranea. De hac palude dicemus iterum xxvi. 9.
- d Ufens] Vibius Seq. p. 338. 'Ufens Terracinæ proximus.' In Mas. Flumen Ufentum. Amni nomen R Portatore: Terracina suum retinet.

oppidum, lingua Volscorum Anxur dictum, et ubi fuere Amyclæ a serpentibus deletæ. Dein locus speluncæ, lacus Fundanus, Caieta portus. Oppidum Formiæ, Hormiæ prius olim dictum: ut existimavere, antiqua Læstry-

NOTE

De vetusta Anxuris appellatione Festus, Liviusque. Hinc Jupiter Anxurus, apud Maronem, Æn. vii. 799 .-'Cave tamen buc putes pertinere argenteum nummum Vibiæ gentis apud Patinum, in Famil. p. 293. n. 4. Parte priore caput barbatum ignotumque exhibet, in familia Pansæ gentilitium : retro, PANSA. Parte altera Jupiter sedet seminudus, capite laureato, dextra extenta, hastam tenet siniatra, C. vibivs, C. F. C. N. 'Caius Vibius, Cail filius, Cail nepos,' hoc est, patre et avo Triumviris Monetalibus. Latere dextro, lovisaxva. Sententia enim latet ista sub literis: 'Imperator Optimus Vespasianus Jovis Sacerdotia Ampliavit Decem Viris Restitutis.' Ed. sec. De tempore deductæ coloniæ Terracinam, seu potius Tarracinam, Velleium vide L. 1.

- Amycke] Hæc rursum Plinius
 viii. 43. Vide Servium in illad Maronis, 'Tacitis regnavit Amyclis,' Eneid, x. 564.
- f Speluncæ] Amyclææ, in littore positæ, hodie Sperlonga: unde sinui Amyclano nomen, Mare di Sperlonga.
- Fundanus] Il Lago di Fondi, ab oppido cognomine, quod v. M. P. a mari distat.
- . h Formia] Ubi nunc oppidum Mola, in intimo Caletani, seu Formiani sinus recessu. Caleta, hodie Guiette.
- 1 Ut existimavere] Homerus Odyss. K. Ovid. Met. XIV. Solinus, cap. 2. p. 14. Plinium secutus.— Læstrygones reipsa in Sicilia tantum fuere: sed ex Sicilia transtulit eos in Italiam Homerus in fabula, quam contexebat de Ulyssis erroribus. Læstry-

gonas ex industria in mediterraneo collocat; nt Ulyssem doceat, æque ab his qui continentem incolerent, quam ab his qui degerent in insulis, aspera multa pertulisse. Propterea, cnm hos sub nomine Cyclopum jam designasset, illos deinde sub Læstrygonum appellatione denotavit. Constabat ex vera fama, venisse in Siciliam Italiamque Ulyssem: fabula situm populorum, ut libuit, immutavit. Homeri locus vs. 31, sed præcipue vs. 85. multa nuper exercuit ingenia. Sic ibi vates : Έβδομάτη δ' ϊκόμεσθα Λάμου αlπο πτολίεθρον, **Τηλά**πυλον Λαιστρυγονίην, δθι ποιμένα ποιμήν 'Ηπόει είσελάων, όδε τ' έξελάων ύπακούει. "Ενθα κ' άθπνος άνηρ δοίους έξήρατο μισθούς, Τὸν μέν, βουκολέων, τὸν δ', άργυφα μήλα νομεύων. Έγγδε γάρ νυκτός τε και ήματός είσι κέλευθοι. Hunc locum sic nos breviter exponimus: Septima die, inquit Ulysses, venimus ad excelsum Lami oppidum, mediterraneam Læstrygoniam: ubi pastorem pastor vocat, inducens pecora media nocte in urbem, alter exaudit. qui sua continuo educit : nam per vices vigilant, alter alteram noctis partem. Si unus autem totam noctem vult vigilare, duplam mercedem lucratur: alteram ob pastos boves usque ad mediam noctem, alteram ob pastas oves usque ad solis exortum. Nam sive de die educat, hoe est, solo occidente, et nocte reducat, hoc est, sub mediam noctem : sive educat post mediam noctem, et reducat mane; breves sunt vise, quibus itur et reditur, sive die, sive nocte. Sic Luc. 1L 8, 'Pastores erant in regigonum sedes. Ultra fuit j oppidum Pyræ: 15 colonia Minturnæ, Liri amne divisa, Glani 16 appellato. Oppidum Sinuessa l extremum in adjecto 17 m Latio, quam quidam Sinopem dixere vocitatam.

Hinc felix illa Campania est. Ab hoc sinu incipiunt vitiferi colles, et temulentia nobilis is succo per omnes terras inclyto, atque (ut veteres dixere) summum Liberi patris cum Cerere certamen. Hinc Setini et Cæcubi o

post, Vet. Dalec. et ibi fuere.—15 Chiffl. oppidum Pylo.—16 'Liris amnis, nunc Garigliano, appellatus est Clanis, Khāvis, teste Strabone, lib. v. p. 233. Unde apud Plinium videtur emendandum: Liri amne divisa, Clani; '§c. Brotier. 'Alias Clanic; quo pacto et a Virgilio appellatur Georg. 11. 225.' Dulec. Glanico edd. vett, ante Hardnin. qui lectionem nostram ex codd. restituit.—17 Margo edd. Dalec. et Gronov. in adjectum.—18 Margo edd. Dalec.

NOTÆ

one vigilantes, et custodientes vigilias noctis super gregem suum." Ed.

- J Ultra fult] Dirutum jam tum ævo innuit: et de eo sane ceteri scriptores silent.
- Minturna Ubi nunc Liris scapha trajicitur, fere in ejus ostiis: unde loco nomen, La barca del Garigliano. Idem Glanis sive Clanis olim appellatus. Strabo, lib. v. p. 233. Λειρίς ποταμός, Κλάνις δ' έκαλεῖτο πρόrepor. Alius ab amne Glani, quem propterea Arretinum Plinius cognominavit paulo superius hoc cap. nt ea nota ab isto Clani, qui Liris est. sejungeret. Minturnas deductam coloniam anctor est etiam Livius, lib. x. p. 177. et Proiem. III. I. Velleius, lib. r. 'Q. Fabio quintum, Decio Mure quartum Cos. quo anno Pyrthus regnare cœpit, Sinuessam Minturnasque missi coloni.'
- ¹ Sinuessa] Supersunt ingentis oppidi rudera, prope castellum Rocca di Mondragone: medio ferme intervallo inter ostla Liris, et Savonis. Livius loc. cit. ⁴ Placuit, ut duæ coloniæ

- deducerentur: una ad ostium Liris fluvii, quæ Minturnæ appellata: altera in saltu Vestino Falernum contingente agrum, ubi Sinope dicitur Græca urbs fuisse, Sinuessa deinde ab colonis Romanis appellata.'
- m Inadjecto] Innovo Latio, quod veteri adjunctum est. Sinuessa alioqui in confinio Latii Campaniæque posita, alterutri, ut fit, adjudicatur: nuuc quidem Latio; Campaniæ, xxx1.4.
- " Ab hoc sinu] Ab hoc terrarum tractu, quo Latium novum diximus contineri. Hunc locum non intellexit Camillus Peregr. qui mox legendum censult: Hinc Vescini, et Caditii, pro Setini, et Cacubi, p. 127, et 143.
- ° Setini, et Cæcubi] Ab oppido Latii novi, quod শπία Ptolemæa 111. 1. dicitur, nunc Sezza, Setinus ager; Cæcubus, a Cæcubo oppido, quod τδ Καικοῦβον Straboni, lib. v. p. 233. inter Caietanum sinum, oppidumque Fundanum. Hinc vina Setina et Cæcuba, de quibus xɪv. 8. Setiæ situm Martialis edocet, xɪɪr. 109. ⁴ Pendula Pomptinos quæ spectat Setia campos.'

protenduntur agri. 19 His junguntur Falerni, Caleni. P Dein consurgunt Massici, Gaurani, Surrentinique montes. Ibi Laborini campi sternuntur, et in delicias alicæ populatur messis. Hæc littora fontibus calidis rigantur: præterque cetera in toto mari conchylio et pisce nobili annotantur. Nusquam generosior oleæ liquor. Et hoc quoque certamen humanæ voluptatis tenuere Osci, Græci, Umbri, Tusci, Campani.

In ora Savo * fluvius: Vulturnum * oppidum cum amne,

lec. et Gronov. et temeto nobiles.—19 Ita codd. Harduini, et Chiffi. item Harduini. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. obtendratur agri edd. vett. et Gronov.—20 Leborini Chiffi.—21 Ita Chiffi. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. politur edd. vett. et Gronov. politurur messes Hermolans Barbarus. 'halicæ politurur mensis Blondo. Lego, colliguatur.' Dalec.—22 Margo

- P Falerni, Caleni] Falernus ager a Massici montis radicibus, de quo mox, in latam planitiem: Calenus a Caleno oppido, nunc Calsi, citra Capuam, versus septemtrionem protendebatur.
- q Massici] Nunc Monte Marsico, vino suo nobilis, quod Muscatellam incolæ vocant. Pars illius montis extrema, Rocca di Mondragone, de qua paulo antea.
- ' Gaurus mons Campaniæ,' Sic etiam Liv. lib. v11. p. 181. Nunc Monte Barbaro, inter Puteolos, et Lucrinum lacum. Camill. Peregr. p. 231.
- * Surrentini] Qui Surrento oppido imminent, de quo mox. Hinc vina Surrentina, de quibus Plin. xiv. 8, ubi et de Gaurania.
- Laborini] Mss. Leburini. De hia dicemus uberius XVIII. 29.
- " Alica populatur] Ad alicam faciendam messis populatur, hoc est, avide rapitur ob ejus existimationem, a Laborinorum camporum incolis. Sic Ms. Chiffl. In Reg. populitur. Quid

- alica sit dicemus xvIII. 29.
- Fontibus] Baianas aquas intelligit, et Puteolanas, et Stabianas.
- w Pisce nobili] Scaro. Vide qua dicturi sumus 1x. 29. Ostrea quoque, credo, Baiana et Lucrina intelligit, de quibus 1x. 79.
- * Annotantur] Celebrantur, nobilitantur. Vide Notas et Emend. num.
 41.
- y Et hoc quoque] Felicem hunc soli tractum, in quo humanse voluptati explendse Liber pater cum Cerere certat et Pallade, tenuere varii subinde populi: primum Opici, Ausonesque, inquit Strabo ex Polybio, lib. v. p. 242. Deinde Osci, &c.
- ² Save] Latium bic a Campania disterminat. Hodie Saone. Camill, Peregr. p. 151.
- * Vulturnum] Amnis Campanime maximus, Voltorno, dedit oppido nomen, quod nunc castellum tenue est in ora, Castel del Voltorno. Sedes olim Episcopalis. In decretis Symmachi Papæ, p. 264. 'Paschasius Vulturnensis.'

Liternum, Cumæ Chalcidensium, Misenum, portus Baiarum, Bauli, lacus Lucrinus, et Avernus, juxta quem Cimmerium oppidum quondam. Dein Puteoli, colonia Dicarchia dicti: postque Phlegræi campi, Acherusia palus Cumis vicina. Littore autem Neapolis Chalcidensium et ipsa, Parthenope a tumulo Sirenis appellata: Hercula-

- b Liternum] Nunc vicus, Torre di Patria, ab amue cognomine, quem Virg. Georg. 11. Clanium vocat, ut recte Camill. Peregr. p. 189. In Synodo Palmari, sub Symmacho, Aprilis Liternensis.
- Chalcidensium] Hoc est, a Chalcidensiums conditæ, sive ut Solinus ait, cap. 2. ab Euboeensibus. Est enim oppidum Euboee Chalcis. Livius lib. viii. p. 144. 'Cumani ab Chalcide Enboica originem trabunt.' Sic et Eustath. in Iliad. B. p. 279. Nunc solum superest nomen, Cums.
- d Misenum] Capo di Miseno: ubi oppidi rudera. In vi. Conc. Œcum. act. 4. 'Agnellus Episcopus Ecclesia Misenatis Provinciæ Campaniæ.' Sic Baiis solum restat castellum, Castel di Baia. Bauli retinent nomen Bauli et Bagola. Hortensii villa quæ est ad Baulos, inquit Cicero Acad. iib. 1v. p. 28.
- **Lucrinus**] Fuit prope recessum intimum sinus Puteolani. Nunc est palus lutoss, cum arundineto. Olim Averno conjunctus,—'tunc cum portus esset, qualis a Virgilio describitur, Georg. II. 161. 'An memorem portus, Lucrinoque addita claustra, Atque indignatum magnis stridoribus equor; Julia qua ponto longe sonat unda refuso, Tyrrhenusque fretis immittitur æstus Avernis?'' Ed. sec.
- f Avernue] Autro Sibyllæ celebratissimus: hodie Lago d'Averno, et Lago di Tripergola. Quæ de Cimmeriis hoc terrarum tractu sunt olim prodita, fabulis accenset Strabo, lib.

- v. p. 245. Nihil præter verum Festus: 'Cimmerii dicuntur homines, qui frigoribus occupatas terras incolunt, quales fuerunt inter Baias et Cumas, in ea regione, in qua convallis satis eminenti jugo circumdata est, quæ neque matutino, neque vespertino tempore Sole contegitur.' Et populi pariter et oppidi hujus Cimmerii meminit Homerus Od. A. 'Ενθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός το, πόλις τό.
- 8 Putceli] Italis Pozzuolo: nostris, Pouzol. Prius Δικαιαρχία, Straboni, loc. cit. ubi de Putcolorum nominis origine disputat. Festus: 'Dicmarchia vocabatur, que nunc Putcoli, quod ca civitas quondam justissime regebatur.' Nempe ἀπὸ τῆς δικαίας λρχῆς. Tacitus, Annal. κιν. 'Vetus oppidum Putcoli jus coloniæ et cognomentum a Nerone adipiscuntur.' Frontinus tamen, lib. de Colon. pag. 67. 'Putcolis colonia Augusta. Augustas deduxit.' Vide quæ dicturi sumus, κκκι. 2.
- b Phlegræi] Iidem et Leborini seu Laborini dicti: nunc Campo Quarto, ut egregie adversus Cluverium disputat Camill. Peregr. pag. 261.
- ¹ Acherusia] 'Αχερουσία λίμνη, Straboni, loc. cit. Lago della Colluccia.
- J Chalcidensium et ipes] Perinde atque Cumæ. Sic Livins, lib. viii. p. 144. et Velleius lib. 1. pag. 3.
- k A tunulo Sirenis] Cui Parthenope nomen fuit. Strabo, lib. v. pag. 246. Stephanus: Martianus, lib. vi. cap. de Conditoribus Urb. pag. 206. Solinus, cap. 2. pag. 13. Sirenum

nium: Pompeii, haud procul aspectante monte Vesuvio, alluente vero Sarno amne: ager Nucerinus: 4 et novem millia passuum a mari ipsa Nuceria. Surrentum promontorio Minervæ, Sirenum quondam sede. Navigatio a Circeiis duodeoctoginta millia passuum patet. Regio ea a Tiberi prima Italiæ servatur, ex descriptione Augusti. Intus coloniæ: Capua ab campo q dicta, Aqui-

edd. Dalec, et Gronov. et pisce nobilitantur.—23 Edd. vett. et Gronov. hand procul spectante; lectionem nostram ex codd. restituit Harduin.—24 Nucerinus est Vet. Dalec.—25 Chiffl. sedes.—26 Vet. Dalec. Æsulani, Arpinates,

.....

NOTÆ

trium hæc nomina apud Tzetz. Chiliad. v1. vs. 719. Λευκοσία, Λίγεια, Παρθενόπη.

- 1 Herculanium] 'Ηράκλειον Straboni, loc. cit. Nunc Torre di Ripalia, ut recta Holsten. adversus Claverium.
- m Pompeii] Oppidum fuit, nunc rudera: et Cività nomen. Sarno amne alluebatur, ut auctor est præter Plinium Strabo, pag. 247. et Statius, 11. Sylv. 2. 'Nec Pompeiani placeant magis otia Sarni.' Nomen bodie amni Sarne et Scafati.
- Haud procul] Hoe a Mela Pomponio, 11. 4. 'Herculaneum, Vesuvii montis aspectus, Pompeii.'
- Nuceria] Necers. Cognomen huic Alfaterna fuit, ad discrimen Nuceriæ Umbricæ, quæ Camellaria dicebatur. Auctor Diodorus Sic. lib. xix. pag. 707.
- P Surrentum] Sorrento. Ibi departipior 'Adjuntor Straboni, lib. v. p. 247.
 nunc quoque Capo della Minerva: Sirenianos montes Frontinus vocat, lib.
 de Colon. p. 125.—'Ab ea regione
 Sirenum nomen accepit Homerus,
 Odyss. M. 44. Sed eas virgines facit,
 quae et cantando permulcerent aures,
 et nossent labores Græcorum ac Trojanorum, aliosque in toto orbe, vs.
- In ea vero fabula aliud nihil 190. Sirenes, quam conscriptiones historicæ et poëses fabulosæ sunt, quarum lectione capiebatur Ulysses. Bis alligari eum oportuit, ne ibi maneret, M. 196. Quo significatur, cum res domestica curanda est, male teri tempus in lectione historiæ sive fabularum. Ulyssi socii ipsi sibi sponte obturavere, quoniam plebs scilicet, aliis distenta curis, id genus studiorum negligit. Incolere dicuntur Sirenes pratum amænum, sed mortuorum ossibus plenum ; quoniam historia non nisi de mortuis loquitur. In insula denique eas collocat, M. 167. rhow Zeighroile, quod ipsum hoc integrum hemisphærium est, Oceano ocircumcinctum, ut putabant.' Ed. sec.
 - q Capua ab campo] Livius lib. IV. pag. 78. 'Capua ab duce corum Capye, vel (quod propius vero est) a campestri agro appellata.' Livium Festus exscripsit. Sic Diodorus a circumjacentium camporum planitie dictam esse vult: Strabo a capite, quod caput esset duodecim urbium, inditum nomen putavit, p. 248. Nunc vicus est, S. Maria di Capua: a nova Capua millia passuum dissitus, Camillo Peregr. pag. 381. idemque recte admonet, pag. 647. in Mss., legi,

num, Suessa, Venafrum, Sora, Teanum Sidicinum cognomine, Nola. Oppida: Abellinum, Aricia, Alba longa, Acerrani, Allifani, Atinates, Aletrinates, Anagnini, Atellani, Affilani, Arpinates, Auximates, Avel-

NOTE

Capua ab XI. campo, hoc est ab undecimo campo, sic enim et nostri habent, et favere Strabo psoxime laudatus videtur, perinde ac si e duodecim urbibus ipsa reliquis undecim præstaret. Plinius xviii. 29. 'Capua colonia ab Augusto deducta.'

- " Aquinum] Aquino, haud procul amne Liri, in Prov. Terræ Laboris.
- * Suessa] Apud Gruter. p. 1093. COLONIA. IVLIA. FELIX. CLASSICA SVESSA. Hæc Aurunca olim cognominata, ad discrimen Suessæ Pometiæ, quæ in Volscis fuit. Sæpe etiam sine cognomine, quod Suessa Pometia eversa jam inde a Tarquinii temporibus foret. Hæc nunc Sessa dicitur, inter Lirim et Teanum, de quo mox. Tempus coloniæ Suessam deductæ Velleius indicat, lib. I.
- * Venafrum] Hodie Venafri, in Vulturni fluminis ripa.
- " Sora] Gruter. p. 409. COLONIA. SORANA. Ad Lirim amuem, Arpino proxima, Sora. Ptoleuseo, Zŵpa, 111. 1.
- v Teamm] Téaror Liburge's Straboni, lib. v. p. 249. ad discrimen Teani Apuli, de quo cap. 16. Tiano, ad fontes fluvii Savonis.
- * Nola] Gruterus ex Sirmondo, p. 1085. Col. Fel. Avg. Nol. Frontinus de Caloniis, p. 87. 'Nola Colonia Augusta.'
- * Abellinum] Ab hoc Campania Abellino diversum illud quod in Hirpinis faisse videbimus cap. 16. Hujus meminit Frontinus, p. 82.
- 7 Aricia] Nunc l'Ariccia, ubi lucus Aricinus Diana sacer, prope Velitras. 'Apuda Ptolemaeo, 111. 1. Fron-

tino de Colon. p. 82. Arina pro Ari-

- ** Alba longa] Solo æquata a Romanis, Tulli Hostilii principatu. Dionys. lib. 1. p. 53. Ex ejus ruderibus oppidum excitatum, cui nomen vetus Albano est, x11. fere mill. pass. ab urbe Roma. Hinc in decretis Symmachi Papæ p. 264. 'Chrysogonus Episcopus Albanensis.'
- * Acerrani] Ab Acerris, oppido ad Liternum amnem, seu Clanium. De his Virgil. Georg. 11. 225. 'Talem dives arat Capua, et vicina Vesuvo Ora jugo, et vacuis Clanius non æquus Acerris.' Vide Servium in eum locum. Sunt et Acerræ aliæ, de quibus dicemus cap. 19.
- b Allifani] Oppidum Straboni, lib. v. p. 238. 'Αλιφαί. Livio, lib. 1x. p. 168. 'Allifæ:' Incolæ, p. 167. 'Allifates.' Frontino de Colon. p. 83. 'Allife.' Nunc ruderibus nomen est Alifa, prope Vulturni ripam. In decretis Symmachi Papæ, p. 259. 'Clarus Alifanus Episcopus.'
- c Atinates] "Arwa Ptolemeo, III.

 1. prope Fidenas, in oppidis Latinorum mediterraneis: nunc vicus, a
 Cassino IV. M. pass. in radicibus Apennini montis,
- d Aletrinates Alatrinates Hernici nominis populos vocat Livius, lib-1x. p. 88. Nunc Alatri, inter Anagniam et Soram. Prontino de Colon. p. 82. 'Alatrum.' Aletrinatum frequens apud Gruterum mentio.
- Anagnini] 'Dives Anagnia' Maroni dicitur, nunc Anagni, in Campania, ut vocant, Romana.
 - f Atellani] 'Ατελλα Straboni, lib. v.

lani,²⁶ Alfaterni; ¹ et qui ex agro ¹ Latino, item Hernico, item Labicano cognominati: Bovillæ,^m Calatiæ,ⁿ Casinum,^o Calenum,^p Capitulum ^q Hernicum, Cereatini,²⁷ qui Mariani ^r cognominantur: Corani ^o a Dardano Trojano orti: Cubulterini, Castrimonienses, ^t Cingulani: Fabienses, ²⁸ u in monte

Auximares, Auxellani, &c. Gronov. et al. Asulani, &c.—27 Capitulum Cernetum, Cernetani edd. vett. et Gronov. Lectio nostra est ex emend. Hardnini. Vid. Not. et Emend.—28 Chiffl. Gablenses. Mox. edd. vett. et Gronov. Foropopulienses. Ex Falerno, Frasinates. Vet. Dalec. Fuscinates, a Fascione oppide.—

- p. 249. In ejus ruinis nunc est S. Arpino, sive S. Elpidio, duobus mill. pass. ab Aversa. Aversanus Episcopus, etiam et Atellanus olim, et Cumanus dicebatur. Holsten.
- ⁸ Affilani] Ab oppido Affile. Vide Notas et Emend. num. 42.
- h Arpinates] Arpinum, natale Ciceronis solum. Arpino, mill. pass. 1x. a monte Cassino.
- ¹ Auximates] Horum situs adhuc obscurus. Cave enim cum Auximatibus aliis confundas, de quibus in quinta Italiæ regione dicemus inferius, cap. 18.
- J Avellani] 'Αβέλλα Straboni, lib. v. p. 249. et nunc Avella, ad fontes amnis Literni.
- k Alfaterni] A Nuceria Alfaterna, de qua superius, hi nomen habent. Νουκερίαν την 'Αλφατέρνη vocat Diodorus, lib. xix. Bibl. p. 707.
- 1 Et qui ex agro] Alfaterni, ut servetur locorum per literarum seriem digestio, in Latinis, Hernicis, Labicanisque sunt repetendi. Λαβικανοί Dionys. Halic. lib. v. p. 326. quorum oppidum Labicos vocat Livius, lib. 11. p. 43. Nunc esse oppidum Columna, Holstenio credit Fabrettus, Dissert. 1. de Aquæd. p. 13.
- m Bovillæ] Bovilla oppidum Frontino, lib. de Colon. p. 83.
- " Calatia Livio Calatia lib. 1x. p.

- 162. Nunc vicus ignobilis, in Appia via, S. Gaiazza, inter Capuam et Beneventum. Holsten.
 - º Casinum] Nunc Monte Cassine.
- P Calenum] Non est Carinola, prope Massicum montem, ut visum est eruditis, sed Calvi, citra Capuam fere Iv. mill. pass. Cales et Calenum idem oppidum est. Calenum municipium Cicero vocat, Orat. 11. in Rull. Horat. 1. Od. 20. 'Cæcubum, et prelo domitam Caleno Tu bibes uvam.' Et Iv. Od. 12. 'Sed pressum Calibus ducere Liberum Si gestis.' Plura de eo argumento Camill. Peregr. p. 436.
- Capitulum] Frontino, l. de Colon. p. 123. 'Capitolum oppidum lege Syllana est deductum.' Vide Notas et Emend. num. 43. ubi et de Cercatinis dicemus.
- r Qui Mariani] Ob familiam C. Marii.
- * Corani] 'Coram Dardanus condidit,' inquit Martianus, vr. p. 206. et Solin. cap. 2. p. 13. Lucan. vii. 393. vere admodum, 'Gabios, Veiosque, Coramque Pulvere vix tectas poterunt monstrare ruina.'
- ¹ Castrimonienses] Frontino de Colon. p. 85. ¹ Castrimonium oppidum lege Syllana est municipium.²
- u Fabienses] Fabise gentis oppidulum in Albano monte, prope Albam longam, de qua antea dictum est.

Albano: Foropopulienses, ex Falerno: Frusinates, Ferentinates, Freginates, Fabraterni veteres, Fabraterni novi, Ficolenses, Foroappii, Forontani, Gabini, Interamnates Succasini, dui et Lirinates vocantur: Ilionenses Lavinii, Norbani, Nomentani, Prænestini, urbe quon-

29 'Vet. Foro Appiani, hodie Fessa nova, comobium.' Dalec.—30 Interammetes, Succasani edd. vett. et Gronov.—31 'Ita legendum, sine commate; et ita habet Editio princeps. Livius 1. 1. 'Trojani oppidum condunt. Æneas ab

NOTÆ

'Foropopul.] Inscript. apud Camill. Peregr. p. 460. Foropopul.inscript. apud Camill. Peregr. p. 460. Foropopulinensivm. Forum Populi, vel Popilii, **δρος Ποπλίον apud Ptolemænm, 111. 1. juxta Capuam, cni finitimus ager Falernus fuit. Ex male distincto hoc Plinii loco, Foropopulienses Cluverius e Falerno agro transtulit in Albanum montem. Ibi Forum Populi fuit, ubi nunc Rocca di Papa. Et Frontino, p. 85. 'Forum Populi' dicitur: at rectius p. 119. 'Popilii.' 'Αγορά Ποπιλία Dionys. Halic. lib. r. p. 17.

Frusinates | A Frusinone oppido. cujus Frontinus meminit, lib. de Colon. p. 85. cum Ferentino, a quo Ferentinates, et Fabrateria, unde Fabraterni. Fabrateria hodie Falvatera. prope Lirim amnem. Ferentinates Hernici nominis populos appellat Livius, lib. 1x. p. 168. Frusinatum idem meminit, lib. x.p. 170. #povolveros oppidi Diod. Sic. Bibl. lib. xx. p. 809. quod hodieque nomen durat, hand procul a fontibus Liris amnis. Juvenalis quoque Sat. III, 224, 'Aut Fabrateriæ domus, aut Frasinone paratur.' Gruter. p. 1095. FABRATERWI. NOVANI. Et alibi, FABRATERNI. NOvi. Tabula Peuting. segm. 4. 'Anagpino, viiii. Ferentinum, vii. Febrateriæ, 1111.' In notis, quæ vulgo Tironi ascribuntur, apud Gruterum, p. 173. 'Febrateriæ.'

* Freginates] Ab alio, quam Frege-

nis, septimæ regionis, et Etrariæ oppido, de quo diximus cap. sup.

7 Ficelenses] Ficulnea vetus oppidum, apud Liv. lib. r. p. 14. prope Corniculum. Incolæ Φικάλνεοι Dionys. lib. r. p. 13. Nunc fanum S. Vasile, tribus pass. mill. a Fideuis.

* Foresppii] Mira nominis conformatio a Foro Appii: saltem Foresppienses diceret, nt Foropopulienses. Nunc est Casarilio di S. Maria, infra Setiam, ad Pontinam paludem, ut alt Vibius Seq. p. 341. a Terracina, M. P. XVIII. ut Antoninus, sive, ut volunt, Æthicas.

* Gabini} Γάβως oppidum in Prænestinavia, inquit Strabo, lib. v. p. 238. a Præneste Romam euntibus. In decretis Hilari Papæ, p. 249. 'Asterio Gabinate.'

b Interumnates Succesini] Succesini et Lirinates non nomina sunt, sed horum Interamnatium cognomina. Sunt enim alii rursus Interamnates in quarta sextaque regione nominandi. Hanc Interamnam, quæ ab amne Liri in Latio nomen habet, Holstenius ibi sitam esse putat, ubi nunc est Torre di Termine: alii ubi Castrum l'Isolatte. Vide Notas et Emend. num. 44.

* Itionenses, Lavinii] Forte hac conjunctim legends, ut Ilionenses dicti sint, quod ab Ilio primi ejus oppidi incolæ cum Ænea venerunt, cui oppido nomen Lavinio fuerit. In eo

dam Stephane dicta, Privernates, Setini, Signini, Suessulani, Telini, Trebulani cognomine Balinienses, Trebani, Tusculani, Verulani, Veliterni, Ulubrenses, Ulvernates: specific superque Roma ipsa: cujus nomen alterum dicere, arcanis cærimoniarum nefas habetur: optimaque et salutari fide abolitum enuntiavit Valerius Soranus, luitque

nomine uxoris Lavinium appellat.' Brotier .- 32 'Alias Mutiscati infra cap. 17.' Dalec .- 33 Chiffl. Urbinates .- 34 Edd. vett. et Gronov. ad diem XII. Cal.

NOTE

colle situm fuisse videtur, qui nunc vulgo *Monte di Levano*, M. D. pass. supra Patricam. Holsten. Vide Notas et Emend. num. 45.

- ⁴ Norbani] Norba olim Volscorum oppidum, hodie Norma rouinata, Signiam inter paludesque Pomptinas. Liv. lib. XXXII. pag. 383.
- Nomentani] Nomentum oppidum Livio, lib. 1. p. 14. Hodie Lamentana. Baccina, lib. v. p. 271. in Terra Sabina.
- * Prænestini] Urbs Præneste, Πραίrectos Straboni lib. v. pag. 238. ubi et Πολυστέφανον quondam appellatam acribit, quo nomine coronarum multitudo exprimitur. Hodie Pilastrina et Palestrina dicta. Olim summo montis attollebatur jugo. A Bonifacio viii. diruta, in vallem deinde dejecta est.
- t Privernates] Πρωσύρνων Ptolemæo in Latio, 111. 1. Privernum oppidum Frontino, p. 125. Nunc Piperne, ad Ufentem fl. et Pomptinas paludes.
- h Setini, δτ.] Setini a Setia, de qua supra. Signini a Signia colonia, Livio, lib. II. pag. 28. Segni, in Campania, nt vocant, Romana. Suessulani ab oppido Σουέσσουλα, cujus meminit Strabo, lib. v. p. 249. nunc Castel di Sessola, prope dirutum: olim colonia Suessula Frontino, pag. 88.

- ¹ Telini] Forte Telesini, a Telesia colonia, apud Frontin. pag. 89. Τελεσία Ptolemæo, 111. 1. prope Beneventum.
- 3 Cognomine] Ad discrimen Trebulanorum in Samnio, de quibus cap. 17. Horum oppidum ἡ Τριβόλα, Dionys. Halic. lib. I. pag. 11.
- k Trebani] Τρήβα Ptolemæo, III. 1. Latii oppidum, nunc Tervi, in Campania Romana.
- 1 Tusculani] Tusculum ibi fult, ubi nunc Frescati.
- "Verulani] Oppidum Verula Frontino, lib. de Colon. pag. 90. et 127. Nunc Veroli, infra Alatrium, in Hernicis, auctore Livio, lib. 1x. p. 168.
- * Veliterni] Sub monte Algido Velitræ oppidum Livio, lib. 11. pag. 31. hodieque Velitri.
- * Ulubrenses] Ab Ulubris, oppido deserto, de quo Juvenal. Sat. x. 102.
 * Pannosus vacuis ædilis Ulubris.
- P Ulvernates] Mss. Reg. &c. Urnanates, ab urbe fortassis extorta appellatione. Urbinates habere hic locum nequeunt, qui in regione sexta appellandi sunt.
- q Cujus nomen] Hæc deinceps totidem verbis Solinus, cap. 1. p. 1. Nomen id alterum fuisse Valentiam tradunt. Vide ques in eam rem dicturi sumus, xxviii. 4.

mox pœnas. Non alienum videtur inserere hoc loco exemplum religionis antiquæ, ob hoc maxime silentium institutæ. Namque Diva Angerona, cui sacrificatur a. d. x11. Kalend.³⁺¹ Januarii, ore obligato obsignatoque simulacrum habet.¹

Urbem tres portas "habentem Romulus reliquit, aut (ut plurimas 35 tradentibus credamus) quatuor. Moenia ejus collegere ambitu imperatoribus censoribusque Vespasianis anno conditæ DCCCXXVI.36 pass. XIII. M. CC. "Complexa montes septem," ipsa dividitur in regiones quatuordecim,

- r Luitque mew] Necem ei allatam ait Solinus. Vide etlam Plutarch. in Quæst. Rom. p. 278.
- * A. d. XII. Kal.] Hoc est, ante diem duodecimum Kalendas, seu ipso die duodecimo ante Kalendas. Solinus, loc. cit. Vide que de hac forma loquendi dicturi sumus, VIII. 70.
- * Simulacrum habet] In ara Volupiæ collocatum, ut docet Macrobius, Saturn. 1. 10. p. 229. qui quamvis eo loco dissidere a Plinio videatur, affert tamen auctores alios, qui eidem suffragentur, Saturn. 111. 9. p. 405.
- " Tres portas] Carmentalem, Romanam, et Pandanam, quæ dicta olim Saturnia est, teste Varrone: mox Pandana, auctore Festo, quod pateret omnibus. Hallacinantur porro qui Quadratam Romam apud vetustos scriptores rerum Romanarum de ipsa Urbe accipiunt, Solinum secuti scilicet: quadratamque urbem, et suam cuique lateri angulove portam fuisse somniant: cnm Quadrata Roma locus in Palatio fuerit, structus a Romulo, priusquam Urbi condendæ sulcum duceret, qui locus Romæ fuit. etiam P. Victoris zvo, a quo in regione Urbis decima locatur, hoc est,

- in Palatio. Vide et Plutarchum in Romulo, et Festum verbo 'Quadrata Roma.'
- v DCCCXXVI.] De anno hujus Censura dicemus vii. 50. Porro Imperatores Vespasianos patrem et filium ex æquo vocat, quod sane est animadversione dignum. Vide ii. 10.
- w XIII. M. CC.] Minore tum aliquanto, quam none est passuum mensura: emensisque extrinsecus mœnibus, et castris Prætoriis, turribusque circuitis. Hodiernam murorum amplitudinem vetere illa decem tantum stadiis, hoc est McCL. pass. contractiorem esse, auctor est Marlianus, Topogr. Urbis 1.5.—' Non credimus.' Ed. sec.
- * Montes septem] Palatinum: Capitolinum: Cælium, seu Querquetulanum, ubi nunc ædes Lateranensis: Esquilinum, cum Viminali, nunc S. Mariæ ad Nives: Quirinalem, nunc Monte Cavallo, ab equis duobus marmoreis, quos gigantes tenent, Phidiæ opere et Praxitelis: Aventinum, nunc S. Sabinæ: et trans Tiberim, Janiculum, quem urbi Ancus addidit, et fuit, ut mox dicetur a Plinio, in parte Romæ: nunc est Monterio, ubi regio quarta decima fuit.

compita Larium, cclxv. Ejusdem spatium, mensura currente, a milliario, in capite Romani fori statuto, ad singulas portas, quæ sunt hodie numero triginta septem, ita ut duodecim, semel, numerentur, prætereanturque ex veteribus septem, quæ esse desierunt, efficit passuum per directum xxx. m. dcclxv. Ad extrema vero tectorum.

dem, compita earum CCLXV.—37 Sic ex codd. Hardnin, et edd. Hardnin, 1. 2. 3. Miller. Bipont, et Franz. Ejusdem spatis mensura, &c. edd. vett. et Gro-nov.—38 Ita codd. Hardnin, item edd. Hardnin, 1. 2. 3. Miller. Bipont, et Franz. bis quindecim margo edd. Dalec, et Gronov. ita ut patentes porta ibid.

- 7 Compita Larium] Larium addidit, ut uon quævis compita Urbis, sed eorum præcipua, quibus colerentur Lares, eo numero colligi intelligeremus. Nam in compitis Lares olim coll solitos Festus testatur. Vide Notas et Emend, num. 46.
- A milliario] Columna fuit aurea, χρυσοῦν μίλιον, inquit Dio, lib. Liv. p. 526. ab Augusto in fori capite constituta, octava regione urbis, in quam omnes Italiæ viæ desinebant. Id ei nomen inditum, quod ab ea milliariorum numerus, quibus itinera metiebantur, duci primum solebat. Constituta ea ab Augusto est, an. U. C. DCCXXXIV. M. Apuleio, P. Silio Nerva Coss.
- a Triginta septem] Totidem pariter numerat Urbis portas Auctor Descriptionis Urbis Romæ, sub finem, pag. 147. sed Plinio scilicet præeunte.
- b Ita at duodecim] Duodecim illæ quas semel numerandas ait, intelligo ex illis triginta septem, duodecim faisse, quæ revera geminæ essent. Quod illis aliæ duodecim ita finitimæ erant, ut diversæ ab his censeri minue deberent, etsi reipsa essent. Quare hæc demum Plinii ratiocinatio est, xxxvii. Romæ tunc legiti-

- mas fuisse portas: egressus vero, perviosque aditus XLIX.—'Ad duo-decim ex illis, inquit, itur via duplici; per directum et per obliquam. At hæ semel a nobis numerantur, qua ad eas itur per directum. Sunt etiam aliæ septem quæ sunt ex veteribus, omnino autem a nobis non numerantur, quia perviæ esse desierunt. Significat ætate sua legitimas fuisse Romæ portas triginta.' Ed.
- c XXX. M. DCCLXV.] Igitur a milliario ad portas singulas, ai emnes medæquentur mensuræ, passus fuere omnino DCCCXXXI. cum semisse. Sic enim ab eodem milliario ad universas triginta septem, mensura colliget XXX. M. DCCLXV. pass.—'A milliario, ai ita mavis, ad portas singulas mille passuum plus minus spatium erat: ad omnes XXX. millia DCC. LXV.' Ed.
- Ad extrema vero tectorum] Eorum scilicat que moenium ipsorum ambitu continentur, non que extra mœnia posita in suburbio forent: nam de his postea. Miror sensisse aliter eruditos viros, ac plane nuper Raph. Fabrettum, de Aquis et Aquæduct. Dissert. 111. p. 168.

cum castris Prætoriis ab eodem milliario per vicos omnium viarum mensura colligit paulo amplius septuaginta millia passuum. Quo si quis altitudinem tectorum addat, dignam h profecto æstimationem concipiat, fateaturque nullius urbis magnitudinem in toto orbe potuisse ei comparari. Clauditur ab oriente aggere Tarquinii Superbi, inter prima opere mirabili. Namque eum muris æquavit, qua maxime patebat aditu plano. Cetero munita erat præcelsis muris, aut abruptis montibus, h nisi quod exspatiantia tecta multas addidere urbes.

ita ut duodecim porta semel, &c. edd. vett. et Gronov.—39 Margo edd. Dalec. et Gronov. dignationis.—40 Ibid. nisi qua.—41 Medullum Chiffi.—42 Encipo-

- · Castris Pratoriis | Castra Urbi Tiberius Cæsar adjecit, Sejani monitu, Prætoriis cohortibus Præfecti. Nam de eo Tacitus, Annal. IV. 'Vim Præfecturæ modicam intendit : dispersas per urbem cohortes una in Castra conducendo... Prætendebat lascivire militem diductum: si quid subitum ingruat, majore auxilio pariter subveniri,' &c. Quadrata fuere ea muris, propugnaculis, tarribusque munita: instructa templo, armamentario, balneis, fontibusque: ad portam Viminalem: ut fuse demonstrat Alexand. Donatus de Urbe Roma, 1. 15. p. 42.
- 'Per vices] Non jam per directum, inquit, currente mensura, ut prins, per vias quasque majores, a miliario ad singulas portas, sed ab eodem miliario per omnes omnium viaram majorum vices et angiportus, castris etiam Præteriis, et vicis qui inibi errant, emensis. Viæ omnino in urbe fuerunt novem et triginta, quet fere portus: vici quadringenti et viginti quatuor, ut quidem proditum est in Descriptione Urbis Romæ.—' Sed quotcumque Romæ vici essent, qui
- ees omnes, inquit Plinius, facto profectionis initio a milliario in capite fori Romani statuto, percurreret, is septuaginta millia passuum, et eo amplius, ambularet. Eo sensu in prophetia Jone, III. 3. 'Ninive erat civitas magna itinere trium dierum;' quoniam ejus vicos omnes pererrare nemo posset, nisi itinere trium dierum: ut iterum dicemus ad vi. 16.' Ed. sec.
- s Septuaginta In Descriptione Urbis modo laudata, regiones urbis XIV.
 pedes dicuntur continere CCCCXIX.
 M. DCCCCXXIV. Passus ea mensura efficit, si pedem unum adjeceris,
 LXXXIII. M. DCCCCLXXV. Sed multo
 certior auctor ac testis Plinius.
- h Dignam] Debitam, convenientem.
- i Tarquinii] Vide quæ dicturi sumus xxxvi. 24.
 - J Patebat | Urbs nimirum.
- k Montibus] Aventino, Cælio, Quirinali.
- ¹ Addidere urbee] Suburbia scilicet, que producta longius, ad vicinas fere urbes pertinebant, Ocriculum, Tibur, Ariciam, &c.

In prima regione præterea fuere: in Latio m clara oppida, Satricum, Pometia, Scaptia, Pitulum, Politorium, Tellene, Tifata, Cænina, Ficana, Crustumerium, Ameriola, Medullia, Corniculum, Saturnia, ubi nunc Roma est: Antipolis, quod nunc Janiculum in parte Romæ: Antemnæ, Camerium, Collatia, Amitinum, Norbe, Sulmo: et cum his carnem in monte Albano soliti accipere populi

lis Vet. Dalec. et paulo post in eodem, Antenna pro Antenna.—43 Ita codd. Harduini, et Chiffi. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Ami-

- * Fuere: in Latio] Defecerunt, inquit, in prima regione præterea, primumque in Latio oppida, &c. Infra enim, 'In Campano autem agro,' &c. Ex his nec situs plerorumque, nec nomina ipsa constant.
- Satricum, &c.] De Satrico, Livius, lib. I. p. 34. incolæ Σατρικανοὶ Dionysio Halic. lib. v. p. 326. Pometia Suessa, de qua nos superius egimus. A Scaptia Σκαντήνιοι apud Dionys. loc. cit.
- * Politorium] Πολιτάριον Dienysio Halic. lib. 111. p. 179. et Livio, lib. 1. p. 18. Τελλήνη Dienysio, Livio Tellenæ, loc. cit.
- P Tifata | Tifata imminentes Capuze colles vocat Livius, lib. VII. pag. 130. sed hi extra fines antiqui Latii. Apud Reines. inscriptio vetus, pag. 441. MAG. FAN. DIAN. TIFAT. 'Magister Fani Dianze Tifatensis:' quod fanum abesse Capua xxx. stadiis, auctor est Pausanias, in Eliac. prior. Kawlen et Κρουστομέριον Dionysio, lib. II. p. 101. et 104. Livio lib. r. p. 5. Cæninenses: et Crustumini. Eidem Livio. lib. 1. p. 14. 'Corniculum, Cameria, Crustumerium, Ameriola, Medulila, Nomentum,' in Latio. Medulliam ab Albanis conditam ait Dionys. lib. 111. p. 136. Ficanæ denique Livius meminit, lib. r. p. 13.

- A Saturnia Ovid. Fast. VI. 'A patre dicta meo quondam Saturnia Roma est.' Virgil. Eneid. VIII. 'Hane Janus pater, hane Saturnus condidit urbem: Janiculum huic, illi fuerat Saturnia nomen.' Vide et Aug. de Civit. VII. 4. Dionys. Halic. lib. 1. Antiq. Rom. p. 36. et Varron. lib. 1v. de Lat. Ling. pag. 13.
- r Antipolis] Quod ex adverso Saturnize urbis, que ultra Tiberim erat, ubi nunc Roma est, condita esset in Janiculo, a Jano, ut diximus: ab Enea, ut Hermolaus credidit.
- * Antennæ] Unde Antennates, Livio, lib. 1. p. 14. et Dionys. lib. 1. p. 18. Kauepla, Dionys. lib. v. pag. 307. Collatia Livio, loc. cit. Kolaría Dionys. lib. III. p. 187. Festo, Conlatia, a conlatis eo opibus, et porta urbis inde dicta Conlatina. A Norbe Norbani sunt supradicti. Sulmo, nunc Sermonetta, inter Velitras et Privernum.
- t Carnem ... accipere] Meminit moris hujusce Livius lib. xxxII. p. 383. Legati ab Ardea, inquit, 'questi in Senatu, sibi in monte Albano Latinis carnem, ut assolet, datam non esse.' Et in antiqua inscriptione, apud Reines. pag. 340. Latinæ. cr. Lebratæ. et. Sacrificatum. in Monte. Albano. et. data. Viscr.

Albenses, Albani, Æsolani, Acienses, Abolani, Bubetani, Bolani, Cusvetani, Coriolani, Fidenates, Foretii, Hortenses, Latinienses, Longulani, Manates, Macrales, Mutucumenses, Munienses, Numinienses, Olliculani, Octulani, Pedani, Pollustini, Querquetulani, Sicani, Sisolenses, Tolerienses, Tutienses, Vimitellarii, Velienses, Venetulani, Vitellenses. Ita ex antiquo Latio LIII. populi interiere sine vestigiis. In Campano autem agro Stabiæ c

ternum Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Daloc. Elz. et Gronov.—44 Solani Vet. Dalec. Mox Nubetani pro Bubetani Chiffl. et paulo post, pro Foretii, Vet. Dalec. Foresi; al. Foruli, vel Forenses.—45 Longani Chiffl.—46 Poletaurini in eodem codice.—47 Vimiterali Vet. Dalec. Vinutellarii Chiffl.—48 Vet.

- RATIO. Kpearopiar Græci vocant.
- "Albenses] 'Albani dicuntur ab Albano,' inquit Charisius lib. 1. pag. 81. 'Albenses autem ab Alba Fucente.' Sed ab his diversi Albenses qui nunc a Plinio appellantur.
- v Esolani] Ab Esola sive Esula, de qua Horat. 111. Od. 29. 'Ne semper udum Tibur et Esulæ Declive contempleris arvum.'
- w Bubetani] Dionysio Halic. lib. v. p. 326. Βουβεντανοί. Qui Plinio Bolani, hos Livius Volanos, lib. 1v. pag. 82. oppidum 'Bolas' vocat, lib. vi. pag. 106. Κοριολανῶν πόλιν habet Dionys. lib. vii. pag. 495. Coriolos Livius, lib. 11. pag. 32. Hinc Marcio Coriolano nomen.
- * Fidenates] Fidenæ oppidum, Livio lib. I. pag. 13. xvIII. milliario ab urbe Roma, inquit Eutropius, lib. I. pag. 728. Fidenas a Mamerco Dictatore direptas narrat Livius, lib. Iv. pag. 77. Nunc Castello Giubileo, sex ab urbe mill. pass. ut ait Holsten. in Ital. p. 127.
- 7 Foretii] Forte Forienses, de quibus Festus, verbo 'Novæ Curiæ.'
- ² Longulani] Horum oppidum Longulam Livius, lib. 11. p. 34. appellat :

- Λογγόλων πόλω Dionys. lib. vIII. pag. 551. Ceteri deinceps fere incogniti.
- * Pedani] Pedanos quoque vocat Livius, lib. viii. pag. 142. oppidumque Pedum, lib. ii. p. 34. II68a, πόλις Αυσονική, Stephano. De regione Pedana, Horat. I. Epist. 4.
- b Pollustini] Oppidum Pollustiam Livius appellat, lib. 11. pag. 84. Κερκετουλανούν Dionys. lib. v. pag. 326. Τολερίνουν Plutarchus, in Coriolano, pag. 227. Velienses a Velia, Livius, lib. 11. pag. 24. Vitellenses, (sic enim reposui, pro Vicellenses,) a Vitelia, de qua idem Livius, lib. 11. pag. 24. quam Stephanus Βετέλλαν vocat.
- c Stabia] Etiamnum inter ostia Sarni amnis, et Surrentum, loco nomen est Castel a mar di Stabia. De Stabiano lacte, Galenus Meth. Med. lib. v. Symmachus, vi. 17. 'Stabias ire desiderant, ut reliquias longæægritudinis armentali lacte depellant.'—' Cave igitur hunc nummum Stabiis aut Bovillis cusum putes, ut nos olim existimavimus, nihil dum de sententiis suspicati, quæ sunt in nummis scriptæ primis duntaxat literis vocum singularum: SEPT. GETA. CAS.

oppidum fuere 48 usque ad Cn. Pompeium et L. Catonem 4 consules, pridie Kalend. Maii, quo die L. Sylla legatus bello sociali id delevit, quod nunc in villam abiit.49 Intercidit ibi et Taurania. Sunt et morientis Casilini f reliquiæ. Præterea auctor est Antias, oppidum Latinorum Apiolas captum a L. Tarquinio rege, ex cujus præda Capitolium si inchoaverit. A Surrento ad Silarum amnem triginta millia passuum ager Picentinus fuit Tuscorum, templo Junonis Argivæ ab Jasone condito insignis. Intus oppidum Salerni, Picentia.

Dalec. oppidum frit. Mox, L. Carbonen consules edd. post Hermol.—49 Ita codd. Harduini et Chiffi, item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. in villas abiit edd. vett. Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gronov.—50 Dalecampius legendum putat Capitolinum.

NOTÆ

PONT. 'Septimius Geta Cæsar Pontifex:' caput nudum.)(. Bos pascens. Supra sta: infra. Bov. Legendum videtur. 'Severis Tutantibus Agricolas' adversus prædones vel hostes, 'Beata Orbis Vota.' Tunc enim sunt lætæ segetes. Est hic nummns apud Patinum, p. 317. Severi sunt Septimius Severus pater, et liberi duo, Antoninus et Geta. Quid quod nec ulla Italiæ urbs olim cudit honori Augustorum vel Cæsarum, nec extra minorem Asiam in nummis concordiæ sunt, ut appellant, sive 'Oµbroca, civitatum?' Ed. sec.

- d Et L. Catonem] Vide Notas et Emend. num. 47.
- e Taurania] Forte que Stephano Taupavin. Vide Notas et Emend. num. 48.
- f Casilint] Casilinum fuit oppidum, ubi nunc est Capua nova, et quidem ad utramque ripam Vulturni amnis, qui et Casilinus iude dictus. De Casilinu nulta Livius, lib. XXIII. pag. 234.
- 5 Auctor est Antias] Etiam et Dionys-Halic. Rom. Antiq. 111. p. 186.

'Aπιολάνων πόλιν a Tarquinio Prisco captam prodit.

- h Inchoaverit] Livius, lib. 1. pag. 15.
- 1'Ad Silarum] Ilaqus Straboni, lib. v. in fine: nunc Selo, in sinum Salernitanum influit.
- J Tuscorum] Tuscos hanc oram olim tenuisse auctor est etiam Strabo loc. cit. Idem lib. vi. p. 252. templum ibi conditum ab Jasone tradit: Diodorus Sic. Bibl. lib. iv. pag. 259. portum de navis suæ nomine 'Appūso appellatum: unde Argos forte, potius quam Argios, legendum hic fuerit. Habet hæc quoque Solinus, cap. 2. p. 12. Nunc Gifoni vocant, quasi Junonis fanum: Templum hodieque durat, Assumtæ Virgini sacrum. Holsten.
- t Intus oppidum Salerni, Picentia]
 Ita Colb. 8. librique omnes editi. In mediterraneo procul a mari faisse tum Picentiam innuit, Picentini agri metropolim: Salernum autem, quod in ora fuit, uti nunc est, non oppidi tum nomeu obtinuisse, sed præsidii tantum a Romanis ibi constituti: quod

x. A Silaro regio tertia, et ager Lucanus Brutiusque incipit: nec ibi rara incolarum mutatione. Tenuerunt eam Pelasgi, Enotrii, Itali, Morgetes, Siculi, Græciæ maxime populi: novissime Lucani a Samnitibus orti duce Lucio. Oppidum Pæstum, Græcis Posidonia appellatum, sinus Pæstanus: oppidum Elea, quæ nunc Velia. Promontorium Palinurum: a quo sinu recedente trajectus ad

CAP. x. 1 Margo edd. Dalec. et Gronov. mutatio.—2 Ibid. maxima; al. magna.—3 Prastum, et mox Prastanus Chiffi.—4 'Bene cod. Reg. 1. et Editio princeps, Elea, &c. Stephano quoque, Ἐλέα, ἡ νῦν Βελέα.' Brotier. Helia, qua, &c. edd. vett. item Gronov. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.

NOTÆ

et Strabo diserte docet, lib. v. pag.

- ^a Lucanus] Nunc Principatum citeriorem vocant: Brutium agrum, Calabriam.
- b Pelasgi] Hæc totidem verbis Antiochus Syracusanus, apud Dionys. Halic. Antiq. Rom. lib. 1. pag. 10. A Pelasgo primum, mox ab Œnotro Pelasgi F. tum ab Italo: mox a Morgete, deinde a Siculo Morgetis hospite populis nomina subinde commutata. Strabo pariter, lib. vi. p. 257. Idem p. 254. ortos a Samnitibus Lucanos docet.
- C Pastum] Παΐστον Ptolemæo, 111.

 1. in Lucanis. Eadem Ποσειδωνία
 Straboni, lib. v. p. 251. a Ποσειδωνία
 hoc est, a Neptuno, unde, Neptunia
 Velleio dicitur. Nunc vicus in ora,
 Pesti. Sinui Pæstano nunc a Salerno,
 vicino oppido, nomen est.
- ⁴ Velia] Έλέα, ἡ νῦν Βελέα Stephano, et Straboni lib. vi. p. 252. ad amnem cognominem, quem accolæ vocant Hulente: vicum Castel a mare della Brucca. Ptolem. 111. 1. Οθέλια. Et 'Τέλην dictam esse aliquando Strabo loc. citat. admonet, et nummus Cimelli nostri Parisiensis, ΤΕΛΗΤΩΝ, ex argento, et alter ex ære.—' In his eximium olim ex auro vidi-

mus, apud D. de Boze, ex Academia Gallica, qui nummus Palladem galeatam exhibet, malis eminentibus et succi plenis: in ipsa autem galea. cum curru quadrijugo, duplicis victorize indice, literas has scriptas : AIΥIZTIΩ: quas in suo simili altero Goltzius corrupit, Tab. 24. n. 9. Scripsit enim ex audaciore paulo conjectura, invitis nummis, ΦΙΛΙΣΤΙΩ-NOX: perinde quasi viri nomine scribendo locus hic esset. At in eo. quem dicimus, qui nitidissimus est, AITIZTIO conspicue legitur: quod sic interpretandum esse arbitramur, ΛΙπαρώπα 'Υεληταις' ΙΣτησι Τριτογένειαν IQ. Pinguem Veletis Palladem sistit Agrum frumenti feracem significat, incolas bene valentes et bellicosos. Est enim 'la in nummis antiquis Ceres : ut in nummo Arsacæ regis, ΤΟΡΠΙΑΙΩ: in altero Hadriani Angusti, ΓΑΖΑ ΕΙΩ. In altera nummi area leo est, virtutis ac roboris symbolum, cum subscripto nomine ΤΕΛΗΤΩΝ, Veletarum nummus.' Ed.

° Palinurum] Nomen servat, Capo di Palenuro. Mela 11. 4. 'Palinurus olim Phrygii gubernatoris, nunc loci nomen.' Vide Virgil. Æn. v1. 381.

Sinu recedente] Quem nunc sinum.

columnam⁵⁸ Rhegiam centum M. pass. Proximum autem huic^h flumen Melpes:⁶ oppidum Buxentum, Græce Pyxus:¹ Laus^{7j} amnis: fuit et oppidum eodem nomine. Ab eo Brutium littus: oppidum Blanda,^k flumen Batum:⁸¹ portus Parthenius Phocensium:^m sinus Vibonensis,ⁿ locus Clampetiæ:^o oppidum Temsa,^p a Græcis Temese dictum: et Crotoniensium ^q Terina, sinusque ingens Terinæus. Oppidum Consentia,^r intus. In peninsula ⁹¹ fluvius Acheron, a quo oppidani Acherontini.^t Hippo,^u quod nunc Vibonem

.—5 Codd. Dalec. et Vet. ad Coloniam, ut et paulo post.—6 Melphes Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gronov.—7 Tulaus Strabo lib. vi.—8 Balcetum codd. Dalec. Chiffl. et Vet. Mox in Chiffl. et Phocensium. Paulo post, margo edd. Dalec. et Gronov. lucus pro tocus.—9 Oppidum Consentia. Intus in, &c. Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Leyd. Frankf. Lugd. 1606. Elz. et Gronov. Oppidum C. intus. In peninsula,

NOTE

vocant Golfo di Policastor, ab oppido Buxento.

- s Ad columnum] Quæ in ipso freto Rhegio constituts erat, unde τὴν 'Ρη-γίνων στηλίδα τοῦ πορθμοῦ appellat Status, lib. vi. p. 256. et 268. Ad Columnum Rhegiam, Antoninus, Me-11. 4. aliique.
- h Proximum autem kuic] Palinuro. Nomen amni ab incolis, Molpa.
- Pyzus] Ilufods Straboni, lib. vi.
- J Leus] Ποταμός Λᾶος, καὶ πόλις Straboni loc. et Stephano pariter, in Lucanis. Amnis meminit etiam Ptolem. III. 1. in eodem tractu. Nunc Laino, Eucaniæ finis: Brutii inde agri initium.
- k Blanda] Blandæ in Lucanis, Livio, lib. xxiv. p. 252.
 - 1 Batum] In Mss. Baletum.
- m Phocensium] A Phocensibus conditus, inquit Solin. cap. 2. p. 12.
- " Vibonensis] Strahoni, lib. vr. p. 253. a vicino fluvio oppidoque, κόλ-ποι Λῶοι.
 - · Clampetia Livio lib. xxx. p.

- \$59. Dampetia. Dum Plinius locum appellat, excisum ævo suo innuit. Rursum deinde excitatum est: hodie l'Amantea, in ora Calabriæ citerioris.
- P Temea] Τεμέση et Τέμψα in Brutiis, Straboni, lib. vi. p. 255. Rudera visuntur, ubi Torre Loppa in Calabriæ citerioris, ulteriosque confinio.
- q Crotoniensium] Hoc est, a Crotoniensibus condita, ut ait Solinus, cap. 2. p. 13. Hodle Nocera. Terinmo sinui nomen, Golfo di S. Eufe-
- ' Consentia] Hodieque Consenza, in citeriore Calabria.
- In peninsula] Peninsulam vocat Brutiorum partem eam, que maxime tendit in Siculum fretum, instar longæ cervicis: nunc Calabriam ulteriorem vocant. Dicemus de ea cap. 16.
- * Acherontini] Extat hujus oppidi memoria in nummis, AXEPONTAN. Non est Cirenza, in Basilicata: etsi hanc quoque Acherontiam vocant.
- " Hippo] Iisdem verbis Stephanus: Ἰππώνιον, πόλις Βρεττίων, ή μετ-

Valentiam appellamus, Portus Herculis, Metaurus amnis, Tauroëntum oppidum, Portus Orestis, et Medma. Oppidum Scyllæum, Cratais fluvius, mater (ut dixere) Scyllæ. Dein columna Rhegia: Siculum fretum, ac duo adversa promontoria: ex Italia Cænys, ex Sicilia Pelorum duodecim stadiorum intervallo. Unde Rhegium duodecim M. D. pass. Inde Apennini sylva Sila, foromontorium Leucopetra XII. M. pass. Ab ea Locri cognominati a promontorio Zephyrio, absunt a Silaro ccciii. M. pass.

Et includitur Europæ sinus primus, in eoque maria

4c. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.—10 Taurianum Vet. Dalec. et mox in eodem, Orestis et Medina; Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Elz. et Gronov. O. et Medua.—11 Cratis fluvius, pater Vet. Dalec.—12 Unde R. XX. M. pass. Chiffl.—13 Cod. Dalec. insula Sila. Mox, Chiffl. Leucopetra

NOTÆ

ωνομάσθη όπο 'Ρωμαίων Οδίβων και Οδαλεντία. Hansit a Strabone, lib. vi. pag. 256. Nunc Bivona, quod oppidi navale est, cui nomen Monte Leone.

- Herculis] Ἡρακλέους λιμὴν Straboni, loc. cit. Nunc Tropea.
- " Metaurus] Méravos Straboni loc. cit. Nunc Marro.
- * Tauroëntum] Melæ II. 4. Taurianum: cujus extant rudera, prope vicum Palma: ubi et Orestis portus, Porto Ravaglioso.
- y Medma] Nunc Ressarno. Μέδμα et Μέσμα Stephano: Melæ 11. 4. Medama, et Straboni Μέδαμα, lib. v. pag. 256.
- * Scyllæum] Τὸ Σκύλλαιον Straboni, loc. cit. Nunc Sciglio in ipso Siculo freto.
- ^a Cratais] Ita libri omnes. Nunc Fismera di Muro, ad ipsam columnam Rhegiam.
- b Mater] Sic libri omnes. Alii, Pater. Sit penes fabulas fides.
 - c Columna] Nunc vicus, la Catona:

- alii Calanna vocant.
- d Canys] Capo di Cavallo, duobus pass. mill. a Scyllmo. Kaobs Straboni, p. 257. Proxime abest a Pelore: utriusque promontorii speculæ campana invicem sibi dant signum.
- * Unde] A columna: unde Rhegium abesse centum stadia, Strabo auctor est, lib. v. p. 257. que mensura cum Pliniana congruit. Oppido nomen Reggio.
- ' Sila] Inde pix Brutia. Vibius Seq. p. 341. 'Sila Brutiorum nemus.' 350as Strabo vocat, lib. vi. p. 261.
- s Leucopetra] Capo dell' Armi, in quo desinit alterum montis Apennini cornu. Sunt tamen qui arbitrentur esse Punta della Saëtta, promontorium inde millibus pass. octo dissitum, versus ortum.
- h Locri cegn.] Epizephyrii, a Zephyrio promontorio, quod obsidebant, nunc Capo Bursano.
- Et includitur] Hoe est, finitur. Sic IV. 18. 'Tertius Europæ sinus ad hunc modum clauditur.'

nuncupantur: ¹⁴ unde irrumpit, Atlanticum, ab aliis magnum: qua intrat, Porthmos ^j a Græcis, a nobis Gaditanum fretum: cum intravit, Hispanum, ^k quatenus Hispanias alluit: ¹⁵ ab aliis Ibericum, aut Balearicum: mox Gallicum ante Narbonensem provinciam: hinc Ligusticum. Ab eo ad Siciliam insulam Tuscum: quod ex Græcis alii Notium, ^l alii Tyrrhenum, e nostris plurimi Inferum vocant. Ultra Siciliam ad ¹⁶ Salentinos, Ausonium Polybius appellat. Eratosthenes autem inter ostium Oceani et Sardiniam quicquid est, Sardoum. Inde ad Siciliam Tyrrhenum. Ab hac Cretam usque Siculum. Ab ea Creticum.

XI. Insulæ per hæc maria primæ omnium Pityusæ a Græcis dictæ, a frutice pineo, nunc Ebusus vocatur utraque, civitate fœderata, angusto freto interfluente, patent XLVI. M. pass. Absunt a Dianio septingentis stadiis:

XXV. M. pass.—14 In codem codice: His includitur E. s. p. in coque maria diversa nuncupantur. Mox, Vet. Dalec. unde Oceanus irrumpit; alii, unde irrumpunt. Paulo post, Astmos a Græcis Chiffl.—15 Ita ex cod. Reg. 1. recepit Brotier: ita etiam margo edd. Dalec. et Chiffl. abluit Vet. Dalec. illuit Lugd. 1606. Dalec. Elz. Gronov. Harduin. 1. 2. 8. Miller. Bipont. et Prans. aluit Lugd. Erasmi.—16 Ultra Siciliam quad est ad Chiffl.

CAP. XI. 1 Ita Chiffl. et edd. Harduin. 1. 2, 3. Miller. Bipont. et Frans. patent XLII. M. pass. Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Leyd. Frankf.

- Porthmos] Πορθμός fretum sonat.
- h Hispanum] Hæc deinceps Solimus lisdem verbis, cap. 23. p. 44.
- ¹ Notism] Solinns cap. 23. p. 44. Ionism, male. Nórsor hoc mare dixere, quod Romanis apectare ad austrum videretur; ut Adriaticum, e contrario, ad septemarionem.
- * Insulæ] Martianus hic Plinium de more transcribit, lib. vr. cap. de insulis, &c. p. 206.
- b Ebusus . . . utraque] Hedie Ibisea, vel Yviça. Quoniam frotum angustum interfluens mediam Ebusum olim intersecuit, gemina Ebusus a Plinio dicitur, que ipsi sunt Pityuse due, furvoûras. Ceteris fere scriptoribus

- Colubrariam quoque, de qua mox, in Pityusarum numero reponentibus : cum "Esowor interim unam agnoscant.
- c Patent XLVI.] Ebuso uni, que gemina, ut diximus, a Plinio proditur, tantam amplitudinem, atque adeo majorem, Strabo adjudicat, lib. 111. p. 167. nempe stadiorum cocc. hoc est, L. M. pass. Agathemerus Geogr. 1. 5. geminam, ut Plinius, Ebusum novit: majorem trecentis, minorem stadiis centum porreetam: id quod eodem recidit.
- d Disnio] Hispanize oppido, de quo cap. 4.

totidem Dianium per continentem a Carthagine nova. Tantundem ² a Pityusis in altum, Baleares ^f duæ, et Sucronem versus Colubraria. Baleares funda bellicosas, Græci Gymnasias dixere. Major c.⁸ m. pass. est longitudine,³ circuitu vero ccclxxv. m. Oppida habet civium Romanorum Palmam ^h et Pollentiam: Latina,¹ Cinium, et Tucim: et fæderatum, Bocchorum ⁴ fuit. Ab ea xxx. m.^k pass. distat minor: longitudine xl. m.⁵ circuitu cl. m. pass.

Lngd. 1606. Elz. et Gronov.—2 Tantundem est Chiffl.—3 'Bene cod. Reg. 1. Editio princeps et Rezzonicus, C. M. pass. est longitudine.' Brotier. centum millia passuum longitudine Ald. Junt. Basil. Lngd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elz. Gronov. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Mox, circuitu vero CCCCLXXV. Chiffl.—4 Pollentiam Latinacinium et fæderatorum Bocchorum margo edd. Dalec. et Gronov. P. Latinorum civium et Tuscium quod fæderatum Bocchorum Vet. Dalec. P. Jatina Cinium et Cunici, et f. Bochri Gronov. P. Latina Cinium et Cunici, et f. Bochri Gronov. P. Latina Cinium et Cunici, et f. Bochri Gronov. P. Latina Cinium, et Cunici: et fæderatum, Bocchorum, 4c. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. et Tucim Regg. Brot. 1. 2.—5 Ita Chiffl. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et

- e Tantundem] Stadiis DCC. hoc est, LXXXVII. M. D. pass. a Pityusis in altum, Italiam versus recedunt Baleares duæ: versus Sucronem, quæ urbs Hispaniæ fuit, Colubraria, hodie Moncolibre, seu Mons Colubrarius; Græcis eandem vim nominis rationemque secutis 'Opusion' nam etiannum serpentibus impeditur atque vastatur. Mariana, Hist. 1. 16.
- Faleares] Eam vocem Carthaginiensium lingua, funda bellicosas significare, auctor est Agathemerus loc. cit. Diodorns Sic. Bibl. v. p. 297. Baleares dictas putat ἀπὸ τοῦ βάλλεω, a jaculando: Γυμνησίας, quod nudo corpore incolæ incederent per æstatem. Livius, in Epit. lib. Lx. vel a teli missu, vel a Baleo Herculis comite ibi relicto, cum Hercules ad Geryonem navigaret. Vide etiam Tzetz. in Lycophr. p. 94.
- Major C.] Artemidorus apud Agathem. loc. cit. stadia mille et ducenta longitudine ait continere, quæ

- sunt passuum cr. millia. Huic nomen est Majorca.
- h Palmam] Πάλμαν, καl Πολλεντίαν Straboni, lib. 111. p. 167. utramque civitatis Romanæ jure donatam. Colonias appellat Mela 11. 7. Palmam hodie Mallorcam vocant.
- ¹ Latina] Quæ Latii jus haberent. In Mss. Reg. &c. Latina, civium, et Tucim.
- J Bocchorum] Bocchori nomen ei oppido erat, quod jam tum intercidisse innuit, olim fædere junctum Romanis. Cave enim existimes Bocchos Mauritaniæ Reges hic imperitasse, quod fere sensit Soliuns, cap. 23. p. 44.
- k Ab ea XXX. M.] Strabo loc. cit.
 LXX. tantum stad. hoc est, viii. m.
 DCCL. pass. Minori nomen est Minorea.
- 1 XL. M.] Sic Mss. omnes. Agathemerus hanc patere ait stadiis trecentis, hoc est, 111. M. DCCL. pass.

Civitates habet Jamnonem,^{6 m} Saniseram, Magonem. A majore XII. M. pass. in altum abest Capraria: insidiosa naufragiis, et e regione Palmæ urbis Menariæ,⁶ ac Tiquadra,⁷ et parva Hannibalis. Ebusi terra p serpentes fugat, Colubrariæ parit. Ideo infesta omnibus, nisi Ebusitanam terram inferentibus. Græci Ophiusam dixere. Nec cuniculos Ebusus gignit, populantes Balearium messes. Sunt aliæ XX. ferme parvæ mari vadoso.

Galliæ r autem ora, in Rhodani ostio, Metina: mox quæ Blascon vocatur: tres Stæchades a vicinis Massiliensibus dictæ propter ordinem, quas item nominant singulis vocabulis, Proten, te Mesen, quæ et Pomponiana vocatur: tertia Hypæa. Ab his Sturium, Phænice, Phila:

Franz. LX. M. edd. vett.—6 Labonem Chiffl. Lamnonem Vet. Dalec. Hannonem margo edd. Dalec. et Gronov.—7 Triquetra Vet. Dalec. et mox in eodem: et patria Annibalis.—8 Ita Regg. Brot. 1. 2. et Rezzon. item Ald. Junt. Basib. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gronov. Nec omittunt codd. Dalec. et Harduin. editio princeps, Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Mox, populantes Brassocorum messes cod. Dalec.—9 Vet. Dalec. autem hinc ora.—10 Chiffl. et Tolet. Stæchades a vicinis M. d. p. o. quo sitæ sunt. Nomina singuiis Prote, Mess. Mox Vet. Dalec. quæ et Pompejana.

- m Jamnonem] Mela 11. 7. 'Castella sunt in minore, Jamno et Mago.'
- ⁿ Capraria, &c.] Martian. lib. vi. p. 206. Nunc Caprara, vel Cabrera. Majori Balearium subest, ad austrum.
- o Menaria Sic plane Mss. omnes. Et Menarias, et Tiquadram, et parvam Hannibalis insulam, nunc mari demersas putamus.
- P Ebusi terra] Solinus, cap. 23. p. 44.
- q Populantes] Vide quæ dicturi sumus, viii. 81.
- r Galliæ] Martianus loc. cit. 'In Galliæ quoque ora, in Rhodani ostio,' &c.
- Metina] Iu Mss. Metania. Forte ab ostio Rhodani, in quo olim fuit Metapina.

- t Blascon] Festo Avieno, in descript. Oræ marit. vs. 600. Blasco. Incerti situs.
- * Stæchades] Les Isles d'Hieres, a vicino in continente oppido appellatæ, quod Massiliensium olim ditionis fuit: quare Massiliensibus hæ vicinæ dicuntur.
- * Propter ordinem] Vide Notas et Emend. num. 49.
- w Proten] Πρώτην, hoc est Primam: hodie Porqueyroles. Μέσην, Mediam, nunc Portecroz, quæ anno 1200. Mediana vocabatur, ut docet Honor. Bouche Hist. Prov. 1. 7. p. 43. "Υπαιαν denique, hoc est Postremam, nunc l'Isle du Levant, ou du Titan, quæ maxime omnium in ortum vergit.
- * Ab his Sturium] Nunc sunt Ribaudas, Langoustier, Baqueou, ut rocto

Lero, et Lerina adversum Antipolim, in qua Vergoani oppidi memoria.

XII. (VI.) In Ligustico mari est Corsica, quam Græci Cyrnon appellavere, sed Tusco propior: a septemtrione in meridiem projecta, longa passuum cl. millia: lata majore ex parte quinquaginta: circuitu cccxxv. M. Abest a vadis Volaterranis LXII. M. pass. Civitates habet XXXIII. et colonias; Marianam, a C. Mario deductam; Aleriam, a dictatore Sylla. Citra est Oglasa: intra vero sexaginta millia passuum a Corsica, Planaria i a specie dicta, æqualis freto, ideoque navigiis fallax. Amplior

CAP. XII. 1 Margo edd. Dalec. et Gronov. porrecta.—2 Ita codd. Tolet. Chiffl. et Harduini, item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. ita quoque Martianus. CCCXXII. edd. vett.—3 Vet. Dalec. Alteram. Mox Martianus: a D. Scipa autem citra est, Oglosa infra.—4 Platanaria margo edd.

NOTE

vidit idem auctor Historiæ Provinciæ, loc. cit. Sunt eæ inter Stæchadas minimæ, in quibus exstructæ arces Ludovici xIII. principatu.

'Lero] Hæc Antipoli propior, quam Lerina, est. Nunc a sacello ei Divæ sacro, l'Isle de S. Marguerite.

- * Lerina] A Lerone freto passuum DC. dispescitur. Strabo lib. 1v. p. 185. Il\(\text{Images of the lib. 1v. p. 185
- ^a Cyrnon] A Græcis Κύρνος, a Pœnis Κορσική, inquit Pausanias in Phoc. lib. x. p. 639.
- b CL. millia] Strabo lib. v. p. 224. ex Chorographo nescio quo, CLX. mill. longitudine, latitudine LXX. porrigi ait. Plinium, ut solet, sequitur Martianus, lib. vi. p. 207.
 - c CCCXXV.] Sic libri omnes Mss.

cum Martiano.

- d LXII. M. pass.] Vide Notas et Emend. num. 50.
- Habet XXXIII.] Sic Martianus, loc. cit.
- 1 Marianam, &c.] Utriusque coloniæ, et a Mario et a Sylla deductæ, Seneca meminit, de Consol. ad Helv. cap. 8. p. 808. Aleriæ Mela, 11. 7. Florus, 11. 2. et Antoninus. Utriusque rudera hodieque visuntur, latere insulæ eo, quod Italiam spectat. In Conc. Lateranensi sub Martino: 'Donatus Marianensis Episc.' Vide Notas et Emend. p. 50.
- s Oglasa] Apparet ex situ esse Monte Christo, ubi Monachi olim degebant, ad quos literas scribit S. Gregor. 1. 9.
- h Intra vero] Priscæ fere convenit recentium nautarum mensura, hoc idem maris spatium L. millibus pass. metientium.
- i Planaria] Nunc Pianosa, prope livam, cui ad occasum obteuditur.

Urgo, ^{f j} et Capraria, ^k quam Græci Ægilon dixere: item Ægilium: ^l et Dianium, quam Artemisiam: ^m ambæ contra Cosanum ⁿ littus: et Barpana, ^o Menaria, ^{f p} Columbaria, Venaria. Ilva ^q cum ferri metallis, circuitu centum millia, a Populonio decem, a Græcis Æthalia dicta. Ab ea Planasia, ^r xxxvIII. M. ⁷ Ab his ultra Tiberina ostia in Antiano ^s Astura, mox Palmaria, ^t Sinonia, et adversum For-

Dalec. et Gronov.—5 Amplior Orgon Vet. Dalec. Amplior Gorgon al. ap. eundem. Mox, Ægilium dizere Vet. Dalec. et paulo post in eodem: item Igilium; Mela, Ignium.—6 Vet. Dalec. et Barpona Mænaria; edd. vett. et Gronov. et parvæ Mænaria, vel Menaria. Paulo post, in iisdem vett. a Populonia.—7 Ita codd. Harduin, et Chiffi. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont.

- J Urgo] Sic Mss. omnes, sic etiam Mela, 11. 7. et Martianus loc. cit. Rutilio in Itiner. p. 315. 'Gorgon.' Assurgit ponti medio circumfina Gorgon, Inter Pisanum Cyrnaicumque latus.' S. Greg. Ep. 1. 50. 'Gorgonis insulæ monasteria' laudat. Stephano, 'Οργὰν, κῆσος Τυβρηνίας. Hodie la Gorgona.
- k Capraia] Caprara vel Capraia. Αίγιλον Græci dixere, άπο τῶν αἰγῶν, hoc est, a capris sylvestribus, ut ait Varro de Re Rust. 11. 3. qui Caprasium vocat. Sic Planariam, Planasiamque ex æquo dicimus.
- ¹ Item Ægilium] Diversa hæc insula a superiore: Autoninus in Itiner. Marit. ¹ Insula Ægilium a Cosa stadia xc.¹ Melæ II. 7. et Martiano, lib. vI. p. 207. Igilium. Laudat hanc Rutilius eximie in Itiner. lib. I. p. 308. ¹ Eminus Igilii sylvosa cacumina miror.² &c. Nunc Giglio.
- m Artemisiam] Subintellige, dixere Græci: est enim Aρτεμικ Græce Diana. Αρτέμιταν hanc insulam Stephanus vocat. Nunc Gianuti, contra Monte Argentaro, quod promontorium in continente Italiæ est.
- a Cosanum] Citra Tiberis ostia. De Cosa diximus cap. 8.

- Barpana] Ita Mss. omnes. Ea haud dubie est, quæ Pomponio Melæ, 11.7. Carbania dicitur: nunc Corboti, juxta Ilvæ promontorium illud, quod Plumbinum Italiæ respicit.
- P Menaria] Nunc Meloria, qua portui Liburno objacet. Columbariam ab avium genere dictam Solinus autumat. Veneriam, non Venariam habet Martianus, loc. cit. Ambæ inter Ilvam et Plumbinum sitæ.
- 9 Ilca] Rutilius in Itiner. lib. r. pag. 309. 'Occurrit Chalybum memorabilis Ilva metallis.' Nunc Elca dicitur, contra Plumbinum. Eadem Λίθαλία cur nuncupata sit, disce ex Stephano. Ilvam ab Æthalia perperam sejnngit Ptolemæus, et mox Ænariam rursum a Pithecusa.
- r Planasia] Quam paulo ante Planariam diximus. Sic Capraria eadem quæ Caprasia est. Insula M. Pisonis Planasia a Varrone dicitur, de Re Rust. 111. 6.
- In Antiano] Ubi colonia Antium, Astura flumen et insula, ut diximus cap. 9.
- * Palmaria] Palmaria hodie Palmaruola. Sinonia, Sanone, Caietam versus. Ceteris major Pontia, Isola di Ponza: universæ fere communi vo-

mias Pontiæ. In Puteolano autem sinu Pandataria,⁸ u Prochyta,⁷ non ab Æneæ w nutrice, sed quia profusa ab Ænaria se erat. Ænaria ipsa a statione navium Æneæ, Homero Inarime dicta, Græcis Pithecusa, non a simiarum multitudine se (ut aliqui existimavere) sed a figlinis doliorum. Inter Pausilypum et Neapolim Megaris:

et Franz, XXXIX. edd. vett. et Gronov.—8 Chiffi. Pandateria.—9 'Quidam Æncaria ubique scribunt.' Dalec.—10 Margo edd. Dalec. et Gronov. mutatione.—11 Ita ex codd. suis Harduin. cum antea legeretur, doliariorum.—

NOTE

cabulo Pontize appellatze. Unica Straboni Ποντία, lib. 11. p. 128. Pontize multitudinis numero, Livio lib. 1x. pag. 162.

- * Pandataria] Straboni, lib. v. pag. 233. Πασδαταρία. Nunc S. Mariæ. Pandateria Tacito, Annal. 1. p. 26.
- * Prockyta] Προχότη Stephano: etiamnumque Procita, contra promontorium Misenum.
- w Non ab Enea Ut existimavit Dionys. Halic. Antiq. Rom. lib. 1. p. 43.
- x Quia profusa] Quia motu terræ avulsa, ac veluti in altum projecta ab Ænaria, seu Pithecusa, foret. Strabo lib. v. p. 247. Ex his Plinii verbis Martianus ridicule Abænariam insulam finxit.
- 7 A statione] Festus quoque: ' Emaria appellavere locum, ubi Æneas classem a Trojanis veniens appulit.' - Plinius non Æneam cum navibus. sed Enem naves duntaxat, quas ille Tithono in Italiam proficiscenti ad transvehendos colonos locaverat vel commodarat, usque ad hanc insulam pervenisse refert, nec ultra progressas ibi substitisse in tutissima statione, donec in Troadem ante Græcorum adventum remigrarent; Tithono interim, (qui missus, non a Laomedonte, ut suspicati nuper in Apologia Homeri sumus, sed a Priamo fratre fuerat, ad transvehendos, quos
- diximus, colonos, scilicet valetudine, metate, vel sexu inutiles bello Trojano sustinendo, quod imminebat a Græcis.) ad Lirim amnem usque ad Circeios naves suas peragente. Naves enim Æneas, quibuscum in Italiam venire ipse potnisset, easdem agnato suo Tithono potait in publicam patrize utilitatem commodare: ant si venit ipse ductor navium suarum, id quod minus esse verisimile arbitramur; ante Trojanam certe obsidionem, Homero teste idoneo ac locuplete, Trojam rediit, Tithono in Italia remanente.' Ed. sec. Hodie Ischia. Vide Notas et Emend. num. 51.
- * Homero] In Catalogo Navium, vs. 290. Elv 'Αρίμοις' unde Virg. Æneid. IX. Ovid. Met. XIV. 89. aliique Ingrimen finxere.
- ^a Non a simiarum] Quas Græci πιθήκους vocant. Ita nihilominus visum Ovidio, Met. 1v. 90. Kenagoræ et Æschini apud Harpocrat. p. 168. atque e recentioribus, Salmasio, et Bocharto de Animal. 11ι. 31. p. 994. Sane ἄριμος Hesychio πίθηκος est, hoc est, simia.
- b A figlinis] Officinis, in quibus dolia fiunt figlina: ἀπὸ τῶν πιθήκων, hoc est, κεραμέων πίθων. Α πίθος fit πίθακον, πίθηκόεις, πιθηκόεισαι, et πιθηκοῦσαι, id est, figlina.
- c Pausilypum] Hodieque Posilypo, in Campania, prisca incolarum Gra-

mox a Surrento octo millibus passuum distantes, Tiberii principis arce nobiles Capreæ, circuitu XI. M. pass. 12

XIII. Mox¹ Leucothea: A extraque conspectum, B pelagus Africum attingens, Sardinia, minus octo A c millibus passuum a Corsicæ extremis, etiamnum angustias eas arctantibus insulis parvis, quæ Cuniculariæ appellantur: itemque Phintonis, et Fossæ, a quibus fretum ipsum Taphros nominatur.

(VII.) Sardinia ab oriente patens, CLXXXVIII. millia passuum: ab occidente, CLXXV.4 millia: a meridie, LXXVII.5 millia: a septemtrione, CXXV. circuitu DLXV.6

12 'Male Mss. Reg. et editio princeps aliæque, XL. M. Optime emendavit Cl. Rezzonicus, XI. M. errorem moustrante Josepho Maria Secundo, Caprearum, nunc l'Ile de Capri, præfecto, in erudits insulæ descriptione.' Brotier.

CAP. XIII. 1 Mox deest in quibusdam ap. Dalec. et Gronov. Deinde, extra quem conspectum codd. Dalec. Chiffl. et Vet. Dalec.—2 Ita Chiffl. cum edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. minus norem edd. vett. et Gronov.—3 Phitonis Vet. Dalec. Pintonis Tolet.—4 Ita Chiffl. et Tolet. item edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. CLXX. edd. vett. et Gronov. CLXXII. al. ap. Dalec.—5 Ita Chiffl. et edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. LXXIV. edd. vett. ante Hardnin.—6 Ita etiam Chiffl. et edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. CXXII. circuitu DLX. edd.

NOTÆ

corum appellatione, ab abigendis curis, tristitizve cessatione, Παυσίλυπον. Mons enim mare prospectans, consitus arboribus, villisque refertus, omnium ejus oræ amænissimus est: Virgilii quoque cineribus inclytus.

d Megaris] Meyapls, nunc Castel del Ovo.

- c Caprea Describuntur eleganter a Tacito, Annal. IV. p. 122. Vide etiam Sueton. in Tiberio, cap. 40. et Dionem lib. Lii. p. 495. Nunc Capri.
- * Leucothea] Meminit hajus Mela,
- b Extraque conspectum] Sic in altum recedens, ut a continente prospici non possit, nisi ægre admodum. Strabo lib. v. p. 223. Κατοπτεύεται δ' ἀπὸ τῆς πόλεως πόβωθεν μὲν καὶ μό-

λις ή Ζαρδών, έγγυτέρω δε ή Κύρνος, κ. τ. λ.

- o Minus octo] 'In octavo miliario a Corsica Sardinia est,' inquit Martianus, lib. vi. p. 207. Stadiorum fere Lx. intervalium esse ait Strabo, lib. v. p. 223. hoc est, vii. M. D. pass.
- d Cunicularia Hodie sine nomine, scopulis, quam insulis, propiores.
- * Itemque] Id est: Angustiæ illæ arctantur, non modo Cuniculariis iusula, sed illa etiam insula, quæ Phintonis, (Ptolemæo, 111. 8. Φίστωνοι νῆσοι,) et his quæ Τάφροι, seu Fossæ vocantur. Iila nunc Isola di Figo: altera Isola Rossa, Cluverio, de Corsica Antiq. p. 502.
- f Ab oriente] Latere orientali: Hæc Martianus lisdem verbis, lib. vs. cap.

millia: abest ab Africa Caralitano promontorio ducenta millia, a Gadibus quatuordecies centena. Habet et a Gorditano promontorio duas insulas, quæ vocantur Herculis: a Sulcensi, becaria a Caralitano, Ficariam. Quidam haud procul ab ea etiam Berelidas ponunt, et Collodem, et quam vocant Heras lutra. Celeberrimi in ea populorum, llienses, Balari, Corsi. Oppidorum xvIII. Sulcitani, Valentini, Neapolitani, Bosenses, Caralitani

vett. et Gronov. Mox, Calaritano Vet. Dalec.—7 Solcensi vetustissimi codd. ap. Dalec. Sylcensi al. ap. eundem; Sulsensi Gronov. Mox, Martianns: a Caralitano, Ficariam, Galalamque.—8 Chiffi. et quam vocant Heralytra; vetustiss. ap. Dalec. et quam vocant Hieraca.—9 Joalenses Vet. Dalec. Jotenses margo edd. Dalec. et Gronov.—10 Ita codd. Hardnini et Chiffi. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont, et Franz. XIV. edd. vett. et Gronov.—

NOTE

de Sardin. p. 207.

- Caralitano] Capo Ferrato, et Capo di Carbonara.
- h Et a Gorditano] Γορδίτανον ἄκρον Ptolemæo, 111. 3. ab occidentali insulæ latere: nunc Capo di Monte Falcone, et Capo di Argentera. Habet hæc quoque Martianus iisdem verbis, loc. cit.
- 1 Herculis] 'Houndous rijour unicam Ptolemmus agnoscit, 111. 3. Sunt tamen geminm: major Asinara, sive Zapara: minor Isola piana dicitur.
- J A Sulcensi] Quod meridionali insulm latere, vulgo la Punta dell' Ulga, nomen olim habuit a Sulcensi oppido, de quo mox.
- Enosin] Erwow. Hodie a S. Antiocho nomen habet.
- Ficariam] Φικαρία νήσος Ptolemæo, loc. cit. Cluverio Collelazo.
- "Berelidas] Vide Notas et Emend. num. 52. Et Beleridas, et Κολλάδη, et "Ηρας λοῦτρα, seu Junonis thermas, inter insulas que Sardinis adjaceant, ab auctoribus haud satis probates fidei afferri, haud obscure prodit ea loquendi formula, 'Quidam ponunt,' &c.

- " Ilienses] 'Lλιεὰ, qui Ilio everso huc confugere, Iolao duce, ut Pansanias refert, Phocic. lib. x. p. 639. unde et 'Ιολάειοι a Diodoro appellati, lib. v. Bibl. pag. 296. Ilienses quoque et Mela II. 7. et Livius vocat, lib. xLI. p. 523. quibus iste adjuncta Balarorum auxilia scribit. Quare Plinium haud merito Salmasius arguit, in Solin. pag. 29. et 99. quasi Ilienses pro Iolenses dixerit. Βαλαρῶν et Κορσῶν appellatio unde sit deducta, Pausanias aperit, loc. cit.
- Oppidorum XVIII.] Ita Mss. ompes. Subintellige, celeberrima.
- P Sulcitani] Stephanus: Σόλκοι, πόλις ἐν Σαρδοῖ. Addit a Carthaginiensibus conditam. Antonino Sulci. Aliis Sulchi, Σουλχοί. Ubi nunc portus est, cui nomen Palma di Solo.
- 4 Valentini] Obaλαντίνοι Ptolemæo III. S. ab oppido cognomine, quod perperam in libris editis Οδαλερία pro Οδαλαντία scribitur.
- r Neapolitani] Ptolemæo, loc. cit. Nearoλîraı, oppidum Aquæ Neapolitanæ, quarum etiam meminit Antoninus sive Æthicus: hodieque Napoli.

civium Romanorum, et Norenses." Colonia autem una, quæ vocatur Ad turrim Libysonis. Sardiniam ipsam Timæus Sandaliotin appellavit ab effigie soleæ, Myrsilus Ichnusam a similitudine vestigii. Contra Pæstanum sinum Leucasia est, a Sirene ibi sepulta appellata. Contra Veliam, Pontia, et Iscia, utræque uno nomine Œnotrides; argumentum possessæ ab Œnotriis Italiæ. Contra Vibonem parvæ, quæ vocantur Ithacesiæ, bab Ulyssis specula.

XIV. (VIII.) Verum ante omnes claritate Sicilia, Sicania a Thucydide 1 c dicta, Trinacria d a pluribus, aut Triquetra, c

11 Isacia margo edd. Dalec. et Gronov. Mox, utraque uno nomine Vet. Dalec. —12 Ulyssis spectacula Tolet. ab Ulyssis spectacula Chiffl. et Vet. Dalec. ab deest in edd. vett. et Gronov.

CAP. XIV. 1 Ita Ed. pr. et Vet. Dalec. Taucydidi tertio casu Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elz. Gronov. Harduin. 1. 2. 3. Mil-

- * Bosenses] Bosa inter oppida Sardiniæ mediterranea, apud Ptolem. loc. cit. nomen retinet.
- t Caralitani] Quibus jns civium Roman. concessum. Sive Caralim, seu Calarim legas, perinde est. Mela 11. 7. 'Sardiniæ urbium antiquissimæ, Caralis et Sulchi.' Livius 'urbem Carales' vocat, lib. XXIII. p. 242. Florus, II. 6. 'urbem urbium Caralin,' quia jam tum, nt hodieque, metropolis insulæ fuit: incolis Cagliari.
- u Norenses] Antonino, Nora. Nõpa Ptolemæo, meridionali insulæ latere. Hodie Nori.
- v Ad turrim] Nunc Porte di Torre. In Notitia Episcop. apud Victorem Vitens. inter Episcopos Sardiniæ, 'Felix de Turribus.' Antonino, 'Ad Turrem,' oppidum Sardiniæ est. Ptolemæo 111. 3. Πόργος Βίσσωνος πόλις, pro Λιβίσσωνος. Nunc ibi creditur esse Sassari.
- w Sardiniam] Hæc totidem verbis Solinus, cap. 4. p. 18. et Martianus, lib. vt. de Sardinia, p. 207. Præivit auctor libri Mirab. Auscult. p. 1159.

- x Sandalistin] Χανδαλιώταν, et 'Ιχνοῦσαν. Claudianus, de bello Gildon.
 'Humanæ speciem plantæ sinuosa figurat Insula: Sardiniam veteres dixere coloni.' Vide etiam Pausau.
 Phocic. lib. x. p. 688.
- 7 Lencasia] Apud Strabonem lib.

 11. p. 123. Λευκασία: at sæpius Λευκασία, ut Stephanus habet: et auctor libri Mirab. Auscult. p. 1190. quo nomine Sirenen etiam esse vocitatam diximus, cap. 9. Hodie la Liccom, petra verius quam insula. Ab Æneæ consobrina ibi defuncta, Λευκασίαν nominatam scribit Dionys. Halic. lib. I. p. 43.
- ² Enotrides] Obserplões rijou Straboni, lib. vi. pag. 252. De Velia diximus cap. 10. et de Pæstano sinu, et de Vibone.
- * Ab Œnotriis] Quos in Italia rerum potitos olim Strabo etiam prodidit, pag. 253.
- b Ithacesiæ] 'Ilaumolau. Meminere Solinus, et Martianus. Nunc Torricella, Praca, Brace: scopulique alii sine nomine.
 - c Thucydidel Lib. vi. p. 411.

a triangula specie: circuitu patens, ut auctor est Agrippa, DCXVIII. M. pass. quondam Brutio agro cohærens, mox interfuso mari avulsa xv. m. in longitudinem freto, in latitudinem autem m. d. pass. juxta columnam Rhegiam. Ab hoc dehiscendi argumento, Rhegium Græci nomen dedere oppido, in margine Italiæ sito. In eo freto est scopulus Scylla: item Charybdis mare vorticosum: ambo clara sævitia. Ipsius Triquetræ, ut diximus, promonto-

ler. Bipont. et Franz.—2 Ita codd. Hardnini, Chiffl. et Dalec. XII. M. edd.

- d Trinacria] Thucyd. loc. eit. Diodoro Bibl. lib. v. p. 286. et aliis .--' Homero, Od. Λ. 106. et M. 127. Θρινακίη νήσος, alia longe a Trinacria est. Hæc partim Latina vox est ab adjectivo trimus, partim Græca, ex voce акра, promontorium. Illa ad quandam prioris similitudinem ficta est, et Solis insula appellatur, quopiam in ea sol perpetuo lucet. Est enim ea insula in Odyssea, ipsum hoc terræ hemisphærium, quod certe semper lucet a sole. In nummis Augusti inscriptis, sicil. cave putes Siciliam significari. Diana stans vel gradiens pingitur cum arcu et pharetra, quæ effigies ad Siciliam non pertinet. At si Sicilia designaretur, cum symbolo congruentiore scriberetur nomen integrum sicilia. Primæ sunt ergo eæ totidem vocum literæ, hac sententia: 'Salus Imperatoris Casaris, Italiæ Lætitia est.' Is antem saluti ac valetudini suze, venatione, quam Diana cum arcu significat, consulebat.' Ed. sec.
- Triquetra] ' Prædia Triquetra,' hoc est, Sicula, dixit Horatius 11. Sat. 6. 55.
- ' Agrippa] At Posidonius apud Strabonem, lib. vi. pag. 266. habet tantum stadia quater mille et cccc. hoc est, DL. mill. pass. Timosthenes

- vero apud Agathemerum, 1. 5. stadiis 4746. ambitum Sicilize definit, hoc est, DXCIII. mill. CCL. pass.
- 8 Quondam] Vide quæ diximus 11.
- h M. D. pass. juxta Ita Timosthenes apud Agathem. duodecim stadia patere hoe fretum latitudine prodidit. 1. 5.
- ¹ Ab hoc dekiscendi] Ita Solinus, cap. 5. pag. 19. 'Από τοῦ βαγῆναι Rheginm dictum volunt, quod ibi terra dehiscat interfuso tenui maris euripo. Alii Regium sine aspiratione scripsere, quasi Regiam, hoc est, Βασίλειον. Strabo, lib. vi. p. 258.
- J Ambo clara] De his satis apposite Ovid. Met. vii. 62. 'Quid quod nescio qui mediis concurrere in undis Dicuntur montes? ratibusque inimica Charybdis Nunc sorbere fretum, nunc reddere: cinctaque sævis Scylla rapax canibus Siculo latrare profundo?—'At apud Homerum, Odyss. M. 61. Scylla et Charybdis petræ sunt duæ fabulosæ, cum scopulis totidem; quibus imaginibus poëtice describit adulteriorum, discordiæ, et luxuriæ mala.' Ed. sec.
- k Ut dizimus] Cap. 10. Πέλωρος ἄκρα Ptolemæo, 111. 4. Nunc Capo di Faro.

rium Pelorus vocatur, adversus Scyllam vergens in Italiam: Pachynum³¹ in Græciam, cccoxl. M.⁴ ab eo ^m distante Peloponneso: Lilybæum ⁿ in Africam clxxx. M. intervallo a Mercurii ^o promontorio: et a Caralitano Sardiniæ cxc.⁵ M. Inter se autem hæc promontoria ac latera distant his spatiis. Terreno itinere a Peloro Pachynum clxxxv1.⁶ P. M. pass. Inde Lilybæum, cc. M. inde Pelorum, clxx. M. Coloniæ ibi quinque: ^q urbes ac civitates lx111.⁷ A Peloro mare Ionium ora spectante, oppidum Messana civium Romanorum, ^r qui Mamertini vocantur. Promontorium Drepanum, ^a colonia Tauromenium, quæ antea Naxos, ^t

vett. et Gronov.—3 Pachynus margo edd. Dalec. et Gronov.—4 Ita cod. Dalec. cum edd. Hardnin. Miller. Bipont. et Franz. cui lectioni astipulatur et Martianus. CXLIV. M. edd. vett. et Gronov.—5 Ita Chiffl. et Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. CXX. edd. vett. et Gronov.—6 Ita quoque Chiffl. cum edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. et Franz. CLXVI. edd. vett. et Gronov.—7 Ita Chiffl. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. et Bipont. Coloniæ ibi immunes quinque, civitates LXXIII. margo edd. Dalec. et Gronov. Coloniæ ibi

- ¹ Pachynum] Пахотов бера Ptolemæo, nunc Capo di Passaro, sive Passalo.
- m CCCCXL. mill. ab co] Vide Notas et Emend. num. 53.
- ⁿ Lilybæum] Λιλυβαίων ἄκρα Ptolem. Capo di Marsalla.
- A Mercurii] In Africa. De eo, v. S. Hoc intervallum Timosthenesloc. cit. ait esse fere cc. mill. pass.
- P Pachynum CLXXXVI.] Ita Mas. omnes, Capella, pag. 208. CLXXVI. Terreno itinere hæc mensura inatituitur, atque adeo brevior insulæ circuitus ex triplici hoc intervallo colligetur, quam quem Agrippa efficit, ora sinubusque lustratis.
- q Coloniæ ibi quinque] Vide Notas et Emend. num. 54.
- P Civium Rom.] Jure civitatis a Senatu donatum. Messine. Incolis, Messina Citta nobile.—' Nummi veteres sub Augusto cusi MESSENION, Latinis

- scripti characteribus, ut se cives Romanos incolæ testarentur, seque a Messeniis Peloponnesi discriminarent. Cuniculus in ea nummi parte sculptus, cuniculosam eam fuisse vet esse regionem docet. Fuit hic nummus argenteus apud D. de Boze.' Ed. sec.
- * Drepanum] Idem quod Ptolem.
 "Apyavror: nunc Cape di S. Alessie, a proximo S. Alexii castello.
- t Antea Naxos] Solin. cap. 5. p. 19. Etiam Antoninus in Itiner. Tauromenium Naxon vocat. Nempe Naxo excisa, Tauromenium successit, quo deducti sunt Naxii, ut auctor est Diod. Sic. Bibl. lib. xiv. pag. 282. et lib. xvi. pag. 411. Græcis Taupouérior. Nunc Taormina. Tiberii nummus in Thes. Goltzii, Col. Avg. Tavromen. p. 238. Græcus e Museo nostro Parisiensi, TATPOMENITAN.

flumen Asines: "mons Ætna nocturnis mirus incendiis. Crater ejus patet ambitu stad. xx. Favilla Tauromenium et Catinam usque pervenit fervens, fragor vero ad Maronem et Gemellos colles. Scopuli tres Cyclopum, portus Ulyssis, colonia Catina. Flumina: Symæthum, Terias. Intus Læstrygonii campi. Oppida: Leontini,

urbes ac civitates LXXII. edd. vett. et Gronov.—8 Ita Vet. Dalec. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Catanam Gronov. Mox, Maroneum Chiffi. —9 Ita Vet. Dalec. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Catana edd.

- " Asines] 'Asinepor потацот vocant Thucyd. lib. vII. pag. 554. et Plut. in Nicia, pag. 541. Accolæ, Cantora. Hunc cum Aci Dalecampius male confundit.
 - * Æina | Mont-Gibel.
- ▼ Crater] Qui in summo vertice aperit se hiatus.
- * Favilla] Ita etiam Strabo, I. vr. p. 269. August. de Civit. 111. 31. aliique.
- J Ad Maronem] In Martyrologio Maurolyci, Maronis pariter montis fit mentio, Gemellorunque collium. Maron nunc Madonia dicitur: Gemelli, Monte di Mele: utrique uno nomine Mons Nebrodes Solino, cap. 5. p. 19. et aliis.
- ² Scopuli tres] In ora, citra Catinam. Li Fariglioni .- Qua parte Sicilia spectat Eurum, Cyclopas Plinius collocat, cum portu Ulyssis, recte: at Homerus ad septemtrionem fere; quoniam sic poscit descriptio itinerum Ulyssis in ea fabula. Venisse constabat Ulyssem in Siciliam ex fama publica, atque ibi tunc Cyclopas extitisse. Cetera invenit, immutavit, disposuit vates, ex artis licentia et legibus . Cyclops, Græce Kurley, non hominem significat, cui lumen sit unicum; sed qui rotundos oculos habet, sive orbiculares. Unoculum Cyclopa finxit Homerus, tum nt monstrosior esset; tum quia, si

- oculos duos haberet, uno effosso satis ei alter esset ad animadvertendos percussores: id quod fabula prohibebat. Docet enim ills, juste pœnas ab eo exigi, qui sacrosancta hospitii jura violet: quod Cyclopis facinus fuisse finxit Homerus.' Ed. sec.
- ² Ulyssis] Nunc Lognina statione, prope Catinam.
- b Catina] Sic omnes Mss. Quam Græci Κάταναν, Catinam Latini dixere: ut illi Μασσαλίαν, Massiliam isti. Numnus in Musæo nostro, KATA-NAIΩN. Nobis Catana: incolis Catania. In vetere instrumento apud Parutam, p. 14. 'Catana Citta Clarissima.' Colonos eo missos a Romanis auctor est Strabo, lib. v1. p. 268.
- ^c Symathum] Σύμαιβος Straboni, lib. vr. pag. 272. Hodie la Iaretta, ultra Catinam. Tηρίας Diodoro in Eclog. p. 868. et Hesychio. Nunc a S. Leonardo nomen sortitur, Fiume di S. Leonardo.
- d Læstrygonii] Λαιστρυγόνες appellati, qui Leontinos campos incoluere, οί το Λεουτίνων πεδίον οἰκήσωντες, inquit Polybius, in Excerptis, pag. 22. Silius lib. xιν. 'Prima Leontinos vastarunt prælia campos, Regnatam duro quondam Læstrygone terram.'
- Leontini] In Nummis Musæi nostri, ΛΕΟΝΤΙΝΩΝ. Melæ quoque, 11.
 Leontini. Λεόντων Ptolemao, 111.

Megaris: famnis Pantagies, to g Colonia Syracusæ, cum fonte Arethusa. Quanquam et Temenitis, et Archidemia, et Magæa, te Cyane, et Milichie fontes in Syracusano potantur agro. Portus Naustathmus, flumen Elorum, promontorium Pachynum: a qua fronte l Siciliæ flumen Hirminium, oppidum Camarina, ta n fluvius Gelas, oppi-

vett. et Gronov.—10 Pantagia Vet. Dalec.—11 Archidemia et Margæa Vet. Dalec. et mox in eodem Milinæ fontes in S. ponantur agro.—12 Camerina mar-

NOTÆ

4. Nunc Lentini. In vetere instrumento, apud Parutam, p. 14. Lentini citta fecondissima.

f Megaris] In nummis apud Parutam, MEΓΑΡΑ. Et apud Ptolem. Μέγαρα. Stephano Μεγαρλε έν Σικελία, ή πρότερον Τβλα.

8 Pantagies] Viblo Seq. Pantagias: Silio quoque, lib. xIV. Παντάκιος Thucydidi, lib. vI. p. 418. Ptolemæo, Παντάχας. Nunc Porcaro.

h Syracusæ] Incolis Siracosa citta fedelissima: nobis Syracuses. Coloniam eo deductam ab Angusto, anno U. C. 733. M. Lollio, Q. Lepido Cossauctor est Dio, lib. Liv. pag. 527. et Strabo, lib. vi. p. 270.

'Arethusa] Cic. in Verrem, Orat. vi. num. 18. 'In bac insula extrema est fons aquæ dulcis, cui nomen Arethusa est, incredibili magnitudine, plenissimus piscium: qui fluctu totus operiretur, nisi munimine ac mole lapidum a mari disjunctus esset.' Nunc fons est sine nomine. Falcandus, in Hist. Sic. motu terræ lutulentum hunc fontem ait effectam, multa maris admixtione saporem salsum contraxisse. Vide quæ de eo fonte et Alpheo amne dicturi sumus, xxxi. 30.

J Temenitis] Vinc. Mirabella, Syracusanus, in erudito opere de patria sua, ait hos hodieque fontes exstare. Temenitin nunc dici Fonte di Canali, Archidemiam, Cefalino, Magwam, Fontana della Madalena, Cyanen, Fonte Ciane, Milichien, Melaxim, cujus aqua snavissima, et nomini suo maxime conveniene, Lampismotta. De Cyane in primis Ovid. Fast. IV. 469. et Met. V. 412. Vibius Seq. p. 340. lacum vocat.

k Naustathmus] Ναυσταθμός, quæ vox navium stationem sonat. Ptolemæo 111. 4. Φουνικοῦς λιμήν. Nunc Fontane bianche, inter Syracusas, et Elorum amnem, cui nomen hodie Acellaro: quondam ελωρος, apud Steph. et Vibium Seq.

1 A qua fronte] Meridionali.

m Hirminium] Nunc Maulo, et Mauli, et Fiume di Ragusa.

Camarina] Καμαρίνα Stephano, Virgil. Æneid. 111. 'Et fatis nunquam concessa moveri Apparet Camarina procul.' Hodie Camarana dicitur, latere Siciliæ meridionali: in nummis apnd Parutam, ΚΑΜΑΡΙΝΑ-ΙΩΝ.

o Gelas] Gela Vibio: accolis Fiume Salso: in nummis apud enndem Parutam, FEAAZ.—'Caput virile, com auribus et dimidio corpore bubulo, docet agricolas, qui flumen illud accolunt, esse perferentes laboris: in aversa autem parte equus, vel eques, vel bigæ pictæ generosos in eo tractu equos esse.' Ed. sec.

dum Acragas, quod Agrigentum nostri dixere. Thermæ q colonia: amnes, Achates, Mazara, Hypsa. Selinus popidum. Lilybæum ab eo promontorium, Drepana, mons Eryx. Oppida: Panormum, Solus, Himera cum fluvio, Cephalædis, Aluntium, Sagathyrnum, Tyndaris colonia, oppidum Mylæ, et unde cæpimus, Peloru

go edd. Dalec. et Gronov. Mox, fluvius Delas Gronov.—13 Edd. vett. et Gronov. amnes Atys et Hypsa; Vet. Dalec. amnes Acis et Hypsa. Vid. Not. et Emend. Paulo post, Vet. Dalec. mox Eryx.—14 'Ita bene Editio princeps.' Brotier. Oppida Panhormum edd. vett. Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elz. Gronov. Harduin, 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.—15 Aleuntium Vet. Dalec. Mox, in quibusdam, Agathyrsum, quo pacto et a

- P Acragas] Iu nummis Mussei nostri, et apud Parutam, AKPAFANTI-NON. Hodie Gergenti. Incolis, Agrigento citta magnifica.
- q Therma Antonino, Aquæ Larodæ, ab Agrigento xL. M. P. Nunc sunt em prope urbem Sciacca, vel Xacca, ut recte Fazellus.
- r Achates, Mazara, Hypsa] 'Αχάτης, nunc Belice: qui primus post Thermas occurrit: Μαζάρας, Mazara, ad oppidum ejusdem nominis: latere uterque meridionali. "Υψας, Marsala, prope Lilybænm. Vide Notas et Emend. num. 55.
- * Selinus] Zeluroùs Græcis, ab apti, quod véluror vocant, ubertate dictum. Magnæ urbis tenue vestigium extat hodieque in latere insulæ meridionali, vulgo Terra de li Pulci, teste Fazello: haud procul Achate fluvio, seu Belice. Sed Selinuntis situm verius assignavimus opere nuper in lucem edito, de Nummis Antiquis Populorum et urbium.
- ¹ Drepana] Incolis, Trapano citta invitta. Stephano Δρέπανα, Δρέπανον Ptolemæo.
 - * Eryx] Vibius Seq. pag. 343.

 'Eryx mons Siciliæ.' Solinus, cap.

 5. p. 19. 'Eminet Sicilia montibus

 Ætna et Eryce: Vulcano Ætna sa-

- cer est: Eryx Veneri.' Mela quoque, 11.7. 'Montium Eryx maxime memoratus, ob delubrum Veneris ab Enea conditum.' Nute Monte S. Juliano.
- * Panormum] Incolis Palermo citta felice.
- w Solus] Antonino Soluntum dicitur: ut quod Romanis Hydruntum, Græcis Hydrus fuit. In nummis apud Parutam COΛΟΝΤΙΝΩΝ. Nunc Solunto.
- x Himera] Schol. Pind. p. 110. Θερμά λοντρά τῆς Ίμέρας πόλεως. Ptolemæo, III. 4. sunt Thermæ Himerenses, Θέρμαι ἵμεραι πόλις. Coloniam deinde factam, testatur vetus inscriptio apud Gruter. p. 433. Col. Avg. Himerædorum. Thermat. Quamobrem, an vocis similitudine deceptus auctor Thermas, de quibus dictum est paulo superius, coloniam falso appellaverit, cum id esset Thermis Himerensibus ascribendum, peritioribus æstimandum relinquo. Nuncoppido nomen Termine citta splendidissima: anni, Fiume di Termini.
- 7 Cephalardis] Κεφαλοιδίs Ptolemæo, loc. cit. Incolis Cefalù citta placentissima.
- ² Aluntium] 'Adoption Ptolem. loc. cit. Dionys. Halic. lib. 1, p. 41. 'A-

Intus, Latinæ d conditionis, Centuripini, Netini, 16 f Segestani. Stipendiarii, Assorini, Ætnenses, Agyrini, Accestæi, Acrenses, Bidini, Cetarini, Cacyrini, Drepanitani, Ergetini, Echetlienses, Erycini, Entellini, Etini, 17 c

Strabone appellatur.—16 Nepini Chiffl. Mox, pro Segestani Vet. Dalec. habet Ægestani; et paulo post, Echetienses pro Ætnenses, et pro v. l. Escletienses.—17 'Ædini Vet. Ita Index habet et Chiffl. Lege: Netini, Edini, Getini, '\$c.

NOTÆ

Adortior. In nummis AAONTINON. Fazellus, Decad. 1. lib. 1x. cap. 4. In colle edito et mari prominenti, infra S. Philadelphi oppidum, Aluntium vetusta urbs jacet.' Alontio.

- *Agathyrnum] Polybio apud Steph. 'Ayddupra. Diodoro, lib. v. pag. 991. 'Aydduprar ab Agathyrno rege. Livio, lib. xxvII. p. 303. 'Agathyrna.' Ubi nunc S. Marci oppidum, ad amnem cognominem: medio ferme intervallo Panormum inter et Mesanam.
- b Tyndaris] In nummis TYNAAPI-TAN. Ruderibus nomen restat, Tendaro. Polybio, lib. 1. pag. \$5. Turšasis.
 - c Mylæ Milazzo.
- d Latinæ] June veteris Latii donats, de quo dicemus in Notis et Emend. num. 3.
- ^e Centuripini] Oppidum τὰ Κεντόριπα Straboui lib. vi. p. 272. supra Catinam, juxta Ætnæos montes. In nummis Parutæ, ΚΕΝΤΟΡΙΠΙΝΩΝ. Centorbe.
- f Netini] Netinos quoque Tullius vocat in Verr. vII. 65. Oppidum Ptolemæus Négrov. Incolis Noto citta ingeniosa, prope Pachynum.
- Segestani] A Segesta dicti, vel Egesta, præposita ei litera S a Romanis scriptoribus, inquit Festus, ne obscæno nomine appellaretur. In Nummis Parutæ, ΣΕΓΕΣΤΑΙΩΝ et ΕΓΕΣΤΑΙΩΝ.
 - h Assorini] 'Ασσωρον urbi nomen

- apud Stephau. nunc Asaro. Chrysa amne alluitur, nunc Battaino. In nunmo apud Parutam, AZOPT. XPT-ZAZ.
- ** Etnenses] Afrrn Strabonia, lib. vi. pag. 273. Ptolemæi, Afrra: in montis Ætnæ radicibus olim fuit, stadiis a Catina LXXX. Nummi, AIT-NAION.
- j Agyrini] Agyrium et Agyriuenses apud Cic. Verr. v. 62. In nummis ATTPINAION. Nunc Argyro, et San Filippo d'Argyrone.
- k Acestæi] Ab Acesta, de qua Virgil. Æneid. v. 'Urbem appellabant permisso nomine Acestum.'
- 1 Acrenses] 'Anpaio: Stephano. Oppidum Acras Antoninus, et Thucyd. lib. vr. p. 414. Ptolemæus 'Anpaias vocat. Hujus extare vestigia, xxxv. mill. pass. a Syracusis, ubi nunc Cœnobium est S. Marim de Jesu, auctor est Fazelius, Decad. 1. lib. x.
- m Bidini] Cic. Verr. 1v. 54. 'Bidis oppidum est tenue sane non longe a Syracusis.' Incolæ Bidiroi Stephano. Superest modo templum, S. Giovanni di Bidini, teste Cluverio, Sicil. Antiquit. 11. 10.
- n Cetarini, Cacyrini] Kηταρία et Kάκυρον, duo Siciliæ oppida, apud Ptolem. 111. 4. Illud in mediterraneis, nunc vulgo Cassaro, inter Herbessum et Syracusas: illud in ora occidentali.
- o Drepanitani] A Drepano proxime antea memorato.

Enguini," Gelani, Galatani, Halesini, Hennenses, Hy-

NOTÆ

- P Ergetini] 'Epyérior Philisto apud Stephan. Ptolemæo, addito, ut sæpe alias, sibilo, Zepyérrior. Nomen ruderibus Citadella, ad Chrysam amnem.
- Echetlienses] Ab 'Εχέτλα oppido, nunc Ochula, Leontinos inter, et Camariuam. Vide Notas et Emend. num. 56.
- r Erycini] In Eryce monte visuntur ingentes oppidi rninæ, teste Fazello, Decad. 1. lib. X. Ei nomen fuit ab ipso colle cui insidebat. In Nummis apud Parutam, EPTKEINON. Steph. 'Epwaro.
- * Entellini] Entellæ rudera ad Crimisam amnem, qui Panormitanum agrum rigat. Stephano, Ἐρτελλῶνι. Oppidum Ἔντελλῶ Diodoro lib. xv1. pag. 461.
 - ^t Etini} Mss. Edini.
- Enguini] De his sæpius Cicero in Verr. Έγγγότον, oppidum: incolæ Έγγνῦνοι, Stephano. Diodorus Sic. lib. v. abfuisse ab Agyro patria sua, stadiis centum ait.
- v Gelani] Iidem Gelenses Ciceroni in Verr. v1. 73. Γελδοι Pausaniæ, lib. v1. pag. 380. aliisque dicti. In nummis ΓΕΛΑ, quod oppidi nomen est Scylaci in Periplo, pag. 4. nunc Alicata.
- " Galatani] Qni Ciceroni passim Calatini, Verr. v. 101. &c. Diodoro Sic. Bibl. lib. x11. pág. 89. Καλλατίνοι. Oppidnm Antonino, Galeate. Nunc Galati.
- x Halesini] Autonino, Alesa: in Tab. Peuting. Halesa. 'Αλέσα πόλιε, Diodoro Bibl. lib. xtv. p. 246.
- 7 Hennenses] Ab Enna urbe, quæ Proserpinæ et Cereri sacra. Vocem hanc Latini sæpius aspirarunt: non item Græci, quibus "Erra scribitur. Sic nos Hannonem dicimus, Græci

'Arrava. Apnd Jul. Firmic. lib. de Errore Prof. Relig. pag. 24. ' Ceres Hennensis mulier.' Hodie Castro Giovanni, citta inespugnabile.—' Cave credas cum Spanhemio, p. 906. prioris editionis, huc pertinere nummum inscriptum, non ut ipse refert, myn. HENNÆ, sed MVN. HENNA : qui est ex ære magno in Thesauro Regio. Sententia enim'est, ' mynus Hadriano Edidere Nocturnum Narbonenses Augures.' Priore parte caput muliebre velatum exhibet, cum emicante e sinu face. Latere dextro, M. CBS-TIVS, Triumvir Monetalis sinistro. MVN. HENNA. .)(. Jupiter in quadrigis cœlum petentibns fæminam eo defert, que facem tenet : supra mvm. HENNA. 'MVNus' ut diximus, 'Hadriano nocturnum' editum ab Auguribus Narbonensibns, in funere Sabinæ conjugis, cuja. hic vultus est, non Cereris, ut quidam censuere. Fax noctis symbolum est. Et Sabinam Jupiter rapit, non Pluto Proserpinam ; cum et cœlum quadrigis petat. et facem (ut in anteriore parte) deferat, quæ Proserpinæ non convenit : sed ludos honori Sabinæ noctu editos in utraque numini parte significat. Non in Sicilia, sed Narbone fuit Cestia gens: ut L. CESTIVS sub Cæsare. Nam id patet ex nummo inscripto, PLET. CEST. Fuere Hennenses in Sicilia conditionis libera, ut ait Plinius Loc loco: idcirco mallos ii nummos cudebant honori Augustorum: sicut nec ulios in Hispania videmus, postquam 'universæ Hispaniæ Vespasianus Imperator Augustus, jactatus procellis Reipublicæ, Latii jus tribuit,' ut Plinius ait hoc libro, cap. 4. 'Munus' hic ludes gladiatorius est. ut apud Plinium xxxIII. 15. 'Cæsar. qui postea Dictator fuit, primus in

blenses, Herbitenses, Herbessenses, Herbulenses, Halicyenses, Hadranitani, Imacarenses, Ichanenses, Jetenses, Mutustratini, Magellini, Murgentini, Mutycenses,

Dalec.—18 'Lego Hyccarenses, ab oppido Hyccaro; unde autem nomen hoc acceperit vide apnd Athenseum sub finem lib. vit.' Idem. Vir doctus in Obss. Misc. tom. v. parte 3. p. 104. legit Hemicarenses. Mox, pro Jetenses Vet. Dalec. Letenses; et pro Mutustratini, idem codex bahet Mytistratini; Chiffi. Mutustrani. Paulo post, edd. vett. ante Harduin. Mutyenses; Chiffi. vero, Mutyeenses; et sic Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Deinde pro Tyracinenses; Gr. Tupanira) Ed. pr. Triracinenses; edd. recentt. Tiracinenses

NOTÆ

Ædilitate, munere patris funebri, omni apparatu arenæ argenteo usus est; ferasque incessivere tam primum noxii.' Et in nhumo ex ære maximo, in Thesauro Regio, sub Juliano, ut videtur, scriptum est, REPARATIO MVNERIS FELICITER: ubi gladiator aprum insurgentem hasta transfodit.' Ed. sec.

- Hyblenses] Præter ceteras urbes ejus nominis, fuit in Sicilia Hybla major, in Catinensium agro, cujus incolæ Ψβλαῖοι apud Stephan. nunc Paderno, ut quidem Claverio videtur, Sicil. 11. 8. In nummis apud Parutam, ΤΒΛΑΣ ΜΕΓΑΛΑΧ.
- a Herbitenses] 'Ερβιταῖοι Stephano, et Diodoro Sic. lib. xiv. pag. 296. Gens Ciceroni in Verr. iv. et v. sæpius memorata. Oppidum id esse hodie creditur, quod Nicosia citta costantissima Siculi vocant.
- b Herbessenses] Herbessum Livius inter Syracusas et Leontinum agrum collocat, lib. xxiv. p. 255. ubi nunc Cryptæ, Le Grotte, ut quidem Fazellus existimat, decad. 1. lib. x.
- c Herbulenses] Forte Harbelenses. Nam Stephano urbs Siciliæ 'Αρβέλη, ex Philisto, Rerum Sicular. lib. v111.
- d Halicyenses] Sic appellantur a Cicer. Verr. 1v. 68. 'Αλικυαίοι, a Thucyd. lib. v11. p. 511. Inter Entellam et Lilybæum 'Αλικύαι a Stephano collocantur. Nunc Suleme, oppidum

haud ignobile, antiquum illud nomen refert vulgari sermone: set quippe Græcis λλs dicitur: unde ἀλικὸs, sal-

- Hadranitani] Diodor. lib. xiv. p.
 265. "Αδρανον. Silio, Hadranum. In Nummis AΔΡΑΝΙΤΑΝ, apud Parutam. Nunc Aderno.
- f Imacarenses] Ager Imacarensis, Cicer. Verr. v. 47. ab 'Ιμχάρα Ptolemæi, in oppidis Siciliæ mediterraneis. Vide Notas et Emend. num. 57.
- 5 Ichanenses] Axava urbs est Siciliæ, apud Steph.
- h Jetenses] Ex Philisto Stephanns Sicilize urbem 'Ieràs vocat, incolas Ierasovs. Nunc Isto dici, supra Entellam, auctor est Fazellus. In Nummis apud Parutam, IAETINON. Diodoro, in Eclog. p. 876. Ieraso.
- ¹ Mutustratini] Mυττίστρατον oppido ei nomen est apud Polyb. lib. 1. p. 34. 'Αμίστρατος apud Steph. Μόστρατον apud Diod. Sic. in Eclog. p. 876. Nunc Mistretta.
- J Magellini] Magellæ oppidi Siculi mentio apnd Livium, lib. xxvi. p. 287. Μάπελλαν κώμην vocat Diodorus, in Eclog. p. 875. πόλιν Polyb. lib. 1. 233.
- k Murgentini] Ager Murgentinus, Cic. Verr. v. 47. Hos cum Magellinis defecisse ad Pænos auctor est Livius, loc. cit. Stephano, Mopyerriros.

Menanini, Maxii, Moæni, Petrini, Paropini, Phtinthienses, Semellitani, Scherini, Selinuntii, Symæthii, Talarenses, Tissinenses, Triocalini, Tyracinenses, Zanclæi Messeniorum in Siculo freto.

Insulæ 19 sunt in Africam versæ: Gaulos, Melita b a Ca-

ses .- 19 Vet. Dalec. Messeniorum. Horum in Siculo frete insulæ, - 20 Chiffl. a

NOTÆ

Urbs Thucyd. lib. 1v. p. 295. Μοργαντίνη. Et in nummis ΜΟΡΓΑΝ.

¹ Mutycenses] Ita Mss. omnes, et Parm. edit. Cicero quoque, Verr. v. 101. ab urbe mediterranea Siciliæ, Μότουκα Ptolemæo, 111. 4. nunc Modica, inter Pachynum et Syracusas. Diversa videtur ab ea Μοτύη fuisse, de qua Thucyd. lib. vi. p. 412. et Diod. lib. xi. p. 69.

m Menanini] In nummis apud Parutam, MENANINQN et MHNANINQN. Ciceroni Verr. v. 102. Meneni. Hodie Meneo.

- " Naxii] Quorum oppidum Pausanias avo plane excisum ac deletum, ut ipse testatur Eliac. lib. v1. postr. p. 367. et 368.
- o Noani] Stephano, Suida, Phavorino, Noau urbs Sicilia est: incola Noano. Hodie Noara.
- P Petrini] Urbs Hérpa Ptolemæo, in mediterraneis Siciliæ oppidis. Petrinas habet Antoninus in itinere ab Agrigento Lilybæum: aquas fortasse, juxta id oppidum. Herpîros quoque Diodoro memorati in Eclog. p. 876.
- q Paropini] Πάρωπος juxta Thermas Himerenses a Polybio statuitur, lib.τ. Nunc Colisano, ut quidem Fazellus existimat.
- r Phtinthienses] Ptolemæo, in mediterraneis Siciliæ oppidis, Φθωθία. Etiam in Sicilia Φωτιάδα Diodorus agnoscit, Eclog. p. 880. sed in littore positam. Iu Nummis ΦΙΝΤΙΑ.
- Semellitani] An Sementiani? nam G.
 Σμέντειον Sicilim oppidum, καὶ Μορ-Delph, et Var, Clas. Plinius.

- γετίναν, legere me memini apud Diod. Sic. Bibl. lib. xιv. p. 297.
- t Scherini] Σχήρα oppido nomen fuit, apud Ptolem. Apud Cic. Verr. v. 103. 'Acherini' pro Scherini.
- " Selimentii, &c.] Hi ab oppido Selimente, de quo supra, nomen habuere. Symæthii, qui 'Symæthia circum flumina,' ut Maro canit Æneid. 1x. quo de amne jam diximus.
- v Talarenses] Vel Talarienses, ab oppido Ταλαρία, de quo Steph. in Syracusanorum agro. Apud Diodor. in Eclog. p. 875. Ίλαρδν credo mendose pro Ταλαρόν.
- w Tusinenses] Tlova Ptolemmo, lib.

 III. Tlova Stephano, nunc Randazzo
 in Etnæ radicibus. Cluver. Sicil. antiq. II. 6. Iucolæ Tissenses, Ciceroni Verr. v. 'A Tissensibus, præparva,
 et tenul civitate, et aratoribus laboriosissimis, frugalissimisque hominibus.'
- * Triocalini] Oppidum Τριόκαλα, ex Biod. in Eclog. p. 913. Τριόκαλα Ptolemmo, 111. 4. Cicer. Verr. v11. 10. Tricalinum. In nummis apud Parutam, ΤΡΙΑΚΑΛΑ, Nunc Troccoli.
- 7 Tyracinenses] Vide Notas et Emend. num. 58.
- " Zanclai] Urbs oilm Ζάγκλη fait, inquit Herod. lib. vii. p. 488. quæ deinde nomen in Messanam mutavit: a Messeniis Peloponnesiis condita.
- Gaulos] Scylaci p. 48. ceterisque, Γαῦλος. Nunc Gozo. Plens
 GAVLITANA, apnd Gruter. p. 415.
- b Melita] Malte. De ejus interval-

merina LXXXIV.³⁰ M. pass. a Lilybæo, cXIII. Cosyra, c Hieronesos, Cæne, d Galata, Lopadusa, Æthusa, quam alii Ægusam scripserunt: Bucinna: 11 et a Solunte LXXV. M. Osteodes: contraque Paropinos Ustica. Citra vero h Siciliam ex adverso Metauri amnis, XXV. millibus 12 ferme pass. ab Italia, VII. Æoliæ appellatæ. Eædem Liparæorum, et Hephæstiades a Græcis, a nostris Vulcaniæ: 23 Æoliæ, quod Æolus Iliacis temporibus ibi regnavit. 24

(IX.) Lipara i cum civium Rom. oppido dicta a Liparo rege, qui successit Æolo: j antea Melogonis, s vel Meligunis, vocitata: abest XXV. M. pass. ab Italia, ipsa circuitu

Camerina LXXXVII.—21 Vet. Dalec. post Bucinna addit Ætnæ. Mox, et a Selinsite margo edd. Dalec. et Gronov. LXXV. M. Osteades Chiffl.—22 Ita codd. Hardnini, item edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. XV. millibus Chiffl. XII. millibus edd. vett. et Gronov.—23 Ita codd. Hardnini, et margo edd. Dalec. et Gronov. cum edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Vulcani edd. vett. et Gronov.—24 Ita codd. Hardnin. et Chiffl. cum edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. ibi regnabat Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Elz. et Gronov.—25 Miloginis Chiffl. et mox in eodem, abest XV. M. pass. Gronov. et edd. vett. abest XII. M. pass. Deinde, pro paulo minori, Chiffl. et Vet. Dalec. quinque.

NOTÆ

lo a Camerina Siciliæ oppido subscribit Martianus, lib. vr. p. 208.

- c Cosyra, &c.] Kórupa Stephano: de ea dicemus, v. 7. medio intervallo ponitur Lilybæum inter et Africæ Clupeam, a Strabone, lib. vr. p. 277. Nunc Pantalarea.
- d Hieronesos, Cæne] 'Iepórrnoss, Kacrh. Vide Notas et Emend. num. 59.
- Galata] Hæc priscum nomen retinet. Ptolemæo, 1v. 3. Καλάθη: altera Λοπαδοῦσα, Λαμπάν Scylaci, p. 48. nunc Lampedosa. Αθουσα eidem Ptolemæo, nunc Limosa: idem Ægusam ab Æthusa diversam insulam facit, quæ ei hallucinatio frequens admodum est.
- f Bucinna] Hæc Ptolemæi 111. 4. Φορβαντία creditur. Italis Levezo et Levenzo. Stephano: Βούκυνα, πόλις Σικελίαs: aut falso, aut Siculæ ditionis

urbem et insulam dicere voluit.

- s Ostcodes, &c.] 'Οστεάδης pariter et Οδοτίκα a Ptolemæo memorantur, inter insulas eas, quæ Siciliæ adjacent. De hac Horatius quoque, I. Od. 17. locutus a Bocharto creditur: sed perperam: cum de parte aliqua agri Sabini ibi sermo sit.
- h Citra vero] Hac iisdem verbia Martianus, lib. vs. p. 208.
 - ¹ Lipara] Nomen servat, Lipari.
- J Qui successit Æolo] [ta libri omnes: at rectius, credo, cum Solino, cap. 6. p. 21. cui successit Æolus, ex Diodoro Sic, Bibl. lib. v. p. 291.
- k Meligunis] Meksyourls, a mellis, ut apparet, felice proventu. Vide Notas et Emend. num. 60.
- ¹ Abest XXV.] Ita Solinus, et Martianus, loc. cit.

paulo minor. Inter hanc et Siciliam altera, antea Therasia appellata, nunc Hiera: quia sacra "Vulcano est, colle in ea nocturnas evomente flammas. Tertia Strongyle," a Lipara "M. pass. ad exortum Solis vergens, in qua regnavit Æolus, quæ a Lipara liquidiore flamma tantum differt: e cujus fumo, quinam flaturi sint venti, in triduum p prædicere incolæ traduntur: unde ventos Æolo paruisse existimatum. Quarta Didyme, minor quam Lipara. Quinta Ericusa. Sexta Phœnicusa, pabulo proximarum relicta: Novissima eademque minima, Evonymos. Hactenus de primo Europæ sinu.

xv. (x.) A Locris Italiæ frons incipit, Magna Græcia appellata, in tres sinus Drecedens Ausonii maris; quo-

CAP. XV. 1 Chiffl. in treis sinus. - 2 Ita codd. Harduini et Chiffl. item edd.

- P Quis sacra] 'Ieρàr 'Hφαίστον vocat Strabo, lib. v1. p. 275. Ptolemæus pro more in dnas distrahit insulas, 'Ιερὰν et 'Ηφαίστου νῆσον. Hodie Volcano nuncupant. Vide Notas et Emend. num. 61.
- n Strongyle] Στρογγόλη, quod ei nomen a rotunditate factum, ut Strabo admonet, p. 276. Nunc Strongoli, et Stronboli.
- ° A Lipara] Hæc iisdem verbis Strabo, loc. cit.
- P In triduum] Quis tertio post die ventus spiraturus sit. Strabo, loc. cit.
- q Didyme] Διδόμη, quasi gemella. Hodie le Suline. Ἐρικοῦσσα, inquit Strabo, loc. cit. et Φοινικοῦσσα, ab erice et palma nomen habent, pabulis pecoris proximarum insularum addictæ: nunc Alicur et Felicur appellatæ.
- r Evonymos] Εδάνυμος, hoc est, sinistra, quod a Lipara in Siciliam navigantibus maxime est ad lævam. Auctor Strabo, loc. cit. Hodie Lisca Bianca.
- * A Locris] Unde cap. 10. ad describendas insulas deflexit oratio, Italia paulisper relicta. Nunc eo redit. Pertinent vero hæc ad tertiam Italiæ regionem. Festus: 'Major Græcia dicta est Italia, hoc est, Italiæ pars, quod eam Siculi quondam obtinuerunt: vel quod in ea multæ magnæque civitates fuerunt ex Græcia profectæ.' Magna porro, seu major dicta videtur, ob majorem soli ubertatem.--Magna Græcia, inquit Plinius, hæc Italize pars ab his est appellata, a quibus et Hellas dicta Græcia est. 'Hellas,' inquit IV. 11. ' nostris Græcia appellata.' Hæc igitur Italia pars, quæ et Græce loqueretur, et amplitudine Helladem longe superaret: (uam Hellas Atticam duntaxat, Bœotiam, Locros, Doridem, et Argos Pelasgicum complectebatur, quas regiones Plinius describit, l. c. cap. 11. 12. 18. 14.) ideirco Magna Græcia a Romanis est appellata. Vide annotationes nostras in XXV. 95.' Ed. sec.
 - b In tres sinus] Primus Locros cir-

niam Ausones tenuere primi: patet octoginta sex de m. pass. de ut auctor est Varro. Plerique Lxxv. de m. fecere. In ea ora flumina innumera, sed memoratu digna a Locris Sagra, det vestigia oppidi Caulonis, de Mystia, Consilinum de castrum, Cocinthum, quod esse longissimum Italiæ promontorium aliqui existimant. Dein sinus Scyllaceus: et Scylacium,

Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. patet octoginta duo edd. vett. et Gronov.—3 Plerique LXXII. edd. vett. ante Harduin. qui ex codd. suis re-

NOTÆ

cumdat: alter est Scyllacius: tertius Tarentinus. Ita Mela, 11. 4. p. 37.

- ^c Ausonii] Sic mare id vocatur quod a Sicilia ad Salentinos pertinet, ut dictum est cap. 10.- 'In hanc Italiæ partem, non in Latium, duce Tithono Priami fratre, non Ænea, nec profugi, sed missi venere primum coloni e Troja, ante ipsum bellum Trojanum. Sic Virg. Georg. 11. 385. 'Necnon Ausonii, Troja gens missa, coloni.' Et 111. 46. 'Mox tamen ardentes accingar dicere pugnas Cæsaris, et nomen fama tot ferre per aunos, Tithoni prima quot abest ab origine Cæsar.' Hoc est, per annos innumeros. Nam prima origo Tithoni longe supra atavum Dardanum fuit, qui Jovis filius, Διογενής, hoc est, vir nobilis fuit, at stirpis ignotæ. Sed venere postea Ausones in Latium, ut dictum est supra, cap. 9. Quæ causa est, quamobrem hic Tithoni, et alibi Laomedontis, qui pater Tithoni fuit. veluti parentum coloniæ, ex qua prodiere Romani, mentio fiat a Virgilio.' Ed. sec.
- 4 Patet octoginta sex] Ita Mss. et Martianus, lib. vi. p. 208.
- e A Locris Sagra] Digna memoratu Sagra, genere fœmineo, etsi id nomen amnis est. Strabo ita recte dici monet, lib. vi. p. 261. Merà δè Αοκρούς, Σάγρας, δυ θηλυκῶς δυομάζου-

- σω, κ. τ. λ. At Cic. de Nat. Deorlib. 11. 'Cum ad fluvium Sagram
 Crotonitas Locri maximo prælio devicissent.' Et lib. 111. 'De Sagra
 Græcorum etiam vulgare proverbium, cum quæ affirmant, certiora esse
 dicunt, quam illa quæ apud Sagram.'
 Nunc Sagriano.
- f Caulonis] Kauhariar vocat Diod. Sic. Bibl. lib. xiv. p. \$15. Idem p. \$16. a Dionysio Syracusano deletam prodit. Virgil. Æneid. 111. 553. 'Caulonisque arces, et navifragum Scylaceum.' Nunc est Castel Vetere, in ulterioris Calabrize peninsula.
- 8 Mystia] Mystia Melæ Pomponio, 11. 4. Nunc Monasteraci, vel, ut alii efferunt, Monte Araci.
- h Consilinum] De eo multa Cassiod. Variar. VIII. 33. Nunc Stylo, unde Cocintho promontorio nomen, Capo di Stylo.
- 1 Scylasium] Subintellige, oppidum. Iisdem verbis Strabo, lib. vi. pag. 261. Σκυλλήτων ἄποικος 'Αθηναίων, νῦν δὲ Σκυλάκων καλεῖται. Nunc Squillace, in medio fere sinu, cui snum nomen imperiit, Golfo di Squillace. Cave porro Scyllæum cum Scyllaceo confundas: Fuit Scyllæum in Vibonensi sinu, ut diximus cap. 10. in Calabrim ulterioris occidentali: in orientali Scyllaceum in sinu cognomine, qui Tarentino est proximus: ut recte Maro cecinit, loc. cit. 'Hine sinus

Scylletium Atheniensibus, cum conderent, dictum: quem locum occurrens Terinæus sinus peninsulam efficit: et in ea portus, qui vocatur Castra Hannibalis, nusquam angustiore Italia: xx. m. pass. latitudo est. Itaque Dionysius major intercisam co loco adjicere Siciliæ voluit. Amnes ibi navigabiles: Carcines, Crotalus, Semirus, Arocha, Targines. Oppidum intus Petilia: mons Clibanus, promontorium Lacinium: cujus ante oram insula x. m. pass. a terra Dioscoron: altera Calypsus, quam Ogygiam ap-

stituit, P. LXXV.—4 Ita ex codd. suis edidit Hardninus, cum antea legeretur: Dein sinus, et Scylacium, Scylletium Athen. Pintian. Deinde sinus Scylacius et Scolagium, Scyllacium ab Athenieus.—5 Chiffi. XL. M. passuum.—6 Ita Chiffi. aliique codd. ap. Hardnin. item Hardnin. 1.2.3. Miller. Bipont. et Fraux. Cacinus Ald. Junt, Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elx. et Gronov. Cacinus Vet. Dalec.—7 Gronov. mons Alibanus.—8 Margo edd.

NOTÆ

Herculei, si vera est fama, Tarenti Cernitur: attollit se Diva Lacioia contra, Caulonisque arces, et navifragum Scylaceum.' In Conc. vi. Œcum. act. 4. 'Petrus Episcopus Scylletiensis Ecclesiæ provinciæ Brutiorum.'

- J Occurrens] Ex adverso mari Tyrrheno Terinæus sinus terras cum Scyllaceo coarctans in breves angustias, peninsulam efficient, Brutiorum qlim appellatam, ut diximus cap. 10.
- k Et in ea portus] Martianus, lib. VI. p. 208.
- ¹ XX. M. pass.] Sic Martianus: sic Strabo, lib. vi. p. 255. cum stadia babere ait CLX. at non sic Solinus, qui XL. M. pass. cum Chiffl. cod. In Reg. et Colb. 1. 2. 8. XL. M. pass.
- " Intercisum] Non fossa peracta, si Straboni fides, lib. vi. p. 261. sed muro ducto, qui peninsulam a reliqua Italia dirimeret, defenderetque.
- n Carcines] Carcines Scyllacium alluit: Crotalus, nunc Corace: Semirus, Simari: Arocha, Crocha: Targines, Tacina: eo plane ordine a Scyllacio versus Lacinium promontorium

in eum sinum influunt. Vide Notas et Emend, num. 62.

- o Petilia] In Brutiis a Livio collocatur, lib. xxix. in fine, p. 352. In Magna Græcia Πετηλία Ptolemæo, III. 1. Eadem Straboni lib. vi. p. 254. Lucanorum urbs primaria. In numnio ' Musæi nostri Parisiensis, IIETHAI-AION. Est oppidum Belcastro, ut Cluverius censuit Sicil. Antiq. 1. 6. Non Strongili, ut ex monumentis ibi repertis colligit Gualterus, p. 145. Hæc enim citra Crotonem est, et Neæthum amnem, de quibus mox dicetur: Petilia longe ultra in Calabria ulteriore. A Philoctete conditam ait Strabo, et Virgil. Æneid, 111. 402. ' Parva Philoctetæ subnixa Petilia muro."
- P Lacinium] Capo delle Colonne, ut diximus: Clibani montis pars ea quæ maxime prorumpit in mare. Scylaci, p. 5. Aasirior. Pro Clibanus prius Alibanus legebatur, cum Mss. Clibanus præ se ferant. Sic subsequente proxime sectione, Aliternia editi, ubi manu exarati Cliternia exhibent.
- ^q Dieceron] Διοσκούρων, hoc est, Castoris et Pollucis. Altera Καλν-

pellasse Homerus 'existimatur: præterea Tiris, Eranusa, e Meloëssa. Ipsum et a Caulone abesse LXX. M. pass. prodidit Agrippa.

(XI.) A Lacinio promontorio secundus Europæ a sinus incipit, magno ambitu flexus, et Acroceraunio Epiri finitus o promontorio, a quo abest LXXV. M. pass. Oppidum Croto, amnis Neæthus. Oppidum Thurii, inter duos amnes Crathin et Sybarin, ubi fuit urbs eodem nomine. Similiter est inter Sirin et Acirin Heraclia, aliquando

Dalec. et Gronov. præterea tres Sinuessa.—9 Ipsam Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gronov. Ipsum codd. Harduini, cum edd. Harduini. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.—10 Gronov. finitur.—11 Vet. Dalec. Neæthus et Crathia.—12 Ita codd. Harduini, cum edd. Harduini. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Tauri Chiffl. Thurium Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gronov.—13 Ackrin Vet. Dalec. Acrin

NOTÆ

ψοῦς, ἐν ἢ 'Οδυσσεὸς φκει παρὰ Καλυψοῖ, inquit Scylax, loc. cit. Neutra hodie apparet.

r Homerus] Odyss. H. 244. quem in locum Eustath. 'Ωγυγίη, δνομα της νήσου Καλυψοῦς.— Sic aperte docet Homerus tum alibi, tum Odyss. M. 448. Νήσον είς 'Ωγυγίην πέλασαν θεοί, ένθα Καλυψώ Ναίει έθπλόκαμος, δεινή θεδε αὐδήεσσα. At Ogygia insula Homerica ipsa est habitabilis tellus in hoc hemisphærio, quod Oceano circumcinctum veteres credidere; ac propterea insula ea dicitur Oceani umbilicus: δθι τ' δμφαλός έστι θαλάσons, Odyss. A. 50. Atlantis ibi filia Calypso dicitur, illins qui profunda maris pernovit, et molem sustinet cœli ac terræ, columnis immensis. Natura ipsa est, qualis in hemisphærio isto apparet, quam Homerus de nomine fæminæ tunc celebratæ vocat : quoniam Natura multa habet, quæ tegit, Græce καλύπτει. Deinde pro Philosophia ipsa accepit, sive Naturæ studio: et quemadmodum Herodotus Clio et Erato Musas, sic ipse Calypso Nympham fecit.' Ed. sec.

- Tiris, Eranusa] Jacent nunc aquis obrutæ. Vide Notas et Emend. num.
 63.
- * Ipsum] Lacinium promontorium.
- u Secundus Europæ] Tarentinum sinum, et Adriaticum mare complexus.
- v Abest LXXV.] Lacinium scilicet, non oppidum Croto, quod sequitur: siquidem CL. stadiis, hoc est, paulo minus XIX. M. pass. distat a Lacinio Croto, Straboni, lib. vi. p. 262. Ex qua nostra animadversione Martianum ipsum emendabis, lib. vi. p. 209. Pro LXXV. idem Martianus, LXXXV.
- * Croto] Kpórwr Straboni, loc. cit. Nunc Crotone, in ostio amnis, quem Esaro accolæ vocant.
- z Neathos] Nhaubos Straboni, loc. cit. Neeto.
- y Thurii] Θούριοι, et Δύβαρις Stephano cognita: Scylaci, p. 5. etiam Kράθις. Nunc amni Sybari nomen Cochile, Crathi, Crate: oppida Thurium et Sybaris ex æquo jacent: in Tabulis, Sibari rouinata.
 - ² Heraclia] 'Ηράκλεια, cujus navale

Siris vocitata. Flumina: Acalandrum,¹⁴ a Casventum: oppidum Metapontum,⁵ quo tertia Italiæ regio finitur. Mediterranei Brutiorum, Aprustani atantum: Lucanorum autem, Atenates,⁶ Bantini,¹⁶ f Eburini,⁸ Grumentini,⁵ Potentini,¹ Sontini, Sirini,⁵ Tergilani, Ursentini, Volcentani,⁵ quibus Numestrani junguntur. Præterea interiisse The-

Chiffi.—14 Thalandrum Vet. Dalec. et Chiffi. Mox, pro Casventum, quod ex codd. suis restituit Hardninus, Masuentum exhibent edd. vett. et Gronov.—
15 Atenates hinc Bantini Vet. Dalec. Atenates Buxentini margo edd. Dalec.

NOTÆ

Moss: amnes alluentes, "Ακιρις και Moss, Straboni lib. vi. p. 264. nunc Sino et Agri: ubi oppidum fuit, in Basilicatæ ora, sinuque Tarentino, Torre di S. Basilio.

- * Acalandrum] 'Ακάλανδρος, Straboni, lib. v1. p. 280. Nunc Salandrella: Casventum, Basiente: ambo e Basilicata regione in sinum Tarentinum influent.
- b Metaponium] Merarderior Straboni, lib. vr. p. 264. a Samnitibus deletum: ibi fuit, ubi nunc Torre di Mare, juxta Casventum amnem.
- Aprustani] Quorum oppidum forte Abvorper fuit, quod cum Petilia Magum Græciæ Ptolemæus adjudicat, 111. 1. nisi id Lucanorum potius fuisse videatur.
- d Lucanorum] Qui horum fines olim fuerint, diximus cap. 10.
- Atenates] Ab Atena, Principatus, ut vocant, Citerioris oppido: Atene: ad ripam Tanagrii amnis, Negro. Frontinus de Colon. p. 90. in Prov. Lucania: 'Præfecturæ, Ulciana, Pæstana, Potentina, Atenas, et Grumentina.'
- ' Bantini] Bantia Livio, lib. xxvit.
 p. 809. ubi situm oppidi edocet:
 'Itaque in Apuliam,' inquit, 'ex
 Brutilis reditum, et inter Venusiam
 Brantlamque, minus trium millium
 passuum intervallo, Consules binis
 castris consederant.' Vestigia oppi-

di manent ad locum, S. Maria de Vanze, in Basilicata circa Venusiam. Holsten. p. 282.

- s Eburini] Quibusdam Evoli creditur, quod IV. millibus pass. citra Silarum amnem est. Perperam: cum a Silaro versus Siciliam Lucanus ager incipiat, ut dictum est cap. 10.
- h Grumentini] Γρούμεντον Ptolemæo, in mediterraneis Lucanorum oppidis 111. 1. et Straboni, lib. vi. p. 254. Nunc Agromento ad dextram Aciris fluvii, de quo supra, ut recte Holsten. in Ortel. p. 89.
- ¹ Potentini] Potentia Potenza, in Basilicata, prope fontes amnis Casventi.
- J Sirini] Ab oppido Siri, cujus navale Heraclia Siris supra dicta fuerit. Sontini forte a Sontia, vulgo Sanza, inter Policastro et Tanagrum fl. Denique Tergillani videntur ii ese, quorum præfectura Tegenensis, (forte pro Tergillensis) dicitur a Frontino, in Lucania, de Colon. p. 90.
- k Volcentani] Inter mediterranea Lucanize oppida fuere Vulci, Οδλαοι, Ptolemzeo III. 1. ad Silarum amnem: nunc Bulcino, et Bucino. Hinc Volcentani, qui apud Gruter. p. 209. Volceiani, et p. 393. Vulceiani dicuntur. Livius lib. xxvII. p. 804. Volcentes vocat. Frontino, p. 90. Ulciana przefectura.
 - 1 Numestrani] Oppidum his Nu-

bas ^m Lucanas Cato ⁿ auctor est. Et Pandosiam ^o Lucanorum ¹⁶ urbem fuisse Theopompus, in qua Alexander ^p Epirotes occubuerit.

XVI. Connectitur secunda regio, amplexa Hirpinos, Calabriam, Apuliam, Salentinos, CCL. M. sinu, qui Tarentinus appellatur, ab oppido Laconum, in recessu hoc intimo sito, contributa eo maritima colonia quæ ibi fuerat. Abest cxxxvi. M. pass. a Lacinio promontorio, adversam ei Calabriam in peninsulam emittens. Græci Messapiam a duce appellavere; et ante Peucetiam, fa Peucetio Enotri fratre, in Salentino agro. Inter promontoria c. M. pass. intersunt: latitudo peninsulæ a Tarento Brundisium terreno itinere xxxv. M. pass. patet, multoque brevius a portu Sasina. Oppida per continentem a Tarento, Varia, cui cognomen Apulæ, Messapia, Aletium. In ora vero,

et Gronov .- 16 Et Mardaniam Lucanorum Chiffi.

CAP. XVI. 1 Pencetia edd. vett. item Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.—2 Enotri fratre. In Salentino agro inter, &c. Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gronov.—3 Ita Chiffl. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. XXXVII. M. pass. edd. vett. et Gronov.—4 Ita Harduini codd. item edd. Harduin. Miller. Bipont. et Franz. Cessapia edd.

NOTÆ

mistro. Frontinus Strateg. 11. 2. 'Hannibal apud Numistronem contra Marcellum pugnaturus,' &c. Livius quoque lib. xxv11. p. 299.

m Thebas] Quæ Θήβη Ἰταλίας Stephano.

- " Cato] In libris Originum deperditis.
- o Pandosiam] Subintellige, interiisse: id enim fuisse istud sonat. Vide Notas et Emend. num. 64.
- p Alexander] Epiri rex. Obiit anno U. C. ccccxxvIII.
- * CCL. M. sinu] Tot millia passnum, inquit, hic sinus ambitu colligit.
- b Laconum] Florus 1. 18. p. 36.
 'Tarentum' vocat 'Semi-Græcam
 ex Lacedæmoniis conditoribus civitatem.' Dionys, quoque Perieg. vs.

377. Scymnus, p. 14. Hesychius, verbo Τάρας, a Lacedæmoniis conditum Tarentum produnt.

- c Abest] Subintellige, Tarentinus
- d Calabriam] Ques nunc Terra d'Otranto, ab Hydrunte oppido appellatur.
- e Græci] Strabo, lib. v1. p. 277.
- f Peucetiam] Sic etiam Dionys. Halic. Antiq. Rom. 1. p. 9.
- s Inter promontoria] Inter ea duo pròmontoria, quibus sinus Tarentinus clauditur, Lacinium scilicet, et Acran Japygian, de qua mox.
- h XXXV. M. pass.] Strabo itinere unius diei hoc intervallum emensus est, lib. vi. p. 282.
- i Varia, cui cognomen Apulæ] Ita libri omnes. Apud Anton. Vania (le-

Senum, Callipolis, quæ nuac est Anxa, LXXV.6 M. pass. a Tarento. Inde XXXII. M. promontorium, quod Acran Iapygian vocant, quo longissime in maria excurrit Italia. Ab eo Basta oppidum et Hydruntum o decem ac novem L. pass. ad discrimen Ionii et Adriatici maris, qua in Græciam brevissimus transitus, ex adverso Apolloniatum oppidum: latitudine intercurrentis freti, quinquaginta M.

vett. et Gronov.—5 Senonum Gallipolis Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Leyd. Frankf. Elz. et Gronov.—6 Ita codd. Harduini et Chiffi. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. LXII. edd. vett. et Gronov.—7 Ab eo Hasta o. et Hydrus margo edd. Dalec. et Gronov.—8 Ita codd. Harduini, cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Apollonia oppidum Vet. Dalec. et Tolet. Apollonia oppidi edd. vett. et Gro-

NOTE

go Varia) a Tarento, M. P. Lx. Nunc est Uria. Varnum, ut quidem reor, Frontiaus agrum hunc vocat, quem cum Tarentino jungit, lib. de Colon. pag. 111. pro 'Varinum:' aut potius 'Varium,' ut p. 92.

- ³ Messapia] Mesagna, inter Uriam et Brundisium. In Martyrologio, ⁴ Messana Apuliæ, nuncupatur, 18. April.
- k Aletium] Aletium hoc loco nulli Mss. codd. exhibent: omnes pro ea voce, Sarmadium. Atque huc forte spectat Armadillus, sive Sarmadillus ager, de quo Frontinus de Colon. pag. 115.
- 1 In ora vero, Senum] Sic Mss. omnes, non, ut hactenus editum, Senonum, perinde ac si a Gallis Senonibus, qui nulli unquam in hoc terrarum tractu fuerunt, condita Callipolis foret: que Græcos habuit auctores. Meia 11.4. 'Salentina littora,' inquit, ' et urbs Graia Callipolis.' Ea nunc Gallipoli dicitur. At Senum quoque oppidi nomen fuit.—' In Museo P. Chamillart, nummus didrachmus argenteus vinum in equo decurrentem exhibet: infra, KAA. Ex parte altera alium insidentem delphino: infra similiter

- KAA. latere dextro, TAPAI: Tarenti conditor et dominus: quem et Καλλιτολίται ad oram sinus Tarentini positi colunt. Ad equitis dextrum latus est litera A. sinistro N. "Ανξα est ΚΑΛλιπολίτων, &c. Senum quoque oppidi nomen fuit." Ed. sec.
- m Acrem Iapygian] 'Aspar 'Iawylar, h sal Zaherrirn, inquit Ptolemæus III.

 1. promontorium Iapygium, sive Salentinum: nunc a vicino oppido, Capo di S. Maria di Leuca.
- n Ab eo Basta] Vaste oppidulum, inter Castrum et Hydruntum.
- ° Hydruntum] Ptolemæo, loc. cit.
- P Decem ac novem] Ait Bastam oppidum, Hydruntumque ei proximum, distare ab Acra Iapygia XIX. M. P. Vide Notas et Emend. num. 65.
- 4 Ad discrimen] Ubi discriminatur Ionium ab Adriatico mari.
- "Apollowiatum] Ita Mss. Reg. Colb.
 1. 2. 3. &c. Hoc est, brevissimus
 transitus ab Hydrunte in Apolloniataram oppidum, quod ex adverso
 est.
- ² Quinquaginta] Hoc est, leucaram duodecim. Vide Notas et Emend num. 66.

non amplius. Hoc intervallum pedestri continuare transitu pontibus jactis primum Pyrrhus Epiri rex cogitavit: post eum M. Varro, cum classibus Pompeii piratico bello præesset. Utrumque aliæ impedivere curæ. Ab Hydrunte, Soletum desertum, dein Fratruertium: portus Tarentinus, statio Miltopæ: Lupia, Balesium, Cælium, Brundisium L. M. passuum ab Hydrunte, inprimis Italiæ portu nobile, ac velut certiore transitu, sic utique longiore, excipiente Illyrica urbe Dyrrhachio ccxxv. M. trajectu. Brundisio conterminus Pediculorum ager. Novem adolescentes totidemque virgines ab Illyriis tredecim populos genuere. Pediculorum applida, Rudiæ, Genatia, Ba-

nov. Mox, Vet. Dalec. centum M. pass. non amplius.—9 Idem codex, pontibus junctis.—10 Ita codd. Harduin. et Chiffl. item Harduin. 1. 2. 8. Miller. Bipont. et Frans. impediere edd. vett. et Gronov. Paulo post, edd. vett. et Gronov. statio militum Lupia; Chiffl. statio militum Pessubia.—11 Edd. vett. et Gronov. sicuti longiore; margo edd. Dalec. et Gronov. sed utique longiore. Mox edd. vett. CCXX. M.—12 'Pædiculorum Strabo lib. vi. lidem vocantur et Peucetii.' Dalec.—13 Rhudiæ Ptolemæo; Rhodæ Stephano.—14 Vet.

......

- ¹ Cogitavit] Futili plane consilio: quod effectum dare nulla ars potaisset, ut recte demonstrat Furnerius noster, in Hydrogr. 11. 18. p. 59.—'Tamen augustius mare esse, quod Italiam a Græcia dirimit, quam hactenus creditum est, observavit D. Delisle, in Comment. Acad. Reg. Scient. anni 1714. pag. 83. unde ibi concludit, saltem minus debere Pyrrhi regis consilium absurdum videri.' Ed. sec.
- Soletum] Quæ et Salentia: unde Salentini populi, et Salentinus ager, et promontorium Salentinum. Nummi in Thesauro Goltzii, ZAAANTI-NON. Nunc quoque Solito, supra Hydruntum.
- * Statio Miltopæ] Navium nempe atatio. Vide Notas et Emend. num. 67.
- * Lapia] Aouria: Ptolemæo, inter Hydruntem et Brundisium. Nunc Torre di S. Cataldo. Gruter. p. 374.

- COL. LYPIENSIUM. Apud Frontin. de Colon. p. 111. Lyppiensis ager.
- * Balesium] Oppidum in ora positum, uti et reliqua que modo recensentur. Meia 11. 4. 'In Calabria, Brundisium, Valetium, Lupim, Hydrus.'
- 7 Celium] Frontino de Colon. pag.
 111. Cælinus ager in Calabria. Hinc
 Cælii appellati, qui a Gargano monte
 ad Brundisium coluere, inquit Cato,
 in Excerptis Orig. pag. 136.
- * Brundisium] Ita Mss. Alii Brunduslum dicunt. Nobis Brindes. De ejus portu Strabo, lib. vi. p. 283.
- * CCXXV. M. trajectu] Vide Notas et Emend. num. 68.
- b Pediculorum] Ποίδωλοι a Strabone appellantur, lib. vr. p. 277. Partem ii maximam tennere Bariensis agri, Terre de Bari. Horum oppida non in ora modo, sed et in mediterraneo posita carptim perstringuntur.

rium. Amnes: Iapyx a Dædali filio rege, a quo et Iapygia: Pactius, Aufidus ex Hirpinis montibus Canusium præfluens.

Hinc Apulia 'Dauniorum cognomine, a duce 'Diomedis socero. In qua oppidum Salapia, Hannibalis meretricio amore inclytum: Sipontum, Uria: mannis Cerbalus, Dauniorum finis: portus Agasus, promontorium montis Gargani, a Salentino sive Iapygio CCXXXIV. M. pass. ambitu Gargani: portus Garnæ, lacus Pantanus. Flumen

NOTÆ

- c Rudiæ] Accepta hæc a Mela 11.
 4. 'Post Barium, Egnatia, et Ennio cive nobiles Rudiæ.' Strabo, lib. v1.
 p. 282. & δε τῆ μοτογεία 'Ρυδαΐοι. Ptolem. 111. 1. in Salentinorum mediterraneis, 'Poυδία. Citra Brundisium, auctore Plinlo, collocandæ. Nunc, ut
 quidem reor, Caronigna.
- d Egnatia Sic Anton. in Itiner. Strahoni quoque loc. cit. 'Eyvería róAls. Horat. 1. Sat. 5. 'Gnatia.' Igmatium agram Frontinus vocat, loc.
 cit. et cum Rodino jungit. Nunc
 Torre di Anazzo, inter Brundisiam
 Bariumque.
- Barium] Bari, unde regioni no-
- ** Amnes: Iapyx] Vide Notas et Emend. num. 69.
- s Aufdate] Unde Horatius, Longe sonantem natus ad Aufidum, de se ipae prædicat, Iv. Od. 9. Nunc Ofanto: Capitanatam, ut vocant, a Bariensi agro disterminat.
- h Ex Hirpinis] A gente indigena nomen accepit hac Apennini portio, prope Compsam.
- 1 Hinc Apulia] Que nunc Capitanata nuncupatur.
- i A duce] Dauno. Festus: 'Daunia Apulia appellatur a Dauno Illyrices gentis claro viro, qui propter domesticam seditionem excedens patria occupavit.' Txetxes in Lycophr. pag. 60. ait eum imperitasse Dauniis, cum Diomedes in Italiam appulit:

hunc Dauno adversus hostes tulisse suppetias: filiam Dauno fuisse Euhippam nomine, &c.

- k Salapia] In decretis Hilari Papæ, 'Palladius Episcopus Ecclesiæ Salapinæ.' Rudera nomen servant, Salpe. Ptolem. III. 1. in Apulia Dauniæ ora littorali, Jakawias. De Hannibale, quod modo narratur, vide Appian. in Hannibal. p. 338.
- 1 Sipontum] Zerovs Ptolem. loc. cit. et Strab. lib. vi. p. 284. Siponto. At ex ejus ruinis crevit Manfredonia, quod Sipontum novum merito dixeris, baud procul Gargano monte.
- "Uria] Huc pertinet, opinor, Uritanus ager, quem cum Rubustino, et Genusino, de quibus mox, Frontinus copulat, de Colon. pag. 111. Ptolem.

 III. 1. "Tpior, in ora sinus Adriatici, Apuliz Danniz pariter adjudicat.
- ⁿ Cerbalus] Nunc Candelaro: non alter, qui in istum subterraneo meatu influit, et Cercaro appellatur.
 - · Agasus] Nunc Porto Greco.
- P Promontorium] Capo Viestice, ubi longissime mons Garganus excurrit in mare, versus ortum Solis.
- q Ambitu Gargani J Gargano monte circuito, qui oram hanc universam ambit.
- r Garna Ex περίπλου seu circumnavigationis ordine, apparet esse oppidum Rodia, ut recte Holstenius conjecit, pag. 269.
 - Lacus Pantanus] Nunc Lago di

portuosum Frento, Teanum Apulorum: itemque Larinatum Cliternia: 4 Tifernus amnis. Inde regio Frentana. Ita Apulorum genera tria: Teani, duce e Graiis: Lucani, subacti a Calchante, quæ loca nunc tenent Atinates. Dauniorum præter supra dicta coloniæ, Luceria, Venusia. Oppida: Canusium, Arpi, aliquando Argos Hippium Diomede condente, mox Argyrippa dictum. Diomedes ibi delevit gentes Monadorum, Dardorumque, et urbes duas, quæ in proverbii ludiorum vertere, Apinam et Tricam.

Dalec. Teani a duce. Gaces, Lucanii; Pintian. legendum putat: Teani, a duce,

NOTÆ

Lesina, a vicino oppido.

- · Frento] Nunc Fortore.
- " Teamum] Ad discrimen Teanorum Sidicinorum, de quibus cap. 9. Apuli isti cognominati sunt. Locus nunc Civitate dicitur, ad ripam Frentonis amnis, in Capitauata. Frequens mentio Civitatemsis Episcopi in actis Beneventanæ Ecclesiæ, cui ille suberat. Sic Holsten. p. 279.
- V Larinatum Cliternia] Ut Apulorum, inquit, oppidum in ora fuit, sic Larinatum in mediterraneo quidem Larinum, ut dicetur inferius: in ora Cliternia: nunc Campo Marino.
- " Tifernus] Permutatis literis apud Ptolem. lib. 111. Airepros, pro Tipepros.
- x Inde] A Tiferno amne, ut dicetur cap. seq.
- 7 Genera tria] Daunii, Teani, Lu-
- * Teami, ducs] Teanum hunc esse appellatum innuit. Teates Apuli et ex Apulia Teanenses, apud Liv. lib. 1x. p. 159. Calchantem in his oris aliquando consedisse, etiam ex Straboue colligimus, lib. vi. p. 284.
- * Luceria] Hanc quoque Luceriam appellat Livius, lib. IX. p. 156. Asy-

xeplar Strabo, lib. vi. p. 284. Nouceplar 'Απουλῶν Ptolem. III. 1. Nunc Lucero delli Pageni, in Capitanata.

- b Venusia] Horatii vatis natalibus clara. Nunc Venusa, in Basilicata: aliquot ultra Aufidum amnem millibus.—'Hor. II. Sat. 1. 34. 'Sequor hunc, Lucanus an Apulus anceps: NamVenusinus erat finem sub utrumque colonus, Missus ad hoo, pulsis (vetus est ut fama) Sabellis.'' Ed. asc.—Quando deducti Venusiam coloni, disce ex Vellelo, lib. I.
- Canusium] Karobotor Ptolem. 111.
 in Apulia Dauniorum, nunc Canesa,
 ad amnem Aufidum.
- Arpi) Jacet in ruinis, retento tamen nomine FArpi, in Capitanata, juxta amnem Candelaro,
- e Aliquando] Hæc totidem verbis Strabo, lib. vi. p. 283.
- f. In preverbis Erasmus, Chiliad. 1. Cent. 2. Adag. 48. 'Tricæ, Apinæ. Tricas et Apinas vulgo res fusiles et nugatorias dicebant,' &c. Martial. 1. 114. 'Quæcumque lusi juvenis, et puer quondam, Apinasque nostras, quas nec ipse jam novi,' &c.
 - & Vertere] Alii, Venere.

Cetero intus in secunda regione, Hirpinorum colonia una Beneventum, auspicatius mutato nomine, quæ quondam appellata Maleventum: h Auseculani, 15 i Aquiloni, j Abellinates k cognomine Protropi, Compsani, l Caudini: m Ligures, n qui cognominantur Corneliani, et qui 16 Bebiani: Vescellani. Æculani, 17 o Aletrini, Abellinates cognominati Marsi, Atrani, Æcani, Alfellani, Attinates, Arpani, 18 s

Varres, &c. Vide Not. Var.—15 Ita codd. Harduini, et Vet. Dalec. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Eculani edd. vett. et Gronov. Mox Apellinates cognomina Chiffl.—16 Vox qui deest in Vet. Dalec.—17 Ita codd. Harduini, cnm edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Deculani edd. vett. et Gronov.—18 Hirpini Livius lib. xx111.—19 Herdorienses

- h Maleventum] Ita Livius, lib. 1x. p. 162. et Stephan. p. 158. In Hirpinis, quorum hodie regio Principatus Ulterior appellatur, Benevento. Colonias Beneventanas mentio apud Frontin. de Colon. p. 84. et 122.
- ¹ Auseculant] Hinc Ager Auscalinus Frontino, p. 110. Qui deinceps populi ex elementorum serie appellautur, usque ad Vescellanos, Hirpinorum erant: sequuntur deinde qui in Apulis: mox qui Calabrorum: denique, qui Salentinorum fuere. Hos enim omnes regio secunda complexa est, at dictum est initio cap, hujus.
- J Aquiloni] Ab Aquilonia, de qua Livius, lib. x. p. 184. Ptolemæo III. 1. in mediterraneis Hirpinorum, 'Akoullania, cum Abellino. Nunc est la Codogna, in Principatu ulteriore, ut ex Itinerariis liquido conficitur.
- * Abelliaates] 'Αβίλλωνον in Hirpinis, prope Aquiloniam, apud Ptolem. loc. citat.
- ¹ Compsani] Nunc Conza, iu codem Principatu, Ptolemæo, loc. cit. in Lucanis, quibus Hirpini confines fuere.
- Europe Caudina oppidam, et Furce Caudina, ubi interceptus Rom. exercitus, Consules a Samnitibus sub jugum missi. Vide Liv. lib. IX. p.

- 152. et Florum. 1. 15. Caudinum oppidum Beneventanæ coloniæ cum suo territorio adjudicatum scribit Frontinus de Colon. p. 84.
- n Ligures Hinc apud Frontinum de Colon. p. 125. 'Ager Liguris Vevianus, et Cornelianus, muro ductus Triumvirali lege.'
- * Eculani] Hi deinceps qui nova elementorum serie instituta recensentur, Apuliæ sunt contributi, non Hirpinis. Inscript. Gruter. p. 446.

 R. P. Eclanensiva. Frontino, in Apulia, p. 110. Eclanensis ager, eadem lege qua Canusinus. Et p. 91. in Prov. Apulia, 'Ager Eclanensis.' Quare non videtur esse Eculanum Ptolemæi, aut Eclanum Antonini: nec proinde aut Fricento Cluverii, aut Holstenii p. 74. Mirabella: cum hæc oppida non in Apulis, sed in ipso Hirpinorum umbilico posita sint.
- P Marsij Oppido nomen Abellinum, Marsicum cognomine, ut ab altero, quod in Hirpinis fuit, distingueretur: oppidum nunc Episcopale; in confinio Basilicatæ et Principatus Citerioris: 'Marsico vetere.' Frontino de Colon. p. 106. 'Marsus municipium:' Balbo item, p. 318.
 - 4 Meani] In decretis Symmachi

Borcani, Collatini, Corinenses, et nobiles clade Romana Cannenses, Dirini, Forentani, Genusini, Herdonienses, 9 Hyrini, Larinates, cognomine Frentani, Merinates, ex Gargano: Mateolani, Netini, Rubustini, 20 Silvini: Strabellini, Turmentini, Vibinates, 21 d Venusini, Ulurtini. Ca-

Vet. Dalec. Hordonienses Gronov. et edd. vett.—20 Edd. vett. et Gronov. Metinates, ex Gargano Matcolani, Neritini, Matini, Robustini. Chiffl. Neratini.—21 Vibarnates Vet. Dalec. Mox, Apamestini deest in codem codice. Paulo

NOTÆ

Papæ, p. 264. 'Marcianus Æcauiensis Episcopus.' Gruter. p. 444. Reip. Æcanorum. Oppidum, Æcæ, Æthico, p. 16. nunc Traja, in Capitanata. De hoc oppido vide Holsten. p. 19.

- * Alfellani] Forte Affilani, ab Affile oppido, de quo Frontinus de Colon. p. 83.
- * Arpani] Apud Frontinum, Arpanus ager, et Conlatinus, in Prov. Apulia, p. 91. Ab Arpis oppido, de quo supra. Vetus Pignorii nummus apud Holsten. p. 280. APIIANON.
- t Cannenses] Cannæ æternum imperii vulnus: rudera modo, Canna, ad ripam Aufidi amnis, quem Romanorum cæde aiunt ibi decolorem factum. Livius, lib. xxxx. p. 223.
- * Forentani] Ubi nunc Forenza in Basilicata, supra Acherontiam, quæ Cirenza dicitur.
- v Genusini} In Provincia Calabrize Genusinus ager, apud Frontin. De Colon. p. 111.
- w Herdonienses] Epõeria Ptolemæo, 111. 1. in Apulis Dauniis. Erdonias habet Antoninus prope Canusium, M. P. xxvi. Ardonam Frontinus, in Apulia, p. 110. Et nunc Ardona dicitur, inter Cervaro et Caropelle fluvios.
- * Hyrini] Ab Uria, ut videtur, oppido superius memorato: nam id "Tριον Ptolemæus, loc. cit. et Dionys. vs. 880. nuncupant.
 - Frentani] A Frentone amne, de

quo proxime ante, quem illi accoluere: unde et urbs primaria Frentanorum Larinum dicitur apud Caton. in Excerpt. Orig. p. 136. Nunc Larina, in Comitatu Molisii, confinioque Capitanatæ.

- ² Merinates] Ad extremum Gargani montis promontorium civitas Episcopalis sita est, valgo Vieste dicta. Crevit ea ex ruinis oppidi Merini, sive Mirini, Episcopali dignitate olim quoque clari. Ita fere Holsten. p. 278. Præpostera interpunctio, non Merinates, sed Mateolanos Gargano in libris ante nos editis affigebat.
- a Netini] A Netio oppido prope Canusium, Herdoniamque. Nários Straboni, lib. vi. p. 282. Nerentinos, quos hic libri quidam adduut, expunximus: cum inferius Salentinis, ut sane oportuit, reddautur.
- ** Rubustini] Îta Mss. non Robustini. Et certe Rubustinus ager, Frontino de Colon. p. 111. A Rubis prope Canusium Antonino, Horatioque, 1. Sat. 5. 'Inde Rubos fessi pervenimus.' Nunc Rubo, in agro Bariensi.
- c Silvini] Ab oppido Apuloram Pencetiorum, quod Strabo lib. vi. p. 283. Zilobior vocat: nunc dicitur il Gorgolione, teste Holsten. iu Ortel. p. 178.
- d Vibinates] Sic veteres Inscript. Holstenio teste. Nunc oppidum Bovino dicitur, in Capitanata, inter Trojam et Herdonam, in Samnii

labrorum mediterranei: Ægetini, Apamestini, Argentini, Butuntineuses, Deciani, Grumbestini, Norbanenses, Paltonenses, Sturnini, Tutini. Salentinorum: Aletini, Basterbini, Neretini, Valentini, Veretini.

XVII. (XII.) Sequitur regio quarta gentium vel fortissimarum Italiæ. In ora, Frentanorum, Ib a Tiferno: flumen Trinium portuosum. Oppida: Histonium, Buca, Orto-

post, pro Grumbestini, edd. vett. et Gronov. habent Brumbestini.—23 Ita codd. Hardnini, cum edd. Hardnini. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Pationenses edd. vett. et Gronov. Bationenses margo edd. Dalec. et Gronov. Mox Stuluini pro Sturnini Vet. Dalec. Alentini, pro Aletini, Chiffl. Valetini, pro Valentini, Vet. Dalec. Ulentini codd. Hardnini quinque, unde ille in Notis ad Ed. 1. Uzentini; ita quoque Hardnini 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.

CAP. XVII. 1 Vet. Dalec. ora Ferentanorum.-2 Murcinorum Teatini in

NOTE

Apulimque confinie. Pelybius 186-

- Venusiai] A Venusia superius
 Iandata.
- 'Apamestini] Vide Notas et Emend, num, 70.
- ⁵ Butuntinenses] In Tab. Peuting. Butunti. Frontino de Colon. p. 111. Botontinus ager, in Calabria.
- h Grumbestini] Ita plane ordo literarum exigit: non Brumbestini.
- Sturnini] Vel potius detrito sibilo, qued adhæsisse huic voci ex anteriore vocabulo videtur, Turnini: nam in Calabriæ mediterraneis oppidis Toipsos a Ptolemæo nominantur, III.
 Vide Notas et Emend. num. 71.
- J Salentinorum] Subintellige, mediterranei. Quorum primi Aletini, ab Aletio, quod 'Ahhrior Salentinorum mediterianeum oppidum Ptolemæus appellat, III. 1. Incolis vulgo Leccie, vel Lezze, medio ferme itinere Hydruntum inter et Brundisium.
- La Basterbini] Non a Basta superius memorato oppido; id enim littorale fuit; sed ab obscuriore aliquo: a Basora fortassis, quod in Salentinorum oppidis mediterraneis Ptole

mæus recenset loc. cit.

- 1 Nevetini] Naparov Ptolem, in mediterraneis Salentinorum oppidis:
- ** Valentini [Uxentini] Nunc Ugento. Sic Veretini, nunc S. Maria de Vereto. Ab oppidis Ottoror et Obiopror, quæ Ptolemæus locat in Salentinorum mediterraneo, haud procul Acra Iapygia, seu Leucarum, ut appellant, Capite. Vide Notas et Emend. num. 73.
- * Fortissimarum] Multis adversus Romanos fortitudo est explorata bellis, quæ Florus recitat lib. 1. et Strabo lib. v. p. 241.
- b Frentanorum] Subintellige, regio, quas a Tiferno anne ad Aternum porrigitur. Nunc Abruzzo citeriore vocant.
 - o Trinium] Nunc Trigno.
- d Histonium] În Thes. Goltsii, MYNICIPES. HISTONIENSES. 'Isrderor Ptelem. in Frentanis III. 1. Et apud Frontin. p. 109. 'Istoniis colonia,' in Samnio. At apud Gruter. pag. 332. HISCONIENSES, bis. Nunc Gaasto di Amere.

na: Aternus famnis. Intus Anxani cognomine Frentani. Carentini supernates, et infernates, Lanuenses: Marrucinorum Teatini: Pelignorum Corfinienses, Superequani, Sulmonenses: Marsorum Anxantini, Atinates, Fucen-

eodem codice. Paulo post, Marsorum Anaxetini Chiffl. et mox, Sucentes, Lucentes Vet. Dalec. Fucentes, Lucenses margo edd. Dalec. et Gronov. et codd. Harduini; item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Fucentes,

NOTE

- * Buca, Ortona] *Ορτων, καὶ Βοῦκα Straboni, lib. v. pag. 242. Frentanorum quoque oppida: et *Ορτων quidem ἐπίνειον navale: nunc Ortona a mare, inter amnes Sagrum et Aternum. Buca, cujus et Mela meminit II. 4. nunc jacet.
- Aternus] "Arepros Straboni loc. cit. Nunc Pescara.
- callipolis in Sal-ntinis, eo cognomine discriminentur. Oppidum Anxanum, "Αγξανον Ptolem. 111. 1. in Frentanis: nunc Lanciano, haud procul ostiis amnis Sagri, quem Sangro vocant.
- h Carentini] In Mss. Caretini. Ptolemseus III. 1. Kapanyvods, Caracenos, locat inter Frentanos et Samni-
- ¹ Teatini] Tearla Μαβρουκινών μεσόγειοs, Ptolemæo, loc. cit. Frontino, pag. 108. Teate, qui Aternus, quoniam eo amne alluitur: nunc Civita di Chieti.
- 1 Corfinienses] Κορφίνιον, πόλις Πελιγνών μεσόγειος, Ptolemæo, loc. cit. nunc Pentina vicus in Abrutio citeriore. Ager Corfinius Frontino de Colon. pag. 104. Vulgo Campi de S. Pelimo: Peligno: Nunc Valua dicitur; et Episcopus Sulmonensis, cum subjectum habeat agrum integrum Pelignorum, propterea Valvensis Episcopus appellatur.
- k Superequani] Frontino, p. 170. Superequum; et Balbo, p. 318. Colonia Superæquana. Nunc Castel Vec-

- chio Subequo, haud procul Aterno amne, ut recte Holsten. in Ital. pag-144.
- Sulmonenses | Oppidum Pelignornm Ζουλμών, Sulmo, Ptolem. loc. cit. Frontino, p. 109. Solmona: hodie Salmona, - 'Tertio loco a Plinio nominatur, quoniam in appellandis oppidorum nominibus servat elementorum ordinem. Ovid. patriam hanc suam esse gloriatur, IV. Trist. 9. 'Sulmo mibi patria est, gelidis uberrimus undis, Millia qui novies distat ab urbe decem. Propterea Sulmonenses dicuntur insignia suæ civitatis constituisse scriptis in tænia literis S. M. P. E. quibus quidam ainnt quatuor priores exprimi voces versus proxime allati, 'Sulmo mihi patria est.' Sed falsa et inani profecto conjectatione: neque enim certe potest ea vox esse civitatis, 'Sulmo mihi patria est.' Sed est haud dubie hic sensus, 'Sulmo Munimentum Pelignorum est:' nimirum ob appustias, quibus in agrum Sulmonensem est iter. Alibi idem Ovidius: 'Pars me Sulmo tenet Peligni tertia ruris: Parva, sed irriguis ora salubris aquis.' Ed. sec.
 - m Marsorum] Juxta lacum Fucinum nomen servat adhuc regiuncula, Ducato di Marsi, gentis Columnæ.
 - ⁿ Anxantini] In Mss. Anxatini. Nunc Civita d'Antia, inter Fucinum lacum, et Lirim amnem.
 - Atinates] Atinatem agrum locat in Samnio Livius, lib. x. p. 184.

657

tes,^p Lucenses,^q Maruvii: ^r Albensium ^a Alba ad Fucinum lacum: Æquiculanorum,^c Cliternini, Carseolani: Vestinorum, Angulani, Pinnenses,^a Peltuinates,^a quibus junguntur Aufinates ^a cismontani: Samnitium, quos Sabellos, et Græci Saunitas ^a dixere, colonia Bovianum ^a vetus, et alterum

Lucentes edd. vett. et Gronov.—3 Pennienses Chiffl. et paulo post in codem,

NOTÆ

cum Samnites scilicet rerum poti-

1.

Ľ

s.

- P Fucentes] A Fucino Marsorum lacu hi nomen habent.
- q Lucenses] A Luco oppido, quod Fucino lacui objacet ad occasum. De hoc luco seu nemore Virgil. Æn. v11. 759. 'Te nemus Angitiæ, vitrea te Fucinus unda,' &c.
- r Maruvii] Maposior Straboni, lib. v. pag. 241. ad orientalem Fucini lacus ripam, ubi nunc S. Benedicti pagus. Hinc 'Marrubia de gente sacerdos,' apud Virgil. vii. 750. Apud Reines. Inscriptio vetus, pag. 453. CVITATIS. MARS P. SPLENDIDISSIMÆ. CIVITATIS. MARS MARR. Curatori Perpetuo, vel Patrono, vel Populi Splendidissimæ civitatis. Marsorum Marruvii.
- * Albensium] Oppidum Alba Fucentis dicta. Apud Gruter. pag. 404.

 ALB. Fvc. Albensis ager, Frontino, lib. de Colon. pag. 102. Nunc Albi, Columnæ gentis. Fucino lacui nomen hodie Lago de Celano, in Abrutio ulteriore.
- * Equiculanorum] Alκονίκολοι Ptolemæo III. 1. quorum oppida, ut Plinio, Κλείτερνον et Καρσίολοι. Hic 'duris Equicola glebis,' ut cecinit Maro, En. vii. 747. Cliterninæ, sic enim vocat Mela II. 4. quis fuerit situs, incompertum. Carseolorum vestigia in valle Torana, seu Carseolana planitie, Piano di Carsoli, ubi oppidum Cellæ, vulgo le Celle Carsoli, monstrari ait

Fabrettus de Aquæd. Dissert. 11. p. 89. Holstenium secutus.

- " Vestinorum] Utramque Aterni amnis ripam hi tenuere, haud procul fontibus, in Abrutii ulterioris umbilico. Horum oppida duo, ex Plinianis quatuor, "Αγγολος et Πίννα apud Ptolem. 111. I. Et Frontino, pag. 106. 'Pinnes ager.' Incolæ Πιννήται Diodoro in Excerpt. pag. 398. Nunc Civita di Penna, in Abrutio Ulteriore. Pinnam Vestinam vocat Vitruv. VIII. 8.
- V Peltuinates] Apud Gruter. p. 448. PELTVINI. Balbo, pag. 318. Colonia Peltinorum.
- w Aufinates] Vulgo Ofena oppidi nomen est, in Abrutio ulteriore, haud procul Aterno amne. Gaudentium Aufiniensis Ecclesiæ Episcopum laudat Simplicius Papa, Epist. II. Apennino monte horum ager utrimque clauditur: ideo Romanis Cismontani dicti: quoniam ultra eos editissima Vestinorum juga attollerentur.
- x Saunitas Zauriras Dionysio Perieg. vs. 375. et Scylaci, p. 3. Sabellos vero vocitatos, quod proles Sabinorum essent, Cato est auctor in Excerpt. Orig. p. 137.
- y Bovianum] Bobianus Samnii oppidum, apud Frontin. p. 109. Bovianov Ptolemæo 111. 1. in Samnitibus. Nunc Boiano, in Comitatu Molisii. De Boviano vetere Livius lib. 1x. p. 169.

Delph. et Var. Clas.

Plinius.

2 T

cognomine Undecumanorum.^a Aufidenates,^a Esernini,^b Fagifulani ^{24 c} Ficolenses,^d Sæpinates,^e Treventinates: ^f Sabinorum Amiternini,^g Curenses,^h Forum ¹ Decii; Forum no-

Bovianium vetus .- 4 Fagi, Fugali Vet, Daloc. et Chiffl. Mox, Sepinates Gro-

- ² Undecumanorum] Ab undecima legione, ex qua eo milites coloni deducti.
- * Aufidenates] Oppidum Aufidena, Livio lib. x. p. 174. Nunc Alfidena, ad Sagrum amnem, in Abrutio citeriore.
- b Esernini] Straboni lib. v. p. 250. 'Εσερνία. Frontino in Samnio, p. 109. Esernia oppidum.- 'At Ptolemseo Alσερνία. Nunc Isernia, in Comitatu Molisii. Edidit Patinus in Familiis. p. 311. nummum ex ære mediocri, in quo caput est Narbonis laureatum, retro, forcipes. Epigraphe, non ut Patinus edidit, volcano: sed, at vidimus in nummo e Gaza Regia, et in altero apud D. Abbatem de Fonteny, in bac civitate: volcanom: hac sententia: 'Valeriano Optimo Libertatis Conservatori Aurarium Narbonenses Obtulere Munus: 'Gallice. un present travaillé en or. brem appicti sunt retro forcipes. .)(. Victoria in curru bijugo. Infra: AISERNINO. Sic enim conspicue habet nummus Regius, et alter proxime laudatus: non, ut Patinus edidit, ÆSER-NINO, ut ad Eserninos hujus loci referret. Prave. Sententia enim est : 'Arcum Insignem, Statuendum E Regione Narbonis, Imperatori Negotiatores Obtulerunt.' Ad Valerianum Imperatorem pertinere hunc nummum, alter ex ære minimo admonet, qui est inscriptus : VALERIANYS P. P. AVG. .)(. DEO VOLKANO. Faber intra ædiculam stat, quatuor insignem columnis; ad pedes ara est. Senten-
- tia primis singularum vocum literis expressa hæc videtur esse: 'Duci Exercitus Orientis Valeriano Optimo, Lararium Korporati Aurifices Narbonenses Obtulerant.' Gallice: Le Corps des Orfèvres de Narbonne. Idcirco volkano scribitur, non 'Vulcano,' ut Latini sermonis usus poscit. Lararium interpretor ædem ædiculamve argenteam, in qua collocari plures Dii posseut. Ejusmodi 'argenteas mdes Dianm' commemorat Lucas in Actis Apostolorum, xix. 24. Est hic Valeriani nummus in Museo nostro, ex ære minimo : alibi est argenteus.' Ed. sec.
- c Fagifulani] Mss. omnes, Fagifugali.
- ⁴ Ficolenses] Unde Ficiliensis ager, Frontino de Colon. p. 105. etsi is in Piceno locet.
- * Sæpinates] Zalawov in Samnitibus, Ptolem. III. 1. Frontino de Colon. p. 88. 'Sæpinum oppidum Colonia ab Impp. Nerone et Claudio est deducta.' Gruter. p. 441. MVNICIPES. S. E-PINATES. Livio x. p. 186. est Sepinum. Nunc Supino, in Comitatu Molisii.
- f Treventinates] Frontino, p. 89. Tereventum oppidum. Nunc Trivente, ad flumen Trinium, in Comitatu Molisii.
- ⁶ Amiternini] 'Αμίτερτον Ptolemæus III. 1. Vestinis attribuit. Hodie S. Vittorio, haud procul fontibus Aterni amnis.
- h Curenses] Aliis dicti Cures: ex Græco sermone, Curites: mox ore

vum, Fidenates, Interamnates, Nursini, Nomentani, Reatini, Trebulani, qui cognominantur Mutuscæi, o et qui Suffenates, Tiburtes, Tarinates. In hoc situ ex Æquiculis interiere Comini, Tadiates, Cædici, Alfaterni. Gellianus auctor est, lacu Fucino haustum Marsorum oppidum Archippe, conditum a Marsya duce Lydorum: item Viticinorum in Piceno deletum a Romanis, Valerianus.

nov. et al. Treventiates Vet. Dalec. — 5 Mutusteri Vet. Dalec. Mutusci Chiffi. — 6 Sic ex codd. edidit Hardninus, eumque secuti Miller. Bipont. et Franz. Acedici Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Els. et Gronov.

NOTÆ

Latino Quirites. Nunc est oppidum Coress, et Curensis fluvius in Tiberim defluens, in Terra Sabina: etsi aliter visum Cluverio. Vide Holsten. p. 107. In decretis Hilari Papæ, p. 250. subscribit 'Tiberius Curium Sabinorum.'

- ¹ Forum] Fori Decii vestigium nullum: Forl novi superest, exciso oppido, Episcopium Sabinense, Vescovio, in terra Sabina. Ibi repertam inscriptionem testatur Holsten. in Ital. p. 107. FORONOVARII. Gruter. p. 492. FORONOVANOR. et Froutino, p. 104. Foronovanus ager. In decretis Hilari, p. 249. 'Paulus Foronovanus.'
- J Fidenates] Fidenæ Balbo, p. 105. in Prov. Piceni. Diversi forte a Fidenatibus primæ regionis, de quibus cap. 9. Et sunt illæ Fidenæ tamen in terra Sabina, v. mill. pass. ab urbe Roma, ut diximus: nunc Castel Giubileo.
- k Interamnates] Interamne oppidum Frontino, p. 86.
- ¹ Nursini] Noupola Ptolemae, in Sabinis, 111. 1. Et nunc *Norsia*, in Ducatu Spoletino.
- Nomentani] A Nomentanis primæ regionis diversi.
 - " Regtini] A Reate, nunc Rieti, in-

fra Nursiam.

- o Mutuscai] Gruter. p. 19. IVVENT. TREBVL. MVTVSC. Item p. 487. Trebule Mutusce frequens mentio apud Jul. Obseq. cap. 102. 103. &c. Hæ Virgilii Æneid. vii. 'oliviferæ Mutuscæ.' Nunc est Monte-Lione della Sabina, infra Reate, in Sabinis.
- P Suffenates] Quorum oppidum Trebula Suffena, nunc Montorio di Romagna, in Sabinls, supra Nerulam, ad Curensem fluvium.
- q Tiburtas] A Tibure, Tivoli. Tarinates, quorum oppidum hodie Tarano, supra Manlianum, quod Magliano vocant.
- * Æquiculis] Quos Æquiculanos superius appellavit.
- Comini A Cominio oppido, de quo Liv. lib. x. p. 184. rectius Cominii.
- 'Archippe] Solinus, cap. 2. p. 12. 'Archippen a Marsya rege Lydorum, quod hlatu terræ hanstum, dissolutum est in lacum Fucinum.' Hine regem Archippum in hoc tractu imperitasse finxit Maro, Eneid. vII. Extare hujus oppidi vestigia ad ripam lacus, prope Transaco, quæ obtegantur, excrescente eo, affirmant Marsi.

Sabini (ut quidam u existimavere, a religione et Deorum cultu Sevini appellati) Velinos vaccolunt lacus, roscidis collibus. Nar amnis exhaurit illos sulfureis aquis. Tiberim ex his petens replet, e monte Fiscello labens, juxta Vacunæ nemora et Reate in eosdem conditus. At ex alia parte Anio, in monte Trebanorum ortus, lacus tres amcenitate nobiles, qui nomen dedere Sublaqueo, defert in Tiberim. In agro Reatino Cutiliæ lacum, in quo fluctuet insula, Italiæ umbilicum esse M. Varre tradit.

-7 Trebulanorum margo edd. Dalec. et Gronov. Mox, lacus tris edd. antiquiss. et Gronov. lacus treis nonnullæ edd. ante Gronov.—8 Cutiniæ Chiffl.

- " Ut quidam] Varronem notat, de quo Festus: 'Sabini dicti, ut ait Varro, quod ea gens præcipue colat Deos: ἀπὸ τοῦ σέβεσθαι.' A Sabino Sangi filio, Sabinos appellatos affirmat Cato, apud Dionys. Halic. lib. 11. p. 113.
- v Velinos] Alter Velinus, nunc Lago de Pié de Luco, ab oppido finitimo dicitur, in Ducatu Spoletino: Reatinus alter, lago di S. Susanna.
- w Roscidis collibus] Qui Roseæ campos in coronam cingunt: Roseæ vocantur, ut Festus ait, quod in eis arva rore humida semper serantur. Ex his collibus, uno interciso, emissus in Narem fluvium Velinus lacus. Cic. ad Artic. Iv. 14. 'Reatini me ad sua τίμπη duxerunt, ut agerem contra Intermannates,' (cognomine Nartes,)' quod lacus Velinus a M. Curio emissus, interciso monte, in Nar defluit: ex quo est illa siccata, et modice tamen humida Rosea.'
- * Exhaurit illos] Lacus corrumpit, in quos conditur.
- y Sulfureis] Alludit ad Virgilianum illud Æneid. vir. 'Sulfurea Nar albus aqua: fontesque Velini.'
- Fiscello] Silius Ital. VIII. 'Que, Fiscelle, tuas arces, Pinnamque vi-

- rentem,' &c. Nunc quoque Monte Fiscello, in confinio Abrutii ulterioris, ad oppidum Civita Reale: Nari amui nomen est Velino, donec Reate alluat, et Velinos lacus sit præterlapsus: post Nera dicitur.
- ² Vacunæ] In monte Fiscello Deæ Vacunæ nemus, quam vacantibus et otiosis præesse dicebant. De ea Ovid. Fastor. vt. 307.
- b Anio] Nunc Tererone. Oritur juxta oppidum, quod Τρήβα dicitur Ptolemæo, in Latio, 111. 1. nunc in Campania Romana, ut vocant, Tervi vel Trevi, ut diximus in prima regione.
- c Sublaqueo] Villa Neronis, cui Sublaqueum nomen est, inquit Tacit. Annal. xiv. pag. 227. Oppidum fuit etiam ante Neronis tempora, cujus villa Sublacensis dicta est ab oppido: oppidum enim juxta lacus positum, unde nomen: villa in editiore loco: Nunc Subiaque, ad Anienem.
- d Cutilia Nunc Lago di Contigliano, ab oppido vicino. De insulis Cutiliensium lacus multa Macrobius Saturn. 1. 7. Fluitantes Seneca vidisse se testatur, ut diximus 11. 96. Meminit et Dionys. Halic. lib. 1. p. 15.
- ^e M. Varro] Et Martianus lib. vs. de Ital. pag. 205.

Infra Sabinos Latium est, a latere Picenum, a tergo Umbria, Apennini jugis Sabinos utrimque vallantibus.

XVIII. (XIII.) Quinta regio Piceni f est, quondam uberrimæ multitudinis. Trecenta LX. millia Picentium in fidem populi Romani venere. Orti sunt a Sabinis voto vere sacro. h Tenuere ab Aterno amne, ubi nunc ager Adrianus, et Adria colonia a mari vii. m. pass. Flumen Vomanum: ager Prætutianus, Palmensisque. Item Castrum novum, flumen Batinum, Truentum cum amne: quod solum Liburnorum in Italia reliquum est. Flumen Albula: P Tervium, quo finitur Prætutiana regio, et Picentium incipit. Cupra oppidum, castellum Firmanorum: et super id

-9 Vet. Dalec. velantibus.

CAP. XVIII. 1 Chiffl. Piceni et.—2 Gronov. et edd. vett. quædam, voto vero sacro. 'Omnino legendum est, voto vero sacro. Quid autem sit 'sacrum ver,' et quem in usum soleat voveri, notum est ex Strabonis l. v. sic legit et Chiffl.' Dalec.—3 Tolet. Flumen Albula Tervium quo; Salmant. Flumen Albula Tessuinum quo; Chiffl. Flumina Albula Tervium quo; Gronov. et al. vett. Flumina Albula Tervium quo;

- f Piceni] Nunc Abrutium ulterius dicitur, cum parte aliqua Marchiæ, ut vocant, Anconitanæ: sed qua mari fere utrumque alluitur.
- s Orti sunt] Strabo, lib. v. pag. 228.
- h Voto vere sucro] Emissa a parentibus juventute e finibus patriis, ut abirent in coloniam, voto Diis ante concepto, pro felici rei eventu. Vide Notas et Emend. num. 78.
- Adria colonia] Atri, in Abrutio ulteriore.
- J Vomanum] Vomano. Meminit ejus Silius, lib. viii. 'Statque humectata Vomano Adria.'
- * Pratutianus] De eo Liv. lib. xxII. pag. 211. Nos de utroque dicemus, xIV. 8.
- ¹ Castrum novum] Ager Castranus in Piceno, Balbo, p. 129. Nune rudera, in ora sinus Adriatici, in ulteriore Abrutio. Calveno.
 - " Batinum] Tordino, quod Inter-

- amnam alluit, Teramo. Idem qui Ματρῶνος Straboni dicitur lib. v. pag. 241. In Mss. Reg. 1.2. Vibatinum.
- * Truentum] Mela II. 4. 'Piceni littora excipiunt: in quibus Numana, Potentia, Cluana, Cupra, urbes: castra autem, Firmum, Adria, Truentinum: id et fluvio qui præterit, nomen est.' Nunc amnem, Tronto: Torred i Seguro locum vocant, ubi oppidum fuit. Castrum Truentinum et Cicero vocat. ad Attic. VIII. 18.
- Libernorum] Qui ex adversa continente, hoc est, Illyrico, huc transgressi, oram hanc tenuere, ut iterum dicetur cap. seq.
- P Albula] Nunc Ragnola accolm vocant, in Marchia Anconitana. In ejus ostio Tervium oppidum fait, Prætutianæ orm novissimum. Ultra, Picentium regio est, ad Anconam usque. Vide Notas et Emend. num. 74.
- 9 Cupra] Gruter. pag. 108. Cvpra Mar. hoc est, maritima, ad discrimen

colonia Asculum, Piceni nobilissima. Intus, Novana: in ora, Cluana, Potentia, Numana, a Siculis condita. Ab iisdem colonia Ancona, apposita promontorio Cumero in ipso flectentis se oræ cubito: a Gargano clxxxiv. L. pass. Intus Auximates, Beregrani, Cingulani, Cuprenses

mina Albulates, Suinum, Helvinum, quo.—4 Asculum, Piceni nobilissima, intus. Novana in ora: Cluana Hardnin. 1. 2. Miller. et Bipont. Asculum. P. n. intus. N. in ora: Cluana Franz. Asculum, P. nobilissima. Intus Novana. In ora Cluana Reg. Brot. 1. Ed. pr. Rom. Parm. Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Leyd. Frankf. Lugd. 1606. Elz. et Gronov.—5 'Ita bene Editio princeps et Reg. 1.' Brotier. CLXXXIII. Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Leyd. Elz. Gronov. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et

NOTÆ

alterius que montana dicitur. Κοῦτρα μαρτίμα Ptolem. III. 1. Fait in ostio ejus fluvii, quem Tosino vocant, in Marchia Anconitana.

- r Firmanorum] Nunc paulum a mari semotam oppidum Firmanorum, Fermo. Gruter. pag. 533. Fig. Pi-CENO.
- ⁵ Asculum] Ascoli. Gruter. p. 465. COLONIÆ. ASCVLANORVM.
- t Novama: in ora] Nunc Città Nuova in ora maris Adriatici. Hic ager Foronovanus Piceni, de quo Balbus, apud Frontin. de Colon. pag. 104. Cluver. Ital. Antiq. lib. 11. pag. 741. præpostera hujus loci interpunctione deceptus, longius a mari summovet. Sensus hujus loci est, duas esse in Piceno proprie appellato colonias: alteram intus, Asculum: in ora alteram, Novanam.
- " Cluana] Fuit in ipso ostio fluvii quem Chiento vocant, quique Maceratam præterit: ubi nunc Piano di S. Giacomo. Meminit Mela loc. cit.
- v Potentia] Noveria in Piceno, Ptolem. 111. 1. et Melæ loc. cit. Supersunt vestigia haud procul a portu Ricanatico, ubi Abbatia retinet nomen S. Mariæ ad pedem Potentiæ, ad amnem Potenza.
 - " Numana] Gruter. pag. 446. Mv-

- MICIP. NUMANAT. Noupara Ptol. et Melæ. Nunc Humana.
- * Ab iisdem] Hoc est, a Siculis, ut ait Solinus, cap. 12. pag. 13. sive ut ait Strabo, lib. v. p. 241. a Syracusanis, qui Dionysii tyrannidem fugerant, condita Aucona est. Apud Gruter. pag. 465. Colon. Anconitanor. Promontorium cui assidet, Crumerum, il Monte Guasco.
- y Oræ cubito] Id eleganter Mela 11.

 4. 'Exin illa in angusto duorum promontoriorum ex diverso coëuntium inflexu, cubiti imagine sedens, ac ideo a Græcis dicta 'Ayuw, inter Gallicas Italicasque gentes quasi terminus interest.'
- * Auximates] Auximatis ager, in Piceno, Frontin. de Colon. pag. 103. Auximum oppidum, nunc Osimo. Ab Ancona XII. M. P. recedit in Austrum.
- a Beregrani] In Prætutiis apud Ptolemæum, Βερέτρα pro Βερέγρα. In Piceno apud Frontin. pag. 108. Veragranus ager.
- regionis diversi. Horum Cingulanus ager in Piceno, apud Balbum, pag. 104. qui eadem lege teneri dicitur, qua Potentinus. Cingulum id oppidum appellatum Ciceroni ad Attic.

cognomine Montani, Falarienses,⁴ Pausulani, Pleninenses,⁶ Ricinenses,⁶ Septempedani,^f Tollentinates,^g Treienses,^h Urbesalvia Pollentini.¹

XIX. (XIV.) Jungetur hic 1 sexta regio, Umbriam complexa, agrumque Gallicum circa Ariminum. Ab Ancona

Franz.—6 Plynienses Vet. Dalec. Planienses Chiffl. Mox, in eodem codice Tolenses pro Tollentinates. Deinde, edd. vett. Triacenses, urbs Salvia; Pintian. Trajanenses, urbs Salvia; Vet. Dalec. Triacenses, urbs Salvia.

. ČAP. XIX. 1 Ita codd. Regg. ap. Brot. et Ed. pr. Jungitur huic conj. Harduin. Jungitur his Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Frankf. Lugd. 1606.

NOTÆ

vii. 18. p. 212. Nanc quoque Cingoli, in Marchia Anconitana.

1:

- ^c Cuprenses] Oppidum Κοῦπρα μονπάνα Ptolem. in Piceni mediterraneis urbibus, prope ^c Ripam Transonam, ^c ut testatur hujus loci Episcopus D. Azolinus, apud Holsten. in Ital. p. 187.
- d Falarienses | Falerionensis et Pausulensis ager in Piceno apud Balbam, pag. 105. et 106. Prioris oppidi rudera nomen servant, Faleroni, haud procul Tennæ flavii fontibus. Alterius, quod Pausulm in Itiner. Anton. dicitur, in Monte dell' Olmo, ex adverso Maceratæ, extant ruinm. In Marchia Ancon. utrumque. In decretis Hilari Papæ, pag. 249. 'Justo Faberiuo: Ciaudio Pausalano:' Ubi nos sic emendamus : 'Justo Falerino: Claudio Pausulano.' ninenses vero adbuc obscuri. An porro satius legi Plestinenses? Nam in decretis Symmachi, pag. 264. subscribit, 'Florentius Blestinensis.'
- * Ricinenses] Ager Recinensis et Ricinensis apud Front. p. 107. Oppidi vestigia ad ripam Potentiz fluvii, millibus passuum duobus a Macerata. In vet. lapide apud Holsten. p. 187. RICINIENSES.
- Septempedani] Oppidum Δεπτέμπεδα Ptolem. et Frontino, p. 107. Sep-

- tempeda, in Piceno. Id nunc Sen-Severine, ad amnem Potentiam, Cluverio, Ital. lib. 11. p. 738. probante Holstenio, in Ital. p. 136.
- s Tollentinates] Tolentinus ager, in Piceno, apud Front. p. 108. In vetere inscript. apud Cluver. p. 789. MVNICIP. TOLLENTIN. Et nunc Tollentino.
- h Treienses] Treensis ager, Frontino, in Piceno, p. 108. Apad Gruter. p. 446. Col. Avxim. Et. Municip. Numanat. Ordo. Et. Plebs. Treenses. Oppidi vestigia extare manifesta ad ripam Potentiæ amnis, infra S. Severino, sub Montecchie, auctor est Holsten, pag. 739.
- i Urbesalvia Pollentini] Jungenda hec simul: aut alphabeti ordo perturbabitur: intelligendumque Urbesalviæ, sive Urbis Salviæ oppidanos cognominari Pollentinos: sicuti ipaamf Urbem Salviam, Pollentiam quoque dictam. Citatur enim a Livio lib. xxxix. p. 501. colonia Pollentia in Picenum deducta. Ptolem. 111. 1. Οδρβα Σαλονία. Balbo, in Piceno, pag. 347. Ager Urbis Salviensis. Nunc est Urbisaglia, ad ripam amnis Chiento, seu Cluenti.
- * Jungetur hic [Jungitur his] Picentibus. Vel forte rectius huic, sextæ videlicet regioni.

Gallica ora incipit, Togatæ Galliæ b cognomine. Siculi et Liburni plurima ejus tractus tenuere, inprimis Palmensem, Prætutianum, Adrianumque agrum. Umbri eos expulere, hos Etruria, hanc Galli. Umbrorum gens antiquissima Italiæ existimatur, ut quos Ombrios d a Græcis putent dictos, quod inundatione terrarum imbribus superfuissent. Trecenta eorum oppida Tusci debellasse reperiuntur. Nunc in ora flumen, Æsis: Senogallia. Metaurus fluvius: coloniæ, Fanum Fortunæ, Pisaurum cum amne. Et intus Hispellum, Tuder. De cetero Amerini, Atti-

Dalec. Elz. et Gronov.—2 Togata Gallia Vet. Dalec.—3 'Ombricos Herod. in Clio.' Mitallerius. Mox, Elz. Dalec. Gronov. al. superfuissent CCC. Eorum, \$c.—4 Ita Chiffl. aliique codd. ap. Harduin. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. colonia edd. vett. ante Harduin.—5 Et intus Pellum

- b Togatæ] Et Cisalpinæ.
- c Hanc Galli] Boil Lingonesque, Etruscos atque Umbros agro pepulere, Liv. lib. v. p. 98. Vide et Strabon. lib. v. p. 216.
- Quos Ombrios] Ita Solinus, cap.
 p. 13. ex M. Antonio, quem laudat. Stephano 'Ομβρικοι et 'Ομβροι.
- Trecenta eorum oppida] Cato in Excerptis Orig. p. 136. (si tamen verus is fœtus est Catonis, et non subdititius:) habet hec totidem verbis.
- F Esis] Alois ποταμός, μεταξό 'Αγκώνος, καὶ Σηνογαλλίας, inquit Strabo, lib. v. p. 227. inter oppida duo, Anconam, et Senogalliam: nunc Fiumesino, quasi Esino Fiume. Fuit et amni colonia cognominis, Col. Æsis, in vetusis inscriptionibus spud Gruterum, pag. 446. et Reines. pag. 404. Unde Æsinatem ex Umbria caseum commendat inprimis auctor, libro hujus operis undecimo, cap. 97.
- s Senogallia] Σήνα Γάλλικα Ptolem.

 111. 1. in Semnonibus. Silius lib. v111.

 Et Senonum de nomine Sena Galiorum a populis traxit per sæcula nomen.' Senones Gallos Alpes trans-

- gressos habuit conditores: nunc Singaglia, in Ducatu Urbini. In decretis Symmachi Papæ, p. 264. 'Venantius Senogalliensis Episcopus.'
- h Metaurus] Melæ 11.4. flumen Metaurus. Nunc Métaro, vel Mitro: Urbini Ducatum præterluit, in Adriamque devolvitur.
- ¹ Colonia: Ita scripsi, ex Mas. pro Colonia: ut sequentibus tribus oppidis vox eadem præterea communicetur.
- J Fanum] Melæ, loc. cit. Colonia Fanestris. In decretis Symmachi Papæ, p. 259. 'Vitalis Fanastris' Episcopus subscribit. Gruter. p. 475. ORIVNDVS. COLONIA. JVLIA. FANO FORTVNÆ. Nunc Fano, in Ducatu Urbinate.
- k Pisaurum] Gruter. pag. 433. Co-LONIARVM. PISAVR. ET. FANEST. Deducta colonia est ab Antonio, ut Plutarchus docet in ejus Vita, pag. 943. Sed et prius quoque, anno fere Urbis 569. ut ex Velleio liquet, lib. 1. Nunc oppido Pésaro, amni Foglia nomen est, in Ducatu Urbinate.
 - 1 Et intus] Subintellige, colonia

diates, Asisinates, Arnates, Asinates, Camertes, Casuentillani, Carsulani, Dolates cognomine Salentini, Fulginates, Foroflaminienses, Forotulienses, cognomine Concupienses: Forobrentani, Forosempronienses, Iguini, Interamnates, cognomine Nartes: Mevanates, Me-

Chiffi.—6 'Ita bene Rezzonicus ex Inscriptt. vett.' Brotier. Asirinates edd. vett.—7 Camentini Vet. Dalec.—8 'Ita Mss. Reg. et editio princeps. Sine anctoritate in recentioribus editionibus emendatum: Forqulienses, cognomins Concubienses.' Brotier.—9 Sic ex codd. emendavit Harduin. consentiente Chiffi. Forobremitani exhibent edd. vett.—10 'Ita cod. Reg. 1. editio princeps, et vetus Inscriptio apud Rezzonicum. Dicti quoque sunt Igurini, nunc

NOTÆ

intus: nt superiores duæ in ora. Gruter. pag. 851. Col. Jvl. Hispelli. Et pag. 19. Coloniæ Tvdertis, reperta inscriptio Tuderti, quod vulgus nunc Tedi vocat, ad Tiberim. Apud Frontin. p. 93. Colonia Fida Tuder. Hispellum nunc castrum est prope Fulginium, Ispello et Spello. In decretis Pelicis Papæ, p. 255. 'Epiphanio Spellati.'

- m De cetero] Alterius generis, inquit, oppida: nec jam coloniæ, sed municipia, vel libera, vel stipendiaria.
- * Amerini] Ab Ameria, quæ nunc Amelia, in Ducatu Spoletino.
- Attidiates] In Marchia Anconitana, ad fontes amnis Æsis, oppidum est Fabriano: cujus in agro Attidiatium pagus est, Attigio. Vetus Inser. apud Holsten. p. 83. R. P. Attidiatium.
- P Asirinates Mss. omnes, pro Asisinates, ab Asisio, bujus nunc etiam nominis oppido, D. Fraucisci cultu ac religione satis claro, de quo etiam Ptolemæus in Umbria. Gruter. p. 21. Mynicip. Asisinativm.
- q Arnates] Ab "Αρνα oppido Vilumbrorum, apud Ptolem. 111. 1. Nune Civitella d'Arno, trans Tiberim, ex adverso Perusiæ.
 - " Æsinales] Oppidum Ptolemeo,

- Alors. Apud Gruter. p. 446. Cor. Æsis, ad amnem cognominem de quo supra, in Marchia Anconitana: nunc Iesi.
- Camertes] Oppidum Camerinum: nunc quoque Camerino, in Marchia Anconitana.
- t Casuentillani] Casentinum oppidum, apud Frontin. p. 83. pro Castentinum. Gruter. p. 411. MVNICIPI. CASVENTINORYM.
- " Carsulani] Oppidum Carsulæ: Tacito Hist. 111. p. 77. ager Carsulanus. Apud Plin. Jun. Epist. 1. 4. Quantum copiarum in Ocriculano, in Narniensi, in Carsulano, in Perusino tuo? Nunc jacet: radera in Ducatu Spoletino, in itipere a Narnia Perusium, ad diversorium Carsulam.
- v Fulginates] Fulginium, Foligno, in Ducatu Spoletino. Gruter. p. 347. FYLGINIA.
- * Forofam.] Φόρος Φλαμινίου, Ptolem. 111. 1. Gruter. p. 847. CIVITAT. FORO. FLA. Nunc est castellum Forflamme, millibus passuum duobus a Fulginio.
- * Forecempron.] 46pos Anumepurlas Ptolem. loc. cit. nunc Fossembrone, in Ducatu Urbinate.
- J Iguini [Igurini] Inscriptio apud Gruter. p.847. CIVITAT. IGVVINORVM.

vanionenses, ^{11 b} Matilicates: ^c Narnienses, quod oppidum Nequinum ^d antea vocatum est: Nucerini ^e cognomine Favonienses, et Camellani: ^f Ocriculani, ^{12 g} Ostrani, ^h Pitulani, ^l cognomine Pisuertes, et alii Mergentini: Pelestini, ¹³ Sentinates, ^j Sarsinates, ^k Spoletini, ^l Suasani, ^m Sestinates, ^h

Gubbio.' Brotier. Iguini etiam Dalec. Elz. et Gronov. Iguini aliw edd. 'Ligunini ex inscripto vetusto lapide Aldus in Comment. Cæs. Inginini Vet.' Dalec. Inguini Lugd. Erasmi. Mox, pro Nartes, Gronov. Naries.—11 Mevanienses Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gronov. Mevanionenses Harduini codd. et Vet. Dalec. cum edd. Harduin. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.—12 Otriculani Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Elz. et Gronov. 'Ocriculani legendum ab 'Ocriculani legendum ab 'Ocriculo' Vilumbrorum oppido; cujus meminit et Ptolemeus III. 1.' Dalec. Pro Camellani, quod firmant Ed. pr. et Inscriptt. vett. cetera edd. Camelani.—18 Pestini Vet. Dalec. Mox in Chiffl. Spoientini, Suarrini; Vet. Dalec.

NOTÆ

Nunc Eugubio, in Urbini Ducatu. Iguvium Ciceroni ad Attic. vii. 18. p. 212. et Nonio, verbo 'Apisci: 'et in ' Projicere,' Iguvini. Vide tractatum singularem Augustini Steuchi Eugubini, de nomine Urbis suæ.

- * Nartes] Gruter. p. 422. CIVITAS INTERAMNATIVM. NARTIVM. Ab amne Nare, cui appositum oppidam, quod nunc Terni vocant.
- * Mevanates] A Mevania oppido, Bevagna, in Ducata Spoletino, ad ammem Clitamnum. Mnovaría Ptolem. III. 1. Mevania Lucano I. 473. In decretis Felicis Papæ, p. 255. 'Innocentio Mibanati,' pro 'Mevanati.'
- Mevanione, seu minore Mevania. Vide Notas et Emend. num. 75.
- c Matilicates] Matilica oppidum, Frontino, pag. 106. hodieque hujus nominis, Matelica, in Marchia Anconitana. In decretis Felicis Papæ, pag. 255. 'Equitio Matellicati.'
- d Nequinum] Apud Gruter. pag. 196. DE SAMNITIBUS. NEQUINATIBUSQUE. A Nare fluvio, que aliuitur, alterum nomen habet 'Narni,' teste Livio lib. x. p. 173.
 - Nucerini] Neuropia colonia Ptole-

mæo 111. 1. in Olumbris: hodie No-

- f Camellani] Id cognomen Nucerize alterius fuit, quæ Favonize vicina fuit. Camiliani prope Nuceriam fieri mentionem, in vetere quodam instrumento, scribit Holsten. in Ital. pag. 92.
- s Ocriculani] Sic Mss. et Gruter. pag. 422. Straboni, lib. v. pag. 227. 'Οκρίκλοι. Nunc Otricoli, in limite Ducatus Spoletini, infra Narniam, ab Otriculo vetere, abi Ecclesia S. Victoris, aliquantum dissitum.
- h Ostrani] Oppidum Oorpa Ptolemmo, in Semnonibus mediterraneum. Nunc extant vestigia sub Monte Nuovo, ad ripam Mism fi. qui juxta Senogalliam in mare influit. Vinc. Mar. Cimarelli, Hist. Gall. Senon. II. 4.
- i Pitulani] Et Pitulum ab his diversum, jam in prima regione vidimus.
- J Sentinates] Frontino de Coloq. p. 107. 'Sentis oppidum.' Apad Gruter. p. 467. ORDO. ET. PLESS. SENTINATI. Zerrudrur meminit Dio lib. XLVIII. p. 864.
- k Sarsinates] Apud Gruter. pag. 1096. SARSINATIVM. Iidem Sassi-

Suillates, Tadinates, Trebiates, Tuficani, Tifernates cognomine Tiberini, 4 et alii Metaurenses: Vesionicates, Urbanates cognomine Metaurenses, et alii Hortenses: Vettonenses, Vindenates, Viventani. In hoc situ in-

Spoletini, Suarreani; Gronov. et al. vett. Spoletini Suarrani.—14 Tibernates c. Tiberini Chiffl. Tyernates cognomine Tiburini Vet. Daloc. Tifernates c. Tibertini odd. vett. et Gronov. Mox, Chiffl. Vesinicates. Pro Urbanates edd. vett. et Gronov. Urbinates.—15 Mettionenses Chiffl. Vettionenses edd. vett. et Gronov. Mox, Vindinates edd. vett. item Elz. Gronov. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Vindenates Ed. pr. et Inscriptt. vett. ap. Brotler.

NOTÆ

nates dicti, apud Martial. III. 58. et apud ipsum Gruterum, pag. 322. 474. 922. aliasque. Nunc etiam Sassina, in limite Romaniolæ, ad Sapim flumen, Savio.

- 1 Spoletini] Spoletum Spolete.
- Sussenti Ut prius Asirinates, pro Asisinates dicti: sic modo Suarani in Mss. pro Susseni. Fuit in Senogalliensi agro Ducatus Urbini. Situm oppidi, ac vestigia, describit accurate Cimarellus II. 5.
- ri fluminis, Monasterium esse ait Cluverius Ital. lib. 11. pag. 622. cui Sestino nomen. Apud Gruter. pag. 108. SESTINO.
- Suillates] Nunc Sigello, in limite Marchiæ Anconitanæ, haud procul Iguvio. Cluver. Ital. lib. II. pag. 617.
- P Tadinates] Tadinarum mentio apud D. Gregor. referente Holsten. in Ital. pag. 85. Vestigia inter Noceram et Gualdum, in confinio Ducatus Spoletini, et Marchiæ Ancon. conspici etiamnum ait.
- q Trebiates] Ab oppido Trebia, nunc Trevi, inter Fulginium et Spoletum. Itiner. Hlerosol. 'Spoleto Trevis, XII. Fulginis, v.'
- Tuficani] Ptolemæo III. 1. 'Ισόφικον in Olumbris, pro Τσόφικον. Frontino, pag. 108. Tuficum oppidum. Fuit, auctore Holsten. in Ital. p. 91. inter Matelicam et Fabrianum, prope

Attidiem.

- * Tiberini] Hi ab amne Tiberi, isti a Metauro fluvio, quem accoluere, nomen sortiti sunt. Tifernum Tiberinum, Città di Castello: Metaurense, S. Angelo in Vado, in Ducata Urbinate. In decretis Hilari Papæ, pag. 250. subscribit 'Lucifer Tifernis Metauris.' Et in decretis Symmachi, p. 265. 'Innocentius Direntium Tiberinorum:' credo, pro 'Tifernatium Tiberinorum.' Plinius Junior, Epist. IV. 1. 'Oppidum est prædiis nostris vicinum. Nomen est Tiferni Tiberini.'
- t Metaurenses] A Metauro rursum Urbinatibus his cognomen: nunc Castel Durante. Cimarell. 11. 2.
- * Hortenses] Horum oppidum Urbinum, nobis Urbin: Ducatus tituio nobile.
- v Vettonenses] Antonino, Vetona, xiv. M. P. a Perusio. Nunc Bettona, infra Assisium. Apud Gruter. pag. 487. R. P. VETTONENSIVM.
- w Vindenates] Apud Grater, p. 411.
 Mynicip. Casventinorym. vindenativm. v. b. et. Qyidqvid, &c. Scriptum haud dubie fuit, vib. hoc est, Vibentanorum, quos cum Vindenatibus conjungit auctor. Vibentani enim, pro Viventanis, ut in Saloninenummo e Gaza regia, beneri. cenetrici. pro veneri. Et in Trajani nummo, Danveiys, vicissim, pro Danveiys.

teriere Feliginates, et qui Clusiolum tenuere supra Interamnam: et Sarranates, cum oppidis, Acerris,^x quæ Vatriæ ¹⁶ cognominabantur, Turocelo, quod Netriolum.¹⁷ Item Solinates Curiates, ¹⁸ Fallienates, Apiennates. Interiere et Arienates cum Crinovolo, et Usidicani, et Plangenses, Pisinates, Cælestini. Ameriam suprascriptam Cato ⁷ ante Persei bellum conditam annis DCCCCLXIV.¹⁹ prodidit.

XX. (XV.) Octava regio determinatur Arimino, Pado, Apennino. In ora fluvius Crustumium, Ariminum colonia cum amnibus Arimino et Prusa. Fluvius hinc Rubico, quondam finis Italiæ. Ab eo Sapis, et Vitis, et Anemo: Ravenna Sabinorum oppidum, cum amne Bedese, ab

—16 Gronov. quæ Vafriæ.—17 Vetriolum Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gronov.—18 Ita ex codd. emendavit Hardnin. consentiente Chiffi. ita quoque edd. Hardnin. 1. 2. 8. Miller. Bipont. et Franz. Suriates Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Leyd. Frankf. Lugd. 1606. Elz. et Gronov.—19 Chiffi. DCCCCLXIII.

CAP. XX. 1 Ita codd. Regg. Ambrosian. et Ed. pr. Arimino et Aprusa.

- * Acerris] Aliæ sunt Acerræ in prima regione, de quibus Livius, lib. xxIII. pag. 233. Stephani forte 'Α-χάβρα, μεταξύ τοῦ Πάδου καὶ τῶν 'Αλ-πίων. De his multa Cluver. Ital. lib. I. pag. 244.
- y Cato] Sic Annius quidem Viterbiensis in falsis Excerptis Originum, quæ Catoni ascripsit, pag. 141.
- * Crustumium] Rapax Crustumium Lucano 11. 406. cum oppido cognomine, non procul Arimino, inquit Schol. Lucani Sulpicius. Nunc Conca dicitur, inter Pisaurum, (ubi oræ lustrandæ cap. sup. Plinius finem fecit,) et Ariminum, in Adriam labens.
- b Ariminum] Nunc Rimini. Gruter. p. 481. COLON. ARIM. Hanc amnes duo alluunt: latere meridiano, Ausa: septemtrionali, Marecehia. Hic Plinio, Ariminum: ille Aprusa, dicti. Vide Raph. Adimari de Situ Arimin. p. 49.

- ° Rubico] Nunc Luso, ut egregie demonstrant, tum scriptor citatus, de situ Arimin. pag. 15. tum Jacob. Villanius, libro cui titulum fecit, 'Ariminensis Rubicon.' Deductam eo coloniam, anno Urbis 486. ex Velleio, lib. 1. scimus, Sempronio, Appioque Coss.
- ^d Quondam finis] Ante divisionem Italiæ ab Augusto factam. Vide Lucan. 1. 215.
- * Ab eo Sapis] Hee fluviorum nomina: Sapis Cessanam alluit, unde et Savio et Rio di Cessa dicitur a Baccio de Vinis Ital. lib. v. pag. 263. Vitis est Bevano: Anemo deinde sequitur, quem Montone vocant: qui Ravennam a septemtrione alluit. Ex his prioris tantum fluvii mentio in vetusto lapide apud Reinesium, pag. 479. Inter. Pontem. Sapis. &c.
- ' Sabinorum] A Sabinis conditum. Sed prius a Thessalis, ut auctor est Strabo lib. v. pag. 214.

Ancona cv. m.² pass. Nec procul a mari, Umbrorum ^h Butrium.³ Intus coloniæ: Bononia, ⁱ Felsina vocitata, cum princeps Etruriæ ^j esset: Brixillum, ⁴ ^k Mutina, ⁱ Parma, Placentia. Oppida: Cæsena, ^m Claterna, Forum ⁿ Clodii, Livii, ^o Popilii, ⁵ Truentinorum, Cornelii: Faventini, ^p Fiden-

Gronov. Harduin. et edd. recentt.—2 Ita ex codd. emendavit Harduinus, cum antea legeretur CII. M.—3 Umbrorum Brutium Chiffl.—4 Brixella Pintian. Mox, Mutina parva Chiffl,—5 Pompilii Vet. Dalec. Mox, pro Truen-

- 5 Bedese] Nunc Ronco et Bedese vocant: Ravennam fere cingit a meridie.
- h Umbrorum] Subintellige oppidum, ab Umbris conditum. Βούτριος τῆς 'Ραονέννης πόλισμα, Straboni lib. v. pag. 214. et Stephano. Ptolemæo III. 1. in Cenomanis, male.
- ¹ Bononia Mela II. 4. 'Mutina et Bononia coloniæ Romanorum.' A quibus deducta colonia fuerit diversis temporibus, colligit Cluverius Ital. lib. 1. pag. 283. Adde Dionem lib. 1. pag. 422. De Felsinæ cognomine Pseudo-Cato, in Excerptis, pag. 135.
- J Etraviæ] Rebus Tuscorum florentibus, cum universa quoque Italia Tyrrhenia nuncuparetur.
- k Brixillum] Vel Βρίξελλον, ut Ptolem. 111. 1. in Gallia Togata. Nunc Bressello, ad Padum, in limite Ducatus Mantuani.
- 1 Mutina] Modene. Colonia Livio lib. XXXIX. pag. 504. et Parma quoque: de qua speciatim apud Gruter. inscriptio, pag. 492. Col. Ivl. Avo. Parm. Placentiam coloniam esse factam beili secundi Punici anno pri mo, scribit Ascon. Pedian. ad Orat. Cic. in Pison. pag. 2. 'Sub adventum in Italiam Hanibalis,' Velleius lib. I.
- m Casena] Nunc quoque Cesena, ad amnem Savio. Claternam prope

- Bononiam, jam tum D. Ambrosii ævo in ruinis jacuisse, vidit Holsten. in Ital. pag. 14.
- * Forum] Quid Fora essent, diximus cap. 5. Forum porro, ne turbetur series elementorum, singiliatim in his omnibus repetendum: ut sit Foro-Claudii, Foro-Livii, Foro-Popilii, vel Populi: Foro-Truentinorum, Foro-Cornelii.
- · Livii, &c.] Livii, apud Anton. male Julii: nunc Forli, in Romaniola Popilii, quatuor a Foro Julio mili. pass. Forlimpopolo: sæpius Forli piccolo, sen Forum Livii minus vocitatum, Truentinorum, in vet. inscr. apud. Gruter. p. 492. FORODRVENT. Hodie Bertinero, haud procul Arimino. Cornelii, nunc Imola est, in Romaniola, ut recte Cinverius probat, Ital. lib. I. p. 290. Hoc loco libri vulgati Cornelii, Laccini, fere exhibent : sed posteriorem vocem, cum nec ulli eam Mss. codices agnoscant, nec oppido ulli eo nomine Geographorum quisquam adjudicet, intrepide induximus. De foro Cornelli, Prudentius жері отефаны, Hymn. 1x. in S. Cassianum : 'Sylla Forum statuit Cornelius: hoc Itali urbem Vocitant ab ipso conditoris nomine.'
- P Faventini] Facenza, in Romaniola. Fidentini, a Fidentia, qua de Ptolem. III. 1. in Togata Gallia: ubi nunc Borgo di S. Domnino, ultra Cremo-

tini, Otesini, Padinates, Regienses a Lepido, Solonates, Saltusque de Galliani qui cognominantur Aquinates: Tannetani, Veleiates cognomine veteri Regiates: Umbranates. In hoc tractu interierunt Boii, quorum tribus CXII. fuisse auctor est Cato: item Senones, qui ceperant Romam.

(XVI.) Padus e gremio 9 Vesuli a montis celsissimum in cacumen Alpium b elati, 10 finibus Ligurum Vagiennorum, c

tinorum margo edd. Dalec. et Gronov. Brintanorum.—6 Cornelii, Laccini, Faventini, Gronov. et al. vett. Cornelii, Licinii, Faventini Chiffl.—7 Ita codd. Regg. Brot. Vatic. Riccard. et Medicæi; nec aliter Ed. pr. Rom. et alim antiquiss. Saltesque Harduin. 1. 2. 3. et recentt.—8 Tannitani Regg. Brot. Chiffl. Riccard. et Medic. Tanetani edd. vett. item Elz. Gronov. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Mox pro, cognomins veteri Regiates, quod ex conjectura Ressonici recepit Brotier, c. Vecteri: Regiates exhibent Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elz. Gronov. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. c. Vecteri: Vagiates Pinet. Deinde Umbanates Chiffl. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Umbinates Vet. Dalec. Immo Umbranates; nam Umbinates in sexta regione censentur. Gelsa.—9 Padus gremio Harduin. 2. 3. Bipont. et Franz.—10 Ita codd. Harduini, Dalec. et Chiffl. item edd. Harduin. et recentt. is caumen elati Gronov. et edd.

NOTÆ

nam Padumque, in limite ditionis Mediolanensis: ut recte Cluver. lib. I. pag. 268.

of Otesini] Vetus inscript. apud Cluver. lib. 1. pag. 282. REIP. OTESINORYM. Padinates, ubi nunc castellum Bondeno, ad Panari, Padique confluentes, ut Cluverius conjicit, loc. cit.

r Regienses] Regium Lepidum colonia dicitur a Ptolem. loc. cit. Nomen ab Æmilio Lepido habet: nunc Reggio, in Ducatu Mutinense.

*Solonates] Grnter. pag. 1095. So-LONATIVM. ARIMINENSIVM. Nunc Citta del Sole, IV. mill. pass. supra Forum Livii.

'Saltusque [Saltesque] Non Saltusque: ut prins: neque enim nemoram, sed populorum nomina nunc quæruntur.

Tannetani] Antonino, Tannetum, octavo a Parma lapide. Tanneror Ptolem. III. 1. in Togata Gallia. Nunc

Tanedo.

v Veleiates, igc.] Rectius forte legeretur, Veliates, cognomine veteri Regiates: id enim ordo literarum exigit, ne interturbetur.

w Ceperant Romam] Brenno duce. Vide Liv. lib. v. p. 98. et 99. Polyb. lib. II. pag. 150. Paul, Diac. Rerum Longob. xI. 24. Id vero contigit anno Urbis ccclxiv. xiv. Kal. Sextiles, ut ait Tacitus Annal. xv. pag. 254. De Boiorum excidio, vide Polyb. lib. II. De Senonum elade, Florum I. 13.

^a E gremio Vesuli] Le Mont Visoul, in Sabaudia. Hac verbis totidem Martianus lib. vi. de Italia, pag. 205. et Mela II. 4.

b Cacumen Alpium] Ita Mss. et Martianus: hoc est, qui plurimum inter Alpinos montes assurgat.

^c Vagiennorum] De his egiunus, cap. 7.

visendo fonte de profluens, condensque sese cuniculo, et in Forovibiensium e agro iterum exoriens, nulli amnium claritate inferior: Græcis dictus Eridanus, ac pœna Phaëthontis illustratus: augetur ad Canis ortus liquatis nivibus: agris quamvis torrentior, di tamen ex rapto sibi vindicans, atque ubi liquit agros, ubertate largior: trecentis m. pass. a fonte addens meatu duodenonaginta, nec amnes tantum Apenninos Alpinosque navigabiles capiens, sed lacus quoque immensos in eum sese exonerantes, omni numero xxx. flumina in mare Adriaticum defert. Celeberrima ex iis, Apennini latere jactum Tanarum: Trebiam Placentinum: Tarum, Inciam, Gabellum, Scultennam, Rhenum: Alpium vero Sturam, Orgum, du Durias duas, m.

vett. Mox Ligurum Gabiennorum Vet, Dalec.—11 Vet. Dalec. a Gracis. Paulo poet, Chiffi. inlustratus: a. ad C. ortum.—12 Ita codd. Harduin. et Dalec. cum edd. Harduin. et recentt. agris, quam navigiis terrentior edd, vett. et Gronov. Vid. Not. Var. Mox vendicans codd. Dalec. et Chiffi.—13 Margo edd. Dalec. et Gronov. meetui, ut sit Padi cursus P. 3088.—14 Sic codd. Chiffi. et Harduin. item edd. Harduin. 1, 2. 3. Miller. Bipont. et Frans.

- Visendo fonte] Singulari, mirabili, conspicuo: quoniam videlicet mediis diebus æstivis velut interquiescens semper erat, ut dictum est 11. 106. Sic idem Plinius, x. 44. upupam dixit, 'crista visendam plicatili.'
- Forovibiensium] În parte Vibleni agri, inquit Martianus, quod idem est. De Foro Vibii, cap. seq.
- ¹ Agris quamvis terrentior] Quamvis auctus, inquit, in adjacentes agros Padus irruat, fœcundiores illos reddit humectando, et ubertatem eis largiendo: non exhauriendo vastat, aut depopulatur. Vide Notas et Emend. num. 76.
- s XXX. flamina] Martianus, loc. cit. et Solinus cap. 2. p. 14. Ad xL. hodie Geographi numerant, quorum xv. læva recipit ripa, reliqua dextera.
- h Tanarum] Tanaro, nobis le Taner. In Padum infinit juxta oppidum Bassignano, in Liguria.
 - Trebiam Placent.] Trebia, clade

- Romanorum insignis, Placentinos irrigat campos, unde ei legitimum Placentini cognomen. Vulgo *Trebbia*.
- J Tarum] Taro, per agrum Parmensem decurrit. Niciam Lenza vocant accolæ Brixellenses. Gabellum, la Secchia, Manutani, quorum in
 agro ex adverso Mincii confluentis in
 Padum delabitur. Scultennam Panaro Ferrarienses, quorum in extrema ditione is Padum subit.
- k Rhenum] Hunc Silius lib. vitt.
 non Rhenum absolute, sed parvum
 Rhenum appellavit, ut a Germanico enm Rheno distingueret: 'Parvique Bononia Rheni,' inquit: nam
 Bononiam Rhenus præfluit, quem accolæ Reno vocitant.
- ¹ Sturam] Stura nomen hodieque retinet, haud procul Augusta Taurinorum. Orgum Orco vocant accolæ. Vide Notas et Emendationes num. 77.
 - " Durias duas] Ita libri omnes:

Sessiten, Ticinum, Lambrum, Adduam, Ollium, Mincium. Nec alius amnium tam brevi spatio majoris incrementi est. Urgetur quippe aquarum mole, et in profundum agitur, gravis terræ, quanquam deductus 15 p in flumina, et fossas inter Ravennam Altinumque per CXX. M. pass. tamen qua 16 largius vomit, septem maria dictus facere.

Augusta fossa ¹⁷ Ravennam trahitur, ubi Padusa ^q vocatur, quondam Messanicus appellatus. Proximum inde ^r ostium magnitudinem portus habet, qui Vatreni dicitur, quo Claudius ^t Cæsar, e Britannia triumphans, prægrandi illa domo verius quam nave intravit Adriam. Hoc ante Eridanum ostium dictum est, aliis Spineticum, ¹⁸ ab urbe

Morgum edd. vett. et Gronov.—15 Margo edd. Dalec. et Gronov. diductus.—
16 Ita codd. Harduini et Chiffi. item edd. Harduin. 1. 2. 3. et recentt. Altinunque CXX. M. pass. tamen quia edd. vett. et Gronov.—17 'Ita bene codd. Regg. 1. 2. sic quoque esse emendandum recte viderunt Claverius et Rezsonicus.' Brotier. Angusta fossa edd. vett. item Gronov. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.—18 Vet. Dalec. Spireticum. Mox codd. Chiffi. et

NOTÆ

etsi ex Grammaticorum legibus duos rectius videatur. Duria minor, la Petite Doire, Taurinensem agrum; Major, La Doire, Montisferrati partem alluit, quæ Boream spectat.

- » Sessiten] Qui Sessis Ennodio dicitur: Vercellensibus accolis la Sessia.
- o Ticinum] Tesino. Papiam alluit, Pavie, cui et suum nomen impertit. Lambrum il Lambro vocant, et flume di Marignano: inter Ticinum et Placentiam: mox Addua, supra Cremonam, Pado excipitur: Ollius, Oglio, inter Cremonam et Mantuam. Hauc denique Mincius alluit, Menzo. Ulvosum Lambrum, coeruleum Adduam, pigrum Mincium appellat Sidonius I. S. De amne Addua multa Cassiodorus pereleganter XI. 14.
- P Quanquam deductus] Divisus, distractusque plurimis, inquit, manu factis fossis, fluminibusque, inter Altinum et Ravennam, cxx. M. passuum

- spatio Padus attenuatur, exhauriturque: nihilominus qua parte majorem evomit vim aquarum, non stagna sive paludes, sed maria septem facere dicitur.
- 9 Ubi Padusa] Virgil. Eneid. XI. 457. Piscosove amne Padusæ.' Quem in locum Servius: 'Padusa,' inquit, 'pars est Padi, quæ quibusdam locis facit paludem, quæ plena est cygnorum.' Loci hujus intellectus est Padum ea parte, qua Ravennam fossa trahitur, Padusam vocari, quondam etiam ibi Messanicum appellatum.
- r Proximum inde] Padusa, seu Padi ostium, nunc Porto di Primaro.
- ⁴ Qui Vatreni] Ab amne Vatreno, de quo mox, in Padum influente.
- t Claudius] Anno U. C. DCCCCVII. C. Crispo 11. T. Statilio, Coss. Dio, lib. Lx. p. 680.
- " Adriam] Mare Adriaticum. Sie Horat. 1. Od. 33. 'Fretis acrior Adriae.'

Spina, quæ fuit 'juxta, prævalens, ut Delphicis ' creditum est thesauris, condita a Diomede. Auget ibi Padum Vatrenus ' amuis, ex Forocorneliensi agro.

Proximum inde ostium Caprasiæ, dein Sagis, inde Volane, o quod ante Olane vocabatur. Omnia ea flumina, fossasque, primi a Sagi fecere Tusci: egesto amnis impetu per transversum in Atrianorum paludes, quæ septem maria appellantur, nobili portu oppidi Tuscorum Atriæ, a quo Atriaticum mare ante appellabatur, quod nunc Adriaticum.

Inde ostia e plena, Carbonaria e ac fossiones Philistinæ, quod alii Tartarum e vocant: omnia ex Philistinæ fossæ abundatione nascentia: a accedentibus Athesi ex Triden-

Dalec. quæ fuit juxta prævalens. Delphicis (ut creditum est) thesauris a Diomede condita.—19 Alana Chiffl. Paulo post, pro Sagi codd. Chiffl. et Dalec. exhibent Asagi.—20 Ita codd. Ambrosian. et Editio princeps. Inde estis plena: Carbonaria in ceteris edd.—21 Codd. Dalec. abundatione enascentia. Mox Athesi edd. ante Brotier. Atesi Editio princeps et Rezzonicus. Deinde

NOTÆ

v Qua fuit] Interiese jam ævo suo significat. Ab ea ostium Σπινῆτα vocat Dionys. lib. 1. p. 15.

ŗ

- w Ut Delphicis] Spinetarum thesaurum Delphis ostendi solitum auctor est Strabo lib. v. p. 214. Oppidum a Diomede conditum, Pseudo-Cato in Exc. Orig. p. 135.
- * Vatrenus] Idem Saternus vocitatas, modo Senterno, qui Forum Cornelii alluit, hodie, ut diximus, Imola.
 Martialis, 111. 67. de pigris nantis:

 * Cessatis pueri, nihilque mostis, Vatreno, Eridanoque pigriores, Quorum
 per vada tarda navigantes, &c.
- y Caprasia? Caprasiæ et Sagis, quæ Padi ostia fuerunt, nunc obsenrior investigatio est, locorum facie
 immutata stagnis Comaclensibus,
 Stagni di Comacchio. Superest majus
 ibi ostiam unum, quod hodie Porto di
 Magnatacca nominent: quod sive Caprasias, sive Sagin, possis interpretari.
 - ² Volane] Ab oppido, quod huic Delph. et Var. Clas. Plinius.

- Eridani alveo impositum est, hodieque ei ostio nomen, Porto di Volama: amni ipsi, a Ferraria usque ad ostium, Il Po di Volama.
- ^a A Sagi Ita libri omnes. Oppidi id nomen videtur fuisse de quo Pseudo-Cato in Excerpt. Orig. p. 186.
 ^c Post Padi ostia Ravenna, . . . Interiit Saga, appidam Etrascorum: ubi et Atria, a quo mare Atriaticum, quod nunc Adriaticum.
- Adriæ] Longe hæc diversa ab Adria colonist quintæ regionis, sive Piceni, de qua cap. 18. Retinet nomen Adria tenue magnæ urbis vestigium: episcopali tamen titulo mobile, inter Padi et Athesis ostia.
- c Inde ostia] Que magis in Boream vergunt.
- ** Tartarum Hodieque Tartare.

 Meminit hujus Tacitus Hist. 111.
 p. 68.
- e Atesi [Athesi] L'Adige. Veronensinm amnis est.

tinis 'Alpibus, et Togisono ex Patavinorum agris. Pars eorum et proximum portum fecit Brundulum, sicut Edronem' Meduaci duo, ac fossa Clodia. His se Padus miscet, ac per hæc effunditur, plerisque, ut in Ægypto Nilus, quod vocant Delta, triquetram figuram inter Alpes atque oram maris facere proditus, stad. duum m. circuitu. Pudet a Græcis Italiæ rationem mutuari. Metrodorus tamen Scepsius dicit, quoniam circa fontem arbor multa sit picea, quales Gallice vocentur Padi, hoc nomen accepisse. Ligurum quidem lingua amnem ipsum Bodincum solutori, quod significet fundo carentem. Cui argumento adest oppidum juxta Industria, vetusto nomine Bodincomagum, ubi præcipua altitudo incipit.

XXI. (XVII.) Transpadana appellatur ab eo regio undecima, tota in mediterraneo, cui maria cuncta fructuoso alveo importat. Oppida: Vibiforum, Segusio. Colo-

Vet. Dalec. Alpibus et Trogisono.—22 Ita codd. Regg. Brot. Editio princeps, et Rezzonicus. Medoaci duo edd. vett. item Gronov. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.—23 Margo edd. Dalec. et Gronov. Italia narrationem.—24 Ita codd. Harduin. et Chiffl. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. vocentur, Padum hoc nomen accepisse edd. vett. et Gronov.—25 Bodingum margo edd. Dalec. et Gronov.

CAP. XXI. 1 Vet. Dalec. nona hic et in lemmate hujus capitis .- 2 'Ita

- f Tridentinis] Eædem Rhæticæ appellantur, a capite Rhætiæ Tridento. Comitatum Tirolensem a Venetis, ab Insubribus Rhætos disterminant.
 - Togisono] Hodie Bachiglione.
- h Brundulum] Nunc quoque Brondolo.
 - 1 Edronem] Nunc Chioza.
- J Meduaciduo] Brenta, et Brentella, accolæ vocant. Fossa Clodia ea mihi esse videtur, quam nunc Fossam Paltanam appellant.
- * Metrodorus] Et Pseudo-Cato in Excerpt. Orig. p. 185. et 186. Scaliger. Exercit. 87. p. 154. ab Syrorum voce Pad, quæ campum significet,

- Padum appellatum esse ait. Menagius in Origin. Ital. p. 702. a Græca voce βάθος, quæ profundum sonat, Padi nuncupationem derivat.
- ¹ Bodincum] Polybius lib. 11. ab accolis ait Bosephor vocari. Nic. Cherier Hist. Delphin. lib. 11. p. 94. alt voculam Inc, sine; Bod (unde Gallis etiamnum le Bout) finem, fundum, sive extremum significare: Bodincum proinde, voce ex utraque conflata, fundo carentem sonare.
- * Industria] Casal, de quo cap. 7. in regione Italiæ nona.
 - " Altitudo] Padi fluminis.
- ² Fructuoso alveo] Padi alveo, ob importationem variarum mercium,

niæ ab Alpium radicibus, Augusta Taurinorum,^d antiqua Ligurum stirpe, inde navigabili Pado.³ Dein Salassorum ⁴ Augusta Prætoria, juxta geminas Alpium fores Graias ^f atque Peninas.⁵ His Pœnos,⁵ Graiis Herculem transisse memorant. Oppidum Eporedia,^h Sibyllinis a

bene cod. Reg. 1. Ambrosian. et Rezzonicus; nec aliter Plinius, xix. 2.'
Brotier. Ceteræ edd. exhibent, fructuoso alveo important. Mox Vet. Dalec.
Biviforum; Editio princeps et Reg. Brot. 1. Vibiforum; edd. vett. cum Gronov. Harduin. 1. 2. 3. Miller. et recentt. Vibi forum. Deinde pro Segusio
Ptolemæus habet Setusum.—3 Chiffl. inde navigabili Pado antiqua Ligurum
stirpe.—4 Salanorum cod. Dalec. Mox, Alpium fores Chiffl. quod recepit Harduin. eumque secuti recentt. Alpium fauces edd. vett. et Gronov.—5 'Ita
bene Mss. Reg. Ambrosian. et Cl. Rezzonicus. In Inscriptione vetere, DEO
PENINO. Nomen sane ductum a voce Celtica, pen, quæ apud Aremoricos
caput et verticem adhue significat.' Brotier. Edd. vett. cum Gronov. Har-

NOTÆ

rerum omnium copiam afferente: et regioni huic fertili alveo suo copiosissime suggerente omnium rerum usus, canctaque commoda, quæ in ora positis præstare maria ipsa consueverint.

- b Vibiforum] Sive Forum Vibii, cujus oppidani sup. cap. Forovibienses dicti. Nunc Castel Fiori, in Taurinorum finibus.
- c Segusio] Nunc Suse, in Gallim
- d Augusta Taurin.] Turin. Nummus Neronis in Thes. Goltzii, p. 240. Col. Ivl. Avg. Tavrinor.
- Salassorum] Σαλασσίων Αδγούστα Πραιτωρία κολωνία, apud Ptolem. 111. 1. et in nummo Tiberii apud Goltz. p. 287. Augusta, quod jussu et auspiciis Augusti condita. Prætoria, quod Prætorianorum colonia eo deducta, anno U. C. DCCXXIX. Vide Dionem lib. L111. p. 514. Nomen antiquum retinet, Aosta et Augusta Italis: nobis Aouste.
- f Graias] Graiarum Alpium tractus a moute Ceniso, hoc est, ab Alpibus Cottiis, usque ad Pœninas pertinet, quas vulgo vocant, Monte di S. Bernardo maggiore.
- # His Panos] Unde fortean Alpibus nomen. Nam Ptolemæus 11. 12. ταs Ποινάs vocat. Et apud Gruter. p. 876. VALLIS. POENIN. Negat tamen Livius lib. xx1. p. 200. a transitu Hannibalis Pœni Alpes dictas esse Pœninas: sed Penninas potius ab eo quem in summo sacrato vertice Penninum montani appellabant. Inscriptionem refert Sponius, de Ignotis Diis, p. 22. DEO. PENINO. Penninus itaque verticem montis sonat, ut hodieque apud Aremoricos Galliæ populos, Pen caput et vertex est. Quid quod nihil de Pænorum transitu Plinius asseverat, sed vulgarem solum famam refert: nec obscure innuit. sibi esse incompertum, quos fama illa Pœnos intelligat: num Hannibalem cum suo exercitu, num vero Hasdrubalem, qui duodecim post annis ex Hispania in Italiam venit. transisse Hannibalem, ubi nunc est Pignerolium oppidum, putat Nic. Chorier lib. 111. p. 145. Eruditam de eo argamento concertationem habet Honor. Bouche 1. 4. p. 896. &c.
- b Eporedia] Eropedia Ptolemæo, in Salassis 111. 1. Nunc Lamporeggia, et Ivrea, et Invrea, ad Duriam majo-

populo Romano conditum jussis. Eporedias⁶ Galli bonos equorum domitores vocant. Vercellæ Libicorum ^{7 i} ex Salluviis ortæ, Novaria ^j ex Vertacomacoris, Vocontiorum ^k hodieque pago, non (ut Cato ^l existimat) Ligurum: ex quibus ^m Lævi ⁸ et Marici condidere Ticinum, ⁿ non procul a Pado: sicut Boii transalpibus profecti ⁹ Laudem ^o Pompeiam, Insubres Mediolanum. Orobiorum stirpis esse Comum, ^q atque Bergomum, et Liciniforum, ¹⁰ et aliquot circa populos auctor est Cato: sed originem gentis ignorare se fatetur, quam docet Cornelius Alexander ortam a Græcia, interpretatione etiam nominis, vitam in montibus ^r degentibus. In hoc situ interiit oppidum Orobiorum Barra, unde Bergomates Cato dixit ortos, etiamnum pro-

duin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Paninas.—6 Ita ex codd. restituit Harduin. ita quoque edd. Harduin. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. conditum: Jussisse Eporedicas Chiffi. Sibyllinis libris a Pep. Rom. condi jussum. Eporedicas. edd. vett. et Gronov. Iporedicos cod. Dalec. et Vet. ejuedem.—7 Libitiorum Vet. Dalec. Libycorum edd. vett. et Gronov.—8 Ita Reg. Brot. 1. ex quibus Levi edd. ante Brotier.—9 'Ita bene codd. Regg. 1. 3. et Editio princeps. Male in recentioribus emendatum, trans Alpes provecti.' Brotier.—10 Ita Regg. Brot. 1. 2. Editio princeps aliæque antiquiss. Liciui forum

NOTÆ

rem. Deductam eo coloniam Mario sextum, Valerioque Flacco Coss. hoc est, anno Urbis 664. auctor est Velleius lib. 1.

- Libicorum] Libicorum gentis, inquit, quæ ex Sallaviis ortum traxit, caput Verceliæ fuit. Nunc quoque Verceil, ad Sessim, vel Sessiten amnem. Λιβικοί apud Ptolem. 111. 1. genti nomen. De Sallaviis diximus cap. 5.
- J Novaria] Ptolemæo Novapía, in Insubribus. Hodie Novare, in Ducatu Mediolan.
- * Vocentiorum] De his egimus cap.
 5. Horum pars quædam Vertacomacori fuere: cajus nominis vestigium in eo agro servari, qui hodie Vercers appellatur in Delphinatu, auctor est Nic. Chorier lib, 1, p. 11.
 - 1 Non (ut Cato] Vide Pseudo-Cato-

- nem, in Excerpt. Orig. p. 135.
- m Ex quibus] Ex Liguribus. Livius, lib. v. p. 98. et lib. xxxIII. p. 401. antiquam gentem Lævos Ligures vocat, incolentes circa Ticinum amnem.
 - " Ticinum] Pavie.
- Laudem] Ad ripam Addum flaminis, Lodi: vel potius Lodivé, vicus a Lodi dissitus tria millia passuum.
- P Mediolamm] Milen. Mediolanium habent inscriptiones veteres apud Mattium Opinion. 111. p. 162.
- q Comum] Illud Come en Lomberdie: istud Bergamo: tertium ignoti situs, soli Plinio memoratur.
- r Vitam in mont.] A vocibus Greecis δρος et βlos παρά το τον βlov έγειν εν δρεσι.

dente ¹¹ se altius quam ⁵ fortunatius situm. ¹² Interiere et Caturiges ¹³ Insubrum exules, et Spina supra dicta. ¹ Item Melpum opulentia præcipuum, quod ab Insubribus, et Boiis, et Senonibus deletum esse eo die, quo Camillus ¹ Veios ceperit, Nepos Cornelius tradidit.

XXII. (XVIII.) Sequitur decima regio Italiæ, Adriatico mari apposita: cujus Venetia: fluvius i Silis ex montibus Tarvisanis. Oppidum Altinum, flumen Liquentia ex montibus Opiterginis, et portus eodem nomine: colonia Concordia: flumina et portus, Romatinum, Tiliaventum h majus, minusque, Anaxum, quo Varianus defluit:

Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.—11 Buchan. Rer. Scot. lib. 1. p. 12. legit, etiam nomine prodentes.—12 'In Chiffl. et vetustis codd. non sitos, sed situm est; ut oppidum Orobiorum respiciat potius quam Bergomates.' Dalec. sitos edd. vett. ante Harduin. situm codd. Harduin. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipout. et Franz.—13 Caturgi cod. Dalec.

CAP. XXII. 1 Venetia cujus fluvius Gronov. et edd. vett. post Herm. Barbarum. cujus Venetia: fluvius codd. omnes cum edd. Venett. Rom. Parm. Brix. alimque antiq. Mox, pro Tarvisanis, quod exhibent Chiffi. et edd. Hardin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Taurisanis legitur in edd. vett.—2 Ita codd. Regg. Brot. Ambrosian. et Rezz. Tilavestum edd. ante Brotier. Mox

NOTÆ

- * Altius quam] Quoniam id oppidum Barra appellatum, in editi montia vertice olim conditum, Catonis autem ætate jam deficiens atque caducum, et paulo post funditus interiturum fuit, vere is, in historiis anis, altius quam fortunatius situm prodidit.
 - t Supra dicta] Sup. cap.

Ì

ıſ

ė.

ľ

S

- "Camillus] De Veiis a Camillo Dictatore expugnatis vide Liv. lib. v. p. 94.
- ² Cujus Venetia] 'Non est hoc loco nomen urbis Venetiarum; sed provinciæ nomen est, quæ olim in superiorem et inferiorem dividebatur: ex utraque autem postea confluentes populi, præcipue ex Patavio, Aquileia, Altino urbem cognominem condidere, Venise.' Ed. sec. Vide Notas et Emend. num. 78.
 - b Silis] Sile, Tarvisium alluit, Tre-

- vigro.
- c Attinum] Oppidi ruinse extant in ipso Silis ostio. Hunc ejus situm docent Tacitus lib. 111. et Martial. 1v. 25. cajus titulus, 'De littoribus Altini.'
- d Liquentia Nunc Livenza: cum portu cognomine. Vide Gothofr. in Cod. Theod. x1. tit. 10. p. 98.
- Opiterginie] Juxta oppidum Opitergium, nunc Oderzo, et Uderzo, ad amnem Livenza. Incolæ Opitergini Floro 1v. 2.
- f Concordia] Nomen hodieque retinet, inter amnes Liquentiam et Tilaventum. Ptolemæo 111. 1. in Carnis, Κονκορδία κολωνία.
- 8 Romatinum] Nunc Lemene: Concordiam præfinit: portum denique efficit, Porto Lematino.
- h Tiliaventum] Тідаоберитоз Ptolemmo: accolis Tagliamento et Taï-

Alsa,^j Natiso,^k cum Turro, præfluentes Aquileiam¹ coloniam, xv.³ m. pass. a mari sitam. Carnorum hæc regio,^m junctaque ⁿ Iapydum:⁴ amnis Timavus, castellum nobile vino Pucinum: ^o Tergestinus ^p sinus, colonia Tergeste, xxxiII. m.^q pass. ab Aquileia.⁵ Ultra quam, vi. m. pass. Formio ^r amnis, ab Ravenna clxxxix. m. pass. antiquus ^a auctæ Italiæ ^b terminus, nunc vero Istriæ: quam cognominatam a flumine Istro, in Adriam effluente e Danubio amne, eodemque Istro, adversum Padi ⁷ fauces, contrario

Anassum quo Varramus edd. vett. et Gronov. Anassus quo Varianus Vet. Dalec. Anassum quo Varramus Chiffl. Anassum quo Varianus cod. Dalec. Varamus etiam Reg. Brot. 2. Lectionem nostram exhibent Regg. Brot. 1. 3. Colbert. Ambrosian. 2. et Ed. pr.—3 Ita Harduinus ex codd. et sic edd. recentt. XII. edd. vett. et Gronov.—4 Iapidum regioni Vet. Dalec.—5 'Ita bene codd. Regg. Landinian. Ambrosian. et Ed. pr. Male in recentioribus editionibus emendatum XXIII. M. ab Aquileia.' Brotier.—6 Ita ex codd. emend. Harduinus. Italiæ auctæ edd. quædam vett. Italiæ auctus Gronov. et al. Mox, edd. vett. et Gronov. cognominatum tradunt a f. Istro; rò tradunt non habetur in codd. Chiffl. et Harduin. neque in edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Gronov.—7 Ita codd. Dalec. Chiffl. et Harduini; item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. eidemque Istro ex adverso Padi edd. vett. et Gronov.

NOTÆ

mento. In ostio portum efficit sibi cognominem. Inter Romatinum et hoc Tiliaventum majus fluviolus labitur, cujus in ore portus est de Langugnama. Id Tiliaventum minus dici a Plinio suspicamur.

- ¹ Anaxum [Anassum] Nunc Stella, quicum in paludibus miscetur Varramus, accolis Muzonela vocitatus, prope Maranum oppidum. In Mss. Reg. Colb. &c. Varianus amni nomen est.
- J Alea] Nunc Ausa: haud procul Aquileia labitur.
- k Natiso] Norlow Ptolemzo III.

 De hoc Jornandes de Rebus Getic. 'Aquileize muros,' inquit, 'ab Oriente Natiso amnis elambit.' Pro Turro, Mss. Reg. Colb. &c. habent Tarro.
- ¹ Aquileiam] Vespasiani nummus apud Goltz, p. 237. Col. Aqvilbia.
 - " Carnorum hac regio] In qua Con-

- cordia Aquileiaque coloniæ continentur, teste Ptolemæo 111. 1.
- n Junctaque] Que Carnis, inquit, conjungitur regio, Iapydum est: a Timavo incipit. A Strabone lib. vurp. 314. Idandes nominantur: Idandes Ptolemao II. 17.
- ^ο Pucinum] Πούκινον Ptolemæo: incolis Castet Duino, prope Timavum. De Piceno inde cognominato dicetur xiv. 7.
- P Tergestinus] Golfe de Trieste, id enim ei nunc quoque oppido nomen. Tépyeoror κολωνία Ptolemzo loc. cit.
- q XXXIII. [XXIII.] M.] Antoninus xxiv. M. P. Strabo lib. v. p. 215. stadiis 180. hoc est, xxii. M. D. pass.
- r Formio] Nunc Risano. Ptolemaro, Φωρμίων.
- * Antiques] Ante divisionem Italiæ ab Augusto institutam.

eorum percussu mari interjecto dulcescente, plerique dixere falso, et Nepos etiam Padi accola. Nullus enim ex Danubio amnis in mare Adriaticum effunditur. Deceptos credo, quoniam Argo navis flumine in mare Adriaticum descendit, non procul Tergeste, nec jam constat quo flumine. Humeris travectam Alpes, diligentiores tradunt. Subiisse autem Istro, dein Savo, dein Nauporto, cui nomen ex ea causa est, inter Æmonam Alpesque exorienti.

XXIII. (XIX.) Istria, ut peninsula, excurrit. Latitudinem ejus XL. M. pass. circuitum vero CXXV. M. prodidere quidam. Item adhærentis Liburniæ et Flanatici sinus. Alii Liburniæ CLXXX. M. Nonnulli in Flanaticum sinum Iapydiam promovere, a tergo Istriæ, CXXX. M. pass. Dein

faucibus cod. Dalec.—8 Sic ex codd. Hardnin, sic quoque Chiffl. Hardnin, 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. et Nepos Cornelius etiam edd. vett. et Gronov.—9 Ita codd. Hardnin. et Chiffl. item edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Sao edd. vett. Mox Nauponto c. n. e. e. c. e. i. Eumoniam Vet. Dalec.

CAP. XXIII. 1 Ita codd. Harduini et Chiffl. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. CXXII. edd. vett. et Gronov. Mox, Vet. Dalec.

NOTÆ

t Plerique dixere] Auctor libri Mirab. Auscult. pag. 1190. Auctor Peripli Ponti Euxini, pag. 10. Timagetes & τψ πρότψ περί λιμένων, apud Schol. Apollon. ad 1v. 250. Theopompus apud Strabon. lib. vii. p. 317. aliique.

ĸ.

- "Diligentiores] Propius tamen a vero Scymmus abesse videtur, qui quemadmodum refert Apollonii Schol. ad
 Argon. 1v. 284. ait a Tanai amne in
 mediterraneum mare, atque inde in
 Adriaticum descendisse.
- v Istre] A Tanai primum, Pontoque Euxino in Danubium, sive Istrum, ii tradidere Argon navim primum descendisse: mox amnem Savum sublisse, qui in Danubium influit: denique ex Savo in Nanportum fluvium esse transvectam: mox hu-
- meris per Alpes sublatam in Tergestinum usque sinum. Savus Carnio-lam Croatiamque perlabitur: la Save. Nauportus, quem Laubach vocant, in ipso Carniolæ agro in Savum influit. Æmona ipsa Laubach est, Carniolæ metropolis, aut hæc certe ex illus ruderibus excitata, ut recte Holsten. pag. 28.
- " Ex ea causa] Quod navem tule-
- ^a Istria] Et ipsa quoque decimæ Italiæ regioni contributa.
- b Flanatici sinus] De quo sina dicetur cap. 25.
- c Nonnulli] Censeri in horum numero Strabo potest, oram Iapydum inter Istros ac Liburnos stadiis mille constare testatus, lib. v11. p. 314. hoc est, CXXV. M. pass.

Liburniam Cl. M. fecere. Tuditanus, qui domuit Istros, in statua sua ibi inscripsit, dab Aquileia ad Titium flumen stad. M. Doppida Istriæ civium Rom. Ægida, Parentium: colonia, Pola, quæ nunc Pietas Julia, quondam a Colchis condita. Abest a Tergeste C. M. pass. Mox oppidum Nesactium: het nunc finis Italiæ! fluvius Arsia. Polam ab Ancona trajectus CXXX. M. pass. est.

In mediterraneo regionis decimæ, coloniæ: Cremona, Brixia, Cenomanorum agro: Venetorum autem, Ateste: et oppida Acelum, Patavium, Opitergium, Belunum,

Fanatici sinus, et paulo post, Fanaticum sinum.—2 Sic ex codd. Harduin. eumque secuti recentt. sic quoque codd. Dalec. et Vet. ejusdem. stad. CC. edd. vett. et Gronov.—3 Nexantium Vet. Dalec. Mox Chiffl. fluvius Myrsis; al. Arse.—4 Ita ex codd. Harduin. enmque secuti recentt. consentit Chiffl. CXX. M. edd. vett. et Gronov.—5 Venetorum autem Adria. Ateste et oppidum

NOTE

- d Ibi inscripsit] Subintellige, regionis quam domuit latitudinem inscripsisse, stadiorum mille ab Aquileia ad Titinm amnem, qui Liburniæ finis, ut dicetur cap. 25. Rem gestam narrant Florus in Epit. Livii lib. LIX. et Appianus in sexto bello Illyrico. Fragmentum quoque Fastorum Trimphalium: C. SEMPRONIVS. C. F. C. N. TYDITANYS. COS. DE. IAPYDIBYS. EAL. OCT. A. DCXXVI.
- * Ægida] Mox Justinopolis appellata, nunc Cabo d'Istria. Vide Inscriptionem vet. apad Cluver. Ital. lib. 1. p. 210.
- f Parentium] Nunc Parenzo, cum portu celebri. Παράντιον, πόλις καὶ λιμήν 'Ιστρίας, Stephano. In Conc. vi. Œcum. act. 4. 'Aurelianus Episcopus Ecclesiæ Parentinæ Provinciæ Istriæ.'
- s Pola] Hæc Plinius a Mela 11. 3.
 'Sinus Polaticus,' inquit, 'et Pola quondam a Colchis, ut ferunt, habitata, in quantum res transcunt: nunc Romana colonia.' Hodie Pola.
- h Nesactium] Ptolemæo 111. 1. Νέσσακτον τέλος Ίταλίας. Hujus oppidi

- mænia amne præterflui Livius prodidit, lib. x11. p. 525. haud dubie Arsia fluvio, qui finis Italiæ mox dicitur. Quamobrem non aliud id fnit, quam quod hodie Castel nuoro dicitur, in ipso Arsiæ ostio positum, Arsa.
- Arsa.

 i Finis Italiæ] Et decimæ regionis.

 J Cremona] Ptolemæo 111. Kpépurra koloria, in Cenomanis. Deductem op calonism anno II. C.
- ductam eo coloniam, anno U. C. DXXXVI. P. Corn. Scipione, T. Sempron. Longo Coss. auctor est Livias lib. XXI. p. 191. et Epitomator ejus in fine lib. XX. Cremone.
- k Brixia] Bresse, Cenomanorum gentis caput Brixia appellatur a Livio lib. xxx11. p. 392. Et apud Ptolem. loc. cit. Κενομανῶν Βριξία. Coleniam vocat inscriptio vetus apud Cluver. Ital. Antiq. lib. 1. p. 252.
- Ateste] Nunc voce deminuta,
- ^m Acelum] Ptolemæo, "Ακελον, non "Ακεδον. Hodie Azolo, supra Tarvisium.
- n Patavium] Padoue. 'Опитеруюю deinde Ptolemæo III. 1. in mediterra-

Vicetia: Mantua Tuscorum trans Padum sola reliqua.º Venetos Trojana stirpe portos, auctor est Cato: Cenomanos juxta Massiliam habitasse in Volcis.q Fertini,6r et Tridentini,s et Berunenses,t Rætica oppida: Rætorum et Euganeorum Verona, Julienses Carnorum. Dein quos scrupulose dicere non attineat, Alutrenses,7 Asseriates, Flamonienses Vannienses, et alii cognomine Culici: Forojulienses cognomine Transpadani, Foretani, Nedi-

Vet. Dalec .- 6 Feletrini, et mox Bervenses Vet. Dalec. Berbenses Chiffl .- 7 Ita codd. Hardnini et Dalec. cnm edd. Hardnin 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Pranz. Alutrænses Gronov. Alutrænses al. vett. Mox, Flamonienses, Vannienses

NOTÆ

neis Venetorum oppidis, nunc Oderzo, in Marchia Tarvisana. Béhowor quoque ibidem, Beluna. Vicetia, Vicenza, inter Venonam et Patavium.

- Sola reliqua] Ex ils urbibus quas Tusci trans Padum condiderunt, cum rerum tota fere Italia potirentur. Idcirco apud Virgil. Æneid. x. Mantua dives avis dicitur, et Tusco ei de sangnine vires.
- P Trojana stirpe] Antenore duce. Vide Livium initio lib. 1.
- q In Volcis] Utramque Rhodani ripam Volcæ quondam tenuere. Auctor Livius lib. xx1. p. 197. Finibus snis egressos e Gallia Cenomanos, cum Belloveso, Ambigati Biturigum et totius ('elticæ regis nepote, docet Livius lib. v. p. 98. ubi Cenomanos Aulercos vocat. Cousedere ii porro apud Volcas primum: mox per Taurinos saltus in Italiam prorupere, Brixiamque, Veronam, Cremonam, et Mantuam construxere. Vide P. Ægid. Laccary de Colon. Gallor. 11. 6. p. 94.
- r Fertini] Ita libri omnes. Haud dubie pro Feltrini, ut habet Cassiodorus. Antonino quoque Feltria, in Rhætia oppidi nomen est, a Tridento, M. P. LIV. nunc Feltre, supra Tarvi-

- sium.
- Tridentini] Tridentum Trente, ad amnem Athesim.
- t Berunenses] In Mss. ubique Beruenses. Hodie Belluno supra Feltriam, ut quidem videtur.
- " Verona] Verone, quam Athesia hodie mediam secat. Cenomanis a Ptolemæo ascribitur.
- v Julienses] Quorum 'Ιούλιον Κάρνικον Ptolemæo 11. 14. Extare hujus vestigia aiunt circa Tilavempti amniş initia.
- w Alutrenses] Deinceps alphabeti ordine populi recensentur: in mediterraneo regionis decimæ omnes positi. Ita Mss. omnes. Cave porro hos putes ab Alvona, de qua cap. 25. cognominatos, aut ab Aloo oppido, de quo Stephanus verbo Adrew, cum id in ora sit positum: in mediterraneo, Alutrenses.
- * Flamonienses] Non a Flanona, de qua cap. 25. quæ urbs littoralis est, sed a Flamonia, quæ nunc Flagogna, haud procul ripa Tilavempti amnia.
- J Forojulienses] Friouli. Transpadani cognomen his fnit, quod et alii Forojulienses Cispadani erant in Umbria, de quibus cap. 19.

nates,^{8 2} Quarqueni, Taurisani,⁶ Togienses, Varbari. In hoc situ interiere per oram Iramine, Pellaon, Palsatium: 9 ex Venetis Atina, et Cælina: Carnis, Segeste, et Ocra: Tauriscis Noreia. Et ab Aquileia ad duodecimum lapidem, deletum oppidum etiam invito senatu, a Claudio 10 Marcello, L. Piso auctor est. In hac regione et undecima 11 b lacus inclyti sunt, amnesque eorum partus aut alumni: si modo acceptos 12 reddunt, ut Adduam C Larius, Ticinum Verbanus, Mincium Benacus, Ollium Sebinus, Lambrum Eupilis, omnes incolas Padi.^d

Alpes in longitudinem $\overline{\mathbf{x}}$. pass. 13° patere a supero mari ad inferum, Cælius tradit: Timagenes $\mathbf{x}\mathbf{x}\mathbf{11}$. M. pass. deductis: in latitudinem autem Cornelius Nepos centum M. T. Livius tria M. stadiorum: f uterque diversis in locis.

Gronov. Flamonienses Vanienses Harduin. 2.3. Bipont. et Franz.—8 Ita Vet. Dalec. et edd. post Harduin. Venidates edd. vett. et Gronov. Mox, pro Varbari, quod exhibent codd. Harduini et Chiffl. cum edd. Harduin. 1.2.3. Miller. Bipont. et Franz. Varuani legitur in edd. vett.—9 Palsicium Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gronov. Palsatium codd. Harduini et Chiffl. cum edd. recentt.—10 Ita ex codd. Harduin. enumque secuti Miller. Bipont. et Franz. antea legebatur, a M. Claudio.—11 Codd. Dalec. et Chiffl. et Vet. Dalec. item Harduin. 1.2.3. Miller. Bipont. et Franz. et XI. edd. vett. et Gronov. et X.—12 Ita codd. Harduini, Chiffl. Dalec. et Vet. ejnsdem, item edd. Harduin. 1.2.3. Miller. Bipont. et Franz. exceptos edd. vett. et Gronov.—13 Vet. Dalec. cod. Dalec. et Chiffl. X. M. pass. edd. vett. et Gronov. X. pass. Paulo post, Tolet. et Salmas. deductis.

NOTE

- * Nedinates] Ita Mss. non Venidates: atque ita sane series ipsa elementorum exigit.
- * Taurisani] Vel Tarvisani: oppidum Tarvisium, Trevise. Ex oppidis deinde que interiisse dicuntur, Noreia Straboni cognita, lib. v. pag. 214. qui infeliciter ibi pugnatum a Papirio Carbone adversus Cimbros et Tentonas ait. Incolæ apud Gruterum, pag. 545. NOREENSES.
- b Et undecima [et XI.] Ita Mss. Hoc est, et in undecima regione: nam Ticlnum, non decima, sed præcedentis undecima regionis amnis est.
- c Ut Adduam] Larius lacus, Lago di Como. Verbanus, Lago Maggiore. Benacus, Lago di Guarda. Sebinus, ab oppido Sevo, sive Sebo, Lago di Seo, mox d'Iseo appellatus. Eupilis denique, Lago di Pusiano.
- d Incolas Padi] In Padum denique confinere ait eos amnes.
- X. pass.] Hoc est, decies ceutena millia passuum. Siquidem denatii notam, superducta linea, signare decies, atque in hujuscemodi, centena millia semper intelligi, sæpius ante admonuimus.

Nam et centum millia excedunt aliquando, ubi Germaniam ab Italia summovent: nec LXX. M. explent reliqua sui parte graciles, veluti naturæ providentia. Latitudo Italiæ, subter radices earum a Varo, per vada Sabatia, Taurinos, Comum, Brixiam, Veronam, Vicetiam, 4 Opitergium, Arsiam, DCCXLV. millia 15 g passuum colligit.

XXIV. (XX.) Incolæ Alpium multi populi, sed illustres a Pola ad Tergestis regionem Secusses, ¹ Subocrini, Catali, Monocaleni: juxtaque Carnos quondam Taurusci appellati, nunc Norici. His contermini Ræti cet Vindelici, omnes in multas civitates divisi. Rætos Tuscorum prolem arbitrantur, a Gallis pulsos duce Ræto. Verso deinde Italiam pectore Alpium, Latini juris Euganeæ gentes, quarum oppida XXXIV. enumerat Cato. Ex iis Triumpilini, venalis cum agris suis populus: dein Ca-

In latitudinem autem Cornelius Nepos col. M.—14 Vincentiam Vet. Dalec. Mox, Opitergium, Aquilciam. Tergeste, Polum, Gronov. et edd. vett.—15 Ita Hardnin. ex codd. suis et Chiffil. eumque secuti Miller. Bipont. et Franz. DCCXIII. millia Tolet. et Salmant. DCCII. millia Gronov. et edd. vett. Pro colligit, Tolet. et Salmant. habent agit.

CAP. XXIV. 1 Fecusses Chiffl. Mox. pro Catali, quod ex codd. restituit Harduinus, Catili habent edd. vett. Menocaleni Gronov.—2 Vet. Dalec. in

NOTÆ

Tria M stad.] Hoc est, cccLxxv. M. P.

ſ

- DCCXLV. millia] Ducto itinere paulo longiore per diverticula oppidorum.
- * Secusses] In Mss. Fecues. Subocrini, ab Ocra fortassis oppido vetere cognominati, de quo cap. sup. Catali, (sic enim Mss. habent Reg. Colb. &c. non Catili,) in vetere inscriptione laudantur, Tergestæ reperta, quam Gruterus recitat, pag. 408.
 - b Norici] De his dicetur cap. 27.
- Ræti] Ræti hodie, les Grisons, et le Comté de Tirol. Vindelici, a Brigantino lacu ad Ænum amuem, qua in Danubium infinit, tenuere, ubi nunc Ducatus Bavariæ, circumjectique agri.

- d Rætes Tuscorum I Id quoque Justinus prodit xx. 5. p. 181. 'Tusci quoque, duce Ræto, avitis sedibus amissis, Alpes occupavere: et ex ducis nomine gentes Rætorum condiderunt.'
- e Verso deinde] Qua deinde versus Italiam spectant Alpium juga, ibi Latii jure donatæ Euganeæ gentes. In Euganeis Veronam esse positam, sup. cap. vidimus.—' Verum caput Euganearum gentium fuisse videtur oppidum nobile, quod adhne vetustum retinet nomen, Lugano, ad lacum cognominem, Lago di Lugano: inter lacum Verbanum, Lago Maggiore, et lacum Larium, Lago di Como.' Ed. sec.
 - f Triumpilini] Quorum ager nunc

muni,² compluresque similes finitimis attributi municipiis. Lepontios ^b et Salassos, ⁱ Tauriscæ ³ gentis idem Cato arbitratur. Ceteri fere Lepontios relictos ex comitatu Herculis, interpretatione ^j Græci nominis credunt, præustis in transitu Alpium ^b nive membris: ejusdem exercitus et Graios fuisse, Graiarum Alpium ⁴ incolas, præstantesque genere Euganeos, inde tracto ¹ nomine. Caput eorum Stænos: ⁵ ^m Rætorum Vennonetes Sarunetesque ^a ortus Rheni

Italiam.—3 Sic codd. Harduini, cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Tauricæ edd. vett. et Gronov.—4 Ita codd. Harduin. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. perustis in transitu Alpium membris. Ejusdem exercitus et Graios fuisse, Graiarum Alpium et, &c. cod. Dalec. et Chiffl. præustis intra sinus A. n. m. Ejusdem et Graios fuisse, positos in transitu, Graiarum Alpium, &c. edd. vett. et Gronov.—5 'Optime sic cod. Reg. 1. Sic et Fasti Capitolini.' Brotier. Vide Delph. Not. Mox, Vennonenses Chiffl.—

.....

NOTE

Troppia dicitur. Cluver, Ital, 111.24. Vallis est, quam Mela amnis per xxv. M. pass. secat, cujus fauces ab urbe Brixia, v. M. P. distant. De his in Troppeo inferius.

F Camuni] Kapoôros Straboni lib. Iv. p. 206. quos cum Lepontiis copulat. Vallis est, Rætici juris, quæ a priscis cultoribus retinuit nomen, Val Camonica, supra Sevinum lacum. Ita Honor. Bouche 111. 1. p. 100. De his rursum inferius. Kapobroov Dioni lib. Liv. p. 534. A Camulo nomen habuisse dicuntur, qui Deus idem cum Marte. Apud Gruterum, pag. 49. vetus Inscriptio: ARDOINNÆ. CAMVLO. 10VI. MERCVRIO. HERCVLI. Sub priore Ardoinnæ nomine insculpta Dianæ effigies est, Martis sub Camulo, et sic deinceps: medius Jupiter stat.

h Lepontios] Hi valles eas tenuere, quæ sunt circa Verbanum lacum, Lago Maggiore: inter quas Val d'Osula, et ea quam Ticinus secat amnis, incolis Val Leventina, quasi Lepontina, dicta. Ita Honor. Bouche, p. 102.

Salassos] Quorum regio nunc Valle

d'Osta: oppidum Augusta Prætoria, ut diximus cap. 21.

- J Interpretatione] A Græca voce Asimo, linguo: quod ii relicti ibi ex comitatu seu exercitu Herculis forent, Lepontii appellati.
- k In transitu Alpium] Locum hunc ad exemplarium Mss. Reg. Colb. Chiffl. et Paris. fidem accurate refinximus.
- 1 Inde tracto] Quasi ebyéreioi, vel ebyereis, ob generis præstantiam dicerentur.
- m Stænos [Stonos] Livins in Epitome lib. LXII. 'Q. Marcius Consul Stonos gentem Alpinam expugnavit.' Apud Gruter. pag. 298. ex Fartis de Ligyribus. Stæntis Fuisse ii videntur in agro Tridentino prope fontes Clusii amnis. Stephanus: Στοῦνος πόλις Λιγόρων.
- " Sarunetesque] Ita libri omnes. At rectius forte Suanetes, de quibus moxiterum in Trophæo: nam et Ptolemæus 11. 12. in Rætia Suanitaa agnoscit: et Olbruras, qui Vennonctes a Plinio appellantur.

amnis accolunt: Lepontiorum, qui Viberi vocantur, fontem Rhodani, eodem Alpium tractu. Sunt præterea Latio donati incolæ, ut Octodurenses,° et finitimi Centrones,⁶ p Cottianæ q civitates: Caturiges,' et ex Caturigibus orti Vagienni Ligures, et qui Montani vocantur: Capillatorumque plura genera ad confinium Ligustici maris.

Non alienum videtur hoc loco subjicere inscriptionem e tropæo t Alpium, quæ talis est: IMPERATORI CÆSARI DIVI F. AUG. PONTIFICI MAXIMO, IMP. XIIII.7 TRIBUNI-CIÆ POTESTATIS XVII. S. P. Q. R. QUOD BIUS DUCTU

6 Ceatrones Gronov. Paulo post, pro montani, vel Montani, ut acribunt alii, quidam legunt Appuani, ab oppido Appua, hodie Pontromolo.—7 Sic ex codd, emend. Harduin. et sic edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. XVIII. Tolet. et Salmant. IMP. XIII. TRIBUNITIÆ POTESTATIS XVIII. Vet. Dalec. TRIB. POTEST. 8. P. Q. R. XVII. Gronov. et al. Paulo post, in Chiffl.

NOTÆ

- Octodurenses] In Notit. Prov. Civitas Valensium Octodurus: nunc Martignac en Valais. Agri circumjacentis incolw, les Vaudois.
- P Centrones] Kérrpures Ptolemmo, in Graiis Alpibus, 111. 1. In Notitiis Galliarum, Civitas Centronum Tarantasia, Tarantaise.
- q Cottianæ] Cottil Regis imperio subjectæ: a quo et Alpes Cottiæ nomen sortitæ, hodie le Mont Cenis.
- r Caturiges] Caturigum in Gralis Alpibus caput est Ebrodunum Embrus, Ptolemmo III. 1. aliisque. Haud procul Ebroduno vicus est Chorges, qui haud obscura quidem prisci nominis vestigia retinet. Vide Nic. Chorier, lib. 1. p. 12. et Honor. Bouche III. 2. pag. 117.
- * Et ex Caturigibus] In Mss. Et Turi Liguribus orti, &c. De Vagiennis, et Capillatis Liguribus, diximus cap. 7. De montanis Silius, lib. VIII. 'Tum pernix Ligur, et sparsi per saxa Vagenni.'
 - * Etropæo] Extare hoc ipsum Tro-

pæum, apud Segusionem sive Sazam, cum hac ipsa inscriptione, juxta Urbis mœnia, in Alpium faucibus, testis oculatus affirmat Præses de Boissieu, Mirac. Delphin. cujus Epistolam ea de re recitat Honor. Bonche III. 1. p. 99. August. de la Chieza, Ep. Salutiensis, de Corona Sabaud. parte 2. p. 368. aliique .- ' Differt ab ipso tropæo Arcas triumphalis, qui est Segusione, sive Sazæ in Pedemontio et alia ibi inscriptio est, enjus hæc tantum verba erui potuerunt ab oculato teste, anno 1671. IMP- CÆBARI, AVGVSTO, DIVI. F. PONTIFICI MAXI-MO TRIBVNIC. POTESTATIS XV. IMP. XIIII. Hanc Plinianam oportet fuisse in Comitata Niceensi, in pago Torbia, prope Nicæam. Describit eam Gruterns, usque ad ea verbs, 'Gentes Alpinæ,' p. 226. 7. sed ex editione Dalecampii. Addidit enim Tribuniciæ potestatis annum XVII. quem nulli Mss. codices, nullæ ante Dalecampium editiones habent.' Ed.

AUSPICIISQUE GENTES ALPINÆ OMNES, QUÆ A MARI SU-PRRO AD INFERUM PERTINEBANT, SUB IMPERIUM POP. ROM. SUNT REDACTÆ. GENTES ALPINÆ DEVICTÆ: TRI-UMPILINI, "CAMUNI, VENOSTES, VENNONETES, "ISARCI," BREUNI, "GENAUNES, "FOCUNATES: "VINDELICORUM "GENTES QUATUOR, CONSUANETES, RUCINATES, "LI-CATES, CATENATES: AMBISONTES, "RUGUSCI, SUANE-TES, "CALUCONES," BRIXENTES, LEPONTII, VIBERI, NAN-

REDACTÆ ET GENTES.—8 Ita ex codd. Harduin. ita quoque edd. recentt. CAMUCI, VENNESTES, VENNONETES Chiffl. CAMUNI, VENNONETES Gronov. et edd. vett. Mox, pro Breuni, margo Dalec, et Gronov. Brigantii, Straboni Briancon.—9 Ita Chiffl. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. NAUNES de vett. et Gronov. Vide Var. Lectt. nostras ad Horat. iv. Od. 14. 10.—10 Ita Chiffl. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. antea legebatur Virucinates.—11 Ita Chiffl. Ambisuntes quædam edd. ante Brotier. Abi-

NOTÆ

- " Triumpilini] De Triumpilinorum, Camunorum, Vennonetumque situ paulo ante diximus. Venostes vallem tennere, quæ nunc Val Venosca, in qua Athesis amnis oritur.
- V Isarci] Hodie Val de Sarra, vel de Sarcha, prope Val Camenica seu Camunos, et Ollium amnem: Rhæticæ ditionis. Vide Honor. Bouche 111. 1. p. 100.
- w Breuni] Horum meminit Tranquillus in Tiberio, cap. 9. Boswol Ptolemæo, 11. 13. in Vindelicis. Hodie Val Breunia, vel Bregna, ad fontes Ticini amnis, prope vallen Lepontinam. Ita Honor Bouche, loc. cit. secutus Joan. Georg. Septaplam, in Tab. Duc. Mediol.
- * Genaunes] Ita Mss. omnes: in editis diminuta perperam voce, Names. De his et de Breunis pariter Horat. Iv. Od. 14. 'Drusus Genaunos, implacidum genus, Breunosque veloces, et arces Alpibus impositas tremendis Dejecit acer,' &c. Forte Val Anagnia, inter lacum Comensem, Athesimque flumen, prope Tridentum. Ita ex Lazio Honor. Bouche,

- p. 101.
- y Focusates] Sunt qui putent esse Fossigni, prope Lemannum lacum, in Pœninis Alpibus: quibus vix assentior: mirum enim videtur, a Ræticis Alpibus ad Pæninas temere Pliuium ac subito subsilire.
- ² Vindelicorum] Et in Vindelicia Κονσονάντας et 'Ρουνικάτας, pro 'Ρουκινάτας et Αικατίους Ptolemæus agnoscit, 11. 13. Κλαυτινατίους, (qui Plinio Catenates, forte pro Clutenates) Strabo lib. IV. p. 206. Licates Licamamnem accoluere, primario oppido Δαμασία, teste Strab. loc. cit. quod postea Augusta Vindelicorum, Ausbourg. Honor. Bouche, loc cit. Ceterorum situs incompertus.
- ^a Ambisontes] Ita Mas. 'Αμβισόντιοι Ptolemæo II. 14. in Norico. Rugusci, eidem Ptolemæo II. 12. 'Ρυγοῦσκαι, in Rætia: ubi libri vulgati perperam 'Ριγοῦσκαι exhibent.
- b Suanetes] Forte qui Sarunetes proxime ante dicti, Rheni fontium accolæ.
- c Calucones] Ptolemeo II. 12. Ka-

TUATES, SEDUNI, VERAGRI, SALASSI, ACITAVONES, MEDULLI, UCENI, CATURIGES, BRIGIANI, SOGIONTII, BRODIONTII, NEMALONI, BEDENATES, ESUBIANI, VEAMINI, GALLITÆ, TRIULATTI, ECTINI, VERGUNNI, EGUITURI, NEMENTURI, ORATELLI, NERUSI, VELAUNI, SUETRI. Non sunt adjectæ Cottianæ civitates XII. 3 m quæ

sontes Gronov. Mox, pro Calucones, Chiffl. Allucones.—12 Idem codex: Salassi, Ceutrones; Gronov. Salasi. Alii mox Veneni pro Uceni. Grodov. Ebroduntii pro Brodiontii.—13 Chiffl. civitates XV. Mox, pro item

NOTÆ

Brixentum oppidum supra Tridentum est, in Comitatu Tiroli, hodieque Brixen. De Lepontiorum Viberorumque situ paulo ante hac sect. diximus. Quibus Cæsarem addimus, scribentem Bell. Gall. lib. III. Rhenum oriri ex Leopontiis, et longo spatio per fines Nantuantium et Helvetiorum citatum ferri. Et hi quoque Narrovâras Straboni lib. Iv. p. 192. qui eoa Rheni fontium accolas facit.

- d Seduni] Oppidum hodie Sion, regionis totius caput, quam vocant le Vallais. Veragri, ubi nunc le Chablais, pars Delphinatus. De Salassis diximus superius.
- Medulli] La Maurienne, ut egregie probat Honor. Bouche, p. 103.
 Pars Sabaudiæ est.
- f Uceni] Le Bourg d'Oysans, in parte Gratianopolitani agri, quam vocant le Graisivandan.
 - * Caturiges] Embrun, ut diximus.
- h Brigicai] Vel Brigantii, ut quidem reor, a Brigantio Delphinatus oppido, Briançon: in Alpibus maritimis, ut et Caturiges positi.
- 1 Brodiontii] Sic Mss. habent, non Ebroduntii, qui iidem sunt atque Caturiges, ut diximus cap. 5. ubi Bodionticorum caput Diniam esse vidimus. At ibi vetustæ editiones Bodientios habent.
 -) Nemaloni] Forte Miolans, pagus

haud procul Ebroduno positus, in ditione Sabaudiæ. Honor. Bouche, pag. 104.

- k Edenates | In diæcesi Ebrodunensi urbem Sedenam, la ville de Seyne, hos olim tenuisse, idem auctor probat loc. cit. Esubianos vero, p. 105. prope amnem d'Hubaye, in confinio Sabaudiæ Provinciæque, in valle cui nomen, Vallée de Barcelone. Veaminos in diœcesi Sanitiensi, Senez: item Trinlattos, ad pagum Alloz: Ectinos in Glandevensi: in Sanitiensi rursum, Vergunnos, in pago Vergons. In Glandevensi iterum, oppido Guillaumes, Eguituros: item Oratellos, ubi nunc le Puget de Theniers: denique Velaunos, ubi nunc pagus Bueil, cui Bellio vetus nomen fuit.
- 1 Nerusi] Ptolemæo 111. 13. Nepovosar πόλις Οδύντων, hodie Vence: cui proximum est oppidum alterum, S. Pauli cognomine, S. Paul de Vence. De Suetris egimus cap. 5.
- m Civitates XII.] Civitatum nomine cave oppida intelligas, quæ hodierno usu civitatis appellatione censentur: sed communitates quasdam, quæ pagos multos continerent. Ita Cæsar B. G. 1. 'Omnis Civitas Helvetia in quatuor pagos divisa est.' Tacitus Hist. 1v. p. 103. 'Iturum in Batavos, et potiorem civitatis partem ad societatem Romanorum retractu-

non fuerunt hostiles: " item attributæ " municipiis lege Pompeia. Hæc est Italia Diis sacra, hæ gentes ejus, hæc oppida populorum. Super hæc Italia, quæ L. Æmilio Paulo, 14 p C. Atilio Regulo consulibus, nuntiato Gallico tumultu, q sola sine externis ullis auxiliis, atque etiam tunc sine transpadanis, equitum LXXX. M. peditum DCC. M. armavit. Metallorum omnium fertilitate nullis cedit terris. Sed interdictum id vetere consulto patrum, Italiæ parci jubentium.

XXV. (XXI.) Arsiæ gens Liburnorum jungitur, usque ad flumen Titium. Pars ejus fuere Mentores, Hymani, Encheleæ, Buni, et quos Callimachus Peucetias appellat: nunc totum uno nomine Illyricum vocatur generatim, populorum pauca effatu digna, aut facilia f nomina. Conventum Scardonitanum petunt Iapydes, et Liburno-

Vet. Dalec, habet sed.—14 Pape Just. Lipsius de Milit. Rom. 1. 3. p. 13. ita quoque Harduin. in editione prima.

CAP. XXV. 1 Budini Chiffl. Dudini Gronov.—2 Vet. Dalec. aut failcia.—

NOTÆ

rum.' Has civitates recte conjicit Honor. Bouche lib. 111. p. 110. esse populos, qui valles has Alpium tenuerunt, quibus hæc hodie nomina: Val de Grana, Val de Vraite, Val de Gilde, Val d'Isase, Val de Pau, Val d'Angrogne, Val de Pragelas et de Luserne, Val de Perouse, Val de Suze, Val de Lans, Val de Melon, et Val de Pont.

- n Non fuerunt hostiles] Quoniam qui has Alpes tenebat Rex Cottius, in amicitiam Octaviani receptus est Principis, inquit Ammianus lib. xv. p. 52. 'Octavii' debuit dicere.
- Item attributæ] Nec sunt etiam adjectæ, inquit, eæ quæ sunt municipiis attributæ, ut eo jus peterent, sive ut eorum foro ac jurisdictioni parerent.
- P Emilio Paulo [Papo] Ita Fasti omnes, non Paulo, ut perperam libri plerique omnes habent. Consulatum

gessere li anno U. C. DXXIX.

- 9 Gallico tumultu] Bello Gallico Cisalpino, de quo vide Florum 11. 4.
- * Arsiæ] Amni, de quo cap. 23. De Liburniæ initio ac fine subscribit Florus II. 5. 'Illyrii,' inquit, 'sea Liburni sub extremis Alpium radicibus agunt, inter Arsiam Titiumque flumen longissime per totum Adriani maris littus effusi.' Hunc tractum hodie vocant la Morlaquie.
 - Mentores Mértopes Stephano.
- c Hymani] Vide Notas et Emend.
- d Encheleæ] Έγχελέαι Stephano: Scylaci, p. 9. Έγχελεῖs, inter Naronem et Drilonem amnes, qui diei unius navigatione invicem distant.
- ⁶ Buni] Ita Mss. omnes, Reg. Colb. &c. non Dudini.
- f Aut facilia] Effatu scilicet.
- 5 Scardonitanum] Ab oppido Scar-

rum civitates XIV.³ e quibus Lacinienses, Stlupinos, Burnistas, Olbonenses ¹ nominare non pigeat. Jus Italicum habent eo conventu Alutæ, Flanates, a quibus sinus nominatur: Lopsi, Varvarini, ⁴ mimmunesque Assesiates, et ex insulis Fertinates, Curictæ. Ceterum per oram oppida a Nesactio, Alvona, Flanona, Tarsatica, Senia, Lopsica, Ortopula, Vegium, Argyruntum, Corinium, Ænona civitas Pasini: Flumen Tedanium, quo finitur Iapydia. Insulæejus sinus cum oppidis, præter supra significatas, Absyr-

3 Chiffl. civitates XXIV. Mox, Stulpinos Gronov. et edd. vett. Deinde, pro Olbonesses Parm. Venett. Herm. Barbarus, Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gronov. habent Albonesses.—4 Eædem edd. vett. Varubarini. Mox, Chiffl. et ex insulis Fuifinates; margo edd. Dalec. et Gronov. et ex i. Fulsinates; edd. vett. et Gronov. et ex i. Fulsinates.—5 Ita ex codd. Harduin. eumque secuti recentt. Flamona Chiffl. Flavona Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Elz. et Gronov. Paulo post, in edd. vett. Enona (vel Esona) civitas, Pausinus flumen, Todanium, quo finitur Ispidia; Vet. Da-

NOTÆ

dona, de quo cap. seq.

h Stimpinos] Non Stuipinos. Ptolemæo 11. 17. Μπλοῦπ: in oppidis Liburnorum mediterraneis: item Βοῦρ-ροσ, a quo Burnistæ apud Plinium.

¹ Olbonenses] Vel Olbianenses, ab 'Ολβία Illyridis urbe, apud Stephanum. Vide Notas et Emend. nuw. 80.

- Jus Italicum] De quo dicemus in Notis et Emend. num. 3.
- k Aluta Ab Aluo sive Aloo, quo de oppido Artemidorus apud Steph. Verbo Φλάνων Μετά δὲ τὴν Άλωον λιμήν ἐστι Φλάνων καὶ πόλις, καὶ πᾶς δ κόλπος οἶτος Φλανωνικὸς καλείται. Plinio mox Alvona.
- ¹ Flanates] A quibus sinus Flanaticus, nunc Golfo Canario, et Carnero. Nomen habent a Flanona: ut Lopsi, a Lopsica, de quibus oppidis mox dicetur.
- "Varvarini] Non Varubarini: ab oppido Liburnorum mediterraneo Obapouapia, Ptolemmo II. 17. uti et

Delph. et Var. Clas.

Plinius.

- 'Aouola, unde Plinio Assesiates mox appellati.
- * Fertinates, Curicta Kovpurra insula Ptolemæo 11. 17. Straboni lib. VII. p. 315. Kvparruch, nunc Vegia. Vide Notas et Emend. num. 81.
- A Nesactio] De quo cap. 28. in ostio fluminis Arsiæ, unde Liburnia incipit. 'Αλούωνα et Φλανθνα, apud Ptolem. II. 17. hodie retinent nomen, Albona, et Flanona. Apud Gruter. p. 108. FLΑΝΟΝΑ. Sequuntur apud Ptolem. Ταρσανίκα, Χένια, Λαψίκα, 'Ορτονλα, Οὐεγία, 'Αργυροῦνον, Κορίνον, Αἰκῶνα. Tersatica nunc Finme: Senia Segna: Lopsico, Ortopola, Veza, &c.
- P Civitas Pasini] Sic Mss. omnes. Cur porro ita cognominetur Ænona, incompertum. Hodie Nona vocatur.
- 9 Tedanium] Tyddrus Ptolem. loc. cit. Hodie Zermagna.
 - * Ejus sinus] Flanatici.
- Significates] Fertinam et Curic-

tium, Arba, t Crexa, 6 Gissa, Portunata. Rursus in continente colonia Jadera, u quæ a Pola CLX. M. pass. abest: inde triginta M. Colentum insula: XVIII. ostium Titii fluminis. v

XXVI. (XXII.) Liburniæ finis, et initium Dalmatiæ Scardona, in amne eo, 1 x XII. M. pass. a mari. Dein Tariotarum bantiqua regio, 2 et castellum Tariona: promontorium Diomedis, vel, ut alii, peninsula Hyllis, dircuitu c. M. pass. Tragurium civium Romanorum, marmore notum: Sicum, in quem locum Divus Claudius veteranos misit. Salona colonia, ab Jadera CXII. M. pass. Petunt in

lec. Telanium quo f. Iapidia.—6 Ita codd. Harduini et Dalec. item Vet. Dalec. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont, et Franz. Absirtium, Arba, Tragurium, Isas, Pharos, Paros ante: Cresa Lugd. Erami, Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gronov.—7 'Trit legendum videtur ex Ptolemseo, qui ad finem lib. 11. fluvium hunc 'Titum' appellat, non 'Titum.' Dalec.

CAP. XXVI. 1 'Lego: in fine eo.' Dalec.—2 Deottariotarum antiqua regio cod. Dalec.—3 Ita codd. Chiffi. et Harduin. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. CCXXII. edd. vett. et Gronov. Mox codd. Dalec.

NOTE

t Arba] 'Aρβa oppidi nomen est in insula Scardona apnd Ptolem. contra Liburnos. Crexa Κρέψα eidem, hodie Cherso. Portunata non alterius insulæ nomen esse videtur, sed Gissæ epitheton, tuti opportunique portus ratione, magis quam re alia, insignis ac cognitæ: Gissa vero ipsa nunc Pago vocatur.

^a Judera] Nunc Zara vecchia. Nummus Domitiani apud Goltzium, Cot. Avgvsta. IADERA. Et apud Ptol. Υιάδερα κολωνία.

v Colentum] Κόλλεντον insulæ Scardonæ oppidum Ptolemæo dicitur, 11. 17.

w Tilii fluminis] Τίτος ποτομός Ptolem. loc. cit. Nunc Kerka, Scardonam præterluit.

Scardona, in amne eo.] In Titii fluminis ripa: nunc rudera, teste Jo. Lucio 1. 4. Scardona. Σκαρδώνα Ptolem. 11. 17.

- b Tariotarum] Quos Abrapidras Strabo lib. v11. p. 316. aliique appellant, ut quidem videtur.
- o Promontorium] Nunc Cabo di S. Nicolo.
- 4 Hyllis] Ab Hyllo Hercelis F. a quo Hylles gens hec Illyrica Stephano. Χερσάσησος Υλλική, Scymno Chio, pag. 17.
- Tragurium] Trave. Sicum Sebenigo, nt quidem ab omnibus creditus.
 At Sebenigo citra Tragurium ad Istriam, non, ut Sicum a Plinio statuitur, ultra id situm est: quapropter
 diligentius de co videndum: num
 transpositus Sici situs, suctoris an
 librarii hallucinatique.
- f Salona] Diocletiani patria: nunc excisa: ex ejus ruinis excitatum Spalatum. Vetus inscriptio apud Gruter, pag. 23. Col. Martia. Ivlia. Salona. Et Ptolemæo, Σαλθναι καλοντία.

eam jura descripti in decurias g CCCXLII.4 Dalmatæ; XXII. Decuni; b COXXXIX. Ditiones; CCLXIX. Mazæi; LII. Sardiates. In hoc tractu sunt, Burnum, Andetrium, Tribulium, nobilitata populi Romani præliis castella. Petunt et ex insulis, Issæi, Colentini, Separi, Epetini. Ab his castella, Peguntium, Rataneum: Narona q colonia tertii conventus, a Salona LXXXII. M. pass.

et Chiffl. jura, juribus descriptis.—4 'Ita codd. Regg. 1. 8. Colbert. Paris. et Editio princeps. In cod. Reg. 2. in d. CCCLXII.' Brotier. Tolet. et Salmant. CCCLXXXII. quod recepit Harduious. edd. vett. et Gronov. CCCLXXII. Mon, Tolet. Delmata XXII. Chiffl. Dalmata XXVI. Decuni CCCLXIX. Deditiones, &c. Delmata XXII. Chiffl. Dalmata XXVI. Decuni LXIX. Mesai LII. Lectionem nostram exhibent Regg. Brot. 1. 2. Paris. et Ed. pr.—5 Burnum, Mandetrium edd. vett. et Gronov.—6 'Corrupte Mas. Reg. et editio princeps, petunt in eam. Unde emendatum in recentioribus editionibus, Peguntia. Emendandum erat Peguntium. Ptolemae enim 11. 17. Innyobrior nunc Almissa.' Brotier. Mon, a Salona LXXII. edd. vett. Gronov. Harduin. 2. 3. Bipont. et Franz. Paulo post, cognomini sibi margo Dalec.

NOTÆ

s In decuries] Salonitano, inquit, disceptant foro populi mox appellandi: ibique habent judicum decurias omnino CCCLXXXII. In Mas. Petunt in sam jura, juribus descriptis in decuries. De judicum decuriis persepe Cicero aliique: ac Plinius ipse inprimis XXXIII. 7.

£

ī t

ı

- h Decuni] Mss. Reg. et Colb. Decuri. Forte Derrii, de quibus in học tractu Ptolemæus 11. 17. Δέβμοι, et mox Διτίωνε: item Μάζωιοι, gens Dalmatica, etiam Dioni cognita, lib. Lv. p. 570. Tum Χαρδιώται, apud eundem Ptolem.
- ¹ Burnum] Castellum Dalmatiæ, a Liburnim oppido cognomine, de quo sup. sectione, ut apparet, diversum.
- Andetrium] 'Arbérpion. 'Vide Notas et Emend. nnm. 82.
 - 1 Tribulium | Mss. Triburium.
- ➤ Nobilitata p. R. præliis] Tiberio et Germanico illuc ab Augusto mis-

- is. Vide Dionem, lib. Lv1. p. 579.
- " Issai] Issai, ab Issa, de qua cap.
 30. Colentiai, a Colento, de qua sup.
 cap. "Enérsor urbs est littoralis Dalmatin, prope Salonas, apud Ptolem.
 It. 17. quam forte interdum circumfluus maris metus ambiret, insulamque faceret.
- Peguntium] Ппуобътио inter oppida Dalmatiæ juxta littus posita, apud Ptolem. loc. cit. Nunc Almiza.
- P Rataneum] 'Pairtrov τῆς Δαλματίας πόλιν appellat Dio lib. Lvi. p. 578. Hodie Mucarisca.
- Narona] Ptolemmo 11. 17. Ναρβονὰ pro Νάρωνα κολωνία. Nummus Titi, apud Goltzium, Col. Narona. Hodie Narenta.
- r Tertii conventus] Tergeminus in Dalmatia Liburniaque conventus fuit, sen Judiciarium forum: Scardonitanus, Salonitanus, et is in quo nunc versamur, Naronitanus.

apposita cognominis sui fluvio, a mari xx. m. pass. M. Varro resultante con ventitasse auctor est. Nunc soli prope noscuntur Cerauni decuriis xxiv. Daorizi xvii. Desitiates ciii. Docleate xxxiii. Deretini xiv. Deremiste xxiv. Dindari xxxiii. Glinditiones xliv. Melcomani xxiv. Naresii cii. Scirtari xxxii. Stculote xxiv. populatoresque quondam Italiae Vardesi, non amplius quam xx. decuriis. Præter hos tenuere tractum eum Ozuei, roy Parthent, Hemasini, Arthite, Armiste. A Narone amne c. m. pass. abest Epidaurum colonia. Ab Epidauro sunt oppida ri civium Rom. Rhizinium, Ascrivium, Butua, Olchinium, quod antea Colchi-

et Gronov.—7 Varro sine prænomine in cod. Dalec. et ejusdem Vet.—8 Destitates CIII. edd. vett. et Gronov. Destitates CVIII. Chiffl.—9 Vet. Dalec. Derenistes. Mox, Melcomani XXV. edd. ante Harduin.—10 Ita codd. Chiffl. et Harduin. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Oensi edd. vett. Mox, pro Armistæ Chiffl. habet Armistæ.—11 Ita Chiffl. et edd. post Harduin. Verba, Ab Epidauro sunt, desunt in edd. vett. et Gronov. Mox,

NOTE

- ^a Cognominis sui] Ita libri omnes. Rectius, cognomini sibi, vel nominis sui. Naronem amnem intelligit, Nápura Ptolemmus vocat, hodie Narença.
- ² Cerami | Repairor Ptolem. 11.17. Assiption deinde Straboni, lib. VII. p. 815. Δαιστιάται apud eandem, pag. 814. qui Δυσιδιάται, ut arbitror, Dioni, lib. Lv. p. 568. Docleatæ, ab urbe Δοιλέα, in mediterraneo Dalmatiæ, apud Ptolem. quæ adhuc in rulnis nomen servat teste Holsten. p. 82. Incolæ Ptolemæo, Δοικλέσαι.
- Dindari] Anodow Ptolemae, loc. cit.
- v Melcomani] McAnopários, Ptolem. Vide Notas et Emend. num. 63. Mox Naresii, qui Ptolemæo loc. cit. Napárosos.
- w Scirtari] Forte Seretii; nam Acpérsor in hoc tractu agnoscit Dio, lib. LvI. p. 579. Vel sunt il potius

- quos Inipreses appellat Ptolem. loc. cit.
- " Siculota] Mucohara: Ptolem. loc. cit. et Obápšea, quos 'Aphalous appellat Strabo, lib. vii. p. 315. centre insulam Pharon. Vardeos, Epiteme hivii, lib. Lvi.
- 7 Oznari] Gentes eas jam tum neve suo defecisse innuit. Vide Notas et Em. num. 84.
- * Epideurum] Nunc Ragusi vecchio: cui Ragusa nova successit. 'Erikupes Ptolem. II. 17. Vetus inscr. apad Goltzium, Col. Epidavrym. LEG. 12.
- * Rhizinium] Straboni lib. vII. p. \$14. et Stephano, 'Pifur. Ptolemico, 'Pifur. Hodie Risine, in intimo recessu Rhizonici sinus, Gelfe di Catere. Oppidani Rhizonitia Livie, lib. xLv. p. 580.
- b Ascrivium] 'Asupolitor Ptolemaeo, loc. cit. Hodie Catare.
 - c Butus] Stephano, Bovtón, Scylsei

nium dictum est, a Colchis conditum: amnis Drilo, superque eum oppidum civium Romanorum Scodra, la mari XVIII. M. pass. Præterea multorum Græciæ oppidorum deficiens memoria, necnon et civitatum validarum. Eo mamque tractu fuere Labeatæ, Enderoduni, la Sassæi, Grabæi, proprieque dicti Illyrii, et Taulantii, et Pyræi. Retinet nomen it in ora Nympheum promontorium: Lissum oppidum civium Romanorum ab Epidauro C. M. pass.

(XXIII.) A Lisso Macedoniæ° provincia: gentes Partheni, 15 p et a tergo eorum Dassaretæ. Montes Candaviæ r

pro Butua, Chiffl. babet Butuanum.—12 Scordra Gronov.—18 Labenta, Essana, Enderuni Chiffl.—14 'Hwc duo vocab. Retinet nomen, supposititia videntur.' Dalec. Mox, pro Nympheum, quod ex Reg. Brot. 1. et Ed. pr. restituit Brotier, edd. relique habent Nympheum.—15 Parthini Vet. Dalec. et mox in

NOTE

quoque p. 9. Ptolemmo Bovleón, pro Bovreón. Nunc Budon.

- d Olchinium] Obacinor Ptolemeo, loc. cit. Nunc Dulcigno, in confinio Dalmatiæ, Albaniæque. Incolæ Livio Olciniatæ, lib. xLv. p. 580.
- Drile] Δρείλων Ptolem. 11. 17. nunc Drine, et Le Drin.
- Scodra] Ptolemmo loc. cit. Andspa. Nunc Scutari, in Albania, qua contingit Dalmatiam: non Driloni, sed super Drilonem, alteri amni appositum. De Scodra Livius lib. XLIII. p. 556.
- s Labeatæ] Labeatum genti Gentium Regem imperitasse auctor est Livius lib. xLIII. p. 555. et idem Labeatidem terram vocat, lib. xLIV. p. 564. Idem Gentius Lissi regnabat, tat ex Polybio in excerptis liquet, cap. 76. quo de oppido mox dicemus.
- h Enderoduni] Eronov Ptolemæo 11. 17. inter mediterranea Dalmatiæ oppida: nunc Endero, in Albania, qua Serviam spectat.
 - ' Grabai] Forte Γαλάβριοι, de qui-

- bus Strabo lib. vii. p. 316.
- *j Iùyri*i] Inter Naronem et Drinum.
- taulantii] De Taulantiis Illyrica gente Stephanus: Macedoniæ a Ptolemæo ascribitur, 111. 13. atque eorum oppida fuisse Dyrrachium Apolloniamque scribit. Sic etiam Thucyd. lib. 1. p. 17.
- 1 Pyrai] De Pyrais Pomponius II. 8. 4 Tum Pyrai, et Liburni, et Istria.
- " Nympheum] Nunc Cabo di Redeni.
- Lissum] Λισσὸς Ptolemæo II. 17. Ab Anna Comnena lib. xII. Alexiad. oppidulum dicitur in edito colle situm, unde prospectus usque Dyrrachium pateat.
- Macedoniæ] Nunc Albania dicitur hæc regio, Macedoniæ provinciæ a Ptolemæo quoque attributa, 111. 13.
- P Partheni] Παρθινούς vocat Dio, lib. xLI. p. 176. Parthenos Livius, lib. xxxIII. p. 400. Dyrrachio vicini hi fuere. Stephano quoque Πάρθος, πόλις Ίλλυρική τὸ έθνικον, Παρθηρός.

a Dyrrachio LXXVIII.¹⁶ M. pass. In ora vero Denda civium ¹⁷ Romanorum, Epidamnum ¹ colonia, propter inauspicatum nomen a Romanis Dyrrachium appellata: flumen Aous, ¹ a quibusdam Æas ¹ nominatum: Apollonia, quondam Corinthiorum ¹ colonia, IV. M. pass. ¹⁸ a mari recedens: cujus in finibus celebre Nympheum ² accolunt barbari, Amantes ³ et Buliones. ¹⁹ At in ora oppidum Oricum ² a Colchis conditum. Inde initium Epiri, montes Acroceraunia, ⁵ quibus hunc Europæ determinavimus ² sinum. Oricum, a Salentino Italiæ promontorio distat LXXXV. M. ²⁰ passuum.

eodem, Dissareiæ.—16 Ita codd. Harduini, item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. LXXIX. edd. vett. et Gronov.—17 In ora civium Pintian.—18 Sic ex codd. suis et Chiffl. emend. Harduinus, sic quoque edd. recentt. antea legebatur, VII. M. passuum.—19 'Cicero in Orat. Bullienses vocat; Stephan. Bollidenses.' Turneb. Adv. xxi. 13.—20 Codd. Dalec. et Chiffl. LXXXV. M.

NOTE

^Q Dassaretæ] Δασσαρήτιο: Ptolemæo 111. 13. et Livio lib. xxv11. p. 312. Regio ipsa Δασσαρήτιε, Polybio lib. v. p. 621. Horum oppidum Lychnidus, Ptolem. Unde apud Marcellin. Com. Lychnidensis Episcopus Illyrici laudatur: hodie Locrida, in Albania.

r Candaviæ] De bis Strabo, lib. vII. p. \$23. Apud Ptolem. loc. cit. KA-NAΛΟΥΙΩΝ δρέων mentio, pro ΚΑΝ-ΔΑΟΥΙΩΝ. Hi Albaniam a Macedonia proprie dicta disterminant. Deserta Candaviæ Senecæ, Ep. \$1. p. 230. 'Qua vastos aperit Candavia saltus,' inquit Lucan. vI. 331.

Denda] Vide Notas et Emend. num. 85.

t Epidamnum] Mela 11. 3. 'Romani nomen Epidamnum mutavere, quia velut in damnum ituris omen id visum est.' Vide et Dionem, lib. xLI. p. 176. Nunc Durazzo.

" Aous] Sic appellatur a Livio XXXII. p. 385. Ab Apolloniæ vicinio, hodie la Pollona vocatur: cum oppidi ipsius rudera tautum extent. Mela 11. 3. 'Æas secundum Apolloniam.'

▼ Quibusdam Æas] Alas. Vide Notas et Emend, num. 86.

w Corinthiorum] Ita Thucyd. lib. 1. p. 19. et Dio lib. xLI. p. 174. A Corcyræis et Corinthiis conditam aiunt Strabo lib. vII. p. 316. Scymnus p. 18. aliique.

x Nympheum] Livius lib. XLII. p. 540. 'Nympheum in Apolloniati agro.' Egimus de eo 11. 110.

y Amantes] Oricum Scylax, p. 19. in Amanticorum agro locat, et Stephan.

* Buliones] Straboni lib. v11. p. 326. Βυλλίονες. In nummis apud Goltzium, ΒΤΛΛΙΟΝΩΝ. Oppidum Βυλλίς, Ptolem. 11. 13. unde Bullidensis colonia Plinio 1v. 17.

* Oricum] 'Ωρικόs Stephano, et Appiano Bell. Civ. lib. 11. p. 462. Nunc Orso, in confinio Albaniæ et Epiri.

b Acroceraunia] Virgilio Ceraunia:

XXVII. (XXIV.) A tergo Carnorum et Iapydum, qua se fert magnus Ister, Rætis junguntur Norici. Oppida eorum : Virunum, Celeia, Teurnia, Aguntum, Vianiomina, Glaudia, Flavium Solvense. Noricis junguntur lacus Peiso, deserta Boiorum : jam tamen colonia Divi Claudii Sabaria, et oppido Scarabantia Julia habitantur.

XXVIII. (XXV.) Inde glandifera * Pannoniæ, qua mites-

CAP. XXVII. 1 Ita ex codd. restituit Harduinus, eumque secuti Miller. Bipont. et Franz. ita quoque Reg. Brot. 1. Vivana momnia Parm. et alise antiq. Viana, Emonia Herm. Barbarus ex conjectura, que lectio postea invasit omnes ante Harduinum editiones.

CAP. XXVIII. 1 Vet. Dalec. Pannonia.—2 Idem codex, Harduin. 2. 3.

NOTÆ

nunc Monte di Chimera, Epirum ab Albania dirimunt.

c Determinavimus] Cap. 15.

Ŀ

1!

نبير

1

3

ı

d LXXXV. M.] Straboni lib. vi. p. 281. abest a Cerauniis Salentinum, stadiis Dec. hoc est, millibus passuum LXXXVII. et quingentis pass.

 Norici] Bavariæ partem ab Eno amne, Austriamque universam, præter Carnuntum, in confinio Austriæ Hungariæque positum, Norici olim tenuere, et Carinthiam, Stiriamque.

'Virunum] Apud Gruter. p. 569. Noricvs. Col. C. Virvno. Apud Ptolem. 11. 14. in Norico Ottpowor. Nunc Volkmark ad amnem Dravum.

5 Celeia] Kéreua Ptolem. loc. cit. Gruter. p. 130. CELEIÆ, reperta inscriptio in Carniolæ oppido, quod vetustum nomen retinet, Cilley.

h Teurnia] Ptolem. loc. cit. Teopzia. Apud Gruter. p. 473. 11. viro. Tevrn. Nunc Villach, in Carinthia superiore, ad Dravum amnem.

Aguntum] 'Ayourror Ptolem. loc.

J Vianiomina] Nuuc Vienna Austriæ. Vide Notas et Emend. num. 87.

L Claudia] Κλαυδιούιστ Ptolem. in Norico, loc. cit. Nunc Clagenfurt,

Carinthize oppidum.

- ¹ Flavium Solvense] Apud Gruter. p. 559. cum Flavii cognomento, quod deductam eo coloniam auspice Vespasiano indicat: inscriptio reperta Cibini in Hungaria, FL. Solva. Aiunt esse Solfeldt, in Carinthia, prope Clagenfurtum.
- Peiso] In Austria Hungarizeque confinio, Neusydierzée. Vide Notas et Emend. num. 88.
- n Subaria] Etiamnum retinet nomen in Hungariæ Austriæque confinio. Ibi reperta inscriptio, quam refert Gruterus, p. 389. C. C. S. hoc est, Colonia Claudia Sabaria. Σαουαρία Ptòlem. 11. 15. in Pannonia superiore. Et apud Goltz. Claudii nummus, Col. Sabar. Clavdiana. Avgysta. Apud Reines. vetus Inscriptio, p. 511. Clavdia. Savaria.

Scarabantia] A Sabaria, M. P.
 XXXIV. apud Antonin. Hodie Scapring, supra Sabariam: aliis Sopron,
 sive Œdenburg, in eodem tractu.

* Inde glandifera] Ita Mss. omnes, non In glandifera. Hoc est, post eas gentes, ac urbes, quas antea commemoravit, glandifera sunt Pannoniæ. Apud Hygenum, lib. de limitibus constit. p. 206. legimus in Panno-

centia Alpium juga, per medium Illyricum a septemtriene ad meridiem versa, molli in dextra ac læva devexitate considunt. Quæ pars ad mare Adriaticum spectat, appellatur Dalmatia, et Illyricum supra dictum. Ad septemtriones Pannonia vergit: b finitur inde Danubio. In ea coloniæ, Æmona, Siscia. Amnes clariet navigabiles in Danubium defluunt, Draus e Noricis violentior, Saus ex Alpibus Carnicis placidior: cxx. m. pass. intervallo. Draus per Serretes, Serrapillos, Iasos, Andizetes: h Saus per Colapianos, Breucosque. Populorum hæc capita.

Bipont. et Franz. Dravus. Mox, pro CXX. quod exhibet Chiffl. CXV. præferunt edd. vett. ante Harduin.—8 Sandizetes Chiffl. Sandrizetes Gronov. et edd. vett. ante Harduin. Mox, pro Saus Vet. Dalee. Harduin. 2. 3. Bipont.

NOTE

nia sylvis glandiferis vectigal constitutum.

- b Pannonia vergit Carniolæ partem, deinde Croatiam, Sclavoniam, Hungariamque complexa, Danubium usque.
- Emona] Laubach, ut diximus cap.
 22. Carniolæ primarium oppidum.
 Ημωνα Ptolemæo π. 15. sub Norico
 Pannoniæ.
- d Siscia] Alema Ptolem. loc. cit. Vulgo Sissech, ad Savum amuem.— 'Cave autem Sisciam hanc existimes designari in nummis Augustorum Gallieni et Probi: quamvis in illo scribitur, siscia avg. in isto, siscia PROBI AVG. Neque enim Sisciam Plinius dicit luter amnes duos sitam esse, ut in nummo Probi pingi videtur; sed tantum juxta Sisciam Colapin in Saum inflnere : ut juxta Parisios Matrona in Sequanam delabitur. Nec vero Latine bono aliquo sensu dici posse videmus, Roma Augusti. Roma Trajani, Roma Antonini: nec proinde 'Siscia Augusti,' vel 'Probi.' Cum aliquid autem offendit in nummorum inscriptionibus insolens, id certo indicio est, latere ibi senten-
- tiam aliquam sub primis vocum literia. Legendum itaque arbitramur in Gallieni numismate: siscia ave, 'Secusianorum Inclytus Senatus Colit Impeuse Amicitiam AVgusti Gallieni.' Fluvius in nummo pictus Araris est, La Suene, qui medioù Secusianos olim secabat. In altero similiter siscia Probi ave. 'Secusianorum Inclytus Senatus Colit Impense Amicitiam Probi ave.' Dea stat in isto inter duos amnes, Ararim scilicet Rhodanumque, qui Lugdunum in Agro Secusianorum alluunt.' Ed. sec.
- Draus] Δράβοs et Σαῦος Straboni,
 lib. vii. p. 314. Nomen retinent,
 et Drau, Sav. Vide Notas et Emend.
 num. 89.
- f Serretes] Hi et Serrapilli Cariathiam tenuere, ripamque geminam Dravi amnis.
- * Issus] 'Insulous appellat Ptolem.
 11. 15.
- h Andizetes] 'Arbiffiries. Vide Notas et Emend. num. 90.
- ¹ Colapianos] A fluvio Colapi, cujus mox Plinius allique meminere.
- Breucosque] Breucos Ptolem. II.

terea Arivates, Azali, Amantes, Belgites, Catari, Cornacates, Eravisci, Hercuniates, Latovici, Oseriates, Varciani. Mons Claudius, Cujus in fronte Scordisci, in tergo Taurisci. Insula in Savo Metubarris, amnicarum maxima. Præterea amnes memorandi, Colapis o in Saum influens juxta Sisciam, gemino alveo insulam ibi efficit, quæ Segestica appellatur. Alter amnis Bacuntius in Saum Sirmio o oppido influit: ubi civitas Sirmiensium, et Amantinorum. Inde xlv. passuum Taurunum, ubi Danubio miscetur Saus. Supra influent Valdasus, Urpanus et ipsi non ignobiles.

et Franz. Savus.—4 Cartari Vet. Dalec. Mox, Chiffl. Corneates, Eravisci; edd. vett. ante Harduin. Corneates, Aravisci.—5 Cordici Chiffl.—6 Calapis Gronov. et al., vett. ante Harduin. Paulo post, pro efficit, quod, firmante Chiffl. exhibent Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. efficiens legitur in edd. vett.—7 Acustius Chiffl.—8 Ita ex codd. suis restituit Harduin. cum antea legeretur Valdanus; Chiffl. Valdasus.

NOTE

16. et Straboni, lib. vii. p. 314. Berveol Dioni, lib. Lv. p. 568. Iidem postea Franci appellati Gallias occupavere, quas nunc obtinent: qui prius e Galliis in Pannoniam, unde rodiere, commigrarant. Vide P. Ægid. Laccary de Colon. Gallor. v. 1. p. 242. Gruterus, pag. 499. CO-HORTI. BREVC.

k Azali] "Αζαλοι Ptolem. in Pannonia superiore, 11. 15. 'Αμαντηνοί, in inferiore, cap. 16. Catari, forte pro Curtari: nam in inferiore Pannonia Κούρτα oppidum apud Ptolem. Sic Cornacates, (ita enim habent Mss. non Cornestes,) a Κόρτακον ejusdem Pannonia oppido apud Ptolem.

¹ Eravisci Sic enim alphabeti series exigit: ii sunt qui Ptolemeso in inferiore Pannonia, 11. 16. 'Αράβισκοι. Idem ibi Έρκουνιστας Amautenis subjicit. In superiore Λατοβίκους, 'Οσσεριστας, et Οδαρκιστούς locat, cap. 15.

" Claudius | Tauriscos a Scordiscis,

hoc est, Hungaros Sclavosque, a Croatis disterminans.

Metuberris] Hodie Zagrabia.

- **Colopis] Kólop Dioni, lib. XLIX. p. 414. qul eum amnem ait Siscim urbis merala primum alluisse, post vero, a Tiberio Cassare dueta fossa, totam urbem circumambiisse, insuiamque facere, mox redire in pristinum alvenm. Zeyeruch vocat idem, lib. Li. p. 461. qua Plinio Segestica dicitur. Strabo, lib. vii. p. 314. Zeyeruch.
- P Alter amnis] Vide Notas et Em. num. 91.
- q Sirmio] Hodie Sirmich, in Sclavonize parte que Turcis paret, inter Savum et Dravum.
- " Ubi civitas] Non oppidam, sed ditio, ager, communitas.
- * Taurusum] Taupoliros, ubi se Savus Istro immiscet, inquit etiam Arrianus in Indicis, p. 517. Hodie Belgrade.
 - * Supra | Supra Savum Dravum

XXIX. (XXVI.) Pannoniæ jungitur provincia, quæ Mœsia appellatur, ad Pontum usque cum Danubio decurrens. Incipit a confluente supra dicto. In ea Dardani, Celegeri, Triballi, Timachi, Mœsi, Thraces, Pontoque contermini Scythæ. Flumina clara, e Dardanis Margis, Pingus, Timachus: ex Rhodope Œscus: ex Hæmo, Utus, Escamus, Ieterus.

Illyrici latitudo, qua maxima est, cccxxv. m. passuum colligit. Longitudo a flumine Arsia ad flumen Drinium dxxx. m. A Drinio ad promontorium Acroceraunium, clxxv. M. Agrippa prodidit universum hunc sinum Italiæ et Illyrici ambitu xvii. i In eo duo maria, (quo

CAP. XXIX. 1 Trimachi Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Loyd. Frankf. Lugd. 1606. Els. et Gronov.—2 Escamus Chiffi.—3 'Perperam in recentioribus editionibus DCCC. Bene Mss. Reg. 1. 2. 5. DXXX. et forte paulo major adhuc est numerus, ni multos viarum anfractus et circuitus computaverit Agrippa.' Brotier.—4 'Malim veterem lectionem, que sic habet: A Drinio ad promontorium Acroceramium CLXX. (Chiffl. habet DLX.) M. Agrippa prodidit: universum autem hunc sinum Italiæ et Illyrici ambitu XIII. (Chiffl. habet XIV.)' Dalec. ambitu XIIII. Harduin. Miller. Bipont. et Franz. ambitu XVII. Regg. Brot. 1. 5. et Ed. pr. h. e. septies decies centena millia

NOTÆ

que. Valdasus, nunc Valpe, inter Savum Dravumque Danabio se immiscens. Supra Dravum Urpanus, nunc Sarroiez.

- * Qua Maria] A Belgrada ad Pontum, ubi nunc Servia et Bulgaria est. The Musica vocat Dio lib. Li. p. 461.
- b Incipit a confluente] Ubi Danubio Savus miscetur, ut dictum est.
- C In ea Dardani] Hec pariter Tzetzes, Chiliad. x1. Hist. 896. Δάρδανοι Ptolemæo, in Mysis superiore III. 9. ubi nunc Servia est. Τριβαλλοί in inferiore, cap. 10. Timachi ab oppido Τίμακον Mysis superioris, apud eundem Ptolem.
- d Margis] Hodie Merawa, per Serviam in Danubium labens. Is Pingum et Timachum in Istrum defert.

- Oppidum ei olim appositum fuit ejusdem nominis, Margum, cujus mentio in Notitia Imp. Rom. sect. 62. sub dispos. Ducis Mæsiæ primæ.
- Œscus] Nunc Ischa in Bulgaria. Et Œscum oppidum ab anne cognomine, in Notitia Imp. sect. 31. p. 54. Triballis ascribitur a Ptolem. III. 10.
- f Utus] Et hi Bulgariam alluunt. Utum oppidum in Notitia Imp. sect. 31. pag. 53. Sub dispos. Ducis Daciæ Ripensis.
- s Longitudo] Hæc Martianus totidem fere verbis, lib. vs. cap. de secundo Europæ sinu, p. 209. Tamen Mas. Reg. et Colb. DXXX.
- h A Drinio] Amne, quem Drilonem superins dixit, cap. 26.
 - XVII. [XIIII.] Hoc est, ambi-

distinximus j fine,) Ionium, k in prima parte, interius Adriaticum, quod Superum vocant.

XXX. Insulæ in Ausonio mari præter jam dictas, memoratu dignæ, nullæ: in Ionio paucæ: Calabro littore ante Brundisium, quarum objectu portus efficitur: contra Apulum littus Diomedea, conspicua monumento Diomedis: et altera be eodem nomine, a quibusdam Teutria appellata.

Illyrici ora mille amplius insulis frequentatur, natura vadoso mari, estuariisque tenui alveo intercursantibus. Claræ: ante ostia Timavi, calidorum fontium cum æstu maris crescentium: juxta Istrorum agrum, Cissa, Pullaria, et Absyrtides Graiis dictæ, a fratre Medeæ ibi interfecto Absyrto. Juxta eas Electridas vocavere, in quibus proveniret succinum, quod illi electrum appellant, vanitatis Græcæ certissimum documentum: adeo ut quas earum designent, haud unquam constiterit. Contra Iader est Lissa; et quæ appellatæ. Contra Liburnos Grateæ ali-

passuum .- 5 Inferum sive Ionium Gronov. et edd. vett.

CAP. XXX. 1 Codd. Chiffl. et Dalec. matura vadoso mari.—2 Ita Tolet. aliique codd. ap. Harduin. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Bipont. et Franz. Pullariæ edd. vett. et Gronov.—3 'Quidam addunt nomine.' Dalec.—4 Basilissa Chiffl.

......

NOTE

tu patere hunc sinum maris Agrippa prodidit quatuordecies centena millia passuum.

J Quo distinximus] Cap. 16.

Ĭ

- k Ionium] Qua parte in Adriaticum sinum irrumpit. Vide Notas et Emend. num. 92.
- a Diomedea] None a tergemiuo monte Trémiti appellata. Diomedis tumulo ac delubro nobilis, ut dicetur ad x. 61. Διομήδεια Stephano, et Scympo, p. 18.
- b Et altera] Sic Strabe, lib. vr. pag. 284. Nunc Caprara, vel S. Dominio.
- c Calidorum] Meminit jam hujus insulæ, 11. 106.
- d Absyrtides] Iisdem verbis Stephanus: 'Αψυρτίδες, εήσοι πρὸς τῷ 'Αδρία,

όπὸ "Αψύρτου παιδός Αἰήτου ἐν μιξ δολοφονηθέντος ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς Μηδείας. Vide etiam Hygin. Fab. 23. et Apollod. lib. I. de Diis, pag. 63. et 65.

- * Vanitatis Græcæ] Cum ea appellatione nec ullæ unquam ibi insulæ fuerint, et eadem alibi statuantur a Græcis, ut Plinius recte admenet, xxxvit. 11. Apsyrtidibus sic junxit Electridas Scymnus Chius, p. 16.
- f Contra Iuder] Sic Mss. omnes, librique editi. Lissæ meminit Antoninus in Itiner. Marit. enumerans insulas qua sunt inter Dalmatiam et Istriam: 'Apsoros,' inquit, 'Issa, Lissa,' &c.
- s Et quæ appellatæ] Hoc est, et aliæ quæ sunt a nobis supra dictæ, cap. 25. Crexa, Gissa, Colentam.

quot; nec pauciores i Liburnicæ: Celadussæ i contra Surium: 5 h Bubua, 6 l et capris laudata Brattia: m Issa n civium Romanorum, 7 et cum oppido Pharia. o Ab his Corcyra, p Melæna cognominata, cum Gnidiorum oppido, distat, xxv. m. passuum, inter quam et Illyricum Melita, q unde catulos Melitæos appellari Callimachus auctor est: xv. millia passuum ab ea Iv. Elaphites. In Ionio autem

Mox, Liburnos Cretese edd. vett. et Gronov. Deinde, pro nec pauciores, Tolet. habet nec non Trucones.—5 Ita Regg. Brot. 1. 5. Ed. pr. Venett. Rom. Parm. Brix. Ald. Junt. Basil. aliæ vett. 'Eruditus Harduinus ex infelici conjectura emendavit, contra Trugurium.' Brotier. Harduinum secuti Miller. Bipont. et Franz.—6 'Ita Editio princeps. Forte Plinius scripserat tamtum Bua aut Boa. Est insula quæ in Cod. Theodosian. Leg. 111. de Hæretic. appellatur 'Boa insula,' Sub imperatoribus Romanis feit exikiis famosa. Nunc quoque dicitur Bua.' Brotier. bubus edd. vett. Bavo ex codd. recepit Harduin. eumque secuti Miller. Bipont. et Franz. Booz Tolet. Beno conj. Pintian.—7 Vett. edd. ante Harduin. civium R. reliqua; aed ultima vox deest in omnibus codd.—8 Ita ex codd. suis et Chiffl. edidit Harduin. XXII. edd. vett.—9 Ita quoque ex codd. suis et Chiffl. edidit Harduin. La cum antea legeretur XII.—10 'In Ms. Reg. 1. et editione principe, VII. Elapkiles. Quod verius crediderim. Plures enim ibi sunt insulæ, quam quatuor. Ita

NOTE

- h Grates Ita Mss. Reg. et Colb. non Cretes. Scylaci Caryand. in Periplo, pag. 9. prope Pharum et Issam Crates insulse nominantur: πρωτειαλ νῆσοι, κατὰ Φάρον καλ Ἰσσαν.
- ¹ Nec pancieres] Forte, nec pancieres XL. Totidem enim Liburnicas insulas agnoscit Strabo, lib. vii. pag. 215.
- ³ Celadussæ] Ita etiam Mss. Et Mela 11. 7. 'Celadussæ, Apsyrtus, Issa.'
- ^k Centra Surium [Tragurium] Vide Notas et Emend. num, 93.
- ¹ Bubuz [Bavo] Beas insulam Dalmatim vocat Ammianus lib. xxII. p. 206. oppido Traguriensi ponte jungitur, et Bove nuncupatur. Vide Notas et Emend. num. 94.
- Brattia] Meminit Anton, in Itin.
 Marit. Nunc Bracchia. In Tab.
 Peuting. segm. 4. 'Insula Brattia:

insula Pharia.'

- " Issa] "Issa Scymne, pag. 17. Stephane, allisque.
- Phariaj Straboni, lib. vii. p. 315.
 Adpos, olim Ildoos, Pariorum colonia.
 Nunc Liesina. Tab. Peuting. 'Insula Faria.'
- P Corcyra] Nunc Cursola, teste Jo. Lucio. Oppidum a Cnidiis conditum testatur quoque Scymnus, pag. 18. Μέλανα seu nigra cognominata est.
- q Melita] Alia hecc est ab Africana Melita, que Rhodiorum Equitum sedes. Melada.
- r Callimachus] Et Stephanas, et Auctor Etymol. Hanc laudem alteri Melltæ alii adjudicant. Litem decidere haud proclive, cum in neutra hodie catelli similes reperiantur.
- * Elaphites] Nomen a cervaram copia factum.

mari ab Orico XII. millia passuum, ii Sasonis i piratica statione nota.

autem sunt dictm a cervorum copia.' Brotier. III. Elaphites Gronov. et edd. vett.—11 ' Male Mss. Reg. 1. 5. MM. P. Male quoquib recentiores editiones, M. millia passuum. In Editione principe, III. M. P. meliore quidem, sed exiliore, numero. Emendavi, XII. millia passuum; quod satis indicat Scylax, pag. 10. cum ait ex insula Sasone in Oricum navigationem esse tertime diei partis. els 'Ωρικόσ πόλιο ἀστὶ παράπλους ἡμέρου τρέτου μέρου. Paulo supra dixerat ab Orico ad mare stadia esse LXXX. στάδια π'.' Brotier.

NOTE

* Sasonis] Scylaci, pag. 10. Zaoúv. 'Insula Saso.' Prius hic legebatur Hodie Sasona. Lucan. v. 650. 'Non humilem Sasona vadis.'—' Tabula suom.' Ed. sec. 'Prius hic legebatur M. millia passum, pro III. millia passum.' Ed. sec. 'Prius hic legebatur M. millia passum, pro III. millia passum.' Ed. sec. 'Prius hic legebatur M. millia passum, pro III. millia passum.' Ed. sec. 'Prius hic legebatur M. millia passum, pro III. millia passum, pro

NOTÆ ET EMENDATIONES

AD LIBRUM III.

NATURALIS HISTORIÆ

C. PLINII SECUNDI.

- 1. CAP. 1. Ubi minus, VII. M. pass.]
 Ita restituimus admonitu codicum R.
 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. et Chiffl. vetustarumque editionum ante Frobenium, qui ubi minimum obtrusit imprudenter: triplex enim modo quasi latitudinis ordo proponitur, ut interpretatio nostra planum fecit: cujusmodi ab exscriptore Plinii Martiano Capella distinguitur, lib. v1. cap. de divisione terræ, pag. 201. 'Latitudo vero,' inquit, ' ubi angustior, quinque: ubi diffusa, septem: ubi prolixior, decem millibus explicatur.'
- 2. Ibid. Creduntque perfossus] Sic Mss. proxime laudati: rectius tamen fortassis cum Pintiano perfossos agnoveris, montes scilicet, non columnas. Capella hoc ipsum agens, loc. cit. Montium prædictorum,' inquit, 'effossis radicibus, evulsoque confinio.'
- 8. CAP. III. In his coloniæ VIIII. municipia octo: Latio antiquitus donata XXIX. libertate, VI. fædere, III. stipendiaria, CXX.] Numeros ex fide eorundem codicum restituimus: coloniæ VIIII. et fædere III. cum prius octo tantum coloniæ, fædere donata tantum oppida duo censerentur: id quod cum superiore summa oppido-

rum omnino CLXXV. stare nequit. Porro de coloniarum ceterorumque jure hæc accipe. Post diuturnum bellum Romani Latinos pro sociis et amicis sibi asciverunt, dato jure, at in bello Romanis legionibus permixti militarent,et ibi magistratus officiaque gerere, et honores accipere communi jure possent: sed non Rome tamen petere magistratus aut gerere lisdem licuit, ut apertissime Plinius docet, vII. 43. nec repugnat Asconius, de quo Sigonium vide de Antiq. Jure Italize, I. 4. p. 133. Atque id jus quidem, quia Latinis primum concessum, 'Jus Latii'appellatum. Post tamen et suffragii in Urbe ferendi, creandique Magistratus dari sibi jus postularunt, utque pro civibus Romanis pari cum ceteris jure haberentur. Impertitum et illud deinde prærogativa quadam populis aliquot exteris, ægre tamen : vocatumque 'Jus Civium Romanorum.' Vetus vero jus ad discrimen bujusce novi, 'Jus antiquum Latii,' et ' Latium antiquitus' dictum est : datumque idem jus longo post tempore universæ Italiæ: unde 'Italicum jus' dici cœptum. Cum cives, milites ve alio deducerent,

ut ea incolerent loca, 'Coloniam' vocabant: 'Municipium' vero, cum loci alienjus indigenis jus illud Italicum, vel civium Romanorum, quo de egimus, communicarent. Ampliabant autem Romani, astringebantque arbitratu suo jus et immunitates eas, ut auctor est Tacitus Annal. x1. Quin ipse Plinius coloniis quibusdam jus Italiæ tantum concessum, aliis solam immunitatem a tributis innuit. cap. hujus libri tertio. Municipia suis vivebant legibus et institutis: Colonim Romania. Suis quoque oppida libertate donata : sed neque Italico, neque civium Romanorum jure gaudebant, quorum alterntro municipia frucbantur: ea vero 'libera oppida,' et 'liberse conditionis' vocabantur. Fæderata erant, quibuscum populus Rom. fœdus inierat, quorum cives se fæderatos, socios, fratres, populi Romani cognominabant, ut de Arvernis Gallie populis, Heduisque dicemus ad IV. 32. et 33. Denique stipendiaria erant, quæ vectigal penderent, seu tributo solvendo obnoxia forent.

ŕ

6

ţ

6

ţ

4. Ibid. Onoba Æstuaria] Mss. Reg. et Colb. ac Paris. Ossonoba Æstuaria. Parm. edit. Ossonoba Asturiæ. Hermolans, Ossonoba Lusturia, quoniam inter amnes Luxiam et Urium sita est. Nos Oroβar Alστουρίαν, hoc est, Æstuariam, ab mestnariis, que illic frequentia sunt, appellatione deducta, maluimus appellari, vestigia codicum antiquorum summa fide ac religione secuti. Ossonoba certe non hujus loci est, sed Lusitanise, ut dicemus ad IV. 35. et ab Ossonoba diversam Onobam et nomine et situ Marcianus Heracleotes agnoscit, pag. 71. et 73. Hanc, in qua nunc sumus, 'Oroßar 'Agrouplan vocans prope Ange ostia: unde Ptolemæus emendandus, apud quem II. 4. 'ONOBANIZTOTPIA pro ONOBA AIZTOTPIA legitur. Hane porro Onobam esse Ayamonte, oppidum ipsisiAnæ ostiis impositum, perperam Bivarius existimavit, ut supposititium Maximo fœtum vindica-

- 5. Ibid. Ariani montes Mas. R. 1. Hareni montes. Ipsi sunt Mariani montes, quos in hoc Bæticæ tractu Ptolemæns agnoscit, 11. 4. quem tractum hand multum a Mss. codicum lectione abludente vocabulo. las Arenas Gordas vulgus appellitat. - Arena montes] Ita Romana et Parmensis editio vetus.' Ed. sec.
- 6. Ibid. Portus Basippo] Mela quoque 11. 6. ' Besippo ad Janonis promontorium: ex quo intelligitur hallucinatos esse viros alioqui eruditos, Rodericum Carum, qui Antiq. Hispal. 111. 48. portum Bæsipponem esse existimat, Puerto de S. Maria, ad ostium amnis Guadalete, et Hieron. Saritam, qui Basilipponem, hodie Cantillana, supra Hispalim ad Boream positum, cum hoc Bæşippone maritimo oppido confundit : cum disertis verbis Mela Pomponius, Pliniusque, viri in Geographicis rebus supra famam accurati ac diligentes, inter Gades et Calpen, promontorio Junonis Bæsipponem affigant. Ptolemæ0 11. 4. Mressées Auchr dicitur: oppidum Βαισίππω.
- 7. Ibid. Sexti Firman Admonet ipsa series oppidorum, quæ plane eadem est apud Melam, Plinium, Ptolemæumque, Sexti Firmum prius Hispaniæ oram legentibus a Calpe versus septemtrionem occurrere, quam Selambinam: quare Suritam, Rod. Carum, aliosque, falli necesse est, qui id oppidom nunc Motril esse existimant, quod citra Selambinam est.
- 8. Ibid. Singili, Attegua] Prius logebatur, Singilia, Hegua. Scio in hoc Bæticæ tractu Afyovar a Strabone citari, lib. 111. pag. 141. Sed cum Singiliattegua in Mss. scribator, Reg. Singili, Attegua, hand 1. 2. &c. cunctanter agnosco. Nam de Attegua, præter Dionem, quem laudavi. meminit non semel Hirtius, de Bello Hisp. p. 259. et Atteguenses Pom-

peianarum partium foisse, scribit Valer. Max. 1x. 2. p. 425.

 Ibid. Tuati vetus] Ita Mss. omnes, librique editi ante Frobenium, qui Tuoci vetus reposuit.

10. Ibid. Celli, Arva, Canama, Evia Vix ullus est in boc opere Geographico locus, in quo atrocius grassata sit interpolatorum iibido, et emendandi prurigo quædam, quæ eruditos etiam viros interdum tenet. In Mss. Reg. 1. 2. Colb. et Paris. Celtiarava Camana ane. In edit. Parm. Froben. Gelen. aliisque ante Dalecampium: Celtiaca, Vacamana, Acria. Numerum oppidorum auxit, immutavitque deinde Dalecampius: Celtiaca, Axatiara, Arruci, Manoba. Ecquod in his verbis, queso, veteris scriptura vestigium? Roder. Carus, Antiq. Hispal. 111. 3, 8, et 9, legit, Celeita, Azati, Arva, Arucci, Menoba, Canama, Aria. Nostram emendationem petierem his omnibus esse non modo priscorum codicum vestigia ipsa confirmant, vix ullo fere apice immutato, sed et inscriptiones veteres, quas modo allaturi sumus. Azati certe et Arucci expunximus, quod de ils libri omnes conditivi silent: etsi non me præterit Municipii Flavii Azatitani, et Civitatis Aruccitanze, apud Gruterum in Inscript. fieri mentionem, p. 482. et p. 288. Quin et ipsam Celtim ex hoc albo sustulissem: nisi meminisset, ut dixi, Antoniaus: ratus Plinium in his oppidis appellandis, non tam situs cujusque loci. quam seriei elementorum habulsse rationem: quamobrem Alica priore loco statuissem, cum Alicensis oppidi in Provincia Bestica memoria extet apud Gruterum, p. 542. Quod vero ad Arvam attinet, apud eundem p. 476. inscriptio legitur, Ondo. MVNI-CIPH. FLAVII. ARVERSIS, reports Alcolte, medio itinere inter Hispalim, et Cordubam. De Canama, p. 345. CANAMENSES. LINTRARII. Oppidum Besti impositum, nunc Villaneva del

Rio. Denique Evia apud eundem legitur, p. 550. in inscriptione, procui ab hoc aitu, sed in Bætica tamen reperta.

11. Ibid. Ilipa, cognomine Ilia: Italica] In Mss. Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. et Paris. Ilipa cognomine Illa Italica. Parm. edit. Ilipa cognomine Ila Italica. Voculam Ila, veluti nihili ea foret, Probenius prior expanxit, legitque. Ilipar cognomine Italica, atque ita seribendi ceteris deinde auctor fuit. Atqui Straboni lib. III. p. 141. Ἰτάλικα ral Thurs, et, quod idem est, Ptolemæo Λαίτα μεγάλη et Ἰτάλικα, civitates sunt dum dispares. Et fuit lle sive Ilia Ilipa cognomen genuinum. Apud Gruterum, p. 351. Immvnzs ILIENSES. ILIPONENSES, unde nosse Reinesius potuit qui Ilienses Iliponenses forent, quod scire se negat, epist. 23. Alias sine cognomine, apud oundem Gruter. p. 246. legitur MVNI-CIPIVM. INLIPENSE.

12. Ibid. Vergentum, quod Julii Genius: Orippo, Caura, Siarum] Insigniter depravatus hactenus hic locus in libris omnibus sic legebatur: Vergentum, quod Julii genttor, Hippo Caurasiarum: quæ non oppidorum nomina, sed vocum portenta erant. At Orippo, etiam ab Antonino memoratur, in itinere a Gadibus Cordubam, ab Hispali Ix. M. P. Et apud Gruterum, p. 803. inscriptiones erutæ in pago quem Sarracatin vocant, in agro Utrerensi, ordo, siarensiym. Apud Roder. Carum, Antiq. Hispal. III. 20. SIARBNSIVM. MVNICIPIVM. legitur. De Caura et Orippone mentio apud Poëtam antiquum, A. Halum nomine, ortu Burdegalencem. quem Tamayus edidit in Martyrol. Hispan. 'Hic Caura, Sauros sustentat Orippo colonos.'- Mox ut editione Romana a. 1470. et Parmensi legitur, Fluvius Menoba et ipee, legi oportet : non Menoba Bæti et ipee, ut recentes libri cum Dalecampio, inani repetitione syllabse ba et et, exhibent;

neque enim Menoba flavius amui Bæti, sed agris vel oppido Sciaro potins dicitur 'infusus.' Sic enim Plinius ipse Bætim amnem paulo ante Bæticæ dicit infusum.' Ed. sec.

13. Ibid. Urso, quæ Genua Urbanorum] Ita libri omnes. Tamen erudite suspicatur Anton. Augustinus, legi oportere Gemina Urbanorum: deductis eo colonis militibus ex aliqua earum legionum quibus Geminæ, aut Gemellæ, cognomen fuit, quales erant vii. x. xiii. et xiv. quod ex duabus factæ singulæ erant, quæ justum legionum numerum non explerent. Auctor ipse Cæsar, Bell. Civ. lib. Iii. pag. 166. et Dio, lib. Lv. Urbanorum autem cognominatur, quod militum forte ex sola Urbe Roma conscriptorum esset.

14. Ibid. Callet, Ilipula minor, Merucra, Sacrana Oningis] Cum sint bæc oppida et extra Bæturiam posita, et conventus Astigitani, in eorundem assignando situ assentiri viris eruditis non possum. Nam quod Callet nunc Cala esse censet Jo. Fr. Andrez, l. de patria S. Laur. p. 212, et Rod. Carus, 111. 70. et post illum Holstenius, oppidum scilicet in media Bæturia positum, supra Hispalim, inter Bætim et Anam, quam oram Plinius nunc describat, quemve conventum, æstimasse satis non videntur. Ilipula vero minor, si Niebla est, ad amnem Tinto, fere inter ostia Bætis et Anæ, ut visum est Roder. Caro, 111. 81. sane non Astigitani conventus ea esse potuit, sed Hispalensis: Celticis Bæturiæ populis, in quibus est Niebla, ei conventui, ut Plinius mox subjungit, attributis. Denique, si Oningia ibi fuit, ubi nunc Giennium est, ut censuit Mariana. Hist. Hispan. 11. 21. p. 78, ad Cordabeusem conventum pertingit, non ad Astigitanum. Et Livius sane, lib. xxviii. p. 319. hand procul Gadibus et Oceano statuere Oringin videtur, quam solo æquatam a Scipione prodit. Pro Merucra, Sacrana, Mss. Marca, Sacruna.—'At vetustæ edd. Romana et Parmensis, ut edidimus.' Ed. sec.

15. Ibid. Seria adjicitur, &c.] Prius legebatur: Seria qua dicitur Fama Julia: Vertobrige, Concordia.... Callensibus Emanici. Quam lectionem vitiosam ostendit dissona a priore parte posterioris structura sermonis. Nos codicum R. 1. 2. Colb. 1. 2. et Paris. fidem secuti sumus, ut fere solemus.

16. Ibid. Regionis Osintiadis Sisaponem] Hactenus in libris editis post
Frobenium, Regiones Osintigi, Sisaponem. In Mas. Reg. et Colb. ac
Parm. edit. Regiones Osintiades Sisaponem. Quam lectionem ceteris anteponimus, ut Sisaponi oppido circumjectus ager suo nomine censeatur: siquidem Osintiadem contineri
Bæturia, sicut minores regiones majoribus solent, simile veri est.

17. Ibid. Latinorum, Regia Carissa] Sic Mss. Reg. et Colh. vetustæque editiones omnes ante Dalecampium. Nec Lapiam habent, nec Uliam, quas ille hoc loco nobis obtrusit. Scio apud Gruterum, p. 271. legi, ondo REIP. VLIENSIVM. Sed reperta ea inscriptio est appd Monte-Mayor, prope Cordubam, longe a Gaditano conventu, in quo nunc sumus. Hodie Montis-Majoris nomen habere putatur Ulia, inquit Mariana Hist. Hisp. III. 20. p. 122. xx. ab urbe Corduba lapide. Haud procul Corduba fuisse etiam Dio significat, lib. XLIII. p. 229.

18. Ibid. A Castulonis oppidi fine Gades, CCL. M.] Ita Mss. omues, R. 1. 2. Colb. 1. 2. Chiffl. Paris. Parm. quoque editio, et Martianus ipse lib. vi. cap. de Hispania, p. 203. a quo Hermolaus incaute citerioris Hispaniæ mensuram mutuatus, transtulit in ulteriorem, atque hoc loco Plinii textum inde corrupit, scribens CCCCLXX, M.

19. Ibid. Orbi spectandum] Orbi reposuimus, admonitu codicum Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. et Paris. cum prius urbi legeretur in libris impressis: Orbi, inquam, hoc est, universis terrarum gentibus Romam confluentibus. Periret enim alioqui, cum insigni illo Romanm urbis praconio, loci ipsius etiam ex ejusdem verbi repetitione venustas.—'Sic paulo post, porticum eum complexum scripsimus, ubi cam habent libri editi perperam, cum ad orbem id referatur, quem porticus ea complectebatur.' Ed. sec.

20. CAP. IV. Ausetani, Lasetani] Hactenus: Ausetani, Itani, Lasetani. Fulvius Ursinus, Iaccetani legit, ex Strabone et Ptolemæo. Nos Itani expunximus, de quibus in hoc tractu nihil usquam compertum: ex quo mutila quædam præcedentis vocis repetitio possit haberi. Nam cum bos, quos recenset Plinins, redditurum se promittat, inferius, Ausetani quidem, aliique, snis locis apparent : Itani nusquam. At ne Lacetanos cum Ursino, Pelicerioque in Notis Mss. mutem, vetat Livius, qui Lacetanos sæpe laudat, lib. xxviii. p. **329.** lib. xxxiv. p. 410. multoque expressius situm eorum indicat, lib. xxi. p. 206. 'Gn. Scipio,' inquit, in Hispaniam cum classe et exercitu missus, cum ab ostio Rhodani profectus, Pyrenæosque montes circumvectus, Emporiis appulisset classem, exposito ibi exercitu, orsus a Lacetanis omnem oram usque ad Iberum,' &c. Aucyraviar Dio, lib. XLV. p. 274. Et Aakertarêr Ebros Plutarchus agnoscit, tum alibi, tum in Catone Majore, p. 342. Lacetanos denique Casar Bell. Civ. lib. 1. p. 143. cum Ausetanis et Tarraconensibus jungit. Adeo placnere Jaccetani Cujacio, ut non modo hoc loco, sed ubi minime omnium oportuit, obtruserit. Nam Dig. l. L. tit. 15. de Censibus, ubi Ulpianus, 'Jus Italicum Valentini et Licitani habent:'

ipse Iaccetani legi censet oportere, Observ. x. 35. Alii Lacctani: neutri recte. Nos Illicitani ab Illici, de quo paulo ante Valentiam egimus, quod oppidum Latinorum seu juris Latini esse Plinius monet, restituimus.

21. Ibid. Edetani] Prius Sedetani legebatur. Atqui Sedetanos hic locum habere, literarum series nom patitur, quam in populis nunc recensendis Plinius sequitur: Auseiani, Cerretani, Edetani, Gerundenses, &c. Ab "Eðyra oppido nomen hi sortiti videntur, quod ubi ubi demum id fuerit, cis Iberum fuit; inter amnem enna et Pyrenæa juga. Cave enim credas ab Edeta oppido Edetaniæ sive Sedetaniæ regionis, ubi Saguntum, Valentia, et Cæsaraugusta fuere, hos Sedetanos fuisse appellatos: cum ii Cæsarangustavi fuerint, ut statim Plinius admonet, non Tarraconensis fori. Quid si Deciani scribas, a Aeriava Indigetum mediterranco oppido apad Ptolem. 11. 6.

22. Ibid. Larnenses, Lursenses, Lumberitanos] Cum hoc loco populorum nomina disponi per elementa debeant, mire omnia perturbata permixtaque sunt in libris ad hunc diem vulgatis: sic enim habent, Larnenses, Iturieseses, Ishalenses, Lumberitanos. In Mas. Reg. &c. Larnenses, Lursenses, Lumberitanos. De Ispalensibus nihil: unde huc irrepserint, incompertum adhuc. Hermolaus Ilurenses ab Ilurone jamantea memorato oppido, neque revocando amplius: Iturisenses Dalecampius, ab 'Irospora Vascenum clvitate, reposuit.

23. CAP. v. Atax e Pyrenæe] E Cemeno seu Gebenna monte dum fluere Atacem, non e Pyrenæo, Strabo docet, lib. iv. pag. 182. haud satis peritum se locorum eorum fuisse prodit. Rectius Mela, a quo non ineleganter describitur, 11. 5. 'Atax ex Pyrenæo monte digressus, qua sui fontis aquis venit exiguus, vadusque

est, et ingentis alioquin alvei tenens, nisi ubi Narbonem attingit, nusquam navigabilis : sed cum hybernis intumuit imbribus, usque eo solitus assurgere, ut se ipse non capiat.'

24. Ibid. Nec minus seipso torrentes, Isaram, et Druentiam] Non torrentem, ut prius, sed torrentes multitudinis numero reposuimus, tum codicum omnium Mss. fide, Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Chiffl. Paris. &c. tum ex re ipsa: namque ea vis torrenti similis etiam Druentise propria est, communisque cum Isara et Rhodano. Unde Silius Ital. lib. 111. 'Turbidus bic truncis, saxisque, Druentia lætum Ductoris vastavit iter: namque Alpibus ortus Avulsas ornos et adesi fragmina montis Cum sonitu volvens fertur latrantibus undis, Ac vada translato mutat fallacia cursu.' Vide et Livium, lib. xx1, pag. 198.

25. Ibid. Ultra, fossæ ex Rhodano C. Marii] Nemo omnium Geographorum apertius, quam Plinius, situm Marianarum fossarum signavit, nempe ultra Rhodani ostia, prope stagnum insigne Mastramela. Cujus ex verbis varias de fossarum Marianarum situ scriptorum sententias convellere proclive admodum foret, si esset id otii nostri, aut instituti. Occupavit kanc spartam jamdudum, absolvitque egregie Honor. Bouche, Hist. Provinc. 111. 5. pag. 161. Itaque fosse Marianæ ductæ sunt a Rhodano per Campos Lapideos, ad vicum Foz: fossarum supersuut ibi hodieque vestigia. Idcirco autem perductæ, quo in Rhodanum naves e mari facilius subirent, quibus ægre aditus esset in amnem per orientale ostium, quod id erat naviglorum vix patiens. Solinus, cap. 2. pag. 17. 'C. Marius bello Cimbrico factis manu fossis invitavit mare: perniciosamque ferventis Rhodani navigationem temperavit.'-"Fossas" plurali numero dicit, easque 'insignes opere:' unde errare eas intelligas, qui unicam quærunt,

et obscura tantum illius vestigia se reperiase confitentur. Nunc sunt duo orientalia Rhodani ostia, in que se potissimum postea amnis devolvit. Insulam ex parte includunt, quam vocant la grande Camargue. Ex duabus hisce fossis, ei, que magis orientalis est, impositum postea Arelate Sextanorum est.' Ed. sec.

26. Ibid. Stagnum Mastramela: oppidum, Maritima Avaticorum] Prius Astromela legebatur. At Stephanus, pag. 448. Μαστραμέλλη, inquit, πόλις καὶ λίμνη τῆς Κελτικῆς. Unde et illad effici videtur geminum oppido adjacenti fuisse nomen: alterum cum stagno commune, proprium alterum. At dum Geographorum vulgus id oppidum putat esse Martiguez, merito reprehenditur ab Honor, Bouche, Hist. Provinc. 111. 6. pag. 172. quod recentissime conditum id esse constat, hoc est, non ante annos quingentos, loco antea inculto ac deserto. Veri multo similius statuit esse Marignane, ad stagni latus orientale. 'Maritima Avaticorum,' inquit Mela, 11. 5. 'stagnum obsidet.'

27. Ibid. Aquæ Sextiæ Salluviorum] Ita Mas. omnes, Reg. 1. 2. Colb.
1. 2. Paris. Chiffl. non Salyorum. Inscriptio Gruteri, pag. 298. De. Ligvelb. Vocontieis. Salluvieisq. Zdakas vocat Ptolemæus, pro Zdakas, 11. 10. Hi sunt Falanir Galli (lege, Salluvii Galli) de quibus Fulvius triumphasse dicitur in Epitome Liviana, lib. Lx. ut docet inscriptio vetus in Fastis Triumphorum, M. Fulvivs M. F. Q. N. Flaccys. Procos. De Ligveiss. Vocontieis. Et. Salluvieis.

28. Ibid. Alebece Reiorum Apollinarium] Hactenus legebatur Alebeceriorum Apollinarium. At Mss. Reg. Colb. et Paris. totidem apicibus id nomen exhibent, quot repræsentamus. Accedit et vetus inscriptio apud Gruter. pag. 448. Col. Reior. Apollinar. Et Tabula Peuting. REIS. APOLLINARIS, hoc est, Reiis Apollinaribus, a cultu, ut videtur, Apollinis. Quid quod nec Alebece satisfacit ipsa, libentiusque Albiacea agnoverim, si Ms. ullus codex suffragetur. Nam Albiaccos 'λλβιοίκους Salyibus, sive Salluviis, Vocontiisque confines Strabo facit, lib. IV. pag. 203. plane ut ipsius oppidi 'λλβίοικοι nomen esse potuerii, qua forma et Σόλοι Solæ Cilicii appellantur.

29. Ibid. Cessero] Non Cisteron, ant Castres, ut quibusdam eruditis visum, sed S. Tiberii pagus, S. Tubery, ad Araurim qui Agatham præfluit, lencis fere quatnor a Bæterris. Keσσερά est Ptolemæo, 11. 10. in Volcis Tectosagibus. Antonio in Itiner. Cesero, a Bæterris M. P. xII. in Martyrol. 10. Novemb. 'In territorio Agathensi in Cessarione, SS. Martyrum Tiberii, Modesti, et Florentiæ, qui tempore Diocletiani martyrium compleverunt.' Et in Vita S. Tiberii: 'Et subito apparuerunt juxta fluvium qui dicitur Araur, in vico qui vocatur Ceseri,' &c.

30. Ibid. Tasconi, Tarusconienses] In Mss. Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. et Paris. Tasconi, Tarucunonienses. Libri vulgati, Tascodunitari, Cononienses, omnino mendose, ut vel ex ipsa serie elementorum liquet. Adeo non placet conjectura eruditi viri, scribi ita jubentis, Taruscoduni, Tarni, Tononienses: ut si Tasconos ipsos expungere cuipiam libuerit, ceu ineptam vocis subsequentis repetitionem, ac solos retinere Taruscopienses, haud gravate sim ei assensurus. Nam Tarnos abamne Tarne comminisci, otiosorum hominum videtur esse : Tononienses a Sabaudia in provinciam Narbonensem accersere, quam solam Plinius modo perinstrat, ἀγεωγραφήτων.

31. Ibid. Adjecit formulæ... Avanticos, atque Bodionticos] Sic libri omnes tum editi, tum manu exarati ante Hermolaum, qui pro Bodionticis Ebroduntios fidenter inculcavit; per-

inde quasi aut gens cadem sub diversis nominibus bis signetur a Plinio: Ebroduntiorum quidem appellatione hoc loco, et Caturigum rursus cap. 24. est enim Caturigum oppidum Ebrodunum : aut Ebroduntiorum, si locum hic eos habere oportuit, Diaia potius oppidum, quam Ebrodunum ipsum dici debuerit. At non levior ejusdem Hermolai lapsus, et Guillimanni, qui Hermolaum secutus est, cum Avanticos Helvetiæ populos, ceux d'Avanches, signari hic arbitrati sunt : quandoquidem hos Alpium incolas fuisse Plinins ipse admonet, et Ammianus quidem, at mox dictori sumus, Graiarum : a quibus longa intercapedine Aventicum Helvetiorum disjunctum est : longe nempe positum supra Lemannum lacum, quo tamen lacu claudi provinciam Narbonensem superius monuimus. Describit Avanticorum oppidum, cujusmodi fere nanc est Ammianus, lib. xv. p. 54. 'Alpes Graise et Poeninse,.... habent Aventicum, desertam guidem civitatem, sed non ignobilem quondam, ut ædificia semiruta nunc quoque demonstrant.' Sententiæ nostræ de Aventicorum germano situ suffragatorem habemus virum eraditum Nic. Chorier Hist. Delphin. lib. 1. p. 12. et lib. IV. pag. 197.

32. CAP. 6. Hand allo inde loco CCC. in latitudinem] In Mss. Reg. Colb. Paris. &c. Hand allo in loco. Parm. edit. Hand allo in loco CC. Nos ex conjectura, Hand allo inde loco: ex Martiano, lib. vi. cap. de Italia pag. 205. CCC. rescripsimus: 'Nusquam,' inquit, 'trecenta latitudo ejus excedit.' Sed Plinii mentem idem Martianus hand assecutus sane videtur, quæ nostra interpretatione, feliciter, ut quidem opinamur, illustrata est.

33. Ibid. Universæ dutem ambitus ... XXX. pass. LVIIII.] Sic Mss. omnes. In Solino, cap. 2. pag. 14. et Capella, lib. vi. cap. de Italia, pag.

205. male punc hic idem universæ Italiæ ambitus colligit vicies centena et xLix. millia pass. hoc est, xx. XLVIIII. cum utrobique, ut in Plinio. scribendum sit, XXX. LVIIII. nullis additis detractisve: sed tertia tantum denarii nota, quam prava librarii distinctio sequenti summæ tribuit, reddita restitutaque priori. Quamobrem immerito Salmasius in Solin. pag. 83. ex codem Solino Martianoque Plinium emendandum pronuntiat, cum e contrario il sint ex auctore suo Plinio refingendi. Nam si decies centena et xx. millia passuum apud eosde colligit longitudo Italiæ, haud sane pauciora tricies centenis passuum millibus patere ejns ambitum res ipsa pervincit.

84. Ibid. A Corsica minus LXX.]
Reg. 2. A Corcyra minus LXX. Parm.
edit. A Corsica. Martianus, lib. vi.
cap. de Italia, pag. 205. ex optimis
exemplaribus: A Corsica, minus
LXX. id quod libentius amplexi sumus. Omitti sane non debuit major
insula, aut longe minor anteponi.
Deinde longiusculum est Italiæ a
Corcyra intervallum, ut minimum,
c. M. P. At Corsicam a Vadis Volaterranis LXII. M. P. abesse Plinius
ipse diserte testatus, ut quidem præ
se ferunt exemplaria omnia, lectiomem, quam defendimus, egregie tuetur.

85. CAP. VIII. Aquenses cognomine Taurini] Ariolantur, qui Aquapendente in Etruria oppidum signari hoc loco putant. A Centumcellis, hoc est, Civitta Vecchia, nt diximus, prope ha Aquensium Therma abfuerunt. Testis Rutilius in Itiner. p. 805. 'Ad Centumcellas forti defleximus Austro: Tranquilla puppes in statione sedent.' Et mox: 'Nosse juvat Tauri dictas de nomine Thermas, Nec mora difficilis millibus ire tribus,' &c.

36. Ibid. Clusini novi, Clusini veteres] Hos non re ac loco, sed nomine solum invicem discrepare censet Holstenius in Notis ad Ital. Antiq. p. 75. At non ita sane veteres censuerunt: nam in fragmento Itinerarii Antonini, itinere Tiberiuo sive Ciminio, legitur: 'Clusio vetere, olim Comersolo: Clusio novo, a quo dictus Clusentinus transitus Hannibalis.' De vetere Livius, lib. x. p. 179. 'Clusium, quod Camars olim appellabant:' lege, 'quod Camarsolum appellabant.'

37. Ibid. Florentini] In' Mss. plerisque, librisque editis, Fluentini. At Chiffl. et Paris. rectius, Florentini, ut in codd. quos vidit, legisse se, si credimns, testatur Gelenius. Nam et Frontinus de Colon. p. 93. Coloniam Florentinam deductam a Triumviris prodidit, et Tacitus, Annal. 1. p. 36. orasse ait Florentinos, ne Clanis, solito alveo demotus, in amnem Arnum transferretur, idque ipsis perniciem afferret. Ipse Plinius IV. 4. Florentiam nominat. Tamen in decreto Desiderii Regis Italiæ, apud Gruter. p. 220. 'Palantes Fluentinos coliegimus:' quod de Florentinis accipiendum est.

88. Ibid. Subertani] Sic Mss. omnes, impressique libri ante Hermolaum, qui a Suderno Ptolema i III. 1. Sudertani scripsit. Nos Subertani anteponimus, quoniam id ei oppido, quod Sovretto diximus appellari, peraccommodatum nomen est, a subere, quo circumjectus ager abundat.

39. Ibid. Volaterrani, Volcentini cognomine Etrusci] In libris editis, Volaterrani cognomine Etrusci, Volcentinis prætermissis: at eosdem ex Chiffl. codicis fide restituimus, probe gnari, præter Etruscos Volaterranos esse nullos uspiam: neque eo proinde cognomine discerni ab aliis necesse fuisse. Volcentinos autem, seu Volcentanos, et in Lucanis Plinius commemorat, cap. 15.

40. CAP. 1X. Nicodoro Atheniensium magistratu, qui fuit Urbis nostræ CCCCXL.] Ita Mss. omnes, Reg.

Colb. Paris. et Chiffl. Quin ipse Plinius XIII. 80. et xv. 1. hunc ipsum annum signat. Hoc uno in loco permutatis numeris libri impressi habeut CCCCLX. Gessit magistratum Athenis Nicodorus, Olympiadis cxvi. anno tertio, uti ex Diodoro Siculo aperte perspicuum est. Incidit plane hic annus in annum U. C. ccccxL. Quin et paulo ante, quod scripcit Nicodoro Magistratu, reposuimus, non Magistratui: nam neque inscripsisse cuiquam librum suum de Plantarum Historia Theophrastus videtur: et Græca ea locutio est Νικοδώρου άρχονros. Ita enim significabant annum Athenienses, ut Romani ex nomiue Consulum ordinariorum. Ita Seneca Ep. xviii. p. 199. de Epicuro: 'Hoc certe,' inquit, 'in his epistolis ait, quas scripsit Charino magistratu, ad Polyænum.' Et Plinius ipse passim: 'Tiberio principe,' 'Claudio principe,' &c .-- ' Quin et illud paullo ante, quod scripsit Nicodoro Magistratui, mutare ausi non sumus, cum sic habeant libri omnes manuscripti, et editi.' Ed. sec.

41. Ibid. Conchylio, et pisce nobili annotantur] Sic libri omnes: nec conjectura placet eruditi viri, legentis annatantur: qua forma dictum ab Ovidio est: 'Novit quæ multo pisce natentur aquæ.' Annatari enim concatentur i dictiona dure admodum dici nobis videtur.

42. Ibid. Afilani] In Mss. Afulani. In edit. Parm. Vofulani, perperam: exigente elementorum serie, ut ab A gentis ejus nomen incipiat. Frobenius, et alii post eum, Asulani. Nos Afilani: quod apud Frontinum legitur, de Coloniis, p. 83. 'Affile oppidum lege Sempronia,'

43. Ibid. Capitulum Hernicum, Cereatini qui Mariani] In edit. Parm. Capitulum Hernetum, Cernetani. Frobenius, aliique deinceps: Capitulum, Cernetum: Cernetani. Emendationis nostræ auctor fuit partim Strabo.

lib. v. p. 288. partim Frontinus: sic enim ille: Έν τοῦν δροσι τοῦν ὁπὰρ Πραίνεστον ἢ τε τῶν 'Ερνίκων πολίχτη Καπίτουλου, καὶ 'Αναγνία πόλια διόλογος, καὶ Καρεαταὶ, κ. τ. λ. In montibus supra Præneste urbs Hernicorum sita est Capitulum, et Anagnia urbs insignis, et Cereatæ. Itaque erit Hernicum pro Hernicorum, et a Cereate Cereatini. Frontinus vero, lib. de Colon. p. 85. 'Cereate Mariana (non 'Marina') municipium familia C. Marii obsidebat.' Et p. 118. 'Ceretium (lege 'Cereatium') municipium familia Marii obsidebant.'

44. Ibid. Interamnates Succasini, qui et Lirinates] Hee conjunctim ut legerentur, effecimus: non uti prius: Interamnates, Succasani, qui et Lirinates. Nam præter elementorum seriem, quæ nunc alioqui abrumperetur, docet id vetus inscriptio apud Gruterum, p. 481. que Casino in monte reperta est: in qua REIP. INTERAM-MAT. LIRIN. mentio habetur. porro appellati sunt, quod ad Lirim amnem sedes baberent: Succasini antem, (sic enim emendo, pro Suecasani,) quod sub Casino monte. Auctor emendandi Livius, lib. xxvi. p. 282. 'Sub Casinum biduo stativa habita. Inde præter Interamnam, Aquinumque, in Fregellanum agrum ad Lirim flavium ventum.'

45. Ibid. Ilionenses Lavinii Lanunii reposuit Hermolaus ex Ptolemeo, ob vetus municipium Lanuvium, qui pagus est hodie Indovina, hand procul Velitris. At major longe dignitas Lavinii fuit, ut vetustas major: nam, ut Varro ait, de Ling. Lat. lib. IV. p. \$5. 'Oppidum quod primuma conditum in Latio stirpis Romanse Lavinium fuit. Hoc a Latini filia, quæ conjuncta Æneæ, Lavinia appellata,' &c. Frontino, p. 86. et 124. 'Lauro-Lavinium' dicitur. Dionysio Halic. Antiq. lib. v. p. 287. Λαουτιον μητρόπολις του Λατίνων γέrous. Incolm Aabruarel, p. \$26.

46. Ibid. Compita Larium] Lares in compitis coli solitos, præter Festum, testatur Ovid. Fast. 11. 615, 'Qui compita servant, Et vigilant nostra semper in urbe, Lares.' Et Tranquillus de Augusto, cap. 31. 'Compitales Lares,' inquit, 'ornare bis in anno instituit, vernis floribus, et æstivis.' Hinc Tertulliani locum obiter emendamus, de Spectaculis, cap. 5. ubi vetus hæc aræ inscriptio legitur: Consvs. consilio. Mars DVELLO. LARES. COMITIO. POTENTES. edidit, Coillo potentes. Rigaltins Grammaticus nescio quis Colto, idque pro æde jubet accipi : domicollumque quondam dictum esse pro domicilio, hoc uno ductus argumento, suspicatur. Ego libentius, LARES COMPITO. POTENTES. agnoverim. Laribus dicata Compita, et sub Larium tutela præsidioque ea esse, ludos ideireo Compitalitios appellatos, ex compitis in quibus agitabantur, docet Macrobius, Saturn. 1. 7. p. 221. 'Compitalia,' inquit Varro, de Ling. Lat. lib. v. p. 49. 'dies attributos Laribus :....ideo ubi viæ competunt, tum in compitis sacrificatur. Quotannis is dies concipitur.' Servium non semel, 'Lares Viales.' Vetus Inscriptio ap. Gruter. p. 84. DIS. DEABYSQVE, BIVIS, TRIVIS, QVA-DRIVIS.

47. Ibid. Ad Cn. Pompeium, et L. Catonem] Ita libri omnes tum impressi, tum manu exarati, ante Hermolaum, qui L. Carbonem importune obtrusit, quem bello Marsico, sive Sociali nullum fuisse Consulem schemus. Fuit vero L. Porcius Cato anno secundo ejus belli, U. C. DCLXV. cum Cn. Pompeio Strabone, Cn. Pompeii Magni patre.

48. Ibid. Taurania] Stephanus: Ταυρανίη, πόλις 'Ιταλίας, forte huc referenda. Apud Melam 11. 4. Taurianum est: apud Strabonem, lib. v1. p. 254. regio Tauriana: sed ad Plinii Tauraniam nihii ista pertinent, etai

pertinere Casaubonus existimavit, in notis ad Strabonem: cum ista sint in Brutio, Plinii Taurania in Campano agro.

49. CAP. XI. Dicta propler ordinem. quas item nominant singulis vocabulis In Mss. quas iterum. Forte ita rectiue, cum Toletano Pintiani codice : Propter ordinem quo sita: a quo iterum nomina singulis, Prote, et Mese. Ab ordine, inquit, quem certis intervallis disposite her servant insplain universum Steechades dictæ sunt: rurausque ab eodem ordine singulatim sibi quæque nomen ascivit: priore earum Prima: altera mox, Media: demumque tertia, Ultima appellata. Porro vernacula Stochadum nomina Pinetus et Dalecampins ea comminiscuntur, que nec exteris nec indigenis nota sint. Honor. Bouche, Hist. Prov. 1. 7. a Pomponiana Mesen perperam distinguit : alij aliter peccant.

50. CAP. XII. Abest a vadis Volaterranis, LXII. M.] Corruptus band dubie numerus, cum xc. circiter m. pass. inter ntraque loca nunc supputentur. Nota fortassis centenarii in quingenarium deflexa ab amannensibus est, scriptumque LXII. pro CXII. Quin si Artemidoro credimus, apud Agathem. Geogr. 1. 5. gemina centenarii nota librariis excidit, scribique necesse est CCLXXV. Trajectum enim ait esse stadiorum bis mille ducentorum. Sed coarguit Artemidorum Strabo, lib. v.

51. Ibid. Enaria ipsa] Sive ab Eueæ statione, sive ab aëno ærisque metallis, Enaria dicta sit, quasi Aënaria, Alvapiav scripsere cum diphthongo antiqui omnes: unus instar sit omaium Appianus, Bell. Civil. lib. v. p. 711. qui νῆσον τὰς Πιθηκούσσας νοcat, ἡ νῦν ἐστιν Αίναρία. Nam quod suadere Salmasius nititur, in Solin. p. 97. et 321. et Bochartas de Animal. III. c. 31. p. 994. Scribi Enaria oportere, ut ab enaribus, hoc est,

sine naribus, simiis videlicet, nomen insulæ deflexum videatur, valde vereor ut quisquam vir naris emunctæ probet.

52. CAP. XIII. Berelidas An Balaridas ex Martiano rectius? scilicet a Balaris Sardiniæ gente, de qua mox Plinius. An potius Boaridas, ex Tab. Peuting. ut scopuli intelligantur duo, qui S. Antiochi insulam obsident, il Toro, et la Vacca. An denique Banauridas ex Stephano, Tyrrhenicas insulas sic nominante?

53. CAP. XIV. CCCCXL. M. ab eo distante Peloponneso] Ita rescripsimus, admonitu codicum R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. &c. cum in editis perperam legatur, CXLIV. hoc est, centena quadraginta quatuor, pro quater centena et quadraginta. Suffragatur præter Capellam, qui hunc plane numerum habet, lib. vi. cap. de Sicilia, pag. 208. etiam Strabo, dum Alphei fluminis ostium quatuor millia stadium hoc est, D. millia passuum a Pachyno abesse testatur, lib. vi. p. 266.

54. Ibid. Coloniæ ibi quinque; urbes ac civitates LXIII. Locum hunc restituimus, tum ex Martiano Capella, lib. vr. c. de Sicilia, p. 208. tum ex eorundem codicum fide, in quibus civitates LXIII. nullis adjectis aut detractis leguntur. Coloniarum nu. merum, quem nos etiam reposuimus. ex Martiano, subsequentis voculæ, urbes, litera prior absorpserat. Porro totidem infra coloniæ redduntur: Tauromenium, Catina, Syracusæ, Thermæ, Tyndaris. In Excerptis Legationum e Diodori libro xxIII. urbes in Sicilia LXVIII. omnino numerantur: qui numerns e quinque coloniis, urbibusque tribus et sexaginta rite conflatur.

55. Ibid. Amnes: Achates, Mazara, Hypsa] In edit. Parm. Amnes Agathe Matherypsa. In Reg. et Colb. Agathe mater hypsa. Pro qua lectione, Barbarus Acis et Hypsa reposuit:

pluribus sane, quam par fuerat, extritis literis. Sed Acin quoque, de quo Schol. Theocriti, ad Idyll. 1. 69. et Vibius Seq. p. 329. ab Ætna, Solino quoque auctore, fluentem, e cujus ripis saxa in Ulyssem Polyphemum jecisse quidam dixere, ad oram quam nunc percurrit Plinius, non pertinere, docebit subjecta oculis descriptio insulæ. Quapropter priscis literarum vestigiis insistendo, locum nos ita legimus : Amnes : Achates, Mazara, Hypsa. De Achate Sicilize fluvio, Vibius Seq. p. 328. 'Achates Siciliæ, ubi pari nomine lapillos generat, unde gemmæ fiant.' Pliuius ipse, xxxvII.54. Ejusdem meminit etiam Ptolemæus, 111. 4. ubi corrupta voce 'Aκίθων vocat: ac Selinuntis ab eo. et Mazaræ fluminum ostia refert. De Mazara Antoninus quoque, XII. M. P. a Lilybæo. Stephano item castellum est et propugnaculum Selinuntiorum Mazara, a præfluente, ut credimus, amne dictum. Servat adhuc in hoc ipso tractu oppidum Mazarze nomen: a quo tertia Sicilize pars Val di Mazara nuncupatur.

56. Ibid. Echellienses] Prins Ecestienses legebatur, quos perspicuum est vel ab Acestæis, vel a Segestanis minime diversos esse. In Mss. Echestienses. Nos ex certissima conjectura, Echetlienses, ab Έχέτλα oppido, cujus meminere Polybius lib. 1. p. 20. et Diodorus Sic. lib. xix. ac Stephanus. Illud ipsum forte quod Ptolemæo, 111. 4. Έλκέθων pro Έχέθλων dicitur.

57. Ibid. Imacarenses] Italibri omnes. At elementorum series nobilius paulo oppidum appellandum hoc loco fuisse forte admonet, nempe Hyccarensium, quod Stephano πκαρον, Hiccara Antonino, a Panhormo xvi. M. P. In nummis apnd Parutam, IKAP. Nunc quoque Carini, et Muro d'Iccarini, teste Fazello, decad. I. lib. vii. cap. 6.

58. Ibid. Tiracienses] An Tyraci-

nenses, ab oppido quod Τυρακίναι Stephano dicitor? At in Mss. et edit. Parm. Triracienses. Forte pro Trinacienses: nam Τρυακίην πόλω et Τρυακίους oppidanos in Sicilia laudat Diodorus, Bibl. lib. x11. pag. 89. et 90. An denique Tyrittenses? nam Τυροττον in Sicilia idem Diodorus agnoscit, in Eclogis, p. 875.

;

Ş

59. Ibid. Hieroneses, Cane] Ita libri omnes, ipseque Martianus, lib. vi. p. 208. Cave tamen credas Cany Stephani insulam nunc signari a Plinio: Locorum enim is vicinitate deceptus, promontorium Italiæ Cæny Pelero adversum, perperam haud dubie, insulam putavit: cum non modo præter eum nemo ejus insulæ meminerit: sed nec ulla usquam circa Pelorum sit, unquamve, cnjus quidem mentio extet, fuerit insula.

60. Ibid. Meligunis] Ab ovium proventu, ἀπὸ τῶν μήλων, in insulæ Liparæ nomen olim inditum censuit Dalecampins. Reclamant vetusti scriptores omnes, a quibus non Μηλεγουνίς, sed Μελεγουνίς vocatur. Strabe, lib. VI. pag. 275. Stephanus, Hesychina, ceterisque antiquior Callimachus, Hym. in Dianam, pag. 14. vs. 47. Νήσφ ἐνὶ Λιπάρη Λιπάρη νέον, ἀλλὰ τότ Ἰσκεν Ούνομά οἱ Μελεγουνίς.

61. Ibid. Antea Therasia...quia sacra] Therasiam quidem in insulis Ægæi maris agnovimus: hanc vero Hieram qui Therasiam quoque appellarit, adhuc auctorem quærimus. Thermissa hand dubie scribi satius fuerit, si exemplaria ulla faverint: cum id el nomen fuisse, Θίρμοσαν, Strabo fateatur, lib. vi. p. 275. et 276.

63. CAP. XV. Carcines] Verum hujus amnis nomen, ex fide codicum Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. 3. Paris. et Chiffl. restituimus: subdititiumque Cacinos expunximus, quod Hermolaus inculcarat, neglecta vetere lectione Parmensis etiam editionis: quoniam Cæcina amne apud Ælianum, et Pau-

saniam, lib. vi. Eliac. post. pag. 854. dirimi Locros a Rhegino legerat. At procul ab hoc sinu, quem Plinius modo percurrit, Locri, Rheginique, in ipso ferme Siculo freto collocati.

63. Ibid. Tiris, Eranusa, Meloèssa] Sic totidem plane apicibus Mss. omnes. Et Meloëssa quidem a proventu pecoris haud dubie nomen accepit, ἐπὸ τῶν μήλων. Verum loco priorum duarum, infeliciter admodum Hermolaus, Tres Sirenusæ rescripsit, quos ab ora Pæstana, adversoque plane maris tractu, in Lacinium usque promontorium transtulit. Ibi enim Sirenusas insulas, hoc est, ut Virgilius ait, Sirenum scopulos, Strabo lib. 1. pag. 22. aliique collocant.

64. Ibid. Et Pandosiam . . . in qua Alexander | Mss. omnes, librique vulgati ante Hermolaum, Mardoniam constantissime retinent: Pandosiam Barbarus rescripsit: quod in Pandosia obiisse Alexandrum scriptores omnes consentiant. Et Livius quidem, qui unus esse potest instar omninm, 'Alexandrum Epiri Regem' ait 'ab exnle Lucano interfectum, sortes Dodonæi Jovis eventu affirmasse. Accito ab Tarentinis in Italiam data dictio erat, caveret Acherusiam aquam, Pandosiamque urbem: ibi fatis eins terminum dari : eoque ocyns transmisit in Italiam, ut quam maxime procul abesset urbe Pandosia in Epiro, et Acheronte amni Ceterum (ut ferme fogiendo in media fata ruitur,) . . . haud procul Pandosia urbe imminentes Lucanis ac Brutiis finibus tres tumulos insedit. . . pervenit ad amnem . . . quem cum incerto vado transiret agmen, fessus meta ac labore miles, increpans nomen abominandum fluminis, Jure Acheron vocaris, inquit,' &c. Sic Acherontem fluvium, et Pandosiam in Lucanis diserte appellat : Strabo quoque, lib. VI. pag. 256. Suidas, verbo Tóror. aliique. Verum cum circa Pandosiam. περί Πανδοσίαν, interiisse Alexandrum Strabe affirmet, non in ipsa: circa Pandosiam letali vulnere affectus, concedere Mardoniam potuit, ubi ex vulnere obierit: et hanc urbem iuteriisse deinde Theopompus est auctor, cum staret interim Pandosia, quam hodie Castro Franco vocant.

65. CAP. XVI. Ab eo Basta oppidum, et Hydruntum, decem ac novem mill. pass.] Ita libri omnes. At locum hunc Martianus perperam interpretatus, lib. vI. pag. 209. quod esset angustiarum ejusce freti, qua Ionium mare in Adriaticum irrumpit, intervallum, signari a Plinio credidit: 'Hydruntum urbem,' inquit, 'ubi superum inferumque mare decem et novem millibus disparatur.'

66. Ibid. Quinquaginta mill. non amplius | Centum reposuit Barbarus: oblitus eundem Plinium, in describendo Italiza situ, supra dixisse, cap. 6. 'Abest a circumdatis terris, Istria ac Liburnia, quibusdam locis centena millia pass. Ab Epiro et Illyrico, quinquaginta.' Satis enim superque constat, centum ibi etiam agnosci non posse, cum totidem, tantumdemve scripturus fuisset. Nec dubitare licet quin ad frontem hanc Salentinorum Hydruntinamidipsom pertineat : cum non alia Italiæ ora magis Epiro vicina sit: atque hoc tempore etiam ab Hydrante, vel ab ipso potius prope sito Leucarum (ut appellant) capite, ad oppositum Epiri littus tot fere millia passuum computentur : in quibus angustiis pontes ipsos jacere Pyrrhum, Varronemque, cogitasse, credere par est. Ad hæc, Epiri Oricom ab Italiæ Salentino, Lxxx. tantum, aut etiam Lxx. pass. millibus discrevit idem Plinius, cap. 26. libri hujus, qui brevissimum in Græciam transitum ab Hydrunte, nou a Salentino, nunc esse testatur. Ex quo exploratum est ac certum, lectionem vulgatam, non modo vetustiorum codicum fide, verum etiam indubitato Plinii testimonio confirmatam, quibusvis aliis reclamantibus, esse custodiendam. Quam sint enim erratis obnoxiæ Ptolemæi mensuræ, quam vitiosa Antonini, et Strabonis editio, norunt eruditi.

67. Ibid. Statio Miltopa: Lapia, &c.] Scio in libris vulgatis legi, Statio militum Lapia. At Mss. omnes, Reg. 1.2. Colbert. 1.2. 3. Paris. Statio Miltopa, Lupia: ut proprium sit stationis navium nomen Miltopa: sequaturque deinde seorsim Lupia: utrumque in ora positum, qua muae lustratur a Plinio. Sic Virgilius de Teuedo, 'Statio malefida carinis.' Sic Plinius ipse in fine libri hujus, 'Salonis piratica statione uota.'

68. Ibid. CCXXV. M. trajectu] Ita Mas. omnes, R. 1. 2. Colb. 1. 2. 3. Paris. Chiffl. non, ut in editis, CCXX. Subscribit Strabo, lib. vi. p. 283. stadia MDCCC. Brundisium a Dyrrachio abesse testatus.

69. Ibid. Amnes: Iapyx, a Dadali filio rege] Hac sincera codicum proxime laudatorum scriptura est: quam sic vitlose interpolarant: Barion, ante Iapyx; ut Barii oppidi cognomen Iapyx esse putaretur.

70. Ibid. Apamestini] Ex 'Ameriora: Ptolemmi, 111. 1. Hermolaus, et Pelicerius in notis Mss. Apenestini reponunt. At est illud oppidum et in Apulia Daunia prope Garganum montem, et in ora positum: hic Plinius Calabrorum oppida persequitur, et ea quidem que sint a mari longiuscule semota.

71. Ibid. Sturnini, Tutini] Aberrant a vero qui Sturninos ibi fuisse olim arbitrantur, ubi unne Sternaccio oppidulum Hydruntini agri, baud procul Hydrunte: in eam scilicet adducti hæresim, affinitate quadam ac similitudine nominis. Verum id oppidum, ut planissime vel ex ipsis Tabulis coustat, cum Salentinorum ditionis fuerit, quorum oppida populique suo mox ordine digeruntur, in Calabrorum oppidis, que nunc Plinjus

percurrit, locum habere non potest. Nec felicior in conjiciendo Pelicerius in notis Mss. qui pro Tutinis Tuticanos reponi putat oportere, ab Equo Tutico, quod non procul Benevento fait: haud exigua terrarum intercapedine, populorumque interjacentium frequentia, divisa a Benevento Calabria.

72. Ibid. Uxentini] In libris vulgatis Valentini. At Mss. et R. 1. 2. Colb. 1. 2. 3. &c. Ulentini: nos ex indubitata conjectura, et Ptolemæi, ut diximus, fide, Uxentini.

73. CAP. XVIII. Voto vere sacro] Prius vere sacre legebatur. At Mss. omnes, vere. Veris sacri gemina apud antiquos acceptio fuit. Primum enim, ut Festus ait, 'Ver sacrum vovendi mos fuit Italis: magnis enim periculis adducti vovebant, quæcumque proximo vere nata essent apud se animalia, immolaturos.' Nempe ex caprino, suillo, ovillo, bovilloque grege, ut docet Plutarch. in Fabio, p. 176. Quod natum esset inter Kalendas Martias, et pridie Kalendas Maias, auctore Livio, lib. XXXIV. D. 416. De Sabinis ipsis Nonius, cap. 12. n. 18. 'Ver sacrum, religiosum, Sisenna historiarum libro quarto: Quondam Sabini feruntur vovisse, si res communis melioribus locis constitisset, se ver sacrum facturos.' At ver sacrum vovere, non solum erat proventum unius anni consecrare, ut pecndes quidem immolarentur Diis: quorsum enim hoc loco hujusce moris ritusque sacri mentio, si re nulla alia continetur? sed juventutem etiam Dit consecratam in colonias mittere. Hunc morem edocet egregie Plinius, cum ait Picentes ortos a Sabinis, voto vere sacro : sed multo expressius Dionys. Halic, lib. 1. p. 13. et lib. III. p. 77. statim initio. Justinus quoque, xxiv. 4. ' Namque Galli abundanti multitudine, cum eos non caperent terræ quæ genuerant, trecenta millia hominum ad sedes novas quærendas velut ver sacrum miserunt.' Hieronym. denique in Chron. ad Olymp. 89. an. 4. 'Lacedæmonii ver sacrum Heracliam destinantes urbem condunt.' Ver sacrum illi sacram juventutem vocant, e finibus suis pulsam a parentibus, ubi alimenta domi non suppeterent, crescente in dies multitudine: voto Diis ante concepto, pro felici rei eventu. Inde illi in coloniam abeuntes, quicquid terrarum armis pararent, habebant pro patria.

74. Ibid. Flumen Albula: Tervium quo finitur Prætutiana regio] Ita plane totidem apicibus servatis, nec detracto uno, nec adjecto, Mss. R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffl. et Tolet. At Colb. 3. et Salmant. pro Tervium habent Tessunium. Ut ut est, oppidi id nomen fuit, ut ex ipsa Plimii oratione exploratum est. Unde Plimii editores hec nomina hauserint, que hoc loco obtruserunt, Flumina, Albulates, Suinum Helvinum, quo finitur, &c. non vacat inquirere.

75. CAP. XIX. Mevaniolenses] In libris vulgatis post Frobenium, Mevanicuses. At iidem sunt ii qui Mevanates proxime antea memorati, ut recte animadversum est ab Holstenio, in Ital. p. 92. In Mss. Reg. Colb. Paris. Chiffl. et in edit. Parm. aliisque vetustis, Mevanionenses. Nos vetustam inscriptionem secuti sumus, quæ extat apud Gruter. p. 483. Decvatoni. Mevaniolæ. Cluverius in Ital. Antiq. lib. II. p. 630. Mevaniolam putat esse Galeata, qui vicus Romaniæ est, in valle Bedeeis amnis.

75. CAP. XX. Agris quanvis torrentior, nil tamen ex rapto sibi vindicans] Ita restituimus ex Mss. codd. R. 1. 2. Colb. 1. 2. 3. Chiffi. Paris. In libris editis perperam, agris quam navigiis torrentior. Salmas. in Solin. p. 84. nil tamen ex rapto abjudicans. Frustra. Mox vero ubi legitur, atque ubi liquis agros, ex corundem Mss. fide delenda vox ea agros videtur, ceu spuria, a

superioribus agris mutuanda.

77. Ibid. Sturam, Orgum, &c.] Sic Mss. proxime laudati. Libri vulgati mendose Morgum. Enuodius in Carmine quo iter per Cottias Alpes describit: 'Duria nam, Sessis, torrens vel Stura, vel Orgus.'

78. CAP. XXII. Adriatico mari apposita: cujus Venetia, fluvius Silis, &c.]
Sic libri omnes Mss. editique ante Hermolaum, qui omnium codicum fide spreta legit: mari apposita, Venetia, cujus fluvius, &c. præpostere scilicet translata Venetia. Secus enim Venetia tantum hac decima regione continebitur: id quod falsum esse constat, ex Carnorum et Iapydum regionibus, extra Venetiam quidem sitis, verumtamen huic decimæ regioni Italiæ mox attributis.

79. CAP. XXV. Hymani] Ita libri omnes. An potius tamen Ismeni legendum? Nam supra Venetos et Istros, Scymnus Chius, p. 16. Mentores locat et Ismenos: "Ενετῶν ἔχονται Θρῶκες "Ιστριοι λεγόμενοι, "Υπὸρ δὲ τούτους Ἰσμενοι καὶ Μέντορες.

80. Ibid. Olbonenses] Ita Mss. omnes, Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. 3. et Parm. edit. Barbarus Albonenses reposuit, ab Aluona Ptolemæi, 11. 17. de qua cum mox locuturus sit Plinius, qui eam Alvonam vocat, et littoralem recte cum Ptolemæo facit; sint autem hi Olbonenses in mediterraneo positi; aut a vetere lectione minime recedendum arbitrati sumus: aut Olbianenses ab Olbia Stephani reponi posse: aut denique, quod cuipiam forte probabitur, Arbonenses: nam eidem Stephano Αρβών πόλις Ἰλλυρίας dicitur.

81. Ibid. Ex insulis, Fertinates, Curictæ] Constans hæc librorum omnium lectio est, tum Mss. tum vero etiam Parm. edit. aliarumque ante Hermolaum, qui Fulfinates reposuit, quoniam unius insulæ Curictæ oppida duo appellat Ptolemæus, 11. 17. Φουλφίνιον et Κούρικον. At non unam

modo signari a Plinio insulam, sed plures, tum ipse hoc loco prodit, cum ait ex insulis, tum paulo post, iterum repetens, 'Insulæ ejus sinus, præter snora significatas.'

82. CAP. XXVI. Burnum, Andetrium] Hactenus in libris vulgatis, Burnum, Mandetrium. At Ptolemæo, 11. 17. est 'Ανδέκριον, pro 'Ανδέτριον, intermediterraneas Dalmatiæ civitates. Dioni lib. LVI. p. 879. 'Ανδήκριον, pro 'Ανδήτριον, φρούριον ἐπ' αὐτῆ τῆ Ζαλώση, castellum Saionis adjacens. Strabomi lib. VII. p. 315. 'Ανδήτριον ἀρομούν χωρίον, castellum probe munitum: uti nunc quoque est, et Venetæ ditionis: vulgo Clissa. Vetus inscriptio allata a Sponio, p. 79. ITEM. VIAM. GABINIANAM. AB. SALONIS. ANDETRIVM APERVIT. ET. MVNIT.

83. Ibid. Melcomani] Ex hoc Plinii loco Ptolemaum emendamus, apud quem Dalmatise populi sic recensentur, 11. 17. Έντὸς δὲ τῆς Δαλματίας Δαούρσιοι, ὁπὲρ οθς μὲν Κομένιοι. Interiora Dalmatia tenent Daursii: (quos Daorizos Plinius et Strabo vocant:) Supra quos Comenii. Legimus enim ὑπὲρ οθς Μελκομένιο, Melcomeni.

84. Ibid. Oznæi] Ita libri omnes tum Mss. tum editi ante Hermolanm, qui Œnei sive Onei ex Ptolemæo reposuit, ab Oneo urbe inter Pignentium et Naronem amnem. Verum Oznæi retinemus: siquidem non tunc extantia oppida, quale fuisse Oneum satis constare potest, cum mentionem ejus fecerit Ptolemæus, qui Plinio est aliquanto recentior; sed gentes quæ jam defecissent procal dubio nunc recensenter.

85. Ibid. Denda civium Rom. Epidamaum colonia Sic libri omues, Mas. atque vulgati: quam lectionem probo, etsi ejus nominis oppidum prope Dyrrachium nondum invenerim: cum civium Romanorum oppida differre a coloniis non uno in loco auctor indicaverit. Quod non animadvertens Pintianus, vocem Denda, ne sibi

molestiam faceret, confidenter expunxit.

86. Ibid. A quibusdam Æas] A Pomponio Mela, ut diximus. A Scylace quoque: Alas ποταμός άπο τοῦ Πίνδου δρους παρά την 'Απολλωνίαν παpabbei. Lycophron, vs. 1015. et 1019. Alas, Alartos inflexit, qua forma Græci ipsius Ajacis, ducis inter Græcos notissimi, nomen inflectunt. Unde Valerii Maximi locus illustratur, ita scribentis 1, 5. p. 36. 'Atque illi flumen vicinum moenibus nomine Eantem in adjutorium sese mittere dixissent.' Apolloniatæ scilicet ab Epidamniis suppetias postulabant : responderunt illi : Habetis Alarra: ab eo subsidium petite. Ludebant homines Græci in finminis et Ajacis affini atque adeo simili prorsus nomine.

87. CAP. XXVII. Vianiomina] Sic Mss. omnes, Reg. Colb. &c. Parm. edit. Vivana momnia, Hermolaus ex Rhætia Ptolemæi, Viana primum, mox ex conjectura Æmonia adjecit, quam in hoc tractu agnovit nemo. Vianiomina Plinii est, quæ Antonino Vindobona, a Scarabantia M. P. Liv. et alibi Vindomona dicitur, in itinere de Pannoniis in Gallias: apud Gruter. p. 540. Vianna.

88. Ibid. Noricis junguntur lacus Peiso, deserta Boiorum] Rectius forte Lacu Speiso: ut sit, lacu illo conjungi Noricis deserta Boiorum.

89. CAP. XXVIII. Draus, &c.] Savus et Dravus suo quisque alveo, ut Plinius tradit, Danublum intrat: contra quam perperam a Strabone proditum est, Savum in Dravum, Dravum juxta Segesticam in Noarum, Noarum accepto ex Japydibus Colapi, in Danubium influere, lib. VII. D. 314.

90. Ibid. Iasos, Andizetes] Prius legebatur Sandrizetes. At ex Strabone locum emendavimus, lib. vII. p.

314. Pannonicas inter gentes, cum Breucis, de quibus statim Plinius, Andizetios enumerante, Βρεῦκοι, 'Αν-διζήτω. Unde etiam in Ptolemæi Pannonia superiore, II. 16. sequenti-bus Breucis, videntur Andizetes agnoscendi, non Andiantes.

91. Ibid. Alter annis Bacuntius] Ita Mss. Reg. et Colb. Quid si legas, Alteram Bisacuntius in Savum Sirmio oppido influens: ut sit intellectus Bisacuntium annem alteram efficere insulam, qua Sirmienses et Amautini continerentur?

92. CAP. XXIX. Ionium] In libris vulgatis hactenus, inferum sive Ionium. At has voces Inferum sive expungendas admonent Mas. R. 1. 2. Colb. 1. 2. 3. Paris. &c. a quibus absunt. Diversum enim Ionium mare ab Infero est: nihilque magis alienum a vero, quam sinu hoc Europæ secundo mare infernm contineri.

93. CAP. XXX. Contra Tragurium]
Prius contra Surium legebatur. Nos
cum Pintiano, contra Tragurium, confidenter scripsimus: ultima præcedentis vocis syllaba in hac castigatione fere tantummodo repetita. Huic
enim prope Salonam Spalatumve oppido, nunc etiam Travv dicto, opposita cernitur priscum retinens nomen
Brattia insula.

94. Ibid. Bavo, et capris laudate Brattia] Prius legebatur, bubus et capris. At bubus carere Brattiam constat: et in Mss. Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. 3. Bavo legitur, non bubus. In Tabula Peutingeri segm. 4. 'Insula Boa.' Et L. Litt. de hæreticis, L. xvi. Cod. Theod. tit. 5. jubet Honorius Imp. Jovinianum hæreticum in 'insulam Boam' deduci, quæ fuit ea tempestate exiliis famosa: quod et Ammianus docet, lib. xxii. 'Florentini,' inquit, 'contrusus in insulam Dalmatiæ Boas.'

C. PLINII SECUNDI

NATURALIS HISTORIÆ

LIBER IV.

Tertius et quartus Europæ sinus.

1. Tertius Europæ sinus Acrocerauniis incipit montibus, finitur Hellesponto: amplectitur (præter minores sinus xix.°) xxv. centena millia passuum.¹ In eo Epirus, Acarnania, Ætolia, Phocis, Locris, Achaia, Messenia, Laconica, Argolis, Megaris, Attica, Bæotia: iterumque alio mari eadem Phocis et Locris, Doris, Phthiotis, Thessalia, Magnesia, Macedonia, Thracia. Omnis Græciæ fabulositas, sicut et literarum claritas, ex hoc primum sinu effulsit. Quapropter in eo paululum commorabimur.

CAP. 1. 1 Chiffl. amplectitur præter minores sinus XX. XXVI. M. passuum; Gronov. et al. vett. amplectitur præter minores sinus XIX. XXV. M. passuum. Parentheses omittunt etiam Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.—2 'Ita bene Reg. 1. A Mela II. 3. appellatur Laconice.' Brotier. Editiones

NOTE

- * Tertius Europæ sinus] Ionium mare Ægæumque complectitur.
- b Acrocerauniis] De quibus dictum est, lib. sup. cap. 26. Monti della Chimera, prope Aulonem la Valonne.
- c Minoressinus XIX.] Tertii sinus, inquit, universa adnavigatio colligit vicies quinquies centena millia passuum, minoribus sinubus, qui sunt
- numero undeviginti, non enumeratis. Vide Notas et Emend. num. 1.
- d Laconica [Laconia] Rectius puto, cum Mela, 11. 3. pag. 32. Laconice.
- Argolis] Argolis quoque Melæ, a quo hæc Plinins: et Martiano, qui a Plinio, lib. vi. cap. de tertio Europæ sinu, pag. 209. Græcis Αργεια.

Epiros' in universum appellata, Acrocerauniis incipit montibus. In ea primi Chaones, a quibus Chaonia: dein Thesproti, Antigonenses: locus Aornos, et pestifera avibus exhalatio: Cestrini, Perrhæbi, quorum mons Pindus, Cassiopæi, Dryopes, Selli, Hellopes, Molossi, apud

ante Brotier, Laconia.—3 Sella Vet. Dalec. Mox, pro Hellopes, margo edd. Dalec. et Gronov. Helli. Paulo post, Vet. Dalec. et Chiffl. Talarus mons.—

NOTE

- f Epiros] Hæc Martianus lisdem verbis loc. cit. Hodie Chimera et Larta.
- 5 Chaones] Xdores Straboni, lib. VII. pag. 323. Hos ait Epiro toti primum imperitasse, deinde Molossos. Chaonum fuit castellum Chimera, in Acrocerauniis, de quo mox dicetur.
- h Thesproti] Θεσπρωτοί Straboni, pag. 324. Horum oppidum Buthrotum, de quo statim.
- ¹ Antigonenses] Ab oppido, cnjus meminit Ptolemæus, 111. 14. in Chabniæ mediterraneo, 'Αντιγόνεια. Stephanus quoque: 'Αντιγόνεια, πόλις Χαονίας ἐν 'Ηπείρφ, et Polyb. lib. 11. pag. 130.
- J Locus Aornos] Familiarls Plinio locutio est, ut 'locum' vocet, ubi oppidi veteris ruinæ, ac vestigia supersint. Stephanus oppidi meminit, pag. 90. 'Ασρνος, πόλις. Id porro loci nomen, quoniam tetrum ob halitum careret avibus, ex re factum. Sic Virgilius de Cumarum spelunca Æneid. vi. 239. 'Quam super haud nilæ poterant impune volantes Tendere iter pennis: talis sese halitus atris Paucibus effundens supera ad convexa fereebat: Unde locum Graii dixerunt nomine Aornon.'
- the Cestrini Ab oppido Cestria, de quo mox dicetur, regio Cestrine nomen habuit, Chaouise portio: unde Cestrinici boves, apud Heaychium, pag. 522. Κεστρινικοί βόες, οἱ ἐν Χαο-

- νία, ἡ πρότερον Κεστρίνη προσηγορεύετα ἔστι δὲ μοῖρα τῆς Ἡπείρου διαφόρους ἔχουσα βοῦς. Α Cestrino Heleni F. nomen accepisse Κεστρινήν, auctor est Pausan. in Corinth. sive lib. 11. pag. 127.
- ¹ Perrhæbi] Περραιβοί, Macedoniæ confines, Pindi montis incolæ, apud Strabon. lib. 1x. pag. 440.
- m Cassiopæi] Κασσισπάοι, quorum oppidum Κασσιόπη, apud Ptolem. 111. 4. et Pandosia, teste Strabone, lib. vii. pag. 324. qui Κασσωπάιου vocat: Stephanus, verho Χασνία, Κασωπόδι Scylax, pag. 11. Μετὰ δὲ Θεσπρωτίαν Κασσωπία. Εt pag. 12. Κασσωπάν χώρα.
- Dryopes Δρόσκε. His alias alii sedes attribuunt. Iu Peloponneso Strabo, lib. Ix. pag. 434. alibique passim. Varias horum migrationes refert Pausan. lib. Iv. in Messen. pag. 281.
- * Selli] * Έλλοὶ Pindaro, Homero Σελλοὶ, teste Strabone, lib. vii. pag. 328. qui Dodonæi Jovis fanum apud eam gentem fuisse perhibet: a Pindaro tamen Dodonam Thesprotis adjudicari: post Molossorum ditionis cœptam haberi. Hesychius, * Έλλονες οἱ ἐν Δωθάνη.
- P Hellopes] Hos vero Stephanus eosdem cum Hellis, sive Sellis facit. Έλέγετο και ή περί Δωδώτην χώρα Έλλοπα, ής οἱ οἰκήτορες Έλλοι και Σελλοί. Hesiodum sequitur, quem Strabo laudat, loc. cit.
 - 9 Molossi] Мохоттої Straboni, lib.

quos' Dodonæi Jovis templum, oraculo illustre: Tomarus' mons, centum fontibus circa radices, Theopompo celebratus.

(1.) Epirus ipsa ad Magnesiam Macedoniamque tendens a tergo suo Dassaretas supra dictos, iliberam gentem: mox feram Dardanos habet. Dardanis lævo i Triballi prætenduntur latere, et Mœsicæ gentes: a fronte junguntur Medi i ac Denselatæ, i quibus Thraces, ad Pontum usque pertinentes. Ita succincta i Rhodopes, mox et Hæmi vallatur excelsitas.

In Epiri ora castellum in Acrocerauniis Chimera, 5 sub

4 Denseleti Vet. Dalec. Denthelatæ alii.—5 Chimerium Strabo lib. vII. Mox,

NOTE

vii. pag. 326. Horum oppidum, præter Dodonen, Ambracia fuit, de qua mox dicemus.

- r Apud quos] Stephanus: Δωδώνη, πόλις τῆς Μολοσσίδος ἐν Ἡπείρφ, μεθ' ἡν Δωδωναῖος Ζεὺς ἐν Ἡπείρφ. De quercu loquaci, quam Dodonæ fabulæ reponunt, et de ære Dodonæo, Mythologos consule.
- * Tomarus] Hæc Solinus iisdem verbis, cap. 7. pag. 22. In Mas. Talarus. Parm. edit. Tomarus. Stephano, Τόμαροs, δρος Δωδώνης, δ τινες Τομοῦρον, οἱ δὲ Τμάρος. Straboni, lib. vii. pag. 328. Τάμαρος.
- t Supra dictos] Libro sup. cap. 26. De Dardanis, Triballis, Mœsis, codem libro, cap. 29.
 - " Lævo] Ab ortu solstitiali.
 - * A fronte] Ab australi parte.
- w Medi] Meδών τωνες, και Δανθηλιτών, Straboni lib. v11. p. 318. Rectius fortassis Maιδών, cum diphthongo, scripseris, ut differant a Medis Asiæ-Sic enim Stephanus: Maιδοί, ἔθνος Θρά-κης, πλησίον Μακεδονίας. Sic Arist. Hist. Anim. 1x. 45. Ptolemæo denique, 111. 11. regio ipsa Μαιδική appel-

- latur.
- * Denselatæ] Ita Solinus, cap. 10. p. 27. 'Strymonem accolunt dextro latere Denselatæ.' Idem Denseletæ Tullio, in Pison. n. 84. quorum opera C. Sentius Prætor reliquorum Thracum vires et arma elusit. Partem enim illi tenuere Thraciæ: quam τὴν Θράκην τὴν Δενθελητῶν appellat Dio, lib. Li, p. 461. Ptolemæus III. 11. Δανθηλητικήν ἐπαρχίαν, Dantheleticam præfecturam. Stephano, pag. 221. Δανθαλήται, ἔθνος Θρακικόν.
- * 7 Ita succincta] Tot gentes, inquit primum Rhodopes, deinde Hæmi montis juga excelsa tenent, et a tergo, latere, fronte claudunt. Hoc Martianus, lib. v1. p. 209. non intellexit.
- ² Chimera] Χαιμέριον est Pausauiæ, in Thesprotide, lib. VIII. sive Arcadp. 465. et Thucydidi, lib. I. p. 22. et 32. Straboni quoque ejus nominis promontorium est lib. VII. p. 324. In Novella Leonis, apud Leuncl. p. 99. inter Ætoliæ Episcopos, δ Χιμάρας legitur.

eo aquæ regiæ fons. Oppida: Mæandria, Cestria: fumen Thesprotiæ Thyamis: colonia Buthrotum: maximeque nobilitatus Ambracius sinus, d. pass. faucibus f spatiosum æquor accipiens, longitudinis xxxix. m. pass. latitudinis xv. m. In eum defertur mamnis Acheron, e lacu Thesprotiæ Acherusia profluens xxxvi. m. pass. inde, et mille pedum ponte mirabilis omnia sua mirantibus. In sinu oppidum Ambracia. Molossorum flumina, Aphas et Arachthus. Civitas Anactoria: 7 locus Pandosia.

Thesprotiæ Thymias Chiffl.—6 Gronov. et al. vett. Amb. sinus, faucibus. Mox, cod. Dalec. long. XXXVII. M. pass.—7 Anactorica Chiffl. Mox, pro locus, quod ex codd. suis et Chiffl. restituit Harduluus, edd. vett. et Gronov. habent lacus.

- ^a Aquæ regiæ] Ut Romani aquas Sextias Statiliasque a Sextio Statilioque appellabant, qui balnea struxerant, sic Aquam Regem βασιλικά δδατα dictum hunc fontem puno, quo rex Epiri aliquis usus feliciter, thermas ibi ad publicos usus exstruxerit.
- b Macadria, Cestria] De his duobus oppidis, ceteri scriptores, Græci pariter ac Latini, silent. Cestrinen tamen Thesprotidi vicinam Thucydides facit, lib. 1. p. 32.
- c Thyamia] Pausaniæ quoque in Attic. lib. 1. pag. 19. Thucydidi loc. cit. Athenæo, lib. 111. p. 73. et Straboni, lib. v11. p. 324. 96aµs. Hodie Calama.
- d Buthrofum] Βουθρωτόν Straboni, loc. cit. qui et colonos habuisse Romanos docet, ἐποίκους ἔχον Ῥωμαίους. Hodie Butrinto. Stephanus insulam vocat: sed familiare Græcis nimirum est peninsulas ipsas appellare νήσους, insulas. Sic Pelopis insulam dixere Peloponnesum, quam esse peninsulam constat, et per Isthmum continenti copulari.
- ^e Ambracius] Hodie, Golfo de Larta, Actiaca Augusti victoria maxime nobilitatus.

- D. pass. faucibus] Vide Notas et Emend, num. 2.
- s Latitudinis XV.] In Mss. XII. Hare porro latitudo, non faucium ipsarum est, sed admissi spatiosi æquoris, hoc est, interioris sinus.
- h In eum defertur] In Ambracium sinum. Ita Ptolemæus, 111. 14. Martianus lib. vr. cap. de tertio sinu Europæ, pag. 209. 'Ambracius sinns fancibus angustis æquor accipiens, in quo defertur amnis Acheron, infernæ fabulæ errore famosus.' Strabo nihilominus non hunc Acherontem vocat, sed eum qui in Thesprotium sinum, Portumque cognomento dulcem. γλυκύν λιμένα, longe ab Ambracio sinu versus septemtrionem, ex eadem Acherusia palude, delabitur, lib. vii. p. 324. Uterque forte ex eodem lacu manat, et qui in Dulcem, et qui in Ambracium sinum devolvitur. Pausaniæ, lib. 1. p. 30. ceterisque, 'Αχερών.
- i Acherusia] 'Αχερουσία λίμνη Straboni, loc. cit. et Thucyd. lib. t. p. 22. i XXXVI....inde] Hoc est, a sinu Ambracio, in quem defertur, ad Acherusium lacum, unde effinit. In Mss. XXII.
 - k Ambracia] Pagus est milliari uno

11. Acarnaniæ, quæ antea Curetis 1ª vocabatur, oppida: Heraclia, Echinus, et in ore ipso colonia Augusti c Ac-

NOTÆ

a mari semotus, hodieque Ambrakia incolis nuncupatus: non Larta, ut Geographi plerique censent: cum a sinu mill. pass. xv. Larta distet, in Acherontis ripa. Dicæarcho, p. 164. et Scymno, p. 19. 'Αμβρακία. Cives 'Αμπρακώται Æliano, Hist. Anim. XII. 40

1 Aphas] Is est quem Stephanus Æantem vocat, et ex eodem monte, quo Arachthum, sive Inachum, fluere ait: quam ob causam ambo a Plinio copulantur. Λάκμων, inquit Stephanus, τωρ τοῦ Πίωδου όρους, ἐξ ἦς ὁ μαχος και Αίας ρεῖ ποταμός. Cave tamen Palmerio credas, qui in Græcia antiqua hunc Æautem cum Aoo eundem credidit, de quo libro sup. dictum est, cap. 26.

m Arachthus] "Αραχθος Ambraciam urbem præterlabitur, teste Strabone, lib. v11. p. 325. et Dicæarcho Messenio, p. 164. qui "Αρατθον nominat. Meminit Arachthi Livius, lib. xL111. p. 556. et Ptolem. 111. 14.

n Anactoria] Mss. Colb. 1. 2. Chiffi. Anactorica. Straboni, lib. x. p. 450. et Thucyd. lib. 1. p. 37. 'Ανακτόριον, quam urbem prope Actium in Arcanania statuit. Stephano, 'Ανακτόρεια et 'Ανακτορία.

- ° Locus Pandosia] Locum appellat, quoniam, exciso oppido, solum tum nomen extabat. Hesychius: Πανδοσία, πόλις τῆς 'Ηπείρου, καὶ 'Ιταλίας. Cassopæorum appidum fuisse ait Strabo lib. vii. p. 324. Vide quæ de Pandosia diximus, iii. 15.
- a Quæ antea Curetis] 'Hi sunt, ut arbitramur, Curetes, de quibus Virgil. Georg. 1v. 151. 'Curetum sonitus, crepitantiaque æra secuta, Dictæo cæli regem pavere sub antro.'' Ed. sec.—Scholiastes Pindari, p. 21.

Αίτωλος έφυγεν είς την πρότερον Κουρήτιν, Αἰτωλίαν δὲ δυτερον ἀπ' αὐτοῦ κληθείσαν. Cur vero Curetis appellata sit, ex Strabone disces, lib. x. p. 463. Demetrius apud Steph. pag. 29. The γὰρ νῦν ᾿Ακαρνανίαν, Κουρῆτιν ἀνόμαζον. Ipseque Stephanus, pag. 381. Κούρης, ¿'Argorarlas. Quam in rem adducit Homeri versum ex Iliad. I. 425. Subscribit et Pausan. lib. viii. sive Arcad. p. 492 .- 'Nummus antiquus apud D. Baudelot, et apud Patinum in Thes. p. 19. parte priore vir nadus sedens arcum tenet : quo significator, pauperes in ea provincia victum sibi venatione parare. Epigraphe: AKAP-NANON. In altera parte vultus est virilis, cum collo bovino: Minotaurum vulgo vocant, falso. Rusticos in eo tractu significat patientes esse laboris, ut boves, quibus arant tella-Præsidis provinciæ nomen ATKOTPFOX.' Ed. sec.

- b Heraclia] 'Ηράκλεια, quæ ex urbibus ejus nominis apud Stephanum vigesima prima est, κά. 'Ακαρνανίας πόλις. Et apud eundem,' Εχῦνος, πόλις 'Ακαρνανίας.
- Colonia Aug.] 'Action, cujus oppidi ne vestigia quidem supersunt. De templo Apollinis Actii, Strabo, lib. vii. p. 325. Sueton. in Aug. cap. 18. &c .- In nummis Augusti, quorum in infimo margine hæ literæ sunt insculpte ACT. cave putes Actiacum Apollinem iis significari : quamvis Apollo ibi babitu musici cum cithara stat, et longa veste. Neque enim cum e prælio Actio victor discessit, non fuit jam tum Actiacus; nec potuit dici, quod in his nummis scribitur, ob illam expeditionem, IMP. X. vel IMP. XII. nedam simul esse Imp. x. vel Imp. x11. in Sicilia; nam eos-

tium, cum templo Apollinis nobili, ac civitate libera Nicopolitana.^d Egressos sinu Ambracio in Ionium excipit Leucadium littus: promontorium Leucates.^e Dein sinus,^f ac Leucadia ipsa peninsula,^g quondam Neritis ^h appellata, opere accolarum abscissa a continenti, ac reddita ¹ ventorum flatu congeriem arenæ accumulantium, qui locus ¹ vocatur Dioryctos,^j stadiorum longitudine trium.^k Oppidum in ea Leucas,^l quondam Neritum ^m dictum. Deinde

CAP. 11. 1 Curetes Chiffl.—2 Vet. Dalec. ac edita.—3 Ita Chiffl. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. qui lacus ceteræ editiones.

NOTÆ

dem numeros habent nummi inscripti, SICIL. Primæ hic sunt igitur totidem vocum literæ, 'Apollini Cæsaris Tutatori.'' Ed. sec.

d Nicopolitana] Νικόπολις, Straboni loc. cit. Hodie la Prevenza: unde Ambracio sinui nomen alterum, Golfo di la Prevenza. Ibi exstructa, ubi castra ad Actium Augustus habuerat. Dio lib. LI. p. 443. In Museo postro Parisiensi, Augusti nummus insignis, NIKOHOAIC. Ex parte aversa, CE-BACT. KTICT. Zeβαστός κτιστής, Augustus urbis conditor .- 'Est et nummus inscriptus, 'Imp. Cæs. Hadrianus Aug. capite laureato: .)(. col. NEIK. PH .- COND. Colonus boves agens prope vexillum, coloniam militarem in agro illo collocatam significat. Sic isti nummo æreo iuscripta verba repræsentat Patinus in Thesauro Mauroceni, p. 98. optime. Mediobarbus autem, p. 185. eadem sic exhibet ex schedis D. Bon Veneti: COLONIA NIC. PH. COND. At nuper Dominus Anselmus Bandouri Benedictinus Casinensis, Mediobarho teste appellato, sed reclamaturo certe, si viveret, scripsit, COLONIA NICEPH. CONS. exponitque 'Colonia Nicephorium Constantina,' addita scilicet litera E : et D mutata in S. Et exinde probat licuisse Stephano, in libro de Urbibus, scribere, Νακηφόριον, οδτως η Κωνστωντίνη. Potuit id quidem scribere Stephanus, qui multis sæculis vixit post Constantinum. An fuit autem Constantinus aliquis Hadriani ævo, cujus nomen hic nummus et vultum exhibet? Legendum hic est, 'Colonia Νεικόπολις Permissu Hadriani condita.'' Ed. sec.

- Leucates] Λευκάταs Straboni, lib.
 x. p. 452. Λευκάs ἄκρα Ptolemæo 111.
 Hodie Cabo Ducato.
- Dein sinus] Ionius, qui et Lenca-
- F Peninsula] Vide quæ diximus ad 11. 92.
 - h Neritis] Nypîris.
- ¹ Ac reddita] Continenti rursum admexa.
- 3 Qui locus... Dioryctos] Appellationis causam prodidit Strabo, lib. x. p. 452. cam sit Corinthios διορόξαντας τὸν Ἰσθμὸν, perfodientes Isthmun, insulam fecisse Leucadem. Διορυκτὸ itaque fossam, fretunve, hic sonat. Vide Dionys. Halic. Antiq. lib. 1. p. 40.
- k Stadiorum ... trium] Hoe est, passum ccclxxv.
- 1 Leucas] Λευκάν Græcis, hodieque vocant Leucada: arci vero nomen fecere incolæ, Santa Maura.
 - " Neritum] Straboni lib. x. p. 454.

Acarnanum urbes, Alyzea, Stratos, Argos P Amphilochicum cognominatum. Amnis Achelous e Pindo fluens, atque Acarnaniam ab Ætolia dirimens, et Artemitam insulam assiduo terræ invectu continenti annectens.

ri, Ænienses, Perrhæbi, Dolopes, Maraces, Atraces, a quibus Atrax amnis Ionio mari infunditur. Ætoliæ oppidum Calydon est septem millibus quingentis pass. a

CAP. 111. 1 Marages Chiffl. Mox, Atrages Vet. Dalec .- 2 Gronov. et vett.

NOTÆ

Νήρικος. Enstathio in Iliad. Β. p. 306. Την δε ρηθείσαν Λευκάδα, Νήρικον εν 'Οδυσσεία καλείσθαι φασί. Stephano, p. 493. Νήρικος et Νήριτος.

n Alyzea] 'Αλυξία Thucyd. lib. vII. p. 511. et Straboni, lib. x. p. 450. quindecim a mari stadiorum intervallo, hoc est, pass. MDCCCLXXV. Ptolemæo III. 14. syllabis permutatis 'Αξύλεια pro 'Αλύζεια.

* Stratos] Στρατός, πόλις 'Ακαρνανίας, Stephano: Polybio quoque aguits, Hist. lib. v. p. 496. Στράτος πόλις μεγίστη τῆς 'Ακαρνανίας, Thucyd. lib. 11. pag. 153. Meminit et Livius, lib. XXXVIII. p. 469.

P Argos] "Αργος 'Αμφιλοχικόν Ptolemæo, loc. cit. in oppidis Amphilochorum mediterraneis. Hinc regioni nomen inventum 'Αμφιλοχία apud Thucyd. lib. 111. p. 241. 'Argos Amphilochum xxII. mill. ab Ambracia abest,' inquit Livius, lib. xxxVII. pag. 471.

Achelous] 'Αχελῶος, ὁ ὁρίζων 'Ακαρνᾶνας καὶ Αἰτωλοὺς, inquit Strabo, lib. VIII. pag. 335. Nunc Aspropolami. Vide Notas et Emend. num. 3.

r Artemitam] Stephanus, ex Artemidoro, Chersonesum ait esse quandam circa amnis Acheloi ostia: 'Αρτέμιταν λεγομένην 'Αρτεμίαν Strabo vocat, lib. 1. p. 59. unamque esse pro-

didit Echinadum insularum, aggestis arenarum cumulis, continenti annexam.

* Athamanes] 'Αθάμαντες Diodoro. Bibl. lib. x1x. p. 595. 'Adduares Ptolemæo 111. 14. Amphilochiis magis orientales. Τυμφαίοι Stephano, p. 671. et 715. a Τύμφη monte, quem ille Thesprotis adjudicat. Ephyri item Έφυροι Homero dicti, apud Pausan. lib. 1x. in Bæot. p. 597. ab urbe cognomine, quæ olim Thesprotorum fuit. Strabo, lib. vII. p. 324. Kíxvρος, ή πρότερον Έφύρα, πόλις Θεσπρωτων. Ænienses, ab Ænia oppido Perrhæborum. Stephanus: Alvia, πόλις Περδαιβών...καὶ Αἰνιάνες οἱ οἰκοῦντες. Apud Herod, lib. vrr. p. 445. n. 185. Πεβραιβοί, και Αινιήνες, και Δόλοπες. Πεβραιβία regio apud Diod. Sicul. Bibl. lib. x1x. p. 681. Menelaidem Dolopiæ civitatem ad Pindum montem Livius collocat, lib. xxxix. p. Mapakol και Δόλοπες in Epiro simul copulantur a Xenophonte Hist. Græc. lib. vi. p. 580.

b Atraces] Ab oppido cognomine nomen traxerunt, quo de oppido dicturi sumus cap. 15. in Thessalia, cui id contributum fuit.

^c Calydon] Καλυδών Dicæarche, in Ætolia. p. 165. et Thucyd. lib. 111. p. 241. Hic sylva, aperque Calydonius mari, juxta Evenum damnem. Dein Macynia, Molycria: cujus fa tergo ga Chalcis mons, et Taphiassus. h At in ora promontorium Antirrhium, ubi ostium Corinthiaci sinus, minus mille passuum latitudine influentis, Ætolosque dirimentis a Peloponneso. Promontorium, quod contra procedit, appellatur Rhion. Sed in Corinthiaco sinu oppida Ætoliæ, Naupactum, Pylene: et in mediterraneo Pleuron, Halicyrna. Montes clari: in Dodone, Tomarus:

edd, septem millium quingentorum passuum.—3 Eædem edd. Chalcis, et mons est Taphiassus; Vet. Dalec. Chalcis mons et Præsus.—4 Naupactos Chiffl. Mox, Gronov. et edd. vett. Halysarna.—5 Talarus Vet. Dalec. et Chiffl. Mox, Grania pro Crania in Gronov.

NOTÆ

appellatus, vatum carminibus decantatus. Nunc oppidulum est Galata, sive Calata, in provincia cui Livadia nomen est: a Naupacto Boream versus dissitum v. fere mill. pass.

- d Evenum] Ebnros, qui prius Lycormas dicebatur. Strab. lib. vii. p. 327. De Calydone et Eveno, Lucanus lib. vi. p. 365. 'Et Meleagream macnlatus sanguine Nessi Evenos Calydona secat.' E Pindo fluere admonet Dicæarchus, p. 165. Ποταμός τ' Εδηγος ἐκ Πίνδου βέων.
- ** Macysia] Stephanns: Μακρότεια, πόλις Alτωλίας* sed ipsa series literarum snadet Μακότεια legi oportere. Apud eundem, et apud Diod. Bibl. lib. x11. p. 112. est Μολυκρία πόλις Alτωλίας. Apud Scylacem, p. 14. Μολύκρεια. Alcœus in Anthol. 1. 5. Epigr. 15. dixit Μακότου πείχη.
- f Cujus, &c.] Χαλκίς. Vide Notas et Einend. num. 4.
- A tergo] Versus septemtrionem.
 h Tuphiassus] Ταφίασσος λόφος Strab.
 lib. ix. pag. 427. Ταφίασος lib. x. pag. 460.
- ¹ Antirrhium] 'Αντίρβιον Εκρον Ptolem. 111. 15.
 - Minus mille] Strab. lib. viii. p.

- 335. Rhium et Antirrhium quinque duntaxat stadiorum freto dispesci ait, hoc est pass. DCXXV. Septem stadia Thucydides habet, quæ mensura ad Plinianam accedit.
- k Rhion] 'Plor έκρον το καὶ Δρέπανον Ptolem. 111. 16. Rhion et Antirrhion arces sunt hac ætate duæ, faucibus Corinthiaci sinus utrimque apposita, quæ Dardanelli Italis appellantur, quo nomine notæ sunt et eæ quæ in Hellespouti angustiis excitatæ sunt.
- 1 Naupactum] Nabrauros Ptolem. 111. 15. Hodie Lepante, unde et sinui Corinthiaco nomen, le Golfe de Lepante.
- m Pylene] Stephano, Πυλήνη πόλις Alτωλίας. Πλευρών πόλις Alτωλίας. De utraque Papinius: 'Sensit scopulosa Pylene, Fletaque cognatis avibus Meleagrica Pleuron.' Meminit et Πυλήνης Strab. lib. x. pag. 461. Πλευρώνος Pausan. lib. 711. pag. 417. Thucyd. lib. 111. p. 241. Strab. lib. x. pag. 450. Pleuronem monti Aracyntho applicat.
- ² Halicyrna] 'Αλίκυρνα. Vide Notas et Emend. nnm. 5.
- o Tomarus] De quo cap. 1. In Mss. hoc loco, Tmarus.

in Ambracia, Crania: p in Acarnania, Aracynthus: q in Ætolia, Acanthon, Panætolium, Macynium.

IV. (III.) Proximi Ætolis Locri, qui cognominantur Ozolæ, immunes. Oppidum Œanthe.c Portus Apollinis Phæstii, sinus Crissæus.c Intus oppida: Argyna, Eupalia, Phæstum, Calamissus. Ultra Cirrhæi Phocidis campi, oppidum Cirrha, portus Chalæon, a quo vii. M. pass. 1

CAP. IV. 1 Chiffl. IV. M. pass. Mox, Parnassi et clarissimi codd. Dalec. et

- P Crania] Γράνεια. Atque ab eo monte regioni quoque inditum nomen videtur: qua de Theopompus apud Stephanum: Κράνεια, χωρίον 'Αμβρακιστῶν.
- ^q Aracynthus] Solinus, cap. 7. pag. 22. 'Acarnania Aracyntho eminet.' Martianus quoque, lib. v1. pag. 210. 'Αράκυνθος Dionysio, vs. 431. et Strablib. x. pag. 450. Bœotiæ Stephanus hunc montem adjudicat.
- r Acanthon] 'Aκάνθων. Athamanime urbem sic vocatam esse auctor est Stephanus: a monte fortasse cognomine.
- Panætolium] Crebra sane apud Liv. lib. xxxi. pag. 376. totoque passim opere, de bello Macedonico, Panætolii mentio est: sed pro concilio, conventuque Ætoliæ populorum: non pro oppidi, montisve, aut loci nomine.
- Macynium] A quo nomen duxit sita in eo monte Macynia urbs Ætolorum, sicut a Chalcide monte oppidum Chalcis, ut diximus.
- a Proximi Ætolis] Hæc totidem verbis Scylax, pag. 14.
- b Ozolæ] 'Oζόλαι Straboni, lib. 1x. pag. 416. qui et Occidul sive Hesperii cognoininabantur: hos ab Opuntiis, et Epicnemidiis, Epizephyriisque Locris Parnasso monte dispescente: cujus occiduum latus Ozolæ obtinebant.

- c Œanthe] Oldron, πόλις Λοκρών, Stephano. Capella Plinium de more transcribit. Vide Notas et Emend. nam. 6. Nomen oppido hodie Pentagii, in ipso sinus Crissæi aditu.
- ⁴ Portus Apollinis] Et hujus mentio apud Martisu. lib. vi. cap. de tertio sinu Europæ, pag. 210. Φαιστον alioqui in Achaia et Peloponneso Stephanus agnoscit.
- Crissæus] Κρίσσαιος κόλπος, Thucyd. lib. 11. p. 157. et Straboni, lib. vi. pag. 259. Hodie Gelfo di Salona.
 E Corinthiaco sinu effinit, versus septemtrionem.
- 'Argyna] 'Αργυνα, cujus incolm
 'Αργύννω, uti ex Stephano colligimus, verbo 'Αργεννος eam regionem Bœotiæ ascribente.
- S Eupalia] Εὐπαλία, πόλις Λουρίδος, Stephano, qui ab Artemidoro Εὐπάλων ait appellari. Eupalium quoque Liv. lib. ΧΧΥΙΙΙ. pag. 322. De Phæsto in Locris, et Calamisso, ceteri scriptores silent.
- Phocidis campi] Hic Martianus Plinium de more transcribit, loc. cit. Sic Pausan. lib. x. pag. 684. Τὸ δὲ πεδίον τὸ ἀπὸ τῆς Κίβὸας. Fuit autem Cirrha Delphorum navale, inquit Pausan. lib. x. pag. 609. et Strab. lib. Ix. pag. 418. Hodie Asproptit vocant.
- 1 Chalmon] Χάλαιον, πόλις Λοκρών, apud Steph.

introrsus liberum oppidum Delphi, sub monte Parnasso, clarissimum in terris oraculo Apollinis. Fons Castalius, amnis Cephissus præfluens Delphos, ortus in Lilæa quondam urbe. Præterea oppidum Crissa et cum Bulensibus Anticyra, Naulochum, Pyrrha, Amphissa immunis, Tithrone, Tritea, Ambrysus, Drymæa regio,

Chiffi .- 2 Libaa Chiffi .- 3 Pyrrhonea, et mox Amphrysus Vet. Dalec. Deinde,

- J A quo VII. M.] Sic quoque Martianus.
- k Delphi] Nunc Castri, ut ex inscriptionibus ibi repertis liquet. Martianus quoque ex hoc Plinii loco, 'Oppidum Delphi,' inquit, 'sub monte Parnasso, clarum oraculis Apollinis.'
- ¹ Castalius] Fatidicis aquis celebratus. Unde nomen acceperit, disce ex Pausan. lib. x. pag. 623.
- " Cephissus] Hausit hoc Plinius ab Homero, Iliad. B. 523. Οί τε Λίλαιαν έχον πηγής έπι Κηφισσοίο. Cephissi ad fontes et qui Lilæan habebant. Laudat hunc Homeri versiculum Strabo in Bœoticis, lib. 1x. pag. 407.
- a Quondam urbe] Pausan. loc. cit. a Philippo deletam scribit. Scholiastes Lycophr. pag. 145. Λίλαια, πόλις Φωκίδος.
- Crissa] Κρίσσα, unde Crissæo sinui nomen. Strab. lib. 1x. pag. 418.
 Hodie Salona. Nonn. Dionys. lib.
 XIII. pag. 358. Κρίσαν ἀειδομένην.
- P Bulensibus] Ab oppido Phocidis mediterraneo Βούλεια, cujus meminit Ptolem. 71. 15. hi nomen habent. Pausaniæ, lib. x. p. 683. Βοῦλις, et Stephano. Vide Notas et Emend. num. 7.
- 4 Anticyra] Quoniam Cirrhæ opposita fuit, 'Αντίκυβρα, apnd Strab. lib. 1x. p. 418. dicebatur: Ptolem. 111. 15. 'Αντίκυβρα. Μοχ neglecta ety-

- mologiæ ratione, 'Αντίκυρα. Elleboro ibi nato percelebris: ut et altera Anticyra ad Maliacum sinum posita.
- r Naulochum, Pyrrha] Ναύλοχος, Πύβρα. Ναύλοχος navium stationem sonat.
- Amphissa] "Αμφισσα Ptolemæo III.
 Locrorum Ozolarum mediterranenm oppidum. Harpocrationi quoque, p. 21. et Stephano.
- ' Tithrone, Tritea] Τιθρώνη, Τριτέα, vel cum Stephano, Τρίτεια, μεταξύ Φωκίδος, και Λοκρών τών 'Οζολών. Vide Notas et Emend. num. 8.
- a Ambrysus] Ita Livius, lib. XXXII. p. \$88. Apud Pausan. lib. x. p. 681. "Αμβρυσος et "Αμφρυσος. Stephano quoque, "Αμφρυσος πόλις Φωκίδος των διά τοῦ β΄ φασίν. Straboni denique lib. 1x. p. 423. "Αμβρυσος. Permutant Græci sæpe has literas φ et β. Unde Bryges iidem qui postmodum Phryges appellati. Nunc pagus est, cui nomen Arachous. Vide Notas et Emend. num. 9.
- v Drymaa] Oppidi nomen est Δρυμαία, Pausan. lib. x. p. 677. Herodoto quoque, lib. v111. p. 473. n. 33. Daulis pariter Thucyd. lib. 11. p. 118. circumjacentis regionis nomen fuisse videtur: δν Δαυλία, inquit, τῆς Φωκίδος. Oppidum tamen ceteris appellatur, Homerum secutis, Iliad. Β. Κρίσσαν τε ζαθέην, και Δαυλίδα, και Πανοπῆα.

Daulis appellata. Dein in intimo sinu angulus Bœotiæ alluitur cum oppidis, Siphis, ** Thebis, quæ Corsicæ * cognominatæ sunt, juxta Heliconem. Tertium ab hoc mari Bœotiæ oppidum Pagæ, y unde Peloponnesi prosilit cervix.

v. (1v.) Peloponnesus, Apia ante appellata, et Pelasgia, peninsula haud ulli b terræ nobilitate postferenda, inter duo maria, Ægæum et Ionium, platani folio similis, propter angulosos recessus, d circuitu DLXIII. M. pass. colligit, auctore Isidoro. Eadem per sinus pæne tantundem adjicit. Angustiæ, unde procedit, Isthmos appellantur. In eo loco erumpentia e diverso, quæ dicta sunt, maria, a septemtrione et exortu, g ejus omnem ibi latitudinem vo-

pro Drymaa regio, Chiffl. exhibet Myranaque regio.—4 Gymnis Vet. Dalec. et codex alter ejusdem. Paulo post, Heliconem montem. Tertium, hc. Chiffl.

CAP. v. 1 Vet. Dalec. incessus .- 2 'Rhodig. xxi. 19. citato ad verbum

- w Siphis] Stephano, Σίφαι, ἐπίνειον τῆς Θεσπιακῆς, Thespiarum navale. De Thespiis Bœotiæ, cap. 12. Et Σίφαι in Bœotia, apud Ptolem. 111. 15. Apud Pausan. lib. 1x. p. 590. Τίφαι.
- * Quæ Corsicæ] Quoniam oppido ei nomen alterum Κόρσεια fuit, teste Pansania, loc. cit. p. 577. unde cives deinde Thebas transducti, primarium Bœotiæ oppidum, de quo cap. 12. Stephanus: Κορσιαλ, πόλις Βοιωτίας. Scylax, p. 14. Μετὰ δὲ Φωκεῖς Βοιωτοί εἰσυ ἔθνος: καὶ πόλεις αίδε· Κορσιαλ, κ. τ. λ.
- 7 Pagæ] Πηγαί, Thucyd. lib. 1. p. 67. et Ptolemæo 111. 15.
- * Apia ante] Scilicet ante Pelopis adventum, inquit Pausan. in Corinth. lib. II. p. 94. ab Api Telchinis F. tota regio 'Απία cognominata est. Vide etiam Stephanum, verbo 'Απία. Nicolaus Damasc. in Excerptis, p. 492. trifariam pariter appellatam scribit:

- Api regnante, quem Phoronei filium facit, Apiam: Pelasgo indigena res tenente, Pelasgiam: snb Pelope, Peloponnesum, quo demum in nomine acquievit. Sic Eustathius quoque in Dionys. vs. 415. Didymus Schol. in Homeri Iliad. A. 30.—' Æschylus denique in Supp. vs. 123. 'Απίαν βοῦνα' vocat, et vs. 704. 'Απίαν χθόνα.' Ed. sec.
- b Peninsula haud ulli] Transcribit hac Capella a Plinio, lib. vi. cap. de tertio sina Europa, p. 210.
- c Platani folio] Ita Strabo lib. viii. p. 335. et Mela ii. 3. p. 32.
 - 4 Recessus] Sinuum anfractus.
- DLXIII. M. pass.] Paululum ab Isidoro diversus abire Strabo videtur, loc. cit. et Agathemerus Geogr. I. 5.
- f Per sinus] Si omnium sinuum angnlosorumque recessuum oram interiorem adnavigando legas.
 - 8 A septemtrione et exortu] Ionium

rant, donec contrario incursu æquorum tantorum, in quinque M. pass. intervallo exesis utrimque lateribus, angusta cervice Peloponnesum contineat Hellas. Corinthiacus hinc, illinc Saronicus papellatur sinus: Lecheæ hinc, Cenchreæ illinc, angustiarum termini, longo et ancipiti navium ambitu, quas magnitudo plaustris transvehi prohibet: quam ob causam perfodere navigabili alveo angustias eas tentavere, Demetrius rex, dictator Cæsar, Caius princeps, Domitius Nero, infausto (ut omnium patuit

hoc loco, hwe verba: quæ dicta sunt, a septemtrione et ortu, non legit.' Dalec. Mox, pro ejus, margo edd. Dalec. et Gronov. soli. Paulo post, ibid. tantum quinque M. pass.—3 Margo edd. Dalec. et Gronov. Lechæum; 'quo pacto et a Strabone et Ptolemæo effertur.' Dalec.—4 Chiffl. angustias eas tentavere. Mox, margo edd. Dalec. et Gronov. infausto, omnium ut patuit exitu, incepto;

. NOTÆ

a septemtrione: ab oriente, Myrtoum, sive Ægæum, Peloponnesi totam, quanta est, latitudinem vorant, lancinantque. Rursum de Peloponneso Plinius infra, c. 9. 'Totsinus Peloponnesi oram lancinant, tot maria allatrant. Siquidem a septemtrione Iopium irrampit: ab occidente, Siculo pulsatur: a meridie, Cretico urgetur: ab oriente brumali, Ægæo: ab oriente solstitiali, Myrtoo.'

- b In quinque M. pass.] Ita plane Mss. omnes. Solinus tamen cap. 7. pag. 23. 'quatuor non amplius mill. pass.' Totidem habet et Mela 11. 3. pag. 34. Agathemerus tamen Geogr. 1. 5. xL. stadiorum id esse intervallum ait, quæ omnino sunt quinque mill. pass. Nempe ea parte, ubi sunt augustiæ maximæ: nam ad Corinthum sex millia obtinet: unde ei spatio nomen hodieque est Examiglia.
- ¹ Hellas] Græcia proprie dicta, in qua Attica, ceteræque regiones, describendæ cap. 11. et subsequentibus. Vide Notas et Emend. num. 10.

- J Saronicus] De quo cap. 9.
- k Leckeæ] Pausaniæ lib. 11. pag. 86. Λέχαιον. Item Straboni lib. VIII. p. 380. et Ptolemæo III. 16. Eidem Pausaniæ, pag. 88. Λέχη. Portus fuit, sen navale, ἐπίνειον Κορινθίων, nunc arenis obductus. Vide Hesychium, verbo Δίολκος.
- 1 Cenchreæ] Keγχρεαl Diodoro Sic. Bibl. lib. x1x. pag. 705. et Straboni, loc. eit. Κεγχρειάς Thucydides vocat, lib. v111. p. 569. Corinthiorum emporium Livio, lib. xxx11. p. 388. Etiam hodie Kenchreai vocant.
- Demetrius rex] Is, cui cognomen ab exitio urbium Poliorcetes fuit, ut ait Seneca, Epist. 9. pag. 175. Asiæ rex, Antigoni F. qui Græciam fere totam suæ ditionis fecit. Vide etiam Strabonem, lib. 1. p. 54.
- Dictator Cæsar] Ita Dio lib. XLIV.
 p. 242. Plutarchus in Cæsare, p.
 135. Suetonius in Julio, cap. 44.
- Caius princeps] Caius nempe Caligula. Vide Sueton. in ejus Vita, cap. 21.
- P Nero] Sneton. in Nerone, cap.
 19. Die lib. LXIII. p. 722. Quous-

exitu)^q incepto. Medio hoc intervallo,^r quod Isthmon appellavimus, applicata colli ^s habitatur colonia Corinthus,^s antea Ephyra ^t dicta, sexagenis ab utroque littore stadiis, e summa sua arce, quæ vocatur Acrocorinthus,^u in qua fons Pirene, diversa duo maria ^v prospectans. LXXXVII. mill. pass.⁶ ^v ad Corinthiacum sinum trajectus est Patras a Leucade. Patræ, colonia ^x in longissimo promontorio Pelo-

Vet. Dalec. et Chiffl. nefasto, ut omnium, &c. - 5 Vet. Dalec. applicatu colli-6 Chiffl. LXXXIX. millia pass. Mox, Vet. Dalec. per C. sinum. - 7 Chiffl.

NOTÆ

que perducta sit Isthmi perfossio a Nerone cœpta, docet Philostr. lib. Iv. de Vita Apoll. cap. 8. pag. 181. Tentasse id etiam Alexandrum Macedonem, auctor est Pausanias lib. II. pag. 86.

- 9 Ut omnium patuit exitu] Nam Demetrius quidem, a Selenco genero victus, in custodia periit, ut refert Plutarchus, in Antonio, p. 957. Dictator Cæsar, Caligula, Nero, illata per vim nece obiere,- Animadvertimus hanc istius loci interpretationem displicuisse Spanhemio, Tom. 11. de Usu Numism. pag. 408, ibique eum contendere, exitu hic idem valere tantum, atque 'irrito conatu.' Nescit 'exitnm' a Plinio poni pro exitio sive exitiali fato: idque hujus inprimis loci sententiam poscere, cum 'infausto' præcesserit. Sic idem Plinius lib. 1x. 74. 'usque ad Seiani exitum' dixit, pro exitiali clade.' Ed. sec.
- r Medio hoe intervallo] Martianus, qui hæe transcripsit, loc. cit. In medio.
- * Colonia Corinthus] 'Olim,' inquit Mela II. S. p. S4. 'clara opibus, post clade notior, nunc Romana colonia, ex summa arce, quam Acrocorinthon appellant, maria utraque contuens.' Missos eo a Cæsare Dictatore colonos libertini generis, ipso quintum,

M. Antonio collega Coss. auctor est Dio, lib. XLIII. p. 239. Plutarch. in Cæsare, p. 734. Hinc nummi Cæsaris, apud Patin. pag. 18. Col. IVII. CORIN. et LAVS. IVII. CORINT. 'Colonia Julia Corinthus Augusta.'

- ^t Ephyra] 'Εφόρα, usque ad Corinthum regem, a quo nomen accepit. Heraclid. de Polit. Corinth. Έφυρα Stephano, verbo Κόρωθος.
- ** Acrocorinthus] Montem editum fuisse anctor est Strabo, lib. VIII. p. 379. cujus ascensus stadioram esset omnino XXX. Sub ipso vertice fons Pirene, Пецерът.
- V Duo maria] Ionium et Ægæum. Quare 'bimaris Corinthus' ab Horatio appellatur 1. Od. 7.
- w LXXXVII. mill. pass.] Plinius II. 112. addit passus quingentos.
- * Patra, colonia] Hodie Patras. Andreæ Apostoli martyrio nobilis. Primum Aroën vocatam, appellatione s terræ cultu petita, mox a Patreo Agenoris nepote Patras, auctor est Pausanias in Achaic. Coloniam eo deductam ab Angusto, Strabo lib. vill. p. 387. Atque id nummi testantur Claudio principe cusi, cujusmodi in Museo nostro Parisiensi asservantur, Col. Patr. et apud Erizzo, pag. 88. Col. A. A. Patr. 'Colonia Augusta Aroë Patrensis.'

ponnesi condita, ex adverso Ætoliæ et fluminis Eveni, minus mill. pass. (ut dictum est) intervallo in ipsis faucibus, sinum Corinthiacum LXXXV. millia pass. in longitudinem usque ad Isthmon transmittunt.

vi. (v.) Achaiæ nomen provinciæ ab Isthmo incipit: antea Agialos vocabatur, propter urbes in littore per ordinem dispositas. Primæ ibi, quas diximus, Lecheæ, Corinthiorum portus. Mox Oluros, Corinthiorum portus. Mox Oluros, Corinthiorum castellum. Oppida: Helice, Bura: in quæ refugere, haustis prioribus, Sicyon, Ægira, Ægion, Erineos. Intus Cleonæ, Hysiæ. Panhormus haustis portus, demonstratum-

tramittunt. ' Perpetuo ita scribitur.' Dalec.

CAP. VI. 1 Ita Chiffl. cum edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. ante Gronov. et edd. vett.—2 Lechæum margo edd. Dalec. et Gronov.—3 Mox Olyrus Chiffl.—4 'Melius, et in quæ refugere, nt intelligamus, Helice et Bura mari haustis incolas sese Sicyonem et Ægiran recepisse.' Dalec.—5 Pa-

- y LXXXV. millia pass.] Vide quæ diximus de hac Corinthiaci sinus longitudine 11. 112.
- Achaim nomen] Transcribit heee Martianus lib. vi. cap. de tertio sinu Europee, pag. 210. Achaia hee porro proprie appellata, longe ab ea diversa est, quæ Hellas Ptolemeo cognominatur, hodie Livadia: qua Locrorum regio, Bœotia, Attica, continentur. Alyualdr quondam appellatam esse et Pausanias tradit, lib. v. pag. 287. et lib. vii. p. 396.
- b Propter urbes in littore] Est enim Græcis alyıadds littus.
- c Oluros] Stephano, "Ολουρος, πολίχνιον τῆς 'Αχαίας, οὐ πόρρω Πελλήνης. Fuit nimirum Oluros castellum propugnaculumque quoddam in ora conditum ab incolis Pellenes oppidi, Lx. stadiis intus recedentis a mari: quo ipso in tractu Strabo lib. viii. p. 386. Pellenen locavit. Vox 'Ολουρος Græcis idem quod Πάνορμος sonat, de quo mox.

- d Helice, Bura] Έλλη, Βούρα, Ptolemæo 111. 16. De his egimus 11. 94. Biennio ante Leuctricum prælium absumtam mari Helicen, auctor est Strab. lib. v111. p. 384. Contigit antem id prælium anno 2. Olymp. CII. Diodoro teste.
- * In quæ refugere] Oppida deinde, inquit, in quæ incolæ priorum, quæ hausit mare, transmigrarunt, qui tantæ cladi superstites ease potuerunt, fuere ista: Sicyon, Ægira, &c. Σκυνὸν, Αίγειρα, Αίγιον, Έρινεὸς λιμὶν, Herod. lib. 1. n. 146. p. 62. et Ptolem. III. 16. Scylaci quoque, p. 15. Ægii meminit Homerus Il. B. 574. Πελλήνην τ' είχον, ηδ' Αίγιον ἀμφενέμοντο. Έρινεοῦ λιμένος Pausan. lib. VII. p. 442. et Thucyd. lib. vII. pag. 513. Αίγειρα etiam apud Pausan. pag. 440. Sicyon hodie Vasilica: ceterarum situs incertus.
- f Intus Cleonæ] KNewral Homero Il. B. 568. a Corintho studiis LXXX. ut scribit Eustathius, pag. 291. No-

que jam Rhium: a quo promontorio quinque M. pass. absunt Patræ, quas supra memoravimus: locus Pheræ. In Achaia, 1x. montium ^k Scioëssa notissimus, fons ⁶ Cymothoë. Ultra Patras oppidum Olenum, ¹ colonia Dyme: ^m loca, ⁿ Buprasium, Hyrmine: promontorium Araxum, ⁷ Cyllenes sinus, promontorium Chelonates: ^p unde Cyllenen ^q quinque M. pass. ⁸ Castellum Phlius: ^r quæ regio ^s ab Homero Aræthyrea dicta, postea Asopis. ⁹

linhormus Chiffl.—6 Scioëssa. Notissimus fons Vet. Dalec.—7 Axarus Chiffl.—8 Ita Chiffl. aliique codd. ap. Harduin. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. duo M. pass. edd. vett. et Gronov.—9 Asophis edd. vett. et

NOTÆ

tæ etiam Ptolemæo Kaewal III. 16. et Strab. lib. vIII. pag. 377. ubi situm ejus describit.

- * Hysiæ] 'Total Argolicæ, quarum meminere Strab. lib. 1x. pag. 404. et Pausan. lib. v111. pag. 464. et 542. Incolæ Hysiatæ.
- h Panhormus] Hodieque Porto Panormo. Græcis Πάνορμος portum significat omnibus navibus exclpiendis aptum. Meminit illius Pausan. lib. VII. pag. 442.
- ¹ Quinque M. pass.] Strab. lib. viii. pag. 387. stadiis xL. eadem prorsus mensura. At Pausanias loc. cit. stad. L.
- J Locus Pheræ] Modus hie loquendi Plinio familiaris oppidum plane deletum innuit, rudera modo ac vestigia superesse. Hæ sunt quæ Stephano Φαραl et Φηραl 'Αχαΐας. At Strab. lib. viii. pag. 388. et Pausan. lib. vii. pag. 440. Φάρα, Dymæ coloniæ contermina, de qua statim dicturi sumus.
- k In Achaia, IX. montium] In Achsia, inquit, quæ regio montibus novem attollitur, Scioëssa mons notissimus est. Vide Notas et Emend. num. 11. Σκιδεσσα (subintellige, ὁπό-ρεια, νεὶ ἔκράρεια) umbrosum sylyarum opacitate montem significat: Κυμο-

θόη, fontem aquarum incitato cursa rapidum.

- 1 Olenum] "Ωλενος, πόλις 'Αχαΐας Stephano. Straboni quoque lib. viiipag. 386. Dymen inter et Patras.
- m Dyme] Δόμη Strabo. lib. VIII. pag. 341. et Ptolem. III. 16. Cives Δυμαΐοι. Regio ipsa Καυκωνίς, incolæ Καύκωνες appellati. Missos eo colonos a Pompeio Magno, idem Strabo admonet, pag. 387. et 388.
- n Loca] Deletis oppidis manent vestigia, inquit, Buprasii et Hyrmines. Meminit utriusque Homerus Iliad. B. 615. et ex eo Strab. lib. viii. pag. 340. Stephanus quoque, et Hesychius: Οἱ δ ἄρα Βουπράσιδε τε καὶ Ἡλιδα δῖων ἔναιου, "Οσσον ἔψ' Τρμίτη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα.
- ^o Araxum] "Αραξος Strabo. lib. viii. pag. 387. ceterisque Geographis: a Dyme, stadiis Lx. Ex adverso Ararnaniæ respondere ait Agathemerus Geogr. 1. 5. ἄκρον "Αραξος, ἀντιπρόσωπον 'Ακαρνανία.
- P Chelonates] 'Ο Χελωνάτας Agathemero, loc. cit. et Strab. lib. viii. pag. 337. Dorica dialecto: communi, Χελωνίτης άκρα Ptolem. iii. 16. Hodie Capo di Chiarenzu.
- 9 Cyllenen] Κυλλήνη Eleorum navale, apud Thucyd. lib. 1. pag. 22.

Inde Eliorum ager," qui antea Epei vocabantur: ipsa Elis in mediterraneo, et a Pylo x x 11. M. passuum intus 10 delubrum Olympii Jovis, ludorum claritate fastos Græciæ complexum. Pisæorum 11 quondam oppidum, præfluente Alpheo amne. At in ora promontorium Ichthys. Amnis Alpheus navigatur v 1. pass. mill. prope oppida, Aulona, 2 et Leprion. Promontorium Platanodes: 13 b omnia hæc ad occasum versa.

Gronov.—10 Emdem edd. XII. M. pass. Intus, &c.—11 Pisa eorum cod. Dalec. et Vet. ejnsdem; aliis, Pisa Enomani quondam, &c.—12 Vet. Dalec. navigabilis props sex oppida, Aulos; Codd. Dalec. et Chiffi. navigatur sex props o. Aulon; Gronov. et al. navigatur in oppida Aulos.—13 Platanistus Gronov. et al.

NOTE

- 'Mercurium ibi natum arbitrantur,' inquit Mela 11. 3. Hodie Chidrenza: agrumque finitimum Galli vocant, le Duché de Clarence.
- r Phlius] Флюб Ptolemseo, in mediterraneis Sicyonise oppidis, 111. 16. et Straboni, mox laudando.
- * Quæ regio] Phliasia dicta, Φλιασία Strab. lib. viii. pag. 382. quam et Aræthyream prius appellatam scribit. Homeri locus est Iliad. B. 571. quem et Pausanias refert, lib. 11. p. 107. 'Ορνειάς τ' ἐνέμοντο, 'Αραιθυρέην τ' ἐρατευήρ.
- t Asopis] 'Ασωπία, Pausan. lib. tr. pag. 85. et Straboni loc. cit. Asophis prins perperam legebatur.
- " Eliorum ager] Strab. lib. vtii. p. 340. δστερον δ' αντ' Έπειῶν 'Ηλεῖοι ἐκ. λήθησαν. Hesychius, p. 349. Έπειοι, οἱ 'Ηλεῖοι, καὶ οἱ πλησιόχωροι. Ipsa urbs 'Ηλει Ptolem. iii. 16. ceterisque.
- Y A Pylo] Hæc Pylos Eliaca, seu Triphyliaca appellata Straboni lib. VIII. p. 351. δ Πύλος Ἡλειακὸς, ἡ Τριφυλιακὸς, Nestoris patria.
- w Olympii Jovis] Stadiis ab Elide trecentis, Strab. lib. viii. p. 353. hoc est, pass. mill. xxxvii. et quingentis pass.
 - * Fastos Græciæ] Olympicorum

- enim Indorum beneficio, exacta postmodum notitia temporum observata : per Olympiadas deinceps, quod spatium annorum quatuor fuit, compositi ordinatique fasti, in quibus res gestæ et insignia quæque notari consueverunt. Ludorum Hercules auctor : instaurator Iphitüs existimatus. Olympias prima cæpit annis quatuor et viginti, ante Romam conditam.
- J Pisaorum] Πίσα πόλις τῆς 'Ολυμπίας, Stephano. Ptolemæo, 'Ολυμπία
 Πίσα, 111. 16. Deletæ urbis, situm
 causamque excidii, describit Pausan.
 lib. v1. p. 386. Regio Πίσάτις Straboni lib. v111. p. 356. qui urbis rudera inter duos moutes Ossam et Olympum extare quibusdam creditum:
 Pisam ullam unquam extitisse negatum ab aliis tradit.
- " Ichthys] 'Ιχθύς ἄκρα in Elide, juxta Alphei ostia, Ptolem. 111. 16.
- * Alpheus] 'Αλφειδς Ptolemæo, loc. cit. ceterisque. Vide Notas et Emend. num. 12. Navigatur Alpheus, inquit, procul a mari, juxta ipsa Arcadiæ, quæ pars mediterranea Achaiæ est, oppida duo, Aulona et Leprion, ad sex usque millia passuum ab iis oppidis. Αδλών, πόλις 'Αρκαδίας, Stephano. De Leprio dicemus c. 10.

VII. Ad meridiem autem Cyparissius sinus cum urbe Cyparissa caxxII. millium passuum circuitu. Oppida: Pylos, Methone: locus Helos, promontorium Acritas: sinus Asinæus, ab oppido Asine, Coronæus a Corone. Finiuntur Tænaro promontorio. Ibi regio Messenia duodeviginti montium. Amnis Pamisus. Intus autem ipsa Messene, Ithome, Œchalia, Arene, Pteleon, Thryon,

NOTE

- b Platanodes] Πλατανώδης Strab. lib. VIII. p. \$48. Vide Notas et Emend. num. 13.
- Cyparissa] Κυπαρισσαία Stephano: Ptolemæo III. 16. Κυπάρισσαι, in Messenia. Eustathio, in Iliad. B. p. 297. πόλις Μεσσηνίας. Hodie Arcadia. Incolæ, Straboni lib. vIII. p. 345. Κυπαρισσείς. Hic porro ager Messeniacus incipit, Ptolemæo III. 16. oppida quæ sequuntur Messeniæ accensente. Cyparissio sinui ab oppido nomen, Golfa del Arcadia.
- d Pylos] Πόλος in Messenia, prope Μεδώτην. Hæc Messeniaca Pylos, ab aliis diversa: fuit enim tergemina civitas ejus nominis, ut Strabo admonet, lib. vttl. p. 351. Frustra Menraio Tylos hoc loco, vel Œtylos scribente, in Miscell. Lacon. lib. 1v. p. 274.
- Methone] Meθώτην Messeniæ Ptolemæus, loc. cit. et Strab. lib. viii.
 p. 359. Laconicæ Stephanus adjudicat, Thucydiden secutus, lib. ii. p. 116. Hodie Modon.
- f Locus Helos] Seu loci id nomen fuerit circa Alpheum, seu urbis jam dirutæ. Strab. lib. vIII. p. 350. Έλος δ οι μὲν περὶ τὸν 'Αλφειὸν χάραν τινά φασυ' οι δὲ καὶ πόλιν. At dirutam urbem a Spartanis, Pausanias prodidit lib. III. p. 162. atque ipse etiam Strabo ex Homero, p. 363.
- 8 Acritas] 'Aκρίτας άκρα Ptolem. 111. 16. et Pausan. lib. 1v. pag. 282. juxta Methonem, Strab. lib. γ111. p. 359. Hodie Capo Venetico.

- h Asinæus] 'Aσιναίος ἀπό τῆς Meσσηνιακῆς 'Aσίνης, Straboni loc.cit. Exciderat id oppidum ætate Pausaniæ, ipso teste lib. 11. p. 154. Sinni nomen alterum Messeniaco, a Messene fuit. Strabo. loc. cit.
- 1 Coronæus] Ab oppido Kopóry, quod oppidum Messenæ proximum est, apud Ptolem. 111. 16. Sinus ipse Messeniaci pars quædam est, et recessus interior.
- J Tanaro] Talvapor Pausan. lib. 111. p. 212. Tavapía árpa Ptolemzo, loc. cit. Asinzum sinum a Coronzo disterminat: Hodie Cap de Matapan, et Cap des Cailles, a coturnicum quze illic est copia.
- k Ibi regio] Hæc quæ diximus oppida, inquit, regio Messeniaca complectitur, et simul montes xviii.
- 1 Pamisus] Πάμισος, Pausan. lib. 1v. p. 280. Eidem Πάμεισος, p. 221. Mela 11. 3. 'In Asinæo flumen Pamissum.'
- ** Messene] Μεσσήνη. Homero Iliad. B. 582. Μέσση. Hodie Messenigo.— In nummo ex ære mediocri in Museo nostro, caput turritum, idemque velatum est, argumento liberæ civitatis: titulus MECCHNIQN. Parte altera Æsculapii stantis effigies est, sine epigraphe: latere sinistro corona laurea. Ed. sec.—Sequentur deinde 10ώμη Μεσσήνης Stephano, et Pausan. lib. IV. p. 233. Arx ea Messenes fuit, ut Corinthi Acrocorinthus: auctor Strab. lib. VIII. p. 361. Οίχαλία Strab. lib. VIII. p. 350. prope Messe-

Dorion, Zancle, variis clara temporibus. Hujus sinus ocircuitus LXXX. M. pass. trajectus vero XXX. M.

viii. Dehinc a Tænaro ager Laconicus, liberæ gentis: et sinus b circuitu cvi. ce mill. trajectu xxxix. mill. Oppida: Tænarum, d Amyclæ, Pheræ, Leuctra: et intus Sparta, b Theramne: a taque ubi fuere Cardamyle, Pitane, Anthane: Locus Thyrea, Gerania. Mons Taygetus, mam-

CAP. VII. 1 Codd. Dalec. Zande; Vet. ejusdem, Thamiræ.

CAP. VIII. 1 Ita codd. Harduin. Tolet. et Dalec. item edd. Harduin. 1. 2. 3.

Miller. Bipont. et Franz. CCVI. Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Elz. et Gronov.—2 Therennæ Vet. Dalec. Mox, Antiane Chiffl. Anxiane cod. Da-

NOTÆ

nen, unde Meσσηνὶς Οἰχαλία, Stephano. 'Αρήνη eldem Stephano, de qua vide Notas et Emend. num. 14.

- Pteleon] Πτελεόν, Θρύον Homero Iliad. B. 592. Δώριον. Sola Zancle in hoc tractu ceteris scriptoribus neglecta: etsi variis singula temporibus, deinceps alia ex aliis, claruisse Plinius asseveret. Vide Notas et Emend. num. 15.
- o Hujus sinus] Messeniaci: hodie Golfe de Coron.
- * Liberæ gentis] Strabo, de Spartanis seu Lacedæmoniis, lib. VIII. p. 365. eos in eximio honore habitos a Romanis ait, libertatemque retinuisse: præter socias operas nihil quicquam Romanis pependisse: Καὶ ἔμειναν ἐλεθθεροι, πλὴν τῶν φιλικῶν λειτουριῶν ἄλλο συντελοῦντες οὐδέν. Hodie hujus tractus incolæ les Mainotes vulgo appellantur: a Turcarum quoque etiamnum tyrannide liberi.
- b Et sinus] Laconicus : hodie Golfo de Colochina.
- c CVI. mill.] Ita R. 1, 2. Colb. 1.
 2. Paris. Tolet. &c. non ccvi.
- d Tænarum] Solin. cap. 7. p. 22. Est et oppidum Tænaron, nobili vetustate. Talrapor, a promontorio ejusdem nominis, stadiis XL. dissitum, teste Pausan. lib. 111. p. 212.

- Amyclæ] 'Αμόκλω Strab. lib. VIII.
 p. 363. 'Silentio quondam ano pessumdatæ,' inquit Solinus, loc. cit.
- f Phera; Depal Ptolem. III. 16. Depal Strab. lib. VIII. p. 367. et Homero Iliad. B. Dapal Messeniacæ Stephano, cujus oppidi civis Dapatrys: apud Pausan. lib. III. p. 161. Dapetrys.
- Strab. lib. viii. p. 361. longe diversum oppidum a Leuctris Bœotiæ, Lacedæmouiorum clade nobilitatis.
- h Sparta] Quæ et Λακεδαίμων. Quatuor circiter mill. pass. a ruderibus antiquæ Lacedæmonis excitatum est oppidum Misithra, facto ei nomine a minuto caseo, quem sic indigenæ vocant. Ruderibus nomen hodie est Paleochori, quasi παλαιά χόρα, vetus ager.
- i Theranne] Θεράμναι Stephano, pag. 303. Θεράπνη Pausaniæ, juxta Spartam, lib. 111. p. 187. Harpocrat. Θεράπνη, τόπος ἐστὶν ἐν Λακεδαίμονι.
- J Cardamyle] Καρδαμύλη Homero Iliad. I. 150. Πιτάνη, Pausan. lib. 111. p. 192. Pindaro quoque, Olymp. Ode vi. juxta Eurotam amnem 'Ανθάνα, vel 'Ανθειλ, de qua vide Notas et Emendationes num. 16.
 - k Locus Thyrea] Goupia Straboni

nis Eurotas, sinus Ægilodes, oppidum Psammathus. Sinus Gytheates ab oppido: ex quo Cretam insulam certissimus cursus. Omnes autem Maleæ promontorio includuntur.

1X. Qui sequitur sinus ad Scyllæum, Argolicus b appellatur, trajectu quinquaginta m. pass. idem ambitu CLXII.c millium. Oppida: Bœa, Epidaurus Limera cognomine,

lec. Anteia Strab. 'Ανθήνη Thucyd.—3 Margo Dalec. et Gronov. brevissimus cursus.—4 Omnia autem Maleo Gronov. et al. vett.

CAP. IX. 1 Vet. Dalec. C duo millia; cod. Dalec. C. LII. millium; edd. vett.

NOTÆ

lib. VIII. p. 360. Meminit Herod. lib. I. n. 82. p. 34. loci, sive agri, qui Thyrea vocatur, χάρου καλεομένου Θυρέης, in confinio Laconicæ, Argolicæque, Diodoro teste in Bibl. lib. XII. pag. 116. Vastatam incensamque nrbem, docet Thucyd. lib. IV. p. 289. Solinus cap. 7. p. 22. 'Ubi quondam fuere Thyreæ, nunc locus dictur: in quo anno XVII. regni Romuli, inter Laconas et Argivos memorabile bellum fuit.' Statina Theb. IV. 47. 'Et Lacedæmonium Thyre lectura cruorem.'

- 1 Gerania] Γερηνία Pausan. lib. 111. pag. 204. Hanc ab Homero dictam esse Ἐνόπην, Iliad. I. 150. tum ipse prodidit, p. 214. tum etiam Strab. lib. v111. p. 360. Messeniæ a Stephano accensetur.
- m Taygetus] Таруетог броз Strab. lib. v111. p. 362. Les Montagnes des Mainotes.
- ⁿ Eurolas] Εὐρώταs, hodie Basilipotamo. Multa de eo Strab. lib. v111. p. 343.
- ° Ægilodes] Αλγιλώδης. Vide Notas et Emend. num. 17.
- P Psemmathus] Ψαμμαθοῦς, πόλις Λακονική, Stephano: Portus est Scylaci Ψαμαθοῦς, p. 16.
 - 9 Gytheates] Ab oppido, quod Stra-

bo Γύθιον, loc. cit. Plinius ipse vi. 39. Gythium vocat. Pausan. lib. iii. p. 203. Γύθειον. Stephanus quoque: cni gentile nomen est Γυθεάτην. Livius 'Gytheum,' lib. xxxiv. p. 412.

Tomnes autem] Sinus videlicet, Laconicus, Ægilodes, Gytheatesque. Maλέα ἄκρα ei promontorio nomen est

- Maλέα ἄκρα ei promontorio nomen est apud Scylacem, p. 16. et Ptolem.

 111. 16. Maλέαι apud Strabon. lib.

 VIII. p. 363. ἄκρα τῆς Μαλέας, apud Pausan. loc. cit. p. 207. Hactenus perperam editum, omnia, et mox Maleo pro Malea. Hodie est Capo di S. Angelo.
- ² Scyllæum] Σκύλλαιον, Strab. lib. VIII. p. 368. et Scylaci, p. 19. Σκύλλιον έκρον Ptolem. III. 16. Nunc Capo de Schilli.
 - b Argolicus] Golfo di Napoli.
- c CLXII.] Ita Mss. R. 1. 2. Colb. &c. non, ut editi, CLXXII.
- d Baa] Bola πόλις Scylaci, p. 16. Apud Pausan. lib. 111. p. 204. inter oppida Eleutherolaconum ista numerantur: Bolal, Ζάραξ, Ἐπίδαυρος ἡ Διμηρά, κ. τ. λ. Illius incolæ Bolaral appellati. Ζάρηξ Stephano πόλις Δακωνική. Pausaniæ quoque, lib. τ. 71. a Zarece Musico. Epidauro id cognomen inditum, a commoditate portuum, ait Schol, Thucyd. Διὰ τὸ

Zarax, Cyphanta e portus. Amnes: Inachus, Erasinus, inter quos Argos Hippium cognominatum, supra locum Lernen, a mari duobus m. pass. novemque additis millibus, Mycenæ: et ubi fuisse Tiryntha tradunt: et locus Mantinea. Montes: Artemius, Apesantus, Asterion, Parparus, aliique undecim numero. Fontes: Niobe, a

et Gronov. centum septuaginta duorum millium.—2 Ita codd. Harduini et Chiffl. item edd. Harduini 1.2. 3. Miller. Bipont. et Franz. lacum edd. vett. et Gro-

NOTÆ

πολλούς έχειν λιμένας ἀντὶ τοῦ Λιμενηρά. Nunc quoque Epedaura vocant: non, ut quidam volunt, Malvasia, Monembasiave.

- Cyphanta] Κυφάντα λιμὴν in Argolico sinu, apud Ptolem. lib. 111. c. 16. Et Κυφάντων inde oppidum stadiis decem a mari, teste Pausan. lib. 111. in Lacon. p. 200.
- f Amnes] "Ivaxos Argos Hippium alinit, apud Strabon. lib. viii. p. 370. quamobrem et Inachiam mox appellatur. Eodem Argise agro labi dicitur "Epacinos, p. 371. ubi de ejus ortu, cursuque, multa.
- s Argos Hippium] Sive quod idem est, 'Ιππόβοτον, ut Homerus cecinit, lliad. Γ. 75. quod pascendis equis campos haberet optimos. Vide Varron. de Re Rust. I. 1. p. 75. Hujus navale ac portus Nauplia fuit, ut ex iis Scylacis verbis confici potest, p. 19. Μετὰ δὶ Λακεδαίμονα πόλις ἐστω 'Αργος, καὶ ἐν αὐτῆ Ναυπλία πόλις καὶ λικήν. Et Strab. lib. viii. p. 868. ἡ Ναυπλία τὸ τῶν 'Αργοίων ναύσταθμον. Hodie Napli de Romanie, vel Napoli: unde sinui nomen.
- Locum Lernen] Ita libri Mss. omnes: ut non de palude illa hæc accipienda sint, quam hydra, Herculisque labor nobilitavit, sed de loco, qui multo propior mari, amni paludique Lernæ, cognominis fuerit. Λέρνην op-

pidum in Laconica Ptolemæus locat, 111. 16. situ præpostero. Rectius Mela 11. 3. p. 34. 'In Argolico sinu sunt noti amnes, Erasinus atque Inachus: et notum oppidum Lerne.'

- ¹ Mycenæ] Μυκήναι. Negat has jam tum ævo sno superfuisse Strab. lib. VIII. p. 377.
- J Ubi fuisse] Intercidisse innuit. Tipurba Strabo quoque nominat, p. 372. Excisam ab Argivis docet Pausan. lib. 11. p. 115. et 131.
- k Mantinea] Diversa hare est ab Arcadica, de qua cap. 10. Illam enim superstitem, hanc deletam, familiari illo suo Atticismo, locus, admonet.
- ¹ Montes] Artemius est, qui Pausaniæ lib. 11. p. 130. et lib. v111. Arcad. p. 464. 'Apreμίσως dictur, ab 'Aprέμιδως, hoc est, Dianæ templo, istic dedicato. Apesantus, 'Aπέσας Pausaniæ eidem, lib. 11. p. 111. Sic 'elephan' et 'elephantus' dicimus. Mons Nemeæ dicitur ex Pindaró et Callimacho, apud Stephan. 'Αστερίων amni cognominis videtur, qui ex eo monte manat, quem in Argivo agro labi Pausanias prodidit, lib. 11. De Parparo ceteri scriptores silent.

m Altique] Ut Λυκώνη, ex quo Erasinum erumpere Pausanias ait, loc. cit. p. 129. Et Neris apud Statium, Theb. IV. 46. quod montis Argivi no-

Amymone, Psamathe. A Scyllæo ad Isthmum CLXXVII.

M. pass. Oppida: Hermione, Træzen, Coryphasium: appellatumque alias Inachium, alias Dipsium Argos. Portus Schænitas, usinus Saronicus olim, querno nemore redimitus, unde nomen, ita Græcia antiqua appellante quercum. In eo Epidaurum oppidum, Æsculapii delubro celebre: Spiræum promontorium, portus Anthedon, to

nov.-3 Chenitas Tolet. Chanites edd. vett. et Gronov. Schanites Hardnin. 1.

NOTÆ

men esse Placidus Lactantius ex Callimacho refert, &c.

- n Niobe] A Niobe Pelopis sorore, Amphlonis conjuge, nomen habet. Vide Strab. lib. v111. p. \$60.
- o Amymone] 'Αμυμώνη prope Lernen paludem, teste Strab. p. 371. Ovid. Metamorph. 11. 239. 'Quærit Bæotia Dircen, Argos Amymonen.' Idem Amymonins, idem postea Lernæus fons appellatus, inquit Hygin. fab. 169. fol. 37. A Danai filia nomen accepisse, auctor est Pausan. lib. 11. p. 156.
- P Psamathe] Ψαμάθη. Meminit fontis hujus Valerius Argon. 1. 'Qui tenet undisonam Psamathen.'
- ^q Hermione] 'Ερμότη Pausan. lib. 11. p. 149. et Strab, lib. v111. p. 373. Ptolemæo quoque 111. 16. prope Scyllænm.
- r Trazen] Τροιζήν. Mela 11. 8. 'Trazenii fide societatis Attica illustres.'
- Coryphasium] Id promonterie nemen est in hoc ipso tractu, apud Pausan. lib. Iv. in Messen. pag. 284. Κορυφάσιου.
- ^t Alias Inachium] Et præter memorata proxime oppida, inquit, Argos etiam est Hippium cognomisatum, appellatumque idem alias Inachium, ab Inacho amne que alluiter, alias Dipsium, ab amœnitate. Vide No-

tas et Emend. num. 18.

- Portus Schænitus] Σχοινέτης λιμήν.
 Vide Notas et Emend. num. 19.
- v Saronicus] Σαρωνικός κόλετος, Ptolem. 111. 16. Hodie, Golfo di Egina, ab insula Ægina in eo sinu posita.
- w Ita Græcia] Id confirmat Callimachi Scholiastes, ad illum Poëtæ versum 22. hymni in Jovem: Ἡ πολλάς έφθπερθε σαρωνίδας. Σαρωνίδας, inquit, δρῶς διὰ τὸ σεσηρότα καὶ συνεστραμμένον τὸν φλοιὸν ἔχεω. Hesychius: Ξαρωνίδες, αὶ διὰ παλαιότηπα κεχυνίαι δρύες. Aliter tamen Pausanias, et Eustath. in Dionys.
- x In eo] Meridionali sinus Saronici littore. Ἐπίδαυρος Strab. lib. vIII. p. 374. in medio sinu, contra Ægiuam insulam. De Æsculapii Illic delubro fuse Pausanias disserit, lib. II. Strablib. vIII. pag. 374. aliique.
- y Spiraum] Hanc oram similiter Saronici sinus Ptolemaus describit: Ἐπίδαυρος, Επείραιον Εκρον, 'Αθηναίων λιμήν, (pro 'Ανθηδάν λιμήν,) Βουκέφαλον λιμήν.
- * Anthedon] Diversa here plane ab Anthedone Boeotiee, ut situs ipse admonet, cum sit in opposito Saronici sinus littore, meridionali scilicet: illa, Boreali, extra Peloponnesum et Achaiam. In Mss. Reg. 1. 2. Colb. I. 2. Paris. et Chiffl. Anthedus.

et Bucephalus: et quas supra dixeramus, Cenchreæ, Isthmi pars altera cum delubro Neptuni quinquennalibus inclyto ludis. Tot sinus Peloponnesi oram lancinant, tot maria allatrant. Siquidem a septemtrione Ionium irrumpit: ab occidente, Siculo pulsatur: a meridie, Cretico urgetur: ab oriente brumali, Ægæo: ab oriente solstitiali, Myrtoo, quod a Megarico incipiens sinu, totam Atticam alluit.

x. (v1.) Mediterranea ejus * Arcadia maxime tenet, undique a mari remota: initio Drymodes, b mox Pelasgis appellata. Oppida ejus: Psophis, Mantinea, Stymphalum, t

in Not.—4 Anthedus Chiffi.—5 Peloponnensem oram Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gronov.

NOTE

- * Quas supra | Cap. 5.
- b Isthmi pars altera] Hæc Solinus totidem plane verbis exscripsit, cap. 7. pag. 22.
- c ' Neptuni] Qui ex eo IIOXEIAON 12TMIOZ, appellatur, in nummo Neronis Augusti e Gaza Regia.' Ed. sec.
- d Quinquennalibus] Ausonius sic etiam locatus, Idyll. xxv. 'Hæc quoque temporibus quinquennia sacra notandis Isthmia Neptuno data sunt.' At Isthmia tamen, non pentsëterica, sed trieterica fuerant, ut ex Pindaro liquet, Nemeor. Ode vi. vs. 69. et ejus Scholiaste: hoc est, post tres annos completos ea edebantur: ita ut pentaëterica, seu quinquennalia dici quoque potnerint: quod quinto post anno quo primum erant edita, repeti consueverant: tribus tantum interjectis annis integris intermitti.
- * Tot sinus] Omnino decem, tam exiguam Peloponnesi oram undequaque lancinant, vel, ut Pomponins loquitur, 11.3. pag. 34. lacerant. Vide Notas et Emend. num. 20.

- f Peloponnesi] Ita Mss. omnes: editi perperam Peloponnensem, id quod neque Grammaticæ leges ipsæ ferre possunt.
- s Ab oriente brumali, Ægæo] Insititia hæc verba videntur: carent enim iis Mss. plerique: habet ea tamen Solinus, lib. vtt. cap. 22. qui hæc transcripsit a Plinio.
- h Myrtoo] Τὸ Μυρτφον Straboni, lib. vii. pag. 323. pars est Ægæi maris.
- * Mediterranea ejus] Peloponnesi scilicet Arcadia umbilicum tenet.
- b Drymodes] Ita Mss. omnes. Δρυμώδης, sylvosa, nemorosa, stirpibus arboribusque conferta. Prius Drymodis perperam legebatur.
- ^c Pelasgis] Nicolao Damasc. in Excerptis, pag. 494. Pausaniæ lib. VIII. pag. 459. et Stephano, Πελασγία.
- d Oppida ejus] Ψωρίς, πόλις 'Αρκαδίας Stephano, et Pausaniæ loc. cit. pag. 491. Ptolemæo quoque 111. 16.
- * Mantinea] Martireia Straboni, lib. VIII. pag. 388. Pausaniæ, pag. 467. Plutarcho in Agide, pag. 808. et Xenoph. Hist. Græc. lib. v. pag. 551. Poëtica licentia, Nonno Dionys. lib.

Tegea, Antigonea, h Orchomenum, Pheneum, Palantium, unde Palatium Romæ: Megalopolis, Gortyna, 31 Bucolium, Carnion, Parrhasie, Thelpusa, Melænæ, Heræa, Pylæ, Carnion, Der Parrhasie, Carnion, Carnion, Carnion, Carnion, Carnion, Carnion, Melænæ, Parrhasie, Carnion, Carnion,

CAP. x. 1 Drimodis Ald. Junt. Basil. et Lugd. Erasmi. Drymodis Elz. et Gronov .- 2 Antigonia Vet. Dalec .- 3 Ita codd. Laet, Chiffl. et Hardnin. cum edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Cartina codd. Dalec. et Leet. Catina Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gronov. Mox, Bocalium edd. vett. et Gronov. Balium codd. Dalec. Bupkagium margo edd. Dalec. et Gronov. Deinde, pro Carnion, ibid. Carnon; Chiffl. aliique Cramnon; Gronov. et edd. vett. Carmon; cod. Dalec. Charnon. Paulo post, pro Thelpusa, Vet. Dalec. Telpusa; et pro Melana, Gronov. et edd. vett. Melanaa.—4 'Corrupte quidem cod. Reg. 1. Fila; sed probat emendandum, Pyla.' Brotier. Edd. vett. item Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Pyle. Mox Pallena Chiffl. Pellana Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec-

NOTÆ

XIII. pag. 368. Martirén. Hic pugna ad Mantineam dicta, ubi Epaminondas cum Lacedæmoniis et Arcadibus postremo prælio conflixit, in quo victor ex vninere paulo post occubuit, anno 2. Olymp. cv.

「Stymphalum] Στύμφαλον est etiam Stephano: Pausania, pag. 460. a fonte cognomine, Στύμφηλος a monte, Hesychio: Στύμφηλος, πόλις ή δρος

'Aprablas, mallem, ral boos.

Teges Teyéar vocat Plutarchus in Agide, pag. 811. Incolæ, Τεγεᾶται, Thucyd. lib. v. pag. 388. Vide Notas et Emend, num. 21.

- h Antigonea] In locum veteris Mantineze excitata urbs, atque in ejus vicinio: unde pro eadem a plerisque habita. Ptolem. III. 16. 'Ayτιγόνεια, ή και Μαντίνεια. In gratiam Antigoni Regis id nomen Mantineæ factum, auctor est Pausan. lib. viii. pag. 468.
- Orchomenum, Pheneum] Utriusque meminit Homerus, Iliad. B. Of Φένεόν τ' ενέμοντο, καὶ 'Ορχόμενον πολύμηλον. Herodoto, lib. vii. pag. 451. n. 202. 'Ορχόμενος της 'Αρκαδίης, ut a Thessalico Orchomeno distinguatur,

de quo cap. 15.

- Palantium | Παλάντιον πόλις 'Αρκαdías, Stephano. Romæ Palatinm, de Arcadici oppidi Παλλαντίου nomine, ab Evandro Rege appellatum esse, quod nomen consecuta ætas duabus summotis literis l et a extulerit, anctor est etiam Pausan. lib. viii. pag-525. et Dionys. Halic. Antig. Rem. lib. 1. pag. 25. Virgilius ' Pallanteum' oppido nomen fecit: Solinus quoque, c. 1. p. 2. et c. 7. p. 22.
- k Megalopolis | Polybli historici Megalopolitani patria: de qua Comicus, apud Strab. lib. VIII. pag. 388. 'Epnμία μεγάλη έστιν ή Μεγαλόπολις. Επ solitudo magna nunc Megalopolis.
- Gortyna, Bucolium | Toptova, Bovκόλιον. Vide Notas et Emendationes num. 22.
- m Carnion] Ab amne, ut videtur, cognomine, qui Kaprior a Pausania appellatur, lib. viii. p. 510. In libris hactenus editis, Carmon. Forte etiam Koduwe esse possit, enjus idem Pausanias meminit loc. cit.
- n Parrhasie] Пафрасии incolæ appellati a Pausan. p. 498. et Strabone, lib. vitt. p. 336. Oppidum ipsum

Pallene, Agræ, Epium, Cynætha, Lepreon Arcadiæ, Parthenium, Alea, Methydrium, Enispe, Macistum, Lampe, Clitorium, Cleonæ, inter quæ duo oppida, regio Nemea, Bembinadia vocitata. Montes in Arcadia, Pholoë cum oppido: item Cyllene, Lycæus, in quo Lycæi Jovis delubrum: Mænalus, Artemisius, Parthenius, Lampeus,

Leyd. Frankf. Lugd. 1606. Elz. et Gronov.-5 Lampes Vet. Dalec.-6 Vet.

NOTE

Παβρασίη Homero II. B. 608. Stephano quoque: Scholiastæ Apollonii, ad Argon. 11. 528. Παβρασία.

- Thelpusa] Θέλπουσα. Vide Notas et Emend. num. 23.
- P Melænæ] Stephanus: Μέλαυαι, πόλις 'Αρκαδίας, ἀπό Μελαυέως, κ. τ. λ. Ovidio, Papinioque, 'virides Melænæ.' Pausaniæ, p. 497. Μελαυεαλ, ἀπό τοῦ Μελαυέως.
- 4 Heræa] 'Hpaia, Pausaniæ, loc. cit. et Stephano.
- r Pylæ [Pyle] Forte rectius Pylæ, ex Stephano: Πόλαι, τόπος Άρκαδίας, καὶ Πυλαία.
- Pallene] Παλλήνη. Vide Notas et Emend. nnm. 24.
- ¹ Agræ] De Agris Arcadiæ, præter Plinium, nemo: "Επιον Herodoto memoratur, lib. 1v. n. 148. p. 271. Κόναιθα Strab. lib. v111. p. 388. et Pausan. lib. v111. p. 485. Λάπριον Arcadiæ Cic. ad Attlc. v1. 2. et Herod. loc. cit. Parthenium videtur a monte cognomine appellatum, de quo mox.

" Alea] 'Alea, Pausaniz, p. 489. Ab Arcadize rege dicta, cui nomen 'Aleas apud Diodor. Sic. Bibl. lib. 1v. p. 239.

- v Methydrium] Μεθύδριον, Pausaniæ, p. 512. Ένίσπη Homero II. B. 606. Μάκιστος Stephano. Λάμπη a monte ejusdem nominis, de quo postea. Κλείτωρ, Ptolem. 111. 16. et Pausaniæ p. 487. Κλεωναί Strab, lib. v111. p. 377.
 - w Nemea] Népea eo ipso situ sta-

tnitur a Pansan. lib. viii. p. 477. et a Strab. loc. cit. Ibi et vicus Bembina, apud eundem Strab. ἡ Βέμβινα κόμη, unde regioni, ut arbitror, Bembinadiæ cognomen. Βελβίναν χωρίον haud procul Megalopoli agnoscit Plutarchus in Agide, p. 806. Hic sacræ Græciæ certamina fieri consueverunt, Nemeæa appellata.

- * Montes] Accepta hæc a Mela II. 3. p. 33.
- 7 Pholoë cum] Stephano, Φολόη, πόλιε 'Αρκαδίας. Pausan. lib. vr. p. 385. Φολόη δρος.
- ² Cyllene] Κυλλήνη δρος Pausan. lib. viii. p. 482. cujus in summo vertice ædes est Mercuril Cyllenii. Κυλλήνη δρος parlter Strab. lib. viii. p. 388. et Scholiastæ Pindari, p. 55. Melæ, 'Cyllenius.'
- Lycaus] Ubi Αυκαίου Διὸς ἱερὸν, et Αυκαιάτις χάρα, circumjacens ager a Pausania appellatur, p. 504. et 541. Item Straboni loc. cit.
- b Mænalus] Schol. Pindari, p. 89. Μαίναλον δρος 'Αρκαδίας, καὶ πόλις. Cives Μαινάλιοι, apud Thucyd. lib. v. p. 391.
- c Artemisius] De quo cap. 9. 'Apreμίσιος Apollodoro lib. 11. de Diis, p. 111.
- d Parthenius] Παρθένιον δρος Diodoro Sic. Bibl. lib. iv. p. 239. Scholiastæ Pindari, p. 56. aliisque. Livius lib. xxxiv. p. 411. Parthenio monte superato, præter Tegeam, &c.

• Lampeus] Scholiastes Apollonii

Nonacris: præterque, ignobiles octo. Amnes: Ladon, e paludibus Phenei: Erymanthus j e monte ejusdem nominis, in Alpheum defluentes. k

Reliquæ civitates in Achaia dicendæ, Aliphiræi, Abeatæ, Pyrgenses, Paroreatæ, Paragenitæ, Tortuni, Typanei, Thriasii, Tritienses. Universæ Achaiæ liber-

Dalec. ejusdem cod. et Chiffl. definens .- 7 Alithræi Chiffl. Mox, pro Pare

NOTÆ

ad Argon. 1. 127. Λάμπεια, δρος 'Αρκαδίας, ἀφ' οδ καὶ ποταμὸς ῥεῖ Έρύμανθος. Partem esse Erymauthi montis auctor est Pausan. lib. v111. p. 491.

- Nonacris | Nonacrin Arcadim urbem, hand procul Pheneo, ad Stygis aquam, Nώνακριν appellat Herod. lib. vi. n. 74. p. 358. a monte, ut apparet, cognomine. Stephanus quoque, et Hesych. Πεντέλεια, eidem Hesychio: unde Ladon ampis fluit .- ' Ejusdem oppidi nummus est singularis argenteus magni moduli : apud D. Abbatem de Fontenay. Ex parte una Dianæ caputcum pharetra exhibet : argumento venationis ibi celebratissimæ. Ex altera intra coronam lauream aquila est: supra ΔH. δημος, populus: ante os aquilæ, NΩN. Nevaspirêr, Nonacritarum. Infra 'ANAHAFOPOT. Anaxagoræ Archontis. At mons est Plinio Nonacris, unde forsan et oppidulo adjacenti nomen.' Ed. sec.
- 5 Octo] E quibus Στόμφηλος Hesychio: Καόκων, Scholiastæ Callimachi, p. 8. 'Ακακήσιον eidem, p. 19. Κάρνειος vel Κερόνειος λόφος, eidem, p. 17. aliique.
- h Ladon] Adder Pausan. lib. viii. pag. 494. et Dionysio, vs. 417. Huic amni celeritatem poëtæ, tarditatemque promiscue, ut metri ratio, non ut res ipsa postulat, attribuunt. Ovid. Fast. v. 89. 'Arcades huc, Ladonque rapax.' Idem Met. i. 702. 'Donec arenosi placidum Ladonis ad amnem

Venerit.'

- ¹ Phenei] Oppidi superius memorati. Vide Notas et Emend. num. 25.
- 3 Erymanthus] Ita Pausan. lib. v. p. 298. Έκ δὲ Ἐρυμάνθου τοῦ δρους δμάνυμος τῷ δροι ποταμός. Stephanus queque, pag. 273. Quin et Hesychius urbem ait fuisse amni montique cognominem.
- k Defluentes] Vide Notas et Emend. num. 26.
- ¹ In Acheia] Non in Arcadia solum, de qua dictum est proxime: sed in Achaia, sen Peloponneso tota.
- m Aliphiræi] Stephano, 'Αλίφεφα, πόλις 'Αρκαδίας. Pausan. lib. v111. p. 497. 'Αλιφήρα. Livius lib. xxv111. p. 322. et Cic. ad Attic. v1. 2. Alipheram vocant.
- " Abeatæ] Ab oppido, 'Aséa, in Messenia apud Ptolem. 111. 16.
- Pyrgenses] Quorum oppidum Πόργοι, in Arcadia, apud Herod. lib. IV. n. 148.
- P Parorestas I Happpedras. Vide Notas et Emend. num. 27. De Paragenitis et Tortunis, nihil compertum adhuc.
- q Typanei] Ab oppido Elidis, de quo Stephanus: Τυτανέαι, πάλις Τριφυλίας. Ptolem. 111. 16. in mediterraneis Elidis urbibus habet "Traviar et Τυμπάνειαν, unam, ut sæpe solet, in duas civitates distrahens.
 - Thriasii] Libentius Thriasii sane

tatem Domitius Nero dedit. Peloponnesus in latitudine ^{9 u} a promontorio Maleæ, ad oppidum Ægium Corinthiaci sinus cxc. m. pass. patet. At in transversum ab Elide Epidaurum, cxxv. m. ab Olympia Argos per Arcadiam Lxix. mill. O Ab eodem loco ad Phliunta dicta mensura est. Universa autem, velut pensante æquorum incursus natura, in montes vi. atque Lxx. attollitur.

XI. (VII.) Ab Isthmi b angustiis Hellas c incipit, nostris z

resta, Gronov. et edd. vett. Paresta. Paulo post, Typhanai Chiffl.—8 'Ita bene cod. Reg. 1.' Brotier. Trittenses edd. ante Brotier.—9 Margo edd. Dalec. et Gronov. in latitudinem. Mox, margo edd. Dalec. et Gronov. oppidum Ægium; Chiffl. et cod. Dalec. o. Rhegium; Gronov. et edd. vett. o. Leckaum. Deinde, pro CXC. Gronov. et edd. vett. CLX.—10 Ita cod. Reg. 1. et Editio princeps, LXVIII. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. CLXIII. edd. vett. et Gronov.—11 Margo edd. Dalec. et Gronov. attolitur, quod recepit Brotier. extolitur in ceteris edd.

CAP. XI. 1 Vet. Dalec. a nostris.-2 Pagasi CLII. passibus et amplius in

NOTÆ

agnoverim: eosque, nisi me conjectura fallit, Plinius intelligit, quos Stephanus Θριουσίους vocat, ab oppido Elidis et Achaiæ, juxta Patras: Θριούς, πόλις πάλαι τῆς 'Αχαΐας, νῦν δὲ τῆς 'Ηλείας... τὸ ἐθνικὸν, Θριούσιος.

M

7

ľ.

b

ı۴

5

ď

ĸ

ŝ

ø

4

ŀ

p.

ø

1

- * Tritienses [Trittenses] Vel Tritienses, ab oppido Arcadiæ Tritia, cujus Cicero cum Aliphera meminit, ad Attic. vi. 2. quæ et Τρίταια, Achaiæ civitas, Arcadiæ contributa, ut Pausanias ait, lib. vi. p. 366. uude et Τρίταια; iidem, seu Tritæenses appellati.
- ' Nero dedit] Ita Plutarchus, in T. Flaminio, p. 376. Philostr. lib. v. sub finem. Dio, lib. LXIII. p. 720. Suctonius, in Nerone, cap. 24.—' Res ea consignata in nummo perraro est, quem Seguinus descripsit, p. 200. secundæ editionis. Caput Neronis pars anterior exhibet: in parte aversa stat Dea, cum hac epigraphe: PAVLLIN. in hanc nempe sententiam: 'Perpetuam Achaiæ Universæ Libertatem Lubens Indulsit Nero.' Ed. sec.

- " In latitudine] Sive latitudinem, sive longitudinem dixeris, perinde est: est enim utraque propemodnm æqualis, et ait Strab. lib. viii. p. 335.
- v Ad oppidum Ægium] Αγγιον Homero II. B. 574. Vide Notas et Emend. num. 28.
- " Epidaurum] Illud Æsculapii delubro celebre oppidum, de quo cap. 9.
- × Ab Olympia] Pisa Olympia, de qua nos egimus ad cap. 6.
- 7 LXIX. [LXVIII.] mill.] Ita R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffl. non, ut editi, LXIII.
 - ¹ Dicta mensura] Cap. 6.
- * Velut pensante] Terrarum quam fecit jacturam, lacerata ora tot sinubus, ingressuque æquorum, multitudine montium compensante natura.
- b Ab Isthmi] Hec totidem verbis Solinus, cap. 7. p. 23. et Martianus, lib. v1. cap. de tertio Europæ sinu, p. 210.
- c Hellas] Igitur Peloponnesus extra Helladis fines: alii etiam eo no-

Græcia appellata. In ea prima Attica, antiquitus Acte vocata.^d Attingit Isthmum parte sui, quæ appellatur Megaris, a colonia Megara, e regione Pagarum. Duo hæc oppida excurrente Peloponneso sita sunt, utraque ex parte velut in humeris Helladis. Pagæi, et amplius Aegosthenienses contributi Megarensibus. In ora autem, portus Schœnus. Oppida: Sidus, Cremmyon, keinonia saxa vi. mill. longitudine, Geranea, Megara, Eleusin. Fuere

eodem codice.—3 Cremyon Gronov. et al. vett. Mox, pro VI. mill. quod exhibent Chiffl. allique codd. ap. Harduin. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller.

NOTÆ

mine Pelopounesum complexi. Helladis nomen vagum certas sedes et fixas nullas habuit: modo angustis limitibus coarctatum, modo dilatatum longius.

d Acte vocata] 'Aκτή et 'Aκτική, teste Eustathio in Dionys. vs. 413. p. 60. Id ei nomen hæsit, inquit Harpocration, quod maxima pars Atticæ littoralis sit: est enim ἀκτή, littus, et maritima regio. Harpocr. verbo, 'Ακτή. Vide et A. Gell. xiv. 6. p. 777. Stephanus ab 'Ακταίφ quodam eam appellationem derivatam nugatur. Ho-

die le Duché de Setines.

• Megaris] Meyapls τῆs ᾿Αττικῆs μέρος, Strab. lib.1x. p. 892.

f Colonia Megara] Nunc etiam retinet nomen Megara.— Nummus cum clypeo et amphora apud Goltzium, Tab. XVII. 8. qua parte amphora sive cantharus est. Hinc HIX, inde MEN sic interpretamu: 'Ηρακλεία ΙΧ-νίν ΜΕγαρείς Νικηταί. Herculeo robore Megarenses sunt victores: vel Meγαρείς 'ΕΝίκησαν.' Ed. sec.

8 Pagarum] Quas in intimo recessu sinus Corinthiaci prope Isthmum positas vidimus, cap. 4. Παγαλ Μεγαρικαλ Straboni in Epitome lib. v11.

h Ægosthenienses] Stephanus : Αἰγόσθενα, πόλις Μεγαρίδος τὸ ἐθνικὸν, Αἰγοσθενεὺς, κ. τ. λ. Pagæi, inquit Plinius, et præterea Egosthenienses additi Megarensibus, Megaridem regionem constituunt. Ita Pausan. lib. 1. p. 82.

¹ In ora autem] Saronici sinus littore, prope Isthmum, Corinthum, et Cenchreas. Σχοινοῦς λιμὴν Strab. lib. viii. p. 369.

j Sidus] Zičovs, Megarensium navale. Vide Notas et Emendat. num.

k Cremmyon] Τείχος Κρεμμόων, oppidulum, Scylaci p. 20.

¹ Scironia saxa] Mela II. 3. 'Scironia saxa, sævo quondam Scironis hospitio etiamnuuc infamia.' Quod hanc regionem montanam latrociniis infestam prædo habuerit, cui ἀκείρων nomen fuit, teste Strab. lib. Ix. p. 391. et Ovid. Met. vII. 445. aliisque: inde ἀκειρωνίδες πέτραι, Zephyrique inde spirantes, πέτραι, locus adhuc infestus prædonibus. Vide Notas et Emendat. num. 30.

m Geranea] Γεράνεια Thucyd. lib. 1. p. 70. Inter Corinthum et Megara, μεταξὰ Μεγάρων καὶ Κορίνθου, inquit Stephanus.

Megara] Paulo ante obiter memorata: nunc suo loco iterum reddita.

· Eleusin] Έλευσιν πόλις, Straboni

et Œnoa, Probalinthos: nunc sunt ab Isthmo Lv. millia pass. Piræeus, et Phalera portus, quinque millia pass. muro recedentibus Athenis juncti. Libera hæc civitas, nec indiga ullius præconii amplius: tanta claritas superfluit. In Attica fontes, Cephissia, Larine, Callirhoë Enneacrunos. Montes: Brilessus, Ægialeus, Icarius, Hymettus,

Bipont. et Franz. III. mill. habent edd. vett. et Gronov.—4 Vet. Dalec. et Probalinthos, que nunc non sunt. Mox, ab Isthmo IV. millia pass. Chiffl. ab I. quinquaginta duo M. pass. Gronov. et ceteræ vett. Mox, duorum mill. muro Vet. Dalec.—5 Enneacros Chiffl. Paulo post, pro locus Ilissos, quam lectionem firmant codd. Tolet. Salmant. Chiffl. alii ap. Harduin. et Pintian. lacus Selinos habent codd. Dalec. et Vet. ejusdem, cum Venett. Parm. et Rom. amnis Ilissos Herm. Barb. Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Leyd.

NOTE

lib. 1x. p. 395. ubi Cereris Eleusiniæ fanum. Rudera oppidi supersunt, quibus hodieque nomen est *Elefsin*.

۲.

K

X

B

b

F)

:

8

- P Œnoa] Fuit Atticæ pars Tetrapolis appellata, a quatuor urbibns,
 quarum hæc nomina: Οἰνόη, Προβάλωθος, Τρικόρυθος, Μαραβάν. Auctor
 Strab. lib. viii. p. 383. Fuit Œnoë
 præsertim bello Peloponnesiaco clara. Vide Thucyd. lib. viii. p. 624.
 et lib. ii. p. 112.
- q Ab Isthmo LV.] Ita Mss. A Schonunte tamen, unde Isthmus inchoat, distat Pirmeus Straboni, stadiis circiter cccl. lib. 1x. pag. 391. hoc est, pass. fere xLIV. mill.
- r Piracus | Napaus Straboni, loc. cit. Statius: 'Munychia, et trepidis stabilem Piracea nautis.' Hodie Porto Draco incolis: nautis Porto Lione: appellatione sumta ab eximia leonis effigie, quæ in ipso portus aditu spectatur.
- Phalera] Stephano, et Harpocr. Φαληρόν. Herod. Φαληρόν, lib. v. pag.
 315. Hinc Demetrio Phalereo cognomen. Hodie Tripirghi, quasi a turri tergemina.
- t Quinque millia] Hic iis hodie muris est nomen, Macra tichi, μακρὰ

- τείχη. Vide Notas et Emendationes num. \$1..
- " Libera hac civitas] Concessum a Romanis ut suis legibus uterentur, ac libertatis jus datum, etiam Strabo prodidit, lib. IX. p. 398. ἐφύλαξαν τὴν αὐνονρίαν αὐνονρίαν αἰνονρίαν τὴν ἀλευθερίαν. Hodie Atine, sive "Αθηνα incolis: nautis Satines, ex geminis vocibus εἰν 'Αθήνας, una conflata.
- v Cephissia] Κηφησία Laërtio, in Platone: subintellige, κρήνη. A. Gell. xvIII. 10. 'In Herodis C. V. villam, quæ est in agro Attico, loco qui appellatur Cephissia, aquis, et lucis, et nemoribus frequentem, æstu anni medio concesseram.' De Larine nihii compertum.
- w Callirhoë Enneacrunos] Καλλιρόη deredupouros, ab amounitate aquæ nomine altero ei fonti indito, altero a fistulis sive siphonibus novem aquam fundentibus. Vide Notas et Emendationes num. 32.
- > Brilessus] Ex his ii Straboni memorantur, lib. 1x. p. 399. Βριλησσός, Τμηττός, unde mel Hymettium, et Δυκαβηττός. Hymetto nomen hodie Lamprobouni, quasi Λαμπρός Βουνός. Sunt et qui corrupte vocent, Monte-

Lycabettus: locus Ilissos. A Piræeo xLv. mill. pass. Sunium promontorium, Thoricos promontorium. Potamos, Steria, Brauron, quondam oppida. Rhamnus pagus, locus Marathon, campus Thriasius, oppidum Melita, se et Oropus, in confinio Bœotiæ.

Prankf. Lugd. 1606. Elz. et Gronov.—6 Ita codd. Hardqini et Chiffl. item edd. Hardqin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. XLII. edd. vett. et Gronov. Mox, Doriscos promontorium Regg. Hard. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. et Chiffl. Doriscum promontorium Ed. pr. Venett. Rom. Brix. Parm. Tarvis. Ald. Jant. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Leyd. Frankf. Lugd. 1606. Elz. et Gronov. Thoricos p. emend. Hardqin. eumque secuti recentt. Deinde, pro Potamos, Steria, Brauron, quod ex Strab. restituit Dalec. et receperunt Hardqin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Potamos Sterebrauron exhibent codd. Hardqini, Potamos, Brauron Ed. pr. Venett. Rom. Parm. Brix. Tarvis. Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gronov.—7 In cod. Dalec. et Vet. ejusdem locus deletur.—8 Miletum Vet. Dalec.

NOTÆ

Matto, pro Monte Hymetto. Lycabettum a luporum multitudine appellatum putat Hesych. De Ægialeo et Icario, vide Notas et Emend. num. 33.

- J Locus Ilissos] 'Llosoby oppidum dirutum ait, rudera tantum et vestigia superesse. Vide Notas et Emend. num. 34.
- * Sunium] Zoirior arpor Ptolem. 111. 15. Scymno, pag. 23. aliisque. Nunc le Cap des. Colonnes: Græcis, Cave Colonnais.
- * Thoricos] Θόρικος. Vide Notas et Emend. num. \$5.
- b Potamos] Ποταμός δήμος, Strab. lib. ix. p. 399. Diogenis Laërtii patria. Hodie Porto de Rafty: inter Sunium et Euripum. Sequitur apud Strabonem, Στειρία, cujus et Stephanus meminit: eam hoc loco restituimus, cum in Mss. legatur, Sterebrauros. In libris hactenus vulgatis desideratur.
- c Brauron] Boaipur, ubi Diane Brauronim sacellum. Strabo lib. IX. pag. 399. Mela II. 33. 'Thoricos et Brauronia, olim urbes, nunc tantum

- nomina.' Hodie *Uruna*. Ibi sepnicrum Iphigeniæ, inquit Nonuus Dionys. lib. x111. p. 362.
- d Rhamnus] Paurous Straboni, loc. cit. ad Euripi oram. De eo rursum xxxvi. 4. Hodie Tauro-castro, vel Ebreo-castro.
- Marathon] Μαραθών Persica maxime clade pernotus, inquit Mela 11. 3.
 pag. 33. Contigit ea, duce Milliade, anno tertio Olymp. LXXII.
- f Thriasius] Opidotor stellor Stephano, et Strab. lib. 1x. p. 395.
- s Melita] Sic Mss. omues, editionesque castigatissimæ. Μελίτη 'Αττικήs, unde Gelades oriundus, Phidiæ Magister, apud Jo. Tzetzen, Chiliad. VIII. Hist. 192. vs. \$26. Frustra Miletum hoc loco Sponius obtrudit, hoc est, Athenarum urbis regionem, pro Atticæ oppido. Signat hunc Atticæ locum et vetus inscriptio ab eodem Sponio relata, p. 107. ΛΕΩΝΙ-ΔΗς ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΜΕΛΙΤΕΥС.
- h Oropus] 'Ωροπὸς Bœotise a Stephano adjudicatur. Hodie Ropo. Distat a mari, duobus pass. mill. De eo Livius, lib. xLv. p. 580.

X11. Cujus Anthedon, Onchestos, Thespiæ cliberum oppidum, Lebadea: dec cedentes Athenis claritate, quæ cognominantur Bœotiæ Thebæ, duorum numinum Liberi atque Herculis (ut volunt) patria. Et Musis natale in nemore Heliconis assignant. Datur et his Thebis saltus Cithæron, amnis Ismenus. Præterea fontes in Bœotia, Œdipodia, Psamathe, Dirce, Epicrane, Arethusa, Hippo-

CAP. XII. 1 Psammathe Gronov, et al. vett. Psammate Lugd. Erasmi. Mox,

NOTÆ

Anthedon] 'Ανθηδών πόλις Βοιωτίας, Stephano: in Bœotico littore, contra Enbœam, Strab. lib. 1x. p. 404.

c

- b Onchestos] "Ογχηστος Homero in Il. B. 506. 'Ογχηστὸς Strab. lib. 1x. p. 410. Nunc Diminia, Δμηνία, quod ibi sementes bimestri spatio vix tellus ferat; nam, ob exundantes aquas vicini lacus, ante Aprilis exitum fieri satio non potest.
- c Thespia Georial Strab. lib. 1x. p. 409. sub Helicone monte: ubi rudera oppidi superesse modo jam tum zvo suo ipse prodidit: testantur etiam inscriptiones ibi repertz nuper, a vico Neochori pass. mille. Homero Il. B. 498. Géorgia.
- ⁴ Lebadea] Λεβαδία Straboni, pag. 414. Λεβάδεια Pausan. lib. 1x. p. 601. Λεμβάδεια Harpocrationi, p. 185. In inscriptione nuper reperta, ΛΕΒΑ-ΑΕΙΕΩΝ. Hodie Livadia. Hic Jovis Trophonii fanum, de quo Liv. lib. xLv. p. 580.
- Thebæ, duorum] Exscripsit hæc Solinus, cap. 7. p. 23. Θήβαι Βοιάτιαι. Incolis Tiva, non, ut vulgo efferunt, Stiva, vel Stivas: dictione ab his vocibus conflata els Θήβας.— 'In numis antiquis est ΘΕ. Θήβα Έπταπόλος, Thebe septemportis, et ΘΕΒΗ Θήβα Έπταπόλος, Βοιωτῶν ήβα, Thebe septemportis, Bæotorum flos et decus et robur est. Et in alio pariter e Gaza regia

- KABI. Kaδμείων 'Αστυ, Βοιώτων 'Ισχύs. Civitas Cadmeorum, robur Baotorum. Cadmei, Thebani: quoniam Thebæ sunt a Cadmo conditæ. Et HIKE, 'Ηρακλεία 'Ισχύκ Καδμεῖοι 'Επιφανεῖs, Herculeo robore Cadmei percelebres.' Ed. sec.
- ^r Cithæron] Κιθαιρών Straboni, pag. 409. juxta Thebas.
- 8 Ismenus] 'Ισμηνός, ποταμός Βοιωτίας, Stephano. 'Ισμενός Dicmarcho, p. 167. 'Ισμήνιος, Pausan. lib. rx. p. 556.
- Praterea fontes | Œdipodiam, Psamathen, Arethusam, Dircen, Hippocrenen, et Aganippen, Solinus appellat, cap. 7. p. 23. Scholiastes Nicandri in Theriac. p. 40. Ψαμάθη, κρήνη εν Βοιωτία. Pausaniss hi memorantur lib. 1x. Οίδιποδία κρήνη, p. 569. sic nuncupato fonte, quod in eo paternæ cædis cruorem Œdipus abluerit. Δίρκη, p. 758. a Lyci uxore. Schol. Piudari, p. 104. Δίρκη, πηγή έν θήβαις. 'Αγανίπτη, in Helicone monte, p. 584. Γαργαφία κρήνη, p. 548. De Gargaphie, Herod. lib. 1x. n. 19. et Ovid. Met. 111. 155. 'Emκρήνη, Dorice Έπικράνα, a Capella memoratur lib. vs. cap. de tertio sinu Europæ, p. 210. In Plinianis libris hactenus editis, perperam Epigranea.

crene, Aganippe, Gargaphie. Montes extra prædictos, Mycalessus, Hadylius, Acontius. Reliqua oppida, inter Megaram et Thebas: Eleutheræ, Haliartus, Platææ, Pheræ, Aspledon, Hyle, Thisbe, Erythræ, Glissas, Copæ: juxta Cephissum amnem Larymna, et Anchoa: Medeon, Phlygone, Acræphia, Coronea, Chæronea. In ora autem infra Thebas, Ocalee, Heleon, Scolos, Schænos, Pe-

Epigranea edd. vett. et Gronov.—2 Adylisus edd. vett. et Gronov.—3 Hile edd. vett. et Gronov. Paulo post, juxta C. a. Lamia et Anichia in iisdem.—4 Grephis Gronov. et edd. vett.—5 Ocale, Elæon in iisdem edd. et mox, Scænos,

- ¹ Extra pradictos] Præter Heliconem et Cithæronem.
- J Mycalessus] Μυκαλησσός, ab urbe cognomine, de qua mox.
- k Hadylius] 'Αδόλιος Dorica lingua, pro 'Ηδόλιος. Vide Notas et Emend. num. 36.
- Acontius] 'Ακόντιον δρος Strab. lib.

 1x. p. 416. et Plutarcho in Sylla, p.
 464.
- " Eleuthera] Έλευθεραί Stephano. 'Aλίαρτος Pausan. lib. 1x. p. 590. Πλάraia Homero Iliad. B. 504. ubi Didymus Schol. τὰς Πλαταίας vocat : incolas Πλαταιείς Pausanias, Initio lib. 1x. Φαραί Straboni, in Tanagrica Bœotiæ regione, prope Mycalessum lib. 1x. p. 405. 'Ασπληδών Stephano, et Straboni, p. 414. Υλη Homero Il. B. 500. et Straboni, p. 407. Θίσβη, Stephano, et Homero II. B. 502. 'Ερυθραί Homero Il. B. 499. et Strab. p. 409. Γλίσσας Homero Il. B. 504. ubi Eustathius. p. 269. Γλίσσας, Γλίσσαντος. Κώπαι Stephano, et Dicæarcho, p. 166. Hodie Topoglia, juxta Copaidem lacum, quem alii Cephissidem vocant, cum Strabone, pag. 406. quod Cephissus amnis hunc impleat : cui lacui nomen kodie est, non Lago Stivo, ut quibusdam creditum, sed Linni tis Livadias, Λίμνη της Λιβαδίας, et Lago di Topoglia.
- ⁿ Larymna, et Anchoa] Λάρυμνα et 'Αγχόη, juxta Cephissum amnem, Straboni, lib. 1x. p. 406. Vide Notas et Emend, num. \$7.
- Medeon] Medeor Stephano, et Homero Iliad. B. 501. Φλυγόνιον in Phocide, Stephano, et Pausaniæ, lib. x. p. 613.
- P Acraphia] 'Anpaiola. Vide Notas et Emend. num. 88.
- 9 Coronea] Kopáreia et Xaipáreia, in oppidis Bæotiæ mediterraneis, apud Ptolem. 111. 15. Hæc Plutarchi natalibus clara.
- Thebas? an vero etiam illud infra Thebas? an vero etiam illud infra Thebas nomen oppidi est in ora positi, quod "Υποθήβας Homerus vocat, Iliad. Β. 505. Ο τε Πλάταιαν έχον, ηδ' οξ Γλίσσαν ἐνέμοντο, ΟΙ Θ΄ Ύποθήβας εξχον ἐθκτίμενον πτολίεθρον.
- * Ocales] 'Ωκαλέη Homero Iliad. B. 501. nbl Didymus postea vocatam alt 'Ωκάλειαν. 'Ελεὰν pagus Tanagricus, Straboni lib. 1x. p. 404. cni a paludibus nomen est. Homerus Il. B. 597. Σχοῦνόν τε, Σκῶλόν τε laudat. Σχοῦνος Thebis distat stadiis L. ut anctor Strab. lib. 1x. p. 408. Σκῶλος sub Cithærone est: Πετεὰν agri Thebani pagus, prope viam quæ ducit Authedona, els τὴν 'Ανθηδόνα. Strab.

teon, Hyrie, Mycalessus, Hilesion, Pteleon, Olyros, Tanagra liber populus: et in ipsis faucibus Euripi, quem facit objecțu insulæ Eubœæ, Aulis capaci nobilis portu. Bœotos Hyantas antiquitus dixere.

Locri deinde Epicnemidii cognominantur, olim Leleges y appellati, per quos amnis Cephissus e defertur in mare. Oppida: Opus, unde et sinus Opuntius, Cynos. Phocidis in littore unum Daphnus. Introrsus in Locris, Elatea, et in rip Cephissi (ut diximus) Lilæa, Delphosque versus: Cnemis, et Hyampolis. Rursus Locrorum ora, in

P. Hyria, M. Hyrescon. Deinde, pro Olyros, Chiffl. Ollarum.—6 Codd. Dalec. objects insula Eubora.—7 Ita codd. Harduini et Chiffl. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Opus, unds Opuntius sinus edd. vett. et Gronov.

NOTE

p. 410. 'Τρίη, Homero II. B. 496. et Suidæ: Stephano, 'Τρία, πρὸς τὸν Εδρατον. Eædem Hysiæ, 'Τσίαι appellatæ a Pausan. lib. 1x. p. 545. et Strab. p. 404. ubi et Μικαλησοός pagns Tanagricus dicitur, iu via qua Thebis Chalcidem Euboœ itur.

Ì

:I

Ľ

- t Hilesion] Είλέσιον. Vide Notas et Emend. num. 39.
- u Pieleon, Olyros] In Mss. Pteleon, ollarum.
- v Tanagra] Ab Aulide stadiis xxx. dissitum Ταναγραίων πολίχνιον, Strab. lib. 1x. p. 403.
- w Aulis] Abàis, portus inclytus statione quondam mille navium Agamemnoniæ classis, inquit Liv. lib. x.v. p. 580. et Mela 11. 3. Ne rudera quidem hodie Aulidis supersunt. Solinus, cap. 7. p. 23. 'Eubœa insula laterum objectu efficit Aulidis portum.'
- * Hyantas] "Tavras Strab. lib. 1x. p. 401. iidem et Leleges olim appellati, ex eodem Strabone, Scymno, p. 24. et Solino, cap. 7. p. 23. De Hyantibus multa Pindari Schol. p. 56. et 155.

- 7 Olim Leleges] Teatis Hesiodi versus, quem Strabo recitat, lib. vii. p. 322. "Ητοι γάρ Λοκρὸς Λελέγων ἡγήσατο λαῶν. Pars bi fuere Bœotiæ: Solinus, loc. cit. 'Bœoti iidem sunt qui Leleges fuerunt, per quos definens Cephissos ampis in maria conditur.' Επικτημίδιοι porro a Cnemide monte oppidoque ejus oræ cognominantar: Strab. lib. ix. p. 425.
- ² Cephissus] De quo dictum est, cap. 4.
- Opus] 'Οποῦς, 'Οποῦντος Straboni, p. 425. ubi et 'Οπουντίος κόλπος, et Κόνος Opuntiorum navale. Κῦνος Homero Il. B. 536. Cynum Locridis, emporium Opuntiorum, vocat Liv. lib. XXVIII. p. 321.
- Daphnus] Δαφνοῦς Straboni p.
 416. et 424.
- c Elatea] 'Ελάτεια Stephano, et Appiano in Syriac. p. 98. Straboni p. 407. et Ptolem. 111. 15.
 - d Ut diximus] Cap. 4.
- * Cnemis] Κνημίδες χωρίον έρυμνον, munitum oppidum, apud Strabon. p. 226. Ύμπολις, Homero II. B. 521. et Pausan. lib. x. p. 609. Straboni, p.

qua Larymna, Thronium, juxta quod Boagrius amnis defertur in mare. Oppida: Narycion, Alope, Scarphia. Postea Maliacus sinus ab incolis dictus: in quo oppida, Halcyone, Econia, Phalara.

XIII. Doris deinde, in qua Sperchios, Erineon, Boion, Pindus, Cytinum. Doridis a tergo mons est Œta.

xIV. Sequitur mutatis sæpe nominibus Æmonia: eadem Pelasgicum Argos, Hellas, eadem Thessalia, et Dryopis, semper a regibus cognominata. Ibi genitus rex no-

- 416. Livio quoque, lib. xxxII. p. \$88. Utraque versus Opuntem, et Eubæam posita, procul et Delphis. Quamobrem hæc verba, versusque Delphos, ad Lilæam, mutata interpunctione, retulimus.
- ^{*} Larymna] Hæc Locridis Larymna, inferior appellata, ad ostia Cephissi amnis. Strabo, p. 405. Λάρυμ-να.
- 5 Thronium] Id acceptum ex Homero, Iliad. B. 533. Θρόνιόν τε, Βοαγρίου ἀμφὶ ἡἐεθρα.
- h Narycion] Ndρυξ et Ναρόκιον Stephano. 'Αλόπη deinde Straboni, p. 426. et Diodoro Sic. Bibl. lib. ΧΙΙ. p. 101. 'Αλόπη Thucyd. lib. II. p. 117. Denique Σκάρφεια Λοκρίδος, prope Thermopylas, Stephano, et Appiano in Syriac. p. 98.
- i Àb incolis] Ab incolis, inquit, sinus hic nomen traxit. Ii Straboni Μαλιεῖs appellantur lib. 1x. p. 416.
- J Halcyone, Econia] Halcyonensium unicum, quod quidem sciam, monnmentum extat in nummo Severi Imp. ex ære minore, qui in Parisiensi nostro Cimelio asservatur, cujus epigraphe AAKTONION. De Econia nihil compertum. At qui pro utraque voce Alalcomenen, Itoniamque substituant, confidenter nimium libris derogant fidem, ut indulgeant conjecturæ.
 - k Phalara] Φάλαρα a Stephano, πόλις

- Berralias dicitur, cujus in confinio posita. In sinu Maliaco a Livio collocatur, lib. xxxvI. prope Lamiam. Phthioticæ Thessaliæ oppidum, de quo mox. Φαλωριάς Lycophr. vs. 1147.
- 1 Sperchios] Ab amne cognomine, de quo statim dicemus. Στόρχεια Ptolem. 111. 13. inter Echinum, et Sperchii amnis ostia, in Phthlotide.
- Erineon] Dorienses, inquit Strab. lib. 1x. p. 427. regionem incoluere, a quatuor urbibus Tetrapolim appellatam. Urbium hac nomina, Epireor, Bollov, Illivõos, Kuriviov.
- n Œta] Mela II. 3. 'Novissime calcatum Graio Herculi solum, Œtæus saltus.' A Thermopylis et ortu Solis, ad occasum Ambraciumque sinum porrigitur.
- * Sequitur] Transcripsit hæc Solinus, cap. 8. p. 24. et Martian. lib. vi. cap. de Thessalia, p. 210. Alμονίαν ab Æmone rege Thessaliam appellatam esse, Strabo docet, lib. ix. p. 443. et Dionys. Halic. lib. i. p. 49. et Hesych. et Stephanus: Πελασγίαν idem Stephanus, et Eustath. in Dionys. vs. 427. p. 61. Hellas, teste Pausan. lib. iii. p. 201. ab Hellene rege dicta est: a Thessalo, Thessalia, ex eodem Strabone, et ex Velleio, lib. i. p. 3. Δρυσκ's Herod. lib. i. n. 56. p. 21. De Dryope, vide Strab. lib. viii. p. 373.

mine Græcus, a quo Græcia: b ibi Hellen, c a quo Hellenes. Hos eosdem Homerus d tribus nominibus appellavit, Myrmidonas, et Hellenas, et Achæos.

Ex his Phthiotæ o nominantur Dorida accolentes. Eorum oppida, Echinus in faucibus Sperchii fluminis, Thermopylarum angustiæ: quo argumento i i v. millia pass. inde Heraclea, Trachin dicta est. Mons ibi Callidromus: oppida celebria, Hellas, Halos, Lamia, Phthia, Arne.

CAP. XIV. 1 Pro que argumento margo edd. Dalec, et Gronov. aquarum argumento.—2 Palmerius legendum putat: oppida celebria Hallos, Halos.

NOTÆ

b A quo Gracia] Stephanus: Γραικός, ὁ "Ελλην, ὁ Θεσσαλοῦ vibs, ἀφ' οδ Γραικοὶ οἱ "Ελληνες. Vide Notas et Emendat. num. 40.

Ė

þ

١.

ď

Ľ

- c Hellen] De Hellene, Thessalize rege Pausan. lib. v11. p. 396. Deucalionis filium facit Thucyd. lib. 1. p. 3. et Strab. lib. 1x. p. 432. Euseb. quoque in Chron. p. 96. Ελλην υίδς Δευκαλίωνος, ἀφ' οδ Έλληνες οί Γραικοί μετεκλήθησαν.
- ⁴ Homerus] Iliad. B. 684. ubi de Phthiæ et Helladis incolis: Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο, καὶ Ἑλληνες, καὶ ᾿Αχαιοί. Vide etiam Strabonem p. 433.
- * Phihiotæ] Φθιῶται, regioque ipsa Φθιῶτις Straboni, p. 433. Hos Thessaliæ contributos esse jussit Augustus, ut refert Pausan. lib. x. p. 622.
- f Echinus] Έχινος Phthioticm ditionis, apud Strab. loc. cit. in intimo Maliaci sinus recessu, apud Scymnum, p. 25. Κολπὸς δὲ κεῖται Μαλιακὸς, ἐν τῷ μυχῷ Ἐχινος. In Conc. Calched. Petrus Echiniensia.
- 5 Sperckii] Σπερχειδε Straboni, loc. cit. et Ptolem. 111. 13.
- h Thermopylarum] Liv. l. XXXVI. p. 441. 'Extremos ad orientem montes Œtam vocant: quorum quod altissimum est, Callidromon appellatur: in cujus valle ad Maliacum sinum ver-

- gente iter est non latius quam sexagiota passus: hæc una militaris via, qua traduci exercitus, si non prohibéantur, possint. Ideo Pylæ, et ab aliis, quia calidæ aquæ in ipsis faucibus sunt, Thermopylæ locus appellatur: nobilis Lacedæmoniorum adversus Persas morte magis memorabili, quam pugna.' Vide etiam Strab. p. 428.
- 1 Quo argumento] Ob viarum asperitatem: est enim τραχύς, asper. Hiuc 'Ηράκλειαν Τραχίνα dixerunt. Strabo, p. 429. Ab Hercule conditam Stephanus ait, et Eustathius, in Iliad. B. p. 320.
- J Oppida celebria] Fuere, inquit, oppida hæc quondam celebria, Έλλλε, "Αλος, Λαμία, Φθία, "Αρνη. Vide Notas et Emend. num. 41. 🕬 a porro non regionis modo Phthiotidis nomen est, sed et oppidi: Enstath. in Iliad. B. p. 320. Φθία πόλις καὶ μοῖρα Θετταλίας. Ita etiam Stephanus.- 'At non est regionis, sed reginæ nomen illad in nummo, quem Seguinus vulgavit p. 85. secundas editionis. Caput est muliebre velatum. 40IAZ..)(. BAZI-AEQN IITPPOT. Fulmen. Extincto rege Pyrrho, vidua ejus regnum suscepit administrandum, pupilli tutrix (ut videtar) a marito constituta. Nam, ut Plotina Trajani, Sabina Ha-

xv. (viii.) In Thessalia autem Orchomenus, Minyeus 'antea dictus: et oppidum Almon, babaliis Salmon, Atrax, Pelinna: fons Hyperia. Oppida, Pheræ, quarum a tergo Pieris a Macedoniam protenditur, Larissa, Gomphi, Thebæ Thessaliæ, nemus Pteleon: sinus Pagasicus.

CAP. Xv. 1 Mynilus Chiffl. Mynyeus Harduin. 2. 3. Bipont. et Franz. In T. autem annis O. Minyeus Parm. Mox., ab aliis Elmon Venett. Rom. Parm. Brix. Ald. Junt. Basil. Lugd. Eraami, Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gropov. ab aliis Salmon omnes codd. Harduini, item Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.—2 Pierus edd. ante Harduin.—3 Nymphæus edd. ante Brotier.—

NOTÆ

driani, similiaque cum dicuntur, non mater, sed conjux intelligitur, sic Phthia non Pyrrhi mater, sed conjux agnoscenda est: et vidua quidem, quod caput velatum docet.' Ed. sec. Λαμία Straboni, lib. 1x. p. 433. un'de Lamiaco bello nomen impositum est, quod anno proximo ab Alexandri obitu cœptum. In Notitia Eccles. Prov. Thessalonicæ, p. 23. Λαμία. Lamiam Livius vocat, lib. xxvii. p. 310. ''Αρση denique Stephano Thessaliæ urbs dicitur, Βœotorum colonia, ''Αρση πόλες Θεσσαλίας, ξποιωσε τῆς Βοιωτίας.

- * Minyeus] 'Ορχομενδε Μιννεδε, oppidum, de quo Pansan. lib. IX. p. 597. ab Orchomeno Minyæ F. unde Minyæ Orchomenii appellati cives, ut ab Orchomeniis Arcadicis distinguerentur. Thucyd. lib. Iv. p. 303. 'Ορχομενδε τδε Μινδειον πρότερον κάλοδματον, νῦν δὲ Βοιάντιον. De oppido loquitur. Vide Notas et Emend. nnm. 42.
- b Almon] Eadem Muréa dicta quondam, si Stephano fides. Muréa, inquit, πόλις Θετταλίας, ή πρότερον 'Αλμωνία. Vide Notas et Emend. num. 43.
- c Atrax] 'Ατραξ, et 'Ατρακία, πόλις Θεσσαλίας, Stephano. Vicina Peneo amni, apud Strab. lib. ix. p. 440.
- ^d Pelinna] Πελίνναιον Strab. lib. 1x. p. 438. Pelinnæum Liv. l. xxxvı. p. 439. Vide Notas et Emend. num. 44.

- * Hyperia] 'Υπέρεια Strab. lib. 1x. p. 432. in media Pherworum civitate, ex eodem, p. 439. atque ex Enstath. in Iliad. B. p. 332.—'Falli Hesychium putamus, qui 'Υπέρειαν ait esse τῶν Φαιάκων πόλων καὶ κρήνην, cum nemo alius ejus oppidi meminerit in eo tractu, ac Φερῶν κρήνην dicere tantummodo debuisse videatur.' Ed. sec.
- Pheræ] Φεραl, in mediterraneo Thessaliæ, dr μεσογαία Θετταλίας, p. 24. Harum meminit etiam Pausan. lib. 11. p. 127. Φερῶν τῶν ἐν Θετταλία.
- s Pieris] Vel Pieria regio, de qua cap. 17. Male in libris editis: Pierus, quod montis nomen, de quo mox Plinius.
- h Larissa] Λάριστα, Thessaliæ oppidum, juxta Peneum, Stephano. 'Larissa Thessala' Solino, c. 8. p. 24.
- ¹ Gomphi] Γόμφοι, in Estiotis Thessalize gente, apud Ptolem. 111. 13. et in Notitia Eccles. p. 23. Apud Scylacem, p. 24. 'Αμφίναιον, pro Γόμφοι νέον.
- J Thebæ] Θήβη Θεσσαλίας τῆς τθωστιδος Stephano, et Scylaci, p. 24. In Conc. Sardic. 'Modestus a Thessalia de Thebis.' Maritimum emporium Thessalorum Livius vocat, l. XXXIX. p. 495.
- k Nemus Pteleon] Juxta urbem cognominem, quæ Straboni lib. 1x. p.

Oppidum Pagasæ,¹ idem postea Demetrias dictum,™ Tricca,ª Pharsalici campi cum civitate º libera, Cranon,º Iletia.⁴ Montes Phthiotidis, Nympheus,³ ¹ quodam topiario naturæ opere spectabilis: Buzigæus, Donacesa, Bermius, Daphissa, Chimerion, Athamas, Stephane. In Thessalia sunt quatuor atque triginta, quorum nobilissimi, Cerceti,⁴ ¹ Olympus,⁴ Pierus,ª Ossa: cujus ex adverso ʾ Pindus et Othrys, Lapitharum sedes: hi ad occasum vergentes: ad ortus,⁵ Pelios: omnes theatrali modo inflexi, caveatis

4 Cerai Chiffl. et mox, Pierus in edd. ante Harduin.—5 Margo edd. Dalec. et Gronov. ad Ortum. Mox, pro cavestis, quod testantur omnes codd. Harduini et Chiffl. omnesque edd. antiq. ante Frobenium, canestis exhibent Basil.

.....

NOTÆ

433. et 435. IIredede dicitur.

- 1 Pagase] Nayaoal Straboni Pherworum navale, lib. 1x. p. 436. a Pheris dissitæ stadiis xc. sen pass. xi. m. ccl. Sinui nomen hodie est Golphe d'Armira.
- m Demetrias dictum] Exhansta civibus urbe Pagasica, et Demetriadem transductis, a novi oppidi conditore Demetrio Poliorceta, Pagasarum nomen antiquatum, Demetriadis appellatio invaluit. Strabo loccit.
- Tricca] Τρίκκα Ptolem. 111. 13. in Estiotis, Thessalim gente. Τρίκκη Homero Il. B. 729. et Hesych.
- ° Cum civitate] Φάρσαλος Scylaci, p. 24. inter urbes Thessaliæ mediterraneas. Hauc Enipeus amnis præterlabitur, ut auctor est Strab. lib. 1x. p. 432.
- P Cranon] Koardy Straboni, p. 441. et Stephano, in iis campis, quæ Tempe nominantur.
- ¶ Retia] Ptolem. 111. 18. in Pelasgiotide. Thessaliæ regione, Ἰλέγιον pro Ἰλέγιον.
- ² Nympheus] An Тоµфрорпотдз Thessaliæ mons, cujus Strabo meminit lib.

- IX. p. 483. Bepulov Spous meminere Ptolem. III. 18. et Strab. lib. vII. p. 388. Pro Daphissa, forte Delphusa legendum. De ceteris adhuc nihil compertum.
- * Cerceti] Qui Ptolemeo III. 18. Kepkerhous dicitur: Livio Cercetius in Thessalia, lib. xxxII. p. \$87. Hine corrigendus liber missorum Theodosii, qui Cercerium vocant: 'Epirus, Achaia, Attica, Thessalia. Hæ finiuntur, ab oriente, mari Ægæe: ab occidente, mari Adriatico: a septemtrione, montibus Cercerio, Olympo, Pelio,' &c.
- ^t Olympus] Mela II. 3. 'Olympus, Pelion, Ossa, montes gigantum fama, belloque memorati. Hic Musarum parens domusque Pieria,' &c.
- Pierus] Illepos et Illepov opos Scholiastze Thucyd. ad lib. v. p. 352.
- v Cujus ex adverso] Hic Plinium pro suo more transcribunt Solinus cap. 8. p. 24. et Capella, lib. vī. cap. de Thessalia, p. 211. Πίνδος et "Οθρυς simul ab Herodoto quoque copulantur, lib. vīī. n. 129. De Lapithis, vide Diod. Sic. Bibl. lib. 1v. p. 271.

ante eos " septuaginta quinque urbibus. Flumina Thessaliæ: Apidanus, Phœnix, Enipeus, Onochonus, Pamisus. Fons Messeis. Phœnix, Enipeus, Onochonus, Pamisus. Fons Messeis. Lacus Bœbeis. Et ante cunctos claritate Peneus, ortus juxta Gomphos: interque Ossam et Olympum nemorosa convalle defluens quingentis stadiis, dimidio ejus spatii navigabilis. In eo cursu Tempe vocantur quinque mill. pass. longitudine, et ferme sesquijugeri latitudine, ultra visum hominis attollentibus se dextera lævaque leniter convexis jugis. Intus sua luce viridante allabitur Peneus, viridis calculo, amœnus circa ripas gramine, canorus avium concentu. Accipit amnem Orcon, o nec recipit, sed olei modo supernatantem (ut

Lugd. Erasmi, Dalec. Leyd. Frankf. Lugd. 1606. Elz. et Grouov.—6 Lammissus codd. Dalec. et Chiffl.—7 Fons Nesson Vet. Dalec.—8 Cod. Dalec. dimidio navigabilis. Spatia ejus in eo, &c. et mox in eodem vocant pro vocantur.—9 Margo edd. Dalec. et Gronov. jugis, intusve. Vide Not. et Emend. et Not. Var.—10 Ita omnes codd. Harduini, et edd. ante Herm. Barb. Euroton omnes deinceps edd. ante Harduin. Eurotom margo edd. Dalec. et Gronov.

NOTE

- * Caveatis ante eos] Hoc est, in interjacente campo clausis. A theatri cavea metaphora sumta. Vide Notas et Emend. num. 45.
- * Apidanus, &c.] 'Απιδωνός, Φοίνιξ, Stephano: 'Ενιπιός Straboni, p. 482. Pharsalum præterlabitur: in Apidanum influit, Apidanus in Peneum. 'Ονόχωνος, Tzetzæ Chiliad.ix.vs.706. Herod. lib. vii. p. 423. n. 129. 'Απιδωνός, 'Ονόχωνος, 'Ενιπιός, καλ Πάμισος. Phænicèm in Apidanum fluere, ait Vibius Sequester, p. 836. Ex Ólympo labi Enipeum, Livius, lib. xliv. p. 559. Horum plerosque carmine complexus Ovid. Met. 1. 579. ' Populifer Sperchios, et irrequietus Enipeus, Apidanusque senex,' &c.
- y Messeis] Mesonh Straboni lib. 1x. p. 432. Val. Flac. lib. 1v. 'Flevit Amymone, flerunt Messeides undæ: Flevit et effusis revocans Hyperia lacertis.' De Hyperia diximus initio

bujus cap.

- * Bæbeis] Βοιβηθ: palus Straboni, p. 436. Pheris vicina, et oppidalo, cui Βοίβη nomen fuit. Meminit oppidi, lacusque, Stephanus. Ovid. Met. vII. 'Juncosaque littora Bæbes.'
- ² Peneus] IInveids Græcis: Hodio Salampria.
- b Interque Ossam] Ita Strabo, pag. 480.
- c Tempe] A religione loci nomen hoc primum inditum est. Τέμπος Ε-olibus idem est quod τέμενος, et lucum famumque significat. Unde Mela 11.3. 'Hic sacro nemore nobilla Tempe.' Sequior deinde atas amena qualibet loca Tempe appellavit.
- d Sua luce viridante] Ita Mss. Alii renidente malunt. Pintianus, Peneus vero luco viridante. Salmasius, p. 152. sub luco viridante.
- Accipit amnem Orcon] Quem alii
 Titaresium, alii Eurotam vocant. Vide

dictum est Homero) f brevi spatio portatum abdicat: pœnales aquas, dirisque genitas, argenteis suis misceri recusans.

XVI. (1X.) Thessaliæ annexa Magnesia est, cujus fons Oppida: Iolcus, Hormenium, Pyrrha, Methone, Olizon. Promontorium Sepias. Oppida: Casthanæa, 1 j Spalathra. k Promontorium Æantium. da: Melibœa, Rhizus, Erymnæ: Ostium Penei. Oppida: Homolium,º Orthe,p Thespiæ,q Phalanna,2 Thau-

ut ap. Strabonem; Horcon codd. Chiffl. et Dalec. ' Europum Strab. Epit. vid.

Delr. super Senec. Trag. par. ult. pag. 469.' Dalec. CAP. XVI. 1 Castana Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Els. et Gronov. Castanea Vet. Dalec. Casiana cod. Dalec. Mox Rhisus, Erymne Gronov. et al. vett. Rhizus, Erymne Lugd. Erasmi.—2 Palinna Chiffl. Palanna Thome Vet. Dalec. Mox, Thaumaciæ Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Elz. et Gronov. Deinde, pro Dotion, Chiffl. Dorion. Gronov. et vett. edd. exhibent. Dotion, Melitea, Phylace, Potniæ, Epiri, &c. Vide Not. et

NOTÆ

Notas et Emend. num. 46.

f Homero] Iliad. B. 755.

* Libethra] Fons Libethrius, Magnesize est, inquit Solinus, cap. 8. p. 24. Τὰ Λίβηθρα Cononi, apad Phot. in Bibl. cod. 186. p. 452. Martiano, lib. vz. p. 211. 'Libetris:' Melæ 11. 3. p. \$2. 'Hic Libethra, carminum fontes.' Λειβηθρίδες Νόμφαι hinc dictæ Straboni lib. 1x. p. 410.

h Ioleus] 'Imachs Straboni, p. 436. 'Oρμένιον eidem, et 'Ορμίνιον, p. 438. Hesychio, Όρμηνος. Πύββα Phthiotidis promontorium est, p. 485. An pro Pyrrha, Πειρεσίαι locum hic habere possit, quam πόλιν Μαγνησίας vocat Scholiastes Apoli. ad Argon. 11. 584. amplius considerandum. Mybary Homero Iliad. B. 716. 'Ολίζων Straboni, p. 436. unus e pagis Demetriadi contributis.

Sepias] Inniàs Espa, Ptolem. III. 13. Eustathio, in Iliad. B. p. 327. Ζηπιάς, ακρωτήριον έν τῷ Ἰωλκῷ.

Casthanaa Ita scripsi, pro Cas-

tana. Kaotáraia Herod. lib. vii. p. 444. D. 173. Κασθάναια Strab. lib. 1x. p. 443. Lycophroni tamen Kaorávaia, et Stephano, et Melæ 11.3. Castanæa. Sub Pelio monte.

k Spalathra | Urbs maritima Magnesiæ Σπάλαθρα, Scylaci, p. 24. Stephanus: Σπαλέθρη, πόλις Θεσσαλίας. Ελλάνικος δε Σπάλαβραν αὐτὴν φησίν.

Bantium] Aldersor Ptolem. 111. 13.

" Melibera, &c.] Μελίβοια, πόλις Θετταλίας Stephano: 'Ριζούς, πόλις Θετταλίας, eidem: Έρυμναί Strab. lib. IX. pag. 443. quæ Scylaci, p. 24. et Stephano Eupoperal. In radicibus Ossæ montis sitam, ac super Demetriadem imminere Melibæam auctor est Livius lib. xLIV. p. 561. Idem p. 395. Eurymenen alteram vocat.

" Ostium Penei] In Thermaicum sinum excurrentis. Mela II. 3.

· Homolium] 'Ομόλιον Straboni loc. cit. ad Ossam, sive ad Ossæ montis partem quam "Ouolor vocat: Schomacie, Gyrton, Cranon, Acharne, Dotion, Melitæa, Phylace. Porro Epiri, Achaiæ, Atticæ, Thessaliæ in porrectum longitudo quadringentorum octoginta mill. pass. traditur, latitudo centum nonaginta septem millium.

xvii. (x.) Macedonia postea centum quinquaginta populorum, duobus inclyta regibus, quondamque terrarum imperio, Emathia antea dicta. Hæc ad Epiroticas

Emend.—3 Chiffl. CCIX. mill. pass. Mox, pro centum nonaginta septem, quod testantur codd. Regg. Brot. 1. 2. et Editio princeps, ducentorum nonaginta septem extat in Reg. Brot. 5. ducentorum octoginta septem in edd. aute Brotier.

NOTÆ

liastes Theocriti Idyll. VI. 103. Dicearchus, p. 164. Όμόλην. Ultra Peneum a Scylace quoque locatur: 'Ομολίου Μαγνητικής πόλεως, ή έστι παρά ποταμόν.

- P Orthe] "Opθην Homerus vocat II. B. 739. et Strabo, p. 440.
- q Thespiæ] Thespiarum Thessaliæ, (nam et Bœotiæ fuerunt) meminit Stephanus, At Mss. non Thespiæ, sed Iresiæ habent.
- r Phalanna] Orthen ipsam, inquit Strabo loc. cit. quidam pro Phalannæorum arce accipiunt. Est autem Φάλανα urbs ad Peneum prope Tempe, Perrhæbicæ quondam ditionis: sed inde ad Dolopas Athamanasque Perrhæbi a Lapithis relegati. Hæc Phalanna est, quam prope Gyrtonem Livius collocat, lib. XLII. p. 546.
- Thanmacie] Θαυμακοῦς Straboni,
 p. 434. Θαυμακία Stephano. Homero-II. Β. 716. Θαυμακίη. Situm urbis,
 causamque nominis, Livius eleganter
 describit lib. xxxII. p. 384.
- ¹ Gyrton, Cranon] De Cranoniis Gyrtoniisque Thucyd, lib. 11. p. 115. Γυρτώνωι, Κρανώνωι. Oppida, Γυρτών, Κρανών Straboni, p. 442.
- " Acharne] Ita Mss. 'Αχάρνη Græcis. Δάντιον Stephano Thessaliæ urhs dicitur: Μελίναια quoque, quam et

- Meλίτειαν a Theopompo appellari ait. Denique et Φυλάκη, πόλις Gerraλίας, quam Thebis Phthioticis proximata Strabo, p. 435. in ipso Othrye monte positam, auctor est Theocriti Scholiastes ad Idyll. 111. 45.
- v Porro Epiri, Achaiæ] Vide Notas et Emend. num. 47.
- Macedonia] Hic pro suo more Plinium Solimus et Capella transcribunt; ille cap. 9. p. 25. iste lib. vi. cap. de Macedonia, p. 211. Sic Mela 11. S. pag. 31.-- 'Macedoniam in quatuor provincias fuisse divisam nummi testantur inscripti, IIPOTHE MA-KEAONON: AETTEPAN MAKEAONON, et TETAPTHΣ MĄKEΔONΩN. Macedonum primæ, secundæ, et quartæ provinciæ, cum clava Herculis. . X. Herchiis caput in altera nammorum parte est. Primus est apud Goltzium, Tab. xxII. Alter apud D. de Boze, anam ex Academia Gallica, eundemque Academiæ Inscriptionum Secretarium perpetunm. Tertius apud D. Sherard, qui fuit Smyrnæ Consul Anglicus.' Ed. sec.
- b Duobus] Philippo Græciæ domitere, et Alexandro etiam Asiæ. Mela, loc. cit.
- c Emathia] Stephanus : Ἡμαδία ἡ νῦν Μακεδονία.

gentes in Solis occasum recedens, post terga Magnesiæ atque Thessaliæ, infestatur a Dardanis. Partem ejus septemtrionalem Pæonia ac Pelagonia i protegunt a Triballis.^d Oppida: Æge,^{2 a} in quo mos sepeliri reges: Berœa: et in regione quæ Pieria appellatur, a nemore, Æginium.^h In ora Heraclea, flumen Apilas. Oppida: Pydna, Aloros.⁴ Amnis Aliacmon.^k Intus Aloritæ, Vallæi, Phylacæi, Cyrrhestæ, Tyrissei. Pella colonia. Oppidum Sto-

CAP. XVII. 1 Passagonia cod. Dalec.—2 Egia Chiffl. Mox pro sepeliri, quod testantur codd. Chiffl. et Harduin. sepelire habent edd. vett. et Gronov.—3 Conjunctio et non habetur in cod. Dalec.—4 Cinna, Eloros Vet. Dalec. Phina Oloros edd. vett. et Gronov. Mox, Vallai, et Phylacai Harduin. 1. in

NOTE

d Triballis] Mæsiæ populis, de quibus libro sup. cap. 29.

2:

3 :

g.

.,

١.

:

ø.

e Æge? Solinus quoque, cap. 9. p. 26. 'Urbem quoque condidit, quam dixit Ægan, in qua sepeliri reges mos erat.' De hoc more Atheneus lib. 1v. p. 155. Diodorus in Excerptis, p. 267. Justinus vII. 1. et 2. aliique. Oppidum Alyal Atheneo et Stephano appellatur. In Mss. Ægia. Alyla quoque Theophrasto de Ventis. Alyala Ptolem. III. 13.

f Berwa] Βέρροια Ptolemæo, in E-mathia, 111. 13. Stephano Βέροια. In Notitia Eccles. p. 21. Βερύα pro Βέροια, vel Βέρροια potins. In radicibus Bermii montis a Strabone collocator, lib. v11. p. 330.

s A nemore] De Pieria sylva, in quam Perseus a Paulo victus aufugit, Livins lib. xLIV. p. 671.

h Æginium] Meminere hujus oppidi Livius lib. xxx11. p. 387. et Strabo

lib. vii. p. 327. Alylviov.

Heraclea] 'Ηράκλεια Μακεδονίας, Stephano: Scylaci, p. 25. 'Ηράκλειον. Fuit hæc olim juris Ætolici. Describitur a Livio lib. xxxv1. p. 443. 'Sita est Heraclea,' inquit, 'in radicibus Œtæ montis: ipsa in campo,' &c. Flumine Asopo allui deinde subjungit, quem Plinii esse Apilam credimus.

³ Pydna] Πύδτα. Vide Notas et Emend. num. 48. "Αλωρος deinde Stephano, πόλις Μακεδονίας.

L Aliacmon] 'Aliacupov Herod. lib. VII. n. 127. et Ptolemæo III. 13. in Pieria.

1 Intus Alorita Ab oppido, ut quidem videtur, Aloro, de quo modo dictum est: horum regione, a mari introrsus recedente, atque in pagos aliquot distributs.

" Vallæi, Phylacæi] A gemino Pieriæ regionis oppido hi nomen habent: alterum Φυλακαί, Ptolem. 111.

13. Οὐάλλαι alterum appellatur.

" Cyrrhesta, Tyrissei] Et his nomen dedere oppida duo Emathiæ regionis apud Ptolem. loc. cit. Κυριδε, (pro Κυρβδε,) et Τύρισσα. Κύρβοε, est Thucyd. lib. 11. p. 169. A Cyrrho Syriæ oppido, ejusdem nominis cum hoc Macedonico, Cyrrhestæ quoque derivantur.

 Pella colonia] In nummo Hadriani, apud Patin. pag. 195. Col. Ivl. Avg. Pella. Colonia Julia Augusta Pella. Vetus fuit Macedonum regia, bi p civium Rom. Mox Antigonea, q Europus ad Axium amnem, eodemque nomine, per quod Rhœdias fluit. Eordeæ, quod Rhœdias q

Not .-- 5 Antigone Vet. Dalec. Antigonia edd. vett. et Gronov .-- 6 Vet. Dalec. aliud per.-- 7 Phorbæ in eodem codice .-- 8 Parocei Chiffi .-- 9 Dobores, Estrica-

NOTÆ

ubi Philippus et Alexander nati et educati. Hujns situm describit accurate Livius lib. xLIV. p. 571. Hodie τὰ Παλατίσια, hoc est, parva palatia, Berœensium ditionis.

- P Stobi] Στόβοι Ptolem. III. 13. in Pelagonia. Stobos Pelagoniæ Livius quoque nuncupat, lib. XXXIII. pag. 396. In Vespasiani nummo, apud Patin. p. 142. MVNICIPI. STOBENSIVM. Ulpianus, lib. L. Dig. tit. 15. de Censibus, 'Stobenses juris Italici sunt.'
- ^q Antigonea] Stephanus quoque 'Αντιγόνειαν Macedoniæ adjudicat, aitque ab Antigono Gonatæ F. conditam. In Mygdonia a Ptolemæo collocatur, 111. 13.
- r Europus] Esperos Ptolemæo, loc. cit. in Matia, sive Macetia: et Stephano.
- Eodemque nomine] Hoc est, eodem aliud nomine, scilicet Europus, in Almopiorum regione, apud Ptolem. 111. 13.
- t Rhædias. Mss. Rhedias. An Λουδίas, Ludias, quem Strab. lib. v11. p. 330. ex palude fluere ait, quam Axius amnis implet, juxta Pellam? Εt Λυδίαν prope Axium Ptolemæus agnoscit.
- " Eordeæ] 'Eopðaîaı geminæ sunt Stephano, ambæ Mygdoniæ regionis, quæ Macedoniæ pars fuit. Eordeam urbem appellat Liv. lib. xLII. p. 545.

- In Notitia Eccles. p. 21. 'Εορδέα.
- * Scydra] Σκόδρα, Μακεδονική πόλις, Stephano, et Ptolem. 111. 13. in Emathia.
- w Mieza] Mieża Stephano, ubi Aristotelis Indus Philosophicus, teste Plutarcho, in Alex. p. 668. Apud Ptolem. in Emathia, Mieża pro Mieża.
- z Gordyniæ] Γορδυνία Stephano urbs Macedoniæ. Ptolemæo Γορδηνία. Thucyd. lib. 11. p. 169. Γορτυνία. Utrique corrupte.
- J Ichnæ] "Ιχναι, πόλις Μακεδονίας, Stephano. 'Ιχναί, Herod. lib. vii. p. 421. n. 123.
- Axima 'Aξιός ποταμός Strab. lib. vii. p. 330. In Thermaicum sinum exit.
- * Dardani] Etiam Dardanorum urbis in Macedonia positæ meminit Livius lib. xxvi. p. 288.
- b Treres] Τρῆρες Thucyd. lib. 11.
 pag. 166. et Πίερες, p. 168. Herodoto
 quoque Πίερες memorantur, lib. v11.
 n. 112. Scomium Treres incolunt,
 quo de monte dicemus inferius.
- c Pæoniæ gentes] Quarum nomina mox recensentur. Regio hæc latissime patuit, contigitque Mæsiam et Triballos, ubi nunc Bulgaria est: quamobrem et pro Bulgaris nonnunquam accepti: Παίονες δὲ οἱ Βούλγαροι, inquit Tzetzes, Chiliad. x. vs. 186.
 - d Paroræi] Παρωραίοι Strab. lib. VII.

Mygdones. Montes, h Rhodope, Scopius, i Orbelus, j Dein præjacente k gremio terrarum, Arethusii, l Antiochienses, m Idomenenses, n Doberi, Æstræenses, o Allantenses, p Audaristenses, d Morylli, Garesci, Lyncestæ, t Othryonei, e et

ses Vet. Dalec. et Herm. Barb. Doberienses, Trienses edd. vett. et Gronov.

NOTÆ

р. 326. Парфрека et Парираїа Stephano, Macedoniæ urbs.

Eordenses] Έορδοὶ Herod. lib. vit. n. 185. p. 445. "Εορδοι ἐκ τῆς Ἐορδίας, καὶ ἐξ 'Αλμωτίας 'Αλμωτες, Thucydidi appellantur, lib. ii. p. 168.

' Almopii] Îta Mss. omnes, non Armopii. Stephanus quoque, 'Αλμωτία, χώρα τῆς Μακεδονίας, κ. τ. λ. cujus incolm 'Αλμωτες et 'Αλμώτιοι. Et in Notitia Eccles. Prov. Macedoniæ primæ, 'Αλμωτία pro 'Αλμωτία, p. 21.

- regio Πελαγονία, et Mygdonum Μυγδονία. De priore Livius lib. xLv. p.
 582. 'Quartam Macedoniæ regionem Eordei, et Lyncestæ, et Pelagones incolunt: juncta his Atintania,
 et Stymphalis,' &c. Eadem Tripolis
 est appellata, a tribus oppidis, Azoro, Pythoo, Doliche. Idem Liv. lib.
 xLii. p. 545. De posteriore, Stephanus: Μυγδονία, μοῦρα Μακεδονίας. Mygdonum ditionis fuit Antigonea, de
 qua supra.
- h Montes] 'Poδόπη τὸ δρος, Ptolem.
- ² Scopius] Scomium Thucydides vocat, lib. 11. p. 166. et est monti Rhodopre annexus: Σκόμων, δρος, ξρημον καὶ μέγα, εχόμενον τῆς 'Ροδόπης. Hic Treres habitant, de quibus supra.
- ¹ Orbetus] ^{*}Ορβηλος Macedoniæ mons, Tzetzæ, Chil. x1. vs. 905. et Straboni in Epitome lib. v11. μ. 329.
- k Dein prajacente] In meditullio Macedoniæ, ab ortu versus occasum fusi.
 - 1 Arethusii] Ab Arethusa dicti, de

qua inferius hac cap.

- m Antiochienses] Ab urbe Mygdoniæ Antiochia, ad cujus similitudinem in Adiabene Nisibin Macedones Mygdoniæ quoque Antiochiam cognominarunt, ut dicetur v. 16.
- Idomenenses] Stephanus: Εδομένη, πόλις Μακεδονίας. In Notitia Eccles. Prov. Macedon. p. 21. 48ομένη.
- Doberi, Æstræenses] Ab oppidis,
 quæ Δόβηρος et Αἴστραιον Græcis.
 Vide Notas et Emend. num. 49.
- P Allantenses] 'Αλλάντη Stephano urbs Macedoniæ est, cujus cives 'Αλλάντιοι.
- 4 Audaristenses] Mss. R. 1. 2. Colb.
 1. 2. &c. Adaristenses. Ptolem. III.
 18. in Pelagonia, prope Stobos, 'Αν-δάριστον oppidum collocat.
- r Moryiki Ab oppido Paraxim regionis in Macedonia, apud Ptelem. 111. 18. quod Μόρυλλος dicitur.
- Garesci] Quorum oppidum in Orbelia Macedoniæ regione, apud Ptolem. loc. cit. Γαρίσκοι.
- * Lyncestæ] Quorum regio Λυγκησrls Ptolemæo, loc. cit. ipsi Λυγκιστα!
 Strab. lib. v11. p. 823. et Stephano
 appellati: Pelagonibus proximi. Λυγκεστα! Diodoro Sic. Bibl. lib. x11. p.
 838. Λυγκηστα! Thucyd. lib. 11. p.
 168. et eorum oppidum Λύγκος, lib. 1v.
 p. 307.
- * Othryonei] Forte ii qui montis 'Οθρυσ, de quo cap. 15. aversa, seu partem borealem incolerent, ita nuncupati.

liberi Amantini vatque Orestæ: valoniæ, Bullidensis, et Diensis: vy Xylopolitæ, Scotussæi liberi, Heraclea Sintica, Tymphæi, Toronæi.

In ora sinus Macedonici, oppida 11 Chalastra, et intus Phileros, Lete: medioque flexu littoris Thessalonica, h

Mox, Garesti Chiffl. Othrionei Gronov. et edd. vett.—10 Xilopolitæ, et mox, Tymphei Gronov. et edd. vett.—11 Ita codd. Hardnin, cum edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Frans. Macedonica oppida Tolet. Macedonici oppidum

- v Amentini] Sive Amantes, sive Amantiani, ut Cæsar appellat Bell. Civil. lib. 111. De his egimus 111. 26. Amantiam urbem Orestiadi regioni Ptolemæus attribuit.
- w Orestæ] Proxime hi Epirum contingunt, Molossis etiam genti Epiroticæ a Stephano contributi: 'Ορέσται, Μολοσσικόν έθνος. Macedoniæ, a Livio lib. xxxIII. p. 400. ubi de libertate iis a T. Quintio Flaminio concessæ, 'Orestis,' inquit, 'Macedonum ea gens est, quod primi ab rege (Philippo) defecissent, suæ leges reddiæ.' Ab Oreste matricida nomen Orestiadi regioni factum ait Strab. lib. vII. p. 326. Horum præcipuma oppidum Λαοδίκειαν vocat Thucyd. lib. IV. p. 342.
- * Bullidensis] Βουλλίς Ptolemæo, in Elimiotarum regione, prope Dyrrhachium: maritimum oppidum est in Macedoniæ finibus, quamobrem Illyrico plerumque accensetur: Stephanus: Βάλλις, πάλις 'Ιλλυρίδος παραθαλασσία. Vide quæ diximus 111. 26.
- 7 Diensis] Δίον κολάνια, Ptolemæo 111. 13. in Pieria Macedoniæ regione. Item Stephano. Ulpianus, l. L. Digest. tit. 15. de censibus: 'Dienses juris Italici sunt.'
- ² Xylopolitæ] Μυλόπολις in Mygdonia, Ptolem. loc. cit.
- Scotussæi] Хибтогото Ptolem. 111.
 13. prope 'Нрбильши Хитийг, a regione in qua posita est sic cognomina-

- tam. Haud procul amne Strymone collocatur Heraclea Sintice a Livio lib. xLv. p. 581. Quamobrem in Notitia Eccles. p. 21. 'Ηράκλεια Στρυμού vocatur. Incolæ Σίντιες ἄνδρες Homero, ut refert Strabo in Epit. lib. vit. p. 331.
- b Tymphæi] Diversi hi plane a Tymphæis Ætolorum populis, de quibus dictum est cap. 3. In Bisaltarum regione, aut certe inter Strymoneus et Axium, sedes hi habuerunt.
- c Toronæi] A Torone oppido, de quo inferius hoc cap. Sie populos gentesque uno veluti orationis ductu perstringit, quorum deinde oppida singulatim, suo quæque situ, appellat. Vide Notas et Emend. num. 50.
- d Sinus Macedonici] Antonomasticos hic sinus Macedonicus appellatur, quoniam e Macedonico mari effluit, ut ait Strab. lib. vII. p. 323. Eum alii, et ipse Plinius alias, ac plane modo, Thermaicum nominat, e Therme oppido: nunc vocant, le Golfe de Salonichi.
- Chalastra] Stephanus, Χάλαστρα πόλις Θράκης, περί τὸν Θερμαΐον κόλπον, in Thermaico sinu.
- f Et intus Phileros] Hoc est, longius a mari. Mss. R. 1. 2. &c. Pyloros, quod multo sincerius videtur, Пиλικοός.
- 5 Lete] Stephano Λήτη, πόλις Mareδονίας. Harpocrationi Λιτή. Plinio
 XXXI. 46. Litæ.

liberæ conditionis. Ad hanc a Dyrrhachio CCLXVII.¹² millia passuum. Therme.¹ In Thermaico sinu oppida, Dicæa, Pydna,^k Derrha,¹³ Scione.¹ Promontorium Canastræum.^m Oppida: Pallene, Phlegra.ⁿ Qua in regione omontes, Hypsizorus, Epitus, Halcyone, Leoomne.¹⁴ Oppida: Nyssos, Phinelon,^p Mendæ: of et in Pallenensi Isthmo quondam Potidæa,^r nunc Cassandria colonia:

edd. vett. et Gronov.—12 'Pessime in libris scriptis et editis, CXIV. Id absurdum est, ut patet ex ipso locorum sita. Emendandum fuit, CCLXVII. Hanc enim esse distantiam inter Dyrrhachium et Thessalonicam docet accuratissimus scriptor Polybius apud Strab. lib. vii. pag. \$23. Id etiam constat auctoritate ipsius Plinii infra cap. 18. ubi consentientibus scriptis et editis libris: 'Philippi colonia: absunt a Dyrrhachio CCCXXV. mill. pass.' Brotier.—13 Deris Vet. Mox, pro Scione, margo edd. Dalec. et Gronov. Crestone.—14 Ita codd. Harduin. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Alchione Leromne edd. vett. et Gronov. Mox, Nissos, Brygion, Eleon, Mendæ in lisdem vett. Nissos, Phrix, Eleon, Mendæ Chiffl. Deinde, Pintian. in Pat-

- h Thessalonica | Hodie Saloniki.
- i CCLXVII. [CXIV.] Polybius apud Strabon. lib. vii. pag. 323. CCLXVII. per diverticula, ut opinor, et anfractus viarum.
- 3 Therme] Θέρμη Stephano, unde Thermaico sinui nomen. Ab hac transducti cives fnere Thessalonicam, unde a quibusdam ipsa Therme Thessalonica credita, ut a Strabone lib. VII. in Excerptis, pag. 330. Tzetzes Chiliad. x. vs. 175. vicum fuisse Thermen putat, ex quo deinde Thessalonica creverit.
- k Dicaa, Pydna] Vide Notas et Emend. num. 51.
- ¹ Derrha, Scione] Ita libri omnes. In Notitia Eccles. Prov. primæ Macedoniæ, pag. 21. Σεβραί pro Δεβραί. Incolæ apud Thucyd. lib. 11. p. 169. Δερσαίοι. Forte huc pertinet et promontorium ejusdem nominis, quod prope Toronem, et Canastrænm a Ptolemæo collocatur, 111. 13. Δεβρίε ἄκρα. De Scione in hoc tractu Mela II. 2. Χκώνη a Stephano Thraciæ assigna-

- tur, quemadmodum et ipsa Therme et Pallene, de qua mox: quod ea loca diu Thraces tenuerint. In Pallenensi Isthmo, cum Potidæa Scione locatur a Thucyd. lib. 1v. p. 334.
- Ecanastraum] Kardorpanor anper Ptolemwo, loc. cit. et Herod. lib. vii. n. 123.
- n Pallene, Phiegra] In Phiegrae locum Pallene successit: quare a multis pro eadem habita. Herod. lib. VII. n. 123. τὴν νῦν Παλλήνην, πρότερον δὲ Φλέγρην καλεομένην. Eadem habet et Stephanus.
- O Qua in regione] In ora sinus Macedonici.
- P Nyssos, Phinelon] Vide Notas et Emend, num. 52.
- q Mendæ] Μένδη, πόλις Θράμης, Stephano. Thucyd. quoque, lib. 1v. pag. 384. Incolæ Μενδαῶι apud Athen. lib. 1. pag. 29. et vinum Mendæum. Melæ II. 2. Mende. At Pausaniælib. v. p. 343. Μένδαι, in Thracia.
- Potidea] Strabo in Excerptis, lib. VII. pag. 330. ἡ πρὶν μὰν Ποτιδαία, νῦν

Anthemus, Olophyxos: Sinus Mecybernæus. Oppida: Physcella, Merybernæus. Torone, Singos: fretum, quo montem Athon Xerxes rex Persarum continenti abscidit, in longitudine passuum M.D. Mons ipse a planitie excurrit in mare LXXV. mill. pass. Ambitus radicis centum quinquaginta mill. Colligit. Oppidum in cacumine fuit Acrothon, nunc sunt Uranopolis, Palæorium,

lentes.—15 Holophyxos sinus Mecyberna edd. vett. et Gronov.—16 Phiscella in iisdem vett. Mycella Chiffl. Mox, pro Singos, Vet. Dalec. Soggostedes; Chiffl. Soggostelos.—17 'Georgerinus, Archiepiscopus Samius, ait ambitum esse CLXX. mill. passuum. Tantæ autem altitudinis est mons Athos, ut Lemnon insulam, nunc Stalimene, quadraginta millibus passuum distantem, umbra sua, cum Sol occidit, aliquando tegat, teste eodem Georgerino.' Brotier.—18 'Acroathon Pomponio. Quidam legunt Acrothon, cujus incolæ Macrobii cognominantur.' Dalec. Mox, margo edd. Dalec. et Gronov. nunc nunt Uranopolis, Palæo. Thys. Cleo oppida Cassera. Pro Palæorium, quod ex codd. recepit Brotier, Palæotrium habent Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd.

NOTÆ

δὲ Κασσάνδρεια. A Cassandro Antipatri F. Nummus Neronis, apud Patin. p. 115. Col. Ivl. Avg. Cassan-DRENS. Ulpianus, lib. L. Digest. tit. 15. de Censibus. 'Cassandrenses juris Italici sunt.' De Pallenensi Isthmo, Mela eleganter admodum, 11. 2. 'Pallene,' inquit, 'soli tam patentis, ut quinque urbium sedes sit atque ager. Tota in altum abit: angusta satis unde incipit. Ibi est Potidæa. At ubi laxius patet, Mende, Scioneque referendæ.'

- Anthemus] Harpocration, pag. 28. 'Ανθεμοῦς, πόλις Μακεδονική, και οἱ ἀπ' αὐτῆς, 'Ανθεμούντιοι. Item Stephano, et prins Herodoto, lib. v. n. 94. pag. \$25.
- * Olophyxos] 'Ολόφυξος πόλις ἐν Θρήκη, circa montem Athon, Stephano, et Thucyd. lib. Iv. pag. 325.
- " Sinus Mecybernaus] Idem postea Toronicus, a Torone oppido, appellatus: hodie le Golfe d'Aiomana. Vide Notas et Emend. num. 53. Μηκυβέρνη oppidum fuit Scymno, p. 25. et Herod. lib. VII. p. 421.

- Physcella] Hæc Melæ pariter memorata, 11. 3. p. 31.
- w Ampelos] Eodem prorsus ordine Herod. lib. v11. n. 122. p. 421. "Αμπελος, Τορώτη, Σίγγος, in Singitico sinu, quo hodie le Golfe de Contessa. Sic etiam Ptolem. 111. 13. Hujus Singi incolæ Σεγγαῖοι apud Thucyd. lib. v. p. 356.
- x Xerxes] Hæc Solinus a Plinio, cap. 9. p. 25. Plinius ab Herodoto lib. vii. n. 24. p. 394. a quo et Mela, ii. 2. 'Qua continenti Athos adhæret, Xerxe in Graios tendente, perfossus transjugatusque est, factus freto navigabili pervins.' Fossam, qua moutem a continenti sejunxit, fretum vocant, quoniam ibi mare immissum ferveat. Athon hodie Monte Santo nominant.
- 7 Oppidum....fuit] Interiisse significat, atque in ejns locum Apolloniam esse suffectam, cujus incolæ, ut prius Acrothol, Macrobii cognominarentur. Mela loc. cit. 'In summo fuit oppidum Acroathon: in quo, ut ferunt, dimidio longior, quam in aliis

Thyssus, Cleonæ, b Apollonia, cujus incolæ Macrobii cognominantur. Oppidum Cassera, faucesque alteræ Isthmi, d Acanthus, Stagira, sithone, si Heraclea, et regio Mygdoniæ subjacens, in qua recedentes a mari Apollonia, h Arethusa. In ora rursus Posidium, et sinus cum oppido Cermoro, Amphipolis liberum, gens Bisaltæ. Dein

1606. Elz. Gronov. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.—19 'Quidam legunt: Acanthus, Singus, Suagyra, Sitone.' Dalec. Sithonia Pintian. Paulo post, Chiffl. a mari A. Erechisa.—20 Vet. Dalec. libera gens Bisaltæ.

NOTÆ

terris ætas habitantium erat.' Acrothon contracte pro Acroathon dicitur: cives 'Ακρόθωσι, aut ipsum etiam oppidum a Thucydide appellatur, lib. Iv. p. 325. Acrothon Solino, cap. 11. p. 31. Herod. lib. vii. n. 22. p. 394. 'Ακρόθοσι, Θύσσι, Κλεωναί.

Ē

ı

² Uranopolis] Ab Alexarcho condita, Cassandri Macedoniæ regis fratre, ut refert Heraclides Lembus, apud Athen. lib. 111. p. 98.

Palæorium [Palæotrium] In Mss. Palæorium, Παλαιάριον, rectius.

- b Thyssus, Cleonæ] Habet hæc oppida, præter Herod. loc. cit. Thucyd. lib. Iv. p. 325. Θύσσον, καὶ Κλεωνὰς, καὶ 'Ακροθώους, κ. τ. λ. Cleonas in Atho monte conditas a Chalcidensibus refert Heraclides in Polit. Chalcid.—' In nummo argenteo Alexandri M. eoque maximi moduli apud D. de Boze scriptum est ΚΛΕ Κλεοναίων.' Ed. sec.
- c Apollonia] Que, ut diximus, e ruinis Acrothoi crevit.
- d Isthmi] Quem duo sinus efficient, Singiticus, et Strymonicus, in radicibus montis Atho.
- * Acanthus, Stagira] "Ακανθος και Στάγειρος Herod. lib. v11. n. 115. p. 419. et Thucyd. lib. v. p. 856. 'Ακανθος και Στάγειρα Stephano, et Eusebio in Chron. ad Olymp. 31. Acanthos a fossa montis Atho stadiis septem dis-

sita, teste Scymno, pag. 27. Στάγεφα Philosophi patria.

- f Sithone] Circumjecta regio λιθωνή appellata, Mecybernam quoque, Olynthum, Toronenque complexa, ut auctor est Herod. lib. vii. n. 123.
- s Heraclea] Diversa, credo, ab ea quæ superius Sintica appellata est.
- h Apollonia] Recedens a mari, sinuque Thermaico, versus occasum, 'Απολλωνία et 'Αρέθουσα, πόλεις Έλληνίδες, apud Scylac. p. 25. Stephano, 'Απολλωνία Μακεδονίας et 'Αρέθουσα Θράκης. Hinc Arethusii superius memorati. In Amphaxitide, hoc est, in regione circa Axium amnem 'Αρέθουσα collocatur.
- 1 Posidium] Noveibhior, Neptuni fanum.
- J Et sinus] Qui ab influente amne olim Strymonicus apnd Strabonem lib. VII. p. 331. a vicino monte Atho, nunc Golfo di monte Santo dicitur: alici tamen Saronicus Golfo di Contessa dicitur: Singiticus ei proximus, Golfo di Monte Santo.
 - k Cermoro] Ita libri omnes.
- 1 Amphipolis liberum] Subintellige, oppidum. Circumjacentis agri incolæ Bisaltæ appellati. Hinc apud Athen. lib. 111. p. 77. in codicibus emendatis legitur, περὶ τὴν Βισαλτίαν 'Αμφίπολιν. Diodoro Bibl. lib. x11. p. 118. Βισσαλτικοί. In Museo nostro

Macedoniæ terminus m amnis Strymon, ortus in Hæmo. Memorandum, in septem lacus eum fundi, priusquam dirigat cursum.

Hæc est Macedonia, terrarum imperio potita quondam: hæc Asiam, Armeniam, Iberiam, Albaniam, Cappadociam, Syriam, Ægyptum, Taurum, Caucasum transgressa: hæc in Bactris, Medis, Persis dominata, toto Oriente possesso: hæc etiam Indiæ victrix, per vestigia Liberi patris atque Herculis vagata: hæc eadem est Macedonia, cujus uno die Paulus "Æmilius imperator noster septuaginta duas urbes direptas vendidit. Tantam differentiam sortis præstitere duo homines."

XVIII. (XI.) Thracia sequitur, inter validissimas Europægentes, in strategias quinquaginta divisa. Populorum ejus, quos nominare non pigeat, amnem Strymonem accolunt dextro latere. Denseletæ et Medi, ad Bisaltas usque supra dictos: lævo, Digeri, Bessorumque multa nomina

CAP. XVIII. 1 Ita codd. Hardnini et Chiffl. Medi, Bisaltas usque Ald. Junt.

NOTÆ

Parisiensi nummus ex ære: @EOC KAICAP CEBACTOC. In aversa parte Europa tauro insidet: cum epigraphe, AMΦΙΠΟΛΙΤ.

- m Macedoniæ terminus Ita Scylax, p. 26. et Martian. lib. v1. cap. de Macedonia, p. 211. Στρυμών, Στρυμόνος Græce.
- Paulus] Devicto Perseo Macedoniæ rege. Vide Liv. lib. xxv. sub finem, et initio lib. xxv. A Paulo Æmilio has urbes una hora direptas ait Plutarchus in ejus Vita, p. 271. Έν δρα μιά.... ἐβδομήκοντα πόλεις πορθηναι.
- Ouo homines] Alexander M. et Panlus Æmilius.
- * In strategias] Στρατηγίαs, Præfecturas.

- b Dextro latere | Meridionali.
- c Denseletæ et Medi] De his egimus cap. 1. Plinium hic de more transcribunt Solinus, cap. 10. p. 27. et Martian. lib. vi. cap. de Thracia, p. 211.
- ^d Digeri] Stephano, Δίγηροι, ἔθνος Θρακιον, ex Polybii lib. XIII.
- Bessiva Thraciæ prafectura, supra Mudicam, apud Ptolem. 111. 11. Horum urbs primaria Philippopolis: alias Cœletis, quæ gens Bessorum fuit, attributa.—' Eadem Bessa fortassis vetusta nomenclatione appellata: Bessæ enim in Thracia mentio, non in Itinerario modo Antonini, sed et in lege 30. de Decurion. Cod. Theod.' Ed. sec.

ad Nestum famnem Pangæi montis ima ambientem, inter Elethos, Diobessos, Carbilesos: inde Brysas, Sapæos, Odomantes. Odrysarum gens fundit Hebrum, accolentibus Cabyletis, Pyrogeris, Drugeris, Cænicis, Hypsaltis, Benis, Corpillis, Bottiæis, Edonis. Eodem sunt in tractu. Selletæ, Priantæ, Doloncæ, Thyni, Cœletæ

Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Elz. et Gronov.—2 Chiffl. ima Pangai montis. Vet. Dalec. Pangai montis Orbelia ima, &c. Mox, Gronov. et edd. vett. Diobesos.—3 Vet. Dalec. Othrysarum. Mox, pro fundit, quod exhibent Chiffl. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. infundit habent Ald. Junt. Basil.

NOTE

f Ad Nestum] Neords, Neords, Meorós. Vide Notas et Emend. num. 54. Græcis hodie Mestro appellatur.

Ľ

'n

ľ

- s Elethos] Λεαίους videtur hos appellasse Thucyd. lib. 1. p. 166. Diobessos vero Δίους, pag. 165. qui Diobessi nunc cognominantur, quoniam Bessorum, nt dictum est, plura sunt nomina. Carbilesi qui fuerint, non liquet. Nisi Κάβησος, quam Thraciæ urbem fuisse Hesychius prodidit locum hic habere possit.
- h Inde Brysas] Qui Stephano Βρόκαι, ἔθνος Θράκης. Vide Notas et Emend. num. 55.
- ¹ Sapæos] Qui Σάπαι et Σάπαιοι Stephano. Horum urbes, Ænos, Cypsela, Bisanthe, &c. Σαπαΐοι Appiano Bel. Civ. lib. 1v. p. 650.
- J Odomantes] 'Οδομάντιοι, ἔθνος Θράκης Stephano. ''Οδρυσαι quoque, quorum et Dio meminit, lib. Li. p. 462. Martianus, pag. 212. 'Hebrum Odrysiæ nives complent.' Odomanticæ regioni Amphipolim Ptolemæus assignat, 111. 13. quam Bisaltiæ ditionis esse diximus: Bisaltiæ eidem Odrysas Tzetzes ascribit, Chiliad. 1. vs. 303. & 'Οδρυσσῶν πατρίδος Βισαλτίας.
- ^k Hebrum] "Εσβρος amnis, Ptolem. 111. 11. Nunc Mariza.
 - Cabyletis, Pyrogeris] Vide Notas

- et Emend. num. 56.
- m Cænicis] Quorum Καινική στρατηγία, Cænica Thraciæ præfectura, apud Ptolem. 111. 11. Oppidum Bizya, de quo inferius. Stephanus ex Apollodoro, Καινοί, ἔθνος Θρέκιον. Cæni Livio, lib. XXXVIII. p. 481.
- n Hypsaltis] Qui Stephano, Ύνηλιται, κατοικία Θράκης, Thraciæ præfectura, verbo Ψνηλις.
- Benis] Horum Βεννική στρατηγία, Bennica Thraciæ præfectura, Ptolem. loc. cit. Oppidum Βέννα sive Βένα Stephano.
- P Corpilis] Κορπιλλική præfectura Thraciæ, apud Ptolem. loc. cit. Vide Notas et Emend. num. 57. Horum urbs Perinthus fuit, et Ganos, et Apros.
- ^q Bottiæis] Borriaios dicuntur Herod. lib. vii. n. 185. p. 445. et Thucyd. lib. i. p. 38. Landatur Aristotelis opus de Politia Βοττιαίων a Plutarcho in Theseo, p. 6.
- ^r Edonis] 'Ηδωνοί Stephano, ξθνος Θράκης. Regio 'Ηδωνική, oppidum Δράβησκος Thucyd. lib. 1. p. 66. Horum urbes apud Ptolem. 111. 13. Œsyma, et Neapolis, de quibus inferius.
- ⁵ Eodem sunt in tractu] Hoc est, Hebrum perinde accolunt.
 - * Selletæ] Præfectura Ζελλητική

majores Hæmo, minores Rhodopæ subditi. Inter quos Hebrus amnis: Oppidum y sub Rhodope Poneropolis antea, mox a conditore Philippopolis, nunc a situ Trimontium dicta. Hæmi excelsitas sex mill. pass. subitur. Aversa ejus et in Istrum devexa Mæsi, Getæ, Aorsi, Gaudæ, Clariæque, et sub iis Arræi Sarmatæ, quos Areatas vocant, Scythæque: et circa Ponti littora Moriseni, Sithoniique of Orphei vatis genitores obtinent.

Lugd. Erasmi, Dalec. Elz. et Gronov .- 4 Termontium Vet. Dalec .- 5 Aoti

NOTÆ

Ptolem. 111. 11. Horum oppidum fuit colonia Deultum, de qua inferius. Neque Dionis Σαλέται, lib. Liv. p. 545. neque Stephani Δυαλίται, huc pertinent, sed supra Byzantium rejiciendi.

- u Priantæ] Solino quoque Priantæ dicti. Hæc Βριωντική regio appellata ab Herod. lib. v11. p. 418. ubi Xerxis iter a campo Dorisco, de quo mox, describitur.
- V Dolonca Δόλογκοι Stephano, Solino Dolonci, cap. 10. p. 27. A Dolonco rege nomen factum ait Eustathius, in Dionys. vs. 323. p. 46.
 - " Thyni] De his dicemus ad v1. 41.
- x Cæletæ] Cæletæ quoque Livio appellati, lib. xxxvIII. p. 481. Iidem Cælaletæ Tacito Annal. III. pag. 82. sed corrupte, Κοιλητική στρατηγία, seu præfectura Ptolem. III. 11.
 - 7 Oppidum] Cœletarum scilicet.
- " Poneropolis] Sic ante Plinium Theopompus Philippic. lib. XIII. teste Suida, verbo Δούλον πόλιs. Sic appellata, quod pessimi quique (ποτηρούς Græci dicunt) in eam transducti. A Philippo Macedone nomen habet, ut auctor est Stephanus: non a Philippo Cæsare, ut quibusdam visum. Commodi nummus in Museo Parisiensi, ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nunc Philippoli. A triplici monte cui insi-

det, etiam Ptolemæo, III. 11. Topulo-

- * Hami] Aluos Ptolem. v. 11. aliis Aluos. Paremei monti excelsitatem tribuit Solinus, cap. 10. p. 27. et Martianus, lib. vi. cap. de Thracia, pag. 212. Vide que diximus ad II. 65. Plerisque nunc Cadena del mondo nuncupatur.
- b Aversa ejus] Terga dixit Martianus, hoc est, partem montis borealem, et quæ in Istrum vergit. De Mæsis diximus ad 111. 29. De Getis et Aorsis dicemus libri hujus cap. 25.
- c Gauda, Clariaque] Mss. omnes, Dariaque.
- d Arræi Sarmatæ] Ubi nunc Bulga-ria est.
- * Areatas] Forte pro Areotas, 'Αρειάταs, Martios, bellicosos. Vel potius Aroteres, ut sit illud Scytharum genus, quod Tomos olim Calatinque tenuisse paulo post dicetur.
- ' Moriseni] In Notitia Ecclesiastica Hieroclis, ut appellant, inter civitates episcopales Thraciæ Μόριζος scribitur.' Ed. sec.
- s Sithoniique] Regio Liberia Stephano. Sed longe hæc disjuncta a Sithonia Herodoti, de qua superius diximus. Hæc, in qua versamur, montuosa, et Ponto proxima, ostiisque Danubli, in Bulgariæ finibus. De hac

Ita finit i Ister a septemtrione. Ab ortu Pontus ac Propontis. A meridie Ægæum mare, cujus in ora a Strymone, Apollonia, i Œsyma, i Neapolis, Datos. i Intus Philippi colonia, absunt a Dyrrhachio cccxxv. mill. pass. Scotusa, Topiris, Nesti amnis ostium. Mons Pangæus.

Gronov. et edd. vett. et mox in iisdem: Arræi, Sarmatæ distinctim.—6 Batos Chiffl. Pastos Gronov. et edd. vett. Datos Herm. Barbarus.—7 Scotusa civi-

NOTÆ

cecinit Maro, Eclog. x. 66. 'Nec si frigoribus mediis Hebrumque bibamus, Sithoniasque nives hyemis subeamus aquosm.'

:. د

- h Orphei vatis] Quem Ciconum regem, Rhodopeaque montis incolam fuisse ferunt, circa Hebrum amnem. Plinium Solinus, hoc etiam loco, et Capella describant.
- ' Its finit] Hi Thracise limites, inquit. Nanc enim, perstrictis antea cursim raptimque populis ac gentibus, singula deinceps oppida designare aggreditur.
- J Apollonia] Inter amnes Neston et Strymona positam fuisse in ora, Mela prodit 11. 2.—' Hæc Apollonia Ionum in Thracia videtur esse, quam Stephanus appellat, 'Απολλωνίων τῶν ἐπὶ Θράκης 'Ιώνων.' Εὐ. εες.
- k Œsyma] Oloban èν Θράκη πόλις, Scylaci, p. 26. et Harpocrationi, ex Antiphonte. Νέων πόλιν haud procui Philippis sitam agnoscit Dio lib. XLVII. pag. 348. Utramque locat in Edonide, quam Macedoniæ ascribit, Ptolem. III. 13. Notitia Eccles. antiqua, in provincia primæ Macedoniæ, pag. 21. Νέα πόλις. Memoratur in Actis, xvi. 11.
- ¹ Datos] Δατόs. Vide Notas et Emend. num. 58.
- Philippi colonia] "Philippos, que est prime partis Macedoniæ civitas, colonia," dixit Lucas in Act. xvi. 12. Hi sant Philippenses, Pauli Epistola

nobilitati. Hie campi Philippici, ubi Cassins et Brutus devicti. Dio, lib. XLVII. Virg. Georg. 1. 489. ' Ergo inter sese paribus concurrere telis Romanas acies iterum, videre Philippi. Hoc est, secundo eas Philippi confligere viderunt, uti jam viderat eas inter sese concurrere primum Pharsalia. Pergit enim idem: 'Nec fuit indignum superis, bis sanguine nostro Emathiam et lætos Hæmi pinguescere campos.' Hoc est, semel Emathiam, sive Macedoniam, ubi Pharsalia est, semel Thraciam, ubi campi montis Hæmi et Philippi. Easdem enim Tabulas Geographicas Virgilius et Plinius ubique sequantur: et Philippos Thraciæ ambo ascribunt. Lucas autem in Macedonia, sed extima, quæ prius Thraciæ fuit, usque ad amnem Strymonem: et unde iter Apostolo fuit Amphipolim et Apolloniam, et inde Thessalonicam, Act. xvii. quod cum Pliniana descriptione mirifice convenit.' Ed. sec .- Celsus, lib. L. Dig. tit. 15. de censibus : 'Colonia Philippensis juris Italici est.' Nummus Claudii apud Petin. p. 99. COL. Avg. IVL. PHILIP. DIVVS. Avg.

- ⁿ Scotusa] Ab ea diversam esse necesse est, de qua egimus sup. cap.
- o Topiris] Τοπιρίς Ptolem. III. 11. Aliis Τοπηρός: in nummis quos citat Holstenius, p. 114. ΤΟΠΙΡΟΥ et ΤΟ-ΠΕΙΡΟΥ. In Notitia Eccles. Prov. Rhodopes. p. 21. Τὸ πυρὸς, (divulsa

Heraclea, Olynthos. Abdera libera civitas, stagnum Bistonum et gens. Oppidum fuit Tirida, Diomedis equorum stabulis dirum. Nunc sunt Dicææ, Ismaron: locus Parthenion, Phalesina, Maronea prius Ortagurea dicta. mons, Serrium: et Zone: tum locus Doriscus decem mill. hominum capax. Ita Xerxes ibi dinumeravit exercitum. Os Hebri. Portus Stentoris. Oppidum

tas Vet. Dalec.—8 Tyrida Chiffl. Tinda edd. vett. et Gronov. Tirida testantur codd. Hardnini.—9 Doriscus centum viginti Vet. Dalec.—10 Chiffl. a Me-

NOTE

perperam voce, pro Τσπυρός,) νῶν 'Ρούσιον.

- P Pangaus] Паүүейог броз.
- 4 Heraclea] Sintica appellata sup. cap. sub monte Pangro.
- * Olynthos] "Olynthos Græcis ad Sithoniam regionem pertinens, de qua egimus sup. cap. Herod. lib. vii. n. 123.
- * Abdera] Tà "Aβδηρα, Ad Nestum amnem, Herod. lib. vii. p. 422. Democriti patria. Incolæ, stupori mentis obnoxii, locum dedere paræmiæ, 'Abderitica mens.' Unde Martialis: 'Abderitanæ pectora plebis habes.' Libertatem Abderitis restitutam narrat Liv. lib. xLiii. p. 551.
- ^t Bistomem] Βμοτοrls λίμνη Ptolem. 111. 11. Accolæ Bίστοres Stephano, et Herod. lib. v11. p. 418. n. 110.
- * Fuit Tirida] Interiisse id oppldum hac loquendi forma innuit. Vide Notas et Emend. num. 59.
- Dicææ] Δίκαια, πόλις Θράκης, Stephano. Δικαιόπολις dicitur ab Harpocratione prope Abdera.
- "Ismaron] "Ισμαρος Thraciæ oppidum in Ciconum regione, Scymno teste, et Stephano. Ibi et mons oppido cognominis, de quo Maro Georg. 11.
 ' Juvat Ismara Baccho Conserere.'
- * Parthenion] Stephanus: Παρθένιον, πόλις Θράκης.

- 7 Maronea] Mapóreia, Thracise oppidum Harpocrationi. Mela II. 2. p. 30. 'Tum Nestos fluvius, et ripis ejus adjacens Maronea.' Hinc vinam Maroneum, de quo XIV. 6.
- ² Ortagurea] Forte Orthagorea, ab 'Ορθαγόραs Bacchi comite, quem Aristophanes appellat in Έπιλης, pag. 751.
- a Serrium] Mépheur Spos Appiano, Bell. Civ. Iv. pag. 648. Mépheur Supe Herod. lib. vii. pag. 406. et Stephano. Hic Ciconas idem Herodotus, Serrheum castellum Livius statuit, lib. xxxi. pag. 372.
- b Zone] Zonn, Ciconum oppidum, Stephano. Mela 11. 2. 'Serrium, et, quo canentem Orphea secuta narrantur nemora, Zone.'
- c Deriseus] Aoplanos, Herodoto, loc. cit. et Harpoer. Mela, loc. cit. 'Trans Hebrum Doriscos, ubi Xerxes copias suas, quia numero non poterat, spatio mensum ferunt.' Vide Notas et Emend. n. 60.
- d Os Hebri] Juxta Enum urbem, de qua mox. Sic Herod. lib. Iv. pag. 254. n. 90. Έβρος ès θάλασσων τὴν παρ' Αϊνψ τόλι.
- Contents Intercopes. Quara apud Ovid. Trist. 1. 9. perperam reponunt: 'Saltus ab hac terra brevis est Stentora petenti,' pro 'Tempyra.' Et Στεντορίδα λίμνην prope Enum habet

Ænos f liberum cum Polydori tumulo, Ciconum g quondam A Dorisco incurvatur ora ad Macron Tichos centum viginti duorum mill. pass. Circa quem locum fluvius Melas, a quo sinus appellatur. Oppida: Cypsella, Bisanthe, Macron Tichos dictum, qua a Propontide ad Melanem 10 sinum inter duo maria porrectus murus k procurrentem excludit Cherronesum.

Jamque Thracia 1111 altero latere a Pontico littore incipiens, ubi Ister amnis immergitur, vel pulcherrimas in ea parte m urbes habet, Istropolin Milesiorum, Tomos, Ca-

team. Mox, pro porrectus murus, quod habent codd. Harduini et Chiffl. item Harduin. Bipont. Miller. et Franz. porrectis muris præferunt edd. vett. et Gronov.-11 Namque Thracia Gronov. et edd. vett.-12 Crunon Vet. Dalec.

NOTÆ

Herod. lib. v11. n. 58.

* Ænos] Alvos Straboni, lib. vii. p. 319. et Scylaci, pag. 26. Mela 11. 2. Eximia est Ænos, ab Ænea profugo condita. Circa Hebrum Cicones. &c. Prius idcirco Abena dictam Conon ait apud Phot. in Bibl. cod. 186. p. 453. Negant alii ab Ænea id oppidum potuisse condi. Ænum et Maroneam liberas civitates appellat Liv. lib. xxxxx. p. 495. De Polydori tumulo, Solinus, cap. 10. p. 28.

* Ciconum | Kikoras Græci vocant. Herod. lib. v11. aliique.

h Fluvius Melas] Hæc totidem verbis Pomponius 11. 2. Μέλας κόλωσς, sic appellatus, teste Oppiano Halieut. 1v. 517. quia profundissimus. Μέλας nigrum sonat. Eam ob causam Pontum Euxipum a nostris vocari crediderim, la Mer Noire. Huic sinui nomen est hodie ab Æno oppido, Golfe d' Eno. Μέλανος ποταμοῦ καὶ κόλπου meminit Herod. lib. vii. p. 405.

'Cypsella | Kúbella Ptolem. III. 11. Τὰ Κόψελα Thucyd. lib. v. p. 367. Stephano, et Appiano in Mithrid, p. 207. Cypsela Liv. lib. xxxn. p. 372. Mela 11. 2. p. 29. 'Tum Bi-Plinius.

Delph. et Var. Clas.

santhe Samiorum, et ingens aliquando Cypsela. Post locus quem Graii Μακρον Τείχος appellant, et in radice magnæ peninsulæ sedens Lysimachia.'

J Bisanthe] Βισάνθη Ptolem. 111. 11. et Plutarcho in Alcibiade, p. 211.

k Porrectus murus] Porrectus per totam Isthmi longitudinem murus a reliqua Thracia separat ingentem peninsulam, quam Thraciæ Cherronesum appellant, longissime procurrentem in mare.

1 Jamque Thracia | Vide Notas et Emend. num. 61.

m Vel pulcherrimas in ea parte] In Thracia universa. Vossius in Melam, p. 125. tres pulcherrimas invitis Mss. reponit.

Istropolin Milesiorum] A Milesiis conditam. Ίστρον πόλιν Μιλήσιοι κτίζovow. Auctor Peripli Ponti Euxini, p. xt.

o Tomos Tomi, Ovidii exilio celebrati. Unde Trist. 111. 9. 'Inde Tomos dictus locus hic, quia fertur in illo Membra soror fratris consecuisse sui.' Et Trist. IV. 10, 97. 'Cum maris Euxini positos ad læva Tomitas latinque,^p quæ antea Acervetis ^q vocabatur. Heraclean habuit, et Bizonem ^r terræ hiatu raptam: nunc habet Dionysopolin, Crunos ¹² antea ^a dictam. Alluit Ziras amnis. Totum eum tractum Scythæ Aroteres ^t cognominati ¹³ tenuere. Eorum oppida: Aphrodisias,^u Libistos, Zigere, Borcobe, Eumenia, Parthenopolis, ^v Gerania, ^v ubi Pygmæorum gens fuisse proditur, Cattuzos ¹⁴ ^x Barbari vocant,

et Chiffl.—13 Aroteres dicti Vet. Dalec. et mox, Recobe in eedem pro Borcobe.—14 Ita Chiffl. omnes codd. Harduini et Vet. Dalec. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. ques Catizes edd. vett. et Gronov.—15

NOTE

Quærere me læsi Principis ira jubet.' In Notitia Eccles. Provinciæ Scythiæ ascribitur. Nummus Caracallæ in Musee nostro Parisiensi, MHTPOH. HONTOY, TOMEGO.

- P Calatinque] Κάλατις in ipso Ponti littore, & τῆ παραλία τοῦ Πόντου, Stephanus. Scylaci, p. 26. et aliis, Κάλλατις. geminato λλ. Et in nummo Gordiani Pii, apud Patin. pag. 372. ΚΑΛΛΑΤΙΑΝΩΝ. Heracleotarum colonia dicitur Memnoni, in Bibl. Photii. cod. 324. p. 721.
- Acervetie] Mss. que antea Cerbatis. Vossius in Melam, pag. 125.
 Cerastis, a loco sacro qui Mileti
 fuit, Kepaorls appellatus, ut auctor
 Etymologici prodidit, quod ibi fixa
 arietum cornua ab Apolline fuissent.
- Bisonem] Βιζώνη, cujus pars maximo terræ motu hausta, teste Strab. lib. VII. p. 319. Pagus superfeit, Βιζώνη πολίχνιον apud auctorem Peripli Ponti Euxini, p. 12. Mela, a quo Plinius, II. 2. p. 9. 'Fuit hic Bizone: motu terræ intercidit: est portus Crunos: urbes, Dionysopolis,' &c.
- Crumos antea] Ob fontes in agro circumjacente scaturientes. Auctor Peripli, loc. cit. Διονυσόπολις πρώτον ώνομάζετο Κρουνοί, διὰ τὰς τῶν ἐγγὸς

- bodrew exploress. Eadem et Stephanus habet. In Notitia Eccles. Provinciæ Scythiæ tribuitur.
- 'Aroteres] 'Aporfipes, boc est, ara-
- " Aphrodisias] Scythim quoque accensetur a Stephano in Ponti littore: 'Αφροδισιὰς Σκυθίας, παραλία, κ. τ. λ. Notitia Eccles. antiqua, in provincia Thracime Europm, pag. 21. 'Αφροδισία. Cetera oppida, vel nomina potius Scythica, ceteris neglecta scriptoribus, ipsaque etiam Εδμάνεια, quanquam Græca appellatione gaudet.
- v Parthenopolis] Inter devicta a Lucullo oppida in hac parte terrarum ab Eutropio memoratur, lib. vr. p. 788. 'Inde multas,' inquit, 'super Pontum positas civitates aggressus est. Illic Apolioniam evertit, Calatim, Parthenopolim, Tomos, Istrum, Bizyam omnem cepit.'
- W Gerania] Γεράνεια. Solinus, cap.
 10. p. 28. 'Quondam urbem Geraniam Cattuzam barbari vocant, unde a gruibus Pygmæos ferunt pulsos. Manifestum sane in septemtrionalem plagam hyeme grues frequentissime convolare.' Factum nomen inde oppido: sunt enim αὶ γέρανοι, grues.
- z Cattuzos] Vide Notas et Emend. num. 62.

creduntque a gruibus fugatos. In ora a Dionysopoli est Odessus Milesiorum. Flumen Panysus. 15 2 Oppidum Tetranaulochus. Mons Hæmus vasto jugo procumbens in Pontum, oppidum habuit in vertice Aristæum. Nunc in ora Mesembria, Anchialum, ubi Messa fuerat. Astice regio da habuit 16 oppidum Anthium: nunc est Apollonia.

Flumen Pamisus edd. vett. ante Hardnin. Flumen Pannisus in quibusdam codd.
—16 Ita codd. Hardnini et Chiffi. item edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont.
et Franz. Astice regio. Fuit oppidum, &c. Gronov. et edd. vett. Paulo post,

.....

- 7 Odessus Milestorum] A Milesiis conditum, 'Οδησυδο κτίζουσι Μιλήσιοι, inquit Auctor Peripli Ponti Euxini, p. 12. Strabo quoque lib. VII. p. 819. Inter Calatim et Apolloniam. Caracalla nummus, apud Patin. pag. 804. ΟΔΗССΕΙΤΩΝ.
- ² Panysus] Ildrucos. Vide Notas et Emend. num. 63.
- * Tetranaulochus] Ναύλοχος idem a Strabone appellatur, loc. cit. Mesembrianorum oppidum, juxta montem Hæmum, ibi incumbentem mari. Τετραναύλοχος ei a quatergemina statione navium nomen est. Locum hic Terta non habet, etsi habere oportere censuit Hermolaus; cum sit id oppidum Thraciæ mediterraneum Ptolemæo III. 11.
- b Aristæum] Ab Aristæo Apollinis F. conditum, cum in montem Hæmum ad Bacchum ibi degentem se contulit. Diodor. Sic. Bibl. lib. 1v. p. 282.
- c Mesembria] Μεσημβρία Scylaci, p. 27. ceterisque Geographis.—'Olim Menembria quasi Menæ oppidum, ut ait Strabo, lib. vii. p. 319. 'Αγχία-λος deinde Ptolem. iii. 11. et Melæ ii. 2. Hic obiter exponendus est Indus Martialis in verbo simili, xi. 95. 'Ecce negas, jurasque milii per templa Tonantis: non credo: jura, verpe, per Anchialum.' Vel, ut alii
- libri babent, 'per Anchialem.' Cur juras, inquit, Judme Hierosolymitane, per Templum Dei? Non sic impetrabis fidem : quippe scio te nibil a templo timere, etiamsi pejeres. (Matth. xxIII. 'Væ vobis, duces cæci, qui dicitis: Quicumque juraverit PER TEMPLUM, nihil est.') Jura, Judze, Hebrzo tuo idiomate, quod ego quoque calleo. Jura, Per Deum ipsum. Utere bac formula לא־י־אל: Strangulet me Deus, si istud patravi scelus quod objicis: certe non ausis. Juras per templa Tonantis; jura. sodes, per Tonantem ipsum. Ex his Hebræis literis fictum nomen a Martiale Anchialus est; sive Anchial, Anchialis. Aiebat Scaliger, sed infelici conjectura, esse hic Anchialum ab מם־הי־אל: qnod est, ut quidem interpretatur, Certe vivit Deus. vero etiam Anchialum vates scripsisset, pro Amchialum?' Ed. sec.
- d Astice regio] Quæ Ptolemæo loc. cit. 'Αστική στρατηγία, Astica seu Urbana Præfectura, quæ ab Apollonia ad Perinthum usque pertinuit. 'Απολλωνία quoque post Mesembriam a Scylace nominatur, p. 27. Mela, loc. cit. 'Mesembria, Anchialos, et intimo in sinu (Ponti Euxini), atque ubi Pontus alterum sui flexum angulo finit magno, Apollonia.' Anthium vero 'Ανθεια Stephano dicitur: Apol-

Flumina: Panissa, Rira, Tearus, Orosines. Oppida: Thynias, Halmydessos, The Develton cum stagno, quod nunc Deultum vocatur, veteranorum: Phinopolis, juxta quam Bosporus. Ab Istri ostio ad os Ponti pass. DLv. mill. alii fecere. Agrippa adjecit Lx. Inde ad murum supra dictum centum quinquaginta: ab eo Cherronesus Cxxv. 19 mill.

Sed a Bosporo, sinus Casthenes.20 n Portus Senum: et

Panyssas, Rysas in quibusdam codd.—17 Thynnias, Almedessos Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gronov. Thynnias Salmydessos emend. Herm. Barbarus ex Stephano et Straboue.—18 Agrippa edjecti quadraginta Gronov. et al. vett.—19 Ita Editio princeps et codd. Reg. Colb. et Paris. ap. Brotier. CXXVI. edd. vett. item Gronov. Harduin. Miller. Bipont. et Franz.—20 Costhenes Franzius; Leosthenes Vet. Dalec. Gasthene Gronov. Sosthenes Harduinus in Addend. ad Ed. 1. Mox, Portus Ceron Tolet.

NOTÆ

lonia Milesiorum Rhodiorumque colonia.

- e Panissa, Rira] Mss. R. 1. 2. Colb. 1. 2. &c. Panyssas, Rysas. Panysum, credo, adhuc intelligit, de quo proxime antea dictum est.
- f Tearus] Téapos Herod, lib. 1v. n. 90, ubi de eo amne multa.
- ε Thysias] Θυνιάς Græcis, in Astice præfectura, prope Apolloniam et Halmydesson. Scymnus Chius, p. 80. Θυνιάς Τῆς 'Αστικής Θράκης ὑπάρχους' ἐσχάτη, Μεθ' ἡν πόλις ἐστὶν σύνορος ἡ 'Απολλωνία. Ετ auctor Peripli Ponti Euxini, p. 14. Θυνιάς εὐλίμενος ἄκρὸ τῆς 'Αστικής Θράκης ὑπάρχουσα' ἀπὸ δὲ Θυνιάδος εἰς 'Αλμυδησσόν, κ. τ. λ. Describit hujus oræ oppida Ovid. Trist. 1. 9. 35.
- h Halmydessos] 'Αλμυδησσός plerisque Græcorum: Herodoto lib. Iv. n. 90. et Stephano, Ζαλμυδησσός.
- 1 Veteranorum] Subintellige, colonia. Ptolem. lib. 111. 13. in mediterranels Thraciæ civitatibus, Δωθελτος κολωνία. Caracallæ nummus, apud Patin, p. 301. et Manææ, p. 343.

- COL. FL. PAC. DEVLT. 'Colonis Flavia Pacensis Deulton,' non 'Pacifera,' ut Patinus interpretatur. Ad Panysum amnem. In Novella Leonis, Δέβελτος.
- j Phinopolis] Φυόπολις, πόλις πρὸς τῷ Πόντψ Stephano, et Ptolem. III. 11. in ipso ore Ponti.
- k Adjecit LX.] Ita Mss. at editi XL.
 - 1 Ad murum] Μακρον τείχος.
- m CXXV. [CXXVI.] Hoc est, a muro longo procurrit in mare Cherronesus, per CXXVI. millia passuum, quæ Cherronesi longitudo est. In Mss. R. 1, 2, Colb. 1, 2, Paris. CXXV.
- a Casthenes] 'Ita constanter libri omnes, Casthenes. Nos olim cum eraditis viris Lasthenes suspicabamur satius fore, ut esset pro Λεωσθένις, vel Λεωσθένις. Sosthenes rescribere contra fidem codicum Mss. non audemus: tametsi meminit portus Sosthenii prope Byzantium Nicephorus CP. in historiæ breviario, ad annum DCCXVII. 'Q δὲ λοιπὸς ἄπας στόλος τξ

alter, qui Mulierum cognominatur. Promontorium Chrysoceras,° in quo oppidum Byzantium liberæ conditionis, antea Lygos ^{21 p} dictum. Abest ^q a Dyrrhachio septingentis undecim millibus pass. Tantum patet longitudo terrarum inter Adriaticum mare et Propontidem. Amnes: Bathynias, Pydaras, sive Atyras. Oppida, Selymbria, Perinthus tatitudine cc. pedum ^{23 u} continenti annexa. Intus Bizya, ^{24 v}

Portus Serium Pintian.—21 Longos Vet. Dalec.—22 Pidaras et Atyras, sive Thydas in eodem.—23 'Ita bene omnes codd. et Editio princeps. Male recentiores editiones, ducentorum passuum.' Brotier.—24 Byzia Gronov.—25

NOTÆ

Θρακικώ προσπλεύσας Βοσπόρω, τώ λιμένι τφ καλουμένφ Ζωσθενείω προσορμίζεται, καὶ αὐτοῦ διεχείμαζεν. naves ad Thracium Bosporum advectæ ad Sosthenium portum applicant, et ibidem hyemunt. Extat et in Anthologia Græca, Iv. 25. Leontii Scholastici Epigramma in imaginem saltatricis stantis in Sosthenio: Λεοντίου Σχολαστικοῦ els elκόνα δρχηστρίδοs Ισταμένης έν τῷ Ξωσθενίφ. Εἰμὶ μέν Έλλαδίη Βυζαντιάς, ενθάδε δ' έστην Ήχι χοροστασίην είαρι δήμος άγει Όππόθι πορθμώ γαία μερίζεται άμφότεραι γάρ Αντυγες δρχηθμούς ήνεσαν ήμετέρους. Helladie dicor Byzantia: visor ibidem Suevit ubi populus ducere vere choros: Terrarum facit æquor ubi divortia: quippe Laudabat numeros orbis uterque meos.' Ed. sec.

1

.L

į

G

- Chrysoceras] Χρυσοῦ κέρατος promontorium, hoc est aurei cornus, de quo ix. 20. Plinium Solinus cap. 10. p. 28. et Capella lib. vi. cap. de Thracia p. 212. de more transcribunt: et Missi Theodosii, quorum verba recitabimus in Notis et Emend. num. 64.
- P Antea Lygos] Vide Notas et E-mend. num. 64.
 - 4 Abest] Ita Solinus, et Martianus.

locis cit.

- ^r Bathynias] Baθυνίαs pariter et 'Αθόραs, inter Byzantium et Selymbriam, apud Ptolem. 111. 11. 'Αθόραs quoque Stephano memoratur.
- Selymbria] Σηλυμβρία Stephano: a Selye sic appellata: Βρία enim, inquit, Thracibns oppidum sonat: ut Selymbria, vel Σηλυβρία, (sic enim Ptolemæus scribit, loc.cit.) sit quasi Selyos oppidum. De vi vocis Βρία eadem tradidere Strab. lib. vii. p. 319. et Nicol. Damasc. in Excerpt, p. 494.
- ^t Perinthus] Eadem Heraclea Thraciæ Perinthus cognominata. Sozomenus IV. 7. Hypatisnum Heracleæ Perinthi Episcopum vocat. Procop. lib. IV. de Ædif. Justin. vicinam Byzantio Heracleam Perinthum, ^tΗράκλαιαν Πέρωθον, olim Provinciæ Europæ metropolin ait foisse: tunc vero locum post Constantinopolim proximum obtinere. Hodie Pastivo.
- " CC. pedum [passuum] Mss. omnes, CC. pedum.
- v Intus Bizya] In Astice regione sive præfectura, arx regum Astarum. Stephanus: Βιζύη, πόλις Θράκης, τὸ τῶν ᾿Αστῶν βασίλειον. Ηπα a Plinio Solinus exscripsit, cap. 10. p. 28.

arx regum Thraciæ, a Terei v nefasto crimine invisa hirundinibus. Regio Cænica, colonia Flaviopolis, ubi antea Zela oppidum s vocabatur. Et a Bizya quinquaginta millia passuum Apros colonia, quæ a Philippis abest centum octoginta octo mill. pass. At in ora amnis Erginus: 6 oppidum fuit Ganos: descritur et Lysimachia jam in Cherroneso.

Alius namque c ibi Isthmos angustia simili est, r eodem nomine, et pari latitudine. Illustrant duæ urbes utrimque littora, quæ haud dissimili modo d tenuere, Pactye 28 a Pro-

Voc. oppidum deest in cod. Dalec.—26 Eginus margo edd. Dalec. et Gronov. Mox, Vet. Dalec. oppidum Ganos. Fuisse fertur et Lysimachia in, &c.—27 Chiffl. similis est.—28 Pactiæ Gronov. Mox, Vet. Dalec. sinu. Hæ ex, &c.—

- "A Terei] Nota fabula, de qua consulendus Ovid. Metam. vr. 647. maxime vero Hyginus, fab. 45. 'Philomela.' Vide Notas et Emend. num. 65. Neque nullo habenda in pretio, quæ de hac re tota habet Aldronandus Ornithol. xvii. 6. p. 684. ubi hunc locum aversari hirundines putat, ob eam potius causam, quod Boreæ magis violentiæ pateat: cujus venti flatum perhorrescere id avium genus constat.
- * Canica] Ubi Cæni incolæ appellati, vel Cænici, de quibus dictum est initio bujus capitis.
- y Flaviopolis] Colonia quoque dicitur, loc. cit. Et in Thes. Goltzii, pag. 239. Nummus Titi Imp. Col. Flaviopolis.
- * Apros colonia] Ptolemæo, inter nrbes Thraciæ mediterraneas, "Απρος κολώνια. Et Stephano, "Απρος, et in Notitia Eccles. p. 21.
- Erginus] Meminit hvjus amnis Mela 11. 2.
- b Fuit Games] Hoc est, defecti jam Ganos: deficit vero et Lysimachia, quæ in Cherroneso est: hujus enim,

- ut nondum dirutæ ac deletæ meminit Plinio recentior Ptolemæus 111. 11. Λυσιμαχία. Instauratam denuo ex Notitia Antiqua colligimus: nam in Provincia Thraciæ Europæ, pag. 21. Γάνος censetur. Γᾶνος vero (sic enim habent Mss. non Gonos:) Scylaci memoratur inter Thraciæ oppida, pag. 27. Γάνος juxta Bisanthen apud Xenoph. de Exped. Cyri, lib. v11. p. 411.
- c Alius namque] Hinc Cherronesi descriptionem auspicatur. Alteram ait esse in Cherronesi angustiis Isthmon Corinthiaco similem et nomine, Isthmos enim appellatur: et latitudine pari, intervallo nempe quinque millium passuum, ut dictum est cap. 5. Transcribit hæc Solinus ilsdem fere verbis, cap. 10. p. 28.
- d Haud dissimiti modo] Ut Corinthiacarum augustiarum termini sunt Lecheæ hinc, illinc Cenchreæ, sic Propontidi Pactye, Melani sinni Cardia insidet, Isthmique latera duo obsident.
- Pactye] Marrón Pausan. lib.• 1. p. 19. ceterisque Geographis. Kapbia

pontide, Cardia a Melane sinu, hæc ex facie loci f nomine accepto: utræque g comprehensæ postea Lysimachia quinque mill. pass. a Longis muris. Cherronesos a Propontide habuit Tiristasin, h Crithotem: Cissam f flumini Ægos 29 appositam: nunc habet a colonia Apro XXII. mill. passuum, Resiston ex adverso coloniæ Parianæ. Et Hellespontus, septem (ut diximus) stadiis Europam ab Asia dividens, quatuor inter se 30 contrarias urbes habet, in Europa Calli-

29 Cissam et firmini Ægo Vet. Dalec. Mox, alius codex ap. Dalec. munc a colonia, omisso habet. Deinde, pro XXII. quod omnes codd. exhibent, XXXII. legitur in edd. vett. et Gronov.—30 Ita codd. Harduini, Chiffl. et Dalectem edd. Harduin. 1. 2. quatuor illic inter se edd. vett. cum Bipont. et Frans.

NOTE

quoque eidem, p. 17. De utraque Strab. lib. v11. p. 88 k

H.

27

(T.

٤,

ı

血症

h

3

8

þ

į

ø

*

ø

ı

ß

- ' Ex facie loci] Quod in cordis faciem sita sit, inquit Solinus, loc. cit. dicta Cardia est. Alias bujus appellationis causas Stephanus affert, verbo Kaodia.
- s Útræque] Cam eversa deletaque Cardia, pro ea Lysimachiam, de qua jam dictum est, condidit Lysimachus, ut Pausanias refert, lib. 1. p. 17. Pactyen similiter exhaustam vicinitate Lysimachiæ Plinius quoque nune auctor est. Ανσιμαχία fuit in Cherroneso, a Longo Muro, quinque millibus passuum, quanta ipsius Isthmi longitudo est, dissita.
- h Tiristasin] Teiploraous Scylaci, p. 27.
- Crithoten] Κριθωτή Scymno Chio, p. 29. urbs Cherronesi Hellanico, apud Harpocrat. p. 178. Scylaci loc. cit. Κρηθωτή.
- J Cissam] Crissam, vel Cressam potius, juxta aliud oppidam, cui Ægos fluminis nomen fuit, positam: quo de oppido egimus pluribus, 11. 59. Scylax, in Periplo, p. 27. hæc oppida sic enumerat: ἐντὸς δὲ Αἰγὸς ποταμὸς, Κρήσσα, Κρώθτη, Πακτύη. Que omnia Plinius interiisse significat.—

- 'Nummus est perrarus ex mre mediocri, in cimelio P. Chamillart, cujus nummi pars antica Cereris caput
 exhibet, canistro frugibus pleno onustum: in altera superficie scriptum
 est, literis mattem Alexandri M. referentibus AITOHO. hoc est, Alyomoraurriar: cum effigie capra, qua Grace est alt, alyos, unde urbi nomen.'
 Ed. sec.
- k XXII. mill.] Ita Mss. forte pro XXV. Nam ab Apro Resiston distare xxvi. mill. pass. auctor est Antoninus, quem unum ex omnibus seriptoribus invenio hujus oppidi fecisse mentionem, in itinere ab Apollonia per Macedoniam usque Constantinopolim. Nam quod Rhædeston Ptolemæi existimat Pintianus locum hic habere oportere, errat sane graviter, cum Rhædestos extra Cherronesum sit, ac pro ipsa Bisanthe habeatur; Resistos in meditullio regionis sit posita.
 - 1 Pariana De qua v. 40.
- m Et Hellespontue] Solin. cap. 10. pag. 28. Hodie, le Détroit de Gallipoli.
- " Ut diximus] Lib. II. cap. 92. Stadia septem sunt passus DCCCLXXV. Consentit Strabo, lib. II.

polin o et Seston, et in Asia Lampsacum et Abydon. Dein promontorium Cherronesi Mastusia o adversum Sigeo: cu-jus in fronte obliqua Cynossema, ita appellatur Hecubæ tumulus, statio Achæorum. Turris et delubrum Protesilai. Et in extrema Cherronesi fronte, quæ vocatur Æolium, oppidum Elæus. Dein petenti Melanem sinum portus Cœlos, et Panhormus, et supra dicta Cardia. Tertius Europæ sinus ad hunc modum clauditur. Montes extra prædictos Thraciæ Edonus, Gigemoros, Meritus, Melamphyllos. Flumina in Hebrum cadentia, Bargus, Suemus. Macedoniæ, Thraciæ, Hellesponti longitudo est 32 supra dicta. Quidam septingentorum viginti millium faciunt. Latitudo cclxxxxiv. 33 millium est.

-31 Ita Chiffl. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Melarphyllon edd. vett. et Gronov.—32 Ita Chiffl. cum edd. Hardnin. Miller. Bipont. et Franz. 70 est non habetur in edd. ante Hardnin.—33 Gronov. et edd.

......

- ° Callipolin] Hodieque Callipoli, freto nomen dedit. ∑noròs Straboni præcipua urbium dicitur, quæ sunt in Cherroneso, Abydo opposita, quæ in Asiæ littore est, lib. XIII. pag. 591.
- P Mastusia] Μαστουσία ἄκρα, Ptolem. 111. 12. Hic rursum Solinus cap. 10. pag. 28. et Capella lib. v1. cap. de Thracia, p. 212. Plinium de more transcribunt.
- q Cynossema] Kurbs σήμα. Mela 11. 2. 'Est Cynossema, tumulus Hecubæ, sive ex figura canis, in quam conversa traditur, sive ex fortuna in quam deciderat, humili nomine accepto.' Pollux v. 5. non Hecubæ, sed insignis cujuspiam canis sepulcrum eo nomine indigitari ait. Vide Ovid. Met. XIII. 569.
- r Protesilai] Mela, loc. cit. 'Sunt Protesilai ossa consecrata delubro.'
- · Æolium] Stephanus, ex Theopompo: Αλόλιον, της Θράκης Χερφονήσου

- πόλις, Thracicæ Cherronesi oppidum,
- ^t Elæus] Έλαιοῦς apud Ptolem. III. 12. et Harpocr. pag. 98. Straboni, lib. VII. pag. 331. Έλεοῦς, et Scylaci, pag. 27. Elæunta in Cherroneso agnoscit etiam Livius lib. XXXI. pag. 372.
- ^u Colos] Κοίλος λιμήν. Mela 11. 2. 'Est et portus Cœlos, Atheniensibus et Lacedæmoniis navali acie decernentibus, Laconicæ classis signatus excidio.'
- v Pankormus] Portum hæc vox sonat omnibus navibus excipiendis aptum: πάνορμος.
- * Extra prædictes] Hoc est, præter Hæmum, Rhodopen, Pangæum.
- * Edonus] Pars Hæmi, Edonis Thraciæ populis vicina.
- 7 Suemus] Colb. 1. Syrmus, Colb. 2. Sermus.
- ² Supra dicta] Hoc ipso cap. nbi Byzantium dixit abesse a Dyrrhachio, septingentis undecim millibus pas-

Ægæo mari nomen dedit scopulus inter Tenum et Chium 34 b verius, quam insula, Æx nomine a specie capræ, quæ ita Græcis appellatur, repente e medio 35 mari exsiliens. Cernunt eum a dextra parte Andrum navigantes ab Achaia, dirum ac pestiferum. Ægæi pars Myrtoo datur: appellatur 36 ab insula parva, quæ cernitur Macedoniam a Geræsto petentibus, haud procul Eubœæ Carysto. Romani omnia hæc maria duobus nominibus appellant: Macedonicum, quacumque 37 Macedoniam aut Thraciam attingit: Graciense, qua Græciam alluit. Nam Græci et Ionium dividunt in Siculum, ac Creticum, ab insulis. Item Icarium, quod est inter Samum et Myconum. Cetera nomina sinus dedere, quos diximus. Et maria quidem gentesque in tertio Europæ sinu ad hunc modum se habent.

vett. CCCLXXXIII.—34 Ita Tolet, Salmant. omnes codd. Hardnini et Dalec. item edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. inter Tenedum et Chium Gronov. et edd. vett.—35 Edd. vett. et Gronov. in medio; codd. Chiffl. Hardnini et Salmasii, item edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. e medio.—36 Myrtoum appellatur Vet. Dalec. Mox, Geresto Gronov. Paulo post, in eadem ed. Charysto.—37 Ita codd. Hardnin et Chiffl. item edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. quodcumque edd. vett. ante Hardninum.—38 Vet. Dalec. Myconem.

·····

NOTÆ

suum. Missi Theodosii: 'Macedonia, Thracia, Hellespontus, et pars sinistrior Ponti. Hæc finientur ab oriente, mari Pontico: ab occidente, desertis Dardaniæ: (Candaviæ, credo, volure dicere, de quibus actum est 111. 26.) a septemtrione, flumine Istro. Patent in longitudinem, M. passuum DCCXX. in latitudinem CCCLXXXI. juxta Plinium Secundum in eodem.'

Ŀ

٠.

1)

::

ŀ

1

Ŀ

- CCLXXXIV.] Ita Mss. omnes : editi, CCCLXXXIII. Nisi Theod. CCCLXXXI.
- b Inter Tenum et Chium] Vide No-
- e Ru nomine] At, quæ vox capram sonat. Plinio astipulatur Apollogii

Scholiastes, ad Argon. I. 831. Τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, ἐκλήθη ἀπὸ νήσου Αἰγῶν
καλουμένης. Aliter Festus: 'Ægæum
mare appellatur, quod crebræ in eo
sint insulæ, ut procul aspicientibus
species Caprarum videantur: sive,
quod in eo Ægæa Amazonum regina
perierit: sive quod in eo Ægæus pater
Thesei se præcipitaverit.' Suidas ab
Ægeo Thesei patre appellationis causam petit. Vide Eustath. in Iliad. B.
41.

d Myrtoo datur] Hoc est, Ægæi pars quædam est Myrtoum mare.

• Gerasto] Eubœæ sunt hæc oppida, de quibus cap. 21.

Quos diximus] Ut Corinthiacus, Saronicus, Laconicus, ceterique. XIX. (XII.) Insulæ autem ex adverso Thesprotiæ, Corcyra 1ª a Buthroto duodecim millia passuum: eadem ab Acrocerauniis quinquaginta mill. cum urbe ejusdem nominis Corcyra, liberæ civitatis, et oppido Cassiope, e temploque Cassii Jovis, passuum nonaginta septem millia in longitudinem patens: Homero dicta Scheria et Phæacia, Callimacho etiam Drepane. Circa eam aliquot, sed ad Italiam vergens Thoronos: ad Leucadiam Paxœ duæ quinque m. discretæ a Corcyra. Nec procul ab iis ante Corcyram Ericusa, Marathe, Elaphusa, Malthace, Tra-

CAP. XIX. 1 Thespretia, a Buthroto ex codd. emend. Harduinus, eumque secuti Miller. Bipont. et Franz. T. Corcyra a Buthroto Ed. pr. Venett. alizque edd. ante Harduin.idque revocavit Brotier. Paulo post, libera conditionis Cujac. Obss. x. 35. ut et postea. Mox, pro Cassiope, Strabo et Steph. Cassope. Deinde Cassiopai Jovis margo edd. Dalec. et Gronov.—2 Paxa edd. vett. Paxoa Vet. Dalec.—3 Marate Gronov. et edd. vett.—4 Pytionia in iisdem.

- Corcyra] Corfu, ab arce qua Ko-ρυφά apud Nicetam, lib. 111. ἀπὸ τῆς κορυφῆς, est enim in loco perquam edito.
- b Libera civitatis] Ita libri omnes: hoc est, cujus cives liberæ conditionis sunt. Refert Strabo lib. v11. p. 329. venisse in paræmiam sane perridiculam Corcyræorum libertatem: ὑπὸ Ῥωμαίων ἐλευθερωθεῖσα, inquit, οἰκ ἀπρνέθη: ἀλλ' ἀπὶ λοιδορία, παροιμίων ἔλαβεν. Ἐλευθέρα Κόρκυρα, χές ὅπου θέλεις.
- ^c Cassiope] Gellio x1x. 1. p. 1051.
 ^c Cassopeia. Hodie S. Maria di Cassope. A Jeve Cassio nomen ille portus accepit, Kaoviov δπη, ceu Cassii Jovis foramen. Meminit ejus fani Sueton. in Nerone; cap. 22. In Nummis quos refert Andreas Marmora Hist. Corcyr. lib. 1. ex una parte KOPKTPAIΩN, ex aversa, ZETC KACIOC.—'Nummi sunt ii ficti, vel adulterini. Ed. sec.
- d Homero] Odyss. E. 34. Αχερίην δρίβωλον Ικοιτο Φαιήκων δε γαΐαν, Ubi

- Didymus Scholiastes: Ξχερία ἐκαλαῖτο ἡ νῆσος τῶν Φαιάκων, τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἐκλήθη Κόρκυρα: τὸ δὲ ἀρχαιότατον ἐκαλαῖτο Δρεπάνη. Scheriam et Drepanen Stephanus quoque appellat. Cur Drepane sit vocata, varias causas affert Scholiastes Apollon. ad Argon. 1v. 983. ex Aristotele et Timmeo petitas.
- Thoronos] Hodie, Isola Melere. Vide Notas et Emend. nnm. 67.
- ' Para dua] Iláfo: Dioni lib. L. p. 546. Ilafo! Polybio lib. 11. p. 136. Hodie Paro et Antiparo. Leucadia est Loucada, ut diximus cap. 2.
- ε Ericusa] Nomine proprio nune em carent. Έρικοῦσα νῆσος nota etiam Ptolemmo 111. 14. Μαράθη, Έλαφοῦσα, Μαλθάκη, Τραχεῖα Πετικοία, vel Πιθικοία, Ταραχία, cateris scriptoribus incognitus. Πτυχία Stephano memoratur, prope Corcyram, παρά τῆ Καρκόρα. Pre Μαράθη rectins forte Μαράθουσα, a femiculis, ut ab erice 'Ericusa.' Et pro Turachis forsan Ταριχείαι vel Ταρίχειαι, a cetariis, et ab iis

chie, Pythionia, Ptychia, Tarachie. Et a Phalacro b Corcyræ promontorio scopulus, in quem mutatam Ulyssis navem a simili specie fabula est. Ante Leucimnam, Sybota. Inter Leucadiam autem et Achaiam permultæ, quarum Teleboides eædemque Taphiæ, ab incolis ante Leucadiam appellantur, Taphias, Oxiæ, Prinoëssa, et ante Ætoliam Echinades, Ægialia, Cotonis, Thyatira, Geoaris, Dionysia, Cyrnus, Chalcis, Pinara, Mystus.

Ante eas in alto Cephalenia," Zacynthus, utraque libera:

Mox, Tarachia. Et a Phalarie, &c. Chiffi.—5 Ante Leucadiam Sybota edd. vett. et Gronov.—6 Taphiæ ab incolis appellantur. Ante Leucadiam Thaphias (Taphiasis cod. Dalec.) Syarna Oxiæ, Princëssa: et ante Ætoliam, &c. Pintian. eademque Taphiæ Princëssa: et ante, &c. edd. vett. et Gronov. eademque T. Zapiotis, Arnoxiæ Princëssa: et ante, &c. Chiffi. Mox, Nystrus pro

NOTE

qui illic condirentur piscibus.

],

X

1.3

ı.

1

Ŧ

1

10

كلو

ø

4

ş i

3

.

ø

ø

h Phalacro] Ptolem. III. 14. et ex Artemidoro Stephanus, Фалакров, дкротпров Керкбраз.

1 Ante Leucismam] Λείκημνα δίερα Corcyræ premontorium orientale est, Ptolemæo loc. cit. Hodle Cabe Bianco. Contra id promontorium Δόβοτα νήσος Straboni lib. vii. p. 324. et Stephano. Vide Notas et Emend. num. 68.

J Teleboides eædemque] Quare totas illo numerus insularum, qui sequitur, Echiuadibus etiam comprebensis, Teleboum ditio appellata, contributaque Acarnanise est, que in continente ex adverso objacet. Stephanus : Τηλεβοίτ, μοίρα τῆς 'Ακαρνανίας, η πρότερον Ταφίων εκαλείτο. Scholiast. Apoll. ad Argon. 1. 750. Τηλεβόαι, οἱ Τάφιοι. Tzetzes in Lycophr. vs. 134. Τηλεβόαι και Τάφιοι, oi de rais Exceden encous. Telebone appellati, inquit Eustath. in Odyss. A. quod boves furto sublatos procul abigerent: διότι ληϊζόμενοι τήλε τές βόας ἀπήγου.

La Taphias] E Teleboidibus, Ta-

phiisve insulis, hæ tres ante Leucadiam jacent: ceteræ ante Ætollam, etsi Teleboidibus pariter accensendæ, communiore vocabulo Echinades appellantur. Tapids a Cephalenia distat omnino stadiis XXX. auctore Stephano. Tápos est Scholiastæ Apoll. loc. cit. aliisque. Tapios Straboni lib. X. p. 456. Sequuntur 'Oţeciu et Πρωτάσσσα. 'Oţeciu, hoc est, acutarum, meminit Stephanus, verbo 'Apriura. Eædem @oal appellatæ ab Homero Strabone teste, lib. X. pag. 458.

1 Echinades] Deserto insulæ, quarum pleræque annexo jam continenti, aggerente limum Acheloo amne, ut ait Strab. lib. x. p. 458. et Thucyd. lib. 11. p. 170. Cetero fere sine nomine, proster quinque, quibus est commune vocabulum, Corrolari. Exercites inquo: riforo, Scylaci, p. 18. Nobis, les Cursolaires.

= Egialia, &c.] Vide Notas et Emend. num. 69.

² Cephalenia | Cefalogna : Zaoyuthus, Zante. Ithaca, Dulichium, Same, Crocylea. A Paxo Cephalenia, quondam Melæna dicta, undecim millibus pass. abest, circuitu patet xciii. Same diruta a Romanis, adhuc tamen oppida tria habet. Inter hanc et Achaiam, cum oppido magnifica tet fertilitate præcipua, Zacynthus, aliquando appellata Hyrie, Cephaleniæ a meridiana parte xxv.

....

Mystus cod. Dalec.—7 'Sic legendum: Ante eas in alto Cephalenia, qua et ab oppido dicta: Zachynthus, utraque libera Ithaca, Dulichium; Crocylea, Paxos, Corcyra quondam Melæna dicta. In Cephalenia Same diruta a Romanis.' Dalec. utræque libera edd. ante Harduin. 'Circuitu patet XCIII.] Ita Ms. Reg. 1. In Ms. Laet, XCI. In editione principe, LXXXIV. Pessime Mss. Reg. 2. 5. et recentiores editiones, XLIV. Errat quoque Strabo lib. x. pag. 456. cum ait ambitum Cephaleniæ esse stadiorum prope ccc. id est xxxvii. M. D. pass. Majorem numerum sum secutus, qui veritati propior est. Incolæ asseverant hanc insulam circuitu patere cLx. mill. Cl. Galland, Voyage Ms. du Levant. Attendendum semper brevius esse recentiorum Græcorum milliarium, quam fuit Romanorum.' Brotier. Crocylea, Paxos, Cephelenia, &c. edd. ante Har-

- Ithaca] Ulysse alumno inclyta.
 Nunc Thiachi: Nautis, Cefalogna piccola.
- P Dulichium, Same] Virgilium sequitur scribentem, 'Dulichium, Sameque, et Neritos ardua Saxis.' Et Pomponium Melam 11. 7. p. 44. cui Dulichium, Cephalenia, Neritos, Same, diversæ sunt insulæ. Præivit illis Homerus, qui Σάμον insulam vocat Iliad. B. 141. quam ipsam esse Cephaleniam a quibusdam existimatum Eustathius ibidem refert, p. 407. Errare Hesychius videtur, qui Δουλίχων πόλω Κεφαλληνίας vocet.
- numero, apud Homer. Iliad. B. 632. Of β' 1θάκην είχον, καὶ Νήρετον είνοσίφωλον, Καὶ Κροκύλει ἐνέμωντο, καὶ Αἰγίλιτα τρηχεῖαν. Ut Ithacam, sic etiam Crocylea apud Homerum insulæ nomen esse visum est Plinio: Stephano quoque, ex Thucydide, quem intellexisse non videtur: est enim Crocylion Thucydidi Ætoliæ oppidum, non insula. Contra vero Straboni lib. viii. p. 376. Crocylia Homeri oppi-

- dum esse Acarnaniæ continentis existimatum est. Heracleon vero apud Stephan, verbo Κροκόλειον, quadrifariam divisa Ithaca, tertiam ejus partem Crocylion appellavit. Vide Notas et Emend. num. 70.
- r Patet XCIII. [XLIV.] R. 1. XLIII. Straboni lib. x. p. 456. Cephaleniæ ambitus est stadiorum prope ccc. hoc est, XXXVII. M. D. pass.
- ^a Oppida tria] Cum olim haberet quaterna: unde Terράπολις Eustathio, p. 307. et Straboni, p. 455. appellata est. Horum quatuor oppidorum cives a Livio nominantur Nesiotæ, Cranonii, Pallenses, Samei, lib. xxxviii. p. 477. atque ita fere a Thucyd. lib. II. p. 119. Direpta Same a Romanis, M. Fulvio Cos. Imperatore, Samæos omnes sub corona venisse, idem est auctor, p. 478. Contigit hæc clades anno U. C. DLXV.
- ¹ Cum oppido magnifica] Libentius agnoverim cum oppido magnifico, vel oppido magnifica.
 - " Appellata Hyrie] Vide Notas et

millia ⁸ v abest. Mons Elatus v ibi nobilis. Ipsa circuitu colligit XXXV. millia.⁹ Ab ea Ithaca XV. millia ¹⁰ distat, in qua mons Neritus.^x Tota vero circuitu patet XXV. mill.^y pass. Ab ea Araxum Peloponnesi promontorium XII. millia pass. Ante hanc in alto Asteris, Prote: ante Zacynthum XXXV. mill. pass. in Eurum ventum Strophades duæ, ab aliis Plotæ dictæ. Ante Cephaleniam Letoia.^c Ante Pylum tres Sphagiæ: det totidem ante Messenen Œnussæ.¹¹

In Asinæo sinu, tres Thyrides : fin Laconico, Teganusa,

duin.—8 Ita codd. Harduini et Chiffl. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bl-pont. et Franz. cum antea legeretur XXII. millia.—9 Ita Regg. Brot. 1. 2. cod. Dalec. et Editio princeps. Vulgatæ edd. ante Brotier exhibent XXXVI. millia.—10 Ita codd. Harduini, Chiffl. et Dalec. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. XII. millia edd. vett.—11 Vet. Dalec. totidem in la-

NOTÆ

Emend. num. 71.

.

П

.

d

15

í

* XXV. millia] Strabo lib. x. p. 458. stadiis Lx. tautum insulæ ambitum circumscribit, quæ sunt VII. M. D. pass. Sed manifesto errore.

Mons Elatus] Ab abietibus inditum monti nomen: cui monti nunc arx præcipua cum oppido insidet.

- * Mons Neritus] Homer. Iliad. B. 632. proxime a nobis citato: quem ad locum Eustathius, p. 307. Νήριτον, inquit, δρος ἐστὶν ἐπιφανὲς ἐν Ἰθάκη.
- J Patet XXV. mill.] Dissidet rursum a Strabone, qui Ithacæ ambitum stadia colligere LXXX. ait, hoc est, X. mill. pass.
 - 2 Araxum] De quo cap. 6.
- * Ante hane] Ante Ithacam. 'Αστερίs Homero nota, Odyss. Δ. 484. Stephano, Πρωτή, insula prope Sphagiam et Pylum. Prote nunc Prodeno dicitur.
- b Strophades] Hodie Strofadi et Strivali. Olim Στροφάδες, quasi ex circumagi aliquando, ac circumverti visæ fuerint: et Πλωταί, ut Mela ait 11.7, sive fluctuantes. Στροφάδες νη-

- σοι πρὸς τῷ Ζακύνθφ, Steph. Antoninus in Itiner. Marit. et Strophadas eas et Plotas vocat.
- ் Letoia] Ptolemæo III. 14. Aன்ல்க
- A Sphagiæ] Quarum maxima Σφαγία et Σφακτηρία dicta, Pausaniæ lib.

 111. p. 167. et Straboni lib. v111. pag.

 859. προσκειμένη πλησίον τοῦ Πόλου.

 Hodie Sapienza: reliquæ scopulis,
 quam insulis propiores.
- Enussa Obrora: Pausanie lib.

 1v. p. 282. Harum maxime Caprera

 nomen est: ceteræ, scopuli. A vini
 fertilitate vetus petita appellatio est.
- Thyrides | Ouples Strab. lib. VIII. p. 360. in Asinæo pariter sinu. Nunc Venetico communi nomenclatione eæ appellantur, a promontorio Acrita, quod in continenti objacet, Capo Venetico. De Asinæo sinu diximus c. 7.
- s Teganusa] Θηγανούσα Pausaniæ, loc. cit. Nunc Isola di Cervi. Κάθων haud procul Cytheris Stephano: nunc sine nomine. Κύθηρα denique omnium maxima, ante Tænarum promontorium, Straboni lib. viii. p. 363.

Cothon, Cythera ¹² cum oppido, antea Porphyris appellata. Hæc sita est ^h a Maleæ promontorio v. millia ¹³ pass. ancipiti propter angustias ibi navium ambitu. In Argolico, Pityusa, ⁱ Irine, Ephyre: contra Hermionium agrum Tiparenus, ^j Aperopia, ¹⁴ Colonis, Aristera: contra Trœzenium Calauria, ^k quingentos passus distans: ¹ Plateis, ^m Belbina, Lasia, Baucidias. Contra Epidaurum, Cecryphalos, ⁿ Pityonesos ¹⁵ o vi. millibus passuum a continente. Ab hac Ægina ^p liberæ conditionis xvi. millia pass. cujus xix. mill. pass. ¹⁶ præternavigatio est. Eadem autem a Piræeo Athe-

tere Septentrionali: dextera in Messenen Enussa.—12 Cynthera Gronov.—13 Ita edd. vett. et Gronov. V. millibus Harduin. Miller. Bipont. et Franz.—14 Eperopia Chiffi. Epiropia edd. vett. et Gronov. Mox, quinquaginta millia pass. distans a Platæis Vet. Dalec. distans Platæis Gronov. Deinde, pro Belbina Chiffi. Bellina.—15 Sitionnesos Vet. Dalec.—16 Ita Regg. Brot. 1. 2. et Editio princeps. XVII. millibus pass. cujus XX. mill. pass. edd. vett. item Gronov. Harduin. 1. 2. 8. Miller. Bipont. et Franz. XVII. millibus pass. cujus

NOTE

nunc Cérigo. Olim etiam Πορφορίς Solino cap. 11. p. 29. et Πορφόρουσσα dicta Eustathio in Dionys. vs. 500. p. 71. a copia que ibi est, præstantiaque purpurarum.

h Hæc sita est] Solinus cap. 11. p. 29.

- i Pityusa] Hoc est, pinaria, nervouoa, a pinuum copia. 'Iphn deinde
 sit, an Elphn, quo nomine et ipsam
 Calauriam, quo haud procul hine
 abest, invenio nominatam apud Plutarch. in Qumet. Greec. pag. 295. obscurum est. 'Epópn Stephano inter
 insulas haud procul Melo memoratur.
 Tres illm mihi esse videntur, quas hodie nautm appellant, Falienera, Caravi. Bella pela.
- J Tiparesus] De Tipareno, et Colonide, ceteri silent. 'Απεροπία et 'Αριστεράς Pausaniæ memorantur lib. II. p. 150. Hæc etiamnum Aristeri nomen habet.
- k Calauria] Kalaupua Stephano,

Mela II. 7. 'Calauria inter ignobiles, alias leto Demosthenis nobilis.'

- ¹ Quingentos passus distans] Ab agro Træzenio. Vide Notas et Emend. num. 72.
- Plateis] Ex his sola Belbina Scylaci nota, pag. 19. Κατά δὲ τὸ Δκόλλαιος ἀκρατήριον τῆς Τροιζηνίας ἐστὶ νῆσος Βέλβανα, καὶ πόλις, contra Scylleum Træzenii agri promontorium. Straboni quoque lib. viii. pag. 375. et Stephano.
- n Cecryphalos] Κεκρυφαλία Aristidi, apud Photium in Bibl. cod. 246. pag. 1221. prope Æginam: hodie Schilla. Diodoro quoque Bibl. lib. xI. p. 59. et Thucyd. lib. I. p. 70.
- Pityonesos] Πιτνόνησοs, insula pinaria. In Mss. R. 1. 2. Colb. 1. 2.
 Scinthionesos. Hodie, ut ex situ liquet, Damala.
- P Ægina] Aïywa, hodieque Egina, non Engia, ut vulgus Geographorum existimat. Ab ea sinui Saronico nomen. Pauli Medici Æginetæ patria.

niensium portu XXX. mill. pass.¹⁷ abest, ante Œnone q vocitata. Spiræo promontorio objacent Eleusa, Adendros,¹⁸ Craugiæ duæ, Cæciæ duæ, Selachusa, Cenchreis, Aspis. Sunt et in Megarico sinu Methurides quatuor. Ægila ^{19 t} autem xv. mill. pass. a Cythera, eademque a Cretæ Phalasarna oppido xxv. mill. pass.

XX. Ipsa Creta altero latere ad austrum, altero ad septemtrionem versa, inter ortum occasumque porrigitur, centum urbium clara fama. Dosiades eam a Crete nym-

XIX. mill. pass. Chiffl.—17 Ita Reg. Brot. 1. et Editio princeps. XX. mill. pass. codd. Harduini et Chiffl. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. XII. mill. pass. edd. vett. et Gronov. Mox, Œnopia vocitata Vet. Dalec. et Pintian.—18 Ita Reg. Brot. 1. 'Adendros dicta videtur, quod easet sine arboribus. Nunc Pentenesia.' Brotier. Dendros Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1696. Elz. Gronov. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Mox, Acacia dua Chiffl. Methuriades quatuor St. ap. Dalec. Ethurides quatuor alius codex ap. eund.—19 Ægialis et pro V. 1. Ægila Vet. Dalec. Ægialom Chiffl. Ægila Gronov. et edd. vett.

NOTE

Hanc Agathemerus Geogr. 1. 5. porrectam ait esse stadiis CLX. hoc est, XX. mill. pass. ut recte Plinius.

L

T

9

ŋ.

.

ı

- ** Caone] Obtin Stephano, Scymno Chio, p. 23. Eustathio in Dionys. vs. 512. p. 73. Tzetzæ in Lycophr. vs. 175. p. 36. Apollodoro lib. III. de Diis, p. 229. et ante eos Herod. lib. viii. pag. 477. n. 46.
- * Spiræe] De quo cap. 9. Ex his insulis 'Ελεοῦσα Straboni memoratur lib. 1x. p. 398. 'Ασπὶτ Stephano. De ceteris auctores desidero. Scopulos modo Ignobiles in hoc tractu maris Tabulæ Nauticæ, et qui ea maria nuper lustrarunt, nobis repræsentant. Vide Notas et Emend. num. 73.
- Metherides] Quarum, ut quidem videtur, maxima Μεθουρία Stephano appellata est, inter Æginam et Atticam, juxta Trœzenem: νῆσον μεταξὸ Αλγίνης καὶ 'Αττικῆς, πλησίον Τροιξῆτου

- * Ægila] Quæ Herodoto lib. v1. p. 366. n. 97. Αἰγιλίη, vel Αἰγίλεια, variant enim ibi codices. Hodie Carigotto. Vide Notas et Emend. num. 74.
- a Centum urbium] Virgil. Eneid.

 111. 106. 'Centum urbes habitant magnas.' Et Horat. 111. Od. 27. 'Centum tetigit potentem Oppldis Creten.'—'Belli Trojani temporibus urbes nonaginta duntaxat ibi fuisse prodit Ulysses, Odyss. T. 174. At ætate sua centum fuisse refert Homer. II.

 B. 649.' Ed. sec.—Nanc vero que sint alicujus nominis, vix quatuor omnio extant: Castro metropolis, quæ Italis Candia dicitur: Canéa, Rétimo, Sitia.
- Dociades eam] Hæc Solinus cap.
 11. pag. 29. et Martianus lib. vr. pag.
 212. lisdem fere verbis a Plinio. Vide
 Notas et Emendat. num. 75. Hodie
 Tisie de Candie.

pha: Hesperidis filia, Anaximander: a rege Curetum, Philistides Mallotes: Cartes primum Aeriam c dictam: deinde postea Curetin, et Macaron d nonnulli temperie cœli appellatam existimavere. Latitudine nusquam quinquaginta millia pass. excedens, et circa mediam sui partem maxime patens, longitudinem implet cclxx. millium passuum, circuitum dlxxxix; flectensque se in Creticum pelagus ab ea dictum, qua longissima est ad orientem Sammonium promontorium adversum Rhodo: ad occidentem Criumetopon Cyrenas versus expellit. Oppida ejus insignia, Phalasarne, Etea, Cysamum, Pergamum, Cydon, Minoum, Apteron, Pantomatrium, Amphimalla,

CAP. XX. 1 Vet. Dalec. appellavere.—2 Ita ex codd. suis et Chiffl. emendavit Harduin. ita etiam edd. Harduin, 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. longitudine edd. vett. et Gronov. Mox, CCLXXXVII. et octavas quatuor margo edd. Dalec. ex Apollodro.—3 Ita codd. Harduini cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. circuitu DLXXXIX. edd. vett. et Gronov. circuitu mille quingentos LXXXIX. cod. Dalec. circuitu DXX. recentiores ap. eua-

- c Aëriam] 'Aspla Stephano: Gellio quoque xIV. 6. p. 777.
- d Macaron] Hoc est, τῶν Μακάρων, subintellige insulam. Solinus et Martianus, Μακάρων νῆσον, insulam beato-
- Sammonium] In Tabulis Nauticis
 Capo Salamon. In Act. Apost. cap.
 XXVII. 'Salmone.' Ptolemæo, lib.
 III. 17. Σαμώνιον ἄκρον.
- ¹ Criumetopon] Κρίου μέτωπον ἄκρον, Ptolem. loc. cit. ceu Fons Arietis. Nunc Capo Crio: juxta pagus est, S. Zuan di Capo Crio.
- ⁵ Phalasarne] Φαλάσαρνα, Scylaci, p. 17. Ptolemæo, et Stephano.
- *Elea] 'Hrela. Vide Notas et Emendationes num. 76.
- h Cysamum] Κίσαμος Ptolemæo, loc. cit. Apteri oppidi navale, 'Απτέρας ἐπίνειδν ἐστι Κίσαμος, inquit Strab. lib. x. p. 479. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 25. sedes Episcopalis. Ho-

- die Chisamo.
- ¹ Pergamum] Pergameam Maro appellavit Æneid. 111. 133. 'Et tandem antiquis Curetum allabimur oris. Ergo avidus muros optatæ molior urbis, Pergameamque voco.' Scylaci quoque, Περγαμίας, in Κρήτη.
- J Cydon] Straboni loc. cit. Kuderia. Italis Canea: nobis, la Canée.
- k Minoum] Mwda, Ptolem. loc. cit. Nunc Minolo.
- 1 Apteron] 'Απτερα Stephano, πλησίον τῆς θαλάντης. Nomen, si fabulis fides, ex eo datum oppido, quod Sirenes ibi a Musis victæ, τὰ πτερά, hoc est alas, abjecerint. Stephanus, Suidas, et Etymologici auctor.
- m Pantomatrium] Παντομάτριον Ptolemmo et Stephano. 'Αμφίμαλλα et 'Αμφιμάλλιον Stephano: nunc la Suda: hinc 'Αμφιμαλής κόλπος, apud Ptolem.

 151. 17. Golfo de la Suda. 'Ριθυμνία Stephano, Ptolemmo 'Ρίθυμνα, hodie

Rhithymna, Panhormum, Cytæum, Apollonia,ⁿ Matium,^o Heraclea,^p Miletos,^q Ampelos,^r Hierapytna,^s Lebena,^t Hierapolis: ^u et in mediterraneo, Gortyna,⁴ Phæstum, Gnossus, Polyrrhenium, Myryna, Lycastus,^v Rhamnus, Lyctus,^w Dium, Asum,^x Pyloros,^y Rhytion, Elatos, Pharæ,^z

dem.—4 Cortyna edd. vett. et Gronov. Mox, Asium Vet. Dalec. et codex ejusdem; Phileros Vet. Dalec. Elatos codd. Harduin. et Chiffl. item edd. Harduin. 1.2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Clatos edd. vett. et Gronov. Deinde Vet. Dalec. Alos pro Lasos. Chiffl. Gylysos pro Cylissos; edd. vett. et

NOTE

Rétimo. Il droppos Ptolemæo, nunc etiam Panormo, iu territorio, ut loquuntur, Sitiæ. Nam Kérasor, ut Stephanus habet, vel Kurasor, ut Ptolemæus, Sitia nunc dicitur: circumjectus ager, il territorio di Sitia. In Leonis Novella, sedes Episcopalis, Zíresa, apud Leunclavium, p. 96.

- n Apollonia] Stephanus juxta Gnossum locat: 'Απολλωνία ἐν Κρήτη πρὸς τῆ Κνώσσφ.
- Matium] Matium paulo post a Plinio contra Diam insulam statuitur, quæ Standia hodie appellatur, septemtrionali Cretæ lateri opposita: quamobrem ex eo situ intelligimus Matium esse hodierno die totius insulæ primarium oppidum Candie.
- P Heraclea] 'Ηράκλεια Κρήτης, Stephano: Gnossiorum navale Straboni lib. x. p. 476. ἔσχει δὲ ἐπίνειον τὸ Ἡράκλειον ἡ Γνωσσός.
- 9 Miletos] Μίλητος, quæ Ionicæ Mileto ortum dedit. Strab. lib. xiv. p. 684. et lib. x. p. 479. Μίλυτος pro Μίλητος. Homer. Iliad. B. 647. Λύκτον, Μίλητόν τε, καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον, Φαιστόν τε, 'Ρότιόν τε. Nonnus Dionys. lib. xiii. p. 864. Μιλήτον στρατίροι συνήλυδες.
- r Ampelos] "Αμπελος ἄκρα Ptolemæo promontorium est, unde jam ad oppida australi latere posita cursum Plinius orationemque flectit.

- "Hierapytna] 'Ιερά Πύτνα, πόλις Κρήτης Stephano. Τὰ 'Ιεράπυδνα Dioni lib. xxxvi p. 8. Apud Gruter. p. 595. 'Ιερά Πύτνα. Hodie Giera petra. In Notit. Eccles. Hieroclis, sedes Episcopalis.
- ^t Lebena] Λεβην Straboni lib. x. p. 478. Gortynæ navale, a qua dissidet stadiis xc. Nunc Lionda.
- u Hierapolis] 'leρὰ πόλις Κρήτης, Stephano. In Novella Leonis, sedes Episcopalis. Gortyna quoque, Γορτόνα μητρόπολις, hodie Chetina. Φαιστός πόλις Κρήτης Stephano agnita: Γνωσσός fere omnibus. Πολυβόγιοι Cydoniatarum vicini dicuntur, apud Strab. p. 479. ab ovium, quas alunt, numero appellati, ut auctor est Stephanus. In nummo vetere apud Spanhem. p. 902. ΠΟΛΤΡΗΝΙΩΝ. De Myrina vide Notas et Emend. num. 77.
- v Lycastus] Homero superius laudato, et Stephano, aliisque, Λύκαστος. De Rhamnunte quid sentiamus, in Notis et Emend. dicemus num. cit.
- " Lyctus] Λόκτος Stephano: Scylaci, ἐν μεσογείς Λόκτος, p. 18. Dium in mediterraneis insulæ urbibus qui statuerit, auctorem adhuc requiro.
- * Asum] 'Asos Stephano, unde Jupiter Asins appellatus.
- 7 Pyloros] Forte Elyros. Vide Notas et Emend, num. 78. 'Ρύτων Home-

Holopyxos, Lasos, Eleuthernæ, Therapne, Marathusa, Cylissos: et aliorum b circiter Lx. oppidorum memoria extat. Montes: Cadistus, Idæus, Dictynnæus, Corycus.

Gronov. Mytinos.—5 Ita codd. Hardnini et Dalec. item edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Cadiscus edd. vett. Mox pro Dictynæus, quod exhibent omnes codd. Hardnini, cum edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Dictimœus præfert Vet. Dalec. Dictœus Ald. Junt. Basil. Lugd.

NOTÆ

ro, loc. cit. Stephanoque: 'Póresov Suidæ est. Rhytion cum Rhitymna confundit Ferrarius in Lexico. De Elato dicemus in Notis et Emendationibus num. cit.

- ² Phara, δc.] Φαραί colonia Messeniorum est, Stephano teste. Holopyxos etiam Melæ cognita, 11. 7. Lasos ignota omnibus.
- * Eleuthernæ] 'Eleuthernæ] stephano: Scylaci 'Eleuthernæ, in Køhrn. Est in Thesauro Regio argenteus nummus ære mixtus, cum epigraphe, EleT-OEP.... Therapnes etiam meminit Solinus, Marathusæ Mela II. 7. p. 44. Cylissi Solinus. Vide Notas et Emendationes num. 79.
- b Et aliorum] Quorum nomina Meursius recitat, in libro de Creta insula.
- Montes] Solinus cap. 11. p. 29.
 Albet Creta jugis montium Dictynnæi et Cadisti: qui ita excandescunt, ut eminus navigantes magis putent nubila.
 Albos montes Plinius vocat, XVI. 60. et XXXI. 26.
 Item Ptolem. 111. 17. quod eorum juga nivibus semper albeut.
- d Dictynnæus] Idem qui Dictæus Callimacho, quanquam id Strabo negat, lib. xvIII. p. 479. Sed Dictynæum hoc loco habent Mas. Plinianl omnes: Solinus quoque, et Martianus: nomen ex ea re habet, quod Dictynna inde se præcipitem egit. Ptolemæo, loc. cit. ἡ Δίκτη δρος, et Κάρνκος ἄκρα, quæ nautis hodie Panta di Co-

raca.- Cave interim hac referas nummum argenteum a Seguino delineatum, p. 126. secundæ editionis, IMP. CÆS, NERVÆ TRAIANO OPTIMO AVG. GER. DAC. PARTH: 'Augusto Germanico Dacico Parthico.' Caput laureatum. Fæmina ropibus seu petris insidet; dextra pateram tenet, lævo brachio gestat infantem: hinc et inde stat miles armatus. Supra AIKTTNNA. Infra, KPHT. Cave, inquam, hic te 'Dictynnam' videre et 'Cretam' putes; quamvis hic sit communis error, non facit jus. Nul-Ins Curetibus, ant Pyrrhicæ saltationi, aut Dianæ Dictynnæ hie locus est. Voluit ingeniosus et eruditus nummi hujus opifex uno verbo, gaod Latinum Græcumve esset, hanc exprimere sententiam: 'Bis Cæsar Trajanus subegit Nomadas Arabiæ: uno, inquam, verbo, quod ex primis singularum vocum literis constaret, si fieri posset. Cum illa autem BCTS-NA non satisfaceret, quoniam vox nibili est, ad Græcam öls se convertit, et occurrit illi Dictynnæus mons in Creta apud Plininm: statuitque Græcam sententiam conficere, quoniam 81s commode hanc inchoaret, nec Latina vox ulla sit, quæ incipiat a litera T. Scripsit ergo AIKTYNNA: invenitque ex singulis ferme literis existere banc sententiam picture et argumento eximie congruentem: ملاء Καΐσαρ Τραϊανδε Ύπέταξε Νόμαδας 'Αρα-Blas. Bis Cæsar Trajanus subject NoIpsa abest promontorio suo, quod vocatur Criumetopon, ut prodit Agrippa, a Cyrenarum promontorio Phycunte, ccxxv. millia 6 e passuum. Item Cadisto a Malea Peloponnesi Lxxv. A Carpatho insula, promontorio Sammonio Lx. mill. in Favonium ventum. Hæc inter eam et Rhodum interjacet.

Relique circa eam ante Peloponnesum duæ Coricæ, totidem Mylæ: et latere septemtrionali, dextra Cretam habenti contra Cydoniam h Leuce, et duæ Budroæ. E Contra Matium, Dia. Contra Itanum promontorium,

Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gronov.—6 'Recte emendavit Frobenius CCXXV. millia. Tanta est enim locorum distantia. Immo Strabo lib. 3. pag. 475. distantiam illam prodidit stadiorum bis mille, id est ccl. mill. pass. Male Mss. editio princeps, et recentiores, CXXV. mill.' Brotier. CXXV. omnes codd. Harduini, item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.—7 A M. P. LXX. Chiffl. A M. P. LXXX. Gronov. non vero LXXII. ut citat Franz.—8 Ita codd. Harduini, Vet. Dalec. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. et dua Budora edd. vett. et Gronov. et dua Buto Steph. et al.—9 Dria Vet. Dalec. Cia Gronov. et edd. vett. Mox. pro Onisia, quod habent codd. Harduini, Chiffl. et Dalec. Onisa legitur in edd. ante Harduin.

NOTE

madas Arabiæ: primum Consulatu suo quiuto, cum ARABIA ADQVISIta in nummis scriptum est : deinde in expeditione Parthica: nam in nummis Trajani jam Optimi et Parthici, et Consulis vs. legitur apud Occonem, ARABIA CAPTA. Ad hanc geminam expeditionem Arabicam significandam et geminus miles armatus in boc nummo pingitur, et ipsa Arabia Petræa. quippe in petris insidens, et eadem Nomadum regio, ubi vagæ cum viris fæminæ puerulos gestare coguntur, et viri se telo defeudunt. Nihil est in pictura superfluum, nihil quod non bis captam castigatamve Arabiam Petræam significet. Litera N geminatur ob numerum pluralem, Nópadas. Eius moris sexcenta sunt in nummis exempla. Addidit ingeniosus opifex in imo numismate syllabam KRHT. ubi KPHTH corte scriberet integre, si Cretam vellet intelligi. Sed vidit

7

Ç.

ľ.

1

15

7

acute scribi posse KPHT. in hanc sententiam: Κράτιστος 'Ρωμαίων 'Ηγεμών Τραϊων's, Fortissimus Romanorum Imperator Trajanus. Nihil certius. Prorsus absurde vei ipse opifex hic KPHTH scriberet, vel alii in KPHT. Cretam intelligerent.' Ed. sec.

° CCXXV. [CXXV.] millia] Vide Notas et Emend. num. 80.

f In Favorium] Occasum versus, inquit, a Carpatho Creta recedit Lx. millibus passuum.

s Corica...Mylæ] De his ceteri scriptores sileht. Scopuli verius, quam insulæ.

h Contra Cydoniam] Sive Cydonem, de qua paulo ante. Nam et Cydonia Latinis interdum, ut Solino: Græcis semper est appellata. Ipsa vero Leuce hodie est Scoglio di S. Theodoro, cum arce munitissima. Budroæ, (sic enim Mss. habent, non Budoræ,) nunc Turiuru.

Onisia, Leuce: contra Hierapytnam, Chrysa, Gaudos. Eodem tractu Ophiussa, Butoa, Aradus: circumvectisque Criumetopon, tres Musagores appellatæ. Ante Sammonium promontorium, Phoce, Platiæ, Sirnides, Naulochos, Armedon, Zephyre.

At in Hellade, etiamnum in Ægæo, Lichades, PScarphia, Caresa, Phocaria, compluresque aliæ ex adverso Atticæsine oppidis, et ideo ignobiles. Sed contra Eleusina, q

••••••

—10 Rhamnus pro Aradus margo ed. Dalec. Aranus vet. codex ap. Pintian. Mox, tres Musagoræ Vet. Dalec.—11 Plachiæ, Syrindes Vet. Dalec. Mox, pro Armedon, quod servant codd. ap. Brotier et Ed. pr. alii habent Armendon, et sic Ald. Junt. Basil. Lngd. Erasmi, Dalec. Elz. Gronov. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.—12 Ita codd. Harduin, cum edd. Harduin.

- ¹ Dia] Ita R. I. &c. non Cia. Et Ptolemæo III. 17. ac Straboni lib. x. p. 484. Δία νῆσος, nunc Standia, conflata appellatione pravo harum vocum sono, els τὴν Δίαν.
- J Contra Itanum] Orientale Cretæ promontorium illud est, ubi se insula in austrum flectere incipit: hodie Capo Xacro nautis. Ibi et oppidum Iravos fuit, cujus Ptolemæus meminit III. 17. et Notitia Eccles. Hieroclis: at non est Paleocastro, prope Candiam positum, ut visum est erudito viro; cum hæ civitates in media fere oræ illius parte sint quæ Boreæ obvertitur.
- k Onisia, Leuce] Prior Cofonisi: altera sine nomine est: ejus tamen meminit Antoninus in Itiner. Marit.
- 1 Chrysa, Gaudos] Utrinsque Mela meminit, 11. 7. p. 44. Posterior Ptolemæo dicts, ut arbitror, Κλαῦδος νῆσος, 111. 17. adjacens Cretæ, παράκειται τῷ Κρήτη: et in Notitia Eccl. Hieroclis, p. 25. Harum major hodie Gaidurognissa.
- ^m Aradus] "Apa

 dos circa Cretam insula Stephano. In Mss. et edit. Parm. Aranus. Libri vulgati perperam, auc-

- tore Frobenio, Rhamnus.
- ^a Musagores] Mela II. 7. p. 44. Et quas Musagoras numero tres, uno tamen vocabulo appellant.
- Phoce] De Phoce Antoniums in Itiner. Marit. Πλατεῖα insula Libyæ a Stephano ascribitur. Sirnides, vel ut Mss. Syrsides nusquam compertæ nobis: at ¾όρυθος Stephano urbs Cretæ dicitur, forte pro insula Creticæ ditionis. Naulochos, ea est quæ Naumachos a Mela, una cum Zephyre, appellatur, loc. cit. Armedon, quæ sit, penitus obscurum. Et scopulis omnes, quam insulis, propiores.
- P Lichades] De his Strab. lib. IX. p. 426. Ένταῦθα καὶ αὶ Λιχάδες καλούμεναι τρεῖς νῆσοι, κ. τ. λ. Harum complures idem Strabo refert lib. I. p. 60. terræ motu esse demersas. Σκάρφεια ex adverso in continente urbem habet cognominem, in Locrorum ora, de qua cap. 12. diximus. Caresa, in Mss. Coresa. Phocaria a phocis seu vitulis marinis accepisse nomen videtur. In Mss. Phocasia.
- q Contra Eleusina] De qua egimus, cap. 11. Ipsam vero Σαλαμῶνα hodie

clara Salamis: ante eam Psytalia: a Sunio^r vero Helene quinque mill. pass. distans. Dein Ceos ab ea totidem, quam nostri quidam dixere Ceam, Græci et Hydrussam. Avulsa Eubœæ, quingentis 13 t longa stadiis fuit quondam: mox quatuor fere partibus, quæ ad Bœotiam vergebant, eodem mari devoratis, oppida habet reliqua, Iulida, u Carthæam: intercidere Coressus, Pœeessa. Ex hac profectam delicatiorem delicatiorem sestem, auctor est Varro.

XXI: Eubœa e et ipsa avulsa Bœotiæ, tam modico interfluente Euripo, ut ponte b jungatur: a meridie promontoriis duobus, Geræsto e ad Atticam vergente, ad Hellespontum Caphareo insignis: a septemtrione, Cenæo: nus-

1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Maresa edd. vett.—13 Hydrussam avulsam Eubææ. Quinquagintis, &c. Vet. Dalec.—14 Cod. Dalec. delectationis.
CAP. XXI. 1 Ita Vet. Dalec. alii ap. Harduin. edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller.

····

NOTÆ

Coluri, in Saronico sinu: Psytaliam Lypsocoutalia incolæ vocant. De hac Pausan. lib. 1. pag. 67. Νήσος δὲ πρὸ Σαλαμῦνός ἐστι καλουμέτη Ψυττάλεια, κ. τ. λ.

í

è

Ţ,

灴

ì.

À

:

- r A Sunio] De Sunio, cap. 11. De Helene, Mela 11. 4. p. 43. 'In Atthide Helene est, nota stupro Helenæ: et Salamis excidio classis Persicæ notior.' Helene, ut olim Μακρίς, Stephano teste, dicebatur, quod est in longum porrecta, sic hodie Μακτοκικί, hoc est, μακρά νήσος, vocatur.
- * Ceos ab ea] Ab Helene totidem, hoc est, quinque pass. mill. distans Kéws Strab. lib. x. p. 486. aliisque. Kía rhoos Ptolem. III. 15. Hydrussæ cognomen a copia aquarum petitum, Heraclides, cap. de Politia Coorum, insulæ Coo attribuit, non Ceæ: sed Ceon et Coon ab ipso confundi, sequentia ejus verba declarant. Nunc Cia, vel Zea.

- 1 Quingentis] LXII. M. D. pass.
- " Iulida] 'Ιουλίς, Καρθαία, Ποιήεσ σα, Κορησσία Straboni lib. x. p. 486. Κορησσός Ptolemæo 111. 15. De Carthæa Ovid. Met. v11. 369. 'Transit et antiquæ Carthæia mœnia Ceæ.'
- v Ex hac profectam] Hæc ilsdem verbis Solinus, cap. 7. p. 23. Vide quæ dicturi sumus in Notis et Emend. ad librum undecimum, num. 42.
- a Eubera] Nostris Negrepont: Egrippos olim, voce ab Euripos, ut arbitror, deflexa. Hunc porro Plinii locum de more transcribunt Solinus, cap. 11. p. 30. et Martian. lib. vi. cap. de Thracia, pag. 213. Accepit a Pomponio Plinius ex 11. 7. p. 43.
- b Ut ponte] Qui pons hodieque exstat, longitudine CCL. pass.
- c Geræsto] Герашотду, Кафареду, Кф. vauov, promontoria Eubææ terna, Straboni lib. x. pag. 444. et Ptolemæo III. 15.

quam latitudinem ultra x.l. millia passuum extendit nusquam intra duo millia d contrahit: sed in longitudinem universæ Bæotiæ, ab Attica Thessaliam usque, prætenta in c.l. mill. pass. circuitu vero trecenta sexaginta quinque. Abest ab Hellesponto parte Capharei, ccxxv. mill. passuum, urbibus clara quondam, Pyrrha, Porthmo, Neso, Cerintho, Oreo, Dio, Ædepso, Ocha, Œchalia: nunc Chalcide, cujus ex adverso in continenti Aulis est: Geræsto, Eretria, Carysto, Oritano, Artemisio, fonte Arethusa, fumine Lelanto, aquisque calidis, quæ Ellopiæ vocantur,

Bipont. et Franz. ad meridiem edd. ante Harduin.—2 'Nusquam latitudinem ultra XX. M. pass. extendit, nusquam intra II. M. contrahit Vet. astipulantibus Strabone et Pomponio. Ms. legit: nusquam infra, &c. non intra.' Dalec. intra XX. millia Gronov. et edd. vett. Mox, unicersa Bæotia margo edd. Dalec. et Gronov. et paulo post, CX. mill. pass. ibid. ex recentt. libris.—3 Neside Vet. Dalec. Meso edd. vett. et Gronov. Mox, Ceritho Vet. Dalec.—4

.....

- d Intra duo millia] Vide Notas et Emend. num. 81.
- Pratenta in CL.] In longitudinem CL. mill. pass. toti Bœotiæ apposita.
- ' Pyrrha] Pyrrhæ meminit Mela, loe. cit. Πορθμού Suidas. De Neso, (sic enim ex Mes. Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. pro Meso rescripsimus,) idem Mela: hodieque Neso vocatur, in parte insulæ boreali. Khowbes Homero cognita Iliad. B. 538. et Ptolemæ0 111. 15. 'Ωρεδς, πόλις Εὐβοίας Stephano. Hinc Oritæ populi, ques Dalecamp. in Athen. lib. 1. p. 14. ad Indos Oritas perperam refert. Alor Homero rursum loc. cit. et Straboni lib. x. p. 446. Alondos eidem Straboni, pag. 445. cum thermis Herculeis, aquisve calidis. 'Oxy Eustathio in Iliad. p. 279. et montis nomen et vetusta EubϾ totius appellatio fuit, ab oppido, ut apparet cognomine. Οίχαλία denique et apud Stephanum EubϾ oppidum est.
- 8 Nunc Chalcide] Xalals Eustathio loc. cit. aliisque. Hodie ab Euripo af-

- fluente Negrepont, quasi èr Ευρίπφ, quam vocem sequior usus in Negripo primum transformavit. De Aulide diximus cap. 12.
- h Gerasto] Γεραιστὸς κόμη, contra Sanium, Attieme promontorium, ut auctor est Strab. lib. x. p. 446. Hodie Isstura. Έρρτρία Straboni quoque loc. cit. nunc Trocco. Κάρυστος Stephane, de quo oppido ille multa: nunc Castel Rosso. 'Opulentissimme Carystos et Chalcis,' inquit Mela 11. 7. p. 43. De Oritano nibil compertum. De Artemisio Ptolemæus III. 15. 'Αρτέμιδος Ιερόν. Stephano 'Αρτεμίσιον.
- ¹ Fonte Arethusa] De quo Strabo consulendus, lib. 1. p. 58.
- J Lelanto] Flavium igniti luti terræ hiatu erupisse in Lelanto campo idem Strabo narrat loc. cit. Et prope Oreum Κάλλαντα ποταμόν idem collocat, lib. x. p. 445. quem pro Plinii Lelanto accipi si quis velit, nou admodum reluctabor.
- ^k Quæ Ellopiæ] Ab Ellopia Eubææ regione, de qua Strabo, p. 446.

nobilis: notior tamen marmore Carystio. Antea vocitata est Chalcodotis, 1 aut Macris, ut Dionysius et Ephorus tradunt: ut Aristides, Macra: ut Callidemus, Chalcis, ære ibi primum reperto: ut Menæchmus, Abantias: ut poëtæ vulgo, Asopis.

XXII. Extra eam in Myrtoo multæ, sed maxime illustres Glauconnesos, et Ægilia. Et a promontorio Geræsto, circa Delum in orbem sitæ (unde et nomen traxere) Cyclades. Prima earum Andrus cum oppido, abest a Geræsto, x. mill. pass. a Ceo xxxix. mill. Ipsam Myrsilus Cauron, deinde Antandron cognominatam tradit: Callimachus Lasiam, alii Nonagriam, Hydrussam, Epagrin. Patet circuitu xcvi. mill. pass. Ab eadem Andro

Orostane Vet. Dalec.—5 Chalcodontis edd. vett. et Gronov.

CAP. XXII. 1 Æglia Chiffl. Begialis Ptolemæo.—2 Ita codd. Harduini et Chiffl. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. XC. mill. pass. re-

NOTÆ

1 Chalcodotis] Quod æs prima dederit, ære ibi, ut mox subjicitur, primum reperto. Ita scribi porro id vocabulum, tum Mss. monent, R. 1. 2. Colb. 1. 2. &c. tum Græci sermonis proprietas exigit: non, ut hactenus editum, Chalcodontis. Sic Marpls a longitudine Stephano dicta est, vel Marpa. Ab Abantibus, qui eam diu tenuere, 'Aßarrids. 'Aßarris Pausan. lib. v. p. 332. Unde leρδν οδδας 'Αβάντων a Nonno appellatur, Dionys. x111. p. 361. Nomen utrumque Hymno in Delum Callimachus vs. 20. complexus: Μακρίς 'Αβαντιάς 'Ελλοπιήων. et Dionys. Perieg. vs. 520. Ab Asopide deinde, hoc est, a Danaë, vel Ægina Asopi filia postremum ei nomen est inditum : Scymnus Chius, p. 28. de variis EnbϾ appellationibus : Διά την φύσιν, το πρότερον, ως φησίν, Marpls, Επειτεν από της λεγομένης 'Ασώπιδος, Χρόνφ λαβοῦσα τοὔνομα, Ευβοια πάλιν.

- * In Myrtoo] Deceptus est Pintianus ancipiti ac gemina Myrtoi maris appellatione. Aliud enim est Myrtoum pelagus Plinio, Straboni, Pausaniæ, Melæ: aliud Ptolemæo. Huic circa Cariam est: illis a Creta ad Atticam. Vide Ştrab. lib. 11. p. 124.
- b Glauconnesss] Γλαύκου νῆσος Pausaniæ lib. vi. Ægiliam Plinii cum Begiali Ptolemæi eodem errore Pintianus aliique eandem esse existimarunt, quo is putavit idem esse Ptolemæo Plinioque Myrtoum mare. Illa Pondico hodie, ista Spitilus: reliquæ Micronisia, hoc est, parvæ insulæ, communi vocabulo nuncupantur.
- C Unde et nomen] ' Orbem enim κόκλον,' inquit Solinus c. 11. p. 30. 'Graii loquuntur.' Expressit id Græco carmine Dionysius Perieg. Δήλον έκυκλώσωντο, και ούνομα Κυκλάδες είσίν.
 - d Andrus Andro.

passus mille, et a Delo quindecim mill.³ Tenos,^e cum oppido in xv. mill. pass. porrecta, quam propter aquarum abundantiam, Aristoteles ^f Hydrussam appellatam ait, aliqui Ophiussam. Ceteræ: Myconos ⁴⁸ cum monte Dimasto: a Delo quindecim mill.⁵ passuum. Siphnus,^h ante Meropia, et Acis appellata, circuitu viginti octo mill.⁶ pass. Seriphus ⁱ xv.⁷ Prepesinthus,^j Cythnos. Ipsaque longe clarissima, et Cycladum media, ac templo ⁸ Apollinis et mercatu celebrata, Delos: ^k quæ diu fluctuata, ut proditur, sola motum ¹

centiores codd. ap. Dalec. XCIII. mill. pass. edd. vett. et Gronov.—3 Recentt. codd. ap. Dalec. et a Delo X. mill. Mox, cum o. XV. mill. pass. edd. ante Brotier. cum o. in XV. &c. Chiffl.—4 Mycone Vet. Dalec.—5 'Ita libri omnes scripti et editi. At Cl. Tournefort, Voyage du Levani, tom. 1. pag. 342. Plinium arguit, quod XV. mill. scripserit; cum a portu Myconi insulæ, nunc Myconi, ad parvum portum Deli, quo vulgo appellitur, sint tantum VI. millis passuum.' Brotier. XVII. mill. Vet. Dalec. X. mill. alii codd. Dalecampii. Mox, antea Meropia Chiffl.—6 'Tournefort, l. c. pag. 205. ait numerari XL. mill.' Brotier.—7 'Ita Ms. Reg. 1. et editio princeps. Male recentiores duodecim. Sed exilior adhuc est numerus, XV. Cl. Tournefort, ibid. p. 214. ait eam patere circuitu anplius XXXVI. mill. pass.' Idem. Seriphus duodecim etiam Gronov. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.—8 Edd. vett. et Gronov. clarissima, Cycladum media, templo; Chiffl. alii codd. ap. Harduin. edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. cl. et Cycl. m. ac templo.—9

- e Tenos] Tôpos. Nunc Teno.
- I Aristoteles] Et ex Aristotele, vel quisquis is est Auctor libri de Mirab. Auscult. Stephanus, verbo Τῆνος, ἐκ-λήθη δὲ 'Τδροῦσσα, quod nempe irrigetur aquis, καὶ 'Οφιοῦσσα, quod anguibus scateat. Aristoph. Schol. in Plut. ἔχιδνα ἐν τῆ Τήνφ μαῷ τῶν Κυκλάδων νήσφ ὅφεις καὶ σκορπίοι δεινοὶ ἐγίνοντο. Ac forte etiam inde Hydrussa ab hydris, non ab aquis, est vocitata. Quin et vox ipsa Τηνία Hesychio ἔχιδνα est, hoc est, νίρετα: ut eodem spectare nomina hæc omnia videantur.
- s Myconos] Μύκονος μία τῶν Κυκλάδων Stephano. Mons ibi Δίμαστος appellatus, quod duarum instar mammarum gemino vertice eminet.—'In Itinerario Georgii Wheleri, p. 191.

- dicitur Myconos a Delo non abesse amplius tribus passuum millibus. Nunc Turcis paret.' Ed. sec-
- h Siphnus] Σίρνος Stephano, et eadem Μερόπη prins, ut anctor est etiam Nicol Damasc. in Excerptis, pag. 494. appellata. Vide Notas et Emend. num. 82. Hodie Sifano.
- ¹ Seriphus] Mucos Straboni lib. x. pag. 487. Nunc Serfizo. Deserta insula, quo sontes Romani relegabant. Tacitus Annal. Iv. de Cassio Severo: ¹In Seriphio saxo consenuit.' Juvenal. Sat. vi. 562. 'Et parva tandem caruiase Seripho.'
- ³ Prepesinthus] Προκέσωθος et K60νος Straboni lib. x. p. 485. Hæc bodie Fermina dici existimatur.
- k Delos] Δήλος. Nobis, les Sdilles.

 a corrupta voce Græca, είς Δήλους.

terræ non sensit. Ad M. Varronis ætatem, Mucianus prodidit bis concussam. Hanc Aristoteles ita appellatam prodidit: quoniam repente apparuerit^m enata. Æglosthenes Cynthiam, alii Ortygiam, Asteriam, Lagiam, Chlamydiam, Cynætham, Pyrpilem igne ibi primum reperto. Cingitur quinque mill. passuum: 11 assurgit Cynthio monte.9 Proxima ei Rhene, quam Anticlides Celadussam vocat:

Tolet. sensit. At M. Varronis ætate Mutianus; Gronov. et edd. vett. sensit ad M. Varronis ætalem, &c.-10 Pelasgiam Vet. Dalec. Mox, Cynthum Pyrpolon codd. ap. Dalec. Cyniaum etiam Steph.—11 'Ita libri omnes scripti et editi. Cl. Tournefort, ibid. pag. 342. perperam Plinium arguit, quasi quindecim milia passuum scripserit.' Brotier. Mox, Cyntho monte edd. vett. cum Granov. Harduiu. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Cinthio monte Chiffl. Cynthio

NOTÆ

Incolæ Megadili vocant. Adjacet ei Rhene, de qua mox Plinius, et minor Delos a civibus appellatur, non Fermina, ut quibusdam visum est, quæ longe hinc abest.

¹ Sola motum] Seneca Natur. Quæst. vi. 26. pag. 912. 'Sed movetur et Ægyptus, et Der anam Virgilius stare jussit, 'Immotainque coli dedit, et contemnere ventos.' he Philosophi quoque, credula natio, kixerunt non moveri, auctore Pindaro. Thucydides ait antea quidem immotam fuisse: sed circa Peloponnesiacum bellum tremuisse. Callisthenes et alio tempore ait hoc accidisse,' &c. En quod Mucianus prodidit, bis ante Varronis ætatem terræ motu Delon concussam. 'Vide Callimachum Hym. in Delum. Thucyd. lib. 11. pag. 104. belli Peloponnesiaci anno primo tremuisseait, Olympiad, LXXXVIII. Ante Marathoniam pugnam, Herod. lib. vi. n. 98. pag. 366.

m Apparuerit] Παρά τὸ δήλον. Servius ad Æneid. III. 76. 'Delos dicitur, quia din latuit, et postea apparuit. Nam δήλον Græci manifestum dicunt. Vel quod veríus est, quia cum ubique Apollinis responsa obscura sint, manifesta illic dabantur oracula.'

n Cynthiam] A Cyntho monte, de quo mox Stephanus, verbo Δήλος, ἐκαλεῖτο δὲ Κύνθος, ... καὶ ᾿Αστερία, καὶ Πελασγία, καὶ Χλαμυδία.

o Ortygiam] A copia coturnicum, τῶν ὀρτύγψν, quæ illic sunt, ut auctor est Phanodemus Rerum Atticar. lib. II. apud Athen. lib. 1x. pag. 392. Aliam causam affert Schol. Apollonii ad Argon, 1. 308.

P Asteriam] Solinus, cap. 11. pag. 30. de Delo: 'Eadem est Ortygia,' inquit, 'nunc Asteria, a cultura Apoliinis: nunc a venatibus Lagia, vel Cynæthus: Pyrpile etiam, quoniam et ignitabula ibi, et ignis inventa sunt. In hac primum visæ coturnices aves, quas boruyas Græci vocant.' Lagia, sen leporaria, a leporum frequentia, Aayobs Græci nuncupant: Cynæthus ab ardore canum venaticarum dicta est, ἀπὸ τοῦ κυνὸς et αἴθω.

9 Cynthio [Cyntho monte] Kúvbos boos της Δήλου, Schol. Callim. p. 9. Nunc monte Cintio. Non ille quidem excelsus, ut Strabo mentitur, sed vix altior Capitolino Romæ, teste αὐτόπτη Georgio Whelero in Itinerario pag.

176.

item Artemin ¹² Hellanicus. Syros, ¹ quam circuitu patere viginti millia pass. prodidere veteres, Mucianus centum sexaginta. Oliaros, ¹ Paros ¹ cum oppido, ab Delo xxxvIII. mill. marmore nobilis, quam primo Platean, ¹³ ¹³ postea Minoida vocarunt. Ab ea septem mill. quingentis Naxus, a Delo ² xvIII. ¹⁴ cum oppido, quam Strongylen, ³ dein Dian, mox Dionysiada a vinearum ² fertilitate, alii Siciliam ³ minore di suprementa in circuita del siciliam ⁴ minore di suprementa di siciliam ⁴ minore di suprementa di siciliam ⁴ minore di siciliam ⁴ min

monte codd. Regg. Brot. et Ed. pr.—12 Artomiten edd. ante Hardnin. Mox, Scyros Vet. Dalec.—13 Platæam cod. Dalec. Pactiam edd. vett. et Gronov. Mox, Minoam, pro Minoida, Steph.—14 'Ita libri omnes. At certe error est. Naxos enim, nunc Naxie, magis distat a Delo, quam Paros; et ipse Plinins xxxviii. mill. inter Paron et Delon modo supra unmeravit. Cl. Tournefort, ibid. pag. \$43. ait esse xl. mill. pass. inter Delon et Naxon. Oppidum autem

NOTE

- r Rhene] 'Phơn, νῆσος μικρὰ, πλησίον Δήλου, exiguo a majore Delo freto dispescitur. Platarch. in Nicia, p. 525. 'Ρηναίη νῆσος Herod. lib. vi. p. 366. n. 97.
- Celadussam] A strepita andaram, id enim est proprie κελαδεῦν. A Dianæ nomine "Αρτεμιν.
- ' Syros] Lipos Straboni lib. x. p. 486. aliisque. Juxta Delum : ή Σύρα νήσος μία των Κυκλάδων πλησίον Δήλου. Suidas, verbo Φερεκύδης. Fuit enim Pherecydes Syrius. Nunc Sira .-'Meminit Homerus insulæ hujus in Odyss. O. 402. Nhoos TIS Zupin KIKAhoκεται, είπω ακούεις, 'Ορτυγίης καθύπερθεν. δθι τροπαλ ήελίοιο. Suarius Ulyssis, qui erat in Ithaca, nihil aliud his verbis significat, quam Syron insulam ultra Ortygiam sive Delum esse: et quando in ea insula sol exoritur, tunc reverti eum simul ad Ithacam illustrandam, sive mox cum Ithacensibus apparere. Syros ad Eurum Peloponnesi est, ad occasum Ithaca. Non plus sapere certe Suarius potnit.' Ed. sec.
- " Oliaros] Et hæc inter Cycladas Stephano, "Ολίαρος νήσος τῶν Κυκλάδων μία, quam et a Paro distare ait ex

- Heraclide, stadiis LVIII. seu VII. ж. CCL. P. Nunc Rocchi. Straboni lib. x. p. 485. 'Ωλέαρος.
- v Paros] IIdpos, quæ et Musía Stephano: Solino cap. 11. p. 31. et Isidoro, Orig. x1v. 6. 'Minoia;' quod a Minoë subacta. Hodie Paris.
- Quam primo Platean] Hoc est, Πλατείαν, a planitie. Vide Notas et Emend. num. 83.
- * Naxus, a Delo] Ita Solinus cap.

 11. p. 31. Sed corraptus tamen numerus, ut omnia rite perspicienti constabit. Nasos olim, hodie Naxi.
- 7 Strongylen] A rotunditate: nec tamen est absolute rotunda, sed vitis folio similis, ut ait Eustath. Aiaz quoque appellatam esse tradunt Diodorus Sic. Bibl. lib. 1v. p. 264. et ex Callimacho Schol. Apollonii, ad Argon. 1v. 426. Hæc Dia est, de qua Ovid. Met. vIII. 174. Strongylen oppidum in Naxo falso credit Solinus, loc. cit. nam ipsa Naxos Strongyle est.
- ² A rinearum] Vel quod hospita fuerit Libero Patri, ut ait Solinus.
- Siciliam] Quod pari cum majore Sicilia fertilitate sit: vel, ut Agathemerus ait Geogr. 1. 5. quod inter Cy-

norem, aut Callipolin appellarunt. Patet circuitu septuaginta quinque mill. pass. 15 dimidioque major est quam Paros.

XXIII. Et hactenus quidem Cycladas servant: ceteras, quæ sequuntur, Sporadas.^b Sunt autem Helene, Phacussa, Nicasia, Schinussa, Pholegandros: et a NaxoxxxvIII. mill. passuum, Icaros: quæ nomen mari dedit, tantundem ipsa in longitudinem patens, cum oppidis duobus, tertio amisso: ante vocata Doliche, et Macris, et Ichthyoëssa. Sita est ab exortu solstitiali Deli, LII. mill. pass.³

Naxi insulæ dicitur quoque Naxia.' Brotier .- 15 Cod. Dalec. LXXX. mill.

pass.

CAP. XXIII. 1 Phacussa margo edd. Dalec. et Gronov. Phocussa, Hecaria, Schimussa, Phalegandros Vet. Dalec. Phocussa, Hacosia, S. Phalegandros codex alter ejusidem; Phocussa, Phacusia, S. Polegrados Chiffi. Phocussa, Phacusia, Schimussa, Phalegandros edd. vett. et Gronov.—2 'Ita optime Ms. Reg. 1. et editio princeps. At si Plinius accurate Icari insulæ distantiam a Naxo determinavit, ejus longitudinem majorem, quam par est, fecit. Juxta Cl. Tournefort, tom. II. pag. 94. Icaros insula habet circuitu 60. millia passuam. Brotier. a Naxo decemet septem mill. pass. edd. vett. item Harduiu. 1. 23. Miller. Bipont. et Franz.—3 Ita Editio princeps. a Delo quinquaginta mill. pass. edd. vett. et Gronov. Deli quinquaginta mill. pass. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Mox, 'a Samo triginta quinque mill. Ita libri omnes. At fretum in-

NOTÆ

elades magnitudine præcipus.

- b Speradas] Zaropôres Dicæarcho p. 181. aliisque: ita dictæ quod sparsim jaceant, ac veluti temere dissipatæ.
- Helene, Phaoussa, Nicasia] Ἑλέτη,
 Φακοῦσα, Νικασία, Ἰχισοῦσα. Vide Notas et Emend. num. 84. Helene nunc
 Pira. Nicasia Rachia: Phacusa Focussa est, Marco Boschini.
- 4 Schinussa] Cui est a lentisco nomen. Σχυνοῦσα Hesychio νῆσός ἐστι Φωκίδος. Hodieque Schinuss dicitur, et Naxo ad Boream adjacet.
- Pholegandres] Stephanus: Φολέγανδρος, νῆσος τῶν Σποράδων, ἀπὸ Φολεγανδρου τοῦ Μίνωος, κ. τ. λ. Ηæc Stephanus ex Strab. lib. x. p. 484. Ptolem. III. 15. est Φιλόκανδρος. Hesychio Φλέγανδρος. Hodie Policandro, ad ortum Melo Sicinoque opposita.
- ¹ Icaros] Straboni et Ptolemæo Ἰκαρία: unde nunc Nicaria dicitur, factitia voce ex duabus, ἐν Ἰκαρία. Eadem Μακρίs, εt Δολιχὴ a longitudine: eadem a piscium copia Ἰχθυόσσα Stephano, Heraclidi lib. de politiis Ἰχθυοῦσσα appellatur. Μακρίs rarsum Schol. Aristoph. in Nub. pag. 135. Ἰχθυόσσα et Eustathio, p. 306. Utroque nomine ab Agathemero Geogr. 1. 5. agnominatur.
- E Tantundem] Hoc est, xvII. M. P. Circuitus vero, Strabone teste, lib. xIV. p. 689. stadia trecenta complectitur, hoc est, xxxVII. M. D. P.
- h Cum oppidis] Unde Scylaci vocatur Ίκαρος δίπολις, p. 22. Horum alterum Οίνδη Athenæo lib. I. p. 30.
- Solstitiali Deli] Abest Icarus ab ea Deli parte, quæ ad exortum sol-

Eadem a Samo triginta quinque mill. Inter Eubœam et Andrum decem mill. pass. freto, ab ea Geræstum centum duodecim mill. quingenti pass. Nec deinde servari potest ordo.

Acervatim ergo ponentur reliquæ. Scyros: k Ios¹ a Naxo viginti quatuor mill. pass. Homeri sepulcro veneranda, longitudinis viginti quinque mill. ante Phœnice mappellata. Odia, Letandros, 6n Gyaros cum oppido, circuitu duodecim mill. passuum. Abest ab Andro sexaginta duobus mill. pass. Ab ea Syrnos cotoginta mill. pass. Cynæthus: 7q Telos unguento nobilis, a Callimacho Aga-

ter Icarum et Samum, quod nunc dicitur le grand Bogaz, est tantum xvIII. mill. passuum latitudine, ut constat ex Cl. Tournefort, ibid.' Brotier.—4 Chiffl. XX. mill. pass.—5 Edd. vett. et Gronov. reliqua. Ios a Naxo viginti quatuor mill. pass. Chiffl. reliqua. Scyros. Ios a N. XVIII. mill. pass. Tolet. reliqua. Scyros. Ios a N. viginti quatuor, &c.—6 Vet. Telandros. Mox, cod. Dalec. circuitu XV. m. p. prope. Chiffl. XXV. Paulo post, edd. vett. et Gronov. & Anero; Vet. Dalec. et codex ejusdem, ab Andro.—7 Cynethus cod. Dalec.

·NOTÆ

stitislem vergit. Vide Notas et Emend. num. 85.

- J Ab ea Geræstum] Ab Icaro scilieet, Geræstum Enbææ promontorium insulam Andrum respiciens, CXII. M. D. pass. medio inter Andrum et Genestum freto, quod non ultra decem millia pass. se porrigit, comprehenso.
- k Scyros] Hodie S. Georgio di Scyro. Σκόρος olim, Neoptolemi Achillis F. natalibus clara. Vide Notas et Emend. num. 86.
- 1 Ios] Hanc Cycladibus Stephanus adjudicat: hodie Nio, ex gemina voce & Γμ. Homeri manibus illustrata. Scylax, p. 21. Γιος, & ταύτρ Ομπρος τέσαπτα. Strabo similiter, lib. x. p. 484. et oraculum vetus apud Stephan.
- m Ante Phænice] Quod ea palmifera sit, Φοινίκη Stephano.
- n Odia, Letrandos] Mss. Odia, Olentrandos: quæ mihi nomina alibi

- nusquam audita.
 - ^o Gyaros] Γόαρος Straboni lib. x. p. 485. Huc Romani noxios ablegabant. Juvenal. Sat. 1. 73. 'Aude aliquid brevibus Gyaris, et carcere dignum.' Et Sat. x. 170. 'Ut Gyari clausus scopulis, parvaque Seripho.' Holstenius nunc putat esse Caloiro vel Caloiera: verius alii Joura, inter Andrum et Ceam insulam. Apud Philostr. de Vita Apoll. vii. 8. p. 341. Τόαρα pro Γόαρα.
 - P Ab ea Syrnos] Vide Notas et Emend. nnm. cit.
 - 9 Cynæthus] Quo nomine Delon ipsam olim nuncupatam diximus cap. 22.
 - r Teles] Τήλος, Stephano, ἀπὸ τής τήλεως, a fænigræci copia, quod in τηλίνου μόρου compositione partes præcipuas obtinet, ut dicemus XIII. 2. Hodie Piscopia.

thussa appellata. Donusa, the Patmos circuitu triginta mill. pass. Corasiæ, Lebinthus, Leros, Cinara: Sicinus, quæ antea Œnoë: Hieracia, quæ Onus: Casus, quæ Astrabe: Cimolus, quæ Echinussa: Melos cum oppido, quam Aristides Byblida appellat, Aristoteles Zephyriam, Callimachus Mimallida, Heraclides Siphnum, et Acyton.

Cynethussa Gronov. et edd. vett.—8 Dionysa Gronov. Mox, Pathmos Vet. Dalec. et Harduin. 1. Patmos circuitu L. mill. pass. nonnulli ap. Dalec. Deinde, Sicenus Strab. Sicinus Ptolem.—9 Ita ex codd. emendavit Harduin. Græce, 'Ispania' Gronov. et edd. vett. Heratia.—10 Casos, quæ Actrabe margo edd. 'Dalec. et Gronov. Mox, Cimelus, quæ Chinussa Vet. Dalec. Paulo post, in

- * Agathussa] Stephano quoque, Τῆλος, quam inter Cycladas reponit, ἐκαλεῖτο δὲ καὶ ᾿Αγάθουσσα. Et Hesychio, apud quem Δῆλος pro Τῆλος legitur.
- t Donusa] Ita libri omnes. Melæ
 11. 7. Donusa. Stephano, Δοσουσία,
 et a Dionyso Δωσυσία. Viridi marmore nobilis: unde 'viridem Donusam' appellat Maro. Ut Gyaros,
 reorum olim exilio infamis. Vide
 Tacit. Annal. Iv. p. 108.
- Patmos] Solo D. Joannis Apostoli secessu clara. Straboni lib. x. p. 488. Πάτμος. At in nummo Severi, apud Patin. p. 285. EN ΠΑΘΜΩ. Hodie Palmosa.
- v Corasia: Straboni, loc. cit. Kopasolai, ab Icaria versus occasum
 paulum disjunctæ. Scopuli sunt, quos
 hodie Dragonisi vocant, teste Marco
 Boschini.
- " Lebinthus] Λίβωθος Straboni lib. x. pag. 487. Ovid. Met. viii. 222. 'Dextra Lebinthos erat, fæcundaque melle Calymne.' Hodie Levita. Mox Leros eidem Straboni, pag. 488. Λίρος. Κίναρα Athenæo memoratur, lib. 11. p. 71.
- * Sicinus] Juxta Pholegaudrum, auctore Strabone I. x. pag. 484. apud quem Zicquos pro Zicquos, perperam

- appellatur. Nunc Sicino. De ea Solon apud Laërt. Είην δη τότ' έγὰ Φολεγάνδριος, ἡ Σικινίτης, κ. τ. λ.
- γ Œποë] Οἰνόη Stephano, et Etymologici anctori, quia consita vitihas est, διὰ τὸ εἶναι ἀμπελόφυτον. Ιτακ Scholiastæ Apollonii ad Argon. I. she
- * Casus] Stephanus, inter Cycladas: Κάσος, μία τῶν Κυκλάδων ἐκαλεῖτο ὅ ᾿Αμφη, καὶ ᾿Αστράβη. Nunc Casso, auctore M. Boschini. Diversa ab altera, quæ Achne cognominatur, v. \$6.
- ^a Cimolus] Κίμωλος Straboni lib. x. pag. 484. Incolis hodieque Kimolo: Venetis Argentiera: non Sicandro, ut vulgo Geographi putant.
- b Melos] Mῆλos Straboni, loc. cit. A Melo duce Phænicum nomen sccepisse Festus existimat: alii a rotunditate mali. A Bybliis Phænicibus Βόβλον appellatam esse auctor est etiam Stephanus: et Ζεφυρίαν. Eadem Μίμαλις et Μεμβλίς Hesychio nominatur, p. 630. et 642. Pro Byblida, Mss. Memblida. In Gaza Regia nummus est ex ære mediocri, habens MH-ΛΙΩΝ in corona laurea.
- c Heraclides Siphnum] Mss. Siphin: quos libenter sequimur: ne Siphnum inter Cycladas supra citatam cum

Hæc insularum d rotundissima est. Post Machia: Hypere, quondam Patage, ut alii 11 Platage, nunc Amorgos: Polyægos, Phyle, h Thera, i cum primum emersit, Calliste dicta. Ex ea avulsa postea Therasia: j atque inter duas enata mox Automate, eadem Hiera: et in nostro ævo Thia juxta eandem Hieram nata. Distat Ios a Thera viginti quinque mill. pass.

Sequuntur Lea, ^k Ascania, Anaphe, Hippuris. ¹² Astypalæa liberæ civitatis, ¹³ m circuitu LXXXIX. mill. passuum: abest a Cadisto Cretæ CXXV. mill. Ab ea Pla-

eodem, Mimblada appellat; Chiffl. Mymblida, &c.—11 Hypane, quondam Panacle, et ut alii Vot. Dalec.—12 Canaphe, Hippuris, Hippurissusa Chiffl. Anaphe, Hippuris, Hippurissusa Grouov. et edd. vett.—13 Margo edd. Dalec. et Gronov. liberæ conditionis. Mox, edd. ante Brotier LXXXVIII. Deinde, pro

NOTÆ

Melo confundat eadem nomenclatura.— 'Ab altero nomine ejusdem insulæ, Græcis scriptoribus, Theophani et Cedreno, da funere Anastasii Augusti, est marmor 'Akurawóu.' Ed. sec.

d Hase insularum] Solinus, cap. 11. p. 31.

e Post Machia] In Mes. Buporthmachia, R. 1. 2. Colb. 1. 2. et Paris.

- f Hypere] Hze varia videntur esse insulæ Amorgi nomina. Αμοργος Straboni lib. x. pag. 487. inter Sporadas. Nunc Morgo. Quondam et Παγκάλη vocitata, Stephano teste.
- s Polyages A Mela quoque agnoseitur, 11. 7. In Thesauro Goltzii nummus extat, cum epigraphe ΠΟ-ΑΥΑΙΓΙΩΝ. Nunc est Polegasa, juxta Diam, quam Standiam esse diximus.
- h Phyle] In Mss. Saphyle, vel Aphile.
- 1 Thera] Hesych. p. 486. Καλλίστη, ή Θήρα το πρότερον. Contra Scholiastes Apollonii, ad Argon. IV. 1763. vetnstins Callistæ nomen esse existimat: ήλλαξε τὸ ὅνομα ἡ Καλλίστη νῆσος, καὶ ἀνομάσθη Θήρα. Cui et Hero-

dotus concinit, lib. Iv. pag. 271. et Pausan. lib. III. p. 159. Forte quæ aliis scriptoribus Ohpa, eadem Plinio Philethera dicitur. Hodie Santerini.

- j Therasia] Opparla Ptolem. 111. 15. Nunc quoque Tiresia. De Hiera, 11. 89. Hodie Cammeni, ut ab iis accepimus, qui ea loca nuper contemplati sunt. Thia vero ignobilis est sine nomine scopulus.
- k Sequentur Lea] Λεία, nunc Piana, et Pianosa. 'Ανάφη, πλησίον Θήρας, inquit Steph. (de qua jam diximus, 11. 89.) hodie Namfio, ad exortum solstitialem Theræ, sive Santerini. Ascania, quantum conjicere licet, Anaphæ ad ortum objecta, Giera.
- 1 Hippuris] 'Ιππουρίς νήσος πλησίος Θήρας, inquit Scholiastes Apoll. ad Argon. IV. 1712. Vide Notas et Emend. num. 87.
- m Astypalæa liberæ civitatis] Sic idem cap. 19. Corcyram esee liberæ civitatis dixit, hoc est, civibus constare qui suis libere, non alienis legibus vivant. 'Αστυπάλωα Straboni lib. x. p. 488. Hodie Stampalia.

tea " sexaginta mill. Unde Camina " triginta octo mill. Azibintha, Lanise, Tragia, Pharmacusa, Techedia, Chalcia: Calydna, in qua oppidum Coos: Calymna, fa qua Carpathum, quæ nomen Carpathio mari dedit, xxv. mill. passuum. Inde Rhodum Africo vento quinquaginta m. pass. A Carpatho Cason fo vii. m. A Caso Sammonium Cretæ promontorium xxx. mill. In Euripo autem Euboico, primo fere introitu, Petaliæ quatuor insulæ, et in exitu Atalante. Cyclades, et Sporades, ab oriente littoribus Icariis Asiæ, ab occidente Myrtois Atticæ, a septemtrione Ægæo mari, a meridie Cretico et Carpathio inclusæ, per DCC. m. in longitudinem, et per CC. in latitudinem jacent. 17

Pagasicus sinus ante se habet Eutychiam, Cicynethum, et Scyrum supradictam, sed Cycladum et Spora-

Cadisto Chiffl. habet Cisto.—14 Unde Caminia Vet. Dalec.—15 Idem codex, in qua oppida tria duæ Calymnæ et Olymnos; Gronov. et edd. vett. in qua oppidum Coos, et Olymna. Aqua, &c.—16 Ita codd. Harduini, edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. a Carpatho ad Cason Gronov. et edd. vett.—17 Ita codd. Tolet. Chiffl. et Harduin. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. inclusæ, per CC. mill. in longitudinem jacent edd. vett. ante Harduin.—18 Tinetum cod. Dalec. Paulo post, edd. vett. et Gronov. Scadiram, Ther-

- n Ab en Platen] Hæ feræ deinceps ab aliis scriptoribus prætermissæ. Καλκίας tamen meminit Strabo, loc. cit. Τραγαίας inter Cycladas, quo nomine etiam Sporadas comprehendit, Stephanus: apud quem et Φαρμακοῦσσα supra Miletum insula legitur: ubi a prædonibus captum Cæsarem Dictatorem narrat Snetonius in Julio, cap. 4. Illam vero priorem Τραγίαν vocat Plutarchus in Pericle, p. 166.
- ° Calydna] Καλύδτα. Vide Notas et Emend. num. 88.
- P Calymna] B Calydnis seu Calymuis insulis una, commune ceteris nomen peculiari sibi jure vindicans. Hesc. foccunda est melle Calymne, ut cecinit Ovid. Met. VIII. 222.

- q Petaliæ] Traxere nomen ils scopuli, insulæve, ex oppido in continenti EubϾ opposito, contra Sunium promontorium: Πεταλία Straboni dicitur, lib. x. p. 444.
- Atalante] Hodie Talanta. De ea egimus 11. 90.
- * Per DCC. M.] Vide Notas et Emend. num. 89.
- ¹ Pagasicus sinus] De quo cap. 15. Præivit Plinio Mela 11. 7. pag. 43. ⁴ Pagasæus sinus Scyron prospicit: Cicynethum amplectitur.' Et Scylax, p. 24. ἐν δὲ τῷ Παγασητικῷ κόλπφ ἐστὶ τῆσος Κικόσηθος, καὶ πόλις. De Eutychia nihil dum comperi. Mss. Euthiam habont, Εύθεῖαν.
- " Scyrum supradictam] Hoo ipso cap. bis verbis: 'Scyros, Ios,' &c. eadem-

dum extimam: Gerontiam, Scandilam: Thermæus, Irrhesiam, Solimniam, Eudemiam, Neam, quæ Minervæ sacra est. Athos ante se quatuor: Peparethum cum oppido, quondam Evœnum dictam, novem mill. passuum. Sciathum xv. mill. Imbrum cum oppido LxxxvIII. millia passuum. Eadem abest a Mastusia Cherronesi, xxv. mill. pass. Ipsa circuitu LxXII. mill. pass. perfunditur amne Ilisso. Ab ea Lemnos viginti duo mill. quæ ab Atho LxxxvIII. mill. passuum. Circuitu patet cxII. M. D. pass. 22 ° Oppida habet, Hephæstiam, et My-

meusin, Irrhesiam, &c. Vet. Dalec. Scadiram, Thermeusin, Irrhesiam, Elymniam, Eudeipnam, Neam, &c.—19 Cod. Dalec. dicto.—20 Margo edd. Dalec. et Gronov. XII. M. pass. Mox, pro millia, Harduin. 2. et Franz. millibus.—21 Ita codd. Harduini et Chiffl. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. LXXV. mill. pass. Gronov. et edd. vett.—22 Ita Tolet. Vet. Dalec. aliique ap. Harduin. cum edd. Harduin. Miller. Bipont. et Franz. XXII.

NOTÆ

que Cycladum ac Sporadum postrema versus septemtrionem, novissimaque est: ceteræ deinceps extra eum ordinem ac nomen illud censentur. De Gerontia ceteri scriptores silent.

- V Scandilam] Ita Mela II. 7. p. 43. Hodie Scandole.
- " Thermæus] Sinus scilicet, ut supra Pagasicus. Θερμαῖος κόλπος Stephano. De Thermæo egimus cap. 17. Vide Notas et Emend. num. 90,
- * Solimniam, Eudemiam] Mallet Hermolaus Ελόμνιος, et Εὐδείπτης, quæ insularum nomina apad Stephanum extant: sed sunt illæ alterius longe situs ac loci, non lujus in quo versamur.
- y Neam] Nέαι, numero multitudinis, insula Stephano dicitur haud procul Lemno, νῆσος πλησίον Λήμνου. Meminit et Antonin. Liberalis insularum Lemnicæ ditionis, quæ Neæ vocantur.
 - ² Evænum] Ebolvov, vino fertilem.

- Heraclides, de Polit. Πεπάρηθος.... Αδτη ή νήφος εδουνός έστι, και εδευδρος, κ.τ..λ. Ovidius et ab olivæ fertilitate commendat, Met. vii. 'Nitidæque ferax Peparethos olivæ.' Hodie Piperi.
- Sciathum] Scymnus Chins, eodem ordine, p. 24. Κεθνται δε και νησίδες, Σκύρος, Πεπάρηθος, Σκίσθος: scribe Σκίσθος, cum Strabone lib. 1x. p. 436. Schol. Apoll. ad Argon. 1. 583. Σκίαθος νήσος τής Θεσσαλίας, έγγος Εὐβοίας.
- b Imbrum] Iμβρος Strab. lib. x. p. 457. Hodie Lembro.
- c Lemnos] Λήμνοs, hodie Statimene, voce conflata ex iis tribus, els τὴν Λήμνον.
- d LXXXVII.] Solinus cap. 11. p. 31. 'Athos a Lemno sex et LXXX. millibus passuum separatur.'
- ° CXII. M. D. pass.] Ita rescripsimus ex Mss. omnium fide, pro XXII. Est enim ampla et populosa.
- f Oppida kabet] 'Hoaioria, ac Mipira Stephano, et Ptolemæo III. 13.

rinam, in cujus forum solstitio Athos ejaculatur umbram. Ab ea Thassos libera quinque mill. passuum, olim Aëria, sh vel Æthria dicta. Inde Abdera continentis, xxII. mill. passuum. Athos sexaginta duo mill. D.† Tantundem insula Samothrace, quæ libera, ante Hebrum, ab Imbro xII. mill. sa Lemno viginti duo M. D. a Thraciæ ora triginta octo mill. circuitu triginta duo mill. attollitur monte Saece decem mill. passuum altitudinis, vel importuosissima omnium. Callimachus eam antiquo nomine Dardaniam vocat. Inter Cherronesum et Samothracen, utrimque fere quindecim mill. Halonesos: ul-

M. D. p. edd. vett.—28 Aëraria cod. Dalec.—24 Ita codd. Harduini, Dalec. et Chiffi. cum edd. post Harduin. XX. mili. in ceteris.—— Ita Brotier editiex codd. Regg. et Ed. pr. D. non habetur in ceteris edd. Mox, ad insulam Samothraces. Vet. Dalec.—25 Chiffi. XXXV. mili. 'Peasime in libris scriptis et editis, triginta duo millia. Quasi Samothrace magis distaret ab Imbro, quam a Lemno. Contra Imbras, nunc Imbro, est inter Samothracen, nunc Samothracei, et Lemnon, nunc Lemno, vel Stalimene. Irrepsit error ex triplicata denarii numeri nota. Nec Samothrace distat amplius xII. mili. ab Imbro.' Brotier. triginta duo mili. etiam Elz. Gronov. Harduin. 1. 2, 3. Miller. Bipont. et Franz.—26 'A Thracia era triginta octo, circuitu triginta duo mili.] Hæc suspecta mihi videntur, et forte a sciolo addita. Desunt enim in Ms. Reg. 1. et editione principe. Sunt autem abaurda. Samothrace vix distat xvIII. mill. ab ora Thraciæ.' Brotier. Mox, monte Suo Vet. Dalec.—27 Ita codd: Dalec. Chiffi. Tolet. omnesque Harduini, item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. passuum portuosissima edd. vett. et Gronov.—28 Ita Harduin. ex codd. suis et Chiffi. ita quoque edd. recentt. nominat Ald. Junt.

NOTÆ

8 In enjus forum] Solinus, loc. cit. Quo pertinet et illud Sophoclis, quod refert Scholiastes Theocr. Idyll. vi. 76. "Αθως σκιάζει νώτα Λημνίας άλός.

h Olim Aëria] Stephanus: δτι δὲ καὶ 'Aspla ἡ Θάσσος δῆλον, idque ex vetere oraculo confirmat: Νήσφ ἐν 'Hapiŋ κτίζειν εδείελον ἄστυ. Hesychius quoque: 'Aspla.... Θάσον τε τὴν νῆσον οδτων ἐκάλουν. Hodie Thaso...' In nummis antiquis, ΘΑΣΙΩΝ.' Ed. sec.

¹ Inde Abders] Abest, inquit, Thasses ab Abderis, quod est in continente seu littore opposito oppidum, XXII. M. P. Ab Atho monte, LXII. De Abderis diximus cap. 18.

J Tantsendem A Thasso abest LXII.
M. P. Σαμρθράκη, nunc Samandracki.
Σαμοθράκη porro insulam sacram
Græce sonare scribit Diodor. Sic.
Bibl, lib. III. p. 189. et lib. v. p. \$22.

k Ante Hebrum] Thracize amnem, de quo cap. 18.

1 Sasse] Ζαώκη. Vide Notas et Emend. num. 90. Hodie Monte Nettune.

Dardaniam] Δαρδανία quoque Stephano dicitur, et Straboni, in Epit. lib. vII. p. 331. a Dardano Jasionis fratre: Pausaniæ denique, lib. vII. p. 403.

n Halonesos] 'Αλόνησος Harpocra-

Delph. et Var. Clas.

Plinius.

3 E

tra Gethone, Lamponia, Alopeconnesus, Phaud procul a Coelo, Cherronesi portu, et quædam ignobiles. Desertis quoque reddantur in hoc sinu, quarum modo inveniri potuere nomina: Desticos, Larnos, Cyssiros, Carbrusa, Calathusa, Scylla, Draconon, Arconesus, Diethusa, Scapos, Capheris, Mesate, Æantion, Pateronnesos, Pateria, Calathe, Neriphus, Polendos.

xxiv. Quartus e magnis Europæ sinus ab Hellesponto incipiens, Mæotidis ostio finitur. Sed totius Ponti forma breviter amplectenda est, ut facilius partes noscantur. Vastum mare præjacens Asiæ, et ab Europa porrecto Cherronesi littore expulsum, angusto meatu irrumpit in terras, septem stadiorum, ut dictum est, intervallo Eu-

Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Els. et Gronov.—29 Alope, Connessie cod. Dalec.—30 Deserto Pintian. Mox, inseniri potuere Chiffl. et paulo post in eodem cod. et Dalec. Sarnos pro Larnos.—31 Calathusa, Dialeon, dicta Melanthia, Drucenon Vet. Dalec. aliis, Drecenon. Mex, Mesatos, Cantiron, Phateronnesos, vel Paterion Pintian. Phaterunesos edd. vett. et Gronov. Pateronnesos Harduin. ex codd. Gr. flariper vigos. Denique, pro Calate, quod ex codd. restituit Harduinus, Calathe habet Chiffl. Calete edd. vett. et Gronov.

CAP. EXIV. 1 Europa finibus Vet. Dalec .- 2 Ita codd. Harduini, cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Maotis edd. vett. et Gronov.- 3

NOTÆ

tioni exigua dicitur Ægæi maris insula. Alia est Strabonis 'Αλότησος, lib. 1x. p. 486.

- o Lamponia] Λαμπώνεια, quo nomine urbem in Troade Stephanus aguoscit.
- P Alopeconnesus]' Αλωπεκόννησος Stephano. Meminit et Livius XXXI. p. 872. In Melene sinu, hoc est, eodem quo a Plinio statuitur situ, a Pomponio quoque collocatur, π. 2. De portu Cœlo diximus cap. 18.
- q In hoc sime] Hoc est, in tertio Europæ sinu, qui Ionium mare, Ægæumque, complectitur.
- r Desticos] Forte, Distichos. Larnos, in Mss. Sarnos: forte Kápros, quæ Stephano est Acarnaniæ insula. Pro Cissiros, an Cisseros? ut ea vox
- insulam pumicosam significet. Καλάθουσα cognominem habet urbem in
 Ponto, cujus est apud Stephanum
 mentio: Δράκανον, oppidum in insula
 Icaria, apud Strab. lib. xıv. p. 639.
 Arconesus, sive Arctonesus, que vox
 ursorum insulam sonat, eognominem
 alteram in Asia contra Halicarnassum, de qua v. 36. Æaution, Alάντειον, ab Ajace nomen habet. Μεσάνη,
 a situ, ηνωνίσω inter alias media, &c.
 Pateronnesus, haud dubie Πατέρων νῆσος.
- * Quartus] Solinus cap. 12. p. 31. et Martian. lib. vr. cap. de quarto sinu Europæ, p. 213. iisdem uterque verbis.
 - b Ut dictum est] Cap, 18.

ropam auferens Asiæ. Primas Angustias Hellespontum vocant. Hac Xerxes de Persarum rex, constrato in navibus ponte,4 duxit exercitum. Porrigitur inde tenuis Euripus Lxxxvi. mill. pass. spatio ad Priapum urbem Asiæ, quam Magnus de Alexander transcendit. Inde exspatiatur æquor, rursusque in arctum coit: laxitas Propontis appellatur: angustiæ, Thracius Bosporus, latitudine de passuum, qua Darius pater Xerxis copias ponte transvexit. Tota ab Hellesponto longitudo ccxxxix. M. pass. Dein vastum mare, Pontus Euxinus, qui quondam Axenus, longe refugientes occupat terras, magnoque littorum flexu, retro curvatus in cornua, ab his utrimque porrigitur, ut sit plane arcus Scythici forma. Medio

Cod. Dalec. quam breviter complectenda est.—4 Chiffl. constrate navibus Ponto; cod. Dalec. contracto in navibus ponte.—5 Ita Regg. Brot. et Editio princeps. qua Magnus Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elz. Gronov. Harduin. 1. 2. 8. Miller. Bipont. et Franz.—6 'CCXXV. mill. pass. ex He-

- * Hellespontum] Le détroit de Gallipoli.
- d Hec Xerxes] Herod. lib. vii. p. 397. n. 36. et seq. Solinus et Capella, locis cit.
- c Constrato in navibus ponte] Sic etiam Mss. non, ut Pontianus excogitavit, constrato navibus Ponto.
- f Perrigitar] Solinus, loc. cit. et Martianus.
- s Quam Magnus] Arrianus de Exped. Alex. lib. 1. p. 32.
 - h Propontis Mer de Marmora.
- i Bosporus] Le détroit de Constantinople, ou le Canal de la Mer Noire.
- 1 D. passuum] Agathemerus Geogr.

 1. S. Bospori Tiracii fretum, qua Darius, subitario ponte. confecto, transmisit exercitum, DCCL. pass. seu stadiorum sex esse sit: 'Ο δὲ Θρέκως Βόσπορος, τὰ στενὰ, ὅπη Δάρεως ἔζευξων ἐπὶ Ἰπόθας τὴν σχεδίαν, σταδίων τ΄.

 De hac Darii expeditione adversus Scythas Herodotum vide lib. 1v. pag.

- 253. n. 88. Polyb. lib. IV. p. 432.
- La CCXXXIX. M. pass.] Ita libri omnes, R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffl. atque ipse etiam Martianus, loc. cit.
- 1 Dein vastum] Hec Plinius a Mela 1. 19. p. 12. 'Hic jam sese ingens Pontus aperit olim ex colentium sevo admodum ingenio Axenus, (hoc est inhospitalis,) post commercio aliarum gentium molitis aliquantum moribus dictus Euxinus.'
- m Arcus Scythici] Sic Strabo lib.

 II. p. 125. Agathemerus Geogr. II.

 14. aliique. Sic arcus Scythici effigiem Fontus exhibet, ut latus Australe, a Chalcedone ad Phasin usque, nervum repræsentet; boreale, geminum cornu, geminumque flaxum, quem duo illius marls sinus efficiunt: prorsus ut Scythici arcus forma fuerit, cujusmodi literæ majusculæ Græcorum Ziqua esse notissimum est.

 Nam etsi vetustam ejus literæ for-

flexu jungitur ostio Mæotii lacus. Cimmerius Bosporus id os vocatur, 11. mill. D. pass. latitudine.

At inter duos Bosporos Thracium et Cimmerium directo cursu, ut auctor est Polybius, d. m. pass. intersunt. Circuitu vero totius Ponti vicies semel p centena quinquaginta m. ut auctor est Varro, et fere veteres. Nepos Cornelius trecenta quinquaginta millia p adjicit. Artemidorus vicies novies centena XIX. m. facit: Agrippa XXIII. 10 q sexaginta mill. Mucianus XXIV. XXV. II r mill. Simili modo de Europæ 12 latere, mensuram alii quatuordecies centena LXXVIII. m. d. determinavere: alii undecies centena septuaginta duo millia. M. Varro ad hunc modum metitur. Ab ostio Ponti Apolloniam clxxxvII. m. d. pass. 14 t Ca-

rodoto in Melpomene.' Pintian.—7 Maotis lacus Tolet. Maotum lacus Salmant. Maotii lacui Pintian.—8 Ponti vicies semel M. ut auctor est Varro, ut fere veteres semel quisquaginta cod. Dalec. et Tolet.—9 Ita codd. Regg. Brot. 1. 2. et Ed. pr. trecenta millia quinquaginta al. ante Brotier.—10 Ita Reg. Brot. 1. et Ed. pr. XXIII. edd. vett. et Gronov. XXIII. Chiffl. alique codd. ap. Harduin. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller, Bipont. et Franz.—11 Ita ex codd. emendavit Harduin. eumque secuti recentt. XXVIII. LXV. Gronov. et edd. vett.—12 Ita cod. Dalec. Harduin. 1. 2. 3. Miller. et Bipont. particulam de omittunt edd. vett. Gronov. et Franz.—15 Cod. Dalec. alii exdecies septuaginta millia.—14 Ita Tolet. alii codd. ap. Harduin. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. CLXXXVIII. M. D. pass. edd. ante

NOTÆ

mam olim fuisse constat, qualis est C Latinorum, vetustiorem tamen alteram esse, tum ex Athenæo liquet, Sigma veterum affirmante simile esse arcui Scythico, tum ex antiquo Schin Chananæorum, VV. unde Græcorum Sigma prodiit. Hanc nostram interpretationem, si tlbi, lector, satis est otil, haustam intelliges tum ex Agathemero, loc. cit. tum ex Mela I. 19. tum vero maxime ex Dionysio Perieg. vs. 158. et seq.

n Cimmerius] Le Détroit de Caffe. Hæc quoque Martianus lib. vi. p. 213. Strabo pariter, lib. vii. p. 310. vicenum circiter stadiorum freti hujus angustias esse ait, que sunt mm. D. pass. Polybius tamen, circiter tricenum, lib. IV. p. 427. hoc est, III. M. DCCL. pass.

- o At inter dues] Martianus, lot. cit.
- P Vicies semel] Martianus, loc. cit. q Agrippa XXIII [XXIV.] Hoc
- est, vicies et quater centena, et sexaginta mill. pass.
- r Mucianus XXIV. XXV.] Ita Mss. non XXVIII. LXV. nt libri vulgati mendose habent.
- * Mensuram] Ponti Enxini, eo latere quo Europam alluit.
- t CLXXXVII. M. D. pass.] Vide Notas et Emend. num. 92.

latin tantundem. Ad ostium Istri CXXV. Ad Borysthenem CXL. Cherronesum Heracleotarum oppidum CCCLXXV. M. pass. Ad Panticapæum, quod aliqui Bosporum vocant, extremum in Europæ ora, CCXII. M. D. 16 quæ summa efficit XIII. XXXVII. M. D. Agrippa a Byzantio ad flumen Istrum, DLX. Inde Panticapæum DCXXXV. Lacus 7 ipse Mæotis, Tanain amnem ex Riphæis montibus defluentem accipiens, novissimum inter Europam Asiamque finem, XIV. VI. M. 18 circuitu patere traditur. Ab aliis XI. XXV. M. Ab ostio ejus, ad Tanais ostium directo cursu CCCLXXXV. M. pass. esse constat. Accolæsinus, in mentione Thraciæ, dicti sunt Istropolim usque. Inde ostia Istri.

Ortus hic in Germaniæ jugis montis Abnobæ, ex adverso Raurici 21 ° Galliæ oppidi, multis ultra Alpes milli-

Harduin.—15 Ita codd. Harduini, Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Herucleatarum edd. vett. et Gronov.—16 Sic ex codd. emend. Harduinus, sic etiam Miller. Bipont. et Franz. extremum in Europi ora (ore Pinian.) CCXII. M. D. codd. Dalec. et Tolet. extremum in Europæ ora, CCXXII. M. D. edd. vett. et Gronov. Mox, nonnulli ap. Dalec. efficit XIV. VI. M.—17 Ita Chiffi. et Harduin. 1. Inde Panticapæum DCXXX. Lacus, 8c. codd. Harduin, 2. 3. Bipont. et Franz. In Panticapæum DCXXX. Inde lacus, 8c. edd. vett. et Gronov.—18 Ita ex codd. emendavit Harduin. ita etiam edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. XIII. ut M. edd. vett.—19 Tanais portum Vet. Dalec.—20 Ita codd. Dalec. et Harduin. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. CCLXXV. Gronov. et edd. vett.—21 Cod. Dalec. montis Novæ ex a. Saurici.—22 'Danubii nomine, et unde pr.

- * Cherronesum] De eo oppido dicemus cap. 26.
- * Bosporum] Principem Bosporianorum civitatem, μητρόπολιν τῶν Βοσποριανῶν, appellat Strabo lib. vii. p. 309.
 - ▼ Ex Riphæis] Mela 1. 19. p. 24.
- * XIV. VI. M. circuitu] Hoc est, quater et decies centena, ac sex passum millia cursu, quem in circuitum fere agit, complectitur.
- y Ab aliis XI. XXV.] Hoc est, undecles centena, xxv. millia. Strabo lib. v11, p. 310. Mæotidis ambitum

- ait complecti millia stadiorum octo: hoc est, decies centena millia pass.
 - · Ab ostio ejus] Mæotidis paludis.
 - Dicti sunt | Cap. 18.
- b Abnobæ] Tacit. de Morib. Germ. p. 122. 'Danubius molli et clementer edito montis Abnobæ jugo effusus,' &c. Vide Notas et Emend. num. 93.
- c Raurici] Vel Rauraci: quo etiam modo Massiliam, et Massaliam dicimus. Agemus de eo oppido cap. 31. Inde Rauraci montes, apud Ammian. lib. xxII. p. 217. 'Amnis vero Danubius,' inquit, 'oriens prope Rauracos

bus, ac per innumeras lapsus gentes Danubii nomine, immenso aquarum auctu, et unde primum Illyricum alluit, Ister appellatus, sexaginta amnibus receptis, medio ferme numero eorum navigabili, in Pontum vastis sex fluminibus evolvitur. Primum ostium Peuces: mox ipsa Peuce insula, a qua proximus alveus appellatus, xix. millia pass. magna palude sorbetur. Ex eodem alveo set super Istropolim lacus gignitur LXIII. M. pass. ambitu: Halmyrin vocant. Secundum ostium Naracustoma

Illyr. alluit Ister app. immenso aquarum auctu LX. amnibus, &c. ita quidam legunt.' Dalec. Mox pro sex Bonfinius legit septem.—23 Cod. Dalec. appella-

NOTE

montes, confines limitibus Rhæticis per latiorem orbem protentus, ac sexaginta navigabiles pæne recipiens fluvios, septem ostiis per Scythicum Ponti latus erumpit in mare.' Solinus cap. 13. p. 33. 'Ister Germanicis jugis oritur, effusus monte qui Rauracos Galliæ aspectat,'&c.

- d Ister appellatus] Agathemerus Geogr. 11. 4. Vindobonam usque, hoc est. Austriæ Viennam, Danubium appellari ait: μέχρις Οδίνδοβούνης πόλεως Δανούβιον καλοῦσιν, κ. τ. λ. - ' DANYvivs scribitur in nummo Traiani Augusti: scilicet ob Daciam amni ei prætentam, et tunc recens captam: quo in tracta Germanice Danubio nomen est Donaw: unde Danuvinm Monetarii Narbonenses tunc effecere: non quod literæ B et V permutatæ unquam fuerint in nummis antiquis. At Romani illud W. Germanicum, seque ut B Græcum, cum in suam linguam ex alterutra nomina transtulerunt, in Latinum B commutarunt.' Ed. sec.
- Sex fluminibus] Quinque, si Dionysio Periegetæ credimus, vs. 201.
 et Festo Avieno, vs. 441. Mela 11.
 pag. 42. 'Sex sunt insulæ inter Istri ostia.' Septem igitur ostia ne-

- cesse est esse, quot nimirum Ammianus agnovit. Et idem Mela 11.

 1. totidem Istro, quot Nilo, assignat ora.
- f Ipea Peuce] Omnium notissima et maxima, inquit Mela, loc. cit. Inde nomen el, quod multas πεύκας arbores ferat. Magnitudo par Rhodo. Ita auctor Peripli Ponti Euxini, p. 11. Stephano quoque nota, Πεύκη, ράσος ἐν τῷ Ἰστον.
- s Halmyria] Αλμυρο Graci salsuginem vocant. Auctor est Philostorgius x. 6. Eunomium Arianæ
 factionis antesignanum, Halmyrida
 in exilium pulsum esse, eumque Mysiæ locum ad Istrum fuisse, quod ait
 etiam Nicephorus, Eccles. Hist. x11.
 29. Aut ab oppido lacum, aut a lacu
 potius oppidum id nomen esse sortitum apparet. In Notitia Hieroclis,
 Prov. Scythiæ, "Αλμυρις, p. 21.
- h Naracustoma] Sic Ammianus lib. xx11. pag, 218. Apollonius Rhod. Argon. iv. 312. duo Istri ostia referens, alterum καλόν στόμα, alterum, inquit, καλόουσ: Νάρηκος: μι Scholiastes legisse videtur, καλόουσω "Αρηκος. At Ναράκον στόμα dicitur, ab auctore Peripli Ponti Euxini. Forte rectius Narcustoma, hoc est, os pigrum ac

appellatur. Tertium Calonstoma, 24 i juxta insulam Sarmaticam. Quartum Pseudostomon, et in insula i Conopon diabasis: 25 k postea Boreostoma et Spireostoma. Singula autem ora tanta sunt, ut prodatur in quadraginta millia passuum longitudinis vinci mare, dulcemque intelligi haustum.

xxv. Ab eo in plenum 1 º quidem omnes Scytharum sunt gentes: variæ tamen littori apposita tenuere: alias Getæ, Daci b Romanis dicti: alias Sarmatæ, Græcis Sauromatæ,

tur. et XI. M. p. magna palus oritur ex codem alveo.—24 Sic ex codd. emend. Harduinus, et sic quoque edd. recentt. Calastoma Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Elz. et Gronov.—25 Ita codd. Chiffl. Dalec. et Harduin. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Pseudostoma, et insula Conopon diabasis edd. vett. et Gronov. Mox, Boriostoma et Stenostoma Vet. Dalec.

CAP. XXV. 1 Vet. Dalec. in plano.—2 Corsi Chiffl. Mox, alias Sindi dege-

NOTE

stupidum, ob quandam paludis immobilitatem.

- i Calonstoma] Καλδν στόμα Ptolemæo III. 10. et Ammiano, loc. cit. qui Pseudostoma ambo agnoscunt cum Solino, cap. 13. p. 33. Nos ex Mss. Pseudostomon scripsimus.
- J Et in insula] Ita Mss. omnes, R. 1. 2. Colb. 1. 2. &c. Vulgati perperam, et insula.
- k Conopon diabasis] Κωνώπων διάβασι, hoc est, sulicion transitus, ab ea insula certo anni tempore fieri consuetus, ad paludis Μποτίτα locum, ut quidem auguror, Κωνώπων inde appellatum, cujus Stephanus meminit, ubi lupi a piscatoribus alimenta sumentes, captos custodire pisces traduntur. Hujus vero iusulæ, in qua versamur, mutilum nomen poëtica licentia Lucanus expressit, 111. 200. Έt barbara Cone, Sarmaticas ubi perdit aquas, sparsamque profundo Maltifidi Peucen unum caput alluit Istri.'
 - 1 Boreostoma] Boreonstoma et Ste-

- nostoma habet Ammianus loc. cit. Βόρειον στόμα, hoc est, boreale, et Ψι-λὸν στόμα, hoc est, tenue, Ptolem. III. 10. et auctor Peripli Ponti Euxini. Mss. tamen Spireonstoma, forte pro Spireonstoma, cujusmodi et Ξπείραιον επρον in Saronico sinu a Plinio superius vidimus c. 9. Ptolemæoque appellari.
- m Singula autem] Solinus iisdem verbis, cap. 13. p. 83.
- Dulcemque] Idque ex dulci haustu aquæ intelligi.
- * Ab eo in plenum] Ab ostiis Danubii planitiem omnem versus occasum late diffusam, utroque amnis latere Scythæ tenuerunt. Loca tamen ripæ proxima variæ subinde Scytharum gentes, primum Getæ, quos Romani Dacos appellant: hos pepulere deinde Sarmatæ, &c. Expressisse hunc locum Plinius videtur ex Dionysio Perieg. vs. 302.
- b Daci] Vide Notas et Emendat. num. 94.

eorumque Hamaxobii, c aut Aorsi : alias Scythæ degeneres et a servis orti, aut Troglodytæ: mox Alani, et Rhoxalani. Superiora autem inter Danubium et Hercynium saltum, usque ad Pannonica Hyberna Carnunti, Germanorumque ibi confinium, campos et plana Jazyges Sarmatæ:

neres Vet. Dalec. Vide Strab .- 3 Gronov. et edd. vett. Iazgges, Sarmatæ dis-

NOTÆ

· Hamaxobii] Δακοί, 'Αμαξόβιοι, 'Αορσοι, "Αλαυνοι Ζκύθαι, 'Ρωξολανοί, supra Danubium a Ptolemæo recte collocantur, 111. 5. ubi nunc Bessarabia est, Moldavia, Valachia, et pars regionis ejus, quam Transylvaniam vo-Τρωγλοδύται vero cap. 10. sub ostio Peuce, ubi Istropolis civitas est. latere amnis australi, quæ nunc Bulgariæ pars est maxime orientalis. Κροβύζους Τρωγλοδύτας appellat Strabo lib. vii. p. \$18 .- 'Admonent Alani a Plinio deinde commemorati, ut huic loco adjiciam, quæ sit 'gens Alana' in carmine 2. lib. v. Michaëlis Hospitalii, olim clare laude Poëseos, clarioris multo postea insigni magistratu Cancellarii Franciæ. Sic enim ille cecinit eleganter, dum iter suum describeret, transitumque per Avenionem, ubi Judzis certa regio urbis est assignata: 'Nam neque Judæos visum est in laude colonos Ponere: nec vero commercia gentis ALANE: Impia quam dicunt tacitis præcepta fovere Mentibus, errores et adhuc retinere parentum.' Familiarissimum semper fuit linguam Hebræam calentibus doctrine suæ præbere specimen, sive fictis, sive derivatis ex ea lingua vocabulis : quæ sic alind significarent, quam quod iisdem vulgo intelligitur: vel Christum Dominum, scilicet, maxime Judæos in supremo judicio puniturum, vel Jadæum Christo inimicum. Et mos iste quidem ab annis ante Hospitalium fere trecentis invaluerat apud eruditos: deprehensus a nobis innumerisque comprobatus exemplis. Ergo ingeniose ille similiter Judaicam gentem ALANAM appellavit: quippe מליכנו Deum, hoc est, Christum, affixit, dum affixit eruci. Hæc eadem est commerciis famosa; et in Christum Doninum ex patrum suorum institutione blasphemiis: quas ii tamen, qui inter Christianos degunt, supplicii metu animo continent.' Ed.

- d Superiora autem] Ubi nunc Transylvania est, et Hungariæ pars, supra latus Danubii boreale.
- e Hercynium] 'Hercynia sylva,' inquit Mela III. 3. 'dierum sexaginta iter occupans.' Nunc multis locis exciss, ubi Germaniæ urbes multæ et pagi sunt.
- f Carnunti] Subintellige hyberna ibi constituta de more a Romanis, munimento adversus Quados opposita. Oppidum hodie Carnuntum est, contra Denubii et Mari confluentem, vulgo Haimbourg, paucis ultra Viennan, que in Austria est, millibus passuum. De Carnunto Pannoniæ Livius lib. XLIII. et vetus inscriptio apud Grater. pag. 1032. Ortelius cum Carnuto Galliarum oppido confundit.
- s Jazyges Sarmata] Sunt ea sic conjunctim legenda: Ἰάζυγες Σαρμάτω. Straboni lib. v11. p. 306. et Tacito Annal. XII. p. 180. a quo et Jazyges

montes vero h et saltus pulsi ab his Daci ad Pathyssum 4 i amnem. A Maro, sive Duria est, a Suevis k regnoque Vanniano i dirimens eos, adversa m Basternæ tenent, aliique

tinctim.—4 'Ptolemeo, Tibiscum. Hodie, Tisa.' Dalec. Mox Amoros pro Maro Vet. Dalec. amnem, a Moro, vice is Dacia est Gronov. et edd. vett.—

NOTÆ

Vagi per campos' appellantur. Hos ad Tibiscom amnem pertinere similiter Ptolemæus docet, III. 7. ubi '1d\'\text{vyas Merandoras vocat, et Agathemerus Geogr. II. 4. qui Dacis confines ait fuisse.

Montes vero] Ea montium juga intelligit, quæ Hungari Crapuk vocant: quo Daci e campis pulsi ab Jazygibus profugere. Καρπάτης δρος dicitur Ptolemæo, 111.7. et 8.-- 'Daci, ut mox Plinius addit, 'a Sarmatis ad Pathissum amnem pulsi,' regionem eam Daciam cognominavere; quam postea Trajanus Imp. Romano adjecit imperio, ut nummi ejus testantur innumeri; præsertim qui sunt in-SCripti, DACIA CAPTA, VICTORIA DA-CICA, DACIA AVGVSTI PROVINCIA. In his autem plane singularis est eiusdem Imp. Trajani nummus, ex auro. qui depictus est inter Arschotanos. Tab. 36. n. 3. cui similem alterum ex zere minimo commemorat Patinus in Indice p. 10. et D. de Peiresc in collectione Mss. p. 232. cum hac epigraphe : IMP. CES. NERVA TRAIAN. AVG. GERM. capite laureato. In aversa parte Dez effigies est, pileo Dacico tecta, que lauri ramum dextra ostentat. Inscriptio: DARDANICI: ubi Dardanicos nescio quos quærunt imperiti : cum re ipsa non ibi ' Dardanici' sint, sed sententiæ unius eximize priores duntaxat literze : hujus pimiam.

D AR D
'Daciam a Romanis deficientem'
A NI C I

'adjunxit nuper Imperio Cæsar Imperator.'

Hoc illud ipsum est, quod gemina illa in nummis ejusdem Trajani inscriptione proditur, DACIA CAPTA, et DACIA AVGVSTI PROVINCIA. Cum 'Imperium' dicitur, Romanum intelligitur, ac propterea 'Romani' præmittuntur, ob Romam Imperii caput. Sie in nummo scribitur, qui Galbas et Vitellii principatu percussus est, ROMÆ ET IMPERIO. 'Nuper' ab opifice nummi positum est perquam ingeniose. Etenim hoc fuit dicere, recentem eam esse victoriam, sed dignam titulo 'Dacici,' qui nondum ascribebatur in nummis Trajani. Admonitio igitur hæc fuit Senatui, ut ipsius edicto deinceps Trajanus DAcrevs scriberetur.' Ed. sec.

- ¹ Ad Pathyssum] Parthiscum vocat Ammianus lib. xvII. p. 108. Τίβισκον Ptolemæus III. 7. nunc Teissa, et le Tibisc.
- j A Maro] Marum quoque Tacitus vocat Annal. 11. p. 62. Μάρισον Strabo lib. v11. p. 404. quem per Getas ait in Danubium labi. Hodie Mark, Maros, et Moravva, unde Moraviæ nomen.
- * A Suevis] Non a gente tota Snevorum, sed ab iis qui Drusi jussu atque imperio, 'Danubium ultra, inter flumina Marum et Cusum, locati sunt, dato rege Vannio, gentis Quadorum,' inquit Tacitus loco cit. Vide Notas et Emend. num. 95.
- Regnoque Vanniano] Ubi nunc Moravia est.

inde "Germani. Agrippa totum eum tractum ab Istro ad Oceanum bis ad decies o centena mill. pass. in longitudinem, quatuor millibus p et quadringentis in latitudinem ad flumen Vistulam a desertis Sarmatiæ, prodidit. Scytharum nomen usquequaque transit in Sarmatas atque Germanos. Nec aliis prisca illa duravit appellatio, quam qui extremi gentium harum ignoti prope ceteris mortalibus degunt.

xxvi. Verum ab Istro oppida, Cremniscos, Æpolium: montes Macrocremnii, clarus amnis Tyra, oppido nomen imponens, ubi antea Ophiusa dicebatur. In eodem insulam spatiosam incolunt Tyragetæ. Abest a Pseudostomo Istri ostio centum triginta imilibus passuum. Mox

5 'Quidam legunt: ad bis decies centum M. pass. in longitudinem, IV. M. minus: CCCC. in latitudinem ad flumen Vistulam (Istulam Pomp.) Alii, occanum bis decies centum M. p. in longitudinem, quatuor M. quadringentis in lat. ad flumen Vistiam.' Dalec. centum mill. pass. in l. quantum minus quadringentis, &c. edd. vett. et Gronov.

CAP. XXVI. 1 Vet. Dalec. Cremense, Obolium .- 2 'Legendum censeo, cog-

NOTE

- m Adversa] Partem montium supradictorum Austro obversam, regionemque inde ad Danubium austrumque recedentem, a Maro amne ad Tibiscum: nunc Hungaria superior appellatur, la kaute Hongrie: incolm quondam Basternæ, sive Bastarnæ, Baardorau, Ptolemæo III. 5. et Stephano: Livio quoque, lib. xL. p. 541.
- n Aliique inde] Citra Moraviam, versus occasum.
- Bis ad decies] Ita libri omnes. Martianus lib. vi. pag. 214. Bis decies: quod pro duodecies potius quam pro vicies acceperim.
- P Quatuor millibus] Vide Notas et Emend. num. 96.
- * Ab Istro] Versus Mæctium lacum littus Euxini Ponti legentibus. De Æpolio, nihil compertum. Κρημνίσκου meminit Auctor Peripli Ponti Euxini, p. 9. Κρήμνοι πόλις est Pto-

- lemæo III. 5. Ab eo oppido montibus Macrocremniis nomen inditum.
- b Amnis Tyra] Hoc Plinius accepit a Mela II. 1. 'Axiacas,' inquit, 'ab Istricis Tyras separat: surgit in Neuris: qua exit, sui nominis oppidum attingit.' Stephanus: Τύρας, πόλις καὶ ποταμός ἐν τῷ Εὐξείνο Πόντο... ἐκαλεῖνο δ' Ὀφίουσσα. Scylaci queque, p. 28. in Scythia, 'Οφίουσα πόλις. Ovid. de Pouto IV. 10. 50. 'Et nullo tardior amne Tyras.' Hodie Niester.
- c Tyrageta] Ex Tyra fluvio et Getis insulæ hujus incolis efficto nomine. Tuppnyéra: Straboni lib. v11. p. 306. Insulæ hodie nomen est Tandra.
- d Centum triginta] Strabo lib. vzt. p. 305. octingentorum tantum stadiorum intervallum id esse ait, hoc eat, CXII. M. D. pass.

Axiacæ ° cognomines flumini,² ultra quos Crobyzi: flumen Rhode, sinus Sagaricus, g portus Ordesus. Et a Tyra centum viginti millibus passuum flumen Borysthenes, lacusque et gens eodem nomine, et oppidum a mari recedens xv. millibus passuum: Olbiopolis, et Miletopolis, antiquis nominibus. Rursus in littore portus Achæorum. Insula Achillis, tumulo ejus viri clara. Et ab ea cxxv. millibus passuum peninsula, ad formam gladii in trans-

nomine fluminis. Sic codex manuscriptus.' Dalec. Mox, sinus Sagarius codd. Harduini et Chiffl. cum edd. Harduin. 2. 3. Bipont. et Franz.—3 Chiffl. CCXX. Paulo post, cod. Dalec. ab mari.—4 Rursusque Elz. Dalec. Gronov. et Franz. sed rò que non habetur in cod. Dalec. et edd. antiquiss.—5 Ita codd. Chiffl. Harduini, Dalec. et Vet. Dalec. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. CXXV. vel, centum triginta quinque edd. vett.—

- Axiacæ] Mela loc. cit. 'Axiaces amnis proximus inter Callipidas Axiacasque descendit.' 'Αξιάκης ποτιμός Ptolem. 111. 10. Hodie Bog.
- f Crobyzi] Κρόβυζοι Stephano, supra Istrum, ad boream.
- s Sagaricus] A Sagari fluvio influente, cujus cum Hypani infra citato Ovidius meminit de Ponto 1V. 'Αγα-ρος ποταμός Ptolemæo 111. 5. idem, opinor, qui Plinio fluvius Rhode nuncupatur.
- h Ordesus] 'Opônoods Ptolemæo III. 5. supra Axiacen fluvium.
- ¹ Borysthenes] Martian. lib. vi. cap. de quarto sinu Europæ, pag. 214. Hodie Nieper.
- J Et oppidum] Olim 'Ολβία appellatum, a Milesiis conditum, unde et Miletopolis nomen, mox et Borysthenis ab amne præterfluente. Ita Strab. lib. VII. p. 306. Ptolemæo loc. cit. Μητρόπολιs eadem mendose, pro Μιλητόπολιs.
- * XV. millibus pass.] Ita libri omnes. At Strab. loc. cit. stadiis ducentis, hoc est, xxv. mill. pass.
- Olbiopelis Hæc prisca Borysthenis oppidi nomina. 'Ολβία, ut dixi-

- mus, Straboni, et anctori Peripli Ponti Euxini, p. 8.
- m Insula Achillis] Martianus loc. cit. Eadem Leuce appellata, ut dicetur cap. seq. Scylax, p. 28. Νῆσος ἐρήμη, ἢ ὅνομα Λευκὴ, ἰερὰ τοῦ 'Αχιλλώωs. Et Ptolemæus meminit III. 10. Mela II. 7. 'Leuce Borysthems ostio objecta, parva admodum, et quia Achilles ibi situs est, Achillea cognomine.' Hodie Ficonisi, ut plerique aiunt.
- Et ab ea CXXV.] Ita libri omnes, ante Dalec. qui CXXXV. edidit.
- o Ad formam gladii] Eleganter, ut solet, Mela 11. 1. 'Terra tunc longe distenta excedens, tenui radice littori adnectitur. Post spatiosa modice, paulatim se ipsa fastigat, et quasi in mucronem longa colligens latera, facie positi ensis allecta est. Achilles infesta classe mare Ponticum ingressus, ibi ludiero certamine celebrasse victoriam, et cum ab armis quies erat, se ac suos cursu exercitaviase memoratur. Ideo dicta est δρόμος 'Αχίλλειος.'

versum porrecta, exercitatione ejusdem cognominata Dromos Achilleos, cujus longitudinem octoginta millium passuum tradit Agrippa. Totum eum tractum Tauri Scythæ, et Siraci tenent. Inde sylvestris regio Hylæum mare, quo alluitur, cognominavit: Enæcadloæ vocantur incolæ. Ultra Panticapes amnis, qui Nomadas et Georgos disterminat: mox Acesinus. Quidam Panticapen confluere infra Olbiam cum Borysthene tradunt: diligentiores Hypanin: tanto errore eorum, qui illum in Asiæ parte prodidere.

Mare subit * vasto recessu, donec quinque millium passuum intervallo absit a Mæotide, vasta ambiens spatia,

6 'Taurisci Vet. Sardi, Scytha, et Siraci tenent Tolet. De Siracis lege Strab. lib. 1.' Dalec.—7 Cod. Dalec. et Chiffl. magno recessu.—8 Sinus Garcinites

- P Octoginta mill.] Tzetzes in Lycophr. p. 41. et Strab. lib. vii. p. 307. stadiorum mille, hoc est, cxxv. M. P. Auctor Peripli Ponti Euxini, p. 7. stadiorum mille ac ducentorum, hoc est, cl. M. P.
- q Tauri Scythæ, et Siraci tenent]
 Hoc est, Scytharum populi, qui Tauri vocantur, et Siraci. Ταῦροι et Σιρακοί. Vide Notas et Emend. num. 97.
 Nunc Bessarabi, et Tartari minores vocantur, Podoliæ et Ukraniæ confines, quarum partem aliquam Siraci quondam tenuere.
- r Inde sylvestris] Et hæc a Mela decerpta, loc. cit. 'Sylvæ deinde sunt, quas maximas hæ terræ ferunt: et Panticapes Nomadas Georgosque disterminans.' Hylææ regionis meminit Herod. lib. Iv. pag. 231. n. 18. et auctor Peripli Ponti Euximi, p. 2. ultra Borysthenem, verans orientem: Πρὸς ἀνατολὰς ἐκβάντι τὴν Βορυσθένην, Τοὸς λεγομένην "Τλαιαν οἰκοῦντας Σκύθας.
 - * Enacadioa | Hac vero gens est

- alibi nusquam reperta. Quid si legas Inde Hylæi? nam de Hylæis mox iterum.
- ^t Panticapes] Παντικάπης Herodoto, loc. cit. a quo hæc Mela, et Plinins. Scythæ Nomades seu vagi, a Georgis, hoc est, aratoribus eo amne disterminantur. Utrique communi minorum Tartarorum appellatione censentur.
- * Acesians | Valerius Flaccus, Acesinum quoque, Argon. vi. 69. Priscianus in Periegesi, p. 372. Aldescum vocat.
- v Infra Olbiam] Sive Olblopolim, hoc est, Borysthenitarum oppidum, de quo paulo ante diximus. Herodotum sugillut, qui lib. 1v. n. 53. et 54. Panticapen et Hypanin influere in Borysthenem prodidit.
- w Mare subit] Euxini Ponti sinus, qui Carcinites mox appellatur. Καρκυίτης κόλπος, Straboni lib. VII. p. 308. ad mille porrectus stadia, hoc est, ad CXXV. M. P. Hodie Golfe de Negropoli.

multasque gentes. Sinus Carcinites appellatur, flumen Pacyris. Oppida: Naubarum, Carcine. A tergo lacus Buges fossa emissus in mare. Ipse Buges a Coreto, Mæotis lacus sinu, petroso discluditur dorso. Recipit amnes Bugem, Gerrhum, Hypanin, ex diverso venientes tractu. Nam Gerrhus Basilidas, et Nomadas separat. Hypanis per Nomadas et Hylæos fluit manu facto alveo in Bugen, naturali in Coretum. Regio, Scythia con Sendica nominatur.

Sed a Carcinite ¹¹ Taurica ^d incipit, quondam mari circumfusa et ipsa, quaqua nunc jacent campi. Deinde vastis attollitur jugis. Triginta sunt eorum populi. Ex iis mediterranei XXIV.¹² Sex oppida: Orgocyni, Characeni,

cod. Dalec. et Vet. ejusdem. Paulo post, in iisdem: Oppida: Nauarum.—9 Tolet. a tergo lacus Buges a Coreto Mactae lacus sinu petroso.—10 Regio Scythiae edd. vett. et Gronov.—11 Ita codd. Hardnini et Dalec. Sed in Carcinite edd. vett. et Gronov. Mox, quaque nunc Chiffi,—12 Vet. Dalec. XXVII.

- * Pacyris] Herod. loc. cit. p. 240. n. 47. Υπάκυριs. Ptolemæo 111. 5. ab oppido quod præterlabitur, Καρκινίτης.
- 7 Naubarum] Mss. Navarum, Ptolemmo, loc. cit. Ναύβαρον, et Κάρκυα, πόλαις. Carcina hodie nomen retinet, situm mutavit.
- * Lacus Buges] Bown Alpon Ptolemano III. 5. nec semel Pomponio Melæ, 'Buces.' Flacco Argon. vi. 'Byce.'
- * Recipit] Nempe Buges lacus. Mela 11. 1. 'Duo flumina, Gerrhos et
 Hypacaris, uuo ostio effluentia: verum diversis fontibus, et allunde delapsi. Nam Gerrhos inter Basilidas
 et Nomadas: Hypacaris per Nomadas evolvitur.' Unde liquet smnem
 eum qui Plinio nunc Hypanis dicitur,
 et a superiore Hypani diversum ease,
 qui non alio quam quo Borysthenes
 ostio in Pontum influit, et Hypaca-

- rim Melm esse. Alter Γέρβος Stephano.
- b Basilidas] Qui Βασίλειοι Σαυρομάται, Appiano in Mithrid. pag. 217. et Straboni lib. v11. p. 306. Hæc Plinius tum a Mela, tum ab Herod. locis cit.
- * Scythia Sendica] Quod Sindi, Sindonesve, gens Scythica, illam tenuere. Nam Pomponio llb. 1. cap. ult. 'Sindones,' iidem Δινδοί, regio Δινδοίς Straboni, lib. x1. p. 492.
- d Taurica] Aliis Taurica, Pontica aliis, aliis Scythica Chersonesus dic, ta. Incolæ Taüpor Strabeni l. vir. p. 208. et mos ipsi Plinio. Et ipsa hodie Tartariæ minoris pars est, l'Isle de Caffa, a primario oppido, quod Theodosiam veteres dixere.
- * XXIV.] Mss. R. 1. 2. Colb. 1. 2. XXVII.
- f Sex oppida] Vide Notas et Emend. num. 98.

Lagyrani, Tractari, Archilachitæ, Caliordi. Jugam ipsum⁵ Scythotauri tenent. Clauduntur ab occidente Cherroneso,^k ab ortu Scythis Satarchis.ⁱ In ora a Carcinite oppida: Taphræ,^{13 j} in ipsis angustiis peninsulæ: mox Heraclea Cherronesos,^k libertate a Romanis donatum. Megarice vocabatur antea, præcipui nitoris in toto eo tractu, custoditis Græciæ moribus, quinque millia pass. ambiente muro. Inde Parthenium foromontorium, Taurorum civitas, Placia.^{14 n} Symbolon portus. Promontorium Criumetopon,^p adversum Carambi Asiæ promontorio, per medium Euxinum procurrens clxx. m. pass. intervallo, quæ maxime

Mox, Characeni, Lagyrani in eodem, pro Caraseni, Assyrani, quod habent edd. vett. et Gronov. Pro Tractari Chiffl. exhibet Stractari.—13 In ore Carcine oppidum Tagre, &c. cod. Dalec.—14 Palacia Vet. Dalec. et paulo post in eo-

NOTÆ

* Jugum ipsum] Montes, qui in Taurica Chersoneso eminent.

h Cherroneso] Oppido Heracleota-

rum, de quo mox.

i Satarchis] Quorum oppidum in Taurica Chersoneso mediterraneum Zarάρχη, apud Ptolem. 111. 6. incolæ Pomponio Satarchæ dicti. De his Solinus cap. 15. p. 85. 'Satarchæ, usu auri argentique damnato, in æternum se a publica avaritia vindicarunt.' Hi sunt quos Plinius vi. 7. Satarcheos vocat.

J Taphræ] Mela III. 1. 'Quod inter paludem Mæotin, et sinum Carciniten est, Taphræ nominatur.' Ptolemæo loc. eit. Táppos. Hodie Pre-

cops, seu Przecop.

k Heracles Cherronesss] Sunt enim ista conjunctim legenda: unde superius cap. 24. dicitur Cherronesus Heracleotarum oppidum. Strabo l. vir. pag. 308. πόλις 'Ηρακλεωτῶν, καλουμένη Χεδβόνησος. Mela, loc. cit. 'Oppidum adjacet Chersonesus, a Diana, si creditur, conditum, et Nympheo specu, quod in arce ei sacratum est,

n maxime illustre.'

¹ A Romanis] Cum debellato Mithridate tota regio in Romanorum

potestatem venit.

- ** Parthenium] In Taurica Chernomeso, 'sinus portuosus,' inquit Mela II. 1. 'et ideo Καλδελμήν appellatus, promontoriis duobus includitur. Alterum Κρωθ μέτωπον vocant, Carambico, quod in Asia diximus, par et adversum, Parthenion vocant.' Unde manifestum est καλδελιμένα eundem esse eum eo qui mox Symbolom portus appellatur. Et Παρθενίον δικρον meminit Ptolem. III. 6. Hodie Resaphar.
- * Placia] Ita libri omnes. Sed ipsum est Strabonis Παλάκιον in Cherroneso, lib. vii. p. 812.
- Symbolon] Συμβόλων λιμὴν, Ptolemæo, loc. cit. Συμβούλου λιμὴν, anctori Peripli Ponti Euxini, pag. 6.
 Nunc Sibula.
- P Crimatopon] Κριοῦ μέτωπον, hoc est, frons arietis: hodie Famar. De Carambi dicemus vi. 2.

ratio Scythici arcus q formam efficit. Ab eo Taurorum portus multi, et lacus. Oppidum Theodosia a Criumetopo cxxv. m. p. 15 A Cherroneso cx Lv. m. pass. Ultra fuere oppida: Cytæ, Zephyrium, Acræ, 6 Nympheum, Dia. Restat longe validissimum in ipso Bospori introitu Panticapæum Milesiorum, a Theodosia LxxxvII. m. pass. 2 Cimmerio vero oppido trans fretum sito mm. 2 D. (ut diximus) pass. Hæc ibi latitudo Asiam ab Europa separat, eaque ipsa pedibus plerumque pervia glaciato freto. Bospori Cimmerii latitudo xII. m. d. pass. 29 Op-

dem, adversum Carambico; edd. vett. et Gronov. adversum Charambi.—15 Ita codd, Harduini, Chiffl. et Dalec. cum edd. Harduini. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. CXXII. M. p. Gronov. et edd. vett. Mox, pro CXLV. M. pass. quod testantur codd. Harduini, Dalec. et Vet. ejusdem, CLXV. M. pass. exhibent edd. ante Harduinum.—16 Cyte, Zephyrium, Acre edd. vett. et Gronov.—17 Ita codd. Harduini et Dalec. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. LXXXVI. M. D. p. Chiffl. M. XXXV. pass. edd. vett. et Gronov.—18 Codd. Dalec. et Vet. ejusdem prius M. expungunt. mil. M. Gronov. Mox, eaque ipsa non legitur in Chiffl.—19 Pintian. lat. longitudo vero XXVII. M. D.

- ^q Scythici arcus] De eo egimus, cap. 24.
- Taurorum portus] Tauricm ora maritima a Symbolorum portu, mille fere stadiis, hoc est, CXXV. M. P. ad Theodosiam usque porrecta, ut auctor est Strabo lib. vii. p. 309.
- Theodosia] Θουδοσία, Ταυρική πόλιε, Stephano, et Scylaci, pag. 28. Hodie Caffa. Mss. quoque Theudosia.
- A Cherroneso] Oppido Heracleotarum, de quo supra.
- " Cytæ] Κόταων. Ptolemæo III. 6. in oppidis Chersonesi Tauricæ mediterraneis: Κόδαια Scylaci, p. 28. pro Κυταία. Κύται πόλω vocat auctor Peripli Ponti Euxini, p. 4.
- v Acræ] "Ακρα κόμμον, exiguus Panticapseorum vicus, apud Strab. lib. xI. p. 494. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 21. Prov. Scythiæ, "Ακρα. Stephano, "Ακρα Σκυθίας.
 - ▼ Numpheum] Numbaiov, πόλις Tav-

- ρική, inter Panticapæum et Theodosiam, Stephano ex Strabone. Meminit et Scylax pag. 28. et Harpocr. et ipse Ptolem. loc. cit.
- x Dia] Longius Δίαν Stephanus ablegat, cum urbem Scythiæ ait esse circa Phasin: Σκυθίας, περὶ τῷ Φάσιδι.
- 7 Milesiorum] Hoc est, a Milesiis Ionim conditum, Παντικάπαιον...κτίσμα δ' ἐστὶ Μιλησίων, inquit Strabo lib. VII. p. 310.
- ² LXXXVII. M. pass.] Vide Notas et Emend. num. 99.
- * MM. D. ut diximus] Cap. nimi-, rum 24. ubi Cimmerium Bosporum mm. D. pass. latitudine esse dixit.
- b Bospori Cimmerii] Non id modo freti nomen est, ut visum est Pintiano, sed Cherronesi minoris, in ipsa Taurica Cherroneso positæ, ad ripam Cimmerii freti, Europæ latere, quo in tractu Panticapæum et Myrmecium oppida collocantur a Ptolemæo

pida habet, Hermisium, Myrmecium: intus insulam Alopecen. Per Mæotin autem ab extremo Isthmo, qui locus Taphræ vocatur, ad os Bospori CCLX. M. passuum longitudo colligitur.

A Taphris per continentem d introrsus tenent Auchetæ, apud quos Hypanis oritur, Neuri da apud quos Borysthenes, Geloni, Thussagetæ, Budini, Basilidæ, et cœruleo capillo Agathyrsi. Super eos Nomades: dein Anthropophagi. A Buge super de Mæotin Sauromatæ, et Essedones. At per oram Tanaim usque Mæotæ, a quibus lacus nomen accepit: ultimique a tergo eorum Arimaspi. Mox Riphæid montes, et assiduo nivis casu pinnarum similitudine, Pterophoros appellata regio: pars mundi damnata a rerum

pass .- 20 Aloperiam Vet. Dalec .- 21 Vet. Dalec . Neuros. - 22 A Buge vero

NOTE

- III. 6. quamobrem, non hune modo tractum universum, sed et Panticapeum ipsum ab aliquibus Bosporum vocari superius animadversum a Plinio est.
- c Hermisium] Mela 11. 1. 'In Bosporum vergentia Cimmerica oppida, Myrmecion, Panticapæum, Theodosia, Hermisium.' Stephano, Μυρμήκιον πολίχνιον τῆς Ταυρικῆς. Denique 'Αλωπεκίαν insulam contra Tanais ostia collocat Ptolemæus 111. 5.
- d Per continentem] Ubi nunc Ukrania est, Polonici regni pars ea quæ maxime vergit in exortum Solis: ibi olim Auchetæ Αὐχάται Heradoto lib. iv. p. 226. n. 6. citra Borysthenem: Neupol quoque, quorum regio Neuple appellata, latere amnis ejus occidentali, p. 241. n. 61. quæ nunc pars maxime orientalis Lithuaniæ est.
- ^e Geloni] Γελωνοί, quos pictos Maro appellavit, nunc Lithuani sunt. Βυσσωγέται, Βουδωνοί, Βασίλειοι, eam qua nunc Moscovia dicitur, tenue-

- runt, qua Borysthenis orientale latus contingit: 'Aγάθυρσοι Mæotidis paludis flexum ambiunt, inquit Mela II. 1. Hos tamen longius summovere Plinius videtur. Unde nomen Basilidæ traxerint, disces ab Herod. lib. IV. n. 20.
- Super eos] Ubi nunc Lithuanies pars borealis: ibi Νομάδες et 'Ανθρωποφάγοι, quos 'Ανδροφάγους vocat auctor peripli Ponti Euxini, p. 3. et Herod. lib. Iv. n. 18. p. 231.
- E Et Essedones] Moscovitici meridionales. 'Ισσεδόνες Stephano dicti. 'Αρμασποὶ, ἔθνος 'Υπερβορέων, Hyperboreorum gens, tota in Moscoviam borealem ableganda.
- h Riphai] 'Ultra quos jacet ora, que spectat Oceanum' septemtriomalem, inquit Mela in fine lib. r. et initio lib. rr. unde Plinius hec mutuatus. Totidem verbis a Plinio ea transcripsere Solinus cap. 15. p. 35. et Capella, lib. vr. cap. de quarto Europe sinu, p. 214.

natura,33 et densa mersa caligine: neque in alio quam rigoris opere, gelidisque Aquilonis conceptaculis.24

Pone eos montes,25 ultraque Aquilonem, gens felix (si credimus) quos Hyperboreos appellavere, annoso degit ævo, fabulosis celebrata miraculis. Ibi creduntur esse cardines mundi, extremique siderum ambitus, semestri luce, et una die Solis aversi: k non, ut imperiti dixere, ab æ-

super cod. Dalec.-23 Ita codd. Harduin. et Chiffl, cum edd. Harduin. 1.2.3. Miller. Bipont. et Franz. a natura rerum edd. vett. et Gronov.-24 ' Nonnulli : neque in aliud quam in rigoris opera, gelidique Aquilonis conceptacula. Alli, in rigore operta.' Dalec.-25 Post sos cod. Dalec.-26 'Nonnulli: et

NOTE

- 1 Pterophoros] Πτεροφόρος, quasi pennarum ferax, sen nivis pennarum instar decidentis. Hinc fabulæ data occasio, quam refert Ovid. Met. xv. \$56. 'Esse viros fama est in Hyperborea Pallene, Qui soleant levibus velari corpora plumis, Cum Tritoniacam novies subiere paludem.'
- Pone eos montes] Hæc a Plinio Solinus execripsit, c. 16. p. 36. Plinins ex Hecatæo, nt ipse innuit, vr. 20. Hecatæus ex Aristea Proconnesio, ut Herodotus docet, lib. 1v. p. 229. n. 13. qui ab isto conficta omnia arbitratur, licentia poëtica.
- k Solis aversi] Semestri illa luce, inquit, una tantummodo continua constituitur, efficiturque dies: Sole, dum occidit, per exiguum temporis spatium averso, sive abdito: nihil ut tenebrarum inter occasum exortumque Solis senis illis mensibus intercedat. Auctor libri de mensura orbis terræ : 'Trigesimus nunc annus est, a quo nuntiavernut mihi Clerici, qui a Kal. Februarii usque Kal. Augusti, in illa insula (Thule) manserunt, quod non solum in æstivo solstitio. sed in diebus circa illud in vespertina hora occidens sol abscondit se quasi trans parvulum tumulum: ita Plinius.

ut nihil tenebrarum in minimo spatio ipso fiat: sed quicquid homo operari voluerit, vel pedunculos de camisia abstrabere, tanquam in præsentia Solis potest. Et si in altitudine montium ejus fuissent, forsitan nunquam Sol absconderetur ab illis. In medio illius minimi temporis medium noctis fit in medio orbis terræ. Et idcirco mentientes fallentur, qui circum eam concretum fore mare scripserunt: et qui a vernali æquinoctio usque ad antumnale continuum diem sine nocte, atque ab autumnali versa vice usque ad vernale æquinoctium, assiduam quidem noctem,' &c. Aversum pariter una luce Solem Solinus dixit, loc. elt. nec visus tamen quid diceret intellexisse

1 Non, ut imperiti | Carpere Pomponium Melam videtur, sed immerito. Nam certissima sphæræ probatione constat, non solstitio illic Soles oriri, brumaque semei occidere; sed ab æquinoctio verno ad autumnale, semestrem Illam lucem, utique si semestris est, adesse. Peritissime certe de iis gentibus Mela III. 5. p. 58. 'In Asiatico littore,' inquit, 'Hyperborei super Aquilonem Riphæosque montes, sub ipso siderum cardine ja-

Delph. et Var. Clus.

quinoctio verno in autumnum. Me Semel in anno Solstitio oriuntur iis Soles, brumaque semel occidunt. Regio aprica, felici temperie, omni afflatu 7 noxio carens. Domus iis nemora, lucique, et Deorum cultus viritim gregatimque, discordia ignota et ægritudo omnis. Mors non nisi satietate vitæ, epulatis delibutoque senio 18 nemora, luxu, ex quadam rupe in mare salientibus. Hoc genus sepulturæ beatissimum. Quidam eos in prima parte Asiæ littorum posuere, non in Europa, quia sunt ibi p simili consuetudine, et situ, Attacorum nomine. Alii medios fecere eos inter utrumque Solem, Antipodum occasum exorientemque nostrum: quod fieri nullo modo potest, tam vasto mari interveniente. Qui non occasim en semestri luce constituere eos, serere matutinis, meridie metere, occidente

una die ab sequinoctio verno in autumnum: non ut imperiti dixere solis aversi. Rhodig. XVI. 22. Vide Bud. de Ass. I. allis: semestri luce et una nocte, non ut, qc. Dalec.—27 Chiffl. omni flatu.—28 Ita omnes codd. Harduini et Chiffl. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. dilibutisque senibus Ald. Junt. Basil. Lugd. Dalec. Elz. et Gronov.—29 Ita codd. Harduini, Dalec. et Pintian. Item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. qui sunt ibi similitudine et situs, Atacorum nomine. Ald. Junt. Basil. Lugd. Dalec. Elz. et Gronov.—30 Codd. Dalec. et Chiffl. et Vet. Dalec. delent ¬ò non.—31 Ita codd.

NOTÆ

cent, ubi Sol non quotidie, ut nobis, sed primum verno equinoctio exortus, autumnali demum occidit: et ideo sex mensibus dies, et totidem aliis nox usque continua est. Terra angusta, aprica, per se fertilis,' &c. Vide Notas et Emend. num. 100.

- m Domus iis] Plinius a Mela III. 5. A Pliniu Solinus, cap. 16. p. 36. et 37.
- Delibutoque senio] Ita Mss. omnes: editi, delibutisque senibus. Mela id tautum, loc. cit. 'hilares, redimiti sertis.' Solinus, 'epulati delibutique.'
- Ouidam] Melam Pomponium signat, loc. cit.
- P Quia sunt ibi] Ita recte vet. Dalec. cod. et Paris. cum Pintiano. Ra-

tio, inquit Plinius, cur quidam Hyperboreos in prima parte Asiæ littorum posuerint, ea est, quoniam Attacori ibi degentes, similem vivendi moriendique consuetudinem, cum haud absimili quoque situ, teneant. De Attacoris dicemus vi. 20.

- . 9 Alii medios] Solinus, cap. 16. p. 36.
- ^r Antipodum] Unde a nobis Sol occidens pergit ad Antipodas.
- Qui non alibi] Jocus est: serunt matutinis, cum primo mense unicæ diei ilius semestris id agunt: metunt meridie, cum exacto jam tertio: occidente Sole, decerpunt fætus, cum sexto.

Sole fetus arborum decerpere, noctibus in specus conditradiderunt. Nec libet 31 th dubitare de gente ea, cum tot auctores prodant frugum primitias solitos Delon mittere Apollini, quem præcipue colunt. Virgines ferebant eas, hospitiis gentium per annos aliquot venerabiles: donec violata fide, in proximis accolarum finibus deponere sacra ea instituere, hique 32 ad conterminos deferre, atque ita Delon usque. Mox et hoc ipsum exolevit. Sarmatiæ, Scythiæ, Tauricæ, omnisque a Borysthene amne tractus longitudo doccelxxx.33 m. latitudo docxvii. m. a M. Agrippa tradita est. Ego incertam in hac terrarum parte mensuram arbitror.

XXVII. Verum instituto ordine, reliqua i hujus sinus dicantur; et maria quidem ejus nuncupavimus.

(XIII.) Hellespontus insulas non habet in Europa dicendas. In Ponto duæ, m. d. pass. ab Europa, XIV. m. ab ostio, Cyaneæ, b ab aliis Symplegades appellatæ, traditæque fabulis inter se concurrisse: quoniam parvo discretæ intervallo, ex adverso intrantibus geminæ cernebantur, pau-

Harduini et Chiffl. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Nec licet edd. ante Harduinum.—32 Codd. Dalec. et Vet. ejusdem, indeque pro Aique.—33 Chiffl. DCCCLXXX.

CAP. XXVII. 1 Cod. Dalec. relique; et mox in eodem codice et Vet. Da-

- t Nec libet] Ex Mela hæc quoque, 111. 5. Ex Plinio Solinus accepit, cap. 16. p. 87. Omnes ex Herodoto lib. 1v. p. 235. De cultu Apollinis apud Hyperboreos, Diod. Bibl. lib. 11. p. 130.
- Violata fide] Solini paraphrasis: 'Quoniam has virgines perfidia hospitum non illibatæ revenissent.'
- v Sarmatiæ] Martianus iisdem fere verbis, lib. vr. cap. de quarto Europæ sinu, p. 214.
- " DCCXVII.] Martlanus, septingenta decem: lege ex Plinio, septingenta et septemdecim.

- Nuncupavimus] Maria ante, inquit, ea indicavimus, quæ hoc sinu comprehenduntur: nunc insulas per singula sparsas persequemur.
- b Cyanea] Κυανέαι, Diodoro Bibl. lib. v. pag. 322. et Straboni lib. v.11. pag. 319. A colore sic appellatas auctor est Schol. Apoll. ad Argon. II. Επέτραι, a concursu appellatæ: unde a Juvenali 'concurrentia Saxa.' De ea fabula, vide Apollodorum de Diis, lib. I. pag. 61. et auctorem Peripli Ponti Euxini, pag. 15. Plinius hoc a Mela transcripsit, II. 7.

lumque deflexa acie, coëuntium speciem præbebant. Citra Istrum, Apolloniatarum una, Lxxx. M. a Bosporo Thracio, ex qua M. Lucullus Capitolinum Apollinem advexit. Inter ostia Istri quæ essent, diximus. Ante Borysthenem Achillea est supra dicta, eadem Leuce, et Macaron appellata. Hanc temporum horum demonstratio a Borysthene cxl. M. ponit, a Tyra cxx. M. a Peuce insula quinquaginta M. Cingitur circiter decem M. passuum. Reliquæ in Carcinite sinu, Cephalonnesos, Rhosphodusa, Macra. Non est omittenda multorum opinio, priusquam digrediamur a Ponto, qui maria omnia interiora illo capite nasci, non Gaditano freto, existimavere, haud improbabili argumento: quoniam æstus semper e Ponto profluens, nunquam reciprocetur.

Excundam 4 m deinde est, ut extera Europæ dicantur, transgressisque Riphæos montes littus oceani septemtrio-

lec. nuncupabimus.—2 Rhodussa Stephano.—3 Pro interiora, inferiora apud Senecam, qui hunc locum explicat.—4 Ad eundem Vet, Dalec. Mox, pro ex-

- c Apolloniatarum una] In Ponto, inquit, iufra Danubii ostia, insula est Apolloniatarum dicta, quoniam in ea urbs ipsa Apollonia est, ut docet Strabo loc. cit. Hæc illa est Apollonia, qua de egimus, cap. 18.
- d Ex qua M. Lucullus] Solinns, cap. 19. pag. 38. ac Plinius ipse, xxxiv. 18. Apollo Capitolinus dictus est, quoniam in Capitolio dedicatus a Lucullo. P. Victor, in descript. Romæ, regione octava: 'Apollo translatus ex Apollonia a Lucullo, triginta cubitum.'
 - · Diximus] Cap. 24.
 - 1 Supra dicta] Cap. 26.
- 8 Et Macaron] Maκάρων, hoc est, Beatorum: quod fama esset Achillis ibi heroumque animas vagari per montium cava: quamobrem et 'Ηράων quoque νῆσος appellata. Ita Eusta-

- thins ad Dionysii Perieg. vs. 545.
- h Cingitur] Ambitus ejus insulæ complectitur x. M. P.
- ¹ Rhosphodusa] Ita libri omnes, etiam Mss. Libentius tamen Rhodussa agnoverim, cum Pintiano. Macræ autem haud dubie nomen ipsa longitudo fecit.
- J Non est omittenda] Transcribit hæc de more Solinus cap. 18. p. 28.
- k Maria omnia interiora] Mediterranea, inquit Solinus. Vide Notas et Emend. num. 101.
- 1 Nunquam reciprocetur] Ita Solinus: hoc est, nunquam ex interno mari vicissim aqua in Pontum refluat. Vide quæ diximus 11. 100.
- m Exemdum] Exire interiore hoc e mari oportet, inquit, ut que ambitur oceano Europæ ora lustretur, et insulæ.

nalis in læva, donec perveniatur Gades, legendum. Insulæ complures sine nominibus eo situ traduntur. Ex quibus ante Scythiam, quæ appellatur Raunonia, nunam abesse diei cursu, in quam veris tempore fluctibus electrum ejiciatur, Timæus prodidit. Reliqua littora incerta signata fama. Septemtrionalis Oceanus: Amalchium eum Hecatæus appellat, a Paropamiso amne, qua Scythiam alluit, quod nomen ejus gentis lingua significat congelatum. Philemon Morimarusam a Cimbris vocari, hoc est, mortuum mare, usque ad promontorium Rubeas: ultra deinde Cronium. Xenophon Lampsacenus a littore Scytharum tridui na-

tera, cod. Dalec. habet cætera.—5 'Infra xxxvII. 11. eandem hanc insulam ex ejusdem Timæi sententia Baltiam nominat.' Dalec. Baunomia unam abesse codd. Chiffl. et Dalec. et Vet. et ejusdem. Baunomanna, abesse, &c. edd. vett. et Gronov. Mox, pro veris tempore quod testantur codd. Dalec. Chiffl. et Harduin. edd. vett. exhibent veris temperie.—6 Cod. Dalec. inde usque.—7 Vet.

- ⁿ Qua appellatur Raunonia] Id Scythicæ illius plagæ nomen, cui objacet insula, non insulæ ipsius, quam ex eodem Timæo Baltiam appellari Plinius prodit xxxvii. 11. ubi de ejus situ dicemus. Vide Notas et Emend. num. 102.
- o Septemtrionalis Oceanus] Frustra has voces suis sedibus movent Pintianus, et Pelicerius in notis Mss.
- P Amalchium] Hæc deinceps Solinus iisdem verbis, cap. 19. pag. 38. et auctor libri de Mensara Orbis Terræ.
- ^q Paropamiso] Obium, credo, amnem Hecatæus intellexit, Oby, in Tartariæ Moscoviticæ finibus.
- r A Cimbris] Hoc est, a Cimbrorum peninsula, et a faucibus Codani sinus, usque ad promontorium Rubeas, quod nunc vulgo dicitur, Noort Kyn, vel Nort Csp, in extrema Norvegia versus septemtrionem positum. Morimarusam Philemon ait id mare vocari; quod ultra Rubeas est, Cro-

- nium nominari. Ita fere Solinus, loc. citat. Promontorio huic ab amne Rhubone forte nomen est, in Oceanum influente, cujus meminit Ptelemæus in Sarmatia, 111. 5.
- * Cronium Quid si Gronium, ab ea orbis parte, quæ septemtrioni proxima est, quam Groenland vocant? Certe non ἀπὸ τοῦ Κρόνου, ut nugantur veteres, hoc eat, a Saturni frigido sidere: sed potius ἀπὸ τοῦ Κρόνου ποταμοῦ, cujus in Sarmatia memnit Ptolem. 111. 5. deducta hæc appellatioest; nam is in eum Oceanum irrumpit.
- t Xenophon] Solinus cap. 19. pag. 89. Auctor libri de Mensura Orbis Terræ, totidem verbis ac syllabis: 'Xenophon Lampsacenus a littore Scytharum tridui navigatione insulam esse immensæ magnitudinis Baltiam tradit: eandem Pytheas Basiliam nominat. Non longe feruntur et Œocenæ (lege Oæonææ) insulæ, quarum ovis avium marinarum et

vigatione, insulam esse immensæ magnitudinis Baltiam tradit. Eandem Pytheas Basiliam nominat. Feruntur vet Oonæ, in quibus ovis avium et avenis incolæ 7 vivant. Aliæ, in quibus vequinis pedibus homines nascantur, Hippopodes appellati: Fanesiorum ^{8 x} aliæ, i n quibus nuda alioquin corpora prægrandes ipsorum aures tota contegant.

Incipit deinde selarior aperiri fama ab gente Ingævonum, quæ est prima. Inde Germania. Sevo mons ibi immensus, nec Riphæis jugis minor, immanem ad Cimbrorum usque promontorium efficit sinum, o qui Codanus.

Dalec. avium advenæ et incolæ; alius codex ap. Dalec. advenis.—8 Panotiorum Tut.—9 Vigævorum Rhenanus. Mox, prima. Inde Germania. Mons Sevo, &c. idem Rhenanus et cod. Dalec. prima inde Germaniæ. Sevo mons, &c. Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Lugd. 1606. Elz. et Gronov. prima. Inde Germania. Sevo mons, &c. Reg. Brot. 1. et Ed. pr.—10 Cimbros usque promon-

NOTÆ

avenis vulgo nascentibus incolæ vivunt. Plinius Secundus in libro de septemtrionali Oceano Scythiæ, insulisque illius.'

- " Tridui] Quam diel tantum unius cursu distare a continenti Timæus superius paulo prodidit.
- v Feruntur] Incerta hæc fama sigmari innuit: incerta hæc insularum nomina, incertumque situm. Oonæ, sive mavis Oonææ, vel Oæonææ, Plinio insulæ sunt, Solinoque Plinium secuto. At Pomponio Melæ III. 6. unde hæc transcripsit Plinius, 'ob alternos accessus, recursusque pelagi, et quod spatia quis distant modo operiuntur undis, modo nuda sunt, alias insulæ videutur, Sarmatis adversæ, alias una et continens terra.'
- ✓ Aliæ, in quibus] Mela, et Solinns, loc. citato. De Hippopodibus vide August, de Civit. xvi. 8.
- * Fanesiorum] Vide Notas et Emend. num. 103. Fanesios ejuscemodi visos esse versus Californiam, Americas regionem, monet Euseb. Nie-

- remb. Hist. Nat. vIII. 1. Iconem exhibet Aldrov. de Monstris, p. 10.
- Jam certiore, inquit, fama produntur gentes deinceps appellandæ. Solinus, cap. 20. p. 40. 'Sevonem montem,' inquit, 'Ingrevones tenent, a quibus primis post Scythas nomen Germanicum consurgit.' Auctor libri de Mensura Orbis Terræ hunc locum panlo aliter ex suis codicibus legit : 'Plinius Secundus de insulis Germaniæ: Incipit deinde clariore aperiri fama ab gente Ingævonum, quæ est prima in Germania, mons Sevo ibi immensus: nec Riphæis jugis minor, immanem ad Cimbrorum usque promontorium efficit sinum, qui Codanus vocatur, refertus insulis,' &c.
- * Sevo mons] Is a mari Albo et extremis Lappiæ finibus, lunato enrsu ad fauces usque sinus Codani, versus Cimbrorum promontorium, ecc. circiter passunm mill. procurrit, variis nominibus.
- a Qui Codanus] Ac deinde Balticus, ab insula Baltia, est cognominatus.

vocatur, refertus insulis: quarum clarissima Scandinavia b est, incompertæ magnitudinis, portionem tantum ejus, quod sit notum, Hillevionum c gente quingentis incolente pagis, quæ alterum orbem terrarum eam appellat. Nec est minor opinione Eningia. Quidam hæc habitari ad Vistulam usque fluvium a Sarmatis, Venedis, Sciris, Hirris tradunt. Sinum Cylipenum raf vocari: et in ostio ejus insulam Latrin. Mox alterum sinum Lagnum, conterminum Cimbris. Promontorium Cimbrorum excurrens in maria longe pe-

torium sinum Chiffi.—11 Quidam hanc margo edd. Dalec. et Gronov. Mox, Visulam Chiffi. Istulam Pomp. Panlo post, Venetis, Sciris edd. vett. et Gronov.—12 Ita codd. Harduini et Chiffi. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller.

NOTÆ

- b Scandinavia] Que hodie Suecia, Norvegiaque dicitur. Insulam veteres credidere: sinum Codanum rati cum Oceano septemtrionali, sive Hyperboreo, connecti, ad finem Suevonis montis, qua Russia nunc accolis Album mare, et alio nomine Granuvicus sinus appellatur: qua ratione insulæ duæ efficiebantur, præcipua magnitudine, Scandinavia atque Finningia.
- c Hilleviorum] Proximam hanc fuisse Scandinaviæ partem vel ex eo liquet, quod primam eam Romani nosse potuerunt. Il Λευωνολ, voce, ut apparet, capite diminuta, pro 'Ιλλευωνολ a Ptolemæo nominantur, in Scandiæ media regione, 11. 11.
- ⁴ Eningia] In Mas. Epigia: atque ita similiter anctor libri de Mensura Orbis Terra: 'Nec minor est opinione Epigia.' Sed ut ut est, Finningiam intelligit, inter Scandinaviam et Venedos sitam: ingens hodie peninsula, la Finlande: unde sinui proximo nomen, qui Sueciam a Livonia disterminat, le Golfe de Finnes, on de Finlande.
- A Sarmatis] A Sarmatarum gentibus, quarum bæc sunt nomina: Ve-

- nedæ, Sciri, Hirri. Oberedat Ptolemæo, 111. 5. a quibus Venedicus sinus, le Golfe de Dantzic, nomen olim habuit, Livoniam tenuere, ac Lithuaniæ partem occidentalem: Sciri, quos Sidonins Apollin. Carm. vir. 'Seros' vel 'Sceros' appellat, Hirrique, Curiam, le Duché de Curland, Samogitiamque. 'Venedorum nationes,' inquit Tacitus de Morib. German. p. 139. 'Germanis an Sarmatis ascribam, dubito,' &c. Auctor libri de Mensura Orbis Terræ, hunc Plinii locum exscribens, Hirros non agnoscit: 'Quidam,' inquit, 'hæc habitari ad insulæ usque ad finvium (lege, ad Vistulam usque fluvium, sive Visulam) a Sarmatia, Venedia, Scirisque tradunt.' Ac valde metuo ne Hirri a repetitis temere Sciris accreverint.
- Cylipenum] Ita Mss. at editi, Clylipenum. Nunc sinus Livonicus dicitur, a celebri ejus regionis emporio, le Golfe de Riga: quo in sinu antiquo vocabulo Latris insula, nunc Œsel vocatur.
- 5 Lagram] Is est qui Jutlandiam, Holsatiam, Ducatumque Mecheloburgensem alluit.
 - h Promontorium] Hodie Scagen Cap,

ninsulam efficit, quæ Cartris i appellatur. Tres et viginti inde 13 insulæ Romanorum armis cognitæ. Earum nobilissimæ, Burchana, Fabaria a nostris 14 dicta, a frugis similitudine sponte provenientis. Item Glessaria, a succino militiæ appellata, a barbaris Austrania, præterque Actania.

XXVIII. Toto autem hoc mari, ad Scaldim usque fluvium, Germanicæ accolunt gentes haud explicabili mensura, tam immodica prodentium discordia est. Græci et quidam nostri XXV. M. passuum oram Germaniæ tradiderunt: Agrippa cum Rætia et Norico longitudinem DCLXXXXVI. millia passuum, latitudinem CXLVIII. c millium.

(XIV.) Rætiæ prope d unius majore latitudine, sane

Bipont. et Frans. Clylipenum edd. vett. et Gronov.—18 Cartris appellatur XXIII. M. p. Inde, &c. Vet. Dalec. C. appellatur. XXIII. inde, &c. edd. vett.—14 Fabaria nostris Harduin. 2. 3. Bipont. et Franz. Mox, multitudine sponte proveniente cod. Dalec.—15 Austravia margo edd. Dalec. et Gronov. Austeravia Chiffi.

.....

CAP. XXVIII. 1 Rhenanus, tradentium .- 2 Ita codd. Harduini et Tolet.

NOTE

in Juttia septemtrionali, Danici regni provincia, ad fauces eas unde sinus Codanus erumpit ex Oceano.

- ¹ Cartris] Aliis Cimbrica Chersonesus: in tres præcipue nunc regiones divisa: Holsatiam, Dithmarsiam, Juttiamque, sive Jutlandiam. Daniæ Regi paret.
- J Romanorum] Druso Germanico in Germania bellum administrante. Strab. lib. vii. p. 291.
- k Burchana] Βυρχανίς Straboni, loc. cit. Stephano Βούρχανις in Celtica. Existimant eruditi esse insulam Borcum, in ostiis Amasii, Ems, annis positam: aluntque turrim etiamnum ibi extare, quam Het boon huys incolævocent: quæ vox Germanica lingua Fuburum domum sonet. Vide quæ dicenda sunt xviii. 80.
- 1 Militia Non Romæ, domique, sed foris ab exercitu, militibusque Romanis. Nam a domesticis vernaculisque, castrensia distingui vocabula, in Præfatione Plinii jam dictum est. In Mss. Austeravia. De Glessariis dicemus cap. 30.
- ² Toto autem hac mari] Septemtrienali, quod Europam alluit.
- b XXV. M. pass.] Lincola superposita vicies quinquies centena millia passuum significari admonet.
- c CXLVIII.] Ita Mss. omnes, R. 1. 2. Colb. 1. 2. &c.
- d Ratia prope] Agrippam reprehendit, qui Germania, Ratiaeque, et Norici latitudinem tam angustis definierit spatiis: cum Ratiae unius prope major sit, quam quantam tergeminae illi regioni assignaverit: sal-

circa 3 excessum ejus e subactæ. Nam Germania multis postea annis, nec tota, percognita est. Si conjectare f permittitur, haud multum oræ deerit Græcorum opinione, et longitudini ab Agrippa proditæ. Germanorum genera quinque: Vindili: 5 g quorum pars Burgundiones, h Varini, t

CCLXVIII. Gronov. et edd. vett.—3 Rhenanus, citra.—4 Ita codd. Harduini, et Chiffi. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. opinioni Gronov. et edd. vett. Mox, pro longitudini quod servant codd. Harduini et Dalec. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. longitudinis habent edd. vett. traditæ pro prodiæ.—5 Vandili Rhenanus. Vandilici Chiffi. Mox, Avarini, Carini Gronov.

NOTÆ

tem qualis quantaque Rætia cognita est, cum citra Agrippæ obitum Romanorum armis est domita. Nam Germania, ne multis quidem post annis, nec tota etiam, lustrari noscique potuit. Vide Notas et Emend. num. 104.

* Circa excessum ejus] Excessit e vivis Agrippa, Valerio Messala Barbato, P. Sulpicio Quirinio Coss. anno U. C. DCCXLII. ut auctor est Dio, lib. Liv. p. 541. Subacta per Drusum Tiberiumque, quos exercitai Augustas præfecerat, Rætia, M. Druso Libone, L. Calpurnio Pisone Coss. anno DCCXXXIX. ut idem refert, p. 535.

^f Si conjectare] Si conjecturæ locus datur, inquit, minor paulo erit, quam opinati sunt Græci, Germanim ora, vicies quinquies centena M. pass. ut paulo ante diximus, colligere ab his credita: nec multo etiam brevior quam Agrippa prodidit, qui DCLXXXVI. millibus passuum omnino definiit, Germaniæ cum Rætia et Norico longitudo. Insignis autem ideo est utriusque mensuræ discrimen, quoniam per anfractus sinusque Germanici Oceani prior illa Græcorum excurrit: sequens vero Agrippæ, cuncta Germania nondum explorata, mediterraneam tantum ejus cognitæ partem, tractu diverso, metitur.

s Vindili] Ita R. 1. At R. 2. Colb.
1. 2. Chiffl. et Paris. Vandili. Tacitus Vandalios vocat de Morib. German. p. 193. In Notitia Dignit.
Imp. Rom. cap. 18. Ala Vandilorum.
Ex Vandalicis montibus Albion ammem effluere, et in Oceanum effundi, auctor est Dio lib. Lv. p. 548. Vandali, inquit Mariana Hist. Hisp. v. 1.
p. 185. quibus ferme locis nunc Mekelburgenses sunt et Pomerani.

h Burgundiones] Burgundiones, pars Vandalorum, a burgis, hoc est, pagis in quos dissipati erant, appellationem sortiti sunt: et cum in Heduis consedissent, ei Galliæ provinciæ Burgundiæ nomen fecerunt. Partem Poloniæ tenuere, ubi nunc Gaema.

i Varini] Varini Tacito de Morib. Germ. pag. 186. Ptolemæo sunt. Avarini, 111.5. in Sarmatia Europæa, ad Vistulæ fontes, ubi nunc Cracovia Poloniæ caput. Φρουγουνδίωνες, inquit, (pro Φουργουνδίωνες), εἶτα Αλαρηνοί, forte pro Οὐαρηνοί, παρὰ τὴν κεφαλὴν τοῦ Οὐῶτοτούλα ποταμοῦ. Non hoc videre Cluverius aliique, qui aliter statuunt: a quibus dissidere me sæpissime, sed certis adductum argumentis, profiteor.

Carini,^j Guttones.^k Alterum genus, Ingævones:⁶¹ quorum pars Cimbri,^m Teutoni, ac Chaucorum gentes. Proximi autem Rheno, Istævones:ⁿ quorum pars Cimbri.^o Mediterranei, Hermiones:^{7 p} quorum Suevi,^q Hermunduri,

et edd. vett. Gottones margo edd. Dalec. et Gronov.—6 Vuigauones Rhenanus, ac Baugorum Chiffl. ac Cauchorum.—7 Margo edd. Dalec. et Gronov.

NOTÆ

- J Carini] Kaprrol hi Ptolemzi esse visi sunt Hermolao: frustra, cum li Helvetiorum genti confines esse a Ptolemzo dicantur III. 11. in Germania. Nisi ex incanta superioris vocis Varini repetitione nata confataque ista sit, Vistulz accolas necesse est fuisse Carinos, periude ac ceteras Vandalorum gentes, Burgundiones, Varinos, Guttones.
- * Guttones] 'Gotones' vocat Tacitus, Annal. 11. p. 61. 'Gothones' de Moribus Germ. p. 13. Ptolemæo III. 5. I'twees, ad Vistulam positi sub Venedia: quo ex situ colligimus ibi fuisse, ubi Mazovize Palatinatus, ut appellant, Polonici regni, Varsoviaque est, et utraque Prussia, quam Regalem, et quam Ducalem vocant. Fuit horum oppidum primarium Gytonium primo, mox a Getis Danisque Gedanum, a sinu Codanium, Dantzic. Inde Gothones sive Gothi profecti qui totam Europam exagitarupt armis, ac ditione diu tenuerunt. Vide Ægid. Laccary, e Societate nostra, de Coloniis Gallor. 1. 9, p. 69.
- Ingavones] Ab extremo septemtrionalis Oceani littore, ad amnis Amisii ostia, quicquid terrarum interjacet, Ingævones dicti tenuere Norvegiam, Sueciam, Daniam, Finlandiam, Saxoniam, Frisiamque orientalem.
- Cimbri] Holsatiam ii, ut diximus, Juttiamque tenuere. Mox Tentoni inferiorem Saxoniam: Brema civitate primaria. Denique gentes Chauco-

- rum duæ, majores, atque minores, Καῦκοι οἱ μείζους, καὶ οἱ μικροί. Osnabrugensem ditionem isti ad Visurgim finvium: illi Luneburgensem Ducatum, ad Albim: ex Ptolemæo II. 11. Tacitus de Moribus Germ. p. 135. de Chancorum situ: 'Ac primo,' inquit, 'statim Chaucorum gens, quanquam incipiat a Frisiis, ac partem littoris occupet, omnium quas exposui gentium lateribus obtenditur, donec in Cattos usque sinuetur,' &c.
- n Istavones] A Rheni ostiis ad Coloniam Ubiorum amnis ejus accolæ, cum Frisiis occidentalibus, Istavones appellati.
- * Cimbri [Sicambri] Σίγαμβροι Dioni lib. xxxix. p. 113. adversus quos expeditionem susceptam a Julio Cæsare idem est auctor, et Plutarchus in Cæsare, p. 718. ubi Σουγάμβρουν vocat. Ultra Rhenum primum positi, Ubiis vicini, teste eodem Dione, loc. cit. ipποque Cæsare Bell. Gall. lib. iv. p. 44. Chattis quoque et Cheruseis, ex Dione lib. Liv. p. 544. Vide Notas et Emendat. num. 105. Horum regio ibi fuit, ubi nunc Comitatus Marchiæ, Bergensis Ducatus, et Cliviensis pars transrhenana.
- P Hermiones] In media Germania positi, ultra Rheni Oceanique ripas. In Germania populis medii a Tacito appellati de Morib. Germ. p. 123.
- q Quorum Swevi] Hermionum gentes ex ordine perquam accurate describit, ab lis exorsus, qui sunt ortui Solis propiores, mox cursu inde versua

Chatti, Cherusci. Quinta pars Peucini, Basternæ, supra dictis contermini Dacis. Amnes clari in Oceanum defluunt, Guttalus, Vistillus sive Vistula, Albis, Visurgis, Amisius, Rhenus, Mosa. Introrsus vero, nullo inferius nobilitate, Hercynium jugum prætenditur.

XXIX. (XV.) In Rheno ipso, prope centum M. passuum in longitudinem, nobilissima Batavorum insula et Cannenufatum: ** et aliæ ** Frisiorum, Chaucorum, Frisia-

pars Cimbri et Mediterranei. Herm. Pro Cimbri Hardnin. 1. Sicambri. —8 Vistulus, Suevus, Albis Rhenanus. Mox, pro nullo edd. quædam vett. nullo

CAP. XXIX. 1 Caninefatum margo edd. Dalec, et Gronov. Canenfacium cod. Dalec. Particula copulativa et ante Cannenufutum omissa est in edd. vett. et

NOTÆ

occasum instituto. Horum igitur Suevi ii sunt, quos hodie Moravos appellamus, la Moravie, ut jam superius monuimus cap. 25. neque enim Suevos ab istis alios Plinius agnovit, aut Ptolemæus, qui 11. 11. ultra Albim Suevos summovet, versus ortum. Postea ad Danubii caput commigrarunt. Hermundari faere, qui nunc Bohemi, populique ab his fusi usque ad Danubii ripam. 'In Hermunduris,' inquit Tacitus, loc. citato, p. 137. Albis oritur flumen inclytum. Juxta Hermunduros Marcomanni et Quadi agunt Eaque Germaniæ veluti frons est, quatenus Danubio prætexitur.' Sentio convelli a me Geographorum recentiorum placita: sed hos nihil in præsenti moror.

- r Chatti | Chattis Franconiam, Branswicensem Ducatum, circumjacentemque late regionem a Franconia ad Chaucorum fines Cheruscis ascribimus: hi enim inter Chattos, Chancosque medii, Tacito teste, lib. de Moribus Germ. p. 135.
- Peucini, Basternæ] Peucini, quos quidam Bastarnas vocant, inquit Tacitus, loc. cit. p. 138. Strabo tamen Bastarnarum partem esse Peucinos

- putat, lib. vii. pag. 306. De horum situ diximus cap. 25. Gallos Livins semper appellat, lib. xliv. Gruteri Inscript, pag. 463. BASTARNÆ.
- t Guttalus] Hunc eundem esse, qui Ptolemæo 11. 11. 0678pos, aliis Odera, l'Oder, erudite probat Cluverius, adversus Junium Germ. Antiq. 111. 49. Solino, cap. 20. pag. 40. 'Gothalus' est.
- u Vistula] Οδίστοδλα, "Αλβις, Οδίστουργις, 'Αμάσιος, Ptolemæo, loc. cit. Nostris, le Veissel ou la Vistule, l'Elbe, le Veser, l'Ems.
- v Hercynium jugum] Quem Hercynium saltum appellavit cap. 25. 'Ορκόνιον δρυμόν Ptolem. 11. 11. Livius lib. 1x. pag. 165. Germanicos saltus. Dionys. Perieg. vs. 286, Έρκόνιον δρυμόν.
- Et Cannenufatum] Ea insula a Batavis et Cannenufatibus colebatur: illi quoniam majorem insulæ partem tenuere, nomen ei suum dederunt, dictaque insula Batavorum, sive Batavia est. In Tab. Peuting. Patacia. Isti apud Gruterum, pag. 385. CANNANEFATES, apud Tacitum Hist. Iv. pag. 103. et apud Velleium lib. 11. n. 105. 'Caninefates,' appellati. Ho-

vonum,² Tusiorum,³ Marsaciorum, quæ sternuntur inter Helium e ac Flevum. Ita appellantur ostia,^f in quæ effusus ^g Rhenus, ab septemtrione in lacus,^h ab occidente in

Gronov. Mox, Cauchorum in iisdem vett.—2 Ita codd. Regg. Brot. et Ed. pr. Frisiabonum edd. ante Brotier.—3 'Ita codd. Regg. et Ed. princeps. Sine auctoritate in recentt. edd. Sturiorum.' Brotier. Mox, Mattiacorum, quæ, &c. margo edd. Dalec. et Gronov.

NOTÆ

die le Betwee. Apud Reinesium vetus Inscriptio, pag. 513. NAT. CANO-NEFAS. 'Natione Canonefas.' Et in Notis, que vulgo Tironi ascribuntur, apud Gruterum, pag. 143. 'Canonefates.' Vide Notas et Emend. num. 106.

b Et alia Quas cum sterni Plinius asseverat inter Helium ac Flevum, mari quod Zayderzee nuncupant ab ortu, ab occasu Zelandia claudi omnes necesse est. Eo ordine a Plinio em recensentur, ut ab ortu et septemtrione auspicatus progrediatur in occasum. A populis in eas a continente progressis nomen habent ex iis aliquæ: a Frisiis certe, Chancisque dum priores, quos ultra Rhenum sedes habuisse constat. Frisios in hoc tractu Tacitus quoque agnoscit, quos cum Caninefatibus copulat, hist. IV. pag. 108. Chancos e patriis sedibus commigrantes, ac ducem natione Caninefatem secutos, inferiorem Germaniam incursavisse Claudii Imp. temporibus, idem auctor est, Annal. x1. pag. 160. De Frisiorum et Chaucorum insulis, que recedente maris zstu, continenti necterentur, Dio lib. LIV. pag. 544. Nunc esse videtur Nort-hollandia. Atque hunc quidem situm Chaucis præsertim adjudicant ea quæ Plinius de iisdem affert XVI. 1.

. c Frisiavonum [Frisiabonum] In Mss. Frisiavonum. Hos illic consedisse arbitror, ubi nunc le Velure.

pars Geldrensis Ducatus, e Belgica Gallia huc transgressos.

. ⁴ Tusiorum [Sturiorum] His vero meridionalem Hollandiam, la Sud-Hollande, Marsacis insulam assignamus, quam Mosa cum Rheno efficit, ubi Dordracum est in Zelandiæ confinio: unde Marsacios pro Mosatiis credas appellatos. Marsacos Tacitus vocat, jungitque Caninefatibus, Hist. Iv. pag. 103. Manpourlour, ut puto, Dio lib. Lx. p. 670. pro Mapararlour. In Mss. Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. &c. Tusiorum, Marsaciorumque.

e Inter Helium] Helium Zelandiæ vicinum, ubi nunc castellum Briel. Flevum vero Frisiæ, ubi nunc insula est, quæ priscum nomen retinet, het Vlie, sive Flie.

f Ostia] Et castella quoque ostiis imposita. Tacitus, Annal. IV. pag. 125.

s In qua effusus] Per fossam a Druso in Salam, l'Issel, alteramque ex parte læva a Civili, in Leccam, le Leck, Mosamque, deductum olim esse Rhenum sciunt eruditi. Vakalem hunc Rheni alveum accolæ nominant, qui mox id quoque vocabulum mutat Mosa flusine, cujus immenso ore in oceanum effunditur.

h In lacus] Hi, frequenti eluvione aquarum, in unum maris sinum abierunt, ea magnitudine que Maris Australis, Zuyderzee, nomen hodie sustineat. Lacui nomen olim Flevo fuit. ut auctor est Mela III. 2.

amnem Mosam se spargit: medio i inter hæc ore, modicum nomini suo custodiens alveum.

XXX. (XVI.) Ex adverso hujus situs Britannia insula, clara Græcis nostrisque monumentis, inter septemtrionem et occidentem jacet: Germaniæ, Galliæ, Hispaniæ, multo maximis Europæ partibus magno intervallo cadversa. Albion ipsi nomen fuit, cum Britanniæ vocarentur omnes: de quibus mox paulo dicemus. Hæc abest a Gessoriaco Morinorum gentis littore, proximo trajectu quinquaginta M. circuitu vero patere tricies octies centena viginti quinque M. Pytheas et Isidorus tradunt, triginta prope jam annis notitiam ejus Romanis armis non ultra vicinitatem sylvæ Caledoniæ propagantibus. Agrippa

CAP. XXX. 1 Pintian. sita est.—2 Vet. Dalec. haud magno intervallo.—3 Gronov. et edd. vett. quinq. millia minimum; circuitu; alii ap. Dalec. quinq. millia passuum, &c. Voc. minimum non legitur in Vet. Dalec. neque in Chiffl.—

NOTÆ

- ¹ Medio] Quod a Schenckii, ut vocant, munimento, Arenacum delapsus, Ultrajectum ac Lugdunum Batavorum alluit.
- * Clara Gracis] Hanc ceteris orbis totius insulis Græci prætulere: Dionysius Perieg. vs. 568. de Britannicis insulis: Τάων τοι μέγοθος περιώσουν οδδέ τις ἄλλη Νήσοις ἐν πάσησι Βρετάνισων Ισοφαρίζει.
- b Germania] Verius Strahe, lib. rv. pag. 199. soli Galliæ prætendi dixit. Plinio tamen Tacitus subscribit, in Vita Agricolæ, pag. 142.
- ^c Magno intervallo] Spatium intelligit, quo ab oriente in occasum porrigitur: maximam spatio ac cœlo Tacitus dixit, loc. cit.
- 4 Albion] 'Alouter Ptolemæo 11.3. Angliam Scotianque complectitur; Scotorum etiam tunc cum Britannia diceretur, æque atque Anglorum, ignoto nomine. Britanniæ dicuntur, Hibernia adjuncta, cum ceteris adjacentibus insulis.

- e Gessoriaco] Ptolem. 11. 9. Insoppianos eníseios Mopines, Morinezum navale. Plinio ipsi, cap. 37. hujus libri, 'Portus Morinorum' Britannicus, quod ex eo Gallis Romanisque usitatus erat in Britannos trajectus. Tab. Peuting. 'Gesoriaco, quod nunc Bononia.' Nostris Boulogne sur mer. Ager circumjectus, le Boulenois, vel, ut alii, le Boulonois. Vide Notas et Emend. num. 107.
- f Circuito vera] Sic Martianus, a Plinio mutuatus, lib. cap. vi. 'Alia dimensio Europæ,' pag. 215.
- s Caledoniæ] Floro Saltus Caledonius appellatus: Grampio monte, Grantzbaine, dividitur: in Scotia, nbi et Caledonia regio, quam Julius Agricola Domitlani temporibus primum subegit. Καληδόνιος δρυμός est Ptolemæo 11. 8.— Atsignificare Plinius videtur, haud longe prógressa fuisse arma Romana, si spectetur apatium annorum triginta, ex quo bella ibi gesi cæpta sunt. Quamo-

longitudinem DCCC. M. pass. esse: latitudinem CCC. M. credit. Eandem Hiberniæ latitudinem, sed longitudinem 4 CC. mill. passuum minorem. Super eam hæc sita abest brevissimo transitu a Silurum gente 1 XXX. M. pass. Reliquarum nulla CXXV. mill. circuitu amplior proditur. Sunt autem XL. Orcades, modicis inter se discretæ spatiis. Septem Acmodæ, ket XXX. Hebudes: et inter Hiberniam ac Britanniam, Mona, Monapia, Ricina, Vectis, Limnus, An-

4 Chiffl. credidit. Eandem Hyberniæ, sed longitudinem. Pintian. Agripps longitudinem DCCC. M. p. credit: latitudinem CCC. Eandem credidit Hyber. &c.—

5 Ita codd. Dalec. et Chiffl. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Chiffl. XX. M. p. edd. vett. et Gronov.—6 Vet. Dalec. XL. M. p. Orcades.—

7 Septem Hæmodes margo edd. Dalec. et Gronov. Mox Vet. Dalec. et XXX. Hebrides; edd. vett. Gronov. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Frans. et XXX. Hæbudes; Regg. Brott. et Editio princeps: et XXX. Hebudes.—8 Ita Vet. Dalec. et edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Frans. Ricnes, V. Silimnus edd. vett. et Gronov. Mox, pro Andros, Vet. Dalec. Edvos.—

~~~~~~~~

NOTÆ

brem annon Caledonia sylva verius fuerit in Comitatu quem vocant Essexiæ, quinque aut sex leucis supra Tamesim, ab amne Læa usque ad mare, amplius considerandum.' Ed. sec.

- h Agrippa] Sic quoque Martianus loc. cit. et Solinus cap. 22. p. 41. et 42.
- i A Silurum gente] Zilupes a Ptolemeo appellantar II. 3. Silurum Tacitus meminit Annal. XII. p. 181. et 183. Vide Notas et Emendat, num. 108. Oram hi occiduam tenuere Vallie principatus, cum Demetis, dul Silurum para fuere.
- 1 Sunt autem XL.] Totidem Martiano, loc. cit. Pomponio 111. 6. triginta. Jornandi XXXV. Ptolemæo, 11. 3. περί τριάκοντα. Sunt eæ supra Scotiam positæ, modico ab ea freto disjunctæ. Earum maxima Pomona, Mainland.
- k Acmoda] Mss. Hacmoda. Vulgo Hetland et Schetland, in commune ap-

pellantur: Orcadibus proximæ, sed in boream longius summotæ.

- 1 Hebudes] Solino cap. 22. p. 42. et Ptolemæo 11. 2. quinque tautum Έβουδαι numerantur: Marciano quoque in Peripio, apud Steph. Αἰβοῦδαι νῆσοι πέντε τῆς Βρεταννικῆς. Omnium verissime Plinius: sunt enim eæ pæne innumeræ hand procul Orcadibus supra Hiberniam, Scotiamque, nt docet Cluver. Germ. Antiq. 111. 40.
- m Mona] Mona Vallim littori adjacet. Mόνα τῆσος Ptolemmo, loc. cit. nunc Anglessy. Monapia, Ptolemmo Μονάκδα, loc. citat. Bedæ 'Menavia,' nunc Μαπ et Μονείτλα, contra Cumberlandiam. Ricina, Ptolemmo 'Ρικίνα, loc. cit. Vectim hanc, quæ in freto est quod inter Hiberniam Britanniamque interfluit, cave cum altera confundas quæ contra ld Anglim latus est, quod Gallim obvertitur. Limnus Ptolemmo Αίμνος, Androa 'Εδος dicitur.

dros. Infra vero Siambis, 9° et Axantos. Et ab adverso on Germanicum mare sparsæ Glessariæ, quas Electridas Græci recentiores appellavere, quod ibi electrum nasceretur. Ultima pomnium, quæ memorantur, Thule: in qua solstitio nullas esse noctes indicavimus, Cancri signum solstition abesse dicit insulam signification abesse dicit insulam signification abesse dicit insulam signification allo signification abesse dicit insulam signification signification allo signification

9 Cod. Dalec. et Vet. ejusdem Samnis.—10 Margo edd. Dalec. et Gronov. ac Cancri signum.—11 Ita codd. Hardnini et Chiffi. cum edd. Hardnin. 1.2.3. Miller. Bipont. et Franz. Hae siquidem Rhod. xv1. 22. Hae quidam Gronov, et edd. vett.—12 Cod. Dalec. vilibus.

.....

NOTE

- * Siambis] Mss. R. 1. 2. Colb. 1. 2. et Paris. Amnis, non Siambis.
- · Et ab adverso] Superius memoratæ insulæ contra occidentale Britanniæ latus sant positæ: hæ ex adverso, nempe versus ortum, nec jam in eo mari, in quo Britannia est, sed in Germanico, sen parte illa sinus Baltici, quæ Germaniam alluit, supra Dantiscum, nbi insulæ sont Oëland et Gotland, Glessarise dictse a succino, quod Germanis Gless diceretur: id enim tum in iis insulis, tum in opposito Gutonum littore, ubi Dantiscum est, legebatur, ut Plinius docet XXXVII. 11. Hæ duæ Glessariæ superius cap. 27. Austrania Actaniaque appellatæ.
- P Ultima] Hæc iisdem verbis Martianus, loc. cit. et Solinus cap. 22. p. 42. Thule Islandia nunc appellatur, ut recte Cluverius animadvertit, Germ. Antiq. 111. 39. Schetlandiam valt esse Cambdenus, p. 850. at hæc non quinque dierum navigatione a Britannia, ut vult Solinus, immo vix unius, abest: nec senis mensibus dies

- ibi, ut in Islandia, et nox vices habent. Neque eos audio qui ante annum Christi 874. ulli cognitam Islandiam aiunt. Fuerit sane hactenus inculta: incognitam fuisse, pernego. Partibus 63. seu gradibus ab Æquatore distare Thulen ait Agathemerus Geogr. 1. 5.
  - 9 Indicavimus] Lib. 11. cap. 77.
- r Hoc quidam] Quos inter Pomponius Mela, ut diximus cap. 26.
- * Timaus historicus] Hoc loco non Timaus, sed Pytheas, legit auctor libri de Mensura Orbis Terræ: 'Plinius Secundus,' inquit, 'in quarto libro edocet, quod Pytheas Massiliensis sex dierum navigatione in septemtrionem a Britannia Thulen diatantem narrat.' Sic Plinius ipse 11. 77. p. 229.
- Mictis in Germanico mari sex dierum, navigatione a Britannia dissita, statui certo non potest.
- " Vitilibus] Vide quæ de ila dictura sumus vii. 57.

corio circumsutis navigare. Sunt qui et alias prodant, Scandiam, Dumnam, Bergos: maximamque omnium Nerigon, ex qua in Thulen navigetur. A Thule unius diei navigatione mare concretum, a nonnullis Cronium appellatur.

XXXI. (XVII.) Gallia omnis • Comata uno nomine appellata in tria populorum genera dividitur, amnibus maxime distincta. A Scaldi ¹ ad Sequanam Belgica. Ab eo ad Garumnam • Celtica, eademque Lugdunensis. Inde ad

CAP, XXXI. 1 Ita Regg. Brot. Ed. pr. Venett. aliæ vett. ante Harduin. qui e cod. Chiffl. recepit, A Scalde, eumque secuti Miller. Bipont. et Franz. Mox

NOTÆ

- v Swat qui] Aliorum sententiam prodit, non suam. Scandia certe a Scandinavia, de qua supra, nihil differt. Δοῦμνων insulam juxta Orcadas habet Ptolemæus 11.3. Si Nerigon et Bergos insulas esse, aut a Norvegiæ, celebrique ejns oræ emporio, quod Berghen vocamus, differre arbitrati sunt, quid ii voluerint, adhuc obsenrum est.
- * A Thule] Solinus cap. 22. p. 43. et Martianus loc. cit.
- * Gallia omnis] Extra Provinciam Narbouensem. Galbæ nummus, apud Patinum, in Suetonio, p. 345. Tres Galliæ.
- b' Ad Garumnam [Garunnam] Eamdem Galliæ divisionem servat Mela,
  sed Garumnam vocat, 111. 2. 'Regio,'
  inquit, 'quam incolunt omnis Comata
  Gallia, populorum tria summa nomina sunt; terminanturque fluviis ingentibus. Nam a Pyrenæo ad Garumnam, Aquitania: ab eo ad Sequanam, Celtæ: inde ad Rhenum
  pertinent Belgæ.' Ammianus Marcellinus expressius adhuc, atque eo
  audacius, lib. xv. p. 53. 'Temporibus priscis cum laterent hæ partes
  ut barbaræ, tripartitæ fuisse creduntur; in Celtas eosdemque Gallos

divisæ, et Aquitanos et Belgas ... et Gallos quidem, qui Celtæ sunt, et ab Aquitanis Garumna disterminat flumen, a Pyrenæis oriens collibus, postque oppida multa transcursa in Oceano delitescens. A Belgis vero eamdem gentem Matrona discernit et Sequana, amnes magnitudinis geminæ.' Tamen ex nominibus et situ Aquitanize populorum, quos Plinias paulo postea enumerat, cap. 33. Garunnam (sic enim habent Mss. quos vidimus, et alius e Bibliotheca Divio-Benigniana, et veteres editiones omnes a Romana anni 1470. nsque ad Frobenianam: quæ prima Garumaam edidit:) Garunnam, inquam, appellasse Plinius videtur ipsum amnem Ligerim, ab Andegavensi regione: nbi jam multis auctus magnisque flominibus, deinceps solus in mare devolvitur, nullo alicujus nominis amne recepto. Noverat is hand dubie, Garumnam similiter, qui Garumna est in decursu, eundem per leucas quindecim, antequam se in mare exoneret, Garumnam desinere appellari, et Girandam vocari, ex quo Dordoniam non imparem sibi amnem recepit, et uno decurrere alveo ambo cœperunt. Non hunc igitur intellexit, cum GaPyrenæi montis excursum Aquitanica, ac Aremorica antea dicta. Universam oram xvIII. M. pass. Agrippa: Galliarum; inter Rhenum et Pyrenæum, atque oceanum, ac montes Gebennam et Juram, quibus Narbonensem Galliam excludit, longitudinem DCCCXX. M. passuum, latitudinem CCCXVIII. computavit. A Scaldi incolunt extera Toxandri pluribus nominibus. Deinde Menapii, Morini, Oroman-

Garumam Hardnin. 2. 3. Bipont. et Franz.—2 Ita Chiffl. cum edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. ita etiam cap. 33. Gronov. et edd. vett. habent Aquitania. Mox, 'Arecomica Vet. sed perperam: veteribus namque Gallis Ar-emor' ad mare' significat teste Camdeno Britan. pag. 20. Vide Pancirol. super notic. 11. 86.' Dalec. Pro antea dicta, quod testatur Chiffl. edd. vett. habent ante dicta.—3 Ita codd. Hardnini, Chiffl. et Tolet. cum edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. dicta. Agrippa universurum Galliarum, omissis: oram XVIII. M. pass. edd. vett. Mox, pro Juram codd. Hardnini Juras.—4 Chiffl. CCCCXXX. edd. ante Brotier. CCCCXX. Mox, pro CCCXVIII. Chiffl. habet CCCXXV. edd. ante Hardnin. CCCXIII.—5

****

NOTE

runnam dixit; siquidem Girunda esset accolis, ut etiamnum est, non Garunna. Sic Danubius longe ante ostia, non Danubius, sed Ister fuit. Sic igitur tecte Plinius innuit, Ligerim circa ostia sua Garunnam fuisse olim ab accolis vocitatum. Nam ab unius finminis ostio ad aliud ducit mensuras, et fines populorum disterminat.' Ed. eec.

- c Aquitanica] Ita Mss. omnes: ut Belgica, Celtica. Sic paulo ante, A Scalde, non a Scaldi: mox tamen etiam a Scaldi.
- ⁴ Aremorica] Vox ea veterum Celtarum idiomate maritimam plagam sonat. Est enim hodieque Britonibus Galliæ populis ar mer, mare. Vide Cambdenum, p. 14-
- Universam oram XVIII.] Hoc est, decies octies centena millia passaum patere. Vide Notas et Emendationes, num. 109.
- * DCCCXX. [CCCCXX.]. Mss.
  emnes, CCCXX. Missi Theodosii:
  * Gallia Comata... juxta Plinium Secundum in quarto libro, in longituDelph. et Var. Clas. Pli

dinem bccccxx. in latitudinem, CCCVIII.'

- 6 Incolunt extera] Hoc eat, regionem ultra Scaldim, extraque Gallias positam, ad Mosam usque, ubi Antverpia, Brabantiaque universa: ubi oppida Breda, et S. Gertrudis, ut recte vidit P. Ægid. Laccary, Soc. Jesu, de Coloniis Gallor. v. 5. p. 259.
- h Pluribus nom.] Hoc est, gens una illa Toxandrica plures populos complexa est.
- * Deinde Menapit] Jam hi deinceps citra Scaldim. Et Menapii quidem Morinis confines, juxta mare, non Plinio modo, sed etiam Straboni, lib. Iv. p. 194. Τοῖε Μεναπίοιε δ' εἰσὶ συνεχεῖε ἐπὶ τῷ θαλάττη Μορῦνοι. Ταcitus quoque, Hist. Iv. p. 94. 'A Rheno venientes transire Mosam jubet, ut Menapios et Morinos, et extrema Galliarum quaterent.' Menapii igitur ibi fuere, etsi aliter alios sentire scio, ubi nunc Flandria est, oppida Brugæ, Gandavum, Ipræ.
- Se- J Morini] 'Extremique hominum itn- Morini' Virgilio appellati. Ut Ar-Plinius. 3 G

saci ^k juncti pago, qui Gessoriacus vocatur: Britanni,⁶¹ Ambiani,^m Bellovaci.ⁿ Introrsus ^o Castologi,⁷ ^p Atrebates,⁴ Nervii ^r liberi, Veromandui,⁴ Sueconi,⁴ Suessiones ⁿ liberi,

****

Cod. Dalec. et Vet. ejusdem externi.—6 Quidam ap. Dalec. legunt Brinsmi. Mox, Bellovaci, Hassi edd. vett. post Frobenium. Bellovaci, Bassi Venett. Parm. et Chiffi. Bassi, vel Hassi non agnoscunt codd. Hardnini, cum edd. Harduin. 1. 2, 3. Miller. et Bipont. Bellovaci, [Hassi,] Franzius.—7 Castulagi nonnulli codd. ap. Brotier. Cathoslogi Reg. Brot. 5. Mox, Succomi nonnulli ap. Brotier, cui corruptum nomen videtur, et repetitum e sequenti Suessiona. Regg. Brott. Succuconi. Panlo post, Ulbanectes Gronov. et quædam aliæ edd. ante Harduin. Deinde, pro Sunici edd. vett. ante Harduin. Risuci; margo

NOTÆ

morici, ita et Morini a voce Celtica Mor, quæ mare significat, quasi Maritimi, nomen habuere. Menapiis, ut vidimus, ab ortu confines: Ambianis, ab occasu, apud Ptolem. 11. 9. qui Morinorum civitatem mediterraneam ait fuisse Tapobarror, olim Terouanne: navale Gessoriacum, ut vidimus sup. cap. Bologne.

- toromansaci] Et oratione ejusmodi colligi potest, aut Oromansacos clientes, partemque Morinorum, proximos faisse pago Gessoriaco, aut certe potius eos ac Gessoriacenses unum eundemque pagnm, nimirum Gessoriacensem, constituisse: le Boulenois. In Mss. Oromarsaci. Audax conjectura illius qui legendum suspicabatur, Prom. Iccii, junctum pago, &c.
- 1 Britanni] Ita libri omnes. Hi inter Gessoriacenses Ambianosque medii, in ora similiter positi, ea loca tenuere certe, ubi nuuc oppida Stapulæ, Monstrolium, Hesdinium, et adjacentem agram Ponticum, le Pontâice, ad Somonam amnem. Quamobrem et hi pars Morinorum fuerint sane, si fides habenda auctori Libelli Provinciarum Romanarum, apud quem legitur, 'Civitas Morinum, id est, Ponticum.' Sed recentem fetum esse nugatoris alicujus, qui vetustem

- scriptorem inepte simulet, egregie docait P. Philib. Monetus, in Geogr. Galliæ, pag. 421. Cluverius Germ. Antiq. 11. 27. hic Briannos legi mavult.
- m Ambiani] Aquis Somonæ clari amnis abluuntur: habent oppida, Ambianum, et Abbatis-villam.
- n Bellovaci] Horum late quondam regio patuit, ab oppido usque mediterraneo Belnaco, Beauvais, ad oceani littus, ubi Aucum, Eu, et Deppæ, Dieppe. Vide Notas et Emend. num. 110.
- Introrsus] Hactenus igitur recensiti populi oram tenuere: mediterranea, qui deinçeps appellandi sunt-
- P Castologi] Mss. omnes, Catuslugi. Libentius Catalauni agnoverim, Chalons sur Marne: quos in Belgica merito collocat Antoninus, et Durocatelaunos vocat.
  - 9 Atrebates] L'Artois.
- * Nervii] Cæsari Bell. Gall. lib. II. pag. 25. Nervii dicuntur Atrebatibus Veromanduisque finitimi. Unde colligas pagi Nerviorum locum præcipuum fuisse, non Tornacum, ut valgus putat, sed Cameracum, quod ab Atrebatum Nemetaco, xiv. M. P. ab Augusta Veromanduorum abest xviii. M. Liberi porro dicuntur, hoc est, non, ut ceteri, vectigales:

Ulmanetes 'liberi, Tungri, 'Sunuci, Frisiavones, Betasi, Leuci 'liberi, Treveri liberi antea, et Lingones fœderati, Remi 'fœderati, Mediomatrici, Se Sequani, Raurici, Hel-

edd. Dalec. et Gronov. Runici.-8 Mediomatrices margo edd. Dalec. et Gro-

NOTÆ

et suis, non Romanis, utentes legi-

Ļ

è

Y

4

ri,

1

5

ţ

ß

þ

- * Veromandui] Quorum sedes Augusta Veromanduorum, apud Ptolem. 11. 9. nunc Fanum S. Quintini, uti ex Sigeberti, aliorumque indubitatis testimoniis colligit Claud. Hemeræus in libro, cui titulus, Augusta Veromanduorum, 1. 12. etsi aliter Cluverio visum est. Nomen tamen retinet circumjectus ager, le Vermandois.
- t Succoni] Ita libri quidem omnes: at sequentis vocis corrupta quædam repetitio ea esse videtur, cum de Succonis ceteri sileant.
  - Suessiones] Le Soissonnois.
- V Ulmanetes] Eorum urbs præcipua Sylvanectum Sealis, Vide Notas et Emend. num. 111.
- * Tengri] Ubi nunc Leodium, Namurcum, Limburgum, et ipsa quæ nomen hodieque retinet, Tungrorum civitas.
- * Sunuci] Ita Mss. omnes, non Runici. Qui porro Sunucorum, Frisiabonum, Betasorumque sedes ultra Rhenum quærunt, qui Belgicæ Galliæ fines fuerint, quibus hi omnes continebantur, ignorant. Nervios Betasiosque Tacitus simul jungit, Hist. IV. p. 103. et 108. 'Occupatis,' inquit, 'Sunicis, Claudius Labeo Betasiorum, Tungrorumque, et Nerviorum tumpltuaria manu restitit, fretus loco, quia pontem Mosse fluminis anteceperat.' Quo ex loco Sunucis Luciliburgensem, seu Lu-.cemburgensem, Betasis Juliacen-

sem, Frisiabonibus, qui medii interjacent, Limburgensem Ducatum fidenter ascribimus. Apud Gruter. pag. 520. reperta Moguntiæ inscriptio, BETASII. CIVES.

J Leuci] Oppidum habuere Tullum, Τοῦλλον Ptolemæo 11. 9. hodie Toul. ' Est apud Tristanum, tom. 111. p. 143. Postumi Augusti nummus, in quo Hercules stans clavam demissam dextra tenet, sinistra oleam elatam, brachio codem gestat leonis Inscriptio: HERCVLEM. exuvias. Nulli dubitamus, quin sententia sit: 'HERCuli Consecratam Voluit Leucorum Esse Metropolim:' nempe Postumus Augustus in priore nummi area pictus. Unde intelligitur, quam Galliæ Belgicæ partem inprimis administrandam Postumus a Senatu acceperit.' Ed. sec.

² Treveri liberi antea] Ademtum iis jus libertatis ævo suo innuit: restitutum postmodum, Flavius Vopiscus in Floriano. Vespas. nummus in Thes. Goltzii, Col. Avg. Pat. Tresvirore. et Inscript. apud Gruter. p. CKI. et 226.

² Lingones] Tacit. Hist. 1. pag. 27.

Otho Cæsar Lingonibus universis
civitatem Romanam dedit.' Les Lengrois. Oppidum, Langres.

b Remi] Les Remois. Oppidum, Reims. Fœderatorum porro populorum potior, quam liberorum conditio fuit: neque enim qui liberi erant, lidem continuo fœderati.

^c Mediomatrici] Ptolem. 11. 9. Meδιομάτρικες. Tacito Hist. 1. p. 23. et 1 v. vetii. Coloniæ: Equestris, et Rauriaca. Rhenum autem accolentes, Germaniæ gentium in eadem provincia, Nemetes, Triboci, y Vangiones: hinc Ubii, Colonia Agrip-

nov .- 9 'Ita bene cod. Reg. 1. et Editio princeps. Nunc le Diocese de Strasbourg.' Brotier. 'Tribocci, Elsatia hodie.' Dalec.

NOTE

p. 108. 'Mediomatrici.' Le pays Messin. Oppidum, Mets.

4 Sequani] Quorum oppidum apud Ptolem. 11. 9. Odiobrtior, Besançon: ditio ad Basileam usque appositam Rheno pertinuit.

* Raurici] Quorum mox dicenda Colonia Rauriaca: iidem 'Rauraci' alias appellati. Iuscriptio Gruteri, pag. 339. L. MVNATIVS. L. F. PLANCVS. COS. ... IN. GALLIA. COLONIAS DEDVXIT. LVGVDNVM. ET. RAVRICAM. Tiberii nummus, apud Goltz. p. 257. COL. AVGVSTA. RAVRACOR. Nunc vicus ignobilis, Augst, a Basilea VI. M. P. non ipsa Basilea, ut quibusdam visum. Civitatem Basileensium a Castro Rauracensi distinguit Libellus Provinciarum Gall.

Helvetii] Qui Cæsari, Plinio, ceterisque vetustioris ævi scriptoribus Helvetii vocitantur, hos posterior ætas Sequanos appellavit. Tenuere ii quicquid fere a Dola Lugdunum usque inter Ararim Rhodanumque terrarum interjacet. Quos Galli Suisses appellitant, ultra Juram montem, Belgicæque Galliæ limites positos, ii sibi quidem Helvetiorum nomen asciscunt: veterum sedes non habent. Eutropius lib. vr. pag. 392. de Cæsare: 'Is primo vicit Helvetios, qui nunc Sequani appellantur.' Vide Nic. Chorier Hist. Delphin, lib. I. pag. 10.

s Equestris] Ptolemae quoque Έκονεστρὶs in Sequanis collocatur, 11. 9. Id nomen habet fortassis ab Equitibus Limitaneis eo deductis. Apud

Gruter. p. 468. reperta inscriptio in pago Versoge agri Genevatis, Col-Eq. In libello Prov. Galliarum, Civitas Equestrium, id est, Nevidume. Unde Nion esse colligunt, Guillimannus, Cluverius, Monetus, ad Lemannum lacum.

h In cadem] Gallim Belgicm contributi.

¹ Nemetes] Némres Ptolem. II. 9. In Libello Prov. Civitas Nemetum Spira, Spire.

1 Triboci [Tribocki] Τρίβοκχοι Strab. lib. 1v. pag. 194. Ptolemæo loc. cit. Τρίβοκκοι. Taci(ο Hist. 1v. p. 108. Triboci. Inter Vangiones, et Rauracos a Ptolemæo positi, atque adeo in superiore Alsatia, ubi nunc Colmaria est: non ad Mognntiam, ut aliis visum, quod oppidum longe ab hoe tractu summovet Ptolemæus.

k Vangiones] Quorum urbs præcipua apud Ptolem. loc. cit. Argentoratum. De his Lucau. 1. 480. Et qui te laxls imitantur, Sarmata, braccis Vangiones.

1 Hinc Ubii] Rheni fontibus, inquit, superius memorati: hi deinceps ostiis propiores, quorum primi Ubii, et in iis Colonia Agrippinensis: de qua Tacitus Annal. XII. p. 179. 'Agrippina,' conjux Claudii, Neronis mater, 'quo vim suma sociis quoque nationibus ostentaret, iu oppidum Ubiorum, in quo genita erat, Veteranos, coloniamque deduci imperat, cui nomen inditum ex vocabulo ipsius.'—' Verlus arbitramur ab Agrippina priore, Germanici Cæsaris con-

pinensis, Guberni, Batavi, et quos in insulis diximus Rheni.

XXXII. (XVIII.) Lugdunensis Gallia habet Lexovios,^b Vellocasses,^c Galletos,^{1 d} Venetos,^c Abrincatuos,^f Osismios: flumen clarum Ligerim. Sed peninsulam spectatiorem excurrentem in Oceanum a fine b Osismiorum circuitu DCXXV. M. pass. cervice in latitudinem CXXV. M.

CAP. XXXII. 1 Bellocussios, Culletes margo edd. Dalec. et Gronov. Mox, Ambilates pro Abrincatuos, Cas. Ossismos Chiffl. et paulo post in eodem Ossis-

NOTÆ

juge, datum id ei coloniæ nomen esse; quoniam veluti Mater Castrorum procurabat ex eo tractu annonam militibus, qui merebant in exercitu mariti sui: quamobrem et laureato capite pingitur in Achate Tiberiano.' Ed. sec. Vetus inscriptio in Orthogr. Aldi: COL. CLAVD. AVG. AGRIPPINENSIVM. Falsa.

- m Guberni] Inter Ubios, Batavosque: igitur il sant, qui Clivienses hodie appellantur. Tacitus hos Cugernos vocat, Hist. v. p. 119. et 120. quos pariter cum Batavis jungit.
  - * Et quos . . . . diximus] Cap. 29.
- a Gallia habet] In ora primum positas gentes enumerat: mox mediterraneas.
- b Lexovies] Λιξόβιοι Ptolem. 11. 8. Lisieux, in Neustria.
- ^c Vellocasses] Ptolemæo loc.cit. Οὐσεκλιοκάσιοι μέχρι τοῦ Σηκοάσα, usque
  ad Sequanam, quorum oppidum Ῥωτόμαγος, vel ut in Ms. nostri Parisiensis Collegii, Ῥατόμαγος, Rouen,
  Neustriæ nunc caput. Frustra sunt
  Pithœns, Scaliger, aliique, qui Baiocasses hic signari putant. Caletos
  jungit cum Velocassibus Cæsar Belt.
  Gall. 11. p. 21.
- ⁴ Galletes] Ita libri omnes. Καλεταl a Ptolemmo appellantur, loc. cit.
  cum oppido Ἰουλιόβονα, citra Sequa-

nam, ad oram oceani positi. Oppidum tamen ipsum in ulteriore Sequanæ ripa situm est, unde et Caletensium nomen ultra eum amnem posterior ætas transtulit. Nam Sigebertus ad annum 1163. 'Juliabona,' inquit, 'in Caletensi pago, juxta Sequanam est.' L'Islebonne.

- Venetos] Les Vannois. Oppidum, Vannes, in minore Britaunia. Ab his profectos qui Venetias in Italia condiderunt, Strabo existimat, lib. iv., pag. 195.
- f Abrincatuos] Hos a Britonum finibus amnis Coëtnus, Coësnon, disterminat. Oppidum Abrincæ, Avranches.
- s Osismios] Mss. Ossismios. At Ptolemmo, loc. cit. 'Oslamos. Oram omnem Aremorica septemtrionalem it tenuere. Post arctioribus clausi limitibus: ubi S. Pauli Leonensis oppidum. In Parlamento Alani Ducis, an. 1088. 'Osismii, sive Leonia.'
- h A fine] Ubi nunc S. Maclovii oppidum: inde enim circuitus initium ducitur: hic finis Osismiorum fuit.
- 1 Cervice] Sic isthmum vocat, quæ capitis instar reliquæ continenti Galliæ, ceu corpori, adhæret, atque annectitur. Ita cap. 5. 'Angusta cervice Peloponnesum continet Hellas.'

Ultra eam Nannetes.^j Intus autem ^k Ædui ² fœderati, ¹ Carnuti^m fœderati, Boii, ⁿ Senones, ^o Aulerci, qui cognomi-

morum.-2 Ita Reg. Brot. 1. et antiquiss. edd. Hedui Gronov. Dalec. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Esui Vet. Dalec. Mox, Carnutes fæde-

NOTE

- Nannetes] Les Nantois. Oppidum, Nantes.
- k Intus autem] Jam hi Galliæ Lugdunensis mediterranea obtinent, quorum alii aliis longius a mari secedunt.
- 1 Ædui [Hedui] fæderati] ' Sic in nummo argenteo sæculi xII. apud Paulum Petavium: † HEDVA XPI CIVITAS. Hedua Christi civitas.' In aversa parte: † moneta sci nazarii. ' Moneta Sancti Nazarii.' Ex ea causa in nummis antiquioribus sub Principibus Christianis THEVP et OTHOA: hoc est, Theopolis, Θεοῦ πόλις scribitur. In nummis priorum temporum id nomen semper scribitar per E. In numino aureo e Cimelio Serenissimæ Ducissa Aurelianensis; DIVI IVLI F. PER IIIvir RPC. caput Octavii Cæsaris laureatum cum Solis sidere. In alio similiter aureo, Romæ, e cimelio Cardinalis Davia, DIVI JVLIF. TER IIIvir. RPC. In aversa ntriusque area, mediam trajiciente titulo, m. AGRIPPA COS. DESIG. In priore lege. 'Divi Julii filius Protector Eduze Restitutæ, Triumvir reipublicæ constituendæ.' In altero, 'Tutator Ednæ Restitutæ.' In argenteo nummo Carausii Augusti, VICT. CEA VICTOri Carausio Edua Augusta, subintellige, trophæum erexit, quod pictum in area nummi est. Cave credas D. Bandurio, ex falsa alterius relatione aienti, scriptum esse in hoc numismate, victoria cea. Oxonii asservatur, in Bibliotheca Bodleiana. In nummo singulari e cimelio quondam Reginæ Christinæ: D. N. PLA.

VALENTINIAN VS. SPE. AVG. 'Dominus noster Placidus Valentinianus Senator perpetuus Eduæ Avgustæ.' Caput tectum pilco, cam veste Senatoria. . X. PLACEAS PETRI. Hydranius, ex quo aque effluunt, apposita juxta statua Apollinis, 'PLAcidus Cæsar Eduensi Apollini Sonorum Posuit Effluvium, Tutatori Romani Imperii.' Ant verius, quia simplicius: 'Eduensi Apollini, Servatori populi Eduorum, Tutatori,' &c. De temple Apollinis in civitate Edua, vide Eumenium in oratione pro scholis instaurandis, et in Panegyrico. Non est hic Valentinianus Constantii et Placidiæ filins; sed ab eo alius, quæ in Opere de Numismatibus Sæculi Theodosiani nondum edito indicamus. Nummi sunt alii Eduze percussi, plusquam trecenti. -In vetere codice Dalecampius se legisse dicit : Essi, haud dubie pro Edui.' Ed. sec .- Ptolem. II. 8. Albovos. Et inscriptio vetus apud Gruter. p. 371. ÆDVI. Straboni tamen, lib. tv. p. 192. 'Elovot. Hedni Cæsari lib. vir. p. 103. Tacitus Annal. xr. p. 164. ' Primi Edui Senatorum in Urbe jus adeptisunt. Datum id fæderi antiquo: et quia soli Gallorum fraternitatis nomen cum populo Rom. usurpant.' Horum oppidam Bibracte fuit, idemque Augustodunum dietum, Autur.

- m Carnuti] Carnuteni, in Mss. R. 1. 2. Colb. 1. 2. &c. Le pays Chartrain.
- ⁿ Boii] Boii hodie Borbonienses, a Borbonio Archembaldi castello. Sunt et Molinæ Borbonensium, Moulins.
  - · Senones] Nota horum deinceps

nantur Eburovices, et qui Cenomani, Meldi liberi, Parisii, Trecasses, Andecavi, Viducasses, Bodiocasses,^{3 p} Unelli,⁴ Cariosvelites,^r Diablindi,⁵ Rhedones, Turones, Atesui,^{4 t} Secusiani liberi, in quorum agro colonia Lugdunum.⁴

rati in eodem Vet. et paulo post, et qui nominantur.—3 Edd. vett. et Gronev. Vidugasses, Vadicasses; Chiffl... Viducasses, Vadicasses. Gallandus in Epistola Huetio, Misc. Obss. tom. 1x. p. 296. de h. l. ita scribit: 'Meum est tibi enotare, pro Vadicasses legi Vadiocasses in Ms. Vesuntino, quod et vetustate et integritate palmam præripit sex manuscriptis a Dalecampio adhibitis. Lectioni autem Ms. hujus, quod præ ceteris vel maxime sequendum judico, ideo inhæreo, quia ad Bajocam propius, quam Vadicasses, quod longius abit a scriptura, accedit. Neque enim concipere possum, nomina Viducassium et Vadicassium inter se non differre, posteriusque ex margine in textum irrepsisse: cum utrumque dent quinque manuscripta, et insuper sextum veram exhibeat lectionem vocis Vadicasses, pro illo Vadiocasses substituens.' De his vocibus vid. plura ibid. Pro Andecavi, quod exhibet Reg. Brot. 1. Andegavi dant edd. ante Brotier. Mox, Coriosvelites Reg. Brot. 1.—4 Itesui edd. vett. ante Harduin.

NOTÆ

oppida: Senonum, Sens: Eburovicum, Evreux: Cenomanorum, Keropaνῶν Αὐλιρκίων, Ptolemæo 11.8. le Mans. Aulerci Eburovices apud Cæsarem Bell. Gall. lib. 111. p. 36. et in nummo Gallorum vetere, tum in Museo nostro, tum apud D. de Bouteroue de Monet. Gall. p. 41. Avlerco Ebvrovices. Deinde Meldorum civitas, Meaux. Parisiorum ea ætate oppidum Lutetia, ut Cæsar loquitur Bell. Gall. lib. vii. p. 96. 'positum in insula fluminis Sequanæ: nunc Gallici Imperii caput. Trecassium, seu Tricassinorum, Trecæ, Troyesen Champagne. Andegavorum, Angers. Viducassium, Βιδουκεσίων, quos inter Unellos et Osismios Ptolemæns collocat, si tamen iidem sunt, Dinantum in minore Britannia.

'n

ı

٤

- P Bodiocasses] Ptolem. 11.8. Οδαδικάσσιο, post Meldas, versus Belgicam, πρός τῆ Βελγικῆ, ubi nunc Theodorici castrum, Château-Thierry. Vide Notas et Emend. num. 112.
- ⁹ Unelli] Ptolemæo, loc. cit. Ουένελοι, haud procul Osismiis collocantur. Cæsar, Bell. Gall. lib. 11. p. 30.

- 'Crassum,' inquit, 'miserat ad Venetos, Unellos, Osisinos, Curiosolitas.' Quibus ex verbis minori Britanniæ Unellos esse accensendos liquet.
- r Cariosvelites] Cæsari loc. cit. Curiosolites: quorum oppidum, unde nos
  sumus, Corisopitum Quimper, quæ
  vox Britannica lingua oppidum muris cinctum significat.
- * Diablinds] Libellus Provinc. Civitas Ossismiorum. Civitas Diablintum, in Prov. Lugd. tertia. Διανλίται Ptolemæo dicuntur, 11. 8. in mediterraneo Galliæ Lugd. multo Venetis orientaliores, ut habet codex Palat. at vetustiss. codex Collegii nostri Paris. δυσμικότεροι, occidentaliores, habet, ut et vulgati libri. Quare de corum sede ampliandum censeo. Rhedones, Turonesque sat cogniti.
- Atesni] Sic Mss. habent omnes, non Itessi. Sed neutram vocem, nusquam reperiens, probo. Quid si scribatur, Item Secusiani liberi, quasi revocans orationem ad Secusianos nunc commemorandos, quos suo loco et ordine prætermiserat? Segusianos ho-

xxxIII. (xIX.) Aquitanicæ sunt Ambilatri, '* Anagnutes, Pictones, b Santones liberi: Bituriges c liberi cognomine Ubisci: Aquitani, unde nomen provinciæ, Sediboniates. Mox in oppidum contributi Convenæ, Begerri, Tarbelli

· CAP. XXXIII. 1 'Lege Ambilates, putoque vocem hanc tractam e superiori capite huic insertam imprudentia.' Dalec. Mox, Agianates, P. S. liberi, Beturi cognomine, Sc. Chiffil. Santones liberi, cognomine Ubisci edd. vett. et Gronov.—2 Tarbeli Gronov. et mox in eadem: Cocossates, Sexsignami distinctim. Cocossates etiam edd. ante Brotier, qui e cod. Reg. 2. edidit Cocossates. Paulo

NOTÆ

die Foresiens vulgo appellitant: oppidum, Forum Segusianorum, Feurs: agrum circumjectum, le pays de Forests, le Lyonnois.

Lugdunum] Lion. Nic. Chorier, Hist. Delphin. lib. II. pag. 96. a Let. quod populum Celtarum lingua sonat, et Dun, montem, vocis Lugdoni originem repetit: quasi montis incolas ea vox significet. Aliam ejus nominis originationem ridet, quam apud Plutarchum Clitophon affert .-- 'Neutra nobis placet. Verius arbitramur Lugdunum emollitam vocem esse pro Lucudunum : quod lucum montis significat. Propterea enim in nummo vetere Rodulphi regis LVCVDVNVs scribitur. Nam quod in nummo M. Antonii legitur LUGDVNI, non ibi urbs Lugdunum est, sed primæ sunt literæ totidem vocum, a nobis saperius explicatæ, III. 23.' Ed. sec .- De Colonia Lugdonensi superius inscriptionem ex Grutero retulimus.

a Ambilatri] Ambiliates jungit cum Nannetibus Cæsar Bell. Gall. lib. 111. p. 34. Anagnutes li esse videntur, qui Artemidoro apud Stephanum dicuntur 'Αγνῶτες ἔθνος Κελτικής παρὰ 'Ωκεανόν. Ambo inter Nannetes et Pictones sedes habure.—' Notabile interim est, quod cum in Belgica cap. 31. tres sint populi fœderati, Lingones, Remi, Treveri; in Lugdunensi duo, cap. 32. Carnuti et He-

dui; in Aquitanica nulli sint.' Ed. sec.

b Pictones] Les Poictevins, oppidum, Poitiers. Santouum, Saintes : incolm, les Saintongeois. Priores pariter liberos fuisse Lucanus innuit, 1v. 436. 'Pictones immunes subigunt sua rura.'

c Bituriges] Les Baurdelois: oppidum, Bourdeaux. Ptolemæo 11. 7. Berospryes of Οδέβισκοι. Gruteri Inscriptio, p. 227. Avgvsto. Sacrvm et. Genio. Civitatis. Bit. Viv. Falsa.

4 Aquitani] Ab aquis salubribus, quibus ea regio scatet, ubi ubi eæ fuerint, unde hæc primum appellatio cæpit, et Aquitanorem istorum cognomen, Sediboniæ nuncupatæ.—'Fuere ii ubi nunc est Vasconia perticuliere, ubi Aturensium civitas, Arie en Gascogne.' Ed. sec.

Convenæ] Ex eorum oppidi rainis excitatum S. Bertrandi fanum, S. Bertrand de Cominges.

' Begerri] Bigerriones Cæsari Bell. Gall. lib. 111. pag. 38. Les Bigerrats. Oppidum Terbe: quod Tarbellorum esse, de quibus mox dicemus, cave existimes.

s Tarbelli] Videntur hi a Romanis Quatuorsignani cognominati, ut et Cocossates Sexsignani, quod hi sex signa militum apud se haberent a Quatuorsignani, Cocosates Sexsignani, Venami, Onobrisates, Belendi, saltus Pyrenæus. Infraque Monesi, Oscidates i montani, Sibyllates, Camponi, Bercorcates, Bipedimui, Sassumini, Vellates, Tornates, Consoranni, Ausci, Elusates, Sottiates, Oscidates campestres, Succasses, Tarusates, a Basabocates, Vassei, Sennates, Cambolec-

post, Olobrisates Vet. Dalec.—3 Osquidates edd. ante Brotier. Oscidates Regg. Brot. et Colb. Mox, Sibusates, pro Sibyllates, Cæsar. Pinpedunni, Lassunni Chiffl.—4 Latusates Gronov. et edd. vett. Mox in iisdem: Cambolectri, Age-

NOTE

præsidio, illi quatuor. Horum oppidum Aquæ Tarbellicæ, Acqs, sive Dex. Vide inferius, xxx1. 2. Cocosatum apud Cæsarem mentio, loc. cit. Venamorum, Onobrisatumque, nusquam: omnium perinde situs incertus.

- h Belendi] Superest ejus nominis vestigium in pago Belin, ad amuem Leriam in agro Bolorum, cui agro nomen est hodie le Buch. Ita Vales. in Notit. Gall. p. 524.
- ¹ Monesi] Moneins, inquit idem Vales. locus est hodieque haud ignobilis in Benearnensi agro: cujus forte incolæ Monesi dicti.
- J Oscidates [Osquidates] Hi montani, mox etiam alii dicti campestres, a situ dispari. Forte sunt Δάτωι Ptolemæi 11. 7. inter Gabales, et Auscitanos. In Mss. Reg. et Colb. Oscidates.
- * Sibyllates] Ita libri omnes, Cæsar Bell. Gall. lib. 111. 28. inter Garumnos, et Cocosates, Sibutzates locat: quos Valesius in Notit. Gall. p. 514. inter Aquan Tarbellicas, et Baionam, ait sedes olim habuse, ubi nunc locus retinet nomen Saubuse, ad Aturum amnem.
- ¹ Camponi] Locus Campan in Bigerrionibus, quod a Papirio Massono describitur, in Geogr. Franc. p. 513. ut similitudinem vocis, sic veterum

incolarum sedem forte refert.

- Bercorcates, &c.] Prorsus ignotæ gentes. In Mss. Reg. Colb. et Chiffi. Pimpedunni, Lassunni.
- " Vellaies] Ptolemæo 11. 7. Οδέλανrot, inter Auscios et Ruthenos. Tornates ejas loci incolas ait fuisse Valesius, cni loco nomen hodiegae Tournay, in Bigerrionibus. Consorannorum oppidum, Couserans. Auscorum, ut Cæsar, sive Ausciorum, ut Ptolemæus malvit, Augusta, Auseh. Elusatium, Elusa, Euse, vel Eause, in Comitatu Armaniacensi : bæc Rufini patris, quem Claudianus acri carmine insectatur. Inscriptio apud Gruter, pag. 708. Civi. Elvsensi. Apud Casarem Bell. Gall. lib. 111. p. 88. ' Flustates,' pro 'Elusates,' ut alii ante nos viderunt.—' In concilio Arelatensi 1. 'Mamertinus Episcopus, de civitate Elosatium.' In Agathensi 'Clarus Episcopus de civitate Elnsa." Ed. sec.
- Sottiates] Ita libri omnes. Cæsari, B. G. lib. 111. pag. 37. Sontiates. Nunc est Sos in Novempopulania, et Auscorum Diœcesi. Oihenart. in Notit. Vascon. p. 446.
- P Successes] Successium appellationem servat pagus Secus, inter Garumnam Leriamque amnes, leucis ab urbe Burdigalensi tribus. Auctor Valesius, p. 524.
  - 1 Turusales] Le Diocese d'Aire,

tri 'Agesinates Pictonibus juncti. Hinc Bituriges "liberi, qui Cubi appellantur. Dein Lemovices," Arverni liberi, Gabales. Rursus Narbonensi provinciæ contermini Ruteni, Cadurci, Antobroges, Tarneque amni discreti a Tolosanis Petrocori. Maria circa coram: ad Rhenum septemtrionalis oceanus, inter Rhenum et Sequanam Britannicus, inter eum et Pyrenæum Gallicus. Insulæ com-

sinates distinctim.—5 Gabali margo edd. Dalec. et Gronov. Vid. xz. 97.—6 Rutheni Gronov. Mox: Cadurci: Ninobriges Tarne anne discreti a Tolosanis. Patrocorii, &c. Jos. Scaliger. Cathurci.... Petrogori edd. vett. et Gronov.

NOTE

Vide Notas et Emend. num. 113.

- " Basabocates] Ita libri omnes. Hi Cæsari 'Vocates' dicti B. G. lib. III. p. 88. 'Vocates,' inquit, 'Tarusates, Elusates.' Mox Vasatæ Basatæque, iidem appellati Bazas. Vide Notas et Emendationes num. cit.
- Vassei, Sennates] Forte Vasarii,
   Οδασάριοι Ptolem. 111. 7. Gabalis
   proximi.
- * Cambelectri] Hi cognomine Agesinatum, ab aliis Cambolectris distinguuntur, qui Atlantici cognominantur, in Narbonensi, ut diximus 111. 5. Hos esse Incolismenses credimus, les Angennoisins.
- * Hinc Bituriges] Nam et gentes em que Ligeri amne, et Garumna, oceanoque clauduntur, debent Aquitanicæ accenseri. Horam nobilissimi Bituriges, les Berruyers: Berofριγει ο Κοῦβοι Ptolem. 111. 7. Ager le Berri: oppidum Avaricum, Bourges. Ibi reperta inscriptio, quam Reinesius affert, p. 121. FLAVIA. CVBA. FIRMANI. FILIA. COSOSO. DEO. MARTI. 8VO...
- ▼ Dein Lemovices] Les Limosins: oppldum, Limoges.
- "Arverni liberi] Lucan. 1. 427. 'Arvernique ausi Latio se dicere fra-

- tres.' Hodie, les Auvergnets. Oppidum, Clermont en Auvergne, Clarus Mons, qui prius Nemossus appellabatur. Vide Sirmond. in notis ad Goffrid, p. 92.
- x Gabales] Sic libri omnes. Le Givandan. Civitas Gabalorum in eo stetit loco, ubi nunc oppidulum Iavoux, a Mimate, Mande, lencis quatuor dissitum. Ita G. de Catel, Hist. lib. 11. p. 306.
- 7 Ruteni] De his egimus 111. 5. Strabo lib. 1v. p. 191. 'Ροντηνοί δὲ καὶ Γαβάλεις τῷ Ναρβανίτιδι πλησιάζουσι.
- ² Cadurci] Les Quercinois. Ager, le Quercy. Oppidum, Cahors.
- * Antobroges] Sic libri omnes, a quibus discedere mihi religio est. Nitiobriges signari puto, quorum oppidum apud Ptolem. 111.7. Aginnum est, Agen: regio circumjacens, l'Agennois.
- b Tarneque] Tolosanos certe a Petrocoris Tarnis amnis disterminat, sed interjacentibus Tarnem inter et Petrocoros Cadurcis. Nomen amni, le Tarn. Petrocoriis, Perigourdins. Agro, Perigort. Oppido, Perigueux.
- c Maria circa] Maria quibus ora Galliarum alluitur.

plures ^d Venetorum, quæ et Veneticæ appellantur, et in Aquitanico sinu Uliarus.⁷ •

XXIV. (XX.) A Pyrenæi promontorio Hispania incipit, angustior non Gallia modo, verum etiam semetipsa, ut diximus, immensum quantum hinc oceano, illinc Iberico mari comprimentibus. Ipsa Pyrenæi juga, ab exortu æquinoctiali fusa in occasum brumalem, breviores latere septemtrionali quam meridiano Hispanias faciunt. Proxima ora citerioris est, ejusdemque Tarraconensis situs: a Pyrenæo per oceanum, Vasconum saltus: Olarso: Vardulorum oppida: Morosgi, Menosca, Vesperies, Amanum portus, ubi nunc Flaviobriga colonia. Civitatum 1x.

-7 Ularus cod. Dalec. et Fuxense exemplar.

CAP. XXXIV. 1 Cod. Dalec. ejus quoque. Mox, situs consistit a Pyrenas

......

NOTE

- d Insulæ complures] Sunt ferme ducentæ, desertæ et incultæ. Præstantissima in alto Calonesus, Καλό-ρησοs, Belle-Isle. Describitur a Papirio Massono, p. 139.
- Uliarus] A Sidonio Epist. VIII.
   6. ad Nammac. 'Olarionensis insula.'
   Oleron.
- f Semetipea] Nempe ubi cuneatur angustiis inter duo maria, unde definde paulatim se pandit versus ulteriorem Hispaniam, ut dictum est III.

  3. Adeo ut dimidio minor sit, qua Galliam tangit, quam ubi ad occidentem littus exporrigit, ut recte Mela III. 1. p. 49.
- * Ab exortu] A Ruscinone, usque Gades. Vide Notas et Emendat. num. 114.
- b Latere septemtr.] Perpetue montium tractu a Ruscinone ducto usque Gades bifariam divisa Hispania, latere septemtrionali, quod oceano alluitur, angustior ea est, quam meridiano, qua Iberico mari. Vide Notas et Emendat. num. 115.

Citerioris] Nunc incipit Hispania

- citerior, eademque Tarraconensis, ubi Aquitanica Gallia desinit, ad proximam Aquitaniæ oram oceani.
- J Per oceanum] Per oceani oram dueto itinere, occurrunt Vasconum saltus, que hodie regio Guipuscos nominatur.
- k Olarso] Olarò πόλις est Ptolem.

  11. 6. in Vasconum oppidis maritimis: nunc pagus Oiarço, leucis a Fontarabia duabus. Martiano Iarso dicitur. Et promontorii nomen est Olarso in oceanum projecti, quo finitur Hispania, inquit Mariana Hist. 1. 2. p. 3.
- 1 Vardulorum] Οδάρδουλοι Ptolemmo loc. cit. His hodie Ipuscoates dicti respondent. Morosgi, quantum ex situ conjicimus, fanum S. Sebastiani est. Μήνοσκα, (sic enim scribit Ptolemmus in Vardulis,) Orio: utrumque in Guipuscoa. Vesperies, Deva, ad ostium amnis cognominis, Δηρόφ ποταμοῦ, apud Ptolem. in Caristis, qui Alavenses hodie nuncupantur.
- Flaviobriga] A Flavio Vespasiano Imp. cognominatam putant. Vide Garibay, v11. 10. Φλαουίδβογγα Ptole-

regio Cantabrorum,² flumen Sanda,⁰ portus Victoriæ Juliobrigensium. Ab eo loco fontes Iberi quadraginta millia passuum. Portus Blendium.^q Orgenomesci e Cantabris.³ Portus eorum Vereasueca.⁴ Regio Asturum,^t Noëga oppidum: in peninsula,^v Pæsici. Et deinde ^g conventus Lucensis, a flumine Navilubione, Cibarci, Egovarri ⁶ cognomine Namarini, Iadoni, Arrotrebæ,^e promontorium Cel-

margo edd. Dalec. et Gronov. situs: a P. prope oceanum cod. Dalec.—2 Flaviobriga, colonia civitatum IX. Regio Cantabrorum edd. vett. et Gronov. Mox, flumen Sanga cod. Dalec. et Vet. ejusdem.—3 Biendium, Origeni mistis Cantabris edd. vett. et Gronov. Blendium Chiffi. Origeni, Conisci, Cantabri Strab. lib. 111.—4 Vesci, Veca Gronov. et paulo post in eadem Pesic.—5 Et inde Vet. Dalec.—6 Eguiarri Chiffi. Vid. Nic. Heins. Adv. 11. 19. p. 367.—7 Ce-

NOTÆ

- mæo II. 6. in confinio Autrigonum Caristorumque. Nunc Vermeo est, non Bilbao: ad oceani oram, lencis quatuor a Leyquetio. Sic Mariana Hist. Hisp. 1v. 4. p. 142. et Oihenart. in Notit. Vascop. p. 153.
- " Civilatum IX.] Ait esse in Cantabris civitates novem. Vide Notas et Emend. num. 116. Regioni hodie nomen, Asturias de Santillana.
- Sanda] In Mss. Reg. Sanga. Colb. 1. 2. et Parm. edit. Sanga. Nunc est Nervio: Ptolemmo III. 6. Nepoia in finibus Cantabrorum. Bilbaum alinit. Eum esse, qui Melm Salia, nunc Rio de Sella dicitur, male Pintianus existimavit.
- * Portus Victorio Recte Othenartus in Notitia utriusque Vasconia, p. 11. ait esse Santandero: quem S. Emederii portum appellat Mariaua.
- Blendium] Sic Mas. non Biendium. Navale fuit ejns urbis, quam nunc Santillauam vocant.
- * Orgenomesci e Cantabris] E Cantabrorum populis. Oram ii tennere a Sautiliana ad amnem Astario, qui. Ovetum alluit. Vide Notas et Emendationes num. 117.

- * Vereasueca] Ita Mss. non Vesci, Veca. Hodie Villa ciciosa, ad confluentes amnis Asterio, alteriusque ignobilis, in ora Asturam.
- 1 Regio Asturum] Asturias de Ovic-
- * Noëga] Noiya in Cantabris, apud Ptolem. 11. 6. Noëga Melæ 111. 1. in Asturum littore. Hodie Navis.
- v In peninsula] Cui nomen est Coruna, in ora septemtrionali Gallaciae. Haurucol incolae Ptolemaeo appellati, loc. cit.
- w Et deinde] Deinde, inquit, ad conventum Lucensem, cajus oppidum præcipuum Lugo, paulum a mari recedit, pertinent populi in ea ora fusi, usque ad promontorium Celticum, a flumine Navilubione: Ptolemmo Nasolikolow est II. 6. in Callaicis, sive Gallæcis Lucensibus, hodie Rio de Miranda: ad oppidum Ribadeo in mare devolvitur. Vide Notas et Emend. num. 118.
- * Arrotreba] Quos et 'Aρτάβρους et 'Αρττρίβας appellatos ætate sua Strabo prodidit, lib. 111. p. 154. Habet juxta Nerium promontorium 'Αρταβρῶν λιμένα Ptelem. 11. 6.

ticum. Amnes: Florius, Nelo. Celtici cognomine Neriæ, superque Tamarici, quorum in peninsula tres aræ Sestianæ Augusto dicatæ: Capori, doppidum Noëla. Celtici cognomine Præsamarci, Cileni. Ex insulis nominandæ, Corticata, et Aunios. A Cilenis, conventus Bra-

NOTE

7 Celticum] Cap de Fineterre, sive S. Mariæ, in finibus terræ. Népov žapov Ptolem. 11. 6. a quo Neriæ mox appellandi.

۵

ď

ıŧ

н

ď

٠١٦

1

, k

UF

ď

ø

t

p:

5

e,

.5

ø

- ² Florius] Hic modo Rio Lezaro: Nelo, Ulla dicitur.
- * Neriæ] Ii apud Melam, in eo tractu pariter ultimi : accolæ nempe promontorii, quod diximus. Cabo de Finis terræ.
- b Superque] Et supra Nerias in mediterraneo positi Tamarici, per quos Tamaris fluvius labitur, qui inter Lezero et Ulla iu mare se demittit. Tápapas Ptolemmo: unde hodieque regioni nomen est Trastemera: anni, Tambre. De Tamaricis Mela III. 1.
- Ara Sectiona | Mariana Hist. Hisp. 111. 25. p. 133. ubi de Augusti Cæsaris in Hispaniam adversus Cantabros expeditione verba facit : Arm Sextiane, inquit, Mele, Plinii, ac Ptolemæi literis celebratæ, atque in honorem Augusti constitute in peninsula, pyramidum forma, cochlea ab imo ad summum pertinente, creditæ sunt a nonnullis hujus belli monumenta fuisse, (vestigia carum ad oppidum Gegionem, ab Oveto xx. mill. pass. extare affirmant,) conjectura neque contempenda prorsus, neque prorsus constanti: cum alii Aras Sextianas a Sexto Apuleio excitatas malint, eo quem per hosce annos de Hispania triumphasse Tabulæ Capitolinæ docent. Ita vir ille sane pereruditus: cai quidem de Ararum causa assentior, de situ non item : cum ex Pliniana serie hand procul Celtico Nerieve promontorio statutæ videantur.

- d Capori] Ptolem. 11. 6. Κάποροι, quorum oppidum mediterraneum Iria Flavia, hodie, ut a nonnullis ereditur, Compostella: quæ νοχ, conflata e duabus, Iacomo Apostolo, 8. Jacobi Apostoli fanum sopat.
- Noëla] In Mss. Reg. et Colb. Noëla. Noya, ad amnem Tamarim Tambre, cujus utramque ripam tenuere Celtici Præsammarci: sic enim habet Mela 111. 1. librique Pliniani vulgo editi: at Mss. et Parm. edit. Præstamartii.
- 'Cileni] Ptolem. 11. 6. Κιλισολ, quorum oppidum 'T8ατα θερμά, Aquæ cælidæ, quæ Antonino Aquæ Celinæ appellantur. In Conc. Tolet. 1. apnd Loaysam, p. 38. 'Exuperantius Ep. de Gallicia, Lucensis conventus, municipii Celenis.' Tenuisse Cileni videntur ab amne Tamari ad amnem sen Rio Loriz, qui urbem Pontevedra alluit, inter Compostellam et Tyden.
- 5 Corticala] Quantum ex situ conjectamus, ambarum hæc hodie nomina: Salicora et Blydones: illa ad amnis Ullæ, hæc ad Rio Loriz ostia posita.
- Post Cilenos, inquit, pertinent jam ad conventum Bracarensem, de quo diximus 111. 4. Helleni: quorum oppidum in Gallæcia apud Strab. lib. 111. pag. 157. Έλληνες appellatum esse, quoniam a Græcia conditum erat, auctor est Asclepiades Myrleanus. Hodie Pentevedra, teste Mariana, in Hist. Hispan. hoe est, Pons vetus.

carum, Heleni, Gravii, i castellum Tyde, Græcorum sobolis omnia. Insulæ Cicæ, Insigne oppidum Abobrica. Minius amnis, iv. m. pass. ore spatiosus. Leuni, Seurbi. Bracarum oppidum Augusta, quos supra Gallæcia. Flumen, Limia: Durius amnis ex maximis Hispaniæ, ortus in Pelendonibus, ortus in Pelendonibus, ortus in Pelendonibus, dei ner Arevacos Vaccæosque, disterminatis ab Asturia Vettonibus, a Lusitania Gallæcis, ibi quoque Turdulos a Bracaris arcens. Omnisque dicta regio a Pyrenæo metallis referta, auri, argenti, ferri, plumbi nigri albique.

XXXV. (XXI.) A Durio Lusitania incipit, Turduli vete-

pori Gronov.—8 Gronii Vet. Dalec.—9 Lebuni in eodem codice.—10 Pelondonibus Vet. Dalec. et Chiffl.—11 Vectonibus Vet. Dalec.

NOTE

- ¹ Gravii] Quasi Graii dicti. Silius Ital. lib. 111. 'Et quos nunc Gravios, violato nomine Graium, Œneæ misere domus, Ætolaque Tyde.' Ptolemæo sunt Γροόδοι, 111. 6. quorum oppidum Τούδαι. Melæ, ceterisque Tyde, hodie Tyy. In Mss. Reg. et Colb. Grovii.
- J Insulæ Cicæ] Abest id nomen Cicæ a codd. Reg. In quibusdam Siccæ legas. Deorum insulæ alias a nonnullis appellatæ: hodie les Isles de Baionne. In Antonini nummo, Cica. Genio, p. p.
- k Abobrica] Nunc Baiona, supra ostia Minii, oppidum munitissimum.
- 1 Minius] Accolis Minhe: nomen, si Justino credimus, a minio, quod in ripa profert. At minium amnis Sil, qui in Minium labitur, aquarum copia eo major, solus edit.
- m Leuni, Seurbi] Ita libri omues. Tractum eum tenuere ii cum Bracaribus, qui inter Durium, Miniumque, patet: quem ab utroque amne quo ea regio clauditur, Antredoraminho appellant.

- * Bracerum] Et Bracares, inquit, ad oram usque pertinent: oppidum a mari semotum Augustam habent: hodie Brague, ad Cavado fl. Apud Gruter. Inscript. pag. 324. BRACARAYGYSTANI.
- Limia] Aµlar Ptolem. 11. 6. juxta Minit amnis ostia. Mela 111. 1. 'Et cui oblivionis cognomen est Limia.' Sed falli Melam, quod ad oblivionis cognomen attinet, infra Plinius menet. Hodie Lima.
- p Durius Accolis Dours. De his, qui mox appellantur, populis, quos Durius alluit, ac disterminat, egimus superiore libro. Præter Numautiam labi auctor est etiam Strab. lib. 111. pag. 153.
- a 'A Durio Lusitania incipit] Ubi se in mare Durius, Douro, exonerat, ad oppidum Porto: ex quo, cum adverso ei ad austrum Cale, factum est Portucallia uomen: quod recentiores euphoniæ causa in Portugalliam mutavere: non a Gallis, ex Terra sanctæ peregrinatione appellentibus, ut fabula refert; nam neque illac ad

res,^b Pæsuri: ^c flumen Vacca.^d Oppidum Talabrica. Oppidum, et flumen Æminium.^e Oppida: Conimbrica,^a Collippo,^a Eburobritium.^b Excurrit deinde in altum vasto cornu promontorium,^d quod alii Artabrum appellavere, alii magnum, multi Olisiponense,^a ab oppido, terras,^d maria, cœlum disterminans. Illo finitur Hispaniæ latus,^d et a circuitu ejus incipit frons.^d

(XXII.) Septemtrio hinc, oceanusque 4 Gallicus, mocca-

CAP. XXXV. 1 Pesuri Gronov. Mox Baccia pro Vacca Ortel. Vagia codd. Dalec. et Chiffl. Deinde, pro Eminium, quod Vet. Dalec. Hardnin. 1. 2. 2. Miller. Bipont. et Franz. exhibent, Eumenium dant Tolet. et cod. Dalec. Minium Gronov. et edd. vett.—2 Cinumbriga cod. Dalec. et Tolet. Olisippo Vet. Dalec. pro Collippo. Mox, Eburo Britium Gronov. et edd. vett. Britoletium Vet. Dalec. Briticum cod. Dalec. Eburobritium Ortel.—3 Olyssiponense Gronov. et edd. vett.—4 Cod. Dalec. frons septemtrionis. Hinc Oceanus, &c. Pro

NOTÆ

nos ex oriente reditur: neque tunc Galli appellabantur, sed Franci.' Ed.

sec.

- b Turduli veteres] Ab his prodiisse significat eos qui eodem nomine in ulteriore Hispania superius sunt appellati, 111. 3.
- ^c Passeri] Gruteri inscriptio, pag. 162. Passvers. Hi cum Turdulis a Durio ad Vaccam tenuere, ubi nunc oppida Lamego et Arouca.
- d Vacca Mss. Reg. et Colh. Vagia. Marcianus Heracl. pag. 74. Οδακούα ποταμός. Nunc Lusitanis Vouga et Couga. Ad Alveirum oppidum, Aveiro, e Talabricæ ruderibus excitatum, in mare devolvitur. Τὰ Ταλάβριγα Appiano, in Iber. p. 295. et Ptolemæo 11. 5.
- Eminium] Hodie Agueda nomen est oppido amnique commune. Vide Notas et Emendat, num. 119.
- f Conimbrica] Mss. Reg. et Colb. Cinumbriga. Oppidum fuit, nanc diratum: Condeja la veja, Condexa vetus. Tribus ab ea leucis, ex illius ruderibus excitata nova Conimbrica, Coimbra: nobis Conimbre.
  - Collippo] Ex ejus rulnis crevit

- civitas Leirinensis Leiria, quæ Collippo nova dici potest, inter Olisiponem et Conimbricam, in ea Lusitaniæ parte, quam Estremaduram vocant. Inscriptio Gruteri, pag. 323. COLLIPPONENSIUM. Et pag. 1155. EX. LV-SITANIA. MUNICIPI. COLLIPPONENSI.
- b Eburobritium] Hodie Ebora de Alcobaça, haud procul Leiria, supra Olisipouem.
- ¹ Promontorium] Hodie Capo di Rocca Sintra, Vide Notas et Emend. num. 120.
- J Terras] Ad terras certe quod pertinet, citra id promontorium est pars Lusitaniæ hactenus descripta, quod est Hispaniæ latus, et Lusitaniæ, septemtrionale: ultra, occidentalis ora. Ad cœlum, hinc ipse septemtrio, inde occasus. Ad maria, Gallicus, vel, si mavis, Callaicus, ab eo latere oceanus, ab illo Atlanticus.
- k Hispania latus] A promontorio Celtico, ad Artabrum sive Olisiponense.
- Incipit frons Ab Olisiponensi promontorio, ad Gaditanum fretum.
- m Oceanusque Gallicus] Vide Notas et Emend. num. 121.

sus illinc, et oceanus Atlanticus. Promontorii excursum LX. M.5 prodidere, alii XC. M. pass. Ad Pyrenæum inde non pauci XIL quinquaginta millia, et ibi gentem Artabrum, quæ nunquam fuit, manifesto errore. Arrotrebas enim, quos ante Celticum diximus promontorium, hoc in loco posuere literis permutatis.

Erratum et in amnibus inclytis. Ab Minio, quem supra paiximus, cc. m. pass. (ut auctor est Varro) abest Æminius, quem alibi quidam intelligunt, et Limæam vocant, Oblivionis antiquis dictus, multumque fabulosus. Ab Durio Tagus cc. m. passuum, interveniente Munda. Tagus au-

Gallicus, Chiffl. Calaicus.—5 Vet. Dalec. XL. M.—6 Lethaum vocunt ab oblivione antiquis dictum; multumque fabulosum margo edd. Dalec. et Gronov.—

NOTÆ

- * XII. quinquag.] Hoc est, duodecies centena et quinquaginta millia passuum. Mensura enim hæc est adnavigationis per sinus, recessusque sinuum, a promontorio isto ad Pyrenæum.
- Manifesto errore] Qui tamen æve Strabonis invaluerat, ut diximes sup. cap.
  - P Quem supra] Cap. sup.
- ** **Eminius** De quo hoc cap. diximus, ad ea verba: 'Oppidum, et flumen Æminium.'
- r Quem alibi quidam] Melam sugillat, ut indicavimus sup. cap. ad ea verba: 'Flumen, Limia.' Is enim Limiam cum Æminio, qui Oblivionis amnis est appellatus, confundit: recte distinguit Appianns in Iber. pag. 295.
- * Limeam] Limia Melæ loc. cit. Straboni lib. 111. pag. 153. 'Ο τῆς Λή-Θης, δν τινες Λιμαίαν καλοῦσιν. Oblivionis fluvius, quem quidam Limeam vocant.
- t Fabulosus] Origo ea fabulæ fuit. Lusitani Celtici, qui Anam seu Guadianam fluvium accolebant, inita cum
- antiquis Turdulis amicitia, copias junxere paribus in eandem expeditionem armis. Transvecti amnem, sive Limiam, sive Æminium, orta ibi seditione, communem amisere ducem. Tum vero et simultatum obliti, et soli amœnitate illecti, suas ibidem sedes posuere. Imperitum valgus deinde credidit, insita aquis illis ea virtute, et expeditionia susceptæ, et patriæ oblivionem potasse. En vero fama in posteros sic invalgit ut, annis postea volventibus, cum Decimus Junius Brutus, Romani exercitus Imperator, ad com amnem venisset, nullo posset imperio milites Romanos adigere, ut fluvium transmitterent: cum id esset animis omnium persuasum, se patrize suz æterna statim oblivia subituros. Vide Florum st. 17. p. 91. Strabon. lib. 111. p. 153. Pigtarch. in Quest. Rom. pag. 272. Appiau. in Iber. pag. 294. Anne U. C. pexvisi. Brutas ibi Proconsul fuit.
- Menda] Inter Durium et Tagum fluens amnis, Mondege, Conimbricam alluit: aurifer ipse perinde ac Tagua-Ptolem. 11. 5. Mórða.

riferis arenis celebratur. Ab eo clx. m. passuum promontorium Sacrum e media prope Hispaniæ fronte prosilit: XIV. m. pass. inde ad Pyrenæum medium colligi Varro tradit. Ad Anam vero, quo Lusitaniam a Bætica discrevimus, cxxvi. m. passuum: a Gadibus cii. m. pass. additis. Gentes: Celtici, Turduli, et circa Tagum Vettones. Ab Ana ad Sacrum, Lusitani. Oppida memorabilia a Tago in ora, Olisipo o e equarum e Favo-

7 Vet. Dalec. et ad Pyrenæum medium colligit, ut Varro tradit.—8 Ita codd. Harduini et Dalec. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Ab Anavero... CCXXVI. Gronov. et edd. vett. CXXI. codd. Tolet. et Chiffi.—9 Ita codd. Harduini, Vet. Dalec. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Verduli edd. vett. et Gronov.—10 Olysippo Gronov. et edd. vett.—11 Cancus

NOTÆ

Tagus auriferis] Vide que dicemus xxxIII. 21.

ţ,

h

E

- Sacrum] Nunc S. Vincentii, Cabo de S. Vincente. De fronte Hispaniæ superius egimus hoc cap.
- x XIV. M. pass.] Hoc est, quatuordecies centena millia pass. per mediam Hispaniam facto itinere, a promontorio sacro ad medium Pyrenæum.
- . [Ad Anam] Ab Ana finvio, inquit, distat Sacrum Promontorium cxxvi. m. pass. Sic Mss. Reg. et Colb. &c. non, CCXXVI.
  - 2 Discrevimus] Lib. 111. cap. 2.
- ^a CII. M. pass.] Sic erunt omnino a promontorio Sacro ad Gades, ccxxviii. M. P.
- b Gentes] Uitra Tagum positæ, versus austrum, supra Algarbiæ, ut vocant, reguum: Celtici, Turdulique: de quibus egimus 111. 3. cognomines, finitimi, affines. Turdulorum civitas Emerita fuit, de qua inferius, teste Strab. lib. 111. p. 151. Unde colligas Vettonum Turdulos clientes fuisse. Celticorum Pax Julia fuit, aliæque, ut mox dicenus.
- * Circa Tagum] Nam utramque Tagi ripam, omnemque circum regio-

- nem late Vettones, sive Vectones tenuere: oppida habuere insignia, citra Tagum Salmanticam, apud Ptolem. II. 5. nitra, Augustam Emeritam, quam 'claram Vettoniæ coloniam' Prudentius vocat, Hymno Jx. in Eulaliam, vs. 186. 'Nunc locus Emerita est tumulo Clara Colonia Vettoniæ, Quam mēmorabilis amnis Ana Præterit,' &c. Supra Anam Vettones habitasse etiam auctor est Strab. lib. III. p. 189. Inscriptio Gruteri, pag. 591. Provinc. Vettoniæ.
- d Lusitani] Ubi fere Algarbia est, les Algarbes.
- * Olisipo] Ulyssem venisse in Hispaniam, atque in Lusitaniæ littore urbem Ulyssiponem condidisse, Strabo, Solinus, Martianusque censent, ipsoque ex nomine conjectura ducta confirmant. Refellant quidam tum nominis argumento; nam Olisipo ex antiquis monumentis et lapidum inscriptionibus nominari scribique debet: et quoniam Ulyssis aræ supra mare Armoricum in Belgis non uno loco extabant. Nempe ex Græca vanitate, quem in Deorum numero habebant, ei templa atque oppida consecrabant: quod Hispanis conti-

3 H

nio vento conceptu nobile: Salacia cognominata urbs Imperatoria: Merobrica: Promontorium Sacrum: et alterum Cuneus. Oppida: Cossonoba, Balsa, Myrtilis.

Universa provincia dividitur in conventus tres, Emeritensem, Pacensem, Scalabitanum. Tota populorum xLv1.¹² in quibus coloniæ sunt quinque, municipium civium Rom. unum: Latii antiqui tria: stipendiaria, xxxv1. Coloniæ: Augusta Emerita,^k Anæ fluvio apposita: Metallinenses,¹ Pacensis,^m Norbensis,ⁿ Cæsariana cognomine.¹³ Contri-

codd. Dalec. et Chiffi.—12 Ita cod. Dalec. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. XLV. edd. vett. et Gronov.—13 Casarina cognomine Chiffi.—14

NOTE

gisse etiam non inepte prorsus arbitrantur. Ita fere Mariana 1. 12. sub finem, p. 22. Apad Gruter. inscriptio, pag. 252. 261. et 278. Friicitas. Jvila. Olisipo. Ptolemeo, lib. 11. c. 5. 'Oliosofraw. Nunc Lisbonns.—' Altitudine Poli 38. 45'. 25". ex D. Couplet, in Historia Acad. anni 1700. p. 127.' Ed. sec.

- f Equarum] Dicemus en de re viii.
- 5 Salacia] Hodie Alcacer de Sal, inter Eboram et eceanum, medio ferme intervallo. Inscriptio Gruteri, p. 13. MUNICIPI. SALACIEN.
- h Merobrica] Gruteri inscriptio, p. 442. Ondo. Merobric. sed suspecta mihi. Oppidum interiit: e ruderibus proxime excitatum alterum, cui nomen est Santiago de Carem: medio ferme intinere inter Olisiponem et Prom. Sacrum, Cabo S. Vincente.
- ¹ Cuneus] Hodie Cabo di S. Maria. Ager inter Anam et Sacrum promontorium, Cuneus a Mela vocatur, III. 1. interjacente eo promonterio, quod a Plinio, de agri nomine, Cuneus similiter appellatur.
- J Oppide Hoc ex Pomponio Plinius, loc. cit. 'In Cuneo agro,' inquit, 'sunt Myrtilis, Balsa, Ossonoba.'

Eodem ordine Marcianus Heracl. p. 73. 'Απὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ 'Ανα ἐπὶ Βάλσαν εἰς 'Οσόνοβα .... ἀπὸ δὲ 'Βάλσαν εἰς 'Οσόνοβα .... ἀπὸ δὲ 'Οσόνοβα ἐπὶ τὸ ἱερὰν ἀκραντήριαν. Sic enim hic locus legendus. Ossonoba, Estombar, Roderico Carro, Antiq. Lusit. 111. 75. Balsa, Resendio auctore, Antiq. Lusit. lib. 1v. Τατένα est: utraque Algarbicæ ditionis: ista metropolis. Myrtilis, Ptolemæo 11. 5. ex Ms. nostro, 'Ιουλία Μυρτιλίς, hodie Mertola, ad Anam, in confinio Algarbiæ, Lusitaniæque.

- L Augusta Emerita] Vestigia tantum supersunt: loco nomen est Merida, ad Anam. Veteranos milites eo deductos Augusti jussu, auctor est Dio, lib. Lill. p. 614. Nummes duos profert Patinus in familia Carisis, p. 65. hujus deductæ coloniæ indices ac testes. Gruterus, inscriptionem, pag. 13. COLONIÆ. EMERITERES.
- 1 Metallinensis] Motallinum, hodie Medelin, in Estremadura, ad Anam fluvium, ubi falso creditus, post leucarum aliquot occultationem, amnis emergere. Autonin. in itinere a Corduba Emeritam, Metellinum ab Emerita M. P. xxvv. distare prodidit.
  - " Pacensis | Civitas olim Pax Ju-

buta° sunt in eam Castra Julia, Castra Cæcilia. Quinta est Scalabis,¹⁴ p quæ Præsidium Julium vocatur. Municipium civium Rom. Olisipo, Felicitas q Julia cognominatum. Oppida veteris Latii: Ebora, quod item Liberalitas Julia: et Myrtilis, ac Salacia quæ diximus. Stipendiariorum, quos nominare non pigeat, præter jam dictos in Bæticæ cognominibus, Augustobrigenses, Ammienses,

Idem codex Sallabis.—15 Margo edd. Dalec. et Gronov. in Batica cognomines. Mox, pro Ammienses, cod. Dalec. Emienses, et Pranitani pro Aranditani; Gronov. Araditani; Vet. Dalec. Aranitani. Pro Arabicenses margo edd.

NOTÆ

Ha, Παξιουλία Ptolemmo 11. 5. in Turdulis, sive Turdetanis: eadem Augusta cognominata: Παξαυγούστα Straboni l. 111. p. 151. in Celticis Lusitanis. Nunc Beja: in cujus oppidi foro cippum esse Gruterus ait, pag. 261. cum inscript. Col. Pax. Ivlia. Pacis Augustæ deinde nomen ad Badiocenses transiit, quorum oppidum in Turdulis fuit. Vide Resendium, in Epist. de Colonia Pacensi. Ulpianus, lib. L. Dig. tit. 15. de Censibus: 'In Lusitania Pacenses, sed et Emeritenses juris Italici sunt.'

- Norbensis] Νῶρβα Καισάρεια Ptolem. 11. 5. Hodie Alcantara, Lusitaniæ quondam, nunc Castellæ veteris oppidum, ad Tagum, ponte ibi Trajani nobile: aut certe ex Norbensis ruderibus haud procul id conditum.
- o Contributa] Norbensi jurisdictioni obnoxia, sen jura Norbam petere coacta. Castra Julia, nuuc Truxillo, quasi Turris Julia, in Diœcesi Placentina, Castellæ novæ, inter Emeritam Placentiamque, medio fere intervalio: haud procul a Castris Cæciliis, quibus nomen est Caceres: non, t quibusdam visum est, S. Maria de Guadalupe. Pro Castra Julia, Mas. Reg. et Colb. Castra Servilla. Cæcilia Ptolemæo memorantur, II. 5. Antonino Cæciliana dicta, in Lusitania,

itinere ab Olisipone Emeritam, qued per viarum anfractus plorimos agebatur.

- P Scalabis] A Diva Irene virgine nomen habet hodie Santarena. Apud Ptolem. 11. 5. Σκαλαβισκός, Τακουβίς, κ. τ. λ. forte pro Σκαλαβίς κολ. hoc est, κολωνία.
- 9 Felicitas] De eo cognomine panlo ante egimus.
- r Ebora] Evora, inter Anam et Tagum. Apud Resend. de Antiq. Eboræ, inscriptio quam Graterus refert, p. 489. Lib. IvL. EBORA. Hoc est, 'Liberalitas Julia Ebora:' non 'Libertas,' ut Scaligero visum in Indice Gruteri.
- ⁴ Quæ diximus] Plane modo, hoc cap.
- t Preter jam dictos] Preter corum oppidorum cives, quos in Bætica Lusitanis esse cognomines diximus 111.

  3. iis verbis: Celticos a Celtiberis ex Lusitania advenisse manifestum est: sacris, lingua, oppidorum vocabulis, que cognominibus in Bætica distinguantur.
- " Augustobrigenees] Augustobriga Antonini, ab aliis hodie Villar del Pedroso, ad Tagum: ab aliis Ponte del Arçobispo esse existimatur.
- Ammienses] Ptolem. 11. 5. in Lusitania, 'Aμαία. Mss. 'Αμμαία. Nonc

Aranditani, Arabricenses, Balsenses, Cæsarobricenses, Caperenses, Caurenses, Colarni, Cibilitani, Concordienses, Elbocorii, Interannienses, Lancienses, Mirobrigenses, qui Celtici cognominantur: Medubricenses, qui Plumbarii: Ocelenses, qui et 18 Lancienses: Turduli

Dalec. et Gronov. Taxabricenses; edd. vett. et Gronov. Axabricenses. Vet. Dalec. Blacenses pro Balsenses. Denique, cod. Dalec. et Chiffl. Casarobriense. —16 Edd. vett. et Gronov. Concordienses, qui et Boccori, Interausenses. Cod. Dalec. et Chiffl. Interausenses.—17 Medubrigenses codd. Dalec. et Chiffl. cum edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.—18 Hæc duo vocabula, qui

NOTE

Portalegre, in Lusitaniæ finibus inter Heluas et Tagum amnem: quo in oppido reperta inscriptio, MVNICIP. AMMAI. hoc est, Ammaitanum, quod refert Gruterus, pag. 257. ex Schotti schedia.

- * Aranditani] 'Aparôls Ptolemæo II.
  5. in Celticis Lusitanis, Arannin Antoninus, in itinere de Esuri Pacem Juliam, pro Arandi habet. Situs horum incertús, ut et proxime sequentium.
- * Arabricenses] Ab Arabriga Ptolemæi II. 5. juxta Scalabim sita. Apud Gruter. inscriptio, pag. 162. Ara-Brigenses.
- y Balsenses] Hi ab oppido Balsa supra dicto: Casarobricenses ab oppido, ut patet, cognomine, sed incerti admodum situs: Caperenses, a Cappara, cujus meminit in Lusitania Autoninus, itinere ab Emerita Cæsaraugustam. Ptolemæo II. 5. Kárapa: nuuc Las ventas de Capara, inter Alcantara et Coriam.
- * Caurenses] Horum oppidum Kaéper Ptolemæo II. 5. in mediterraneis Lusitaniæ civitatibus: nunc Coria, in Castella nova: Colarnorum, Ké-Aapror. Apud Gruter. pag. 162. Co-LARNI.
- * Cibilitani] Apud Gruter. pag. 62. Mynicipi. Civilitan.

- b Concordienses] Horum oppidum Korkopõia, apud Ptolem. loc. cit. Nunc Tomar ajunt appellari.
- c Elbecorii] Ab oppido Elbecori. Vide Notas et Emend. num. 122.
- d Interannienses] Oppidum Irreparata. Vide Notas et Emendationes num. 123.
- Lancionses] LANCIENSES, apud Gruter. p. 160. et 199. Apud Ptolem. 11. 5. Λαγκία δπιδάνα.
- f Qui Celtici] Ut eo cognomise s Mirobricensibus Turdulis, de quibas dictum est III. 3. Celtici secernatur. Alii Cisadal Rodrigo esse voluna urbem Castellæ veteris, in Portugalliæ confinio: Ambr. Morales locam esse ait, cui hodicque nomen est Malabriga, prope eam Rodericopolim.
- s Medubricenses] Medobrecam in Lusitania oppidum, prope montem Herminium, quo Medobrecenses confugerant, habet Hirtius in Comment. de Bello Alex. p. 217. Olim oppido nomen Aramenha: nunc jacet: radera, teste Resendio, Antiq. apud Maruanum castrum visuntur, prope Amæam, quæ Portus alacer, ut diximus, appellatur. Plumbarii, a plumbo quod ibi effoditur, cognominati.
- h Occlenses] "Оксалот Ptolemmo II. 3. juxta Gapara.

qui Barduli, et Tapori. Lusitaniam cum Asturia et Gallæcia 19 patere longitudine DXL. M. passuum: latitudine DXXXVI. M. Agrippa prodidit. Omnes autem Hispaniæ, a duobus Pyrenæi promontoriis per maria, totius oræ circuitu passuum XXXIX. XXII. M. 201 colligere existimantur, ab aliis XXV. mill. 21 m

XXXVI. Ex adverso Celtiberiæ complures sunt insulæ, Cassiterides a dictæ Græcis, a fertilitate plumbi: et e regione Arrotrebarum promontorii, Deorum sex, quas aliqui fortunatas appellavere. In ipso vero capite Bæticæ, ab ostio freti pass. XXV. mill. Gadis, longa (ut Polybius scribit) XII. mill. lata III. mill. passuum. Abest a conti-

et, in cod. Dalec. non habentur.—19 Chiffl. et Gallicia.—20 'Ita Ms. Reg. 1. In editione principe, XXIX. XII. Sic et Mss. Reg. 5. 6. Frustra in recentioribus editionibus emendatum, XXIX. XXII. Certe totius oræ circuitu a promontorio Pyrenæo, le Cap de Creus, ad alterum promontorium inter urbes Saint Sébastien et Fondarabie, si sinunum anfractus numerentur, plus colligitur, quam XXIX. XXII. M. pass.' Brotier. XXXIX. M. duodecies Vet. Dalec. XXIX. M. XXII. Chiffl. Bipont. vigesies novies centena, et riginti duo millia.—21 Edd. vett. et Gronov. XXVII. mill. Vet. Dalec. Harduin. 1. 2. 3. et Franz. XXVI. mill. Bipont. vigesies sexies centena millia.

CAP. XXXVI. 1 Batica mox ab ostio Vet. Dalec. Mox, pro XXV. mill. Gadir, quam lectionem firmant codd. Harduin. et Dalec. LXXV. mill. Gadis ex-

NOTÆ

- 1 Qui Barduli] Turduli Tarraconensem attingunt, ut dictum est III. 3. qua in provincia et Vardulos sive Bardulos Ptolemæus agnoscit II. 6.
- J Tapori] Gens est a Turdulis diversa. In libris omnibus, Tapori. At in inscriptione Gruteri, p. 182. nisi vitium marmorarii sit, cum Medubricensibus TALORI junguntur.
- Latitudine DXXXVI.] Latitudinis bee mensura justo sane amplior videtur, ac longitudini ipsi fere par.
- ¹ XXXIX. [XXIX.] XXII. M.] Ita Mss. Reg. Colb. Chiffl. &c. Hoc est, vigesies novies centena, et viginti duo millia passuum.
- * Ab aliis XXV. [XXVI.] Vigesies sexies centena millia.
- * Cassiterides | E regione Celtibe-
- rorum, sive Celticorum Lusitanias, positas esse Cassiteridas insulas decem, unde stanzum, quod κασσίτερον Græci vocant, ad nos adveleretur, communis veterum error fuit: quem et Ptolemæus sequitur, 11. 6. Strabolib. 11. et 111. aliique. Caute admodum Herodotus, cujus verba recitat Eustathiue in Dionys. vs. 563. pag. 81. negat sibi Cassiteridas esse notas: et merito sane: quod em nusquam fuere. Fabulis Plinius ipse accenset, xxxiv. 47.
- b Arrotrebarum prom.] Quod Celticum promontorium appellavit, cap. 34.
- c Deorum sex] Dum Ptolemmo, u. 6. si tamen emdem.
  - 4 Ab ostio freti] Gaditani.

nente * proxima parte minus pedes DCC.* reliqua plus septem f M. passuum. Ipsius spatium XV.* M. passuum est. Habet oppidum civium Romanorum, h quod appellatur h Augusta urbs Julia Gaditana. Ab eo latere, quo Hispaniam spectat, passibus fere centum, altera insula est longa, passus M. k lata, in qua prius oppidum Gadium fuit. Vocatur ab Ephoro et Philistide, Erythea: 4 a Timæo et Sileno, Aphrodisias: l ab indigenis, Junonis. Majorem Timæus Cotinusam apud eos vocitatam ait: nostri Tartesson appellant, Pœni Gadir, ita Punica lingua septem signifi-

hibent edd. ante Harduin.—2 Ita Chiffl. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. passus DCC. edd. vett. et Gronov. Mox, passuum deest ap. Gronov. Paulo post, spatium XXV. M. pass. Pintian.—3 Augustana uris Vet. Dalec.—4 Erythia edd. ante Brotier. Erythria Vet. Dalec.—5 In cod. Reg. 1. Potinusam a puteis vocitatam. At Festo et Tzetzi Koruvora dicitura revivous, seu oleastris, oleisve sylvestribus. Brotier. Putinussam a puteis, &c. margo edd. Dalec. et Gronov. Potinussam Chiffl. Mox, Vet. Dalec. ait, post Tyrii Tartesson appellavere. Deinde: Pani Gadiram: nam Gadir Punica lingua sep-

....

NOTÆ

- c Abest a continente] Vide Notas et Emend. num. 124.
- f Reliqua plus septem] Nempe septem millibus, et D. pass. ut dictum est II. 112.
- * Ipsius spatium XV.] Vide Notas et Emend. num. 125.
- h Civium Rom.] Gaditanum oppidum civitatis, jure donatum a Julio Cæsare, cum Hispaniam subegit, auctor est Dio, lib. xLI. pag. 164. Inscriptio Gruteri, pag. 258. Gadibus reperta, MVN. Avg. GAD.
- ' Quod appellatur] Mss. Reg. et Colb. sincerius, qui appellantur Augustani urbe Julia Gaditana.
- J Altera insula] 'Epótesa Straboni, lib. 111. pag. 167. a Gadium insula unius stadii, seu passuum cxxv. freto divulsa: nunc hausta mari, ut ne vestigium extet, ut Mariana prodit, Hist. Hisp. 1. 21. pag. 39. Salagar tamen, de Antiq. Gadit. 1. 4. vocari etiamnum Isla de Leon asseverat, ipse

- patria Gaditanus.
- k Longa, gassus M. [111. M.] Sincerius codd. Reg. in longum mille passibus lata: ut latitudo pæne par longitudini intelligatur: aut latitudinis certe mensura doest.
- 1 Aphrodisias] Ceu Veneri sacra. Stephanus: 'Αφροδισιάς, νήσος ή πρότερον 'Ερύθεια, μεταξύ 'Ιβηρίας καί Γαδείρων, inter Hispaniam et Gades.
- m Majorem] Hoc est, Gadium insulam, cui Erythia proxima fuit.
- ⁿ Cotinusam] Ab oleastris, quoi Græci kortrous vocant. Vide Notas et Emend. num. 126.
- o Tartesson] Sic Arrian, lib. II. de Exped. Alex. pag. 126.
- P Pani Gadir] Quod nt Hispanias sepes, septumve, (id enim Hebrais etiam אין Gheder est,) objects marinis fluctibus esset. Hee Solinus lisdem verbis, cap. 23. pag. 44. Hesychius, pag. 207. Γάδειρα, τὰ περιφοργματα, Φοίνικες.

cante. Erythea ^{6 q} dicta est, quoniam Tyri Aborigines eorum ^r orti ab Erythræo mari ferebantur. In hac Geryones ⁸ habitasse a quibusdam existimantur, quorum armenta ⁷ Hercules abduxerit. Sunt qui aliam ¹ esse eam, et contra Lusitaniam arbitrentur, eodemque nomine quondam ibi appellatam.

XXXVII. (XXIII.) Peracto ambitu Europæ, reddenda consummatio est, ne quid non in expedito sit, noscere volentibus. Longitudinem ejus Artemidorus atque Isidorus a Tanai usque Gades XXXI. XIV. M. prodiderunt. Polybius latitudinem Europæ ab Italia ad Oceanum scripsit XI. L. mill. esse, etiam tum incomperta magnitudine

tem significat Baptista Egnatius Racem. cap. 15.—6 Erythia edd. ante Brotier. Erythria Vet. Dalec. Mox pro Tyrii Aborigines, quod habent Pintian. Hardum. 1. 2.. S. Miller. Bipont. et Franz. Tyrii ab origine exhibent edd. vett. et Gronov.—7 Geryones habitasse. . . existimatur, cujus armenta Gronov. et edd. vett.

CAP. XXXVII. 1 'Perperam in libris scriptis et editis $\overline{LXXXII}$. XIV. M. Emendandum fuit $\overline{XXXII}$. ut recte monuit eruditus Riccioli, Geographia reform. pag. 84. Id patet ex ipso Plinio II. 112.' Brotier. LXXXII. XIV. M. Chiffl. et Harduini omnes, cum edd. recentt. LXXIV. XIV. M. edd. vett.

NOTÆ

q Erythea] De majore hactenus: nunc de altera insula, que minor est.

ď

:

Aborigines corum] Hoc est, Pœnorum conditores, ac velut parentes: sic enim Dionys. Halic. Aborigines interpretatur γενάρχας ή πρωτογόνους. Aborigines, ut Festus indicat, sunt proprie qui ab origine, seu patriis sedibus profecti, exteras regiones occupaverunt. Origines eos appellare Sallustius videtur in Bello Jugurth. pag. 67. ubi de Phœnicibus : 'Urbes,' inquit, 'in ora maritima condidere: hæque brevi multum anctæ, pars originibus suis præsidio, alize decori fuere.' Aborigines hoc Plinii loco, pro ab origine, primus restituit Pintianus. A Tyria classe Gadium oppidum conditum fuisse anctor est Vélleius, lib. 1. p. 3.

In hac Geryones] Multitudinis

numero protulit Geryones, ob tres fratres: unde tricorporis Geryonis fabula apud poëtas. Vide Notas et Emendat. num. 127. De ipsa re Pausanias consulendus, lib. 1. p. 67. et Mythologi omnes.

t Sunt qui aliam] Solinus hæc iisdem verbis, loc. cit. Pomponium Plinius modo signat, qui insulam, in qua Geryones habitarint, contra Lusitaniam posuit, Erythiamque item vocavit, 111. 6.

* XXXII. [LXXXII.] XIV.] Hoc est, bls et octuagies centena, et quatuordecim millia pass. Vide Notas et Emend. num. 128.

b Scripsit XI. L. mill.] Ita libri omnes: hoc est, undecies centena et quinquaginta millia.

* Etiam tum incomperta] Nunc autem cum est comperta diligentius, in-

ejus. Est autem ipsius Italiæ (ut diximus) XI. XX.2d M. ad Alpes. Unde per Lugdunum ad portum Morinorum Britannicum, qua videtur mensuram agere Polybius, XIII. M. XVIII.3 Sed certior mensura ac longior ad occasum Solis æstivi ostiumque Rheni per castra legionum Germaniæ ab iisdem dirigitur Alpibus, Xv. XLIII.4f M. passuum. Hinc deinde Africa atque Asia dicentur.

ante Harduinum.—2 Edd. vett. et Gronov. XII. XX. Vet. Dalec. XI. C. LXVIII.—3 Gronov. et edd. vett. XI. M. LXVIII. Mox, mensura CCC. longior Salmant.—4 Edd. vett. et Gronov. XII. XLIII. Vide Not. Var.

NOTÆ

quit, magnitudo terrarum, est ipsius Italiæ longitudo, XI. XX. mox Galliæ, XI. L.

- d Ut diximus, XI. XX. Hoc est, undecies centena et viginti millia pass. Vide Notas et Emendationes num. 129.
- · XIII. M. XVIII.] Ita libri omnes Mss. editique ante Frobenium, qui XI. M. LXVIII. nullo auctore suffragante, reposuit.
- 1 XV. XLIII.] Quindecies centena. Prius XII. hoc est, duodecies, legebatur.

NOTÆ ET EMENDATIONES

AD LIBRUM IV.

NATURALIS HISTORIÆ

C. PLINII SECUNDI.

1. CAP. 1. Præter minores sinus XIX. XXV. M. passuum | Prior numerus sinuum est minorum, quos auctor hic negat a se numerari : sequens vero, millium passuum, quæ universa ipsius tertii sinus adnavigatio colligat. Martianus enim, lib. vr. cap. de Tertio Sinu Enropæ, pag. 209. ex hoc Plinii loco : 'Tertius hic,' inquit, 'sinus Europæ sinus habet decem et novem, provinciasque complures.' Cui quidem sententiæ, præter conditivos codices, Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. res ipsa per se suffragatur: totidem enim tertins hic major Europæ sinus complectitur, nti ex Plinio ipso intelligimus: quorum hæc nomina: Ambracius, Ionius, sive Leucadius, Corinthiacus, Crissaus, Cyllenius, Cyparissius, Asinæus, Coronæus, Laconicus, Ægilodes, Gytheates, Saronicus, Opuntinus, Pagasicus, Macedonicus, Mecybernæus, Melas, Gasthenes, Thermæus. Quibus addere et Strymonicum possis, de quo cap. 17. ut sint omnino XX. ani numerus in Chiffl. cod. legitur.

2. Ibid. D. passuum faucibus] Martianus, qui hæc transcripsit, angustis fausibus indefinite scripsit. Angustiarum spatium, quo libri hactenus editi caruerunt, restituimus ex R. 2. aliisque codicibus Mss. quibus subscribit Strab. lib. v11. p. 324. ostium Ambracii sinus affirmans haud multo amplius patere stadiis quaternis, que passus omnino quingentos efficiunt.

3. CAP. II. Achelous e Pindo fluens, atque Acarnaniam ab Etolia dirimens] Solinbs, Plinii alioqui exscriptor perpetnus, ab auctore suo imprudenter descivit, dum hac prodidit, cap. 7. p. 22. 'Acarnania Aracyntho eminet: hanc ab Etolia Pindus dividit, qui Acheloum parit.' Seribendum enim fuit, si studnit veritati: 'Hanc ab Etolia Achelous dividit, quem Pindus parit.' Locum hunc Solini Salmasius intactum prætermisit.

4. CAP. 111. Cujus a tergo Chalcis mons, et Taphianus] Sic emendamus, secuti vestigia codicum R. 1. 2. Colb. 1. 2. et Paris. quibus suffragatur Eustathius in Dionys. vs. 496. p. 70. ubi Chalcis nomen esse montis apparet. καλχίs, inquit, (lege Χαλχίs, ex codem Eustathio, in Iliad. B. p. 279.) δρος ἐστίν Αἰτωλίας, ἀφ' ἡς ὁ ᾿Αχελῶος ἔρπει. Vide etiam Strabonem lib. x. p. 451. et 460. Fuit et montis radi-

cibus apposita cognominis civitas, cujus Stephanus meminit: Ptolemæus item, 111. 15. in oppidis Ætoliæ mediterraneis: et Strab. lib. 1x. 427. ubi de Ætolia: Αδτοῦ δὲ καὶ ἡ Χαλχὶς, ἡς μέμνηται καὶ ὁ ποιητὴς, ἐν τῷ Αἰτωλικῷ καταλόγφ,.... αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ Ταφίασσος λόφος, κ. τ. λ. Eadem ex reipsa Ὑποχαλκὶς appellata ab Hesychio, διὰ τὸ κεῦσθαι ὑπὸ τὸ δρος. Libri prius editi: cujus a tergo Chalcis, et mons est Turbiasans.

5. Ibid. Halicyrna] In libris hactenus editis Halysarna, quam in hoc tractu veterum nemo agnovit. Nos ex Stephano, qui Strabonem sequi se profitetur, Halicyrna rescripsimus. 'Αλίκυρνα, İnquit, κόμη 'Ακαρνανίας Χτράβων' ὁ οἰκήτωρ 'Αλικυρναῖος. Acarnanim autem, non Ætoliæ, dici oppidum ne quis miretur: nulla enim alia Græciæ provincia est tam incertis notata limitibus: modo pressa angustius; modo laxius diffusa, ut sunt fero regnorum fata.

6. CAP. IV. (Eanthe] Scylax, p. 14. Merd δι Αίτωλουτ Λοκροί είσιν έθνος, έν οξε είσιν 'Οζόλαι καλούμενοι. Καί πόλεις αίδε: Εύανθις, 'Αμφισσα. (Eanthem, Oldrony, voluit dicere. Sic Ptolemæum emendabis, apud quem III. 15. Εὐανθία pro Oldron legitur.

7. Ibid. Bulensibus] Bullienses et Butenses eosdem esse falso credidit Hermolaus Barbarus: cum Bulenses signati nunc a Plinio, a Bulide sive Balia fiant, Phocidis oppido, ut diximus; Bullienses, quorum Cicero meminit in Pison. gens sit circa Dyrrhachium Apolloniamque, quos libro superiore Plin. cap. 26. Straboque Bulliones nominarunt: Bullidenses, sive Bullienses Cæsar.

8. Ibid. Tithrone, Tritea] Tithrone malnimus, quam Trichone scribere. Est enim Tpixérior, non Locridis, sed Ætoliæ oppidum, Étephano, et Pausaniæ lib. 11. p. 155. Locrorum contra Tibpérior, apud eundem lib. x. p. 677. a Drymæa stadiis omnino viginti

dissitum. Telpárior Herodote dicitur, lib. viii. p. 473. n. 33. et cum Tritensibus copulat, quos Terrées vocat: Tperaufas Thucydides, cum Œanthensibus, lib. 111. p. 240. In Notitia Eccles. p. 28. Provinciæ Helladis Achaire, has sedes assignantur: "Auφισσα, Τιθάρα, 'Αμβρυσος, 'Αντικυρα-Hæc sane Tægoa Tithrone Pliniana est. In Mss. et in edit. Parm, locus hic insigniter vitiatus legitur: 'Tricone, Tricorymbus, Myranaque regio. Est autem, ut id obiter dicamus, quoniam nunc primum mentio ejus occurrit, Notitia hæc Ecclesiastica opus Hieroclis, Grammatici, cui nomen ille fecit. Συνέκδημος Γεροκλέους Γραμματικοῦ, uti intelligimus ex Constantino Porphyrogenneta, Thematum II. l. Μαρτυρεί δὲ τῷ λόγψ καὶ 'Ιεροκλής δ Γραμματικός, δ γράφας τ~~δο~~ **Συνέκδημον, τὸ τῶν Δολόγημον ἔθνος τῷ** Βράκη συναριθμούμενον, λέγων οδτως Eloly al maoau emapyiau nal moders, al όπὸ τὸν βασιλέα τῶν 'Ρωμαίων διοκούμεναι τον έν Κονσταντινουπόλοι έπαρχίαι μέν ξδ', πόλεις δὲ πλέ. Que verba totidem plane syllabis buic Notities præfiguntur in Ms. nostro.' Ed. sec.

9. Ibid. Ambryous] Huic oppido et Cyparissi prius nomen fulsse, auctores sunt Pausanius, et Stephamus, a nobis-laudati: quibus et Dicarachum adjungimus eo carmine, cujus mendum obiter sanare operae pretium fuerit. Sic enim ille in descript. Graciæ, p. 166. Έν τῆ μεσυγεία δ΄ ἐστὶ Κυπάρισσος πόλις. Λάρισσά τε μετ΄ ἀστὴν δ΄ Αδλις ἡ Βοιωτία, κ. τ. λ. Sic lego: Κρίσσα τε μετ' αδτὴν Δαυλίς, κ. τ. λ.

10. CAP. v. Angusta cervice Peleponnesum contineat Hellas] Barbarus
imprudenter, ut Pelicerius admonet
in Notis Mss. contingat hoc loco reposuit, cum antea in impressis libris,
et nunc ubique in Mss. R. 2. 1. Colb.
1. 2. et Paris. contineat legeretur.
Quominus, Inquit Plinius, totus abruptus a Græcia Peloponnesi trac-

tus recedat, ac dividatur, angusta illa cervice terrarum, quasi tenui vinculo tenetur, ac retinetur. Sic 'angusto tramite Helladi Peleponneson annecti 'Mela dixit, 11. 3. p. 34.

1

ı

١

1

ı

١

۱

ı

t

ŀ

1

ŀ

11. CAP. VI. In Achaia IX. mentium Sciocsus notissimus] Solinus cap.
7. p. 22. 'Propter oppidum Patras,'
inquit, 'Sciocsus locus novem collinm
opacitate umbrosus.' Male Plinium
Solinus intellexit. Neque enim Sciocsus locum esse voluit, qui montess haberet novem: sed e uovem
Achaiæ montibus Sciocsus esse notissimum: Sic ipse Plinius paulo
post cap. seq. Messeniam regionem
ait esse duodeviginti montium.

12. Ibid. Alpheus navigatur sex passuum millibus, prope oppida Aulona, et Leprion] Parm. edit. Alpheus navigatur prope sex oppida. At oppida duo tantum enumerantur. Dalecampius, navigatur in oppida: at Mss. reclamant, Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffi. et vet. Dalec. in quibus legitur, navigatur VI. prope oppida. Non videre priores scilicet, numero solo annotato, millia passuum significari in exemplaribus manu exaratis: in quibus he vocale, mill. pass. nusquam fere occurrunt, sed subintelliguatur.

18. Ibid. Platanodes] Ita Mss. omnes, et Parm. edit. Platanistus nobis obtrusit Hermolaus, pro voce legitima Πλατανάδης, quæ et apud Strabonem extat, lib. ντιι. p. 348. etsi mendose ibi Πλαταμάδης nunc legitur. Platanistus autem, Πλατανατούς, sive Μάκυστος, (habet enim geminam hanc appellationem apud eundem Strabonem, p. 345.) regio intus est, oppidumque desertum, non in ora, sicuti præsens locus sibi exigit, promontorium.

14. CAP. VII. Arene] Stephanus Plinio suffragatur: geminam onim Arenen distinguit: Messeniacam alteram, alteram Triphyliacæ regionis. 'Αρήναι δόο πόλεις, Μεσσήνης καὶ Τριφυ-λίας. Messeniacam Plinius modo ap-

pellat: Homerus Triphyliacam, Iliad. B. 591. Ol δὶ Πόλαν τ' ἐνέμεντο, καὶ 'Αρήνην ἐρατενήν. Strabo nihilominus 'Ερανὰ hanc Messeniacam mavult appellari: Arenenque, quod nomen sit Pyliorum oppidi ab Homero proxime citati, male putasse quosdam hanc prius vocatam, non uno in loco testatur, lib. VIII. p. 348. et 361.

15. Ibid. Pteleon, Thryon, Dorion, Zancle, variis quaque clara temporibus] Constans hac est consentieneque librorum omnium mana exaratorum. impressorumque lectio, quam vel leviter movere nullo suffragante codice religio est. Arridebat alioqui mihi meum commentum, quod deinde placuisse Hermolao animadverti: existimabam scilicet legi commode ita posse, quoniam de Zancle Messenize oppido ceteri scriptores silent, Ptolon, Thryon, Dorion, Thamyra vatis clara temporibus: Homerus enim favere conjecturæ admodum videtur. Iliad. B. 594. Kal IITeleer, sal "Elos, και Δάριον. ένθα το Μούσαι Άντόμεναι Θάμυριν τον Θρήϊκα παθσαν λοιδής. Hune Thamyram Plutarchus vocat. advers. Epicur. p. 1093. Θάμυρυ Apollodorus lib. r. de Diis, p. xr. Hunc Musse cantu superatum et oculis et arte privarunt. Rem totam, et simul Homeri locum Statius expressit. Theb. IX. 181. 'Quos Helos, et Pteleon. Getico anos flebile vati Dorion: hic fretus doctas anteire canendo Aonidas, multos Thamyris damnatus in annos Ore simul, citharaque,' &c. Lucanus similiter, vr. 352. 'Pteleosque et Dorion ira Flebile Pieridum. Pelicerius in notis Mss. pro Zencie. euendam supponit. Nos exemplarium vestigia religiose secuti Zanclen retinemus: atque ut Messenios Sicilian a Messeniis Græciæ ortos esse omnes confitentur, sic corundem Siculorum oppidum Zancien ab oppido Messeniæ Græce cognomine traxisse appellationem credimus: quæ quidem Graca Zancie, ceteraque qua hic

recensentur, deserta tunc loca, ac fere tantummodo nomina, floruisse olim omnia dicuntur, claraque fuisse, non codem tamen simul tempore, ut fit, sed deinceps, atque alia ex aliis.

16. CAP. VIII. Anthane] In Mss. et edit. Parm. Antianc. Anthia ego anteposuerim, ex Homero, Iliad. I. 150. quem sequi iuprimis Plinius videtur: Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε, καὶ Ἰρὴν ποιή-εσσαν, Φηράς τε ζαθέας, ἡδ ᾿Ανθωιαν βαθύλειμον, κ. τ. λ. Quanquam Stephano ἀνθάνα quoque, sive ἀνθήνη, πόλις Αποκικής dicitur, et Harpocrationi, pag. 28. ἀνθήνη, πόλις τῆς Λακωνικής. Thucyd. quoque, prope Thyream ἀνθήνη est, lib. v. pag. 573. Sed Anthiam habet Solinus Plinii simia, cap. 7. pag. 22.

17. Ibid. Sinus Egilodes] Ita totidem plane apicibus Mss. Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. aliique. Ab Ægila, Laconicæ pago, videtur id nomen factum ei sinus Laconici intimo recessui. Meminit ejus loci Pausanias, in Messen. lib. 1v. pag. 247. "Εστι καλ Αγιλα τῆς Λακωνικής, Ενθα Ιερὸν Τδρυται Άγιον Δημητρός. Non placet Pelicerii conjectura in notis Mss. Helodes legentis, ex Strab. lib. viii. pag. 343. a vicina Spartæ ora palustri.

18. CAP. IX. Alias Inuchium] Argos Iuachium, sive Dipsium, diversum ab Argo Hippio paulo antea citato, perperam credidisse Plinium, Piutianus existimavit, et eum secutus Pelicerius in notis Mss. cum Straboni, lib. viii. pag. \$69. et \$70. tria hæc ejusdem Argi nomina fuerint: Inachium sane ab amne Inacho non longe fluente, ut Plinius antea admonnit, est appellatum. A siti, δίψα, hoc est, desiderio, translatione poëtica, ob agri amonitatem, ut auctor est ibidem Strabo, nomen alterum invenit: vel ab aquarum penuria, ut quosdam existimasse videbimus vit. 57. cum sit irrigua maxime regio, et Ervopos. Quod vero illud proxime antea Plinius jam obiter appellarit,

in causa fuere amnes il duo, Inachus et Erasinus, qui Argivum agrum perlabuntur, de quibus cum ageret, circumiri ambobus Argos significavit: nunc vero oppidorum singulorum seriem ordinemque contexens, iterum illud ipsum Argos appellat, variaque ejus nomina repræsentat. quam si diversum istud a priore Argos statuere quis velit, Stephanum sententiæ suæ suffragatorem is et anctorem forte non pænitendum babuerit: nam præter Hippiam Argos, quod et Dipsion vocat, glind prope Træzenem agnoscit, sextum ejus nominis, έκτη, κατά Τροιζήνα.

19. Ibid. Portus Schænitas] Secuti sumus vestigia veterum codicum, Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris, et Tolet. in quibus Portus Chanitas legitur, Melamque ipsum, 11. 3. pag. 34. cujus bæc verba : 'Portus Saronicus, et Schenitas, et Pogonus.' Háyer Grecis Latinisque omnibus portus Trœzeniorum est. Quod vero in libris nnnc editis, Portus Caniles legitur, factum id Hermolai emendatione, a Cænis oppido, quod prope Tænarum Ptolemæo Pausaniæque memoratum procul ab hoc tractu abest, et Laconici sinus est, non Argolici, in quo describendo versamur. Neque tamen portus hic Schænitas, in ipso aditu Saronici sinus positus, cum altero fere cognomine, Schænunte scilicet, confundi debet, quod a Pintiano factitatum est : cum is in intimo ejusdem sinus recessu prope isthmum jaceat, ut dicturi sumus cap. 11.

20. Ibid. Tot sinus Peloponnesi oram lancinant] Mela 11. 3. pag. 34. 'Peloponnesi oram sinus et promontoria lacerant,' &c. Hæc Plinii verba ita Solinus accepit cap. 7. pag. 22. perinde ac si totidem sinus existimasset Peloponnesum alluere, quot annorum proxime ante dixit esse Isthmiacos ludos, nempe quinque: et ab eo numero sinuum quinquennales ludos institutos. Ridicule. Reconsiti enim

hactenus sunt sinus omnino decem, qui oram Peloponnesi subeant: Corinthiacus, Cyllenius, Cyparissius, Asinæus, Coronæus, Laconicus, Ægilodes, Gytheates, Argolicus, Saronicus.

21. CAP. x. Tegea] Quæ Plutarcho, ut vidimus, Teyía dicitur, et Pausaniæ quoque, lib. viii. pag. 458. et Ptolem. iii. 16. ut eadem sit plane cum Tene Arcadica, nulla satis idonea argumenta suadent: etsi Vossius in Melam, pag. 148. sæpe Teneatas dici asseveret, qui Tegeatæ dici deberent. Tene sive Tenea Arcadiæ a Cicerone memoratur, Epist. ad Attic. vi. 2. pag. 171. 'Lepreon Arcadiæ, Tene, Aliphera, Tritia.'

22. Ibid. Gortyna, Bucolium] In libris bactenus editis, Catina, Bocalium. In Mss. Reg. 1. 2. Paris. et vet. Dalec. Cartina. In Reg. 2. et Chiffl. Bucolium. Pro Cartina, Gortyn reposnit ex Pausania Hermolaus. Is enim auctor est a Gortyne Stymphali F. ad amnem Gortynium in Arcadia Γόρτυνα πόλιν conditam fuisse, lib. VIII. pag. 460. Nos Gortyna maiumus, tam ex veteris scripturæ vestigiis, tum ex illo Rhiani poëtæ, apud Stephanum, verbo Μέλαιναι. Γόρτυναν, Ήραίας τε, πολυδρόμους τε Μελαίνας. Bucolium similiter amplexi sumus, admoniti a Thucydide, qui snb finem lib. IV. pag. 342. Boukoliwra juxta Mantineam locat.

23. Ibid. Thelpusa Sive Thalpusa legatur, perinde est. Nam Stephanus, Θάλπουσα, inquit, πόλις τῆς ᾿Αρκα-δίας ᾿Ορχομενοῦ. Et in Notitia Eccles. Provinciæ Achaiæ, p. 23. Τέγεα, Θάρπουσα, Μαντίνα, pro Θάλπουσα, Μαντίνεια. Hanc ipsam esse arbitror, quam Androtion apud Stephan. pag. 229. Αελφουσίαν πόλιν ᾿Αρκαδίας νος at. Pausaniæ lib. VIII. pag. 464. Θίλπουσα. In nummis, ΘΕΛΠΟΥCΙΩΝ.

24. Ibid. Pallene] Ita rescripsimus, tum ope codicum Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. et Chiffi, tum ad-

monitu Scholiastæ Apollonii, ad Argon. 1. 177. qui Pellenen quidem Achaiæ, de qua cap. 6. Arcadiæ vero Pallenen dici, recte animadvertit: 'Η 'Αχαϊκή Πελλήνη, διὰ τοῦ e' ἡ δὲ ἐτέρα ἡ τῆς 'Αρκαδίας διὰ τοῦ α γράφεται, Παλλήνη.

25. Ibid. Ladon, e paludibus Phenei] Ab Hermolao Barbaro Pheneus hic pro Arcadico amne agnoscitur: nobis cum Pelicerio in notis Mss. atque adeo com Plinio ipso, qui panlo ante Pheneum vocavit, oppidum est. Fluit, inquit Plinius, ex paludibus quæ sunt circa Pheneum Ladon: Erimanthus vero, ex monte Eryman-Est, inquam, oppidum Pheneum, sive lacus, ex Ovidio, apud quem legimus, Met. xv. 382. 'Est lacus Arcadiæ, Pheneum dixere priores, Ambiguis suspectus aquis, quas nocte timeto: Nocte nocent pote: sine noxa luce bibuntur.' De paludibus circa Pheneum, Strabo lib. VIII. pag. 389. E palude Pheneatici agri fluere Ladonem scribit Pausan. lib. viii. p. 486.

26. Ibid. Ladon . . . Erymanthus . . . in Alpheum destuentes] Ita Frobenius scripsit, cum ante eum destuents legeretur, tum in Mss. codd. R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffi. vet. Dalec. &c. tum in editionibus Parm. Venet. aliisque: ut de solo Erymantho affirmari videatur, in Alpheum delabi. Frobenio tamen Pausaniam astipulari non semel intellexi, et ilb. viii. p. 496. et lib. v. pag. 298. ubi Ladonem simul et Erymanthum destuere disertis verbis asseverat.

27. Ibid. Paroreatæ] Antea Pareatæ mendose legebatur. Παρώρεια sive Παρωραία, urbs est Arcadiæ, apud Stephanum, et Pausan. lib. viii. pag. 512. cujus incolæ Nicolao Damasceno, apud eundem Stephan. et Herod. lib. vv. n. 148. Παρωρεάται appellantur: rnrsumque Herod. lib. viii. pag. 486. n.73. Παρωρείται. Pareatæ in Thesauro Ortelli deinceps expungendi.

28. Ibid. Ad oppidum Ægium Corinthiaci sinus] Ita rescribi a nobis oportere, non ut prius legebatur, ad oppidum Lechæum, tum Mss. snasere, Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffl, et quos Pintianus vidit: tum etiam Strabo, qui hæc totidem verbis Græce. lib. VIII. pag. 335. Τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ Νότου πρός τον "Αρκτον, δ έστι το άπο Μάλεών δι' 'Αρκαδίαs els AFγιον. A meridie versus septentriones, a Maleæ promentorio per Arcadiam, usque ad Ægium: Tum vero denique, id quod longe validissimum est, res ipsa clamat ita legendum esse : cum a Maleæ promonterio ad Lechænm oppidum in Isthmo fere positum vix Peloponne. si dimidia latitudo colligi possit : eadem ab eo promontorio ad Ægium, in faucibus fere Corinthiaci sinus. sit maxima. Quod vero ad hanc latitudinis mensuram attinet, admonitu codicum proxime laudatorum, CLXXXX. rescripsimus, sive CXC. cum prius perperam legeretur, CLX. Quanquam et in numero nostro denarii fortassis nota redundat : cum id intervallum Strabo loc. cit. esse asseveret stadiorum mille et cccc. que passuum milia efficient omnino CLTTV.

29. CAP. XI. Oppida: Sidus, Cremmyon] Salmasius in Solin. pag. 142. Siduntem expungit: 'Sidus enim.' inquit, 'ibi non est.' At est profecto tam in vetustis exemplaribus, Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. in quibus legitur, corrupte quidem, sed ita nihilominus, nt vestigia appareant non obscura sincerse lectionis: Oppida duoscremmyon. Est etiam apud Scylacem, pag. 20. 'Eστι δέ καὶ ἔξω τοῦ ίσθμοῦ χώρα Κορινθίοις, καὶ τείχος Διδοῦς, και έτερον τείχος Κρεμμύων. Quid potuit excogitari quod descriptioni Pliniana apposite magis congrueret? Stephano quoque, Zidovs Meyaplos defreuer dicitur.

30. Ibid. Scironia saxa VI. mill. longitudine] Ita cum Solino cap. 7. p. 23.

reponimus, ex fide codicum Reg. 1. 2. Colbert. 1. 2. Paris. et Chiffi. Martianus, lib. vr. pag. 210. corrupte pro VI. habet XXVI. In libris hactenus editis, III. mill. prioris videlicet numeri nota u, in II. seu binarium divulsa.

31. Ibid. Quinque millia passumm muro] Astipulatur Strabo, lib. 1x. pag. 395. qui de his muris agens Piremo Athenas jungentibus, x. stadium, inquit, est eorum longitudo: ταῦτα δ' ἢν μακρὰ τείχη, τετταράκωντα σταδίων τὸ μῆκος. Martianus quoque, lib. vī. pag. 210. agnovit quinque millia: etai mensuram banc intervallis etai mensuram banc intervallis herit saxorum Scironiorum latitudini.

32. Ibid. Callirhoë Enneacrunos] Hæc divulsa perperam a se invicem vocabula in libris ad hunc diem editis leguntur, Callirhoë, Enneacrunes: cum sit tamen geminum illud fontis unics nomen, a scaturiginibus novem Exneacrunos appellati. Neque enim Solinum moror, plenum nagarum ecriptorem, nec satis solertem Plinii simiam, qui cum bæc transcriberet. duos putavit, cap. 7. pag. 23. 'Callirhoën,' inquit, 'fontem stapent: nec ideo Croneson fontem alterum nullæ rei memorant.' Magis Suidam andio, pag. 907. Erredapouror, apiere τις 'Αθήσησι, Καλλιβόδη καλουμένη πρόrepor. Placidumque Lactantium, in Statii Theb. x11. 629. p. 422. 'Callirhoë, fons novem capitibus means.' Immo et duodenis: unde et debendkpouros ab aliis est appellatus. Saidas ipse testis, verbo Audendapennos, κρήνη, inquit, 'Αθήνησιν, ήν Θουκυδίδης dredapouror. Quod iterum repetit, in Erredapouros. Hescychius quoque: et Tzetzes Chiliad. VIII. Hist. 154. vs. 259. longe disertius: Ἡ Καλλιρόη τες omple Turravel Tais Abhrais. "Here and έννεάκρουνος το πρώην έκαλείτο Έγιο δε Δωδεκάκρουνον ούτως ελρήκειν στόμια, Καθώς τοῦς πάλαι.

33. Ibid. Brilessus, Ægialeus, Icarius] Solinus quoque cap. 7. p. 23. Ægialeum, et Icarium, nominat. Sunt qui Ægileum malint. Sunt sane apud Steph. Alyulía et Ikapía, inter Atticæ pagos: a quibus vicinorum montium derivari appellatio potuit. Si quid conjecturæ indulgendum est, legi etiam forsan possit, pro Ægialeus, Encaleus. Nam Tzetzes Chiliad. 1. vs. 978. Eyadheor spos Atticæ montem laudat, e regione Salaminis insulæ positum. Sed indico tantum, non judico.

84. Ibid. Locus Ilissos] Sic Mss. ommes, R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffl. et quos Pintianus vidit, Tolet. et Salmant. Parmensis editio corrupte, lacus Selinos : nec minus vitiose Barbarus amnis Ilissos reposuit. Ilissos Atticze oppidi nomen fuit, teste Stephano, unde Musæ Ilissides cognominate: 'Ιλισσός, πόλις της 'Αττικής, & δ τιμώνται al Μοῦσαι 'Ιλισσίδες. Est tamen in eadem Attica et Ellisobs amnis, cujus in ripa ara fuit Musarum Ilissiadum, teste Pausan. lib. 1. p. 33. Dionysio item, vs. 424. Strab. lib. Ix. p. 400. aliisque: unde et amni et finitimo oppido communis esse ea appellatio potnit. Sic enim Suidas admonet: Ἰλισσδε, δνομα τόπου, καὶ ποταμοῦ.

35. Ibid. Thoricos promonterium] In libris hactenus impressis, Doriscum promoutorium. In Mss. R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. et Chiffl. Doriscos. Nos intrepide Thoricos rescribimas: tnm quia Dorisci Attica promontorii, locive, nulla usquam se mentio adbuc obtulit: Thorici vero oppidi, populive post Sunium promontorium meminere complures: Strab. lib. IX. p. 398. Zobrior elta Θόρικος είτα Ποταμός δήμος, κ. τ. λ. quem Græci scriptoris locum Plinium modo credas execripsisse. Stephanus quoque, Θόρικος δήμος τής 'Araparticos oudis. Mela denique, 11. S. p. 33. 'Thoricos et Brauronia, olim urbes, jam tantum nomina.' De Dorisco Thraciæ Plinius libri hujus cap. 18. de Thorico vero in gemmis, XXXVII. 18. 'in loco qui Thoricos vocatur.'

36. CAP. XII. Hadylius] 'Αδόλως, nt diximus, Dorica dialecto pro 'Hδόλιοs. Sic enim reponendum censuimus, cum prins corrupte legeretur, Adylisus. Hadylii certe montis, sive Hedylii, meminere complures: Harpocration, p. 187. ex Demos thene, et Theopompo: 'Ηδόλειον δρος έν Βοιωνία, έν και Θεόπομπος, κ. τ. λ. Suidas, p. 1169. 'Ηδόλειον δρος, δπερ έστην έν Βοιωνία.

37. Ibid. Larymna et Anchoa] Ita reposuimus, tum ex vestigiis codicum R. 1. et Paris. tum ex re ipsa situque oppidorum, juxta Cephissum amnem, quorum nomina Λάρυμναν et 'Αγχόπν Strabo refert, lib. 1x. p. 406. "nbi Cephissus exit in mare. Larymnam enim ibi geminam distinguit : Locridis alteram, de qua postea Plinius, alteram Bœotiæ. Lamia autem et Anichia (sic enim libri bactenus editi præ se ferunt) nec Græcorum ulli, nec Latinis scriptoribus memorantur: etsi iis nominibus Thesaurum summ Ortelius locupletarit. Paulo superius Hyle pro Hilæ etiam rescripsimus, cum Homero et Strabone.

38. Ibid. Acraphia] In libris impressis Grephis. In Mas. R. 1. 2. &c. Graphis. Sylburgius in Pausan. et enm secutus Ortelius Cirphis, qua Straboni Klopis, lib. 1x. p. 416. Phocidis urbs mediterranea, juxta Deiphos: perperam ut apparet. Nos indubitata conjectura Acraphia, cum Stephano reposuimus: 'Ακραιφία, inquit, πόλις Βοιωτίας οί δὲ 'Ακραίφιον, κ. τ. λ. Pansan. lib. Ix. 'Aκραίφνιον dicitur: Ptolemæo 111. 15. in oppidis Bœotim mediterraneis, 'Ακριφία, pro 'Ακραιφία. Straboni, 'Ακραιφίαι, lib. IX. p. 410. quas cum Coronea, Onchesto, Haliartoque copulat. Denique 'Ακραιφίη πόλις Herod. lib. viii. p. 507. n. 185. haud procul palude Copaide.

39. Ibid. Hilesion] Elλέσιον, cui ab ξλος, hoc est, a palude circumjacente factum nomen esse. Strabo testatur, lib. ix. p. 406. Meminit ejus oppidi Homerus, Iliad. B. 499. Nonnus quoque, Dionys. lib. xiii. pag. 354. cum Scolo, Thisbe, ceterisque, quæ hic appellantur: Εἰλέσιον, καὶ Σκῶλον, λλικρηπίδα τε Θίσβην, κ. τ. λ. Quibus adducti testimoniis Hilesion hoc loco acripsimus, cum prius Hyreseon legeretur, quæ vox nihili est.

40. CAP, XIV. Græcus, a quo Græcia: ibi Hellen, a quo Hellenes] Haud obscure innuit Græcorum nomen, quam Hellenum, esse aliquanto antiquius. Consentientem habet Apollodorum de Diis lib. ι. p. 27. Ελλην μέν, inquit, ἀφ' αύτοῦ, τοὺς καλουμένους Γραικούς, προσηγόρευσεν Ελληνας. Ubi interpres Latinus : Hellen de se Hellenas, qui postea Græci vocati sunt, nominavit. Debuit sic potius reddere, qui prius Græci vocabantur. Hoc Tanaq. Faber, qui versionem recensuit, prætermisit. Quod porro ad vocem Γραικός attinet, Hesychius Paiκos prius dictum opinatur, mox a Romanis addita litera Græcos nuncupatos: 'Paiκος, inquit, Ελλην. 'Ρωμαΐοι δέ τὸ γ προσθέντες, Γραικόν φασι.

41. Ibid. Oppida celebria, Hellas, Halos, Lamia, Phihia, Arne] Ita libri omnes, tum impressi, tum manu exarati. Palmerins tamen in Exercitationibus, pag. 321. Hallos, Halos, legi oportere omni ope contendit, non Hellas, Halos. At præter consensum exemplarium, perspicua res est ea nunc oppida commemorari a Plinio, que Homerus ipse belli Trojani tempore claruisse scribit : e quibus Hellas, Halos, Phthia, locum præcipuum obtinent: Nam Iliad. B. 683. Of θ "Alor, of τ " 'Alórap, of τε Τρηχινα νέμοντο, Οξ τ' εξχον Φθίην, ήδ' Έλλάδα καλλιγύναικα. Ubi Eustathins, p. 320. Helladem ait ab Hellene conditam: "Αλον a quibusdam tenui spiritu signari, ab aliis denso: Έλλλε δὲ ὁπὸ "Ελληνος ἐκτίσθη.... τωὲς δὲ οίονται δασύνεσθαι τὴν "Αλον. Ας rarsum p. 332. Strabonem ait duos in Thessalia fontes agnoscere, Messeida et Hyperiam, prope Hellada et Pharsala, πλησίον τῆς πόλεως Ἑλλάδος, καὶ Φαρσάλων.

42. CAP. XV. In Thessalia autem Orchomenus, Minyeus antea dictus: et oppidum Almon] Ita Mss. At Parmensis editio, In Thessalia autem amnis Orchomenus, &c. Ut et amni et oppido commune id nomen esse existimetur, legique deinde oporteat, et oppidum: Almon, &c. Cui lectioni astipulari videtar Homerus, Έστι δέτις ποταμός Μινυηδος els δλα βάλλων.

43. Ibid. Almon, ab aliis Salmon]
Ita Mss. omnes, R. 1. 2. Colb. 1. 2.
Paris. non, ut editi, ab aliis Elmon.
Confirmat veterem scripturam Stephanus: "Αλμων, inquit, πόλις Βοιωνίας, ώς Έλλανικος, και Σάλμων αὐτήν φήσι. Etsi reprehenditur a Stephano Hellanicus.

44. Ibid. Pelinna] Cum Pelinna reposuit Hermolaus, ait Pelicerius in Notis Mss. eum fecisse, contra librorum omnium fidem, vetustaramque editionum, Parm. Venet. &c. in quibus Palamna, pro Phalanna legitur: atque adeo contra ipsum Strabonem, qui lib. 1x. pag. 440. juxta Peneum flumen citata Atrace, Phalanna, inquit, Perrhaborum oppidum, haud procul Tempe, Peneo et ipsa assidet : \$ 8è Φαλάννα Περβαιβική πόλις προς τῷ Πηνείω πλησίον τῶν Τεμπῶν. Ac certe ea quæ a Strabone Phalanna describitur, ipsa est, que a Plinio cap. 16. Magnesiæ adjudicatur, ut sno loco ostendimus. Quamobrem locum hic habere Phalanna non potest, sed Livii Strabonisque Pelinumum, ut diximus: quod illi quidem circa Atracem, Larissam, Triccamque constituunt. Stephanus vero aliquanto disertius quam ceteri, in Phthiotide : Hérura, north secretales, et rif 400 únit.
45. Ibid. Caveatis ante cos ... unbibus] Hæc sincera lectio est tum
codicum Mas. R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffi. &c. tum vetustarum editionum, quas Probenius prior interpolavit, ut canadis reseriberet.

g.

¢

1

į,

ď

3

3

1

è

1

6

46. Ibid. Accipit amnem Orcen Barbarns Euroson reposuit, cum ubique prine constanter legeretur, Orcen: tum in Mss. R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chifd. tum in edit. Parm. allisque : quo nomine Plutonium inferumque amnem, quia hune Dii jurare consneverint, (Sprov enim insigrandum Græci appellant,) indicari modo nullus dubito : alioqui, undenam pœmales ejus aque sint, quod mox subjicitur, dirisque genitæ, non apparebit. De hoc ipso fluvio Homer, Iliad. B. abi proprio cum nomine Teraphotor vocat: "Os β' es Πηνειον προίει καλλίββοον έδωρ, Οὐδ' δγε Πηνεωρ συμμίσγεται άργυροδίνη, 'Αλλά γέ μιν καθύπερθεν έπιββέει, ήθτ' έλαιον "Ορκου γὰρ δεινοῦ Σπυγός δδατός έσταν αποβράξ. Nam aque Stygis, inquit, borrendique Orci, cujus est grave juramentum, rivus est. Lucanus ex eodem Homeri loco, vr. 375. 'Solus, in alterius nomen cum venerit undæ. Defendit Titaresus aquas, lapsusque superne Gurgite Penei pro siccis utitur arvis. Hunc fama est Stygiis manare paludibus amnem, Et capitis memorem fluvii contagia vilis Nolle pati, superumque sibi servare timorem.' Eòparar alioqui hunc ampem et Teraphous appellavit Strab. lib. IX. pag. 440. et post illum Eustath. in Iliad. B. p. 336. Euroton neme.

47. CAP. XVI. Porro Epiri, Achaia, Attica, Thessalia in porrectum longitudo, &c.] In editione Parmensi, Postio Epiri, &c. Potnia reposuit Barbaras, etsi in Bastia a Stephano collocentur. Nos porro legimus, ut sit illud periodi sequentis initium. Porro Epiri, &c. Quod vero ad latitudinem spectat, qua CCLXXXVII. mill. par-

suum obtluere dicitur, Martianns lib. IX. cap. de Thessalia, p. 211. habet CCLXXXVII. ac soli Themalise hanc' memoram adiadicat: sed Plinium non intellexit: peque nunc aut primum, aut semel. 'Longitudo,' inquit, 'Thessalie habet millia cccclxxx. latitudo cclxxxxvII.' In depravatos Plinii codices incidere Missi Theodosii, ut præfixa ei libro præfatio ante 800. annos testatur, cum aliam longitadinis latitudhisque menseram ex eo referent : 'Epirus,' inquiumt, 'Achain, Attica, Thessalia ... patent in longitudinem M. P. ccccx. in latitudinem, ccouxxv. jaxta Plinium Secundum in quinto: ('Quartum' diel certe oportuit:) in longitudinem CCCCXXX. (pro CCCCLXXX.) in latitudinem, CCCLXXXVIII. (pro CCLXXXVII.)' Sic ipse Phinius II. 3. descriptioni Batien subjungit: 'Porro longitudinem universam ejus,' &c.

48. CAP. XVII. Oppida: Pydna, Aloros] In Mss. Reg. 1. 2. &c. Pygna, Deros. In editis, Phina, Oloros. Sed de Oloro postes. Interim Pydne priore loco legi oportere perspicunar ex eo est, qued ipsa a Ptolemæo prope 'Αλιάκκωνος amnis ostia, perinde atque a Plinio, collocatur, 111. 13. In Pieriza quoque regionis ora maritima, etiam et a Strabone, in Excerptis lib. VII. p. 330. # mer oor Πόδνα Πιερική έστι πόλις. Eadem quoque Kóbra appellatur a Theagene in Macedonicis, ut Stephanes auctor est : unde et Mela II. S. hunc tractum describens, 'Inter Peneum,' haquit, ' et Axium, Cydne, Aloros.' De Aloro quoque, quam pro Oloro restituinms, astipulatur emendationi postres Scylax, p. 25. 'Alukuwy weταμός, inquit, 'Αλωρίς πόλις, κ. τ. λ.

49. Ibid. Doberi, Estraenses] In libris editis, Doberienses, Trienses. In Miss. Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. et Paris. Doberies, Trienses. Nos fere eum Hermolao, Doberi, Estraenses. Δαβήρει Herodoto non semel appellantur,

Delph. et Var. Clas.

Plinius.

8 1

lib. v. p. 294. n. 16. et lib. vii. p. 418. n. 113. Horum oppidum in Pæonia Thucydides collocat, lib. 11, p. 167. Δόβηρον την Παιονικήν, Stephanus quoque, p. 241. Apud Ptolem. 111. 13. in Pæonia pariter Δήβορος: in Notitia Eccles. Prov. Macedoniæ primæ. p. 21. Διόβορος. Utrobique nomen in mendo jacet, pro Δόβηρος. Æstriensium vero, quos Ptolemæus loc. cit. Alorpalous vocat, oppidum ipse Alστραιον ait nuncupari, de gentis nomine. Hadrianus apud Stephanum, verbo 'Αστραία: Οί τ' έχον 'Αστραίαντε, Δόβηρά τε. In Notitia Eccles. Prov. Maced. 2. pag. 28. Εὐστράζον, pro Aï**странов.**

50. Ibid. Toronæi] Ita rescriptimus admonitu codicum Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. in quibus Toronæi scribitur, non ut in editis perperam Coronæi, ques in hoc terrarum tractu memo vetustiorum scriptorum agmoscit.

51. Ibid. Dicea, Pydna, Derrha] In Mss. proxime appellatis, Diceapadina: que Hermolaus in Dicea, Pydna convertit. Verum, ut ut est de Dicea, locum hic babere certe Pydna non potest, quam procul a Thermaico sinu in Pieria Macedoniæ regione sitam esse superius vidimus, ex Ptolemæo ceterisque.

52. Ibid. Nyssos, Phinelon, Mende? Sinceram codicum Mss. R. 1.2. Colb. 1. 2. et Paris. scripturam exhibemus. quanquam nihilo saniorem, quam quæ ab Hermolao excogitata est, nec ullo sat idoneo argumento constabilita: Nisso, Brygion, Eleon. Quanquam acio Bobytor a Stephano Manedorías πόλιν appellari: sed neque situm commonstrat ejus oppidi, nec quæ annt hoc tractu posita, ut Mende. Therme, Pallene, ceteraque ejusmodi, Macedoniæ solet assignare. sed Thracise. Quam ob causam Nyssos pro Nissos edi curavimus: quod Hesychius, p. 672. Núorar et Núoror, sive Núσσων, montem Thraciæ vocat.

cui cognominis esse civitas ea potuerit. Æstimandum porro aliis relinquimus, num locum hic habere possit Eion, Thraciæ civitas, colonia Mendæorum, cujns meminit Harpocration, p. 141. Ἡτὰν, πόλις Θράκης, Μενδαίων ἀποικία, ex Thucy dide,

53. Ibid. Olophyxos. Sinus Mecybernæus. Oppida, &c.] Ita sane legendum: non ut vulgo in libris ad hunc diem editis: Olophyxos sinus, Mecyberna: cum neque Olophyxos cujuspiam sinus appellatio sit : et sequens vox, oppida, id quod proxime antecedit non esse oppidum, abunde declaret. Est autem Mecybernæus sinus. qui postea Mecyberna excisa Toronicus a Torone est cognominatus. Testis Mela II. S. p. 31. 'In littore,' inquit, 'flexus Mecybernaus inter promontoria Derrim, et portum qui Κωφὸς dicitur: urbes, Toronen, et Physcellam, atque unde ipsi nomen est Mecybernam incingit.' Et paulo expressius Scymnus Chius, pag. 26. Είτ' έστι κόλπος λεγόμενος Τορωνικός, Οδ πρότερον ήν τις Μηκυβέρνη κειμένη. 'Εξής Τορώνη τοίς τόποις διμανύμας. Que sic Latinus Interpres reddicit: Deinde sinus est, Toronicum quem nominant, Ubi antes qua Mecyberna constitit, Ex quo Torana que loci est cognominis. Hee cum sint adeo luce clariora, miror a recentioribus Geographis confidenter esse pronuntiatum, diversum plane a Toronico esse Mecybernæum sinum.

54. CAP. XVIII. Ad Nestum amnem] In magno nominum ambitu amnem hunc esse oportet, quem Neστὰν a Scymno Chio, p. 28. Pausan. lib. vi. p. 352. et Stylace, p. 26. Nestum a Martiano; ab Aristot. Hist. Anim. vi. c. 31. p. 776. et viii. 33. p. 965. Neσσάν: Nessum quoque a Livio, lib. xiv. p. 581. In Mas. omnibus Plinianis, R. 1. 2. Colb. et Paris. Mestum appellari video. In nummo Caracallæ, ΟΥΛΠ. ΝΙΚΟΠΟΛΕΟΟ ΠΡΟG ΜΕCΤΩ.

55. Ibid. Inde Brysas] Ita Mss. etiam ipsi. Sed Brygas forte rectius tum ex Strab. lib. vii. pag. 295. tum ex ipso Plinio vi. 41. qui Phrygas Thracium genus esse prodiderunt, Brygas appellatos. Brysas tamen etiam Heraclides landat, in Polit. Coorum: et ab iis mellificii rationem inventam tradidit.

56. Ibid. Pyrogeris] Etsi vulgatam seripturam intactam exhibemus, quam Mss. codices tueri videntur, haud levis tamen suspicio est Pyrgoceris legi oportere; seu, permutatis syllabis, quod eodem recidit, Cersopyrgis. Est enim inter Episcopatus Provincias Rhodopes in Notitia Eccles. pag. 21. Κορεόπυργος. Sed adhuc certior forte conjectura videtur de Cabyletis, (hactenas Carbiletis legebatur,) nam Cabylen oppidum inter Bessos Danublumque cepisse Lucullus dicitur ab Eutropio, lib. vi. p. 788. Κάβυλα est Phavorino.

1

ŀ

١

t

ı

i

57. Ibid. Corpillio] Apud Appian. de Bellis Civil. lib. Iv. p. 650. Τοδρπίλοι pro Κόρπιλλοι corrupte legitur. Apud Stephanum quoque mendose ΚΟΛΙΙΗΛΟΙ.

58. Ibid. Œsuma, Neapolis, Datos] In Mss. omuibus et edit. Parm. Ba-Nos Datos cum Hermolao: sed certioribus, quam ille habuerit, argumentis ducti. Nam præter Herodotum, qui lib. IX. Adrov ait esse oppidum Edonidis regionis, præter Suidam et Harpocrationem, qui Aéror Thracim adjudicant: Scylax in Periplo, p. 26. hunc ipsum terrarum tractum, atque hæc ipsa oppida persecutus, eodem habet ordine : Nedwoλις, Δάτον πόλις Έλληνίς, και ποταμός Νεστός, "Αβδηρα πόλις, κ. τ. λ. Placuerat nihilominus quibusdam Pastos boc loco substituere : et quoniam apud Ptolemæum III. 11. inter Thracia præfecturas, 'Aoruch, hoc est, Urbana numeratur, ut conjecturæ suæ suffragatorem haberent, addita literula corruperunt, et Naoruch commenti sunt, otiose an malitiose? De Astice regione hoc ipso capite Plinius.

59. Ibid. Fuit Tirida] Ita rescripsimus admonitu codicum Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. et Chiffl. vetustiorumque editionum ante Hermolaum, qui Tinda rescripsit ex Stephano: is enim, Τίνδη, inquit, Θράκης Χαλκιδική Verum est hæc Chalcidice Macedonise regio, quæ quicquid est terrarum circa montem Athon, Singon, Acanthonque complectitur, teste Ptolem. 111. 13. quo in tractu Tinda a Stephano collocatur, hoc est, a Diomede et equorum stabulis longissime, ut nihil cum ils potuerit babere commune. Et Hermolaum tamen Salmasius sequitur: nec veretur Solinum, Capellamque erroris arguere, qui et ipsi a Plinio Tirida accepere. Mela, a quo Plinius hausit, IL 2. turrim ibi solum superesse prodidit. 'Regio ulterior,' inquit, 'Diomedem tulit, immanibus equis mandendos solitum objectare advenss, et iisdem ab Hercule objectum. Turris, quam Diomedis vocant, signum fabulæ remanet, et urbs, quam soror ejus. suo nomine nominavit, Abdera.

60. Ibid. Doriscus decem millium hominum capax] Animadvertit Pelicerius in Notis Mss. codices manu exaratos ita præ se ferre: Doriscus X. hominum, quod ipse, supposita deparii, notæ lineola, decies centena millia significare ait, quot Xerxes in suo exercitu babuisse traditur. neque hanc lineolam superpositam Mss. exhibent: et si exhiberent, temere ab amanuensibus adjectam putarem. Nam decem millia tantummodo hominum ea campi planitie continebantur: sed singulas eo cogens advocansque myriadas, hoc est, hominum decem millie, totum ita recensnit exercitum. Ita Herod. lib. VII. D. 406. n. 59.

 Ibid. Jamque Thracia] Rectius id, quam quod antea legebatur, Namque. Nam que reddatur illo namquo ratio, nulla prorsus apparet. Nunc vero declarat se perlustrato latere Thraciæ meridionali, usque ad Cherrenesum, ea prætermissa, ad alterum latus transilire, quod Solis exortum spectat, et a littore Ponti Enxini, Danublique ostiis incipit.

62. Ibid. Cattuzos] Ita Mas. ommes, et, quod est haud paulo certius,
Stephanus ipse: Κάττονζα, inquit, πόλις Θράκης, ἐν ἢ κατφκουν οἱ Πυγμαῖοι*
εἰ εἰκήτορες Καττουζοί: ὅθεν δὲ τὰς γεράνους ὁρμᾶν, κ. τ. λ. Sic enim Mas.
Græci legunt. Prius in libris Plinii
editis Catizos legebatur.

63. Ibid. Panysus] Antea Panisus perperam. Nos Panysus cum Ptolem. III. 10. prope Odessum etiam hunc ipsum locente Mas. Pannisis.

64. Ibid. Antea Lygos | Sunt qui Longos hic legant, ex Mss. quibusdam. Perperam. Vulgatam scripturam defendit Ausonius, Epigram. 1. de Claris Urbibus, p. 69. ubi de Constantinopoli, et Carthagine: 'Ite pares tandem memores, quod numine Divum Augustas mutastis opes, et nomina: tu cum Byzantina Lygos, tu Punica Byrsa fuisti.' Hinc codicem Missorum Theodosii emendabls: Promontorium Chrysone æras (lege Chrysocerus) in quo oppidum Bysantium, liberæ conditionis, antea Logos dictum : (scribe Lygos.) Abest a Dyrrhachio DCCXI. mill. passnum. Tantum patet longitudo terrarum inter Adriaticum mare et Propontidem.' Que verbis totidem Plinins.

65. Ibid. A Terei nefusto crimine] A Mas. Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. vox crimine abest: unde scribendum fortassis, a Terei incesto.

66. Ibid. Inter Tenum et Chium] Ita restituimus admonitu codicum, quos proxime laudavinuus, atque etiam ex re ipsa: est enim Tenos insula Delo et Andro proxima: atque idcirco, ut statim subjuagit Plinius, cernunt eum scopulum Æga, a dextra parte Andrum navigantes ab Achaia: unde

longissime Tenedos abest, quam nobis libri vulgati hoc loco pro Teno obtrudunt. Nec Solinum, Martianumque moror, qui cum hunc locum exscriberent, ille cap. 11. p. 29. iste lib. vi. p. 212. Tenedum legisse videutur: nam in vitiosos codices utrumque incidiase, vel eorum certe alterum, qui alteri præivit, res ipsa clamat, consensusque Mas. exemplarium, iu quibus et Tenum, et Andrum legitur: non, ut isti exhibent, Tenedum, et Antandrum: a quibus errorem in Plinii contextum transfandere Salmasius conatur, in Solin. p. 168.

67. CAP. XIX. Thoronos In Mss. R. 1. 2. &c. Athoronos. Alibi, Otheronos. "Ofpuros Stephano insula est, Sicilia Melitave ad Austrum objacens. Au fuerit hac illi cognominis, considerandum.

68. Ibid. Ante Leucinnam Sybota] Abest id membrum a codicibus Mes. In libris vulgatis ante Leucadiam legitur, insigni errore. Nam ex Strabone, lib. VII. p. 327. juxta Buthrotum sunt Sybota, insuim perexigme, paululum ab Epire distantes, pene orientale Corcyræ promontovium, quod Lencima vocatur: elol 32 γροίδει τὰ Χόβοτα, τῆς μὲν Ἡνείρου μικρὸν ἀπόχουσαι κατὰ 32 τὸ ἀδον ἄκρον τῆς Κερκόρας τὴν Αεικίμνην κείμεναι. Μεminit hajas promontorii Ptolemmus, ut diximas: pravereaque Thucydides, lib. III. p. 225.

60. Ibid. Ægialia, Cotonis, Thyatira, Geoaris, Dionysia, Cyrnus, Chatira, Ginera, Mystus] In R. 1. 2. Colb. 1. 2. &c., Mystrus: in alis Nystrus. Videntur mihi sane Echinades em ab aliis Ægmi maris insulis nomina esse mutuatus, sed en a libfariis deformata sic restitui oportere: Ægialia, Cothon, Ios, Thia, Thera, Gyaros, Dionysia, Cythnes, Chalcis, Pinaria, Nisyrus: que a Pomponio Mela recensentur, 11. 7. p. 44. et nos de iis suo laco dicturi sumus. Pinaria eadem qua Breològo.

70. Ibid. Crocylea. A. Pano Cephalenia, quondam Melæna dicta, undecim M. pass. abest] In R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. &c. Crocylea Pexo Cephalenia, &c. Libri vulgati, Crocylea, Paxos, Cephalenia, &c. At si en lectio steterit, et Paxos alia a duabus superius jam appellatis diversa, ceteris ignota Geographis, importune nobis obtruditur: et, quod gravius est, desideratur baud dubie locus, a quo illa undecim millia Cephalenia absit. Proinde scripsi confidenter, Crocylea, vel Crocyle. Deinde novam periodum auspicatus, A Paxo Cephalenia, &c. Paxi enim satis superque meminit in Paxorum duarum mentione Plinius.

71. Ibid. Zacynthus, aliquando Hyrie appellata] Ex hoc Plinii loco Pomponium Melam emendabis, (id quod Vossius prætermisit:) qui Hyriam, Cephaleniam, Neriton, Samen, Zacynthum, seorsim in Ionio mari nominavit, ceu forent Hyria Zacynthusque diversæ inter se insulæ.

72. Ibid. Quingentes passus distans: Plateis Belbina, &c.] Prius legebatur, quingentes passus distans Platæis. At Platæs urbs Bæotiæ est, longe ab hoc tractu semota, non n. modo passed multis millibus: et in regiouis meditullio posita, non in littore, unde insularum intervalla petuntur. A continente disposci Calauriam exiguo freto IV. stad. hoc est, D. pass. auctor est quoque Strabo, lib. vIII. p. 369.

78. Ibid. Spirato.... Eleusa, Dendros.... Aspis] Rectius fortassis Adendros, literula ex superiore vocabulo repetita: queniam quemadmodum mox citata Aspis, teste Stephano, careret arboribus: 'Aowls, rifoto legitur.

74. Ibid. Ægila] Ita Mas. omnes, R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. &c. ubi perperam libri vulgati Ægila. Neque ipse Stephanus forte mendo caret, qui hanc insulam Alyukkeur, pro Alyi-

Aesar vocet: nam de hac nostra agere, vel ipso situ, quod suspicatus est etiam Barbarus, satis admonemur: cum inter Cretam et Peloponnesum jacere dicat, quo situ est Ægila hæc a Phalasarna Cretæ distans xxv. Μ. Ρ. Αίγωλλεια, iuquit, νήσος μεταξὸ Κρήτης καὶ Πελοποννήσου ὁ οἰκήτωρ Αίγιλιος. Quæ vox postrema suadet Αίγιλα prius vel Αίγιλα acribi oportuisse.

75. CAP. XX. Dosiades cam a Creta nympha: Hesperidis filia, Anaximander: a rege Curetum, Philistides Mallotes: Crates primum Aëriam dictam: deinde postea Curetin, &c.] Perturbata hæc interpunctione præpostera ita sanavimus. Nibil juvat Solinus, cap. 11. p. 29. qui miscere omnia videtur: nihil Martianus, lib. vi. c. de Thracia, p. 212. qui anctorum nomina prætermisit: 'Creta,' inquit, 'cui nomen saum Hesperidis Nympharum puichra concessit, aut Curetum rex Cretes, a quo Creta primo, mox Curetis appellata : deinde propter cœli temperiem Macaronnesos est appellata.' Cretam Hesperidos filiam pariter vocat Solinus: Apollodorus de Diis lib. III. p. 163. 'Asteplov, misi mendum sit pro Eσπέρου. Creten, Curetum regem, Jovis et Idea Nympha filium Stephanus anctor est fuisse: Meminit ejus et Scymnus Chius, p. 23. Unde in suspicionem venio nec posteriorem hujus sententiæ partem a vitio penitus immunem esse : nam ea vox dictem plane supervacanea est: nec illud deinde postea Plinianam elegantiam sapit. Quid si legas igitur: Crates primum Aëriam, *Ida*am deinde, nempe ab Idæa Nympha, postes Curetin, &c. Adeo non hæc nostra nobis conjectura displicet, ut si librorum ullus faveret, in textum inserere nulla religio foret.

76. Ibid. Etea] Hactenus Elea vel Elea legebatur, quam in Creta nemo unus scriptorum agnoscit. At Eteam plures: Stephanus: 'Hréa.... ris Κρήτης πόλις, δθεν ἢν Μόσων, εἶς τῶν ἐπτὰ σοφῶν. Diog. Laërt. in Mysone, lib. 1. 'Ητείαν γὰρ πόλιν εἶναι Κρήτης.

77. Ibid. Myrina . . . . Rhamnus] Ita libri omnes. At de Cretensi Myrina altum tamen ubique silentium. Velleius, lib. s. 'Rex Regum Agamemnon, tempestate in Cretam iusulam rejectus, tres ibi urbes statuit : duas a patriæ nomine, unam a victoriæ memoria: Mycenas, Tegeam, Pergamnm.' Quo Velleii testimonio adductus, nullus fere dubito, quin Mycenæ hoc loco pro Myrina legi multo satins sit. Rhamaus quoque ne temere buc nobis a conjectore aliquo obtrusa objectaque sit, valde vereor: est enim 'Paμνοῦς λιμὴν inter urbes littori adjacentes apud Ptolem. 111. 17. cum portu haud ignobili: hæc modo a Plinio mediterraneis oppidis accen-Quamobrem suspicor hand immerito Rhaucus pro Rhamnus scribi oportere: est enim Stephano 'Ραῦκος, πόλις ἐν μεσογείφ τῆς Κρήτης.

78. Ibid. Pyloros, Rhytium, Elatos] Pyloros quidem libri omnes, etiam Mss. exhibent: sed vitiato, ut apparet, vocabulo : cum de Pyloro Cretæ ceteris scriptoribus silentium sit. Elyros potius agnoverim: nam Stephano Έλυρος, πόλις Κρήτης, quæ niendose, ut arbitror, Scylaci Σάλυρος vocainr. Aut certe 'Ωλερος, que Κρητική πόλις Stephano pariter appellatur. Aut denique Alloros, quod apud Gruterum p. 505. fædus recitatur inter 'Αλλαριώτας et Παρίους, Cretenses, Elatos vero (sic enim admonitu codicum R. 1. 2. Paris. et Chiffi. rescripsimus, pro Clatos, quam vocem nihili prorsus vulgati libri exhibent,) Elatos, inquam, hand dubie ea est, que Stephano Ίλαττία πόλις Κρήτης dicitur. Extat apud Reines. p. 501. marmorea iuscriptio complexa fœdus inter Olontios Latiosque, Cretenses populos, quos eodem esse cum Elatiis arbitramur.

79. Ibid. Cylissos] Editio Dale-

campii, Mytinos: Parmensis Gytises. Hermolaus, et eum consecuti Frobenius, Gelenius, aliique, Cytinos: sed Doriensis urbs ea est, apud Strablib. x. p. 476. non Cretica. Mss. R. 1. 2. et Chiffl. Gylysos. Colb. 1. 2. Gytysos. At Solinus ex Plinio Cylisson habet, cap. 11. pag. 29. quem secuti samus.

80. Ibid. CXXV. millia] Ita Mss. omnes, R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffl. tum boc loco, tum v. 5. ubi eadem repetuntur: sic etiam vetustæ editiones ante Frobenium, qui prior centum millia passuum addidit. Atque ei sane astipulari Strabonem intelleximus, qui lib. x. p. 475. a Cyrenaica regione, ubi Phycus promontorinm est, ad Criumetopon, drò ris Ruphvalas, ent to Kolou mérenor, intervallum ait esse ex Eratosthenis sententia, stadiorum bis mille, quæ passuum efficient CCL. millia. Sed quamnam Plinius Agrippæ sententiam esse dixerit, non qualem esse oportuerit, inquirimus.

81. CAP. XXI. Intra duo millia] Sic Martianus, lib. VI. p. 213. Sic Mas. R. 1. 2. Colb. 1. 2. et Paris. sic denique Mela ipse, qui Plinio, ut diximus, et Martiano præivit. Vulgati libri perperam hactenus, intra XX. millia.

82. CAP. XXII. Siphnus, &c.] Hie libri valgati Scyron Siphno præfigunt, et alieno prorsus obtrudunt loco: nam et abest en vox Scyres a Mas. omnibus R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. &c. nec vero in Cycladum albo censeri ea potent, tam prope a Delo: cum ne inter Sporadas quidem, nedum inter Cycladas, reponi posse, quidam merito censuerint: coutra Enbæam enim jacet, κατ' Εδβοιαν, ut ait Diczarchus, p. 181. in Descript. Græciæ. Nam quod Scylax, p. 21. inter Cycladas Zeópor recenset, error librariorum est, pro Zópor : cum idem rursum cap. seq. Zropor appellet, in Ægæo mari. Et Eustathius certe Cycladas recensens, in Dionys. vs. 526. p. 76. Idopo nominat: Indopo non habet. Strabo queque, lib. x. p. 485. ceterique Geographi.

÷.

.

`;s

j.

١٧,

١,

p.

0

18

Ľ

83. Ibid. Quam prime Platean] Ita restituimus admonitu codicum R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. et vet. Dalec. Parmensis quoque, vetustiorumque editionum: quarum neglecta fide Frobenius Pactiam, auctore nescio quo, inculcavit.

84. CAP. XXIII. Phacussa, Nicasia] Prins legebatur, Phacussa, Phacasia. In Mes. Hecasia. Nos ex Stephano et Suida utramque vocem sanavimus. Stephanus: Φακοῦσσαι νῆσοι. a lente nomen traxerunt. Et alibi: Νικασία, νησίδιον μικρὸν πλησίον Νάξου, quæ Suidas quoque habet, verbo Νικασία.

85. Ibid. Ab exertu soletitiali Deli] Sic multo sincerius codices manu exarati, quam libri editi a Delo. Cujusmodi superius illud est, cap. 19. 'Zacynthus Cephaleniæ a meridiana parte xxv. millia abest.'

86. Ibid. Scyros: Ins | Seyron hine sustulit Hermolaus, hand same satis considerate: cnm eam vocem boc loco Mss. omnes exhibeaut, R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiff. et Tolet. et vetustiores editiones, ac Plinius ipse paulo post factam jam a se hujus mentionem hand obscure significet, scribens, 'Et Scyrum supra dictam.' Quod quidem ab ipso præstitum hoc loco exemplaria nunc landata admonent : quibus nisi mos gerendus esset, post aliquot versus dilatum putarem, ubi Plinius a Gyaro Syrnon distare ait octoginta passuum millibus: 'Ab ea Syrnos,' inquit, 'LXXX. mill. pass.' Syrnum enim cam veterum scriptorum nemo unas agnoverit, Scyrum ibi percommode locari posse arbitrater.

87. Ibid. Hippuris] Addant libri valgati, Hippurissusa: sed geminato perperam, ut per se liquet, unius ejusdemque insulæ nomine: quamobrem posterius expunximus.

88. Ibid. Calydna, in qua oppidum Coos, Calymna, aqua Carpathum, &c.] Mss. R. I. 2. Colb. 1. 2. Paris. &c. totidem ferme literis ac syllabis. Libri vulgati a Frobenio: Calydna in gua oppida tria : Calymnæ duæ : Olymnos, a qua, &c. Satis confidenter id sane. Nam quis Olymnum insulam novit? cur vocula Coos expuncta? cur terna pro unico inculcata oppida? Nos vetustæ scripturæ vestigia summa fide secuti integram cam lectionem defendimus. Agnoscimus enim cum Eustathio in Dionys. vs. 530. p. 77. ex Lycophrone, Calydnas plures fuisse : quarum una peculiari nomine Calydna sit appellata: universæ simul Calymnæ, vel Calydnæ. Ex barum illæ numero sunt, quas Plinius in Asiæ insulis commemorat, v. 36. a quibus hæ differunt, in quibus describendis nunc sumus. Illarum singulis sua sunt peculiaria oppida: buic Calydam primarium Coos. ab insula cognomine, que Hippocratem tulit, diversum: sic coim illud Hesychii accipiendum pute, Kês, µla τών Καλυδνών, p. 578. Plinio xr. 13. quæ 'Calydna insula' dicitur, ex ea Strabo lib. x. p. 489. 'mel Calym-Bium commendat inprimis.

89. Ibid. Per DCC. mill. in longitudinem, et per CC. in latitudinem jacent.] Mutila harc sententia est, omissa latitudinis mentione, in libris plerisque vulgatis. Integram repræsentamus, tum ope codicum R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffl. Tolet. tum Parmensia editionia, tum denique Martiani scribentis, lib. v1. cap. de Thracia, p. 213. 'Per septnaginta, (lege septingenta, ex fide codicum Mss. omnium, atque ex re ipsa:) longitudinem: et per ducenta latitudinem ducunt.'

90. Ibid. Thermeus, Irrhesiam, &c.] Prius legebatur, Thermeusim, ceu nomen id insulm foret, quod Ortelius quidem arbitratus est, qui eo vocabulo Thesaurum suum locupletavit. At præter codicum Mss. fidem, in quibus Thermæus legitur, ipsa res ita scribi plane postulat.

91. Ibid. Attollitur monte Saoce] Ita libri omnes. Hermolaus tamen libentius Sae agnoscit, ex Nicandro. qui p. 85. in Theriac. Zdov meminit, quem Samothraces insulæ montem esse Scholiastes Græcus in eam locum prodidit, p. 24. At receptam lectionem defendit Hesychius, qui et ipsam insulam co nomine quondam appel-Jatam tradit, ex monte band dubie cognomine: Zawels, inquit, & Zapoθράκη οδτως έκαλείτο πρότερον. Didymus vero et montem ipsum nominat, in Iliad. N. 12. p. 387. Τῆς Σαμοθράκης. Το μέντοι εν αυτή δρος, Σαώκη καλώται. Item Geopon. auctor, 11.5. p. 88. Cum porto in Mas. omnibus, R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffl. Tolet. diserte legatur : Attollitur monte Saoge, decem mill. pass. altitudinis, vel importuosissima omnium, quo fato, quove consilio factum sit, ut in libris vulgatis decem mill, pass. portuosissima sunium, ceteris vocibus expanctis. legatur, non satis intelligo.

92. CAP. XXIV. Ab estio Ponti Apolloniam CLXXXVII. M.] Libri vulgati, CLXXXVIII. Et mox, Ad Penticapæum, CCXXII. ubi nos, cum Pintiano, CCXII. ex Mss. Reg. 1. 2. Paris. et Tolet. summa fide restituimus, ita exigente inprimis summa universa, quæ ex singularibus intervallorum mensuris colligitur : nempe XIII. XXXVII. D. pass. hoc est. ter et decies contena, et triginta sentem millia pass. cam quingentis : cui summa aut Martianus ipse, lib. vr. cap. de quarto sinu Europæ, p. 214. ant amanuenses, quinquagenarii notam incaute præfixere, et Europæ totius mensuram hanc esse ipse existimavit: non Ponti tantum, ab eo latere quo Europam alluit. 'Varro dicit,' inquit, ' Enrops totins longitudinem habere LXIII. XXXVII. M. D. pass.'

93. Ibid. Abnoba] Veram hujusee montis, unde Danubius oritur, appellationem, non Tacitus modo, quem laudavimus, sed et Festus Rufus Avienus confirmat, in descript. orbis, vs. 437. 'Abnoba mons Istro pater est: cadit Abnoba hiatu Flumen: in Eoos antem convertitur axes, Euxinoque salo provolvitur: ors per equor Quinque vomant amnem.'

Ptolemao, 11. 11. 7à Abroba špp.
Marciano Heracleotæ, pag. 82. corrupte admodum 'Abobas nominatur.

94. CAP. XXV. Geta, Daci Romanis dicti] Sunt qui Plinium hoc loco erroris insimulent, perinde ac si temere Getas cum Dacis confuderit. eandem Scytharum gentem utraque appellatione promiscue Romanis appeliatam, anctor est luculentus Dio, lib. Lt. pag. 460. Ol dè énéreum Aussi κόκληνται, είτε δη Γέται τινές, είτε καλ Θράκες, του Δακικού γένους, τοῦ την 'Ροδόπην ποτέ ένοικησαντος, έντες. Qui Duci postea vocati sunt, sive Geta ii fuerint, sive Thraces, orti ab iis Daeis, qui Rhodopen quondam incolnerunt, &c. Nec vero cum Dacos Plinius nunc appellat, et Sarmatas, et Aorsos, id agit, ut certas singulorum sedes assignet, quas, cum ille bæc scriberet, nondum ii forte habebant : sed quem fueriat earum gentium migrationes variæ, quæ diversis temporibus, palsis prioribus incolis, candem Danubii ripam tenuerint, id cursim raptimque perstringit.

95. Ibid. A Suevis, regneque Vanniane] Convellit egregie interpretatio nostra, Taciti auctoritate constabilita, eruditi Ciuverii conjectaram, in libro de Antiq. Germ. a Quadis, non a Suevis legendum esse pronuntiantia. Nec minor ejusdem halincinatio est, dum ultra Crapathios montes Bastarnas ablegat, quos inter Tibiscum et Marum Plinius diserte locat: mee dignus venia contemtus codicum omnium, quorum est in hoc loco mira consensio, cum a Quadis, non a Suevis, aversa, non adversa legitur.

96. Ibid. Quatuor millibus, et quadringentis] Ita restituimus ex fide codicum Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. &c. editionumque vetustiorum, Parmensis, &c. quas Frobenius corrupit, ut quantum minus quadringentis scriberet. Martianus lib. vi. pag. 214. millia quadringenta agnoscit.

97. Ibid. Tauri Scythæ, et Siraci tenent\ Pro Siraci Barbarus Sarmata Sinceram lectionem tum reposuit. ex codd. Mss. Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Tolet. &c. tum ex Straboue restituimus, qui lib. x. p. 492. et 506. Zwakur meminit, prope Mæotin, in Asia quidem, sed una tamen cum Aorsis supra quoque citatis a Plinio. Ad Tauros Scythas autem quod attinet, seu Tauroscythas unico vocabulo malis appellare, Achillei dromi incolas Dionysius Periegetes ait fuisse, et Tauros vocat, vs. 301. Alanis Dacisque conterminos: Enstathius, ad eum locum, Scythas: Taxpol & of ναίουσαν 'Αχαλλήσε δρόμον α~~ξαίν~~, κ. τ. λ. Taurisci littoris incolas Scythas, Festus Avienus, vs. 444. Tamen Mas. quidam satis probatæ fidei, pro Tauri. Sardi hie exhibent, qui alibi nusquam reperti.

98. Ibid. Sex oppida: Orgocyni, Characeni, Lagyrani, Tractari, Archilachila, &c.] In edit. Parm. et Mas. Caraceni, Assyrani. Nos ex Ptolem. III. 6. Characeni et Lagyrani rescripsimus: quoniam in Taurica oppida sunt apud enm ista, Xdoat et Anyópa. Pro Orgocyni, forto Argodeni rectius, ab "Apyvota ejuadem Taurica mediterraneo oppido. Pro Tractari, Mas. Stactari habent. In libris hactenus vulgatis, Caraseni, Assyrani.

99. Ibid. A Theodosia LXXXVII, M.] Ita Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris, Chiffl. et Tolet. ubi fæda depravatione vulgati libri habent tantummodo XXXV. M. At Strab. lib. vii. pag. 309. stadia numerat circiter DXXX. hoc est, fere LXVII, M. P.

100. Ibid. Non, ut imperiti dixere] Ut ca esse vera existimem, que in hunc locum sunt a me prolata, in prioribus Notis, alienum tamen a Plinii ingenio ac modestia videtur, ut imperitum appellet Pomponium Melam, virum omnis elegantiæ atque eruditionis, vei hac maxime in parte, plenissimum: per quem ipse se profecisse in Indice sepins confitetur: a quo vix toto de Geographicis rebus opere latum unguem discedit : quem denique hoc ipso in loco ad verbum pæne transcribit. Venit igitur aliquando in mentem, levi trajectione voculæ molliri sen refingi eam commode sententiam posse, Ut non imperiti dixere. Moxque verborum sequentium, semel in anno solstitio oriuntur iis Soles, brumaque semel occidunt, hic erit intellectus: semel in anno oriri ils Soles, atque id illis esse solstitium, Sole ab corum oculis nunquam abscedente: semel occidere, eamque brumam esse iis, Sole abdito. Nec conjecture tamen ipse mess plus quam par est faveo; nisi viri eruditi faveant.

101. CAP. XXVII. Maria omnia interiora | Solinus recte interpretatur mediterranea maria: nam internum mare Latini, Pliniusque ipse 111. 1. την έντος θάλασσαν Græci, mediterraneum vocavere: nt frustra sint, qui inferiors hic nobis inculcant, reclamentibus omnibus libris. Macrobius in hocipso argumento accurate versatus, quanquam a Plinio diversus abit quadam ex parte, ' nostra maria' reddidit. Saturn. vii. 12. pag. 622. 'Quod si in Pontum,' inquit, 'vel paleas, vel ligna, seu quæcomque alia natantia projeceris, foras extra Pontum feruntur in Propontidem, atque ita in mare quod alluit Asize oram : cum constet in Pontum effluere maris aquam, non effluere de Ponto. Meatus enim, qui solus de oceano receptas aquas in maria nostra transmittit, in freto est Gaditano, quod Hispaniam Africamque interjacet. Et sine dubio inundatio ipsa per Hispaniense et Gallicanum littora in Tyrrhenum prodit: inde Adriaticum mare facit, ex quo in Ægæum pergit, atque ita ingreditur in Pontum.'

102. Ibid. Ante Soythiam, qua appellatur Rauronia, unam abesse dici cursu] Ita Mss. omnes, Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. et fere Parm. edit. In libris ceteris hactenus editis: qua appellatur Bannomanna abesse a Scythia dici cursu. Miror viris doctis, Pelicerioque inprimis, iu Notis Mss. facile persuasum ibi insulm nomen latere, non continentis Scythiæ, qua ex adverso est: neque animadversum illud a Scythia, glossema esse, quo carent Mss.

103. Ibid. Fanesiorum Ita Mss. quoque ipsi, et sic in Solino etiam legitur : sed rectius utrobique, cum Pintiano, Panotiorum legas. Sicuti enim superiores Oonte, ab ovis quibus aluntur, sunt appellati: Hippopodes mox, ab equinis pedibus: ita hos, anoniam auribus toti fere constare viderentur, Græca voce Пачиτίους dictos, a πâr et eτα, credere libet. Isidoro præsertim astipulante, qui non alinnde hausisse quam ex Plinio videtur, Etymol, x1.3. ' Panotii,' inquit, 'apud Scythiam esse feruptur, tam diffusa anrium magnitudine, ut eis omne corpus contegant : πῶν enim Græco sermone omne : ἀτία, aures dicuntur : ' 'Erarocolrovs appellavit Strabo lib. xv. p. 711. 'Ωτοκλίrous non semel appellat Tzetzes, Chiliad. VII. vs. 633. et seqq. Μεγάλα δ οί ἀτολίκου τὰ ἄτα κεκτημένοι, 'Ομοίως σκέπεσιν αύτους τρόπφ των σκιαδείων. In priore versu ώτοκλίνοι legimus, Quominus tamen in Pliniano contextu quicquam immutem, facit Ptolem. 11. 11. qui Scandize in Germanico oceano gentem quandam Dipalovs appellat, forte pro davisous.

104. CAP. EXVIII. Rhatia prope]
Avulsa male hac fuisse hactenus a

præcedentibus, ante nos intéllexit Rhenanus: evidens inscitiæ eorum argumentum, qui Plinii libros in capita distinxere; cum sine illis cosstare antecedentia minime possint. Ridenda quoque hic, ut multis aliis in locis, Gallici interpretis hallucinatio qui verba bæc paulo post sequentia, 'circa excessum ejus,' non ad Agrippæ obitum, sed ad exitum Germaniæ nescio quem retulit.

105. Ibid. Istavones, quorum pars Sicambri. Mediterranei, Hermiones: quorum Suevi, &c.] In libris bactenus editis : Istavones, quorum pars Cimbri mediterranci. Hermiones, quorum, &c. Erunt igitar etiam Hermiones Rheno proximi? Erunt mediterranei Cimbri, quorum nullum usquam vestigium est? nec de Sicambris, gente tum notissima, ut ait Strabo lib. VII. pag. 294. mentio erit ulla? Quanto commodius cadunt omnia emendatione nostra, cum apposite Hermiones mediterranei, hoc est, in media Germania positi, et Ingævonibus, qui oceano, et Istævonibus, qui Rheno sunt proximi, opponentur? Sic enim Tacitus de Moribus German. pag. 123. 'Proximi oceano Ingævones: medii Hermiones : ceteri Istevones vocantur.'- Sic igitur manifeste hic locus interpungendus est. At non propterea inserendi huc sunt Sicambri, invitis ac repugnantibus libris omnibus. tum editis, tum mana exaratis; cam sententia hujus loci sit, tam inter Istævones, quam inter Ingævones, habitasse Cimbros, qui tractus utrinaque partem occuparint. Nihil planius.' Ed. sec. - Sicambrorum porro non semper sedes ultra Rhenum positæ: in Gallias a Tiberio pars trajecta, ut ait Tacitus Annal. XII. pag. 183. in Menapiis sedes habnerunt. ubi Geldria nunc est, et Nimega, Venloaque pagi. Alii tamen ex iis in Germania trans Rhenum permansere, at eradite P. Browerus S. J. ostendit in Annal. Trevir.

106. CAP. XXIX. Batarorum insula, et Cannenufatum] Voculam et, quam Dalecampius expunxerat, tum ex Mss. librorum, tum ex priorum editionum fide restituimus: ne Batavorum iusulam, et Cannenufatum, geminam esse ac diversam, quisquam existimaret. Vide Cluver. German. Antiq. 11, 33.

107. CAP. XXX. Gessoriaco . . . . . trajectu quinquaginta millium] In Parm. edit. quinquaginta millium ilium. Hermolaus millia minimum rescripsit. Nos hanc postremam vocem, ceu spuriam, expungimus: abest enim a Mss. omnibus, Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffl. &c. atque ex præcedenti vocula millium ea prodiit. Straboni porro lib. Iv. pag. 199. ab Icio Morinorum, unde solvit in Britanniam Cæsar, trajectus est cccxx. stad. hoc est XL. M. pass. non L.

108. Ibid. A Silurum gente, XXX. M. pass.] Solinus, cap. 22. pag. 42. Silurum gentem sitam in Britannias ora contra Hiberniam, dum hunc Plinii locum transcripsit, insulam male credidit. Nec freti, quod interjacet, spattum sunma fide retulit, cam latitudinem ejus scripsit in CXX. M. passuum diffundi, pro XXX. sic enim Mss. omnes habent R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffl. Libri editi, perperam XX.

109. CAP. XXXI. Universam oram XVIII. M. P. Agrippa, Galliarum inter Rhenum, &c.] Libri bactenus editi hoc tantum, Agrippa universarum Galliarum inter, &c. Verum ex Mss. R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris, et Tolet, lectione, quam secuti sumus, tres omnino apposite reddi mensuræ videntur, ex commentariis Agrippæ decerptæ : adnavigationis primum Gallice ore totius, per Oceanum a Scalde fluvio usque ad Pyrenæum, quæ colligat XVIII. boc est, decies octies centena M. pass. Mediterraneze deinde longitudinis : et latitudinis denique carundem Galliarum. Sic paulo post,

ubi Gebennam et Juram libri impressi habent, Juras multitudinis numero Mss. iidem repræsentant: quemadmodum 111. 5. 'montibus Gebenna et Juribus' dixit.

110. Ibid. Bellovaci In Edit. Parm. Bellovaci, Bassi. Frobenius, Bellovaci, Hassi. Mss. Reg. 1. Bollovasi tautum. Reg. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffl. Bellovasi. Ex quibus Bellovasi solum scripsimus, expuncta voce Bassi, vel Hassi, quos in boc terrarum tracta nullus agnoscit.

111. Ibid. Ulmanetes Ita Mas. omnes, et libri editi ante Hermolaum, qui Ulbanectes ex Antonino rescripsit. Zovudrekto: Ptolemæo dicuntur, in codice Ms. Collegii nostri Parisiensis, atque eorum oppidum Ratomagus, in Belgica, ultra Sequanam, ad ortum. Eosdem esse sane arbitror, qui Antonino Ulbanectes. Sylvanectesque postea sunt appellati: quo plane modo qui Suessiones dicuntur, iidem sibilo denito Obérroves, et Senones Evroyes in cod. Ms. Collegii Paris. a Ptolemæo vocantur. In libris quibusdam editis, ante Ulmanetes adduntur Veruni liberi. quos nec Mss. codicum, nec scriptorum veterum ullus agnoscit. Virodunos novi, quorum ager le Verdunois, oppidum Verdun. Verunos non

112. CAP. XXXII. Viducasses, Bodiocasses] Ita quidem Mss. omnes: sed vox ea prior inepta quædam posterioris repetitio nobis videtur: quam qui confidenter expunxerit, etsi de Viducassibus aute statuerim, quod timide feci, non ei dicam impingam. In libris post Hermolaum editis, pro Bodiocasses, Vadicasses legitur, Ptolemæi Bidouwiou, qui cum Viducassibus Plinii habere nominis affinitatem videantur, in inferiorem Britanniam prope Osismios, fanumque S. Brioci ablegandi aunt.

118. CAP. XXXIII. Tarusates, Basabocates] Prius Laturates corrupto legebatur. Tarusatium meminit Casar, Bell. Gall. lib. 111. pag. 88. ' Vocates,' inquit, 'Tarusates, Elusates.' Pagum hi tenuere, cui nomen hodieque priscum, le Tursan, ut recte vidit Mariana, Hist. Hisp. 111. 18. p. 118. Ejus pagi caput Aturensium civitas, Aire en Gascogne. Qui mox pro Basabocates, putent Basata, Boates, legi oportere, Boatiumque civitatem olim Boium fuisse ex libello Provinciarum Rom. afferunt, teste utnutur dubiæ admodum fidei, sua somnia sæpe pro vero obtrudente, cujus mendacium hac in parte detegit Valesius, in Notit. Gali. p. \$29.

114. CAP. XXXIV. Ipsa Pyrenæi juga ab exortu equinoctiali fusa in occasum brumalem | Ipsa, inquit, Pyrenæi juga Hispaniam sic irrumpunt, ut ab exortu mquinoctiali quasi copto cursu, per totam provinciam longa serie immissa, perveniant demum in occasum brumalem, et ad ea Bæticæ provinciæ littora, quæ occidenti sunt adversa: atque ita Hispaniæ partem quæ a Ruscinone Gades cuntibus dextra est ac septemtrionalis, faciunt breviorem, et angustiorem, quam me-Hanc esse scriptoris ridiana est. sententiam prodit apertissime tum ipsa orațio, tum vero maxime Mela Pomponius, quem hoc loco, ut solet, exscribit. Sic enim ille II. 6. p. 40. 'Pyrenæns primo hinc (ab Eliberi et Ruscinone) in Britannicum procurrit oceannm: tum in terras fronte conversus, Hispaniam irrumpit, et minore ejus parte (nempe quæ septemtrionem respicit) ad dextram exclusa, trahit perpetua latera continuus, donec per omnem provinciam longo limite immissas, in ea littora, quæ occidenti sunt adversa, perveniat.' Hactenus Mela: enjus ex oratione intelligitur, non de tota illa montis Pyrenæi latitudine ac serie nunc agi. quæ ab oceano Cantabrisque ad Iberienm mare pertinet, qua in Gallias ab Hispania iter est : sed de corundem montium per mediam Hispaniam ductu ac veluti cursu in oceanum usque Gaditanum. Hoc vero cum minime perviderint viri alias eruditi, Pintianus, et Sepulveda, mirum quantas inter se lites de vere hujus loci intellectu moverint : quem aliter assegui se non posse ambo confessi sunt, quam Plinii verbis immutatis, atque in contrariam plane sententiam detortis; dum ille in Plinianis Observationibus, ab exertu brumali in occasum aquinoctialem: iste Epist. 111. 46. p. 184. 'ab exortu æqninoctiali in occasum æstivum,' censet legi oportere: reclamantibus libris omnibus, tum editis, tum manu exaratis: atque adeo ipso reclamante Plinio, cnjus mentem Mela, quem transcribit, planam facit.

115. Ibid. Brevieres latere septemtrionali, quam meridiane] Abest ea vox septemtrionali a Reg. codd. Sed incuria amanuensium, ut arbitror, prætermissa: nam et orationis series id postulat signari, quod meridiano adversum sit: et ipse Mela, a quo rursum hæc Plinius mutuatur, loco proxime citato, geminum illud latus agnoscit: 'Tarraconensis,' inquit, 'altero capite Gallias, altero Bæticam, Lusitauiamque contingens, mari latera objicit nostro, qua meridiem; qua septemtrionem, oceano.'

116. Ibid. Flaviobriga colonia. Civitatum IX. regio Cantabrorum] Præpostera interpunctio prius omnia miscebat: Flaviobriga, colonia IX. civitatum, Regio Cantabrorum. Quiscoloniam novem civitatum unquam inaudivit? Ipsam regionem Cantabrorum civitatibus novem constare ait. Sic III. 8. 'In Autrigonam decem civitatibus: Carietes et Vennenses quinque civitatibus, &c. In Vaccarorum xvIII. civitatibus,' &c. Et libri hujus cap. 7. similiter: 'Regio Messenia duodeviginti montium.'

117. Ibid. Orgenomesci e Cantabris] In Mss. Reg. 1. Orgenonesci e Cantabris. Colb. 1. Orgenomisci. Colb. 2. Origenomisci. Plinii editores inde nobis Origenos commenti sunt, Origeni mistis Cantabris, quos nec libri, nec auctores ulli agnoscunt. Fuit aliquando cum scribendum putarem : Curgionii mistis Cantabris; quoniam Curgionios a Cantabris fatigates crebris incursionibus scribit Florus IV. 12. p. 198. Sed indubitata deinde visa emendatio est, Orgenomesei e Cantabris, quam totidem pæne apicibus libri omnes conditivi exhibent. firmatque egregie Ptolemæus, 11. 6. ubi in oppidis Cantabrorum mediterraneis prope Astures, 'Apyerquesκον appellat, band dubie pro 'Οργενό-REGROF.

118. Ibid. Et deinde . . . . a flumine Navilubione] Ita quidem Barbarus reposuit, ex Ptolem. 11. 6. apnd quem Naculhactaros amnis mentio. idem et Naβίου quoque ποταμού meminit juxta Navilubionem: unde forte defendenda vetus lectio codicum R. 1. 2. Colb. 1. 2. et Parm. edit. A flumine Navia, Albionee; unde unde tandem Albiones ii appellationem sortiantur. Ceterorum quoque populorum obscura nomina, situs incertus. Id nuum liquet, a flumine mox appellato, ad promontorium Celticum, Cap de Fineterre, oram omnem tennisse. In Mss. mox appellatis, legi: Æguiarri cognomine Narini, Iadoni, Arroni, Arrotrebæ.

119. CAP. XXXV. Oppidum et flumen Æminium] Prius Minium legebatur. At est Aluiror oppidum Lusitania Ptolemzo II. 5. item Antonimo. Et in Conc. Tolet. III. spud Losysam, p. 228. Possidonius Eminiensis Ecclesia Episcopus subscribit. In Mas. Reg. et Colb. et in edit. Parm. Emmenium.

120. Ibid. Promonterium, quod elii Artabrum] Pelicerius in notis Mss. eum Pintiano, Casanbono, Resendio, Salmasioque in Solin. p. 276. insigni nunc errore Plinium, et illum secu-

tos Solinum Martianumque, Magnum promontorium, sive Olisipponense, idem cum Artabro existimasse aiunt : quanquam si error est, non in Plinium ipsum, sed in eos conjici potius oportuit, quos ejus sententiæ appellat auctores. Est tamen simile veri, etsi id nullus veterum prodat. esse Artabram promontorium, sumto ab incolis Artabris, aut dato his nomine, illud quod Celticum cap. sup. Plinius Pomponiusque, Nerium Strabo ac Ptolemæus vocarunt. rum isto disterminari cœlum, terras. maria, non Olisipponensi, atque adeo defendi a culpa Plinium minime posse, ut Pelicerius allique contendunt, tam falsum est quam quod falsissimum. Quid Hispaniæ latus esset, quid frons, nesciisse ii videntur. Nos suo loco aperuimus, interpretationemque nostram hæc Plinii Pomponiique loca egregie constabiliunt. Ille enim de hoc ipro promontorio Olisipponensi II. 112. 'Promontorium Artabram,' inquit, 'quo longissime from procurrit Hispanim.' Et hoc ipso libri hujus cap. ' Promontorium Sacrum e media prope Hispaniæ fronte prosilit.' Quibus verbis prodit apertissime tribus omnino frontem cam effici promontoriis. A Junonio, quod est circa Gaditanum fretum, incipere : in Saero, quod S. Vincentii vocant, esse mediam, ubi caput Europæ statuitur a Dionys. Perieg. vs. 562. ad Artabrum denique longissime procurrere, in quo desinat. Inde versus Gallæciam facto circuitu, latus incipere septemtrionale Hispanize Lusitanizque. Namque, ut Pomponius tradit, 11. 6. 'Lusitania oceano tantummodo objecta est: sed latere ad septemtrionem, fronte ad occasum.'

121. Ibid. Oceanusque Gallicus] In Chiffl. cod. Calaicus, seu potius Callaicus, a gente Callaicu, hoc est, Gallecis. At vulgatam scripturam defendunt codices Reg. et Colb. Martianus quoque, lib. vi. c. de Hispa-

nia, p. 292. Quin ipse Plinius IX. 3. eccanum bunc Gallicum vocat, ut suo loco monebimus.

122. Ibid. Concordienses, Elbocori, Interannienses] In Mss. Reg. Colb. &c. et in edit. Parm. Concordienses, et Boccori. Ipso elementorum ordine admonitus Hermolaus reposuit, Concordienses qui et Boccori; ratus hoo loco Boccoros per se non posse nominari. Ego vero sinceram loci hujus arbitror lectiouem, quam attuli. Nam apud Ptolemænm in oppidis Lusitaniæ mediterraneis, 11. 5. Έλκοβορls recensetur, literis permutatis haud dubie, pro Ἑλβοκορls.

123. Ibid. Interunnienses] In Mas. Reg. Colb. Chiffl. Paris. &c. Interunsenses. Editi libri, Interunenses. Nostram emendationem defendit Gruteri vetus inscriptio, p. 162. Internantenses. Et multo etiam magis Phlegon Trallianus de Longævis, cap. 1. p. 113. scribens, 'Irreparanta núas Avourtarías.

124. CAP. XXXVI. Ipsius spatium XV. M. pass.] Ita quidem libri ommes: at longitudine insulæ Gadium, et latitudine jam signata, reliquus tantum videtur esse ambitus: qui, si longitudo est XII. M. pass. fieri non potest, quin fere XXX. passuum millia colligat.

125. Ibid. Abost a continents....
minus pedes DCC.] Sincera hæc ommium codicum lectio est, R. 1. 2.
Colb. 1. 2. Paris. Chiffl. et Parm.
edit. Frobenius prior, quem secuti
deinde sunt ceteri, passus DCC. reposuit. Verum a continente angueto spatio, et veluti flumine abscissam
Gadium insulam auctor est Mela:
Polybius, et Solians cap. 23. p. 44.
cum Plimio, pedibus septingentis:
Strabo lib. III. p. 167. stadio definit,
hoc est, CXXV. passibus, pedibus
vero DCCXX.

126. Ibid. Cotinussam apud eos vosatam] Vereor nt illud apud eos Plinianum sit. Certe in libris manu exaratis, R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffl, et Parm. edit, legitur, Potinussam a puteis. Et de puteis quidem in Gadium insula frequentibus prolixam concertationem Strabo instituit, ex Polyb. lib. 111. p. 173. Quamobrem a vetere scriptura discedere Hermohaum fortasse non oportuit; quauquam ei scriptores nec panci favent, nec ignobiles: nam Festus Avienus, in Descript. Orbis, vs. 611. 'Gadir prima fretum solida su pereminet arce. Hec Cotinussa prius fuerat sub nomine prisco, Tartessumque dehine Tyrii dixere coloni: Barbara quin etiam Gades hanc lingua frequentat: Pænns quippe locum Gadir vocat undique septum Aggere præducto.' Dionysium Festus expressit, qui vs. 456. Κληζομένην Κοτινούσαν εφημίξαντο Γά. δειρα. Adde Tzetzen, Chiliad. VIII. Hist. 216. vs. 687. 'H vŵr vijoos i rd. δειρα την κλησιν καλουμένη, Το πρώην ωνομάζετο την κλήσω Κοτινούσα.

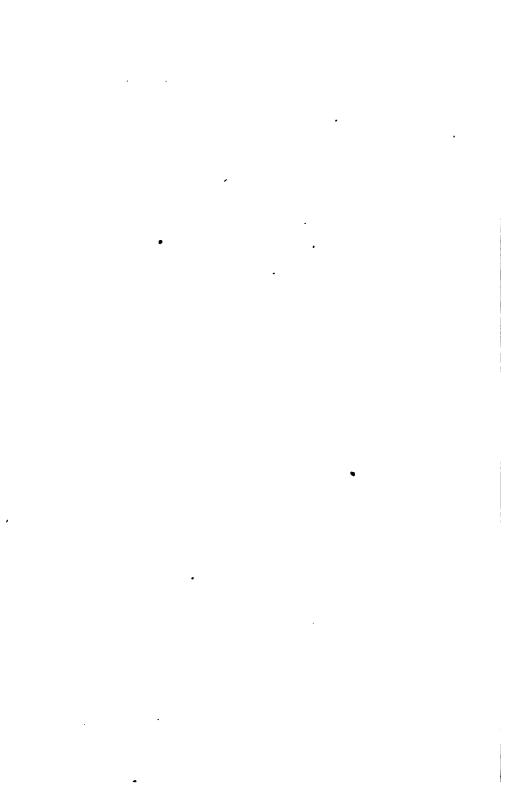
127. Ibid. In hac Gergenes habitane a quibusdam existimantur, quorum armenta Hercules abduxerit] Sic libri omnes incredibili consensu, tum manu exarati, tum editi etiam ante Frobenium, qui numero singulari legit: existimatur, cujus armenta, &c. Satis audacter id quidem, libris refragantibus. Nec tamen sum nescius a Gracie dici promiscue l'apude l'apudence, et l'apudens l'apudeno. Unde Stephanus de hac insula: 'Epôdeus râses l'apudeno. Et Tzetzes, Chilisd. 17.75. \$51. 'O l'apudens Basilad. 18.75.

128. CAP. XXXVII. A Tanci usque Gades LXXXII. XIV. M.] Ita libri omnes. At si octuagies quinquies centena et sexaginta octo millia pass. auctore Artemidoro patet longitudo ipsa totius terræ, ab ortu ad occasum, hoc est, ab India ad Herculis columnas Gadibus sacratas, ut It. 12. Plinius prodidit, quo pacto Europæ unius longitudini octuagies et bis centena et quatuordecim milia

idem assignare potnerit Artemidorus, non sane video: nisi si hæc adnavigationis per sinus omnes, intimosque sinuum recessus a Tanai Gades usque institutæ mensura est.

129. Ibid. Est autem ipsius Italia, ut dizimus, $\overline{XI}$. XX.] Italibri omnes manu exarati, R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. &c. Vulgati, $\overline{XII}$. XX. Pelicerius in Notis Mas. et Pintianus, $\overline{X}$. XX. quoniam Plinius ipse eo loco quem nunc spectat, III. 6. Patet Italia, inquit, 'longitudine ab Alpino fine Prætoriæ Angustæ, per Urbem

Capuamque cursu meante, Rhegium oppidum, in humero ejus situm, a quo veluti cervicis incipit flexus, decies centena et viginti millia passuum.' Verum cum idem his verbis statim ista subjungat: 'multoque amplior mensura fieret, Lacinium usque, ni talis obliquitas in latus digredi videretur,' hanc ipsam mensuram ampliorem superiori adjici modo perspicum est, quam centum millium passuum esse, tum ex cap. 10. tum ex 15. ejusdem libri colligimus.

C. PLINII SECUNDI

NATURALIS HISTORIÆ

LIBER V.

Africa Asiaque pars.

- 1. Africam Græci Libyam appellavere, qua mare ante eam Libycum incipiens Ægyptio i finitur. Nec alia pars terrarum pauciores recipit sinus, longe ab occidente b littorum obliquo spatio. Populorum ejus, oppidorum nomina, vel maxime sunt ineffabilia præterquam ipsorum linguis, et alias castella ferme inhabitant.
  - (1.) Princip d terrarum Mauritaniæ appellantur usque

CAP. I. 1 Margo edd. Dalec. et Gronov. et mare ante eam Libycum: Æ-gypto; Chiffl. et mare ante eam Libycum: Ægyptio.—2 Hac, longe ab occi-

NOTÆ

- * Græci Libyem] Ab Afro Libye Herculin fillo, inquit Martianus, lib. vr. cap. de Africa, pag. 215. vel a Libya fæmina Epaphi filla, ut alt Dionysiua in Eustath.
- b Longe ab occidente] Longo admodum spatio ab occasu fretoque Gaditano Ægyptum usque incurvantibus sese molliter littoribus.
- c Castella ferme] Non cincta mœ-nibus oppida.
  - d Principio] Vel, Principia terra-Delph. et Var. Clas. Plinius.

rum. Nam Pomponium sequitur, cujus hæc verba, r. 4. 'Nunc exactius oras situsque dicturo, inde est commodissimum incipere, unde terras oceanus ingreditur: et ab iis potissimum quæ influenti dextræ sunt.' Et cap. 5. 'Hinc in nostrum mare pergentibus læva Hispania, Mauritania dextra est.' Idcirco Melæ Plinioque principia terrarum Hispaniæ Mauritaniæque appellantur. ad C. Cæsarem Germanici filium regna, sævitia ejus in duas divisæ provincias. Promontorium oceani extimum Ampelusia nominatur a Græcis: Oppida fuere, Lissa et Cotta hultra columnas Herculis: nunc est Tingi, quondam ab Antæo conditum; postea a Claudio Cæsare, cum coloniam faceret, appellatum Traducta Julia. Abest a Belone,

dente, Dalecampio supervacua videntur.—3 Ita codd. Harduini et Chiffl. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Liza, Cotes Vet. Dalec.

NOTE

- · Ad C. Cæsarem] Caligulam. At Dio lib. Lx. pag. 671. Claudium Cæsarem hujus divisionis auctorem facit: 'Ο Κλαύδιος διχή τους Μαύρους τους ύπηκόους ένειμεν, ές τε τὰ περί Τίγγιν, καί ες τα περί Καισάρειαν άφ' δυπερ καί δνομάζονται, Claudius Mauros dupliciter divisit: in eos qui ad Tingin, et qui ad Casaream: unde et nomen habent. A Caio forte constituta, ac deliberata: perfecta postmodum a Claudio est. Ptolemæum enim Jubæ filium Mauritaniæ Regem consobrinum suum Caius interemit, quare sævitiam ejus Plinius nunc incusat. Vide Dionem lib. LIX. pag. 659.
- 'In duas] Tingitanam et Cæsariensem. Tingitana pertinet a freto Gaditano, ad fines usque Marocani regni. De Cæsariensi inferius.—'In nummis semper mavretania est.' Ed. sec.
- s Oceani extimum] Ultimum, in ipso freti aditu positum, qua. in mediterraneum sinum oceanus influit. Cabo Despartel vulgo dicimus, inquit Mariana l. 1. Hist. Hisp. 1. 22. p. 41.
  Ptolemæo IV. 1. est Κάττης ἄκρον. Mela I. 5. a quo hæc Plinius mutuatus est: 'Africæ,' inquit, 'caput atque exordium est promontorium, quod Græci Ampelusiam, Afri aliter, sed idem significante vocabulo appellaut:' nempe Κάτην. Bochartus

- Parte II. Geogr. I. 37. p. 715. Pornos scripsisse existimat τωτρ Coteph, id est, τοῦ τρυγώντος, vindemiantis. "Αμπελος Græcis vitem sonat. Vitium feracem hanc oram utroque littore fuisse significat nummus Coloniæ Juliæ Traductæ, de quo dicetur in Notis et Emend. num. 1.
- h Lissa et Cotta] Fuere, inquit, olim hæc oppida: nunc bellis attrita, nomen tantum et locum servant. Idem Plinius xxxII. 6. 'In oceano,' inquit, 'ad locum Mauritaniæ, qui Cotta vocatur, non procul Lixo flumine.'
- ¹ Nunc est Tingi] Ptolemeo 1v. 1. Τίγγις ἡ καὶ Καισάρεια. Hodie Tanger: paret Anglorum Regi
- J Ab Anteo] Ita Solinus cap. 24. p. 45. Non ab Anteo modo id conditum, sed et conditum ibi Anteum auctor eat Plutarchus in Vita Sertorii, p. 572. a quo refossum tumulum scribit, corpus repertum LX. cabitorum: quam fabulam a Gabinio primum disseminatam in vulgus, Romanarum rerum scriptore, admonet Strabo lib. XVII. p. 820.
- k Cum coloniam faceret] Tingitanis olim ab Augusto civitatis tantum jure donatis, ut auctor est Dio lib. XLVIII. p. 384.
- ¹ Traducta Julia] Vide Notas et Emend. num. 1.

oppido Bæticæ, proximo trajectu * xxx. m. pass. M. pass. M. pass. M. pass. in ora oceani, m. colonia Augusti Julia Constantia Zilis, so regum ditioni exemta, et jura p. Bæticam petere jussa: et ab ea xxxII. m. passuum colonia a Claudio Cæsare facta Lixos, vel fabulosissime antiquis narrata. Ibi regia Antæi, certamenque cum Hercule: et Hesperidum horti. Affunditur æstuarium e mari flexuoso meatu, in quo draconis custodiæ instar fuisse nunc interpretan-

Lissa, Cotes edd. vett. et Gronov.—4 Vox trajects non legitur in Chiffl.—5 Zubil Vet. Dalec. Zulis codex alter ap. Dalec. Julia Constantia, Zilis distinctim Gronov. et edd. vett. Mox, et jura in Bæticam . . . . ab antiquis edd. vett. ante Harduin. Utramque præpositiouem non agnoscunt codd. Harduini et Chiffl.—6 Ita codd. Harduini, cum edd. Harduin. 1.2.3 Miller. Bipont. et Franz. Affunditur etiam æstuarium-cod. Dalec. Affunditur autem huic æstua-

NOTÆ

- ** XXX. M. pass.] Solinus cap. 24. p. 45. et Martianus lib. vi. cap. 'Alia divisio Europæ,' p. 215. xxxiii. m. pass. Spatium Strabo non definit, lib. iii. p. 140. sed a Relone Tingin proximum esse trajectum ait.
- n In ora oceani] Qua se a freti angustiis flectit in occasum oceanus, et vergit in meridiem.
- o Julia Constantia Zilis] Sunt enim hace conjunctim legenda, non divisim, ut prius, Julia Constantia, Zilis: ne duo diversa existimentur oppida. Ut Tingis Traducta Julia, ita Julia Constantia Zilis est cognominata. Zilis est Straboni, lib. xvii. pag. 827. Antonino, Zilis. Vetus inscriptio in Thesauro Goltzii, Col. Constantia Zili avgysta. Vetustum retinet nomen, præfixo Arabum articulo, Arsilla, in regno Fez.
- P Et jura] Bæticæ jurisdictioni ascripta et contributa Zilis est, ditioni Mauritaniæ regum exemta.
- q Lixes] Hodie Larache, teste J. B. Gramaye, Afric. Illustr. 1v. 1. p. 96. Λίξα Ptolemmo 1v. 1. Λίγξ Straboni, loc. cit.

- r Ibi regia Antæi] Hæc Martianus iisdem fere verbis, lib. vi. cap. de Africa, p. 215. et Solinus, cap. 24. p. 45. Lixon Coloniam appellat etiam Antonini Itinerarium. Describitur ea regia a Lucano Iv. 590. Inde petit tumulos, exesasque undique rupes, Antæi quæ regna vocat non vana vetustas. Hæc illi spelunca domus: latuisse sub alta Rupe ferunt, epulas raptos habnisse leones, &c.
- * Certamenque] De quo poëtice multa Lucanus, loc. citat. et fabulosissime Apollodorus de Diis, lib. 11. p. 129. seu quisquis alius ejus libri auctor existit.
- t Hesperidum horti] De his dicemus cap. 5. Horum situm indicat expressius ipse XIX. 21.
  - * Affunditur] Martianus loc. cit.
- v In quo draconis] In flexuoso æstuarii hujus meatu, inquit, species quædam cernitur, et similitudo draconis: hinc locus fabulæ datus, auriferi Hesperidum nemoris aurea mala a dracone pervigili custodiri. Solini paraphrasis, loc. cit. 'Flexuoso meatu æstuarium e mari fertur, adeo

tur. Amplectitur intra se insulam, quam solam e vicino tractu aliquanto excelsiore, non tamen æstus maris inundat. Extat in ea et ara Herculis, nec præter oleastros aliud ex narrato illo aurifero nemore. Minus profecto mirentur portentosa Græciæ mendacia, de iis et amne Lixo prodita, qui cogitent nostros nuper paulo minus monstrifica quædam de iisdem tradidisse: Prævalidam hanc urbem majoremque Carthagine magna; præterea ex adverso ejus sitam, et prope immenso tractu ab Tingi: quæque alia Cornelius Nepos avidissime recedidit. Ab Lixo xl. m. in mediterraneo altera Augusti colonia est Babba, Julia Campestris appellata: et tertia Banasa, Lxxv. m. Valentia cognominata. Ab ea xxxv. m. pass. Volubile oppi-

rium Gronov. et edd. vett. Mox, in quo dracones Chiffi.—7 Vet. Dalec. et cod. alter ejusdem, inundant.—8 Vet. Dalec. audacissime.—9 Sububa Vet.

NOTE

sinuosis lateribus tortuosum, ut visentibus procul lapsus angueos fracta vertigine mentiatur: idque quod hortos appellavere, circumdat: unde pomorum custodem interpretantes, atruxerunt iter ad mendacium fabulandi.'

- * Non temen astus] Solinus loc. cit.
  ⁶ Planities manet sicca, quamvis prona superveniant æquora, &c. Fabulis id Strabo accesset, lib. xvII. pag. 826.
- * Extat in ea] Solinus: 'Sed hee insula simubus alvei recurrentis, et in quibusdam mequoris spiris sita, prmeter arbores oleastri similes, et aram sacram Herculi, aliud nihil prefert, quo propaget vetustatis memoriam.' De ara Herculis, Strabo loc. cit.
- J Ames Lixe] Hodie Luccus, cujus in ostio situm Lixos oppidum. Ποταμόν μέγα Δίξος, καὶ πόλις Φοινίκων Λίξος, Scylaci, p. 50.
  - * Nestros nuper] Gabinium, credo,

- sugillat, Romanarum rerem scriptorem, quem annalibus suis, quos de Mauritania condidit, fabulosa intexuisse auctor est Strab. lib. xvII. pag. 829.
- a Babba] Bάβα Ptolemmo IV. 1. Stephano, Βαβαλ, πόλιε Λιβόης, ex Martiano in Periplo: cives Βαβαΐοι. In nummo Vespasiani, quem vidi, C. I. C. B. hoc est, 'Colonia Julia Campestris Babba.'
- b Banasa] Tertia Augusti colonia, ab Lixo Lxxv. mill. pass. distans, ad amnem Subur. Bárasva Ptolemaro, loc. cit. Panasam corrupte vocat Antoninus, sive, ut volunt, Æthicus in Itiner.
- ^α Volubile] Volubilim Coloniam appellat Anton. in Itiner. Oboλοβολίς est Ptolemmo IV. I. Nune regni cognominis caput Fez esse Geographorum vulgus existimat: cum tamen disertis verbis Plinius asseveret ab utroque mari, Atlantice et Interno, non amplius xxxv. passuum millibus

dum, tantundem a mari utroque distans. At in ora a Lixo quinquaginta m. amnis Subur, s e præter Banasam coloniam defluens, magnificus et navigabilis. Ab eo totidem m. pass. oppidum Sala, e jusdem nominis fluvio impositum, jam solitudinibus vicinum, elephantorumque gregibus infestum, multo tamen magis Autololum gente, per quam iter est ad montem Africæ vel fabulosissimum Atlantem.

E mediis hunc arenis in cœlum attolli prodiderunt, asperum, squalentem, qua vergat ad littora oceani, cui cognomen imposuit: eundem opacum, nem orosumque, et scatebris fontium riguum, qua spectat la Africam, fructibus omnium generum sponte ita subnascentibus, ut nunquam satietas voluptatibus desit. Incolarum neminem interdia cerni: silere omnia, haud alio, quam solitudinum, horrore: subire tacitam religionem animos propius accedentium, præterque la horrorem le elati super nubila, atque in viciniam lunaris circuli. Eundem la noctibus micare crebris

Dalec. et cod. ejusdem; Sububus Chiffl. Mox, munificus pro magnificus.—
10 Chiffl. spectet; et paulo post, satias pro satietas.—11 Chiffl. præterque terrerem; et mox, in vicinia.—12 Ita codd. Hardoini, Dalec. et Chiffl. cum
edd. Hardoin, 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Frans. Eundemque Gronov. et edd.

NOTÆ

distare Volubilim: Fessam amplius centum XX. dissitam omnes esse consentiant.

Amnis Subur] Σούβουρ ποταμός Ptolemmo Iv. 1. proxime post Lixum amnis occurrens, Mauritanize oram legentibus. Hodie Subu, teste J. B. Gramaye, Africæ Illustr. IV. 1. p. 96.

e Oppidum Sala] Quod nanc Salé esse credimue, inquit Mariana Hist. Hisp. 1. 20. pag. 41. Σάλα πόλις Ptolemwe lec. cit. et Σάλα ποταμάς. Σάλης Philostrate de Vita Apoll. v. 1. p. 269. At amni nunc nomen est Buragrag, teste Marmolio, et Gramaye, loc. cit.

(Autolohum De his inferius. Habet hee quoque Solinus cap. 24. p. 45.

E mediis] Hæc pariter Martianus, lib. vr. cap. de Africa, p. 215. et Solinus loc. cit. p. 46.

h Qua speciat Africam] Quæ proprie nimirum Africa vocetur, de qua cap. 3.

i Praterque] Prætereaque. Vox Plinio perquam familiaris.

J Elatij Subintellige, montis, qui caput ultra nubila condat, atque ad ipsum Lunzo circulum accedere videatur. 'Quod altius quam conspici potest, usque in nubila erigitur, ecclum et sidera non modo tangere vertice, sed sustinere quoque dictus est,' inquit Mela 111. 10.

Eundem noctibus] Solinus, et Martianus, loc. cit. De Ægipanibus Satyrisque dicemus, cap. 8. ignibus, Ægipanum Satyrorumque lascivia impleri, tibiarum ac fistulæ cantu, tympanorumque et cymbalorum sonitu strepere. Hæc celebrati auctores prodidere, præter Herculi et Perseo 13 laborata ibi. Spatium ad eum immensum incertumque.

Fuere et Hannonis ^m Carthaginiensium ducis commentarii, Punicis rebus florentissimis explorare ambitum Africæ jussi: quem secuti plerique e Græcis nostrisque, et alia + quidem fabulosa, et urbes multas ab eo conditas ⁿ ibi prodidere, quarum nec memoria ulla, nec vestigium extat.

Scipione Æmiliano res in Africa gerente, Polybius Annalium conditor, ab eo accepta classe, scrutandi illius orbis gratia circumvectus, prodidit a monte eo ad occasum versus, saltus plenos feris, quas generat Africa, ad flumen Anatin cccclxxxv.^{14°} m. pass. Ab eo Lixum ccv. m. passuum: pa Gaditano freto cx11. m. passuum abesse. Inde sinum qui vocetur Saguti.^{15 q} Oppidum in promontorio Mulelacha. Flumina, Subur, et Salam.¹⁶ Portum Rutubis¹

vett.—13 Herculis et Persei cod. Dalec.—† Ita codd. Harduini, Dalec. Vet. et Chiffl. nostrisque ad alia Gronov. et edd. vett.—14 Codd. Dalec. Salmant. Martian. et Chiffl. CCCCLXVI. Mox, Gronov. et edd. vett. Lixum CCV. M. pass. Agrippa Lixum a Gaditano; sed bæc duo vocabula Agrippa Lixum non agnoscunt codd.—15 Sagici codd. Dalec. et Chiffl.—16 Sububum et Salet Chiffl. Mox pro CCXIII. quod exhibent codd. Harduini, et Chiffl. et edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. CCCXIII. legitur in edd, vett. et

NOTE

- 1 Herculi et Perseo] Solinus cap.
  24. p. 46. ubi de Atlante monte:
  'Apex,' inquit, 'Perseo et Herculi
  pervius, ceteris inaccessus: ita fidem
  ararum inscriptio palam facit,'
- ™ Hannonis] Dicemus de eo in Auctorum Indice.
- n Ab eo conditas] Quarum Hanno ipse meminit, statim Peripli initio, cujus fragmentum hodieque extat.
- o CCCCLXXXV.] Solinus, loc. cit. CCCCXCVI. 'Qua spectat mons Atlas occasum,' inquit, 'interipsum et flumen Auatim, per qua-
- dringenta nonaginta sex millia passuum infames bestiis sylvæ obsident.' Ita etiam Martianus, lib. vi. cap. de Africa 216. Tamen cum editis manuscripti codices concinunt.
- P CCV. M. pass.] Ita Solinus, loc. cit. Vide Notas et Emend. num. 2.
- Qui rocetur Saguti] In R. 1. Saguei. Videtur esse Ptolemæi Iv. 1. et Strabonis lib. xvII. p. 825. Έμπωρικός καλούμενος κόλπος, qui navigantibus a Lixo in austrum occurrit.
- r Portum Rutubis] 'Ροόσιβις λιμών Ptolemæo 14. 1. post Salam oppidum,

a Lixo ccxIII.* M. passuum. Inde promontorium Solis: to portum Risardir: "Gætulos va Autololes: 17 flumen Cosenum: "gentes, Scelaticos, et Masatos. Flumen Masatat: flumen Darat, in quo crocodilos gigni. Deinde sinum DCXVI. M. pass. includi montis Barce promontorio excurrente in occasum, quod appellat 18 Surrentium. Postea flumen Salsum, 19 aultra quod Æthiopas Perorsos, quorum a tergo Pharusios. Iis jungi mediterraneos Gætulos Daras. At in ora Æthiopas Daratitas, flumen Bambotum, crocodilis et hippopotamis refertum. Ab eo montes perper

Gronov.—17 Autoteles cod. Dalec. Mox, fumen Vosenum codd. Dalec. et Chiffl. Delude, pro gentes, Scelaticos, quod ex codd. restituit Harduinus, gentem Scelatitos babet Pintian. gentem Scelatitos edd. vett. et Gronov.—18 Ita codd. Harduini et Tolet. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. appellatur Gronov. et edd. vett.—19 Ita codd. Regg. Brot. Colb. et Paris. flumen Palsum edd. ante Brotier. Mox, pro Pharusios, quod exhibent Chiffl. et edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Pharusos legitur in edd.

.....

NOTÆ

ampemque.

* CCXIII.] Ita R. 1. 2. Colb. 1. 2. et Paris. Centenarii notam adjiciunt præterea libri typis excusi.

^t Solis] 'Halou opos, Solis mons, Ptolemmo IV. 1.

- " Risardir] Nomen id in hac terrarum plaga soli Polybio cognitum. Existimo esse Газгаріат йкрат. Ptolemæi IV. 6. nunc Азиатитит, in regno Магоссьано.
- Gatulos] Gætulicarum gentium populi numerosissimi: Autololes, Daræ, &c.
- w Cosenum] Mss. omnes, Vosenum. Est Ptolemæo Χουσάριος ποταμός juxta Γανταρίαν promontorium.
- × Flumen Masatat] Ма́ата потандз Ptolemæo, loc. cit.
- 7 Firmen Darat] Δάρατος ποταμοῦ Ptolemæus quoque meminit, loc. cit. cui mox subjungit μέγαν λιμένα, Portum magnum, quem sinus is videtur efficere, de quo statim Plinius.

- Quod appellat] Snbintellige, Polybius, ex superioribus. Hanc oræ Libycæ, qua spectat oceanum, Polybianam descriptionem haud se præstare velle, satis aperte significat.
- * Salsum [Palsum] Mss. omues, R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. &c. Salsum.
- b Perorsos] Stephanus, Πέτορσοι, inquit, Λιβόης έθνος μέγα και πολυάνθροπον. Agathemerus, Geogr. 11. 5. Περόργους vocat. Uterque mendose. Περόρσους recte Ptolemæus Iv. 6.
- e Pharusios] Φαρούσιοι, έθνος Λιβυκον, Stephanus, p. 691. De Perorsorum et Pharusiorum situ dicemus inferius, sectione octava.
- d Daratitas] A flumine Darat, de quo superius dictum est, sic cognominatos. Δαράδας appellat Agathemerus, loc. cit. et Ptolemæus IV. 6.
- Bambotum] Meminit hujus amnis, tacito tamen nomine, Hanno in Periplo, p. 39.

tuos ' usque ad eum, quem Theon ochema dicemus. 20 s Inde ad promontorium Hesperium 21 navigatione dierum ac noctium decem, in medio eo spatio Atlantem locavit, a ceteris omnibus in extremis Mauritaniæ proditum.

Romana arma primum, Claudio principe, in Mauritania bellavere, Ptolemæum regem a C. Cæsare interemtum ulciscente liberto i Ædemone, refugientibusque i barbaris, ventum constat ad montem Atlantem. Nec solum consulatu perfunctis, atque e senatu ducibus, qui tum res gessere, sed equitibus quoque Rom. qui ex eo præfuere ibi, Atlantem penetrasse in gloria fuit. Quinque sunt i (ut diximus) Rom. coloniæ in ea provincia, perviumque i fama i videri potest. Sed id plerumque fallacissimum experimento deprehenditur, quia dignitates, cum indagare vera pigeat, ignorantiæ pudore mentiri non piget: haud alio fidei proniore lapsu, quam ubi falsæ i rei gravis auctor existit. Et quidem minus miror incomperta quædam esse equestris ordinis viris jam vero et senatum inde intrantibus, quam

vett. et Gronov.—20 Chiffl. dicimus.—21 Hesperu Pintian.—22 Margo edd. Dalec. et Gronov. profugientibus.—23 Ita cod. Dalec. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. perviumque fama edd. vett. et Gronov.—24 Chiffl. quam ore falsa.—25 Ita codd. Harduini et Chiffl. item edd. Har-

NOTÆ

Montes perpetuos] Quos Hispani Sierra Liona vocant.

- S Dicemus] Lib. vI. c. 35. nbi et de Hesperio dicturi sumus.
- h A C. Casare] Germanici filie, quem Caligulam, ut dictum est paulo ante.
- ¹ Liberto] Ptolemzi Regis Mauritaniarum.
- J Quinque sunt] En quid Romana arma ibi profecerint: deductæ scilicet coloniæ quinque: Augusti tres; Julia Constantia Zilis: Julia Campestris Babba: Julia Valentia Banasa. Clandii duæ: Traducta Julia Tingis: et Lixos.
  - k Perviumque] Subintellige, Atlan-

- tem. Ultra montem, inquit, progredi fas esse in interiora Libyr, videri jam potest fama ipsa et auctorum fide certum.
- Dignitates] Magistratus, Consules, Prætores, quibus est administrandi belli provinciæque simul lustrandæ cura demandata.
- m Et senetum inde intrentibus] Minus equidem miror, inquit, incomperta quædam esse equestris ordinis viris, aut etiam iis qui ex equestri in senatorium ordinem cooptantur, quam luxurim aliquid esse adhac impervium: enjus sagacitas est eximia, tum in exquirendis sylvis, unde et arbores citri et elephantorum ebor

luxuriæ, ¹⁵ cujus efficacissima vis sentitur atque maxima, cum ebori citroque sylvæ exquirantur, omnes scopuli Gætuli muricibus ac purpuris.

Indigenæ tamen tradunt in ora ab Sala centum quinquaginta mill. passuum: flumen Asanam ^{26 n} marino haustu, sed portu spectabile: mox amnem quem vocant Fut: ° ab eo ad Dyrin (hoc enim A tlanti p nomen esse eorum lingua convenit) ducenta mill. passuum, interveniente flumine, cui nomen est Vior. 9 Ibi fama, extare ²⁷ circa vestigia habitati quondam soli, vinearum palmetorumque reliquias.

Suetonius Paulinus (quem consulem vidimus) primus Romanorum ducum transgressus quoque Atlantem aliquot millium spatio, prodidit de excelsitate quidem ejus, quæ

duin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. senatorii, nil demirantibus quam luxuriam Gronov. et edd. vett.—26 Vet. Dalec. Asamam, et paulo post, quem vocant Phthut.—27 Ita Chiffi. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. existere edd. vett. et Gronov. Mox, certa vestigia margo edd. Dalec. et Gro-

NOTÆ

advehitur: tum in littoribus obeuudis, scopulique maris Gætuli, unde purpuræ et murices asportantur. Vide Notas et Emend. num. 3.

ı

1

- " Asanam] Ita libri omnes. 'Ασάμα ποταμός Ptolemæe Iv. 1. Quantum licet ex situ et intervallo facere conjecturam, is est, quem Tabalæ Ommirabbus vocant, cujus in estio Risardir est, sive Azaamurum, sic enim Mauri dicunt, alludente etiamuum oppidi nomine nd vetustam amnis 'Ασάμα appellationem. Marocchanum is amnis a Fessano regno disterminat.
- Fut} Sive Phuth. Ptolemeco loc.
   eit. Δοὸτ, mendose, ut arbitror, pro Θεὸτ, vel potius Φθούτ. In ostio hujus fluminis nunc Azasia oppidum. Marcochanum regnum fere medium permeet.
- P Hoc enim Atlanti] Martianus lib. vi. cap. de Africa, p. 215. Adiria,

male cursimque lecto Plinii codice, scripsit. Strabo, lib. xvII. p. 825. Έλληνες Ατλαντα καλοῦσω οἱ βάρβαροι δὶ Δόριν.

¶ Vior] Δίουρ Ptelemæo, loc. citat.
forte pro Βίουρ. Nunc Sus, in finibus
regni Marocchani.

- " Ibi fama] In Atlante monte. Selinus cap. 24. pag. 46. 'Habitatus ante mons Atlas, ut indicat loci facies, quondam cultu exercita, in qua usque adhuc vitis et palmas extat vestigium.'
- * Suctorius] De eo agemus in Auctorum Syllabo. Habet hee Solinus iisdem fere verbis, cap. 24. pag. 46. et Dio Cass. lib. Lx. pag. 670. qui heec ad primum Claudii Imp. annum refert, urbis conditæ DCCXCV. Gessit consulatum postreme Neronis anno, L. Pontio Telesino callega: ut est auctor Tacitus Annal. VI. pag. 270.

ceteri: imas radices ' densis altisque repletas sylvis incognito " genere arborum, proceritatem spectabilem esse " enodi nitore, frondes cupressis similes, præterque gravitatem odoris, tenui eas obduci lanugine: quibus addita arte, posse, quales e bombyce, vestes confici. Verticem altis, etiam æstate, operiri nivibus. Decumis se eo pervenisse castris, et ultra ad fluvium, qui Ger vocaretur, per solitudines nigri pulveris eminentibus interdum velut exustis cautibus, loca inhabitabilia fervore, quanquam hyberno tempore, expertum. Qui proximos inhabitent saltus, refertos elephantorum, ferarumque, et serpentium omni genere, Canarios appellari. Quippe victum ejus animalis promiscuum his esse, et dividua " ferarum viscera. Junctam Æthiopum gentem quos Perorsos vocant, satis constat.

nov.—28 Voc. esse non legitur in cod. Dalec. nec in Chiffi.—29 Ita codd. Hardnini, cum edd. Hardnin, 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. qui Niger vocatur chiffi. qui Niger vocatur edd. vett. et Gronov.—30 Ita codd. Hardnini, cum edd. Hardnini. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. experto edd. vett. aute Hardninum; expertus cod. Dalec. et Vet. ejusdem.—31 Vet. Dalec. divisa.

NOTE

- t Imas radices] Hæc Martianus quoque lib. vi. cap. de Africa, pag. 215.
- "Incognito] Incognitum sibi genus illud arborum Paulinus Suetonius memorabat, qui citrum arborem nunquam viderat, quam Mauræ sylvæ siliam vocat Martialis, ex qua Atlantica munera, hoc est, mensas citreas fieri idem docet, nt suo loco dicturi sumus, XIII. 29.
- v Quibus addita arts] Frondibus scilicet obductis lanugine, vel ipsi potius per se lanugini arte addita: qua de arte rursum vi. 20. et xii. 23.
- Verticem] At si altior est ejus vertex, quam unde nives et imbres cadent, quomodo idem nivibus obsitus dici potest? Virgilius humeros

- idcirco, non verticem, nivibus operiri cecinit: 'Nix humeros infusa tegit.' Sed piniferum quoque caput ventis et imbribus pulsari canit, poëtica mimirum licentis. Non omnium altissimum verticem attigisse Suetonius videtur.
- * Decumis se eo] Decima locatione seu metatione castrorum. Hinc subducto calculo, montis altitudo colligitur esse amplius quindecim milliarium, etiam computatis anfractibus.
- J Qui Ger] relp Ptolemæo maximus Libyæ interioris fluvius, qui Garamantas alluit. Vide Notas et Emendationes num. 4.
- . * Ejus animalis] Nempe canine carnis, unde Canarii, sive Kwoędye: appellati sunt.

Juba, Ptolemæi pater, qui primus ³² utrique Mauritaniæ ⁶ imperavit, studiorum claritate memorabilior etiam, quam regno, similia prodidit de Atlante: præterque ⁶ gigni ibi herbam, euphorbiam nomine, ab inventore medico suo appellatam. Cujus lacteum succum miris laudibus celebrat in claritate visus, contraque serpentes, et venena omnia, privatim dicato volumine. Et satis superque de Atlante.

(11.) Tingitaniæ ³³ ° provinciæ longitudo clxx. mill. passuum est. Gentes in ea, quondam præcipua Maurorum, unde nomen, ⁴ quos plerique Maurusios ° dixerunt. Attenuata bellis ad paucas recidit ³⁴ familias. Proxima illi Massæsylorum ³⁵ f fuerat, sed simili modo extincta est. Gætulæ nunc tenent ⁸ gentes, Baniuræ, ³⁶ h multoque vali-

Mox, viscera juncta Æthiopum gente Chiffl.—32 Ed. Gronov. qui prius.—33 Tingitanæ in quibusdam codd. Mox, autiq. codd. Dalecampii, et gens in ea quondam præcipua Maurorum. Deinde, edd. vett. et Gronov. unde nomen previnciæ; sed 70 provinciæ non legitur in codd. Harduini, Dalec. et Chiffl.—34 Vet. Dalec. rediit.—35 Massiliorum Vet. et cod. Dalec.—36 Ita codd. Harduini, cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Banurri edd.

NOTE

- * Utrique Mauritania*] Augusti beneficio Mauritanias omnes obtinuit Juba Ptolemæi pater, alterius Jubæ F. qui contra Cæsarem Dictatorem cum Scipione bellum gessit: Cæsariensem, quæ Bocchl, et Tingitanam, quæ Bogudis fuerat: præter Numidicam, quam hæreditario a patrejure obtinebat. Ita Strabo lib. xvII. pag. 828. De Juba dicemus in Auctorum Syllabo.
- b Præterque] Prætereaque. Refert hæc et Solinus cap. 24. pag. 46. De euphorbia dicetur opportunius, xxv. 38.
- c Tingitania Sic vetus inscriptio, apud Goltzium in Thesauro Mss. tamen R. 1. &c. Tingitana. Ptolemæus quoque, tv. 1. Tryyrdana vocat. Eadem porro et inferior et citerior Mauritania appellata: non item Sitifensis, ut quidam volunt. De Tingitana longitudine concinit Plinio

- Martianus, lib. vr. cap. de Africa, p. 216.
- d Unde nomen] Utrique provinciæ, Tingitsnæ ac Cæssriensi. Libri bacteons editi, unde nomen provinciæ, manifesto glossemate.
- Maurusios] Μαυρούσιοι μὲν ὅπὸ τῶν
   Ἑλλήνων λεγόμενοι, Μαῦροι δ' ὁπὸ τῶν
   'Ρωμαίων, A Græcis Maurusii, Mauri
   Romanis vocati, inquit Strabo lib.
   XVII. pag. 825.
- f Massæsylorum] Maorawovler Straboni, pag. 827. In ora interni sen mediterranei maris, usque ad Mulucham amnem. Diversi a Massæsylis Massyli, de quibus dicetur cap. 4. Priscianus in Periegesi, pag. 368. 6 Post hos immensæ Nomadum de semine gentes, Atque Masæsylii, necnon Massylia proles.6
- s Nunc tenent] Provinciam obtinent habitantque Tingitanam : e Cæsariensi Mauritania huc profectæ.

dissimi Autololes: ¹ et horum pars quondam Vesuni,¹ qui avulsi his propriam fecere gentem, versi ad k Æthiopas. Ipsa provincia ¹ ab oriente montuosa,³ fert elephantos. In Abyla m quoque monte, et quos Septem fratres a simili altitudine appellant: ii freto imminent juncti Abylæ. Ab his ora interni maris. Flumen Tamuda p navigabile, quondam et oppidum. Flumen Laud,³ et ipsum navigiorum capax. Rusadir ³ oppidum et portus, Malvana fluvius navigabilis.

vett. et Gronov.—37 Edd. vett. et Gronov. montoss. Mox. Vet. Dalec. In Abila monte, et iis quoque quos septem, &c. Paulo post, in Chiffl. freto imminenti juncti Abyla.—38 Flumen Lanth codd. Dalec. et Tolet.—39 Rusardir edd.

****

NOTÆ

Vide xx1. 45.

- h Baniura] Barlovpas. Vide Notas et Emendat. num. 5.
- I Autololes] Αὐτολάται Ptolemæo, IV. 6. Autololes Lucano IV. 677.
- J Vesuni] Nesuni Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. et Paris.
- k Versi ad] Post Tingitanam positi, vergentesque ad Æthiopas.
  - I Ipea provincia] Tingitana.
- " In Abyla] Sunt in Abyla queque, inquit, Tingitanæ monte septemtrionali, et in iis montibus quos Septem fratres vocant, frequentes elephanti: ut in parte provinciæ que ab oriente montuosa est. Solini paraphrasis c. 25. p. 46. de Tingitana: 'Exsurgit montibus septem, qui a similitudine fratres appellati, freto imminent: hi montes elephantis frequentissimi,' &c. Habet eadem Martianus, lib. vi. cap. de Africa, pag. 216. Quare hanc lectionem, quam codices omnes constabiliunt, frustra impugnat Salmasius in Solin. p. 305. Abyla altera Herculis laborum in Africa meta, Calpæ in Europa positæ respondêt: in extremis est freti angustiis, versus ortum, unde aperiri se mare Internum, seu Mediterraneum incipit. 'A-

- βύληκα Strabo vocat, lib. III. p. 170.
- n Et quas Septem] Ἐπταδελφοὺς Ptolemæus pariter vocat, IV. 1. Mela I. 5. 'Montes sunt alti, qui continenter et quasi de industria in ordineme expositi, ob numerum, Septem, ob similitudinem, Fratres vocantur.'
- Ab his] Post Septem Fratres Abylamque montem, jam internum seu mediterraneum, freti angustiis pone relictis, liberius expatiatur æquor. Deinde occurrit in ipsa ora flumen Tamuda, &c.
- P Tamuda] Sic Mela, loc. cit. a Vossio emendatus. Sic Pliniani codices. Collatio Carthag. Donatum Episcopum Tanudaiensem habet. Ptolemæus Ταλοῦδα corrupte, pro Τανοῦδα.
- q Laud] Ex situ conjicimus esse amnem eum quem Nocer tabulæ vocant.
- Rusadir] Ptolemmo IV. 1. 'Providtion', in Tingitana. Autonino in Itiner. 'Rusadder colonia.' In Notitia Africm, inter Episcopos Mauritania Casariensia, cujus in vicinio Rusadir fuit, 'Idonius Rusaditanus' legitur.
  - · Malçana] Ita libri omnes. Anto-

Siga ' oppidum ex adverso Malachæ 40 u in Hispania sitæ, Syphacis regia, dalterius jam w Mauritaniæ. Namque diu z regum nomina obtinuere, ut Bogudiana appellaretur extima: itemque Bocchi, quæ nunc Cæsariensis. Ab ea portus Magnus da spatio appellatus, civium Romanorum oppidum. Amnis Mulucha, da Bocchi Massæsylorumque finis. Quiza Xenitana peregrinorum oppidum, Arsenna-

vett. et Gronov. Rusardi Elz. Vid. Not. Var.-40 Maleæ Chifft.-41 Molocath

NOTE

nino tamen 'Flumen Malva.' Ptolemaro 1v. 1. Μαλοῦσ. Hodie Muloya, inquit Gramaye, Africæ Illustr. rv. 1. p. 97. Regnum Algerianum a Fessano, hoc est, Cæsariensem a Tingitana dirimit. Verius videtur esse Rio Chersero.

ì

1

1

٤

r

- t Siga] Hodie Aresgolesse putatur, inquit Mariana, Hist. Hisp. 11. 23. p. 80. Coloniam vocat Ptolemæns Iv. 2. Mauritaniæ Cæsariensis caput. Potius hodie Velez est.
- * Ex adverso Malachæ] Ita Solinus, cap. 25. p. 48. et Martianus lib. vr. p. 216. Μάλακα Strabont lib. 111. p. 156. Hispanis hodie Malaga: nostris Malgues, commercio celebris: cujus vina generosifate superant reliqua omnium ferme regionum. In Chiffl. cod. Maleæ, inepte.
- ▼ Alterius jam] Cæsariensis Mauritaniæ, quæ nunc Regnum Algerianum dicitur, le royaume d'Alger.
- * Namque diu] Non alio, inquit, Mauritania utraque nomine dudum

- est agnita, quam regum quibus paruit: Extima quidem, seu propior oceano, hoc est, Tingitana, Bogudis: Cæsariensis, Bocchi. Tingitanæ, Cæsariensisque appellationes, Caio vel Claudio principe primem auditæ.
- 7 Portus Magnus] Mela 1.5. 'Portus cui Magno est cognomen ob spatium.' Πόρτος Μάγγος Ptolemæo 1v.
  2. Nunc Melilla.
- *Amnis Mulucha] Quem Ptolemæus Χυλημάδ ποταμόν vocat, 1v. 2. forte pro Μηλυχάδ, inter Portum Magnum Quizamque coloniam, quo pariter ordine a Plinio ista collocantur. Hodie Muluia et Mulukia.
- * Bocchi] Mela I. 5. 'Mulucha ille quem diximus amnis est, nunc gentium, olim regnorum quoque terminus, Bocchi, Jugurthæque.' A Malva amne superius memorato, usque ad Mulucham, Massæsyll Maurique incolebant, Boccho rege, Jugurthæ genero. Hic igitur fluvius Massæaylorum finis: sed et idem initium regni Jubæ, ad Ampsagam amnem versus ortum.
- b Quiza Xenitana] Nomen alterum habet a Mauris: a peregrinis, qui oppidum condiderunt, Græcum alterum. Aéros enim hospitem et pereggimum sonat. Quiza castellum Melæ 1. 6. municipium Antonino, in Itiner. colonia Ptolemæo Iv. 2. Hodie videtur esse Aresgol; aut in vici-

ria c Latinorum, tribus millibus passuum a mari. Cartenna 41 d colonia Augusti, legio secunda. Item colonia ejusdem, deducta cohorte prætoria, Gunugi. Promontorium Apollinis: h oppidumque ibi celeberrimum Cæsarea, antea vocitatum Iol, Jubæ regia, a divo Claudio coloniæ jure donata: ejusdem jussu deductis veteranis, Oppidum no-

Vet. Dalec. et Strab. Vid. Obss. Misc. tom. VIII. pp. 100. 101 .-- 42 Carcenna

NOTÆ

no certe tractu. In Notitia Africæ, inter Episcopos Mauritaniæ Cæsariensis, 'Tiberianus Quidiensis.' Eadem nimirum Quida et Quiza: ut idem 'Diarrhytus,' quod 'Zarytus.' Hodie Mustuganis, in ulteriore ripa, sive orientali Muluchæ fluvii: non 'Oran,' ut vulgus Geographorum putat, quod oppidum longe citra eum amnem est.

- c Arsennaria] Arsinna Melæ, loc. cit. Ptolemæo IV. 2. 'Αρσεναρία κολωνία. In Notitia Africæ, inter Episcopos Mauritaniæ Cæsariensis, 'Philo Arsinuaritanus,' pro 'Arsinuaritanus.' Nunc Marsalquibir, aut non inde procul.
- d Cartenna] Kaprérra: Ptolemæo, loc. cit. Cartennas Coloniam vocat Antoninus in Itiner. In Notitia Africæ Inter Episcopos Mauritaniæ Cæsar. 'Lucidus Cartennitanus.' Hodie, ut videtur, Mesgraim,
- ^e Legio secunda] Hoc est, legionis secundæ colonia, vel Colonia Secundanorum. Vide quæ diximus 111. 5.
- f Cohorte Pratoria] Festus: 'Pratoria cohors est dicta, que a Prætore non discedebat. Scipio enim Africanus primus fortissimum quemque delegit, qui ab eo in bello non discederent, et cetero munere militiæ vacarent, et sesquiplex atipendium acciperent.' Ex ea igitur cohorte de-

ducti Gunugiu coloni. Cohors Prattoria Gallis vocatur le Regiment des Gardes.

- s Gunugis Gunugus Antonino in Itiner. a Cæsarea, de qua mox, xII. mill. pass. Hinc Episcopus 'Auxilius Gunagitanus,' pro 'Gunugitanus,' in Notitia Africa. Nunc Mestaran.
- h Apollinis] 'Απόλλωνος άκρεν Ptoiemæo IV. 2.
- ¹ Casarea] ¹IbA Kauodossa Ptolemeeo loc. cit. 'Cæsarea colonia' Antonino in Itiner. Mela 1. 6. 'Iol ad mare aliquando ignobilis, nunc quia Jube regia fuit, et quod Cæsarea vocitatur, illustris.' In nummo Claudii, teste Goltzio in Thesauro, Col. Iol. Cæsarea. Ivbæ. Reg. sed suspecta mihi viri est pariter ac nummi fides. Hodie oppido nomen est, et fama commercio viribusque ingens, Alger.—'Hodie vel ipsa civitas Tenez est, ant ex ruderibus Cæsareæ condita.' Ed. sec.
- J Ejusdem jussu] Augusti pariter jussu, inquit, deductis veteranis militibus instituta Colonia Oppidum Novum fuit. 'Οππιδόνεον κολωνία Ptolemæo Iv. 2. 'Oppidum novum Coloniam,' Antoninus, a Tigavis, de quibus inferius, XXXII. M. pass. Vide Notas et Emendationes num. 6.

vum: et Latio dato, 43 k Tipasa. l Itemque a Vespasiano imperatore eodem munere donatum Icosion. Colonia Augusti Rusconiæ. Rusucurium 44° civitate honoratum a Claudio. Rusazus 45 p colonia Augusti. Salde q colonia ejusdem. Item Igilgili. Oppidum Tucca i impositum

Vet. Dalec.—43 Latio donatum margo edd. Dalec. et Gronov.—44 Ruscurium Gronov.—45 Rusarus Vet. Dalec. Mox, edd. vett. ejusdem. Igilgili; codd. Dalec. ejusdem. Gilgili; Chiffl. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et

NOTÆ

Et Latio dato] De jure Latii diximus 111. 4.

ŀ

ž

C

- 1 Tipasa] Inter Episcopos Mauritanize Czesar. in Notitia Africze, 'Reparatus Tipasitanus.' Timara quoque Ptolemzo, loc. cit. 'Tipasam coloniam' vocat Antoninus. Nunc Sercelle.
- " Icecion | 'Indous Ptolemee IV. 2. ' Icosium colonia,' Antonino, et Martiano lib. vr. cap. de Africa, p. 216. In Codice Can. Eccl. Afric. subscripsit 'Laurentius Icositanus, legatus provinciæ Cæsariensis.' In Notitia Africæ, inter Episcopos Maurit. Cæsar. 'Victor Leositanus:' scribe, 'Icositanus.' De vocis originatione Solinus, cap. 25. p. 48. ' Nec ab Icosio,' inquit, ' taciti recedamus. Hercule enim illac transennte, viginti qui a comitatu ejus desciverant, locum deligunt, jaciunt mœnia: ac ne quis imposito a se nomine privatim gloriaretur, condentium numero urbi nomen datum.' Elcor: Græce viginti significat. Solinianum tamen id figmentum puto. Nunc Teddeles est, xLvit. m. pasa, a Cesarca, seu Algorio, ut monet Antoninus.- 'Nunc est Alger, aut locus ei vicinus.' Ed. sec.
- * Colonia Augusti Rusconia*] Ita Martianus, ioc. cit. et Mss. omnes. Antoninus in Itiner. 'Rusgunias coloniam.' Parm. editio, Rusgunia. In Notitia Africas, inter Episcopos Mau-

- rit. Cæsar. 'Bonifacius Rusguniensis.' Ptelemæus IV. 2. mendose 'Fourorforor pro 'Pourkérior. Et in Conc. Carthag. 'Numerianus Rungoniensis.' Pro 'Rusguniensis.' Hodie Tadeles.
- O Rusucurium] Sic recte Parmensis editio. Ptolemæns IV. 2. 'Ρουσουκκόραι, Antoninus, 'Rusuceurum Coloniam.' Inter Episcopos Maurit.
  Cæsariensis, in Notitia Africæ, 'Metcur Rusuccuritanus.' Nunc est Carbona, haud procul Bugiensi sinu et
  oppido.
- P Rusazus] 'Rusazis municipium' Antonino. 'Pourajous Ptolemæo, loc. cit.
- Q Salde] Vel forte potius Salde, cum Martiano lib. vi. p. 216. Ptolemæo item Μάλδαι, κολωνία. Antoninus, 'Saldas coloniam' vocat. Inter Episcopos Mauritaniæ Sitifensis, in Notitia Africæ, 'Paschasius Salditanus.' Hodie Bugie, in regno Algeriano, provinciæ cognominis caput: quæ ab hoc oppido ad Ampsagam amnem pertinet, dicta olim Mauritania Sitifensis, ut creditur.
- r Igilgili] Gigeri, napera Francorum expeditione nobile. Ἰγιλγίλει Ptolemæo. 'Igilgili coloniam' vocat Antoninus. Inter Episcopos Manritaniæ Sitifensis, in Notitia Africæ, 'Domitianus Igilgitanus.' Hnc etiam pertinet 'Urbicosus Eguilguilitensis,'

mari, et flumini Ampsagæ. Intus colonia Augusta, quæ item Succabar: 'item Tubusuptus." Civitates: Timici,' Tigavæ." Flumina: Sardabal, Aves, Nabar: 46 gens Macurebi: 'flumen Usar: "gens Nabades." Flumen Ampsaga, babest a Cæsarea coxxii.47 d millibus passuum. Utri-

Franz. ejusdem. Item Igilgili.—46 Sardabala, Ancus, Nabar Pintian. Sardabala, Nabar Gronov. Mox, Machurebi Ptolem.—47 'Ita codd. Regg. 1. 2. et Ed. pr. In Reg. 5. CCXXIV. Perperam emendavit eruditus Harduinus CCCXII. millibus.' Brotier. CCCXXII. Martianus et Chiffl. item Harduin. 1. 2. 3.

NOTE

in Collat. Carthag. p. 101. Vide Notas et Emend. num. 6.

- * Tucca] Nunc intercidit. In Notitia Africæ, inter Episcopos Mauritaniæ Sitifensis, 'Uzulus Thuccensis.' Diversa est Ptolemæi Τούκκα, IV. 2. Nam in mediterraneis Mauritaniæ Cæsariensis urbibus censetur: Pliniana hæc maritima est, in ipso Ampagæ fluminis ostio, Mauritaniæ Sitifensis novissima: quam proxime Numidia sequitur.
- ² Succebar] Ita Mas. omnes: non, nt editi, Succebar. Vetus inscriptio, in Thesauro Goltzii, p. 238. Cor. Avg. Svccabar. Ammianus lib. xxix. p. 402. 'Municipium Sugabarritanum, Transcellensi monti accline.' Mediterraneum oppidum fuit, quod ea vox Pliniana declarat, intes: que et sequentibus oppidis accommodanda est. Ptolemæo Iv. 2. Zsuxάββαμ, inter mediterranea Manrit. Cæsariensis oppida.
- " Tubusuptus] Τουβούστυπτος Ptelemæo Iv. 2. in mediterraneis Cæsariensis Mauritaniæ oppidis. 'Tubusuptum' Antonine, a Saldis xviii. M. pass. Ammiano lib. xxix. p. 400. 'Thbusuptum, eppidum Ferrato contiguum monti.' In Notitia Provincinter limitaneos recensetur Præpositus limitis Tubusubditani, cap. 20. p. 96. In Notitia Africæ, inter Episcopos Mauritaniæ Sitifensis, 'Maximus Thugusubditanus,' pro 'Tubusubditanus,'
subditanus.'

- v Timici] Tulim Ptolemeo IV. 2. inter mediterranea Maurit. Casar. oppida. In Collat. Carthag. pag. 188. 'Victor Episcopus plebis Timicitemsis.' Et in Notitia Africa, inter Episcopos Maurit. Casar. 'Honoratus Timicitanua.'
- v Tigavas Municipium, vocat Anton, in Itiner. Tryuña Ptolemao, in mediterraneis civitatibus Maurit. Casar. Inter Episcopos Maurit. Casar. in Notitia Africa, Crescens Tigabitanus.
- 2 Sardabal] Legitima serie hace flumina recementur a Plinio: diversis paulo nominibus a Ptolemmo IV.
  2. Sardabal enim ei Kaupha est, cujus ostia juxta Cusaream sunt, sive Algerium: amni hodie nomen Sefasa. Aves, quo nomine a Mela agnoscitur, I. 6. a nobis hoc loco restitutus admonitu codicam Colla 1. 2. &c. Nabur Ptolemmo est, juxta Icosium. Nabur denique Nasufu, enjus in estio Saldas colonia condita, hoc est Bugis: ei amni nunc nomen est Rio Major.
- 7 Macurebi] Maxoupasol Ptolemeso, loc. cit.
- * Usar] Meap est Ptolemmo, loc. cit. inter Saldas sive Bugiam, et Igil-gilin.
  - * Nabades] Ndβασοι, Ptolem. loc. cit.
- b Ampanga] Ptolemero 'Apphyus. 'Amsagam fluvium Cirtensem fæci-

usque Mauritaniæ longitudo decies • triginta novem mill. 48 Latitudo quadringentorum sexaginta septem mill. pass. 49

11. (111.) Ab Ampsaga Numidia est, Massinissæ clara nomine, Metagonitis terra a Græcis appellata: Numidæ vero Nomades a permutandis pabulis, mapalia sua, hoc

Miller. Bipont. et Franz. CCXXXIII. edd. vett, et Gronov.—48 Marcianus et Chiffl. decies m. XXXVII.—49 ' Ita editio princeps alizque. In Ms. Reg. 1. CCCLXVII. mill. pass. Quod melius puto. Plinius enim infra v1. 38. alt: 'Africæ latitudo, qua colitur, nusquam ducenta quinquaginta millia passnum excedit.'' Brotier. Codd. Dalec. Chiffl. et Tolet. CCCLXXVII. mill. pass. CAP. 11. 1 Vet. Dalec. et ed. Parm. papilionibus.—2 'Ita bene codd. Regg.

NOTÆ

losum' vocat Victor Vitensis, lib. II. de Persec. Afric. pag. 21. Cirtensem quidem, a Cirta Julia, Numidiæ metropoli, de qua mox dicetur, properipas Ampsagæ posita. Hodie Suffegmar, aliquot millibus pass. a Gigeriano oppido versus ortum.

- a Abest a Cæsarea Tenez.
- d CCCXXII.] Ita Reg. Colb. 1.2. Chiffl. et Martianus ipse. In libris editis male, CCXXXIII.
- Decies] Hoc est, decies centenum, et triginta novem millinm pass.
   Vide Notas et Emend. num. 7.
- f Namidia est] Ita Solinus, cap. 26. pag. 48. Numidia scilicet nova, quam sub Africæ proprie dictæ nomine Mela describit, t. 7. cum Numidia, cujus Mela meminit, a Mulucha amne ad Ampsagam usque pertinest: quam sub Mauritaniæ Cæsariensis nomine Plinius complexus est. Verba hæc Pomponii sunt: 'Regio quæ sequitur a promontorio Metagonio ad aras Philænorum, proprie nomen Africæ usurpat. In ea sunt oppida, Hippo Regius, et Rusicade, et Tabraca.'
- * Massinissæ] Odio primum, mox amicitia populi Rom. et fide clarus fult. Numidiam, ante sua tempora plane sterilem, omni frugum fructuumque genere fertilem cultu reddidit. Vide de eo plura apud Polyb.

in Excerptis, p. 174. et Appian. in Punic. p. 63. Græcis Massarlosas dicitur.

- h Metagonitis] Merayavêris a Metagonio promontorio, de quo Mela proxime laudatus, quantumlibet Vossius refragetur, Observ. in Melam, p. 27. Hippeni Regio finitimum illud est: geminumque illi nomen: nam Τρίτον vocatur a Strabone, et Massiliæ oppositum dicitur: hodie Capo di Ferro. Ptolemæo Iv. 8. Τρητὸν ἄκρον. Diversum plane a Metagonio Ptolemæi et Strabonis, quod est in regno Fez, juxta montem Abylam, eique nomen, Cabo de tres Forcas.
- ¹ Numidæ] Solinus, et Martianus, loc. cit. Sallustius, in bello Jugurth. pag. 66. de Africæ incolis: 'Hi quia sæpe tentantes agros, alia deinde atque alia loca petiverant, semetipsi Numidas appellavere. Ceterum adhucædificia Numidarum agrestium, quæ mapalia illi vocant, oblonga, incurvis lateribus tecta, quasi navium carinæ sunt.'
- J Nomades] Noudbes. Sic dictos Festus existimat, quod id genus hominum pecoribus negotiatur: sive quod herbis, ut pecors, aluntur. Dicti potius, quod permutant pabulum, Græce νομήν. Vide Notas et Emend. num. 8.

est, domus,^k plaustris circumferentes. Oppida: Cullu,¹ Rusicade,^m et ab eo ad quadraginta octo M.² passuum in mediterraneo colonia Cirta,ⁿ Sittianorum o cognomine: et alia intus Sicca: liberumque oppidum Bulla regia.^q At in ora Tacatua,^r Hippo regius,³ flumen Armua.^t Oppi-

1. 2. et Editio princeps,' Brotier. Vet. Dalec. Rusicade. Ab ea quadraginta, &c. Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Elz. Gronov. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Rusicade, et ab ea quadraginta, &c.—3 Hippos Regius Chiffl.

NOTE

- k Hoc est, domus] Horatius III. Od. 24. de Nomadibus Scythis: 'Quorum planstra vagas rite trahunt domos.' De Afris Lucanus IV. 684. 'Et solitus vacuis errare mapalibus Afer Venator.' Idque etiamnum in usn est, apud interiores Mauros, qui in Atlante vivunt. Ubi pabulum gregibus deficit, mapalia plaustris imposita alio transferunt, ac statuminant, suffulciuntque palis.
- 1 Cullu] Chulli Municipium, Antonino in Itiner. ab Igilgili κιικ. Μ. pass. Κούλλου Ptolem. 1v. 3. Hodieque vetusto nomine Chollum vocatur. In Collat. Carthag. pag. 107. 'Victor Cullitensis.'
- m Rusicade] Rusiccade Antonino, a Chulli Lx. pass. mill. 'Povolkaða Ptolemæo, loc. cit. In Collat. Carthag. 'Junior Rusiccadiensis.'
- n Cirta] Klpra 'Iovla Ptolemeo Iv. 3. in mediterraneis oppidis, inter Ampsagam fl. et oppidum Tabracam. 'Cirtam Coloniam' pariter vocat Antoninus in Itiner. Ab ea Cirtensem Ampsagam dictum esse superius vidimus: Constantinam deinde appellatam, 'auctor est Aurelius Victor, hodieque id nomen obtinet, Caçuntina. Hujus sedis Episcopus Petilianus Donatista, adversus quem Augustinus librum inscripsit.
- o Sittianorum] Deductis eo militibus, qui cum P. Sittio in bello contra

- Jubam Cæsari affuerant. Potiorem enim regni Massinissæ partem a Cæsare Sittius beneficii et gratiæ loco accepit. Is eam inter milites partitus est. Appianus Bell. Civil. lib. Iv. pag. 621. Dio lib. xLIII. pag. 214. Mela I. 6. 'Cirta procul a mari, nune Sittianorum colonia: quondam regum domus: sed cum Syphacis foret, opulentissima.'
- P Et alia intus Sicca] Alia colonia in mediterraneo. Siccam Veneriam Antoninus appellat, et Ptolem. IV. 3. inter mediterraneas Numidim novm civitates. 'Paulus Siccensis,' in Coll. Carthag. pag. 181.
- q Bulla regia] Βουλλαρία Ptolemmo 1v. 8. inter oppida Numidiæ mediterranea. Bullam Regiam pariter in Numidia collocat Antoninus. In Collat. Carthag. 'Episcopus plebis Bullensis, Regiorum,' num. 135. pag. 135.
- r Tacatua] Tacarrón Ptolemaco IV.
  S. in ora, inter Rusicaden et Hippenem regium. Hinc dictus, ut arbitror, inter Episcopos Numidiæ in Notitia Africæ, 'Crescentius Tacaratensis.' Hodie Mabra.
- Hippo regius.] Sic appellatus, quia sub Numidiæ regum ditione, quorum hæc etiam regia fuit. Silien Ital. lib. III. 'Tum Vaga, et antiquis dilectus regibus Hippo.' Sedes hæc D. Augustini fuit. In Collat.

dum Tabraca * u civium Romanorum. Tusca v fluvius, Numidiæ finis: nec præter v marmoris Numidici, ferarumque proventum aliud insigne.

111. (1V.) A Tusca, Zeugitana regio, et quæ proprie vocetur Africa, est. Tria promontoria: Candidum: mox Apollinis, adversum Sardiniæ: Mercurii, adversum Sici-

****

—4 'Tacabracha Tolet. Tabracha Ptolem. et Juvenal.' Dalec. At ap. Ptolem. 1v. 3. legitur Θάβρακα' ap. Juvenal. x. 194. Tabraca, quod servant plorimi codd. ubi alii scribunt Trabaca, Tabacra, Tabrata. Gronov. et edd. vett. ante. Harduin. Trabracha.

NOTÆ

Carthag. n. 138. pag. 141. 'Augustinus Episcopus Ecclesiæ Hipponiensis Regiorum.' Hodie, Bonne en Afrique, ad discrimen Coloniensis Bonnæ in Ubiis.- 'Nummus est singularis ex ære minimo, quem Seguinus edidit, p. 13. ed. 2. Pars anterior Deze effigiem exhibet, quæ rosam sinistra tenet: deinde epigraphe, dextrorsnm quidem HIPPO: sinistrorsum autem ad pedes, NE. Postica superficies vultum matronæ exhibet, capite velato, quod est indicium libertatis. Epigraphe idcirco adjecta est ibi, LIBERA. Legendum itaque, ut jandudum monuimus, ' HIPPO civitas Neronis Edicto Libera.' Confer Nummum inscriptum PAVLLIN. de quo jam diximus ad 111. 10. et alterum MALBNI: de quo dicemns inferius.' Ed. sec.

t

- ¹ Armua] 'Ρουβρίκατος ποταμός, Ptolemæo 1v. 3. cujus ostia inter Hipponem regium, et Tabracam locat. Ledog hodie siuut vocari.
- ¹ Tabraca] Θάβρακα κολωνία Ptolemæo, loc. cit. Nunc quoque Tabarca. In Collat. Carthag. pag. 171. 'Clarentius Tabracensis.'
- v Tusca] Hodie Guadilbarbarus, amnis Numidiam ab Africa proprie dicta disterminans: unde nunc Tunetense regnum incipit, le Royaums

de Tunis.

▼ Nec præler] Solinus bæc quoque, cap. 26. p. 48.

- Zeugitana'] 'Zeugis non unius loci cognomentum,' inquit Æthicus in Cosmogr. 'sed potius provincise fuit, velut in hodiernum diem ita a prudentibus accipitur.' Ac paulo post: 'Zeugis est, ubi Carthago civitas constituta est.' Isidorus Orig. xtv. 5. 'Zeugis, ubi Carthago magna est: ipsa est et vera Africa, inter Byzacium, et Numidiam sita.'
- J Et quæ proprie] Hoc est, eademque proprie Africa vocitata: quanquam et eo nomine ipsa quoque Numidia comprehenditur, ut dicemus cap. seq.
- ² Tria promontoria] Hæc quoque Solinus, cap. 27. pag. 49. et Martianus, lib. vz. cap. de duabus Mauritau, pag. 216. Illi ex Plinio: Plinius ex Mela hausit, z. 7. totidem fere verbia,
- ^a Candidum] In Tabulis Nauticis, Capo Mabra, quod cum altero Apollinis promontorio, quod Capo Negro nominant, efficit Hipponensem sinum, Baia di Bosa.
- b Mercurii] Έρμαζα ἄκρα, ἡ προτείνει ås πρὸς τὴν Σικελίαν, inquit Polyb. lib. 1. pag. 42. Nunc Capo Bona, quod cum promontorio Apollinis sinum efficit, le Golfe de Tunis.

liæ, in altum procurrentia, duos efficiunt sinus: Hipponensem, proximum ab oppido, quod Hipponem dirutum 'c vocant, Diarrhytum a Græcis dictum, propter aquarum irrigua. Cui finitimum Theudalis immune oppidum, longius a littore. Dein promontorium Apollinis, et in altero sinu Utica civium Romanorum, Catonis morte nobilis: flumen Bagrada. Locus, Castra Cornelia: colonia Carthago magnæ in vestigiis Carthaginis: colonia Maxulla.

CAP. 111. 1 'Alli dilutum, sed Pintiano expungitur.' Dalec. 'Videtur librariorum errore dirutum scriptum fuisse pro Zarytum.' Brotier.—2 Carthago magna: et in vestigiis Chiffi. Paulo post, Salmasius: qui Byrantium incolunt.

NOTÆ

- E Hipponem dirutum] Vel potius Zarytum. Describit hoc oppidum eleganter Plinius Epist. 1x. 33. Vide Notas et Emend. num. 9. Plane id oppidum intercidit. Ruderum locus nunc Tamaclati, vel, ut alii efferunt, Tamacrata appellatur.
- ⁴ Diarrhytum] Διαβρυτον, hocest, irriguam, propter aquarum irrigua. Paludem Hipponensem describit Plinius Junior, Epist. lib. IX. ad Cannum: ubi insignis historia, de Delphino incolas loci dorso gestare solito.
- * Theudalis] Θευδάλη Ptolemæo 1v. 8. in mediterraneis Africæ oppidis, inter Tabracam civitatem, et Bagradam fluvium. Vide Notas et Emend. num. 10.
- In altero sinu] Cui nomen, ut diximus, a Tuneto oppido, le Golfe de Tunis.
- * Utica] Nunc Biserte dicitur. De ea eleganter Mela, 1. 7. 'Urbes, Utica et Carthago: ambæ inclytæ: ambæ a Phænicibus conditæ: illa fato Catonis insignis: hæe suo,' &c. Datum porro Uticensibus jus civitatis ab Octavio Cæsare, anno U. C. DCCXVIII. L. Gellio, Cocceio Nerva Coss. auctor est Dio lib. XLIX. pag. 401.

- h Catonis] Uticensis ea re dicti. Vide Flor. 1v. 2. pag. 166. et Plutarch. in Catone Minore, pag. 792.
- ¹ Bagrada] Baypáðas Ptolemæo, reliquisque ferme scriptoribus: hodie Megarada: vel, ut alii scribunt, Magerada.
- J Locus, Castra Cornelia] Locus, inquit, ubi castra Scipio Major Africanus, cui nomen Cornelio fuit, cum Africam petiit, primum metatus est. Κορτηλίου παρεμβολή, Cornelii castrametatio, Ptolenimo IV. S. Melm 1. 7. Castra Cornelia: 'Corneliana,' Casari de Bello Clv. lib. II. Vide Notas et Emendat. num. 11.
- k Colonia Carthago] 'Nunc populi Romani colonia,' inquit Mela I. 7. 'olim imperii ejus pertinax æmula: jam quidem iterum opulenta: etiamnunc tamen priorum excidio rerum, quam ope præsentium clarior.' Deductam a Cæsare Dictatore, altero suo Consulatu, auctor est Dio, lib. XIIII. pag. 239. Vide et Plutarch. in Cæsare, pag. 734. Appian. in Libyc. pag. 85. et Strab. lib. xvII. pag. 833. Etiam prius a C. Graccho deductos colonos, sed mox majore fama a Cæsare, acribit Solinus, cap. 27. pag. 49. Sumsit a Livio, lib. Lx. Carthaginis

Oppida: Carpi,^m Misua,ⁿ et liberum Clupea ^o in promontorio Mercurii.^p Item libera Curubis,^q Neapolis.^r Mox Africæ ipsius alia distinctio. Libyphænices ^o vocantur,

NOTÆ

portum etiamnunc Marsa vocant : ex urbis ruderibus Tunetum juxta conditum, Tunis .-- ' Nummus est ex auro et argento in familia Fusia et Mucia ab Ursino, Patino, et aliis, sed male, collocatus. Est idem argenteus in Museo nostro. Parte priore capita duo exhibet, alterum alteri applicitum: hinc Ho. 'Honos:' inde vir. 'Virtus,' infra, * KALENI. Stellula hic præfixa priorem hanc esse nummi aream et epigraphen admonet, posteriorem alteram. Kalent autem sic interpretare : 'Karthago Africæ Libera Edicto Neronis Imperatoris.' 'Karthaginem Africæ' scribi oportuit, uti a Plinio appellatur, xxxvi. 48. ne Carthago Hispania, ut ab eodem alibi vocatur, hic intelligeretur. Sic in nummo inscripto HIPPO NE LIBERA legendum esse proxime monuimus, 'HIPPO Neronis Edicto civitas LIBERA.' Vide et nummum inscriptum PAVLLIN. de quo diximus ad III. 10. .)(. In bujus vero nummi adversa superficie, dextro latere stat Italia, quæ sinistro brachio cornu copiæ tenet: retro caduceus est: sinistro Roma stat, quæ sinistra sceptrum gerit, dextro pede calcat orbem Romanum. Hinc IA. 'Italia:' inde Ro. 'Roma.' Infra, condi: hoc est, 'Concordia Orbis Romani, Decus Italise.' Cojus hic nummus est temporibus Vitellii et Gaibæ. Est apud Plinium, xxvIII. 4. 'Olenus Calenus:' at ex patria, non ex cognomine gentilitio novimus sic esse appellatum.' Ed. sec.

C

E.

k

j

ţ

¹ Maxulla] Etiam Antonino Colonia Maxulla, in Zeugitana. Ptolemæus 1v. 3. Maţoῦλa, pro Maţoῦλa. In Notitia Africæ inter Episcopos Provinciæ Proconsularis, 'Carcadius Maxulitanus.' Tuneto proxima fuit.

m Carpi] Post Maxulam Kaprls sequitur apnd Ptolemæum. Hinc 'Felix Carpitanus,' inter Episcopos Provincia Proconsularis, in Notitla Africa. 'Secundinus a Carpis,' in Conc. S. Cypriani.

ⁿ Misua] In Græco Ptolemæi codice, Καρπλ, Νίσουα: scribe, Μίσουα. Apnd Victorem Vitensem, inter Episcopos Prov. Proconsularis, 'Hirundinus Missuensis.' Et in Conc. Carthag. Bonifacii, 'Servus-Dei Missuensis.'

° Clupea] 'Civitas Clypea' Floro 11. 2. 'Clupea' Liv. lib. xxvII. p. \$10. Inter Episcopos Provinciæ mox laudatæ, 'Anrelius Clypiensis.' Nunc Zafaran, ut recte Marmolius. Vide Notas et Emend. num. 12.

P Mercurii] Capo Bona, ut supra monuimus.

q Carubis] Ptolemseo IV. 3. Kovpoßis, inter Clypeam et Neapolim.
Exilio S. Cypriani clara: cujus in
Actis, 'Civitas Curubitana' dicitur.
Curubim Antoninus pariter in Zeugitana locat, a Clypea, xxx. M. passuum: a Neapoli xII.

r Neapolis] Nedrolis κολωνία Ptolemæo, loc. cit. juxta Curubim. Inter Curubim et Clypeam, Antonino; inter Episcopos Provinciæ Proconsularis, apud Victorem Vitensem, 'Clementinus Neapolitanus.'

* Libyphanices] Albupolvines, quasi ex Phoenicibus advenis, indigenisque Afris mixti. Transcripsere hec totidem fere verbis, Solinus, cap. 27. pag. 49. et Martianus, lib. vi. cap. de secundo sinu Africæ, p. 216.

qui Byzacium incolunt. Ita appellatur regio CCL. M. pass." per circuitum, fertilitatis eximiæ, cum centesima fruge agricolis fœnus reddente terra. Hic oppida libera, Leptis, Adrumetum, Ruspina, Thapsus. Inde Thenæ, Macomades, Dracape. Sabrata contingens Syrtim mi-

-3 Ita codd. Harduini et Chiffl. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. CCL. M. pass. circuitu edd. vett. et Gronov.—4 Thene, Aves, Maco-

NOTÆ

- * Byzacium] Unde Byzacena provincia, Ecclesiasticis scriptoribus nota. Græcis Bufdurtor, et Bufaures populi.
- * CCL. M. pass.] Ita Martianus. Solinus: 'CC. amplius mill. pass.'
- v Cum centesima] Plinius ipse XVII. 8. 'In Byzacio Africa illum centena quinquagena fruge fertilem campum,'
- w Leptis] Λέπτις μικρὰ, juxta Adrametum, Ptolem. IV. 3. 'Leptim minorem civitatem' in Byzacena locat Antoninus, ab Adrumeto, M. P. XVIII. Apud Victorem Vitensem, inter Episcopos Provinciæ Byzacenæ, 'Fortunatianus Leptiminensis.'
- * Adrumetum] Byzacenæ metropolis, mox colonia. In Inscriptionibus Gruteri, p. 362. Col. Concordia Vlpia. Traiana. Avg. Frugifera Hadrumetina. Stephano, 'Αδρόμη. Martiano, Adrumetus. Nunc Mahometa.
- . 7 Ruspina] 'Pούστινα Dioni prope Adrumetum, lib. xL11. p. 213. et Ptolem. Iv. 3. De ea Silius Italicus, lib. III. 'Quæque procul cernit non æquos Ruspina fluctus.' De Ruspimensis agri fertilitate Plinius xv. 21. Nunc est Susa. Vide Notas et Emendat. num. 13.
- ² Thapsus] Odiyos Ptolemmo, loc. cit. Hinc inter Episcopos Byzacenæ, 'Vigilius Tapsitanus,' qui et 'Tapsensis.' Peninsulæ similem ait fuisse

- Dio, lib. XLIII. Incolis nunc, Comingeras, in peninsula, nt olim, sita.
- * Inde Thenæ] Nunc alterius juris, inquit, sequuntur oppida: Thenæ, &c. 'Thenas Coloniam' in Byzacena vocat Antoninus. Apud Gruter, pag. 863. Col. El. Avg. Mercvilalis Thenit. Inter Episcopos Prov. Byzacenæ, apud Victorem Vitensem, 'Paschasius Tenitanus.' Nunc, ut videtur, Casar.
- b Macomades] Macomades Municipium Antonino, in Byzacena. Ptolem. 1v. 3. ad Syrtim minorem, juxta Thenas, Μακόδαμα pro Μακόμαδα. Fuit et altera Macomada in Numidia: unde in Notitia Africæ, inter ejus provinciæ Episcopos, 'Pardalins Macomadiensis.' Fuisse vero eo nomine et alteram in Byzacena, præter Autoninum, Ptolemæum, Plinium, docet Collat. Carthag. n. 197. p. 177. ubi 'Proficentius Macomazensis' legitur: et mox rogatus idem, 'De qua Macomadia? Rusticiana,' inquit: quæ videlicet a vicinitate oppidi Rusticiapensis, uti remur, nomen accepit. Fuit antem Rusticiana Ecclesia in Numidia. Est enim in Notitia Africæ inter Episcopos Numidiæ, ' Donatus Rusticianensis.' At de Byzacena Macomadia accipiendum illud in Collat. Carthag. cap. 116. 'Aurelins Episcopus Ecclesiæ Catholicæ civitatis Magomaziensis.' Nunc est oppidum in peninsula munitam, A-

norem, ad quam Numidiæ et Africæ ab Ampsaga longitudo DLXXX. mill. passuum: latitudo, qua cognitum est, cc. mill. Ea pars, quam Africam appellavimus, dividitur in duas provincias, veterem et novam, discretas fossa, inter Africanum sequentem et reges, Thenas susque perducta, quod oppidum a Carthagine abest ccxvi. mill. passuum.

IV. Tertius sinus a dividitur in geminos, duarum Syrtium vadoso ac reciproco mari diros. Ad proximam, quæ minor est, a Carthagine ccc. m. pass. Polybius tradit: ipsam

mades Chiffl. et mox in eodem codice Sabatra.—5 Margo edd. Dalec. et Gronov. inter Africanum sinum et regias Thenas.—6 Ita codd. Harduini et Chiffl. CCXVII. mill. pass. edd. vett. et Harduin.

****

NOTÆ

frica.

ï.

3.

ε

**:

. .

ď

~

ij.

d

ĸ

ı

- c Tacape] Taxám Ptolemeo, loc. cit. prope Tritonis ostia. Tacapas Coloniam in Tripolitana locat Antoninus. Et inter Episcopos Prov. Tripolitanæ, in Notitia, 'Servilius Tacapitanus.' Nunc est Capulia, in ostiis fluvii cognominis, juxta Syrtim minorem.
- ⁴ Sabrata Ptolem. IV. 3. ad Syrtim minorem, Σαβάθρα. 'Sabratam Coloniam' Antoninus in Tripolitana: et inter Episcopos Prov. Tripolitanæ: 'Leo Sabratensis.' Incolis nunc Afacus vocatur.
- * Ad quam Numidia*] Hæc totidem verbis Martianus, lib. vi. cap. de secundo Africæ sinu, pag. 216. et Missi Theodosii: 'Numidia et Africa Carthaginiensis finluntur ab oriente, Syrti minore: ab occidente, flumine Ampsaga: a septemtrione, mari Africo: a meridie, oceano. Longitudo, DLXXX. latitudo, CC. juxta Plinium Secundum eadem mensura est.'
- f Quam Africam] Proprie dictam, seu Zeugitanam.
- Africanum sequentem] Hoc est, posteriorem, sive minorem Africa-

- num, qui Pauli Æmilii gener, ab Æmilia conjuge dictus est Æmilianus, ut Domitianus a Domitia.
- h Et reges] Massinissæ filios, ut opinor, intelligit: in quos patris regnum Scipio Africanus divisit, nt scribit Entrop. lib. IV. Obiit enim Massinissa, xuv. filiis relictis: Micipsa natu maximo Scipio Cirtam Numidiamque assignavit. Ab amne Tusca, qui Numidiæ finis, ad Thenas usque, veterem Africam, populi Rom. geminam Provinciam, Catthagine excisa. fecit: Proconsularem scilicet, et Byzacenam. Reges aut ceteros omnes, ant certe plerosque, Massinissæ filios, ultra Thenas, fossa discretos a Byzacena dimovit. Nunc omnia hæc obtinet a Tusca flumine ad Syrtim minorem, Tunetense regnum.
- 1 CCXVI.] Ita Mss. R. 1. 2. Colb. 1. 2. At Auton. in Itin. 'A Carthagine Thenas, M. P. CCXVII.'
- * Tertius sinus] Iisdem verbis bæc Martianus lib. vi. cap. de tertio sinu Africæ, p. 217.
- b Qua minor est] Nunc vulgo, le Golfes de Capes: aliis le petit Banc.

centum ¹ mill. passuum aditu, ^c coc. mill. ambitu. Et terra autem, ^d siderum observatione, ² ad eam per deserta arenis, perque serpentes iter est. Excipiunt saltus ^e repleti ferarum multitudine: et introrsus elephantorum solitudines, mox deserta vasta, ultraque ³ Garamantes, ^f ab Augylis dierum xII. itinere distantes. Super illos ⁸ fuere gens Psylli, super quos lacus Lycomedis, ^h desertis circumdatus. Augylæ ¹ ipsi medio fere spatio locantur ab Æthiopia, quæ ad occidentem vergit, et a regione quæ duas Syrtes ^j interjacet pari utrimque intervallo. Sed littore ^k inter duas Syrtes, ccl. M. passuum. Ibi civitas Œensis, ⁴ Cinyps ^m

CAP. IV. 1 'Mela, fere centum; Strabo vero lib. ult. aditu LXXV. ambitu CC. M. pass.' Dalec.—2 'Est terra hæc observatione siderum nobilis Vet. lego: meabilis.' Idem. Mox, ad eam per desertas harenas margo edd. Dalec. et Gronov.—3 Vet. Dalec. vasta utrimque.—4 Ibis civitas Ooassensis Man. ap. Da-

NOTÆ

- Adital Faucibus, qua mare in sinum influit. De ejus aditu, ambituque, vide Strab. lib. xvII. p. 884. Melam secutus est Plinius, I. 7.
- d Et terra autem] Ab interiore Africa, inquit, ad Syrtim terrestre iter est per deserta et arenarum cumulos, nullis viarum aut callium indiciis, turbante flatu vestigia, sed sola siderum, ut in mari, observatione. Hæc Martianus loc. citat. et Solinus, cap. 27. pag. 52.
- Excipiunt saltus] Ubi nunc regio Biledulgerid, Tunetensi regno ad anstrum subjecta.
- f Garamantes] Ad Bagradæ, et Cyniphis fontes, Ptolem. 1v. 6. ubi nunc regiones Guargala, Gademes, et Fessen.
- * Super illos] Solinus, cap. 27. pag. 52. 'Supra Garamantas Psylli fuerunt,' &c. De Psyllis dicemus. v11. 2.
- h Lycomedis] Λυκομήδους λίμνη, Ptolem. 1v. 5. sed alieno, ut videtur, situ.
  - Augyla] Αὐγύλαι Ptolem. IV. 5.

- Ibi nunc Biledulgerid desertum, qua regioni subjacet, quæ est inter utramque Syrtim.
- J A regione quæ duas Syrtes] Nunc est Regnum Tripolitanum, le Royaume de Tripoli.
- k Sed littore] Solini paraphrasis, cap. 27. p. 52. 'Utræque Syrtes ducentis quinquaginta millibus passaum separantur.' Littori nomen, la coste de Tripoli.
- ¹ Œensis] Ita R. 1. 2. Colb. 1. 2. &cc. 'Oceam' Coloniam in Tripolitana Provincia, pro 'Œeam,' vocat Antoninus. Ptolemæo Iv. 3. est 'Œŝs. In nummo Antonini Pii, e Cimelio nostro Paris, minoris formæ ex ære, c. A. o. A. F. hoc est, 'Colonia Ælia Œa Augusta Felix.' Una e tribus oppidis est, ex quibus omuibus condata vetus Tripolis: quæ hodie, Tripoli vecchio. Solinus, cap. 27. p. 49. 'Achæi Tripolin lingua sua signant, de trium urbium numero, Œæ, Sabratæ, Leptis maguæ.'
- m Cinyps] Kirw et amnis, et circumjacentis regionis nomen est He-

fluvius ac regio. Oppida: Neapolis, Taphra, Abrotonum, Leptis altera, quæ cognominatur magna. Inde Syrtis major, circuitu dexxv. aditu autem ecexii. mill. pass. Inde accolit gens Cisipadum. In intimo sinu fuit ora Lotophagon, quos quidam Alachroas dixere, ad Philænorum aras: ex arena sunt eæ. Ab his non procul a continente palus vasta amnem Tritonem, nomenque ab eo accipit, Pallantias appellata Callimacho, et citra mino-

lec. Ocensis margo edd. Dalec. et Gronov. Cynips edd. vett. et Gronov. Mox pro Taphra, quod omnes codd. et edd. vett. testantur, Gaphra dant Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.—5 Gronov. CCCXIII. mill. pass.—6 Pal-

NOTÆ

rodoto Melpom. p. 280. et 287. Kirvφος ποταμός Ptolemæo, loc. cit. nunc Tripolitanus amuis. Mela 1. 7. 'Ultra est Œa oppidum, et Cinyps fluvius per uberrima arva decidens.'

- ⁿ Neapolis] Quæ nunc Tripolis dicitur, Tripoli de Barbarie, regni cognominis caput. Cave hanc Neapolim cum altera confundas, de qua sup. cap. diximus in Prov. Proconsulari, seu Zeugitana.
- Taphra [Gaphara] Permutatis syllabis, Γαράφα λιμήν dicitur Ptolemæo, inter Neapolim et Œam, IV. 3.
   Vide Notas et Emend. num. 14.
   Nuuc est Temra.
- P Abrotonum] Scylaci et Stephano, 'Aßpórovor. Sed iste cum Neapoli eandem facit : diversam ille, cum Plinio, Pomponioque. Nunc Tesuta.
- 9 Leptis altera] Hodie Lebida. Hanc Strabo lib. XVII. pag. 836. et Ptolemæus IV. 3. eandem esse cum Neapoli arbitrantur. Rectius cum Pomponio Plinius diversam: quod et ipse situa comprobat. Inter Episcopos Prov. Tripolitanæ, apud Victorem, 'Callipides Leptimagnensis.'
- r Syrtis major] Gallis, les Seches de Barbarie, Italis, Golfo de Sidra, Nautis, il Golfo di Zalocho.

- DCXXV.] Ita Martianus, lib. vz. cap. de tertio Africæ sinu, pag. 217.
- CCCXII. mill.] Vide Notas et Emend. num. 15.
- " Cisipadum] Hi Syrtium oram occidentalem accoluere olim: quæ orienti obvertitur, Lotophagi, a promontorio Borio, usque ad Phycunta, de quo cap. seq. Mela 1. 7.
- V Lotophagon] Λωτοφάγοι Λίβυσι Scylaci, pag. 45. qui loto vescebantur: quo de cibo dicemus, XIII. 32.
- w Alachroas dixere] Quasi marini coloris viros. Vide Notas et Emend. num. 16.
- * Ad Philanorum] Ubi Philani fratres vivi sponte obrui se passi sunt. Rem narrant eleganter Mela 1. 7. Val. Max. v. 6. pag. 278. Sallustius, Bello Jugurth. p. 116.
- 7 Amnem Tritonem] Λίμνην Τρετωνίδα, et ποταμόν μέγαν Τρίτωνα hoc tractu agnoscunt Herod. lib. 1v. n. 179. pag. 281. et Ptolem. 1v. 3. Hodie nomen amni, Melelus, ultra regni Tripolitani fines, unde regnum Barcæ incipit.
- Pallenties] Παλλαντιάν Minervæ epitheton est in Epigram. Id paludi inditum nomen, quod in amne cognomine, inquit Solinus cap. 27. pag. 62.

rem Syrtim esse dicta: a multis vero inter duas Syrtes. Promontorium, quod majorem includit, Borion appellatur. Ultra Cyrenaica provincia.

Ad hunc finem Africa^b a fluvio Ampsaga populos DXVI.³c habet, qui Romano parent imperio. In his colonias VI.⁴ præter jam supradictas, Uthinam, Tuburbin. Oppida civium Romanorum XV. ex quibus in mediterraneo dicenda Azuritanum, Abutucense, Aboriense, Canopicum, Chil-

lanteas Chiffi.—7 Idem codex, Cyrenaica promontoria provincia.—8 'Ita Mss. Reg. 1. 2. Colb. Chiffi. Paris. et editio princeps. In Ms. Reg. 5. et recentioribus editionibus: populos XXVI. Prior numerus forte major est; sed antiquioribus libris probatus. Alter exilior videtur. In Mss. Reg. 1. et 2. pareant. Complures certe ibi fuere populi, qui Romano imperio paruere.' Brotier. DXVI. etiam in cod. Salmant.—9 Assuritanum, Abitacence, Apariense

NOTE

'speculatam se artium Deam crediderunt.' Ab eo vicissim ipsa Tritoniæ nomen recepit. Festus: 'Tritonia Minerva, a ripa Tritonis fluminis dicta, quod ibi primitus sit visa.' Alia est Minervæ appellatio, Τριτογένεια, aliaque vocis originatio: qua de Eusebium consule, lib. III. Præpar. pag. 89. Hic tamen genitam Minervam Mela ait, I. 7.

Borion] Borion quoque Melæ 1.
 Straboni lib. XVII. pag. 836. μικρον ακρωτήριον Βόρειον, citra Berenicem. Nunc est Capo di Teiones.

b Africa] Non ea jam que proprie dicta, sed que latius sumta, Numidiam quoque complectitur: quo plane modo Africæ proprie appellate nomen a Mela accipitur, 1.7. a promontorio Metagonio ad Philenorum aras.

c Populos DXVI. [XXVI.] At codices omnes Mss. Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffl. &c. habent populos DXVI. qui numerus fidem omnem superat.

d Colonias VI.] In quibus sunt Uthins, et Tuburbis, inquit, præter jam supra dictas quatuor, Cirtam, Siccam, Carthaginem, et Maxullam.

• Uthinam] Οδθινα Ptolem. 1v. 3. inter mediterraneas Africæ civitates, inter Tabracam oppidum, et Bagradam amnem, Proconsularis Provinciæ. In Collat. Carthag. pag. 119. 'Isaac Episcopus plebis Utinensia.' Et in Conc. S. Cypriaui, de Hæret. Baptis. 'Felix ab Uthina.'

f Tuburbin] In eadem Zeugitana seu Proconsulari, 'Tuburbo minus,' a Carthagine M. P. xLvi. Θουβουρ-βὰ Ptolemæo, loc. cit. Inter Episcopos Prov. Proconsularis, apud Victorem Vitens. 'Benenatus Tuburbitensis.'

s Azuritanum] In Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. et Paris. Absuritanum. Est hæc 'Assovpos Ptolem. 1v. 2. inter mediterraneas civitates Numidiæ novæ, prope Siccam Veneriam. In Collus. Carthag. num. 120. pag. 98. 'Evangelus Episcopus Ecclesiæ Assuritanæ.'

h Abutucense] In Collat. Carthug, pag. 112. 'Januarius Episcopus plebis Aptucensis.' Diversa ab Aptuca Aptunga sive Abtugna est: in eadem Collat. pag. cxr. 'Felix Episcopus

manense,^k Simittuense,^l Thunusidense,^m Tuburnicense,ⁿ Tynidrumense,^o Tibigense,^p Ucitana duo,^q majus et minus : Vagense.^r Oppidum ¹⁰ Latinum unum Usalitanum.^s Oppidum stipendiarium unum, Castris Corneliis.^t Oppida libera triginta, ex quibus dicenda intus Acolitanum,^u Acha-

Vet. Dalec.-10 Vet. Dalec. Tichicense U. d. m. et minus. Vagense oppidum; edd. vett. et Gronov. Tibigense . . . . minus, Vagrense. Oppidum. Paulo post,

NOTÆ

plebis Aptugnitensis: 'etsi utrumque oppidum quidam temere confuderunt.

- ¹ Aboriense] In Collat. Carthag. p. 121. 'Trifolius Episcopus plebis Aborensis.' Huc forte Suidæ illud pertinet, 'Αβωρα δνομα τόπου.
- J Canopicum] Καννόπισσαι Ptolemæo IV. 3. oppidum est mediterraneum Africæ proprie dictæ, inter Tabracanı civitatem, et Bagradam finvium. Stephanus: ἐστι καὶ Λιβόης τόπος Κάνωβος.
- k Chilmanense] Kina mediterraneum Africæ propriæ oppidum, post Bagradam amnem, sub Carthagine, auctore Ptolem. IV. S.
- ¹ Simittuense] Zuplotov oppidum mediterraneum Numidiæ novæ, inter Ampaagam fl. et Tabracam oppidum, Ptolemæo, loc. cit. 'Simittu Colonia' est in Numidia Antonino, a Bulla Regia, de qua supra, v11. mill. pass.
- m Thunusidense] Govrovoda Ptolemæo loc. cit. prope Madauram.
- " Tuburnicense] Θουβούρνικα κολωνία Ptolemæo, loc. cit. Sed idem Tubursicam ab ea diversam facit, quod vereor ut jure faciat. In Notitia Africæ inter Episcopos Numidiæ, 'Frumentius Tubursicensis.'
- Тупідгителяє] Ptolemæo rursum inter oppida Numidiæ novæ mediterranea, Θουνουδρομον κολωνία, tv. 3.
- P Tibigense] Ita libri omnes, etiam Mss. ex quibus Ptolemæus est emen-

- dandus, qui loc. cit. permutatis syllabis, pro Τιβίγα, scribit Θιγίβα κολωνία.
- q Ucitana duo] Horum alterum Οδ-κιβι Ptolemæo, loc. cit.. In Collat. Carthag. p. 181. 'Octavianus Episcopus plebis Ucimaius.' Et ad Uciminus referendus videtur, qui in Africæ Notitia, inter Episcopos Provinciæ Proconsularis, 'Quintianus Urcitanus' dicitur, pro 'Ucitanus.'
- r Vagense] Obaya Ptolem. 1v. 3. prope Cirtam.
- "Usalitanum] Vetus Inscriptio, apud Gruter. pag. 512. USALLITANI. Diversa ah ista Uzala est, unde Evodins Uzalensis Episcopus, Augustino perfamiliaris, Epist. 147. et Serm. 33. de diversis. Et inter Episcopos Provincia Proconsularis in Notitia Africæ 'Sacconins Uzalensis.' Coloniam Uticæ vicinam vocat Augustin. de Civit. xxII. 8.
- t Castris Corneliis] Hoc est, juxta castra Cornelia, vel appositum oppidum castris Corneliis, de quibus cap.

  3. Adversatur Mss. codicibus Pintianus, orationemque Plinianam labefactat, cum a castris Corneliis legi putat oportere.
- " Acolitanum] In Notitia Africæ, inter Episcopos Prov. Byzacenæ, 'Restitutus Acolitanus.' Strab. lib. xvII. p. 831. 'Αχόλλα, ἐλευθέρα πόλις. In vet. inscript. apud Grnter. p. 512. Aqvillitani, cum Leptitanis Usal-

ritanum, Avinense, Abziritanum, Canopitanum, Melzitanum, Materense, Salaphitanum, Tusdritanum, Tiphicense, Tunicense, Theudense, Tagestense, Tigense,

Vet. Dalec. unum. A castris Corneliis oppida, &c.-11 Melizitanum Chiffl. Mox, pro Materense, Gronov. et edd. vett. Madaurense; Vet. Dalec. Madurense. Deinde, edd. vett. et Gronov. Tusdritanum, Tiricense, Tiphicense; cod. Chiffl. Tusdritanum, Thisicense, Tiphicense. Paulo post, pro Tagestense Vet. Dalec.

NOTÆ

litanisque junguntur. Hirtio de Bello Afric. passim Acilla vocatur libera civitas.

- v Acharitanum] In R. 1. Accharitanum. R. 2. Accaritanum. Huc referri debet, qui inter Episcopos Prov. Byzacenæ legitur apud Victorem Vitens. 'Donatus Aggaritanus.' Et is etiam fortassis, qui in Collat. Carthag. p. 151. 'Caudorius Aggeritensia' dicitur.
- w Avinense] Ita libri omnes. Id oppidum esse arbitror, quod alii Vinense vocant. Nam 'Vina Civitatem' in Zeugirana Antoninus agnoscit. Hermolaus mavult Avittense, ab 'Λουίντα mediterraneo oppido, inter Tabracam oppidum et Bagradam amnem, aptid Ptolem. IV. 3.
- * Abziritanum] In Coll. Carth. p. 112. 'Fructuosus Abziritensis.' In Notitia Victoris Vitensis, 'Servus Arsuritanus.' scribo Apsiritanus.
- 7 Canopitanum] In Collat. Carthag. p. 127. 'Felix Episcopus Caniopitanorum.'
- ² Melzitanum] In R. 1.2. et Chiffi. Melizitanum. In Collat. Carthag. p. 99. 'Tutus Episcopus plebis Melzitensis.'
- * Materense] Inter Episcopos Prov. Byzacenæ, in Notitia Victoris, Adelfius Mattaritanus. Vide Notas et Emend. num. 17.
- b Salaphitanum] Vide Notas et Emend, num. 18.

- c Tusdritanum] Nomen oppido Oósδρος apud Ptolem. Iv. 3. sub Adrumetto. Tusdram Antonino, in Byzacena, inter Episcopos Prov. Byzacceme
  apud Victorem Vitens. 'Florentina
  Tuziritanus,' pro 'Tusdritanus.' Et
  in Collat. Carthag. p. 171. 'Aptus
  Tuzuritensis,' pro 'Tusdritensis.'
- d Tiphicense] Vide Notas et Emend. num. 19.
- Tunicense. In Mss. R. 1. &c. Thunicense. Referendus huc videtur 'Lucianus Episcopus plebis Tuneyensis,' e Collat. Carthag. pag. 110. Oppida modo mediterranea censentur: quamobrem Tunetum, littoralem civitatem, quam Tunis vocamus, cave hic appellari a Plinio putes.

'Theudense] Inter Episcopos Prov. Byzacenæ, in Notitia Victoris, 'Decimus Theuzitanus,' sive 'Theuditanus,' nam Theuza et Theuda promiscue scribitur, ut Quiza et Quida, quod ante monuimus, literis D et Z in hisce nominibus permutari invicem solitis, ut vulgo creditur.

5 Tagestense] In Mss. omnibus R.
1. 2. &c. Tagesense. Nec Tagasta
porro, Augusti natalibus, et Alypii
sede clara, nec Teveste, locum habere hic potest: est enim utraque
Numidiæ Provinciæ: neutra Bysaçenæ, cujus nunc lustrantur oppida.

h Tigense] In Collat. Carthag. p. 98. 'Aptus Episcopus plebis Tigiensis.' Vetus inscriptio apud Reines.

Ulusubritanum,¹ Vagense aliud,¹ Visense,½ Zamense.¹ Ex reliquo numero non civitates tantum, sed pleræque etiam nationes jure dici possunt, ut Natabudes,™ Capsitani,¹² ¹ Misulani,° Sabarbares,² Massyli,⁴ Nisives,⁻ Vamacures,² Ethini,¹ Mussini,⁴ Marchubii,⁺ et tota Gætulia ad flumen Nigrin, qui Africam ab Æthiopia dirimit.

Tagastense; et pro Zamense, Chiffl. Zyamense.—12 Natabuta. Caspitani Vet. Dalec. Mox, Musulani, Sababares Chiffl. Paulo post, pro Marchubii, margo edd. Dalec, et Grouov. Macrobii.

NOTÆ

p. 458. Ivlio. Procvlo. V. C. Præf. Vrb. patrono. Col. Byzacenæ. et patrono. Colon. Æliæ. Zamæ. Re-Glæ. et. patrono. Tigisens.

- i Ulusubritanum] Οψλιβζιβρα Ptolemæo IV. 3. inter oppida Africæ mediterranea, in Byzacena, sub Adrumeto.
- J Vagense alind] Aliud nimirum a superiore Vagensi, quod in Numidia positum prope Cirtam diximus: istud, in Byzacena. Unicum Collatio Carthaginieusis agnoscit, pag. 211. 'Accedente Ampelio Vagensi,' inquit. Et mox, 'accedente Primulio Episcopo Vagense.'
- k Visense] In Collat. Carthag. pag. 178. 'Dativus Episcopus Visensis.' Vide Notas et Emend. num. 20.
- ¹ Zamense] In Collat. Carthag. p. 101. 'Dialogus Zamensis.' Inscriptio vetus apud Gruter. p. 364. Col. ÆL. HADR. Avg. ZAMÆ. REGIÆ. Hæc Jubæ regia fuit, Hirtio teste, Vitruvioque. Arcem regni Sallustius vocat, in Bello Jugurth. p. 99. Livius lib. xxx. p. 362. 'Zama quinque dierum iter a Carthagine abest.'
- m Natabudes] Ita libri omnes, etiam Mss. Ptolem. 1v. 3. Νασάβουτες vocantur.
- * Capsitani] Sallustius in Bello Jugurth. p. 127. 'Erat inter ingentes solitudines oppidum magnum atque

- valens, nomine Capsa, enjus conditor Hercules Libys memorabatur, &c. Ibi de hujus urbis obsidione prolixe et eleganter. Κάψα Ptolem. IV. 3. inter Bagradam et Tritonem annes. Cives Sallustio 'Capsenses.'
- Misulani] In R. 1. 2. Colb. 1. 2. et Chiffi. Musulani. Ptolem. 1v. 3. Μισούλαμοι, Cirtæ ad austrum subjecti: quibus vicini Nasabutes proxime appellati. Tacitus Annal. 11. pag. 57. 'Musulanorum valida gens, et solitudinibus Africæ propinqua.'
- P Sabarbares] Ita R. 1. 2. et Chiffl. Sababares. Ptolemæo IV. 3. Σαβού-βουρεs.
- q Massyli] Cave hos cum Massæ sylis confundas, de quibus actum est superius, cap. 1. Massyla Numidiæ gens altera a Livio appellatur, lib. XXIV. p. 26.
- r Nisives] Nloußes Ptolemmo, loc. cit. Iidem forte qui Nisvetæ Livio lib. xxxIII. p. 396.
- ^a Vamacures] Ita libri omnes. Forte ii sunt, qui Ptolemæo loc. cit. 'Αστάκουρεs appellantur: vel ii potius, qui in orientali parte Manritaniæ Cæsariensis positi, Μάκκουρει vel ii qui in eodem fere tractu Μάχουρει vocantur, apud eundem Ptolem. IV. 3.
- t Ethini] Eos esse suspicor, qui Ptolemæo 1v. 3. Κυίθιοι, 'Cinithio-

v. (v.) Cyrenaica, eadem Pentapolitana regio, illustratur Hammonis oraculo, quod a Cyrenis abest cccc. m. passuum: fonte Solis: urbibus maxime quinque, Berenice, Arsinoë, Ptolemaide, Apollonia, ipsa Cyrene. Berenice in Syrtis extimo cornu est, quondam vocata Hesperidum supradictarum, vagantibus Græciæ fabulis. Nec procul ante oppidum fluvius Lethon, '' lucus sacer, ubi Hesperi-

CAP. v. 1 Vet. Dalec. fluvius Lethe.—2 Ita cod. et Vet. Dalec. Chiffl. et

NOTE

rum haud spernenda natio,' Tacito dicitur, juxta Musulanos Annal. 11. p. 57.

- Mussini] Qui Ptolemæo Movsov-
- v Marchubii] Qui in orientali Mauritaniæ Cæsariensis parte positi, juxta Numidiam, Μαλχούβωι a Ptolemæo appellantur, 1v. 2.
- * Cyrenaica] Hæc deinceps iisdem verbis Martianus, lib. v1. cap. de tertio sinu Africæ, p. 217. et Solinus, cap. 27. p. 52. A Cyrene urbe provinciæ nomen: urbi a Cyre fonte, ἀπὸ Κυρῆς πηγῆς, ut Callimachus ait, in Hymno Apollinis: vel a Cyra monte, nnde fons oritur, ut Justino visum, XIII. 7. p. 136. Hodie, le Royaume de Barca.
- b Hammonis oraculo] Describitur a Curtio IV. 28. et seq. Jovis Hammonis porro simulacrum arietino vultu fuisse omnes sciunt: confirmat Athanasius: Λίβωτε πρόβατον δι καλοῦσω "Αμμωνα Θεόν έχουσι, καὶ τοῦτο πολλοῖς παρ' ἐτέρων εἰς θυσίων σφάζεται. Vide Plinium xxxvii. 60. n. 7. Ceterum Hammonem Ægyptii Jovem appellant, teste Herod. lib. II. n. 42. p. 106. 'Αμμοῦν γὰρ Αἰγόπτιοι καλέουσι τὸν Δία.
- Fonte Solis] De eo diximus, II.
  6. Mela quoque de situ Plinio suffragatur: 'Sunt,' inquit I. 8. 'in Cy-

- renaica Hammonis oraculum, fidei inclytæ: et fons, quem Solis appellant,' &c.
- d In Syrtis extimo cornu] 'Circa extimum Syrtis cornum,' inquit Solinus, cap. 27. p. 53. nempe Syrtis majoris. Borion, credo, promontorium intelligit, de quo cap. sup. quo Syrtium major includitur, sen terminatur ab orientali parte. Oppido unc vetusti nominis vestigia non obscura. Bernichio.
- · Hesperidum] Ut vagantur fabula. inquit, alibi aliis Hesperidam hortos statuentibus, aliis quidem in Magnesia, aliis ad fretum Herculis, in oceano aliis, hic quoque nonnulli collocarunt Hesperidas, quas cap. 1. ad Atlantem montem posuimus. Ptolemæus IV. 4. Bepering, & nal Eowepides. Ammianus, lib. xx11. p. 233. 'Berenice, quas Hesperidas appellant.' Hesperis prius dicta est, que mox Berenice ab uxore Ptolemæi Evergetæ. Stephanus: Έσπερίς, πόλις Δεβύης, ή νῦν Βερενίκη. Mela 1. 8. p. 110. non alio nomine, quam Hesperidem vocat.
- ¹ Lethon] Ita Solinus et Martianus, locis cit. Λάθων est Ptolemæo loc. cit. juxta Berenicen. Ληθαῖος Straboni, lib. xιν. p. 647. & Έστερίταις Λίβυσι, ubi Casaubonus, qui sint Hesperitæ Libyes, Berenices nimi-

dum horti memorantur. Abest a Lepti ccclxxv.² m. pass. Ab ea Arsinoë, Teuchira vocitata, xliii. m. passuum. Et deinde Ptolemais, antiquo nomine Barce, xxii. m. passuum. Mox xl. m. pass.³ promontorium Phycus per Creticum mare excurrit, distans cccl. m. passuum a Tænaro Laconicæ promontorio. A Creta veroipsa ccxxv.⁴ m. Post id Cyrene, a mari undecim m. passuum. A Phycunte Apolloniam xxiv. mill. pass. Ad Cherronesum ⁵

Marcian. cum edd. Hardain. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. CCCLXXXV. edd. vett. et Gronov. Mox, Tauchera vocitata Vet. Dalec.—3 Edd. vett. et Gronov. CCL. M. omisso τῷ pass.—4 Cod. Dalec. CCXXV. Vid. supra 1v. 20.—5 A Cherroneso margo edd. Dalec. et Gronov. et mox ibid. Inde

NOTÆ

rum incolæ, quæ Hesperidum dicta est regio, videtur nesciisse. Ptolemæns alter Ægypti rex II. Comment. apud Athen. lib. II. p. 71. Λήθωνα cum Plinio vocat. Et hic quoque, ob similitudinem cum infernali Lette, creditus oblivionem parere, teste Lucano, 1x. 355.

Z

5

¢

ſ

ex Mss. Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Chiffl. Paris. atque ex Martiano, lib. vi. p. 217. Prius legebatur, CCCLXXXV.

h Arsinoë] 'Αρσινόη, ἡ καὶ Τεύχειρα, Ptolem. IV. 4. et Straboni, lib. XVII. pag. 837. Ταύχειρα, Stephano pag. 115. et Scylaci, pag. 44. Nunc Trochara.

1 Ptolemais] Strabo, loc. cit. ή Βάρκη πρότερον, νῦν δὲ Πτολεμαίς. Ita et Stephanus, verbo Βάρκη. Ptolemmo tamen IV. 4. Πτολεμαίς et Βάρκη dum sunt civitates: have mediterranea, illa littoralis. Scylaci quoque, loc. cit. Ptolemais igitur condita, non eo loco quo Barcefuit, sed quo Barcaronum portus. Inter Pænorum hostes a Marone Æneid. IV. censentur, 'lateque furentes Barcai.' Nunc quoque interius oppidum retinet nomen et mænia, Barca: unde regni

appellatio: littorale Tolemeia nuncupatur.

J XXII. M. pass.] A Teuchira Ptolemaidem Antoninus in Itiner. xxvi. M. pass. intervallum facit.

k Mox XL. M. pass.] Vide Notas et Emend. num. 21.

¹ Phycus] Φυκοῦς ἄκρον Ptolem. 1v. 4. Ibi regio Cyrenaica ab occasu incipit flectere se in exortum Solis. Nantis dicitur, Capo Rusuto.

m CCCL. M. passuum] Sive bis mille et octingentis stadiis, ut ait Strab. lib. xvII. pag. 837. quæ mensura cum Pliniana congruit.

n CCXXV. [CXXV.] Ita libri omnes, etiam Mss. Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. &c. tum hoc loco, tum 1v. 20.

° Cyrene] Κυρήνη, de qua multa vide apud Strab. loc. cit. Nunc esse Cairoan a quibusdam falso creditur: cum sit ab Arabibus conditum recens oppidum. Sed est Ceyret, nunc pagus.

P Apolloniam] 'Απολλωνία, Ptolem.

1V. 4. At Straboni, loc. cit. 'Απολλωνιάς Κυρηναίων ἐπίνειον, Cyrenensium navale. Hodie Bonandré: Geographo Nubiensi, Bondarea.

9 Ad Cherronemun] Χερσόννησος με-

LXXXVIII. mill. passuum. Unde Catabathmum ccxvI. mill. passuum. Accolunt Marmaridæ, a Parætonii ferme regione ad Syrtin usque majorem porrecti. Post eos Ararauceles, et jam in ora Syrtis Nasamones, quos antea Mesammones Græci appellavere, ab argumento loci, medios inter arenas sitos. Cyrenaicus ager, xv. m. passuum latitudine a littore, arboribus fertilis habetur. Intus eodem spatio frugibus tantum: mox triginta mill. passuum latitudine, et ccl. mill. passuum longitudine, lasere modo.

Post Nasamones, Asbystæ, * et Macæ vivunt.* Ultra

Calabalhmus CCXVI. Chiffl. Unde C. CCVI.—6 Grai.... medie Chiffl.—7 Ita Man. et Vet. Dalec. cum edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. et Bipont. et arboribus edd. vett. cum Gronov. et Frans.—8 Abytæ Vet. Dalec.

NOTÆ

γάλη Ptolemæo IV. 5. inter Marmaricæ nomos, sive Præfecturas. Ubi nunc Capo di Roxatim, sinusque cognominis, Golfo di Roxatim: alii Raxittim scribunt. Strab lib. xVII. pag. 838. "Ακρα Χερβόνησος λιμένα έχουσα. Promontorium cum portu. Stephano, urbs est, cui nomen et Κέρβουρα fuit: gentile, Κεβρούριος, ut a Ταυχείρα, de qua paulo ante, Ταυχείριος.

- r Catabathmum] De Catabathmo et Parætonio, cap. seq.
- Accolunt Marmaridæ] Μαρμαρίδαι Straboni, loc. cit.
- * Ararawceles] Post Marmaridas, versus occasum Solis, Syrtimque majorem. 'Apavpdkides Ptolem. Iv. 4. quorum magis ad ortum Solis regio vergit, quam Barcitarum.
- Nusamones] Nardµasres, Syrti majori confines, apud Strab. lib. Xvii. pag. 838. Gentis mores ac situm Lucanus pereleganter describit ix. 439. 'Quas Nasamon gens dura legit, qui proxima ponto Nudus rura tenet: quem mundi barbara damnis Syrtis alit: nam littoreis populator arenis Imminet, et nulla portus tangente

carina Novit opes. Sic cum toto commercia mundo Naufragiis Nasa-mones habent.'

- v Mesammones] Voce conflata ex μέσος, quod medium, et έμμος, quod arenam sonat. Ex Hebraica originatione vocem derivat Bochartus, parte 1. Geogr. 1v. 30. pag. 322. quasi Viros Hammonis vox ea significet.
- * Inter arenas] Lucanus hanc oram describens 1x. 454. 'Patet omne solum, liberque meatu Æoliam rabiem totis exercet arenis.' Et mox, 'Regna videt pauper Nasamon errantia vento.'
- x Cyrenaicus ager] Accepta hac sunt ab Herod. lib. 1v. n. 199. pag. 287.
  - 7 Lasere modo] De lasere, xix. 15.
    2 Asbystæ] 'Ασβύσται. Vide Notas
- et Emend. num. 22.
- * Et Macæ vivunt] Hoc est, degunt, sive habitant. Mdkaust Zupriras Ptolem. Iv. 3. Mdkas Herod. Iv. 11. 175. pag. 280. et Scylaci, pag. 45. et Diodoro Bibl. lib. 111. pag. 178. Solimas hæc transcribens Asbystas lasere pariter vivere inepte pronuntiat.

eos Hammanientes ^b X1. dierum itinere ⁹ a Syrtibus majoribus ad occidentem, et ipsi quaqua versus arenis circumdatí: puteos tamen haud difficiles binum ferme cubitorum inveniunt altitudine, ibi restagnantibus Mauritaniæ aquis. Domos sale ^o montibus suis exciso, ceu lapide, ¹⁰ construunt. Ab his ad Troglodytas ^d hyberni occasus plaga dierum septem iter, ¹¹ ^e cum quibus commercium gemmæ tantum, quam carbunculum vocamus, ex Æthiopia invectæ. ¹² Intervenit ^f ad solitudines Africæ, supra minorem Syrtin dictas, ¹³ versa Phazania, ⁸ ubi gentem Phazaniorum, urbesque Alelen et Cillabam subegimus. Item Cydamum e regione Sabratæ. ^h Ab his mons longo spatio in occasum

Hashitæ edd. vett. et Gronov.—9 Ita codd. Regg. Brot. 1. 2. 5. et Ed. pr. etiam Ald. Junt. Basil. Lugd. Dalec. Elz. et Gronov. duodecim dierum itinere codd. Harduini et Chiffi. item edd. Harduin, 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Frauz.—10 Gronov. seu lapide.—11 Ita Reg. Brot. 1. et Ed. pr. dierum VII. itinere codd. Dalec. et Chiffi. dierum IV. iter Reg. Brot. 5. et edd. vett. cum Gronov. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.—12 Ita codd. Harduini et Chiffi. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. vectæ Gronov. et cdd. vett.—13 Syrtin dictam Chiffi. Moz. Vet. Dalec. urbs pro versu.—14

.....

NOTÆ

- b Hammanientes] Vel Ammanientes, ut ab ἄμμφ, ανεπα, traxisse et illi nomen videri possint. Ii plane sunt, quos Solinus cap. 28. pag. 54. Amantes vocat: quos cum Hammonis Jovis accolis Ortelius male confendit: et Bochartus eum secutus, loco mox ett. Nam quod de domibus sale ceu lapide structis mox narratur a Plinio, id Amantibus a Solino arrogatur: situsque idem inter Nasamonas et Troglodytas. Pars est deserti, quod nune Biledulgerid vocant.
- c Domos sale] Accepta hæc ab Herod. lib. Iv. n. 185. pag. 284.
- ⁴ Ad Troglodylas] Non una mode in parte terrarum Troglodytæ snat: nam præter eos qui sinum Arabicum accolunt, snat et in Africæ pæne umbilico, a Syrtibus majoribus sedecim dierum itinere dissiti, versus occasum: ubi nunc Techortina regio. Tpo-

- γλοδύται Alelowes hi vocantur ab Herod. lib. Iv. n. 185. pag. 283.
- Dierum septem [IV.] iter] Mss. Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Chiffl. dierum VII. itinere. De carbunculorum commercio eadem habet Solinus: de his dicemus, XXXVII. 25.
- Intervenit] In ea via, inquit, quæ est ab Hammanientibus ad Troglodytas occurrit Phazania regio, vergens ad eas solitudines quas paulo ante diximus aupra minorem Syrtia esse positas: initio nimirum superioris cap.
- 5 Phazania] Cafaria regionis nomen, apud Agathemerum, Geogr. 11. 5. Pars est deserti Biledulgerid, cum parte Tunetensis regni, quæ maxime in austrum vergit.
- b E regione Sabratæ] Quam cap. 3. sltam esse diximus in ipso Syrtis minoris cornu, qua spectat Africam

ab ortu tendit, Ater nostris dictus a natura adusto similis, aut Solis repercussu accenso.¹⁴ Ultra eum i deserta: Matelgæ j oppidum i Garamantum: itemque Debris, affuso fonte, a medio die ad mediam noctem aquis ferventibus totidemque horis ad medium diem rigentibus: clarissimumque oppidum Garama i caput Garamantum: omnia armis Rom. superata, et a Cornelio Balbo triumphata: uni huic omnium externo curru et Quiritium jure donato:

Margo edd. Dalec. et Gronov. velut solis repercussu accensus.—15 Mox Talge oppidum Chiffi. Paulo post, margo edd. Dalec. et Gronov. effuso fonte.—16 Garamana Vet. Dalec. et mox in eodem, uni omnium; al. uno omnium externorum; Gronov. et edd. vett. unius omnium, &c. Deinde progenito, quod ser-

NOTÆ

proprie dictam.

¹ Ultra eum] Versus austrum, ubi desertum vastissimum est, Biledulgerid.

J Matelgæ] Forte rectius, Mox Talgæ, ut in Chiffl. cod. Reg. 1. Colb. 1. 2. &c.

k Debris] Meminit hujus oppidi Priscianus in Periegesi, pag. 369. Continuo post hos sequitur Phaurusia tellus: Hanc habitant juxta Garamantes Debride clari. Bέδειρον est Ptolem. IV. 6. circa fontes Cinyphis amnis, nec procul a Garame Metropoli.

Afuso fonte] De hoc fonte eadem marrant Angustin. de Civit. xxi. 5. Solinus cap. 29. pag. 54. Breviter Isidorus xiii. 13. ex August. 'Apud Garamantes fontem esse aïunt ita algentem diu, ut non bibatur: ita ardentem nocte, ut non tangatur.' Causam hujus miraculi Lucretlus investigat, lib. vi. Ad ignes subterraneos nocturnumque frigus causam refert Licetus de Quæsitis per Epist. lib. v. pag. 256. quem vide, si tanti esse id putas.

Farama] Γαράμη μητρόπολιε Ptolemmo 1v. 6. Videtur esse Gademes regionis hodieque cognominis caput. Ipsa Garamantum tellus regiones tres, ut diximus, complectitur: Fessen, quæ nempe ortni propior: Gaergala, quæ occidenti Soli: Gademes, quæ inter utramque media. Hos Strabo lib. xvii. pag. 836. ait esse confines iis gentibus, unde Carchedonii lapilli afferuntur: Troglodytis scilicot, (quæ Techortina nunc regio est,) cum quibus commercium ejus gemme esse paulo ante diximus, quam carbunculum vocamus.

n Cornelio Balbo] De hoc Balbo Minore, sive Juniore, Cicero ad Attic. XI. 12. pag. 341. De Majore, qui alterius pages fuit, idem ad

Attic. vIII. 9. p. 236.

o Uni huic omnium] Uni illi omnium externorum et trinmphi honoa, et civitas est donata. Trumphavit et P. Ventidius: at non externus ille, sed Italus. Solinas cap. 29. p. 54. de Balbo: 'Primus sane de externis, utpote Gadibus genitus, accessit ad gloriam nominis triumphalis.' Verum non modo primus is externi sanguinis cum honorem est adeptus, sed et privatorum postremus: nam Republica ad unius potestatem revocata, Imperatores tantum, aut Imperatorum propinqui, Romæ consequenti

quippe Gadibus genito civitas Romana cum Balbo majore Et hoc mirum, supradicta oppida ab eo patruo data est. capta, auctores nostros prodidisse: ipsum in triumpho. præter Cydamum et Garamam, omnium aliarum gentium urbiumque nomina ac simulacra duxisse, quæ iere hoc ordine. Tabidium 17 p oppidum, Niteris q natio, Negligemela oppidum, Bubeium natio, vel oppidum, Enipi natio, Thuben' oppidum: mons nomine Niger: Nitibrum, Rapsa, oppida: Discera natio,18 Debris oppidum, flumen Nathabur, Tapsagum oppidum, Nannagi' natio, Boin oppidum, Pege oppidum, flumen Dasipari. Mox oppida t continua, Baracum, Buluba,19 Alasi, Balsa, Galla, Maxala, Zizama. Mons Gyri, in quo gemmas nasci titulus præcessit. 20 u Ad Garamantas iter inexplicabile adhuc fuit, latronibus gentis ejus puteos (qui sunt non alte fodiendi, si locorum notitia adsit) arenis operientibus. Proximo bello, quod cum Œensibus v gessere initiis Vespasiani imperatoris, com-

vant omnes codd. Hardnini et Chiffl. nato præbent edd. vett. et Gronov.—17 Tabudium Chiffl. Thabudis Ptolem.—18 Rapsa, oppidum. Viscera natio, et paulo post, Dannagi natio Chiffl.—19 Bulba Chiffl. Mox, Galsa, Galla margo edd. Dalec. et Gronov. Balsa, Balla Vet. Dalec. Mazala margo edd. Dalec. et Gronov. Cyzama cod. Dalec.—20 Titus prodidit cod. et Vet. Dalec.—21 Margo edd. Dalec. et Gronov. quod cum Œensibus Romani gessere auspiciis

NOTE

tempore de victis gentibus triumpharunt. In libris hactenus editis perperam unius omnium legebatur. Salmas. p. 383. in Solin, apreta omnium librerum fide locum pro arbitrio mutat.

- P Tabidium] Θαβουδι: Ptolem. 1v. 6. circa Bagradæ fontes.
- 9 Niteris] Colb. 1. 2. Nitiebres. Et mox Viscera pro Discera. Quibus et R. 1. et Chiffl. suffragatur.
- Thuben] Huc, credo, spectat Prepositus limitis Tabuniensis, inter Limitaneos, sub dispositione Comitis Africæ, in Notitia Imperii Rom. cap. 50.

- Nannagi] Chiffl. Dannagi. R. 1. Colb. 1. 2. Tamiagi.
- * Mox oppida] Horum deinde oppidorum, inquit, in triumpho imagines secutæ sunt. Mss. paulo aliter hæc nomina repræsentant: Baracum, Halasigalsa, Balla, Mazalla, Cizama.
- " Titulus pracessit] Singulis triumphi simulacris titulus affigebatur, cui inscripta gentium oppidorumque devictorum nomina. In Mss. R. 1. et Colb. 2. titulus pracessit. In Colb. 2. titulus prodidit.
- v Cum (Kensibus) Ab (Ea oppido, de quo dictum est cap. 4. Solini paraphrasis, cap. 29. p. 54. 'Snb Ves-

pendium viæ quatridui deprehensum est. Hoc iter vocatur Præter caput saxi. Finis Cyrenaicus Catabathmos vappellatur oppidum et vallis repente convexa. Ad eum terminum Cyrenaica. Africa a Syrti minore decies centena Lx. m. passuum in longitudine patet: in latitudine, qua cognitum est, DCCC.²⁴

vi. (vi.) Quæ ' sequitur regio, Mareotis Libya ' appellatur, Ægypto contermina. Tenent Marmaridæ, Adyrmachidæ: b dein Mareotæ. Mensura a Catabathmo ad Parætonium LXXXVI. M. passuum. In eo tractu d vicus Apis interest, nobilis religione ' Ægypti locus. Ab eo Parætonium' LXII. M. passuum. Inde Alexandriam cc. millia

Vespasiani; receperunt Harduin. Miller. Bipont. et Franz.—22 Chiffi. DCCCX.

****

CAP. VI. 1 Ea que edd. vett. et Gronov. sed illud Ea non agnoscunt codd. Harduini, nec Chiffl.—2 Ita codd. Harduini, Dalec. et Chiffl. cum edd. Harduini. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. XII. M. pass. edd. vett. et Gronov. Mox in iisdem vett. centem millia passuum; codd. Harduini, Dalec. Marcian. et exempl. antiquiss. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.

NOTÆ

pasiano principe, bello quod cum Œensibus gestum est, difficultas hæe dissoluta est compendio spatii brevioris invento.' Plinius 'proximum bellum' dixit, quia proxime gestum, cum hæc scriberet. Proximum Solinus nec dixit, nec vero integra fide potuit dicere, tanto nimirum Plinio recentior, quantum vel unus hic locus abunde declarat.

- w Catabathmos] Mela 1. 8. 'Catabathmos vallis devexa in Ægyptum, finit Africam.' Ita et Sallust. Bello Jugurth. p. 65. Καταβαθμός Græcis, descensum, devexitatem, accliritatem que loci significat.
- * A Syrti minore] Ita libri omnes. Cyrenaica provincia a Majore quidem Syrti inclpit. At Cyrenaica Africa latius patet: a Minore enim Syrti, ubi Africa proprie dicta desinit, ipsa initium ducit.

- a Marcotis Libya] Mapcorts, quæ Ptolemmo Iv. 5. Marmarica dicitur, inter Pentapolim, sive Cyrenaicam, et Alexandriam Ægypti. Pars maxime orientalis regoi Barca.
- b Adyrmachidæ] 'Αδυρμαχίδαι, εθνος Λιβύων, Scylaci, p. 42. Πρώτοι Λιβύων, Herod. lib. 1v. n. 167. p. 279. 'Αδυρμαχίται Ptolemæo, loc. cit. Apud Stephanum 'Αδαρχίδαι, mendose.
- c Marcotæ] A quibus regioni momen. Μαρεώτης νομός, Marcotis præfectura, apud Ptolem. loc. cit.
- d In eo tractu] Libyæ Marcotidia. Scylaci, p. 42. 'Aπις πόλις, et Ptolemæo quoque, loc. cit.
- e Nobilis religione] De cultu bovis Apis dicemus, VIII. 71.
- 'Ab eo Parætonium] Haparrómor inter oppida hujus Libyæ, apud Ptolem. 1v. 5. In Conc. Nic. 1. 'Titus Parætonii,' in Provincia Libyæ infe-

passuum: latitudo CLXIX. est. Eratosthenes a Cyrenis Alexandriam terrestri itinere DXXV. M. prodidit. Agrippa totius Africæ a mari Atlantico cum inferiore Ægypto XXX. XL.³ h mill. passuum longitudinem. Polybius et Eratosthenes, diligentissimi existimati, ab oceano ad Carthaginem magnam, XI. mill.⁴¹ passuum, ab ea Canopicum Nili proximum ostium, XV. XXVIII.⁵ fecerunt. Isidorus a Tingi Canopum XXXV. XCIX.^k mill. pass. Artemidorus XL. mill. minus,⁵¹ quam Isidorus.

vii. (vii.) Insulas non ita multas complectuntur hæc maria. Clarissima est Meninx, longitudine xxv. mill.

CC. millia passuum.—3 Codd. Dalec. et Chiffl. et Vet. Dalec. LXXX. Mox, Vet. Dalec. longitudinem posuit. Polybius, &c.—4 Ita codd. Dalec, et Marcian. cum edd. Hardnin, 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. XVI. mill. edd. vett. et Gronov. Mox, codd. Dalec. passuum. Ab ea ad Canopicum, et ab ea ad Canopicum N. p. ostio. Regg. Brott. et Ed. pr. passuum: ab ea Canopicum, &c. Deinde edd. vett. et Gronov. XVI. mill. passuum: XXX. fecerunt; Vet. Dalec. LXXVIII. mill. pass. fecerunt. Nostram lectionem ex codd. suis recepit Harduinus, eumque secuti recentt.—5 Ita Regg. Brott. et Ed. pr. 70 mill. deest in edd. valgg. ante Brotier.

NOTE

rioris. Nunc Raxa.

- * LXII. M. pass.] Vide Notas et Emendat. num. 23.
- h XXX. XL.] Hoc est, tricies centena, et quadraginta millia passuum, ut recte Martianus interpretatur, lib. VI. cap. de Africæ tertio sinu, pag. 217. apud quem tamen 'quadringenta' perperam, pro 'quadraginta' scribitur. Neque enim Latine dicimus 'tricies quadringenta:' sed ai is numerus exprimi debet, 'tricies quater,' subintelligendo centena.
- ¹ XI. mill.] Hoc est, ut Martianus ait, undecies centena millia. Ita libri Mss. omnes. Editi vitiose, XVI.
- J XV. XXVIII.] Quindecies centena, et viginti octo mill. pass. Ita Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. &c.
- * XXXV. XCIX.] Tricies et quinquies centena, et nonsginta novem

millia passuum.

- 1 XL. mill. minus] Detrahit Artemidorus de Isidori summa xL. millia.
- * Insulas] Vide Notas et Emend.
- b Menina] Mipry & Græcis. Nunc Gerbi, et Zarbi. Quæ appellatio haud recens est: nam Antonino 'Girba' vocatur. Et Sex. Aurel. Victor in Vita Vibii Galli Imperat. 'Creatus,' inquit, 'in insula Meninge, quæ nunc Girba dicitur.' Hinc in Africæ Notitia, inter Episcopos Prov. Tripolitanæ, cui ex adverso insula hæc objacet, 'Faustinus Girbitanus.' In ea urbe C. Mario latebra fuit, inquit Solinus, cap. 27. pag. 52.
- c Longitudine XXV.] Ita Mss. omnes: non, ut editi, XXXV. Et mox, XXII. non XXV.

pass. latitudine XXII.¹ ab Eratosthene Lotophagitis ⁴ appellata. Oppida habet duo, Meningem ab Africæ latere; et altero,⁴ Thoar: ² ipsa a dextro f Syrtis minoris promontorio passibus mille quingentis ³ sita. Ab ea centum mill. passuum contra lævum,⁴ Cercina, cum urbe ejusdem nominis libera, longa XXV. mill. pass. lata dimidium ejus, ubi plurimum: at in extremo ⁴ non plus quinque h mill. passuum. Huic perparva, Carthaginem versus, Cercinitis ponte jungitur. Ab his quinquaginta mill. fere passuum Lopadusa,⁵ j longa V1. mill. passuum. Mox Gaulos et Galata, cujus terra scorpionem, dirum animal Africæ, necat. Dicuntur et in Clupea emori, cujus ex adverso Cosyra cum oppido.⁶ At contra Carthaginis sinum duæ Ægimori aræ,¹

CAP. VII. 1 Ita Chiffl. cum edd. Harduin. 1, 2. 3. Miller. Bipont. et Franzlongitudine XXXV. mill. passuum: latitudine XXV. edd. vett. et Gronov.—2 Thorar cod. Dalec.—3 Ita Regg. Brott. 1. 2. Man. ap. Dalec. et Tolet. cum Ed. pr. et aliis antiq. passibus CC. Reg. Brot. 5. Gronov. Dalec. Elz. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.—4 Ita cod. et Vet. Dalec. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. ac in extremo edd. vett. et Gronov.—5 Lipadusa Chiffl.—6 Cossoracum oppidum Chiffl. Cossyria cum oppide Vet. Dalec. Mox, cod. Dalec. duo Egemo, Erea; alii ap. Dalec. Erea, vel Ara; alii ap. eund. Agata et Torichia; alii, Egimori et Ara. Gronov. et edd. ante Harduin. Egimori a re.

NOTE

- ⁴ Lotophagitis] Et Ptolemæo quoque Λωτοφαγίτις, Iv. 3. et Polybio, lib.
  1. pag. 55. Λωτοφάγων νήσος, ἡ καλείται Μήνιγξ. Quoniam in adversa continentis ripa Lotophagi fuerunt.
  Vide Strab. lib. xvII. pag. 834.
- Et altero] Altero latere, quod septemtrioni obvertitur. Sed oppido nomen apud Ptolem, 1v. 8. Γέρδα.
- f Ipsa a dextro] Quod est austro propius, et Tripolitano regno: cui promontorio nomen estab ipsa insula, Capo di Zerbi.
- s Contra lævum] Subintellige promontorium, ubi Africa proprie dicta deficit, ubi Sabrata oppidum Syrtim contingit: contra id littus Cercina est, Κέρκινα νήσος καὶ πόλις, Ptolemæo loc. cit. aliisque. Nunc Gamelera.

- Inscriptio vet. apud Gruter. p. 365. CIRCINA.
- Non plus quinque] Sic Agathemerus Geogr. 1. 5.
- 1 Cercinitis] Repruvêres Strab. lib. XVII. pag. 834. Nanc Chercana.
- J Lopadusa] Λοπαδοῦσα Ptolem. loc. cit. Nunc Lampedosa. De Lopadusa, Gaulo, et Galata, 111. 14.
- k Cosyra] De ea Ovid. Fast. III. 167. 'Fertilis est Melitæ sterili vicina Cosyræ Insula, quam Libyci verberat unda freti.' Apud Gruter. pag. 297. DE COSSVREN. Vide quæ de eadem diximus, 111. 14.
- ¹ Ægimeri aræ] Scopuli sunt, de quibus Virgil. Æneid. 1. 'Saxa vecant Itali mediis quæ in fluctibus, Aras.' Ubi Servius: 'In saxa lates-

scopuli verius, quam insulæ, inter Siciliam maxime et Sardiniam. Auctores sunt, et has quondam habitatas subsedisse.

viii. (viii.) Interiori autem ambitu Africæ ad meridiem versus, superque Gætulos, intervenientibus desertis, primi omnium Libyægyptii, deinde Leucæthiopes abbitant. Super eos Æthiopum gentes Nigritæ, a quo dictum est flumine: Gymnetes, Pharusii jam oceanum attingentes, et quos in Mauritaniæ fine diximus, Perorsi.

CAP. VIII. 1 Leuca Ethiopes Chiffl. Mox, cod. Dalec. a quibus dictum est.—2 Ita codd. Harduini, Chiffl. et Pintian. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Pharusi, et jam oc. at. quos . . . . diximus edd. vett. et Gro-

****

NOTÆ

tia propter tempestatem. Hæc autem saxa inter Africam et Sardiniam sunt: quæ saxa ob hoc Itali Aras vocant, quod ibi Afri et Romani fædus inierunt. Alyinoupos vijoos dicitur Straboni lib. xvII. pag. 834. Alyluoρος, νήσος Λιβύης Stephano: cujus saxi geminus vertex, intercurrente forte freto disjunctus, duarum ararum, ob causam a Servio allatam, nomen invenit. Sinum ab alto claudere, in quo sita Carthago est, a Livio dicitur, lib. xxx. pag. 360. Prins in libris editis legebatur, duo Ægimori are; quod plane absurdum.

- * Interiori] Qui intus, et in mediterraneo, Africæ partem descriptam hactenus ambiunt, includuntque, post deserta, quæ interveniunt, sunt Libyægyptil, &c. Ex Mela 1. 4. 'Super ea, quæ Libyco mari allunntur, Libyægyptil sunt, et Libyæthiopes, et natio frequeus, multiplexque Gætuli. Deinde late vacat regio, perpetuo tractu inhabitabilis. Tum primos ab oriente Garamantas,' &c. Descripsit hæc a Plinto Martianus, lib. vi. pag. 217.
  - b Libyagyptii] Quasi mixti Ægyp.

- tiis Libyes: ad occasum Thebaidis positi, ubi nunc deserta Barcæ et Libyæ.
- ^c Leucathiopes] Aevausiores, albi Æthiopes, Ptolem. Iv. 6. et Agathemero, Geogr. I. 5. nempe quia ceteris candidiores sunt. Nunc est desertum Saarra.
- d Nigritæ] Qui utramque Nigris amnis ripam nunc accolunt. Le pays des Negres.
- e A quo dictum] Ita Mss. omnes, Nomen, inquit, Nigritæ habent, ab eo amne, de quo jam diximus, in fine scilicet cap. 4. et ab eo usque amne ad Leucæthiopas tractum ingentem terrarum occupant.
- f Gymnetes] Γυμνῆτες, a nuditate corporis nomen sortiti. Ubi nunc regna Agades et Tombut, cls Nigrim amnem.
- 8 Pharusii] Φαρούσιοι Ptolem. 1v. 6. Nunc regna Zenehora et Gualata, in ora oceani Atlautici, a Nigris ostio septemtrionali. De his rursum in fine hujus cap.
- h Perorsi] De quibus diximus cap.

  I. Nunc sunt regna Zanhaga et Tesset, inter Marochi regnum a septem-

Ab his omnibus vastæ solitudines orientem versus usque ad Garamantas,³ Augylasque et Troglodytas: verissima opinione eorum, qui desertis Africæ duas Æthiopias superponunt, et ante omnes Homeri, qui bipertitos tradit Æthiopas, ad orientem occasumque versos. Nigri fluvio eadem natura, quæ Nilo: calamum, et papyrum, et easdem gignit animantes, iisdemque temporibus augescit. Oritur inter Tareleos Æthiopas, et Œcalicas. Horum oppidum Mavin fa quidam solitudinibus imposuerunt, Atlantas juxta eos, Ægipanas semiferos, et Blemmyas, et Gamphasantas, et Satyros, et Himantopodas. Atlantes degeneres sunt humani ritus, si credimus. Nam neque

nov.—3 Ita e Reg. 1. scripsit Brotier. usque Garamantas in ceteris edd.—4 Margo edd. Dalec, et Gronov. bipartitos. Mox occasumque versus Tolet.—5 Magium Chiffl. Mox, interposuerunt Pintian. juxtaque eos Chiffl.—6 Cod.

......

NOTÆ

trione, Gualata ab austro, oceanum Atlanticum ab occasu.

- Desertis Africa Ultra deserta Africae, versus Austrum.
- J Homeri] Odyss. A. 23. Albloras, τοί διχθά δεδαίσται, έσχατοι άνδρών, Οί μέν δυσομένου δπερίονος, οί δ' ανιόντος. Extremos hominum Æthiopas, quorum altera Solem Nascentem hinc regio videt, altera et inde cadentem .- ' Non vidit Plinius Æthiopas illos, ad quos Homerus mari divertisse fingit Ulyssem, fabulosos esse; nihil aliud ibi significante vate, quam Ulyssem eo navigationis sum tempore inculpatam duxisse vitam, qualem agere negat homines, nisi extra hunc pæne orbem, aut in extremo isto certe positos. quos Æthiopas orientales et occidentales vocat.' Ed. sec.
- k Nigri fluvio] Hæc totidem verbis Solinus, cap. 30. p. 55. et Martianus lib. vt. cap. de interiori Africa, p. 317.

- 1 Œcalicas] 'ARALIERGIS vocat Ptolemæus, IV. 6. inter Æthiopas orientales: ubi nunc regna Zanfara et Gangara, Nigritarum regione, ibi Tarelei olim et Œcalicæ fuerunt; iili in ulteriore Nigris ripa positi: isti in citeriore.
- m Horum oppidum] Œcalicarum, inquit, oppidum nonnulli statim post Africæ solitudines, de quibus proxime dictum est, collocant.
- " Mavin] R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffl, Magium,
- o Atlantas juxta ess] Subintellige, quidam posuerunt. Neque enim fidem hic ipse suam obligat, sed ad eos rejicit auctores qui prodiderunt: Pomponium Melam inprimis, a quo hæc ad verbum accepts, 1. 8. p. 10. et 11. Transcripserunt esdem a Plinio Solinus cap. 31. p. 58. et Martianus, loc. cit.
- P Atlantes] Ultimos ad occasum Atlantas vocat Mela, loco cit.

nominum ullorum q inter eos appellatio est, et Solem r orientem occidentemque dira imprecatione contuentur, ut exitialem ipsis agrisque: neque insomnia 6t visunt qualia reliqui mortales. Troglodytæ specus excavant. Hæ illis domus, victus serpentium carnes, stridorque, non vox: adeo sermonis commercio carent: Garamantes, matrimoniorum exsortes, passim cum fœminis degunt. Augylæ inferos tantum colunt. Gamphasantes nudi, præliorumque expertes, nulli externo congregantur. Blemmyis traduntur capita abesse, ore et oculis pectori affixis. Sa-

Dalec. intuentur, ... neque in sommo.—7 'Hæc: adeo s. sommercio, &c. transposita infra reponenda: expertes. Ideo s. commercio carent. Nullo externo, &c.

NOTÆ

Nominum ullorum] Solini paraphrasis: 'Nulli proprium vocabulum, nulli speciale nomen.'

' Solem] Solinus: 'Diris Solis ortus excipiunt, diris occasus prosequantur: ustique undique torrentis plagæ sidere oderunt Deum lucis.'

* Contuentur] Ita libri omnes, etiam Mss. quibus invitis Salmasius p. 411. in Soliu. legit, comitantur.

- t Neque insomnia] Refert id quoque de Atlantibus Rhianus apud Stephan. verbo, 'Ατλωντες, præter auctores proxime laudatos. Martianus, loc. cit. 'Hi nunquam somniare videntur.' Hoc est, nulla signa edunt, risus, pavoris, ceterorumque affectuum, qualia reliqui mortales, quos signis ejnsmodi somniare intelligimus. Vide quæ de Cleone refert Plut. de Defect. Orac.
- Specus excavans] Et inde nomen,
   subeundis cavernis. Est enim τράγλη, caverna, specus; δύνω, subeo.

* Stridorque] Solini paraphrasis: 'Ignarique sermonis, strident potius, quam loquuntur.'

w Garamantes] Mela, Solinus, Martianus, locis cit. eadem plane de Garamantibus, Augylis, Gamphasantibusque commemorant.

- * Augyla inferos] Hoc est, Deos inferos. Mela: 'Augylæ manes tantum Deos putant.'
- 7 Blemmyis traduntur] Traduntur, inquit: neque enim fidem obstringit suam. August. de Civit. Dei 16. 8, id esse verum putat posse: neque mirum videri oportere, si quemadmodum in singulis quibusque hominum gentibus quædam monstra sunt hominum, ita in universo genere humano ouædam monstra sint gentium. Aiunt hodieque genus id hominum conspici in occidentali India rerum Indicarum scriptores. Brevissimo il collo fortassis, unde thoraci caput jungi creditum. Singulare quiddam sane in corum hominum specie fuisse certum est ex Vopisco, in Probo, p. 239. 'Blemmyas,' inquit, 'etiam sub-.egit: quorum captivos Romam transmisit: qui mirabilem sui visum stupente populo Romano præbuerunt.' Fabulam alli volunt esse: dictosque sine capite, qui sine cerebro ac sensu forent.

tyris, præter figuram, nihil moris humani. Ægipanum, qualis vulgo pingitur, forma. Himantopodes loripedes quidam, quibus serpendo ingredi natura est. Pharusii c quondam Persæ, comites fuisse dicuntur Herculis ad Hesperidas tendentis. Nec de Africa plura quæ memorentur occurrunt.

IX. (IX.) Adhæret Asia, quam patere a Canopico ostio ad Ponti ostium 'Timosthenes XXVI. XXXIX.º M. passuum tradidit. Ab ore 'autem Ponti ad os Mæotis Eratosthenes XVI. XLV.º M. passuum. Universam vero cum Ægypto ad Tanain Artemidorus et Isidorus LXIII. LXXV.º M. pass. Maria ejus complura ab accolis traxere nomina: quare simul indicabuntur. Proxima Africæ incolitur

et sic Pintian. ex Herodoto, Pomponio, Solino.' Dalec.—8 Ita Steph. et Pintian. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Pharasi edd. vett. ante Harduinum.

CAP. 1x. 1 Ponti es Pintian.—2 Ita codd, Dalec. Chiffl. Vet. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller, Bipont, et Franz. Ab ora edd. vett. et Gronov.—3 Ita codd. Harduini et edd. recentt. XVI. centum LXXV. M. pass. Martianus; XV. XLV. M. passuum edd. vett. et Gronov. Mox, Isiderus LXXXVIII. DCC. L. M. pass. Vet. Dalec. LXIII. CCCL. M. pass. omisso

NOTÆ

* Satyris] Mela, loc. cit. 'Intra, si credere libet, vix jam homines, magisque semiferi: Ægipanes, et Blemmyes, et Satyri,' &c.

² Qualis vulgo pingitur] Vultu caprino, hircinis cruribus. Herod. lib. II. n. 46. p. 108. Γράφουσι καὶ γλόφουσιν οἱ ζωγράφοι καὶ οὶ ἀγαλματοποιοὶ τοῦ Παυὸς τὕγαλμα αἰγοπρόσωπον καὶ τραγοσκελέα. Unde Ovid. Met. XIV. 515. 'Semicaper Pan.'

Himantopodes] De his auctores jam laudati. 'Inarrónovs Grecis loripes dicitur, qui pedem in modum lori tortum habet. "Inas lorum est.

c Pharusii] Solinus et Martianus, locis cit. Vide Notas et Emend, num. 25.

Adhæret Asia] Asiæque prima pars Ægyptus, ut ait Mela 1. 9.

XXVI. XXXIX.] Vicies sexies

centena, et triginta novem millia passuum. Ita Mss. omnes. Numerus posterior apud Martianum corruptus, lib. vi. cap. 'de Ægypto, quæ est Asiæ caput,' p. 218.

ore autem Ponti ad os Mæotis sedecies centena septuaginta quinque millia passuum.' Legit igitur, LXX. non XXXX. Sed insigni, ut videtur, errore numerum intervalli sequentis huc transtulit.

s LXIII. LXXV.] Ter et sexagies centena, septuaginta quinque millia. Vide Notas et Emend. num. 26.

h Proxima Africa] Hee Pomponii Melæ verba sunt, quæ Plinins ob oculos habuit, ex 1. 9. 'Asiæ prima para Ægyptus, ab hoc littore penitus immissa, donec Æthiopiam dorso conÆgyptus, introrsus ad meridiem recedens, donec a tergo prætendantur Æthiopes. Inferiorem ejus partem Nilus, dextra lævaque divisus, amplexu suo determinat, Canopico ostio ab Africa, ab Asia Pelusiaco, CLXX. M. pass. intervallo. Quam ob causam inter insulas quidam Ægyptum retulere, ita se findente Nilo, ut triquetram terræ figuram efficiat. Ideo multi Græcæ literæ vocabulo Delta appellavere Ægyptum. Mensura ab unitate alvei, unde se primum findit in latera, ad Canopicum ostium, CXLVI. M. ad Pelusiacum CCLVI. M. est. Summa pars contermina Æthiopiæ, Thebais vocatur. Dividitur in præfecturas oppidorum, quas Nomos 7° vocant, Ombiten, Apollo-

Inidorus, Chiffl. XIII. M. pass. Tolet. et Salmant.—4 Margo edd. Dalec. et Gronov. disterminat.—5 Ideoque multi cod. Dalec.—6 Chiffl. fundit.—7 Nomus Græco accusativo Tolet. Mox, Ombiten, Phatniten, Apollopoliten Gronov. et edd. vett. Hermothiten margo edd. Dalec. et Gronov. Phanturiten Gronov.

NOTÆ

tingat, ad meridiem refugit.' Martianus loc. cit. eadem hausit a Plinio: et Missi Theodosii, totidem verbis.

- ¹ CLXX.] Diodorus Bibl. lib. 1. p. 30. stadia assignat mille ac trecenta: quæ sunt passuum millia fere CLXIII. Missi Theodosii, male, CCLXX.
- J Quam ob causam] Hæc totidem verbis Missi Theodosii.
- b Delta appellavere] Ægypti nomine Thebaidem, quæ Nili ripam utramque accolit, veterum uemo comprehendit; sed solum Delta. Herod. lib. 11. n. 15. p. 95.
- 1 Mensura] Martianus, loc. citat. Mensura 'a principio fissuræ ipsius fluvialis,' &c.
- m Ad Canopicum ostium, CXLVI.] Similem et ad Canopicum et ad Pe-Jusiacum ostium mensuram statuunt Miasi Theodosii, nempe CLXVI. sed mendose.
- " Summa pars] Martianus loc. cit. Summam porro Ægypti partem vocat,

- ab Æthiopiæ finibus, ad Libyæ moutes, qui Thebaidem finiunt, ut dicetur cap. 11. longe supra Deltam Ægyptium.
- Nomos] Noμούs. Id oppidis præcipuis nomen fuit, cum circumjacente et contributo agro. Cyrill. Alex. in Comm. ad Esai. cap. 19. Νομός δὲ λέγεται, παρὰ τοῦς τὴν Αλγυπτίων οἰκοῦσι χόραν, ἐκάστη πόλις, καὶ αἰ περιοικίδες αἰντῆς, καὶ αἱ περιοικίδες αἰντῆς, καὶ αἱ τομοὸς quoque satrapias Persarum appellat. Has præfecturas Ægyptii nunc Cassifs vocant.
- P Ombiten] În Itiner. Anton. 'Contra Ombos,' quod oppidum ibi Arabim latere a Syene M. P. XXIII. statuitur, ubi et a Ptolem. IV. 5. 'Ομβροι corrupte pro 'Ομβοι scribitur. In Notitia Imp. Rom. cap. 20. sub dispositione Ducis Thebaidos, 'Ambo' pro 'Ombo' legitur, ut ante nos alii annotarunt. Reliquarum Thebaidis præfecturarum inprimis hæ cognitæ. 'Ανολλοπολίτης νομός, ab Apollinis ci-

politen, Hermonthiten, Thiniten, Phaturiten, Coptiten, Tentyriten, Diospoliten, Antæopoliten, Aphroditopoliten, Lycopoliten. Quæ juxta Pelusium est regio, nomos habet, Pharbætiten, Bubastiten, Sethroiten, Taniten. Reliqua autem Arabicum, Hammoniacum tendentem ad Hammonis Jovis oraculum, Oxyrynchiten, Leontopoliten,

Temptyriten Diopoliten cod. Dalec .- 8 Barbetithen Vet. Dalec .- 9 Ila codd.

NOTE

vitate magna in latere Africæ, quam Ptolemæus in nomo Hermonthite collocat. Έρμωνθίτης, cujus Έρμωνθις πόλις Αλγύπτου Stephano: Ptolemæo, Έρμωνθις Αfricæ latere. Θυίτης, cujus metropolis Πτολεμαΐς Έρμίου, Ptolemæo: Stephano, Θίς, πόλις Αλγυπτία, πλησίου Αβύδου ὁ πολίτης Θυίτης.

- Phaturiten] Terra Phathures vel Phatures dicta, in sacris paginis, Jerem. XLIV. 1. et 15. Ezech. XXIX. &c. Euseb. de locis Hebraic. Φαθωρί χώρα Αλγύπτου, κ. τ. λ. Vide Notas et Emend. num. 27.
- r Coptiten]. Rowrirns, cujus metropolis Coptos, de qua cap. 11.—'Kebth et Kibth, et Al-Kibth Ægyptum Arabes appellant: Ægyptium hominem, Kebthi, Kibthi, et Kebthi, unde Coptorum esse et linguæ Copticæ appellatio creditur: detrita, ut apparet, ex vetere appellatione, 'Ægyptus,' priore syllaba. At Coptorum nomine soli intelliguntur indigenæ, qui et Christiani. Natos enim in Ægypto Arabas Mahometanos, vel Judæos, Misri ac Misrsim vocant.' Ed. sec.
- Tentyriten] De Tentyra, et Diospoli, non illa centum portarum urbe, sed altera, quæ Jovis dicta est, sect. 11.
- * Anteopoliten] In Conc. Ephes. 1. act. 1. pag. 500. * Macarius Antei Episcopus.' His præfecturis sua quæque civitates nomina dedere:

- 'Arralov, Antai, 'Αφροδίτης, Veneris, Λόκων, Luporum. In Thebaide Agatharchides apud Photium, cod. 250. pag. 1340. collocat primo Αόκων πόλω. Dein 'Αφροδίτης δίλλων, Πανών, Διὸς πόλων, ἡν καὶ καλοῦσι μικρὰν, Τεντυρίτην νομὸν, 'Απάλλωνος τόλω, ἡν ἐπάνω μὲν Κόπτος, ἔπειτα 'Ελεφωνίνη, cira Αλθιόπων χώρα. Plinius contrario ordine, ab Æthiopum finibus exorsus, Nomos Thebaidis est prosecutus.
- " Quæ juxta Pelusium] Tum inter Nill ostia duo, quæ magis versus orientem vergunt, tum extra en, Arabiæ latere. Φαρβαιτίτης a Φάρβαιθος metropoli, Βουβαστίτης a Βούβαστος, Τανίτης a Τάνις, nomen habent apud Ptolem. IV. 5. Ξεθρωίτου νομού metropolis est Heraclea minor, Ήρακλέους μικρά πόλις.
- v Reliqua] Subintellige, reliqua pars Egypti, tam quæ Delta continetur, quam quæ extra Thebaidem
- w Arabicum] Qui maxime tendit in Arabiam: ut 'Appuntated's ad Hammonem. Ptolem. Iv. 5. Ibi Arabea Autei, ut dicetur lib. seq. cap. 33.
- x Oxyrynchiten] 'Οξόρυγχος oppidum, latere Nili occidentali. In nummo vetere Antonini, Pii OETPTT-XITΩN. 1H. Nummus 'Oxyrinchitarum, anno xviii.' Leontopolites, cujus metropolis Λεόρτων πόλις, inter Nili ostia, et jam in ipso Delta. Le-

Athribiten,⁹ Cynopoliten,^a Hermopoliten,^a Xoiten,^b Mendesium,^c Sebennyten, Cabasiten,^d Latopoliten,^e Heliopoliten,^f Prosopiten,^g Panopoliten,^b Busiriten,¹⁰ Onuphiten,^j

....

Regg. Brott. 1. 5. et Ed. pr. Atharrhabiten edd. vett. et Gronov. Mox Capastiten edd. vett. et Gronov. Cabastiten codd. Harduini; Cabastiten edd. Harduini : Cabastiten edd. Harduini : 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Letopoliten margo edd. Dalec. et Gronov.—10 Panopoliten, Thermopoliten, Busiriten edd. vett. et Gronov. Mox, codd. Dalec. Ptenethum, Phthemphum; alii ap. eundem: Ptenetrum, Phemphtu;

NOTÆ

ones ibi studiose ali, auctor est Ælian. Hist. Anim. XII. 7. In Nummo Juliæ Domnæ, AEONTOHOAEITAN. Prisci nominis vestigia retinet hodieque oppidulum, Leonton. In Conc. Ephes. I. act. 1. pag. 485. 'Metrodorus Leontorum.'

h

ľ

- 7 Athribiten [Atharrhabitem] Vel Athribiten, inter Nili ostia. Vide Notas et Emend. num. 28.
- ² Cynopoliten] Ab urbe quæ in ipso Delta est, cui Kurŵr, seu canum nomen: quod ibi Anubis colebatur, cui caninum caput: unde a Marone appellatur, 'Latrator Anubis,' Æneid. viii. In Notitia Hieroclis, pag. 55. Provinciæ Ægypti secundæ urbs est et Κίνω, cujus provinciæ eat et Ξε-βέννυτος, et Εδίς, et Βούσιρις.
- * Hermopoliten] Νομὸς Ἑρμοπολίτης, ab Ἑρμονπόλει μεγάλη, eat enim et altera ejusdem nominis, sed parva, in Alexandrinorum nomo. Hæc ab latere eat occidentali Nili. Hodie Benisuaif vocari aiunt. Nummus anno Hadriani undecimo cusus, EPMO. L. IA. hoc est, Ἑρμοπολιτῶν. Λυπάβαντος id.
- b Xoiten] In ipso quoque Delta Εδίς μητρόπολις, Ptolemæo, loc. cit. Stephano, et Straboni.
- ** Mendesium] Dedit ei præfecturæ nomen Μένδης πόλις Αλγόπτου, περὶ τὴν Λύκων πόλιν, Straboni lib. xvii. pag. 802. et Stephano, pag. 457. De Sebennyto oppido, unde nomo appellatio obtigit, dicemus cap. 11.

- d Cabasiten] Καβασίτης Ptolem. 1v. 5. in ipso Delta καὶ μητρόπολις Κάβασα. Vide Notas et Emendationes num. 29. Nummus Hadriano Principe cusus, KABAC. L. IA. Καβασιτῶν. Λυκάβαντος ιά, αππο undecimo.
- * Latopoliten] Aut, si mavis, Letopoliten. Est enim Λητουπολίτης νομός Ptolemæo, loc. cit. et Λητοῦς πόλις, hoc est, Latonæ civitas, latere Nili occidentali, Ptolemæo, et Stephano. Alii sunt Latopolitæ dicti ab urbe Latorum, πόλις Λάτων, quam Ptolemæns in Hermonthite nomo collocat: quod ibi Λάτον Nili piscem colerent, sic appellatam, ut docet Strabo lib. XVII. pag. 812.
- f Heliopoliten] Ἡλιοπολίτης νομδς, ipsaque adeo Heliopolis, quo Phœnix nidum suum deferre credebatur, a quibusdam Ægypto, Arabiæ a non-uullis attributa est. Hinc Stephani error, dnas esse Heliopoles existimantis: quoniam in Arabiæ Ægyptique confinio fuit, ut docet Plinius cap. 11. Hodie Belbesa, in Cassifatu seu Præfectura de Mansoura.
- 5 Prosopiten] Orientali Nili latere, juxta ipsum Delta, Προσωπίτης νομός Ptolem. τν. 5. Stephano Προσωπίτης. πόλις Αλγύπτου τὸ ἐθνικὸν Προσωπίτης. In insula cognomine ponitur ab Herod. lib. 11. num. 165. pag. 154.
- h Panopoliten] Hinc Nonnus vates oriundus, paraphrasi in Joannem, et Dionysiacis notus. Urbs ipsa Ptolemæo, loc. cit. Πανόπολιs. Autonino,

Saiten, Ptenethu, Phthemphu, Naucratiten, Meteliten, Phthemphu, Alexandriæ regione. Item

edd. vett. et Gronov. Prenethu, Phthemphu.—11 Ita Pintian. Chiffl. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Nitriten edd. vett. et Gronov. Mox, Gym-

NOTE

Panu, a Thebis CXXXVIII. a Copto cxiv. in Thebaide, latere Nili orientali.- 'Venerem coluisse Aphroditenses, de quibus Plinius inferius, cap-11. nomen ipsum declarat: sed et Panopolitis corum vicinis candem fuisse superstitionem docet ex ære nummus inscriptus: GEOTHANOZ: picta fæminei vultus effigie, pectore tenus, cum loto in vertice : in altera parte gammarus est tripodi impositus, et L. E. 'Annus quintus,' scilicet Hadriani Augusti: nam cujus alterius potest esse? Ergo cum vultus fœmineus sit, hic Sabina Hadriani pingitur, et appellatur: et sententia sub istis literis latet ista OEà 'ΟΥρανία ΠΑΝΟπολιτών Caβelva: Dea caelestis Panopolitarum Sabina. Ea est quæ Venus Cælestis apud Herodotum appellatur, Οὐρανίη ᾿Αφροδίτη. Cœleste sidus Veneris est, de quo Plinius multa dicit 11.6. Itaque Sabinam Hadriani Venerem cœlestem alteram beneficentia sua sibi esse Panopolitæ prædicant. Ante Sabinam Hadriani Juliam Augusti filiam in nummo Græco appellatam novimus IOTAIAN APPOAITHN, Juliam Venerem; sed eo nomine posito pro comitate et affabilitate. Ed. sec.

Busiriten] In medio Egyptii Delta posita civitas, teste Herod. loc. cit. num. 29. pag. 100. Βούσειρις πόλις & τῷ Βουσειρίτη νομῷ, Strab. lib. xvii. pag. 802. Hic aræ Busiridis poëtarum fabulis decantatæ. In nummo vetere apud Goltzium, ΒΟΥΣΙΡΙΤΩΝ. Iu altero Hadriani, ΒΟΥCI. L. IA.

Onuphiten] "Ονουφις πόλις et 'Ονου-

φίτης νομός Ptolem. 1v. 5. inter Phthemphuti, et Athribiteu: Herodoto quoque, lib. 11. num. 166. pag. 154.

k Saiten] Prope Sebennyticam præfecturam Adts a Strabone, lib. kvir..pag. 802. inter Cabasiticam et Prosopiticam a Ptolemæo, loc. cit. collocatur in Ipso Delta. Ibi Psammitichi regis tumnlus fuit, Amasis cunz. In vet. numro, CAPTON.

1 Ptenethu] In Conc. Calched. Heraclius Ptenethensis. Is ipse nomus est, quem Ptolemæus & oraço, de qua cap. 11. dicetur: quanquam diversos Ortelius facit.

m Phthemphu] Φθεμβουθί, sive Φθεμφουθί νομός Ptolemæo loc. cit. intra ipsum Delta. Metropolis Τασόα. Stephano, Ταόα. Antonino Tefa.

P Naucratiten] Naucratis, Athenæi Dipnosophistæ patria intra Delta fuit. Naucratico Nili ostio inde momen, uti dicemus cap. 11. Saiticæ præfecturæ quidam ascribunt.— Apud D. Sherard, nuper Consulem Anglum Smyrnæ, nummus Trajani Impest, inscriptus NATRPATIC.' Ed. sec.

Meteliten] Μετηλίτης νομός, et Μέτηλις μητρόπολις Ptolemæo, loc. cit. in ipso Delta. Vide Notas et Emendat. num. 30.

P Gynæcopoliten] Γυναικόπολις, urbu mulierum, et Γυναικοπολίτης νομός, Straboni lib. xvII. p. 803. et Stephano. Latere Africæ extra Delta præfectura hæc fuit.

9 Menelaiten] Eodem Africa latere, in regione Alexandrinorum, prope Libyæ ' Mareotis: Heracleopolites' est in insula Nili, longa passuum quinquaginta m. in qua et oppidum Herculis appellatum. Arsinoitæ duo' sunt: hi et Memphites, usque ad summum Delta perveniunt. Cui sunt contermini ex Africa duo Oasitæ.^{13 u} Quidam ex his aliqua nomina permutant, et substituunt alios nomos, ut Heroopoliten, Crocodilopoliten. Inter Arsinoiten autem ac Memphiten lacus fuit, circuitu ccl. m. passuum: aut, ut Mucianus tradit, ccccl. m. et altitudinis quinquaginta passuum,

nopoliten margo edd. Dalec. et Gronov.-12 Oacitæ Vet. Dalec. Oeasitæ edd.

NOTÆ

Nitriam urbs est Merέλασε, inquit Strabo, loc. cit. et post eum Stephanus. In nummo vet. ΜΕΝΕΛΑΩΝ-

- r Item Libyæ] Libyæ, inquit, regioni præfectura adjacet Mareotis dicta. Mapeiorns rouds Ptolem. 1v. 5.
- Heracleopolites] Oppidi ac præfecturæ Strabo meminit, lib. xvII. p. 809. Hanc ille ceteris omnibus nomis anteponit. In insula est, quam Milus ante efficit, quam ad Memphim et Delta perveniat. Oppidum Ptolemæo dicitur, 'Ηρακλέους πόλις μεγάλη.
- c Arsinoitæ duo] Major et minor, ut Oasitæ, de quibus mox dicetur. Arsinoën ab occasu insulæ Nili, de qua proxime dictum est, collocat Ptolemæus. Arsinoën hoc loco cave credas esse eam quæ Arabico sinu adjacet, de qua dicturi sumus, vi. 37. Hæc, qua de nunc agitur, Memphimulto propior fuit, et Africæ latere.
- Duo Oasitæ] Ol δύο 'Οασῖται, Ptolemæo, loco citat. 'Όασις μικρὰ, et Οασις μεγάλη. In Notitia Imperii, cap. 20. Oasis major et minor. Tres Oases distinguit Olympiodorus apud Phot. in Bibl. cod. 8. p. 192. Straboni, lib. 11. p. 130. Αὐσσεις nominantur, quæ vox, inquit, Ægyptiis

incultam, siticulosam, desertamque regionem sonat. Oasis major haud multum ab Alexandria dissita, Nestorii exilio nobilis. Minor, juxta Mæridis lacum. Utrique nunc nomen est Agazar.

- v Atios nomos] In R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris, Chiffi. alias nomos. Sic muliebri genere Νιτριώτιν νομών Strabo extulit, lib. xvII. p. 807.
- " Heroopoliten] Heroopoliten quidem Arabim latere, ab Heroum urbe 'Ηρώων πόλει, qum nunc Suez, vel Herous potius esse existimatur: Crocodilopoliten, Africæ latere, in ipsa Mæride palnde, Κροκοδείλων πόλις, inquit Stephanus, ἐν τῆ Μοίριδι τῆ λίμνη ἐν Αἰγόπτφ.
- * CCCCL.] Mela 1. 9. 'quingenta ipsa millia.' Muciauo tamen subscribit planissime Herod. lib. 11. n. 149. p. 148. cum lacus ambitum ait esse stadiorum ter mille, et Lx.
- 7 Quinquaginta passum] Sic Herodotus loc. cit. πεντηκοντόργυων vocat. Orgyam pro passu accipi oportere, ex sequentibus Herodoti verbis liquet. Vide quæ dicturi sumus in Notis et Emend. ad librum v111. num. 37. Diodorus item Bibl. lib. I. p. 48. τὸ δὲ βάθος .... δργυῶν πεντήκοντα.

manu factus: a rege, qui fecerat, Mœridis 13 appellatus. Inde LXII. M. 14 passuum abest Memphis, quondam arx aÆgypti regum: unde ad Hammonis oraculum XII. dierum iter est. Ad scissuram autem Nili, quod appellavimus Delta, XV. M. passuum.

x. Nilus, incertis dortus fontibus, it per deserta et ardentia: et immenso longitudinis spatio ambulans, famaque tantum inermi quæsitu cognitus, sine bellis, quæ ceteras omnes terras invenere. Originem (ut Juba rex potuit exquirere) in monte doriginem (ut Juba rex potuit exquirere) in monte dori

vett. et Gronov. Mox, alias nomos Chiffi.—13 Myridis Vet. Dalec.—14 'Ita Mss. Reg. 1. et 2. In Ms. Reg. 5. et editione principe aliisque, LXXII. M. At ipse locorum situs postulat minui potius, quam augeri numeros.' Brotier.

******

CAP. X. 1 Vet. Dalec. famaque tantum quesitus sine bellis; codex alter ejutdem: famaque tantum inermi quesitus sins armis.—2 Chiffi, in fonte.—3 Dalec.

NOTÆ

- * Mæridis] Molpidos, sive Μύριδος: utroque enim modo id nomen apud Herod-scribitur, lib. 11. n. 13. et 68. Sic Mysiam et Mæsiam dicimus. Vide quæ dicturi sumus, XXXVI. 16.
- ^a Memphis] Cujus nunc ipsæ periere ruinæ: loco tamen superesse nomen Menchis Postellus ait. Nunc ex adverso, in altera Nili ripa, hoc est, orientali, excitata Cairus est. vulgo Alcairo, le Caire, ex Mempheos, seu Babylonis Ægyptiacæ ruinis :--' quam falso Babylonem, Βαβυλώνα, quidam vocarunt. Bablion, hoc est, parva Babel, vocabulo diminuentis formæ, verum ei priscum nomen fuit. Hanc designabat Ludovicus XII. Francorum Neapoleosque Rex, in nummo alias a nobis explanato, inscripto scilicet, PERDAM BABILLONIS NOMEN.' Ed. sec.
- b Quondam arx] Usque ad conditam Alexandriam. Diodorus Bibl. lib. f. p. 47.

- c XV. M. pass.] Strabo l. XVII. p. 807. distare Memphim a Delta scribit, tribus schœnis. Schœaus porro Eratosthenis ratione, ut Plinius ait XII. 81. patet stadia XL. hocest, passuum quinque millia. Strabonis igitur mensura omnino cum Pliniana congruit.
- d Nilus incertis] At ii fontes nostra demum ætate feliciter deprehensi sunt. Nam testis abrósvas P. Hieronym. Lobo, e Societ. nostra, referente P. Balthas. Tellez, in Hist. Ethiop. ait oriri in regno Goyam. Ethiopicæ sive Abyssinorum ditionis, mandi parte, seu latitudinis, ut vocant, gradu duodecimo cis Equatorem: quod Geographicarum Tabularum concinnatores hactenus latnit, qui Nili fontes tantum ultra Equatorem promovent, quantum hi citra revocant.
- e In monte] Vide Notas et Emend.

dem. Ibi pisces ' reperiuntur alabetæ,' coracini, siluri. Crocodilus quoque inde s ob argumentum hoc Cæsareæ h in Iseo i dicatus ab eo spectatur hodie. Præterea observatum est, prout in Mauritania nives imbresve satiaverint, i ta Nilum increscere. Ex hoc lacu profusus indignatur fluere per arenosa et squalentia, conditque se aliquot dierum itinere. Mox alio lacu majore, in Cæsariensis Mauritaniæ gente Massæsylum erumpit, et hominum cœtus veluti circumspicit, iisdem animalium h argumentis: iterum arenis receptus conditur rursus xx. dierum desertis ad proximos Æthiopas: atque ubi iterum senserit hominem, prosilit, fonte (ut verisimile est) illo, quem Nigrin vocavere. Inde Africam ab Æthiopia dispescens, etiamsi non protinus populis, feris tamen et belluis frequens, sylvarumque opifex, medios Æthiopas secat, cognominatus Astapus, quod

alabetes ex Athenmo et Strabone. Mox Gronov. et al. ante Harduin. coracini, siluri, crocodilus quoque. Inde ob argumentum hoc Nili ortus creditus; Casarea in leso dicatus ab eo spectatur hodie. Hwc, Nili ortus creditur, sive creditus, non leguntur in Cod. Dalec. Vet. ejusdem, Tolet. neque in Salmant. Dec Harduini codd. Pro Casarea in Isco Vet. Dalec. habet Mauritania Theseo.—4 Margo edd. Dalec. et Gronov. susciaverit.—5 Mauretania per e, ut semper, Chiffi. Mox cod. Dalec. veluti circuit.—6 Margo edd. Dalec. et Gronov. ho-

****

NOTÆ

' Ibi pisces] De quibus suis locis dicturi sumus, IX. 32. De alabete privatim, et coracino, Nili piscibus, Strabo, lib. XVII. p. 823.

s Crocoditus quoque inde] Crocodilus quoque idcirco, inquit, ad indicium hujus rei præbendum, repertus in eo lacu, a Juba rege dicatus est in Isidis templo, et consecratus, Cæsareæ. Vide Notas et Emeud. num. 22.

h Caearea] Que nunc Tenez, ut diximus.

¹ In Iseo] "Iseor Isidis fanum vocari ait Plutarch. de Iside, pag. 352. Fuit et Iseum Romm, et Serapeum, Urbis regione none, apud P. Victorem, in descriptione Romæ.

Delph. et Var. Clus.

J Satisverint] Hoc est, abundaverint. Ita libri omnes. Refert bæc quoque Solinus, cap. 32. p. 59.

k lisdem animalium] Eodem, inquit, argumento indicioque intelligimus, ipaum esse Nitum, qui has terras alluat, qui subinde se condat, emergatque, quod eadem animalia, que superius censulmus, bic quoque reperiantur. Solinus, loc. eit.

Astapus] Transcribit here quoque Solinus, loc. cit. Eandem ob causam haic amni, ex Atlante monte prorumpenti, nomen primum fulese Dyrin, mox Melau, hoc est, Nigrum, Vitravius scripsit: ratus nimirum Nigria amnem, a quo Nigritte, Nilum ipsum esse.

illarum gentium lingua significat aquam e tenebris profluentem. Insulas ita innumeras spargit, quasdamque tam vastæ magnitudinis, ut quanquam rapida celeritate, tamen dierum quinque cursu non breviore transvolet: circa clarissimam earum, Meroën, Astabores lævo alveo dictus, hoc est, ramus aquæ venientis e tenebris: dextro vero Astusapes, quod latentis significationem adjicit: nec ante Nilus, quam se totum aquis concordibus rursus junxit: sic quoque etiamnum Siris, ut ante, nominatus per aliquot millia, et in totum Homero Ægyptus, aliisque Triton:

mines. Paulo post, quem Nigrum cod. Dalec .- 7 Astosabas Straboni.-8 Giris

NOTÆ

m Meroën] Quam insulam esse veteres credidere, peninsulam esse evincunt accuratissimæ recentiorum Tabulæ Geographicæ, quarum exemplar excudi diligenter in Itinerario suo, V. Cl. Thevenotus curavit. Hujus peninsulæ latus orientale alluit Nilus amnis ipse, quem Astusapem, seu Nili ramum dexterum veteres appellarunt : occidentale alter amnis, Rio Maleg, qui circa mundi partem, seu latitudinis gradum xv. cis Æquatorem, Nilo committitur, et cum eo peninsulam facit longissimam a gradu fere decimo. Hunc Astaboren esse, seu lævum Nili alveum. Plinius credidit, Melam secutus,

* Astabores] Permutat hæc Nili ramorum nomina Eratosthenes apud Eustath. in Dionys. pag. 43. Ptolemæo vero, 1v. 8. Astabores est, quem Nilum esse diximus, Plinii Astusapes: Astapus a Nilo et Astabore diversus, et ipse in Nilum influens, circa orbis seu latitudinis gradum 20. quem Rio Tacaze appellant recentiores Tabulæ.—'Vide præterea Dissertationem D. Delisle in Historia Academiæ Regiæ Scientiarum, anni 1708. p. 365. de aitu in-

sulæ Moroës.' Ed. sec.—Ceterum pro Astusapes, libentius Astasupes, literis permutatis agnoverim: quoniam in similibus vocibus, Astabores et Astapus, vox Asta iis gentibus aquam sonare videatur.

 Quod latentis] In Reg. 1. 2. &c., lateris: quasi vox ea significet latus aquæ venientis e tenebris. Id vero vix placet.

P Siris] Festus Avienus, in Descript. orbis, va. 336. 'Hic qua secretts incidit flexibus agros Æthiopum in lingua Siris ruit: utque Syene Cœrulus accedens dit loca flumine adulat, Nomine se claro Nilum trahit,' &c. Dionysii Periegetæ carmen illud expressit vs. 223. Ερις δε Αλθιδείου κακλήσκεται οι δὲ Ξυήσες Ένναεται στρεφθέντι μετ' οδνομα Νείλον δθεντο. Ubi Eustathius ait esse barbaram vocem Sirin, cujus proinde ου χρή ζητεῦν Ἑλληνικὴν ἐτυμολογίων. Vide etiam Stephanum, verbo Ξυήσε.

4 Homero Ægyptus] Odyss. Δ. vs. 477. Hesychio pariter: Αίγνντος, δ Νείλος ὁ ποταμός, ἀφ' οδ καὶ ἡ χάρα ὑπὸ τῶν νεωτέρων Αίγνντος ἀκλήθη. Ægyptus, Nilus fluvius, a quo regio a recentioribus Ægyptus est appellata.

Aliisque Triton] Lycophroni in

subinde insulis impactus, totidem incitatus irritamentis: postremo inclusus montibus, nec aliunde o torrentior, vectus aquis properantibus ad locum Æthiopum, qui Catadupi o vocantur, novissimo catarracte inter occursantes scopulos non fluere immenso fragore creditur, sed ruere. Postea lenis et confractis aquis, domitaque violentia, aliquid et spatio fessus, multis quamvis faucibus io in Ægyptium mare se evomit. Certis tamen diebus auctu magno per totam spatiatus Ægyptum, fœcundus ii innatat terræ.

Causas ' hujus incrementi varias prodidere: sed maxime probabiles, Etesiarum ' eo tempore ex adverso flantium repercussum, ultra ' in ora ' acto mari: aut imbres Æthio-

****

ante nominatus cod. Dalec. Nigris ut ante, &c. Salmasius.—9 Ita ex codd. emend. Harduin. eumque secuti recentt. consentiunt etiam codd. Dalec. et Tolet. nec alibi edd. vett. et Gronov. Paulo post, qui C. vocatur Chiffi.—10 Pintian. domitaque alioqui violentia. Et quamvis spatio fessus, multis faucibus.—11 Cod. Dalec. secundus.—12 Ita codd. omnes Harduini, Dalec. et Chiffi.

NOTÆ

Cassandra, pag. 25. Τρότωνος δαβολαῖσω. Ubi Tzetzes: Τρότων ὁ Νείλος, δτι τρὶς μετωνομάσθη, κ. τ. λ. propterea quia ter nomen mutaverit: primum enim Oceanus, deinde Aëtus, sive Aquila, mox Ægyptus appellatus est. Nili nomenclationem recentissimam putat.

- * Qui Catadepi] Sie populi catarractarum accolæ vocitantur. Ammianus, lib. xxti. pag. 228. 'Ægyptia gens,' inquit, ' qua orientem prospicit, Elephantinen, et Meroën urbes Æthiopum, et Catadupos, rubrumque pelagus,' &c. Ipsi etiam Nili catarractæ Karášovwa vocantur, quod ibi aqua cum sonitu cadat; a šovwés, cado.
- * Multis quamvis] Ita libri omnes. Sensus est: Quamvis, ut ait Mela I. 9. 'septem in ora se scindat, singulis tamen grandis evolvitur.' Et, ut Seneca Natur. Quæst. IV. 2. 'quodcumque elegeris ex his, mare est.'

- ^α Fæcundus] Atque ideireo Χρυσοβόαs ab Epiphanio Cedrenoque vocatur, ob divitias quas importat agris.
- v Causas] Quas Plinius nunc cansas affert, has a Mela bausit, qui eleganter admodum breviterque complexus, I. 9. 'Sive quod per ea tempora,' inquit, 'flantes Etesiæ, aut actas a septemtrione in meridiem unbes super principia ejus imbre præcipltant: aut venienti ebvii adverso spiritu cursum descendentis impediunt: ant arenis, quas cum fluctibus luttori applicant, ostia obducunt: fitque major, vel quod nihii ex semet amittit, vel quod plus quam solet accipit, vel quod minus quam debet emittit.'
- w Etesiarum] Thaletis hæc sententia fuit, Laërtio teste in ejus vita, pag. 9. quam refellit Seneca, Quæst. Natur. 11. 2. pag. 886. et Herod. lib. 11. n. 19. pag. 97.
  - " Ultra in ora] Ita libri omnes Mas.

piæ ' æstivos, iisdem Etesiis nubila illo ferentibus e reliquo orbe. Timæus mathematicus occultam protulit rationem: Phialam appellari fontem ejus, mergique in cuniculos ipsum amnem, vapore anhelantem fumidis cautibus ubi conditur. Verum Sole per eos dies cominus facto, extrahi ardoris vi, et suspensum abundare, ac ne is devoretur, abscondi. Id evenire a Canis ortu, per introitum Solis in Leonem, contra perpendiculum fontis sidere stante, cum in eo tractu absumantur umbræ. Plerisque e diverso 4 e

flantium repercussu ultro alii ap. Dalec. flantium repercussum, ultro Gronov. et edd. vett.—13 Margo edd. Dalec. et Gronov. ac rursum ne.—14 Plerisque

....

NOTÆ

Hoc est, ulterius in ipsa Nili ostia rejecto mari, Etesiarum ventorum impellentium vi. Seneca, loc. cit. 'acto contra ostia mari.' Legi tamen et ultro potest: quod et 'procul' sonat. Plautus in Casin. 'Ultro te amator: apage te a me.' In Capt. 'Ultro istum a me.'

- J Aut imbres Æthiopiæ] Hæc Democriti Abderitæ opinio, et Agatharchidæ Cnidii, quam pluribus coarguit Diodorus Sic. Bibl. lib. 1. pag. 36.
- * Phialam] Sic et fontem Jordanis Φιάλην appellari Josephus est auctor, Bell. Jud. 111. 18. pag. 860. idque ei nomen esse ex rotunditate, quod sinuatus in orbem ambitus ejus visatur.
- * Vapore] Calore Solis, ut monuimus 11. 40. Refert hæc quoque Solinus, cap. 32. pag. 59.
- b Et suspensum abundare] Exundare. Henc eandem ob causam oceanum intumescere veterum nonnulli credidere: extractum nempe solaribus radiis, et erectum suspensumque vi celestis ardoris terras inundare. Sic Lucanus cecinit, causas vestigans marini sestus, 1. 415. Flammiger an

Titan, ut alentes hauriat undas, Erigat oceanum, fluctusque ad sidera tollat.'

- c Ac ne devoretur] Ne Solis ardore absumatur, iterum terris se condere.
- 4 Cum in eo tractu] Cum in eo tractu terrarum, Sole fonti ad perpendiculum, els méleror, imminente, bora diei sexta, sive meridiana, umbræ ibi nullæ sint. Nili fontem igitur Timæus citra Æquatorem quintadecima fere mundi parte, sive gradu latitudinis collocavit.
- e Plerisque e diverso] Quibus astipulatur Herod. lib. 11. n. 24. p. 98. Id vero quomodo accipiendum sit, planissime Pomponius aperit, 1. 9. collatamque simul a Salmasio in Solin. Exercit. p. 426. criminationem omnem in Plinium eluit : 'Sive quod Sol hyeme,' inquit, in Capricornum scilicet austrinumque polum regressus, 'terris propior, et ob id fontem ejus (Nili) minuens, in wstate tunc altins abit,' discedens a fonte longissime, quod fit in Cancre et Leone, 'sinitque integrum fontem, et ut plenissimus est, surgere,' quem illi fontem Capricorni Tropico subjectum esse suspicabantur.

opinatis largiorem fluere, ad septemtrionem Sole discedente, quod in Cancro et Leone evenit, ideoque tunc minus siccari. Rursus in Capricornum et austrinum polum reverso sorberi: et ob id parcius fluere. Sed Timæo si quis extrahi posse credat, umbrarum desectus iis diebus et locis sine fine adest.

Incipit crescere ^g Luna nova, quæcumque post solstitium est, sensim modiceque Cancrum Sole transeunte, abundantissime autem Leonem. Et residit in Virgine, ^h iisdem, quibus accrevit, modis. In totum autem revocatur intra ripas in Libra, ut tradit Herodotus, ⁱ centesimo die. Cum crescit, reges aut præfectos navigare eo, nefas judicatum est. Auctus ^j per puteos ¹⁵ mensuræ notis deprehenduntur. Justum incrementum est cubitorum xvi. ^k Minores aquæ

diverso codd. Dalec. et Chiffl .- 15 Ita codd. Harduini, Dalec. et Tolet. com edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Auctus ejus per puteus edd.

NOTE

f Sed Timeo] Si quis Timeo credat aienti extrahi sublimem suspensumque amnem ardoris vi, adversatur ei defectus umbrarum assiduus in eo tractu terrarum, iis diebus, quibus austrinum etiam polum lustrat: intumescere enim anno toto Nilum oporteret.

8 Incipit crescere] Ab incrementi causa, quam assequi posse desperat, ad tempus modumque transfert orationem. Hanc Solimua quoque exscripsit, cap. 32. pag. 59. et Missi Theodosii totidem verbis. Excogitavit V. Cl. De la Chambre, Med. Gallus, novam Niliaci incrementi causam, quam in lutum ejus amnis nitrosum conjicit, opere singulari et erudito.

h Et residit in Virgine] Non hoc ex Herodoto Plinius refert, ut putat Salmasius in Solin. p. 436. Nam is, etiam cum est in Virgine Sol, crescere Nilum ad æquinoctium usque autumni censet.

¹ Herodotus] Lib. 11. cap. 19. pag. 97. et cap. 27. p. 99. Plinio de incrementi initio, de fine Herodoto, Lucanus subscribit, x. 225. 'Nilus neque suscitat undas Ante Canis radios, nec ripis alligat amnem Ante parem nocti Libra sub judice Phœbum.'

J Auctus] Incrementi. Puteus est, inquit Strab. lib. xvII. p. 817. in ripa Nili ex integro lapide structus: in quo et maxima, et minima, et mediocria Nili incrementa notantur: nam putei aqua cum Nilo pariter crescit ac decrescit. Suntque in putei pariete notæ quædam insculptæ incrementorum, &c. Nellouterpuov e re ipsa hujusmodi puteis factum nomen est.

k Cubitorum XVI.] Id quoque Solinus, loc. cit. Ideireo nimirum a Vespasiano Augusto in Templo Pacis dicata Nili imago est, cum sedecim non omnia rigant: ampliores detinent, tardius recedendo. Hæ serendi tempora absumunt solo madente: illæ non dant sitiente. Utrumque reputat provincia. In duodecim¹ cubitis famem sentit, in tredecim etiamnum esurit: quatuor-decim cubita hilaritatem afferunt: quindecim securitatem: sedecim delicias. Maximum incrementum ad hoc ævi fuit cubitorum decem et octo, Claudio principe: minimum quinque, fo Pharsalico bello, veluti necem Magni prodigio quodam flumine aversante. Cum stetere aquæ, apertis molibus admittuntur. Ut quæque liberata est terra, seritur. Idem amnis unus omnium nullas expirat auras.

Ditionis ^q Ægypti ¹⁸ esse incipit a fine Æthiopiæ Syene: ^r ita vocatur peninsula mille passuum ambitu, in qua Cas-

vett. et Gronov.—16 Ita codd. omnes Hardnini, Dalec. Vet. ejusdem, et Chiffl. cnm edd. Elz. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Franz. et Dalec. minimumque edd. vett. et Gronov.—17 Chiffl. emittuntur.—18 Ditionis Egyptic margo

NOTE

liberis, quibus incrementi Niliaci cubita sedecim significarentur, nt auctor est Plinius xxxvi. 11. His adde ea quæ dicenda sunt xviii. 47.

- 1 In duodecim] Solinus, loc. citat. Dissentit Strab. lib. xv11. p. 788.
  - " Claudio] Solinus, loc. cit.
- " Minimum quinque] Ita Solinus, et Mss. omnes, non Plinii modo, sed et Missorum Theodosii: 'In duodecim cubitis famem sentit: in XIII. esurit: xiv. cubiti hilaritatem afferunt: xv. securitatem: XVI. delicias. Maximum incrementum ab hoc ævo fuit cubitorum xvII. Claudio principe: minimum, v. Pharsalico bello, &c. Perperam in editis bactenus, minimumque. His adde et quæ Seneca refert, Natur. Quæst. IV. 2. p. 886. 'Biennio continuo, regnante Cleopatra, non ascendisse Nilum, decimo regni anno et undecimo constat. Significatum aiunt duobus rerum potientibus defectionem. Antonii enim Cleopatræque defecit imperium.'
- Molibus] Perfossis aggeribus, quibus inhibentur aquæ, admittuntur eæ in agros arte et industria, cum ultro ac sponte non increscit Nilns.
- P Nullas expirat] Id quoque Solinus a Plinio, loc. cit. Plinius ab Herod. lib. 11. n. 19. p. 97. Ab utroque Ammianus, lib. xx11. p. 228. et alii. Auras autem crassiores intellige nebulas, nec tenues exclude halitus: qua laude Borysthenes Nilo antecellit, ut dicemus xxx1. 30.
- a Ditionis] Solinus, cap. 32. p. 60.

  r Syene] Hodie Asna, ad Nilum, sub Caneri Tropico, sub mundi parte, seu latitudinis gradu 23. 50.

  min. ut Ptolemeus habet, iv. 5. Huc Juvenalis ablegatus specie honorificæ militiæ: nam tres cohortes Romanæ ibi præsidii causa excubabant, teste Strabone lib. xvii. p. 797. quæ mox Castra Plinius appellat. Ibi et obiit: hoc ei Satiræ profuerunt. De Syene diximus jam 11. 75.

tra ¹⁹ * sunt, latere Arabiæ: et ex adverso ^t insula IV.^u Philæ, ^v DC. M. passuum a Nili fissura, unde appellari diximus Delta. Hoc spatium edidit Artemidorus, et in eo CCL. oppida fuisse. Juba CCCC. M. passuum. Aristocreon ab Elephantide ad mare ^w DCCL. M. pass. Elephantis ²⁰ × insula intra novissimum ⁵ catarracten IV. M. passuum, et supra Syenen ⁸ XVI. M.²¹ habitatur, navigationis Ægyptiæ

edd. Dalec. et Gronov.—19 Ita codd. Harduini et Dalec. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. peninsula centum mille passuum ambilu, in qua Cerustæ edd. vett. et Gronov. Mox in iisdem et in adverse insulæ IV. Philæ; cod. Dalec. et ex adverse insulæ IV. Plia.—20 Elephantine margo edd. Dalec. et Gronov. et sic etiam conj. Pintian. Mox, pro intra, quod servant Chiffl. aliique codd. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. infra Gronov. et edd. vett. et in iisdem: tria M. pass. Tolet. quatuer M. pass.—21 'Errat hic Plinius. Elephantis insula non distat a Syene XVI. M. pass. immo proxima est, et ex adverso. Crediderim Plinium perperam scripsinse Syenen, cum scribendum esset Philas; et adhuc longior, quam par est, videbitur mensura.' Brotier. Syenen XII. M. margo edd. Dalec. et Gronov. ex Straboue.

- In qua. Castra] Vide Notas et Emend. nnm. 33.
- t Et ex adverso] Hoc est, ex adverso Africæ latere. Sententia enim hujus loci est, Nilnm ditionis Ægyptiæ censeri, latere quidem Arabiæ, a Syene: adverso Africæ latere, a Philis insula, Africæ contributa: Nili alveo, qui Philas circumit, eas ex adverso continentis, in qua Syene est, collocante. Quamobrem eo latere 'Regni claustra Philas' Lucanus appellat, x. 313. 'Quæ dirimunt Arabum populia Ægyptia rura.'
- " Insula IV.] Hoc est, insula quatuor millium passuum ambitu, uti Syene peninsula mille tantum.
- v Phila] In Notitia Imperii, cap. 20. Fila. Tàs Φιλάς appellat Strab. lib. xvII. p. 818. Parvam eam insulam fuisse testis est αδτόπτης Aristides, qui fere totam urbe ipsa ait occupari: quod et Seneca asseverat, Natur. Quæst. Iv. 2. p. 885.
  - " Ad mare] Mediterraneum.
  - * Elephantis] Quæ ceteris 'Elepar-

- τίση, ea Melæ 1. 9. et Parthenio apud Stephanum, p. 258. Ἐλεφαστίς. Posterioribus temporibus Tabenna vocitata, unde Tabennesiotæ Monachi, celebratæ sanctitatis.
- 7 Intra novissimum] Hoc est, infra, citra. Nam supra Elephantinam insulam, sive ulterius versus austrum, est catarractes. Strab. lib. XVII. p. 817. Μαρον δ' όπὸρ τῆς Ἐλεφαντίνης ἐστὶν ὁ μαρος καταβράκτης, κ. τ. λ.
- * Et supra Syenen] Hoc est, etiam supra Syenen habitatur. Nam cum Syene sit sub parte mundi, seu gradu 23.50. min. Elephantines autem insulæ oppidum, sub 23.56. min. teste Ptolem. IV. 5. reliqua insulæ pars ultra Syenen versns austrum protenditur, ad 23.30. min. Inde iter est per catarracten ad insulam Philas, quæ est sub gradu 23.6. eodem Ptolemæo annotante. Strabonis locum, lib. xvii. p. 817. de Elephantines situ, constat esse vitiatum. Cave autem Salmasio credas aienti, p. 457. in Solin. Elephantinen pro Philis a

finis, ab Alexandria DLXXX. 11 b M. pass. In tantum erravere suprascripti.c Ibi Æthiopicæ conveniunt naves. Namque eas plicatiles humeris transferunt, quoties ad catarractas ventum est.

XI. Ægyptus e super ceteram antiquitatis gloriam XX. M. urbium f sibi Amase regnante f habitata præfert: nunc quoque multis, etiamsi ignobilibus, frequens. Celebratur 2 tamen Apollinis: h mox Leucotheæ: Diospolis magna, eadem Thebe portarum centum k nobilis fama: Coptos 1

-92 Ita codd. Hardeini, cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.

DLXXXV. Chiffl. DCXXXVI. Gronov. et edd. vett. CAP. XI. 1 Vet. Dalec. ibi pro sibi. Mox. Tolet. etiam non ignobilibus.-2 Celebrantur codd. Dalec. Mox, Leucothece, et Diospolis Gronov. et edd. vett.

NOTÆ

Plinio acceptam esse, topographiamque ab eo inversam.

- Navigationis Ægyptiæ finis] Philas enim, quæ a Syene centum stadiorum itimere disjunctæ, supra catarracten sitæ sunt, plaustro iter est, non amne, nt docet Strab. lib. xvii. p. 818.
- b DLXXX. 1 Ita R. 1. 2. Colb. 1. 2. At Chiffl. DLXXXV.
- c Suprascripti] Artemidorus, Juba, et Aristocreon.
- d Plicatiles] Quoniam fiebant fortassis ex pellibus. Ejusmodi erant navigia Babyloniorum coriacea, πλοία πάντα σκύτινα, quæ Herodotus describit, lib. 1. n. 194. pag. 81. neque enim ex lignis fiebent, sed ex pellibus: obx έν ξύλων ποιεύνται τὰ πλοία, άλλ' ἐκ διφθερέων. Forte etiam et ex papyro plicabilia fieri potnerunt.
- · Ægyptus] Accepta hæc a Mela.
- ' XX. M. urbium] Amplius xxxIII. urbium millibus habitatam fuisse Ptolemæo Lagida regnante, scribit Tzetzes, Chiliad. 111. Hist. 67. vs. 72. Amplius xviii. millibus, Diodorus Bibl. lib. r. p. 27.

- * Amase regnante] Olympiade circiter xLv. paulo ante Cambysæ Persarum regis tempora.
- Δpollinis] 'Απόλλωνος πόλις μεγάλη, quam Antoninus in Itiner. Thebaidis, 'Apollonos superioris' vocat, citra Syenen passuum millibus LXXII. Africæ latere. Ab ea nomon Apollopoliten nomen esse sortitum diximus car. 9.
- 1 Leucothea] Hoc credo Lucinæ fuisse nomen inditum a candore, qualis in luce cernitur. Sane Ovid. Fast. II. a luce nomen Lucinæ derivat: 'Gratia Lucium: dedit hee tibi nomina lucus; Aut quia principium ta, Dea, lucis babes.' Lucine porro oppidum, Είλειθυίας πόλιν inter Thebas et Syenen Ptolemæus agnoscit, Iv. 5.
- J Diospolis] Διδς πόλις μεγάλη, αξ Θηβαι, Ptolemao loc. cit. unde regioni Thebaidis nomen. Arabiæ latere posita civitas fuit, a Copto M. P. XLIV. apud Antonin. Nunc Minio vocari aiunt.
- k Portarum centum] Unde 'Exarépπυλος ab Homero primum, Iliad. A. et a Stephano cognominata, verbo Διδς πόλις. Mela 1. 9. p. 13. 'Thebæ,

Indicarum Arabicarumque mercium Nilo proximum emporium. Mox Veneris moppidum, et iterum Jovis, ac Tentyris: infra quod Abydus, Memnonis regia, et Osiris templo inclytum, VII. M. D. passuum in Libyam remotum a flumine. Dein Ptolemais, et Panopolis, ac Veneris iterum. Et in Libyco Lycon, ubi montes finiunt Thebaidem. Ab iis oppida Mercurii, Alabastron, Canum,

NOTÆ

quæ ut Homero dictum est, centum portas, sive, ut alii aiunt, centum aulas habent, totidem olim principum domos, solitasque singulas, ubi negotinm exigeret, dena armatorum millia effundere.' Sic ex una civitate exibant armatorum militum centum myriades: Galli dicunt, un million.

- 1 Coptos] A quo Coptiticæ præfecturæ nomen, de qua cap. 9. Hodie Cana, teste Rhamnusio.
- m Mox Veneris] Illud ipsum, a quo Aphroditopolites nomos nomen habet, de quo cap. 9.
- n Et iterum Jovis] Hoc est, alia Diospolis: Διὸς πόλις μικρὰ, Ptolem. IV. 5. Diospolis parva, a qua Diospoliticæ præfecturæ nomen, de qua cap. 9. Proxima ei est Τέντυρα, unde Tentyrites nomos dictus: utraque Africæ latere, sive ad Nili ripam occidentalem posita, in Thebaide. Tentyra versus austrum recedit a Diospoli, M. P. xxvii. ex Antonino. Diospolis rursum ab Abydo, de qua mox, M. P. xxviii.
- Infra quod] Infra Diospolim et Tentyram, secundo Nili flumine, Egypto, qued Delta vocant, propins. Abyden porro, "Αβυδον, Memuonis regia et Osiridis fano inclytum fuisse, tradit quoque Strab. lib. xv11. pag. 813. et Solinus, cap. 32. p. 61. Hodie Abutich.... 'Sed Memonis legi hic opor-

- tere, non *Memnonis*, quanquam sic habent editiones vetustæ, dicemus ad v1. 35.' *Ed. sec.*
- P Et Osiris] Osiris quem Ægyptii colunt. Bacchum esse aiunt, inquit Herod. lib. 11. n. 42. pag. 106.
- q In Libyam] In eam Africæ partem, quam Libyes Ægyptii obtinent.
- r Dein Ptolemais] Ab Abydo versus septemtrionem et Delta Ægyptiacum refugiens, M. P. XXII. eodem Africas latere, in Thebaide, apnd Anton. Urbs haud Memphi minor, teste Strabone, loc. cit.
- * Et Panopolis] Hæc codem ordine Strabo, loc. cit. Πανῶν πόλις, καὶ ᾿Α-φροδίτης, καὶ Λόκων πόλις. Hoc Veneris oppidum soulte magis ad Boream et Delta Ægyptiacum accedit, quam supradictum. De Panopoli diximus cap. 9. Luporum urbem in Thebaide Africæ latere collocat Antoninus, a Ptolemaide LXIII. M. P. Ab his oppidia nomi Lycopolites, Panopolites, et Aphroditopolites, nomen accepere.
- t In Libyco] A Nili fissura, quand Delta efficit, usque ad fines Thebaidis, quicquid terrarum interjacet, comprehensa etiam regione Alexandriæ et Marcotidi proxima, Libyam appellabant: quod adverso Nili latere, Arabiam. Strabo, lib. xvII. p. 806.
  - * Ab iis] Ab ils montibus.

et supra dictum ' Herculis. Deinde Arsinoë, et jam dicta Memphis: inter quam et Arsinoiten nomon, in Libyco, turres, quæ pyramides vocantur: Labyrinthus in Mœridis lacu b nullo addito ligno exædificatus: et oppidum Crialon. Unum præterea intus et Arabiæ conterminum claritatis magnæ, Solis oppidum.

(X.) Sed jure e laudetur in littore Ægyptii maris Alexandria, a Magno Alexandro condita, in Africæ parte, ab ostio Canopico XII. mill. passuum juxta Mareotim lacum, qui locus f antea Rhacotes nominabatur. Metatus est eam Dinochares architectus pluribus modis memorabili inge-

rod. ad Maridis lacum.—5 Gronov. et edd. vett. ante Harduin. qui lacus entes

- * Mercurii] Hermupolim intelligit, 'Ερμοῦ πόλιν, jam extra Thebaidem in Ægypto positam, a Lycon oppido Thebaidis, M. P. Lix. dissitam, versus septemtrionem, Africæ latere, teste Anton. in Itiner. Ab hac Hermopolitæ nomo facta appellatio est, quo de nomo, cap. 9.
- * Alabastron] Græce dixeris, 'Αλαβαστρῶν, Κυνῶν, 'Ηρακλόνις. In his enim vox oppida subintelligi debet. Ptolem. tv. 5. 'Αλαβαστρῶν πόλις, in Cynopolite nomo: cui ad septemtrionem Κυνῶν πόλις imponitur, quo situ et a Plinio collocatur, Africæ latere.
- * Et supra dictum] Cap. 9. in Heracleopolite nomo.
- y Arsinoë] Eodem Africæ latere, haud procul Memphi. Ab ea nomos Arsinoites, de quo cap. 9.
  - " In Libyco] Africæ latere.
- * Pyramides] De his dicemns, XXXVI.

  16. De Labyrintho, eodem libro, cap.

  19.
- b In Maridis lacu. In Reg. 1. et 2. et Maridis lacu. Forte pro ad Maridis lacum. Nam Herod. lib. 11. n. 149. p. 147. wapà Μοίριος λίμνην, et n.

- 148. δλίγον δπέρ τῆς λίμνης τῆς Μοίρος.
- c Crialon] Ita libri omnes, R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffl. An pro Crocodilon, Κροκοδείλων πόλιε, quam in Mœride palude situm esse ex Stephano superius diximus, cap. 9. confirmatque Herod. lib. 11. n. 147. ubi Labyrinthum ait exstructum esse supra stagnum Mœrios, versus urbem Crocodilon.
- d Solis oppidum] Heliopolis, de qua diximus cap. 9. in Heliopolite nomo, Arabiæ confini.
- Sed jure] Transcribit hee Martianus, lib. vi. c. de Ægypto, p. 219.
   11 Comment. Acad. Reg. Sc. anni
   1716. p. 298. dicitur altitudo Alexandriæ esse graduum 31. 11".' Ed.
- ' Qui locus] Vide Notas et Emend. num. 34.
- s Dinochares] Ita libri omnes, tum hoc loco, tum xxxiv. 42. Etai Solinns, cap. 32. p. 62. Dinocrates legisse videatur. Valerins item Max. 1. 4. Cum Rox Alexander urbem in Ægypto constituere vellet, architectus Dinocrates, cum cretam non haberet,

nio, XV. M. passuum laxitate insessa,6 lad essigiem Macedonicæ chlamydis jorbe gyrato laciniosam, dextra lævaque angaloso procursu: jam tum tamen quinta la situs parte regiæ dicata.7

Mareotis¹ lacus, a meridiana urbis parte,⁸ euripo e Canopico ostio mittitur mediterraneo commercio, insulas quoque ^m plures amplexus, triginta mill.ⁿ passuum trajectu, cl. ambitu,⁹ o ut tradit Claudius Cæsar. Alii schœnos ^p in longitudinem patere xl. faciunt, schœnumque stadia triginta: ita fieri ^q longitudinis cl. mill. pass. tantundem et latitudinis.

Arapotes. Mox Dinocrates cod. Dalec. et Vet. ejnsdem.—6 Cod. Dalec. immena; Vet. ejnsdem, inserta.—7 Strab. quarta situs parte regiis dicala.—8 Cod. Dalec. ad meridianam urbis partem; Vet. Dalec. parte Euripo in Canopico committium; Pintian. ex Strabone, parte Euripo Canopico ostio committiur.—9 Tolet. CCL. ambitu; Gronov. et edd. vett. ante Harduin. DC. ambitu.—

NOTÆ:

polentaque futuræ urbis lineamenta duxisset,' &c. Vide etiam Ammianum, lib. xx11. pag. 233. Δεωοκράτης est Straboni, lib. xv. p. 641.

- h XV. M. pass.] Strabo longitudinem ait fuisse stadiorum XXXIV. latitudinem, octo: circuitum, centum et decem stad. hoc est, XIII. M. DCCL. pass. quæ mensura Plinianæ affinis est.
- ¹ Laxitate insessa] Occupato telluris laxissimo spatio. Sic Statius I. Sylv. 1. 56. insessam pondere humnm dixit, hoc est, occupatam, pressam.
- J Macedonica chlamydis] Ea forma Chlamys Macedonica fuit, nt non totum ambiret corpus, sed posteriora fere tantum, præterquam ad pectus et humeros, ad quos nodo colligabatur: anteriore parte ejus aperta. Non Alexandriæ modo Strabo lib. χνιι. p. 793. sed et habitabili terræ, χνιι. p. 793. sed et habitabili terræ, καιμεσουίσε chlamydis speciem veteres tribuerunt, χλαμυδουίδες σχήμα, cujusmodi forma orbis Tabula exhibetur a Brietio nostro, 1. part. Parall. Geogr. v. 5. Paludamentum Im-

- k Jam tum tamen quinta] Quarta etiam, tertiave, inquit Strab. lib. XVII. p. 793.
- ¹ Mareotis] Græcis Μαρέα, Μαρεία, et Μαρεῶτις. A circumjacente agro vinum Mareoticum appellatum, xiv. 4.
- m Insulas quoque] Octo omnino, ex Strab. lib. xvII. p. 799.
- Triginta mill.] Strabo loc. cit. lacus longitudinem intra stadia trecenta definit, quæ sunt passuum millia XXXVII.
- ° CL. ambitu] Vide Notas et E-mend. num. \$5.
- P Alii schanos] De schænis agemus libro seq. cap. 30.

Sunt in honore et intra decursus Nili multa oppida, præcipue quæ nomina 10 dedere ostiis, non omnibus, (XII. enim reperiuntur, superque quatuor, quæ ipsi falsa ora rappellant,) sed celeberrimis septem, proximo Alexandriæ Canopico, deinde Bolbitino, Sebennytico, Phatnitico, Mendesico, Tanitico, ultimoque Pelusiaco. Præterea Butos, Pharbæthos, Leontopolis, Athribis, Isidis oppidum,

10 Gronov. qui nomina. Mex, Tolet. non omnibus (nunc n. XI.) Gronov. et edd. ante Hurduin. non omnibus, (XI. enim, &c.—11 Sebennitico Gronov. et mox in eodem et edd. ante Harduin. Buros, Pharbætos. Deinde, pro Athri-

- q Ita fieri] Martianus, lib. vi. cap. de Ægypto, pag. 219.
- r Falsa ora] Ψευδοστόματα, pervia tantum scaphis, non vero majoribus navigiis, propter brevia et paludes. Strab. lib. Σνιι. pag. 801. Seneca, Natur. Quæst. ιν. 2. ignobiles ramos appellat.
- * Canopico] Sive Canobico, a Canobo, sive Canopo, Menelai navis rectore, a quo et Canopum oppidum, nhi sepultus.—'At Canopum oppidum Plinius nusquam appellat: adeo ut an ab oppido, an ab homine, vel aliunde, datum sit Canopico ostio nomen, nobis adhue incompertum sit.' Ed. sec.
- ¹ Bolbitino] Βολβίτινον στόμα Ptolem. 1v. 5. Aliis Βολβιτικόν, a Bolbitine oppido, de quo Stephanus. Nanc vocant, Bras de Raschit, ou de Rossette, ab oppido cognomine.
- Sebennytico] Per medium Delta decurrit in mare, teste Herodoto, lib, 11. n. 17. pag. 96. Nomen ei a Sebennytico oppido, nomoque. Oppidi rudera vetus nomen servant, Sebenit.
- v Phatnitico] Φατνικόν στόμα Straboni, lib. xvII. pag. 802. Παθμητικόν Ptolemæo, loc. cit. Hodie, Bras de Migny.

- w Mendesico] Vel, ut alii, Mendesio, ab oppido nomoque cognomine. Hodie Bras de Baraugner.
- * Tanitico] Tanicum Mela vocat, r. 9. Nonnulli et Saiticum, apad Strab. lib. xvii. pag. 802. Proximum est Pelusiaco, juxta urbem quam veteres Táins appellavere. Falluntur enim ii qui Damiatam Pelusium interpretantur, enm ultimo Nili ostio Pelusium olim insederit, Arabia Syrimque latere, extra Delta: Damiata intus, non noviasimo, sed anteriori ostio imposita sit, hoc est, Tanitico: cui a Tanite nomo, de quo egimus cap. 9. nomen fuit. Hodie Bras de Tacari.
- y Ultimoque] Quod maxime vergit in orientem. Le bras de Peluse. Nomen habet a Pelusio oppido, unde Isidorus Pelusiota cognomen traxit. Vide quæ diximus in libro De Numais Antiquis Populorum et Urbinm.
- * Butos] Boûros Ptolem. 1v. 5. metropolis romoù 40srérou. Prope Sebennyticum ostium Straboni, lib. xvII. pag. 802.
- * Pharbathos] Φάρβαιθος Ptolemzo, loc. cit. Φαρβετίτης νομός Straboni, inter Mendesium Tamiticumque ostium, loc. cit. Cui nomo et Leontopolin quoque vicinam facit, ceteras-

Busiris, Cynopolis, Aphrodites, Sais, Naucratis: unde ostium quidam Naucratiticum ¹² nominant, quod alii Heracleoticum, ¹³ Canopico, cui proximum est, præferentes.^c

XII. (XI.) Ultra Pelusiacum Arabia est, ad Rubrum mare de pertinens, et odoriferam illam, ac divitem, et beatæ cognomine inclytam. Hæc e Catabanum et Esbonitarum, et Scenitarum Arabum vocatur, sterilis, præterquam ubi Syriæ confinia attingit, nec nisi Casio monte e

bis Strab. Atheribis; Stephan. Athlibis.—12 Naucratitum Salmant. Naucraticum Gronov. et edd. vett.—13 Ceramicum Athen. Mox, cui VI. M. puss. proximum, &c. codd. Daler. et Vet. ejusdem.

CAP. XII. 1 Hac Cabanum Vet. Dalec.

NOTÆ

que præfecturas quæ nunc recensentur, Athribiten, sive, ut diximus cap. 9. Atharrabiten, Busiriten, Cynopoliten, Prosopiten, in quo 'Αφροδίτης, hoc est, Veneris, oppidum fuit, teste eodem Strabone, lib. xvII. pag. 802. Saiten, et Naucratiten. Notitia Eccles. Hieroclis, in prov. Augustamnica secunda, p. 55. Κάρβοθος, pro Φάρβαθος. Item 'Αθρήκης, pro 'Αθριβις.

- b Isidis oppidum] Stephano, Ίσείον, πόλις Αίγόπτου. Hoc vero cum intra Nili decursus, hoc est, in ipso Delta contineatur, Plinio teste, diversum esse necesse est ab Isia Antonini, quæ mediterranea civitas est, longe supra Memphin. Isis porro Ceres est, ut omnibus notum.
- c Praferentes] Sic Ptolemeus, Canopico prætermisso, Heracleoticum
  nominat, quod Canopico proximum
  fuit, ut Dionysius Periegetes censuit,
  teste Eustathio ad illius vs. 13. et
  Tacitus Annal. 11. pag. 61. Quare
  nihil hic mutandum, quantumlibet
  Pintianus inclamet, in tanto præsertim tamque conspirante codicum
  scriptorumque consensu.
- 4 Ad Rubrum mere] Ad Arabicum sinum, unde fere odorifera illa, et Felix appellata Arabia incipit.

- e Hæc] Non illa odorifera et Felix dicta, ut hallucinatus credidit Solinus, cap. 33. pag. 62. sed illa Arabia, quæ a Pelusiaco incipit ostio, deserta et sterilis.
- f Catabanum] Hi Catabanes Arabiæ sterilis et Petrææ incolæ, a Catabanis illis diversissimi sunt, quos ad Rubrum seu meridianum mare, in Arabia felice ac penitiore, positos dicemus vi. 32.
- F Esboniturum] Quorum regia Essebon, de qua Hieronymus, in locis Hebr. post Eusebium: 'Esebon,' inquit, 'civitas Sehon regis Amorrhæorum... nunc vocatur Esbus ('Eo-Bobs Eusebio) urbs insignis Arabiæ in montibus qui sunt contra Iericho,' &c.
- h Scenitarum] Commune id multis Arabum populis nomen fuit, ut dicemus vi. 30. et 32. Hl Ægypto confines, alias Saraceni apprilati, ut Ptolemæus admonet, v. 17. in Arabia Petræs. De his Ammianus, lib. XXII. p. 228. 'Ægyptus,' inquit, 'usque ad Scenitas prætenditur Arabas, quos Saracenos appellamus.' Iidem in sacris paginis Ismaëlitæ diçti.
  - 1 Cario monte] De quo cap. 14.

nobilis. His Arabes junguntur, ab oriente Canchlei, a meridie Cedrei, qui deinde ambo Nabatæis. Heroopoliticus vocatur, alterque Ælaniticus sinus Rubri maris in Ægyptum vergentis, cl. mill. pass. intervallo inter duo oppida, Ælana, et in nostro mari Gazam. Agrippa a Pelusio Arsinoen, Rubri maris oppidum, per deserta cxxv. m. passuum tradit: tam parvo distat ibi tanta rerum naturæ diversitas.

XIII. (XII.) Juxta Syria a littus occupat, quondam terrarum maxima, et pluribus distincta nominibus. Namque Palæstina vocabatur, qua contingit Arabas, et Judæa, et Cœle, dein Phœnice: et qua recedit intus, Damascena: ac magis etiamnum meridiana, Babylonia. Et eadem Mesopotamia inter Euphratem et Tigrin: quaque transit Taurum, Sophene: citra vero etiam Commagene. Et ultra Armeniam, Adiabene, Assyria ante dicta: et ubi Cili-

2 Gronov. Nabathæis.

CAP. XIII. 1 Chiffil, exin.—2 ' Exinde Mesopotamia ex eadem cod. noster et Chiffil. Lego, Hac eadem.' Dalec.—8 Chiffil, antea dicta.—4 Euphraten Sy-

- j Canchlei] Qui in sacris literis Amalecitæ dicti videntur. Nec Bocharto assentior, Chavilæos nunc significari, qui erant Babyloniæ proximi.
- k Cedrei] 'Habitantes Cedar,' Psal. 119. Hieronymus in locis Hebr. 'Cedar...est regio in eremo Saracenorum, a filio Ismaëlis Cedar ita cognominata.'
- Nabatæis] Quorum oppidum Petra. De his dicemus, vi. 32.
- ** Heroopoliticus] Ab Heroum oppido, at dicemus vi. 33. De Ælanitico, ejusdem libri cap. 32.
- ² CL. mill.] Strab. lib. xvi. p. 759. stadia numerat mille ducenta et sexaginta, quæ passuum efficiunt czvii. mill.
  - ° Arsinoën] De ea vi. 33.
  - a Juxta Syria] Hæc totidem ver-

- bis ac pene syllabis Martianus, lib. vr. cap. de Arabia et Syria, p. 219. a Plinio expressit: Plinius a Mela 1. 11, p. 14.
- b Arabas] Non eos qui Arabiam peninsulam incolunt, sed qui ab Arabia Petræa post Jordanem amnem ad Libanum usque montem penetrant, ut Plinius ipse ait vs. 32.
- c Assyria ante] Ammianus, lib. XXIII. p. 251. 'Juxta hunc circuitum Adiabena est, Assyria priscis temporibus vocitata, longaque assuetudine ad hoc translata vocabulum, ea re quod inter Œnam et Tigridem sita, navigeros fluvios, adiri vado muquam potuit. Transire enim suafial-rew dicimus Græci. Et veteres quidem hoc arbitrantur. Nos autem dicimus, quod in his terris amnes sant duo perpetul, quos et transivimas,

ciam attingit, Antiochia.^d Longitudo ejus inter Ciliciam et Arabiam, cccclxx. m. passuum est. Latitudo a Seleucia Pieria, ad oppidum in Euphrate Zeugma, clxxv. m.^f passuum. Qui subtilius dividunt, circumfundi Syria Phœnicen volunt: et esse oram maritimam Syriæ: cujus pars sit Idumæa et Judæa, deinde Phœnice, deinde Syria. Id quod præjacet mare totum, Phœnicium appellatur. Ipsa gens Phœnicum in magna gloria iliterarum inventionis, et siderum, navaliumque ac bellicarum artium.

XIV. A Pelusio Chabriæ castra, Casius b mons, delu-

riam, Phanicen esse volunt oram, &c. cod. noster manuscriptus. Lege ex Bud. de Asse IV. et vetust. exempl. Esse enim primum oram maritimam Syriae ab Arabia, cujus pars sit Idumae et Judae: deinde Phanicen. Deinde rursus Syriam. Introrsus autem Syria Damasci claudi Phanicem.' Dalec. Vet. Dalec. deinde Assyria.—5 Ita codd. Hardnini et Chiffl. item edd. Harduin. 1.2.3. Miller. Bipont. et Franz. gloria magna Gronov. et edd. vett.

NOTÆ

Diavas et Adjavas, juncti navalibus pontibus, ideoque intelligi Adjavenam cognominatam.' Assyriæ videlicet pars nobilissima Adiabene fuit, in qua Ninus, Arbela, ct Gaugamela: de quibus vi. 16.

- d'Antiochia] Non id oppidi modo nomen, sed regionis est, quæ Syria Antiochia dicebatur, non ut nunc vulgus Geographorum loquitur, Syria Antiochena. Ita cap. 18. 'Promontorium Syriæ Antiochiæ:' sic enim libri veteres habent. Mela 1. 12. 'Reliqua pars Syriæ, cui Antiochiæ cognomen additur.'
- Et Arabiam] Sive Ostracineu, ubi finitur Arabia, ut mox dicetur.
- f CLXXV. M.] Vide Notas et E-mend. num. 36.
- s Circumfundi] Qui subtilius dividunt, inquit, Phœnicen undequaque Syria includi aiunt: primumque ab Ostracine, ubi Arabia desinit, occurrere Syriæ oram maritimam, cujus pars Idunæa sit, et Judæa: deinde sequi Phœnicen; mox Syriam rursus

proprie appellatam, et quæ Cœle, et quæ Autiochia dicebatur. Locum hunc frustra solicitant Schefferus, de Milir. Navali 1. 2. p. 16. aliique.

- h Literarum] Vide quæ dicturi sumus v11. 57. Hausit hæc Plinius, a Mela Pomponio 1. 12.
- ¹ Et siderum] Tum ad viam mari regendam contemplatione siderum, tum ad præsignificandum ex iisdem quæ sint futura hominibus. Propert. 11. 989. 'Quæritis et cælo Phœnicum inventa sereno, Quæ sit stella homini commoda, quæque mala.'
- J Navaliumque] 'Maria navibus adire,' inquit Mela, 'classe confligere, imperitare gentibus, regnum præliumque commenti.'
- Chabriæ castra] In via quæ a Syria et Casio monte Pelusium ducit Chabriæ castra locat et Strabo, lib. xv1. p. 760. δ Χαβρίου λαγόμενος χάραξ. Videntur a Chabria Atheniensi dicta, de cujus expeditione in Ægyptum multa Diodorus Sic. Bibl. lib. xv. p. 400.

brum ^c Jovis Casii, tumulus Magni Pompeii. d Ostracine ^e Arabia finitur, a Pelusio Lxv. mill. f passuum.

(XIII.) Mox Idumæa incipit, et Palæstina, ab emersu Sirbonis lacus,⁸ quem quidam CL. M. passuum circuitu tradidere: Herodotus ^h Casio monti applicuit: nunc est palus modica. Oppida: Rhinocolura,² et intus Raphea: ^j Gaza,^k

CAP. XIV. 1 Trachine. Arabia finitur a Pel. &c. cod. Dalec. et Vet. ejns-dem; Ostracine. Arabia finitur a Pel. &c. Gronov. et edd. vett.—3 Rhino-

- b Casius] Montem hunc Κάσιον πρός Αίγ/πτφ, et Κάσιον πρός τῷ Πηλουσίφ, a locorum vicinio appellat Strabo: ut ab altero ejusdem nominis secernatur, de quo cap. 18. Errant qui montem hunc Sinai esse arbitrantur.
- * Delubrum] Cum oppido, quod Antoninus et Ammianus Cassium vocant. Διὸς leρὸν Kaσίου Straboni, loc. cit.
- d Pompeti Dio lib. XLII. p. 188. ad Casium montem interfectum ait ea ipsa die, qua quondam de Mithridate et piratis triumphum egerat. Quin et ipso suo die natuli, inquit Plutarchus, in Camillo, pag. 188. qui et idem dies triumphi fuit. Eum alii pridie, alii ipso die natalis sui aiunt obiisse, ut idem monet, Sympos. viii. 1. p. 717. Sed vodum solvunt Fasti Capitolini, ex Verrii fragmentia, in quibus legitur 'per biduum' triumphi pompam esse protractam. Dicta hæc sunto in antecessum, ad xxxvii. 6.
- * Ostracine] 'Oorpasin Ptolem. Iv. 5. oppidum est, unde 'Abraamius Ostracinensis' Episcopus, in Couc. Calched. Ostracena dicitur Antonio, inter Casium montem et Rhinocorura medio. intervallo posita, utrimque M. P. xxvi. Regionem Ostracinen Solinus nugando commi-

- niscitur. In Notitia Eccles. pag. 55. inter sedes Episcopales Prov. Augustamnicæ, cujus Metropolis Pelusium fuit, censetur 'Oorpakhra.
- f LXV. mill.] Martianns, loc. cit. LXVI. Antoninus item in Itiner. 'Ostracina Cassium, XXVI. Pentaschænon, XX. Pelusium, XX.'
- S Sirbonis lacus] Ptolem. IV. 5. in Casiotide, ἐκρηγμα Σιρβωίδες λίμνης, eraptio paludis Sirbonid's. Siccatam hanc hodie paludem ainnt. Sirbonidem lacum cum Asphaltite magno errore confundit Strab. lib. XVI. pag. 763.
- h Herodotus] Lib. 111. n. 5. pag. 163. Δερβωνίς λίμνη, παρ' ἡν δὴ τὸ Κάστου δρος.
- i Rhinocolura] Rhinocolura quoque Livio, lib. xLv. p. 575. et Strab. lib. xvi. pag. 759. 'Pινοκόλουρα. Seneca de Ira 111. 20. pag. 594. ' Rex Persarum totius populi nares recidit in Syria: inde Rhinocolura loci nomen est.' At sæpinscule Seneca in historia nominibusque sublabitur. Verius Diodorns Sic. Bibl. lib. 1. pag. 55. boc Æthiopiæ Regi ascribit, idque a diversa valde causa : benignitas enim et miseratio fuit. Is, Ægypto subacta, latrones, quos ceperat, acerbins ratus omnes neci dare, quod magno numero erant; iniquius, impune dimittere: ita mediam viam legit, ut

et intus Anthedon: 1 mons Argaris. 3 m Regio per oram Samaria. Oppidum Ascalo n liberum, Azotus: 4 ° Jamneæ

.....

cera Ptolem. Mox, Raphea Gronov.—3 'Ita Mss. Reg. 1. 2. et Editio princeps. Male Ms. Reg. 5. et recentiores editiones, Angaris. Mons est Garizim, Samariæ celeberrimus, quem videre est in nummis Philippi imperatoris Neapoli cusis.' Brotier.—4 Azostos Chiffi. Mox vicus pro intus in Vet. Da-

NOTÆ

resectis naribus, quo dignoscerentur, in desertis Ægypti finibus colere jusserit, urbe ibi structa, cui a re et facie nomen esset. Græci enim ρῦνα, πασωπ, κόλουρον, curtatum dicunt. Ptolemæus tamen et Stephanus scribunt 'Ρινοκόρουρα.

- 3 Raphea] Stephanus, Ράφεια, πόλις Συρίας. Strab. lib. xvi. pag. 759. 'Paφία, μετὰ Γάζαν, post Gazam sequitur Raphia. In nummo Commodi, PA-ΦΙΑC. AC. hoc est, Rhaphia asylum. Distat a Gaza, et a Rhimocorura, pari intervallo, xxii. M. P. apud Anton.
- k Gaza] 'Sic Persæ ærarinm vocant,' inquit Mela, 'et inde nomen est, quod cum Cambyses armis Ægyptum peteret, huc belli et opes et pecuniam intulerat.' ' Hic Jovis Cretæi templum,' inquit Stephanus, '.quem Marnan nostra ætate vocant, boc est, Κρηταγενή, Creta natum.' Huc spectat igitur rarissimus Musei nostri Parisiensis nummus æreus formæ mediocris, Tito principe cusus, cum hac epigraphe, ZETC. KPHTATE-Distat ab Ascalone Gaza, littore maris mediterranei, xvi. M. P. Hodie Gazzara.- Gazze fuisse Stephanus ait Jovis Cretæi templum, quem (inquit,) Κρηταγενή vocant. Festivo sane errore, si vel ipse, vel alius qui ei præiverit, in Creta genitum esse ideirco finxit, quia in nummo Titi Imp. legit, ZETE KPHTA-FENHA. Est nummus ille singularis. nunc in Museo nostro, ex ære mag-

no. Prior area habet ATTO. TITO. Imperatori Tito: capite ipsius laureato. Altera Jovem, virili ætate, et fulmen dextra vibrantem, inter septem sidera, exhibet : qui habitus situsve in Creta genitum nibilo magis, quam apud Aptipodas, denotat, Præterea in nummis Cretensium rarius multo, quam in plurimorum Asiæ oppidorum numismatibus occurrit Jovis effigies: semel tantum vidimus, in nummo scilicet Hadriano inscripto, KOINON KPHTON: et ibi sedet aquilam dextra tenens. Quod si KPHTAFENHZ in Creta natum significaret, fortassis ut Alθρηγένης, sic Κρητηγένης scribi oporteret. At est bic ista, opinor, sententia, quæ egregie convenit cum argumento in area nummi picto : ZETZ K*araorhoas 'Pw*μαίων 'Ηγεμόνα Τέτον, 'Ανθρώπων Γένει ΈΝειμεν Όγδοον Ζέλας. Jupiter constituens Romanorum Rectorem Titum. Humano Generi dedit octavum lumen. vel sidus. Est enim ibi posterior litera pro numero octonario.' Ed. sec.

- ¹ Anthedon] 'Ανθηδών Ptolem. 1v. 5. iu Cassiotide. Palæstinæ ab Hesychio accensetur, pag. 103.
- m Argaris] Vide Notas et Emend. num. 37.
- · n Ascalo] Græcis 'Aondaw, atque ita Nummi Augusti, Titi, et Antonini. Hodie Scalona.
- ° Azotus] 'Αζωτός, πόλις Παλαιστίγης, Stephano, et Ptolem. v. 16. Distat a Jamnia littorali xx. M. P. si Antonino credimus: si Straboni, lib.

duæ, paltera intas. Joppe paltera Phænicum, antiquior terrarum inundatione, ut ferunt. Insidet collem præjacente saxo, in quo vinculorum Andromedæ vestigia ostendunt. Colitur illic fabulosa Ceto. Inde Apollonia: Stratonis utrris, eadem Cæsarea, ab Herode rege condita: nunc colonia prima Flavia, a Vespasiano imperatore deducta:

lec .- 5 Insidet colli Vet. Dalec .- 6 Cato Chiffl. Derceto Gronov. et edd.

NOTÆ

vs. p. 759. xxv. hoc est, oc. stadiis. Hodie Alcette.

- P James dus] Querum altera Jamnitarum portus ad mare, 'Ιαμυντῶν λιμὴν Ptolem. v. 1th altera urbs ipsa paululum a mari semota, 'Ιάμνεια Strabani, lib. xvi. p. 759. Stephano 'Ιάμνα. Ipsi Ptolemæo is urbibus meditercaneis, 'Ιάμνεια, cui hodieque vetustum nomen manet, Zenia.
- 4 Jopps] 'lown, nunc Jaffa. Ex Mela hæc Plinius: is enim, t. 11. 'Est Ioppe,' inquit, 'ante diluvium, ut ferunt, condita.'
- Insidet collem Colli imponituradeo edite, ut inde conspici Hiereschyma, Judworum metropolis, possit. Strab. lib. xvi. p. 159.
- * Andremedæ] Quam thi cete a matre expositam, mox a Perseo ereptam fabulantur. Visa ibi hæc vinenla teetis est quoque Josephus Belli Jud. 111. 15. Vide Apollodorum de Diis, lib. 11. p. 95.
- t Ceto] Quæ Nereidos fere forma pingebatur, figura ex pisce fæmiusque composita: cujusmodi in vetustis Byriæ ac Mesopotamiæ nummis conspicitur. Ideireo fabulosam vocat. Ciceronis illud eo forte pertinet, 'Piscem Syri venerantur,' de Nat. Deor. lib. IH. Vide Natas et Emend. num. 38.
- " Apollonia] Stephane, 'Απολλωνία κατά 'Ιόπην. Nunc Alzufo.

- Stretonie] Irpáreros répyes Straboui, lib. xvi. pag. 758. Eadom Kaurápeus Erpáruros Ptelem. v. 16. et Cæsarea Palæstinæ vulgo appellata, quam cum Cæsarea Philippi, sive Paneade dicta, perperam Socita enofundit in Itiner. Auton. Hieronym. in Chron. p. 155. an. 4. Olymp. 191. ' Herodes Casaream in nomina Casaris condidit, que prins Turris Stratonis vocabatur.' Nunc est Cassir, provinciæ caput, la Principauté de l' Hemir de Cassir.- Herodes rex cum a Plinio dicitur, is designatur, quem Romani et nummi veteres regem appellavere; ac proinde is, qui prius tetrarcha Galilææ, deipde et rex fait : in nummis HPOANE BACIARTE. Ab eo condita, cineta muris Cæsarea dicitur. Prior Herodes ESNAPARE tantum. non BACIAETZ fuit.' Ed. sec.
- w Nunc colonia] Musci noutri Parisiensis nummus areus formes mediocris, M. Aurelio principe cusus, cum Serapidis effigie, et epigraphe ejuscemodi, Col. Prima. Fl. Ava. Casarra. Prima Fluvia vocatur, quod prima omnium coloniarum dicta ait Flavia a Vespasiani nousine. Ulpian. lib. L. Digest. tit. 18. 'de Consibus.' 'Divus Vespasianus Casarienses colonos fecit, non adjecto ut et juris Italici essent, sed tributum his remisit capitis,' &c....' Est in Musco nostro nummus perrarus, argen-

finis Palæstines * centum octoginta novem millibus passuum, a confinio Arabiæ: deinde Phœnice. Intus autem Samariæ oppida: 7 Neapolis, quod antea Mamortha 8 dicebatur: Sebaste * in monte, et altiore Gamala. 9 *

vett.—7 Samaria. Oppida Chiffl.—8 'Josephus Bel. Judaic. lib. v. Maxboram nominat.' Dalec.—9 Ita codd. Dalec. et Harduin. cum edd. Harduin. 1. 2. 8. Miller. Bipont. et Franz. 'Non recte meo animo; Gamala namque nitra Jordanem.' Dalec. Sebaste, in monte altiore Gamala edd. vett. ante Harduinum.

NOTE

tens, in quo solis vultus radiatus. idemque juvenilis, ut orientem significet, aream unam implet. In altera Vespasianus stans, capite nudo, dextra elata, imperanti ac jura danti similis, sinistra bacillum imperatorium tenet. In media area scriptum est, hinc vespasia, inde nvs. Docet ille Vespasianum, prinsquam declararetur Augustus, Imperatorem sive Ducem Exercituum in Oriente fuisse. Tunc est deducta colonia Cæsarea a "Vespasiano Imperatore," ut ait Plinius, anno Christi LXX. statim a captis Hierosolymis. Nec multo postea cusus bic nummus argenteus est. quem Patinus exhibet in Famil. p. 265. Caput Neptuni, retro tridens, symbolum maritimarum urbium .)(. Civis togatus, capite nudo, dextro genu flexo, dextra tangit tropæum, victoriæ symbolum : stante ex adverso Imperatore, et tropæum idem similiter manu apprehendente. Infra MAR-CV9 IMP. Quibus literis non Marcus aliquis, sed sententia hæc continetur : 'Maritima Urbes Restituta Casarem Vespasianom Salutant Imperatorem.'' Ed. sec.

Έ.

C

,

p)

.

Ľ,

ø

E

r,

ĸ

F

į.

\$

1

£

1

ŕ

* Finis Palastines] Id quoque Martianus habet, lib. vi. cap. de Arabja et Syria, p. 219.

7 Neapolis] Neáπολιs in Samaria, Ptolem. v. 16. Sichem Christi Domini temporibus dicta, teste Benjamino in Itiner. p. 38. Indigenis Mabortha, auctore Josepho, Bell. Jud.

v. 4. quanquam Plinio 'Mamortha' dicitur. Hodie Naplosa. Nummus Faustinæ junioris, ex ære, forma medlocri, in Museo nostro Parisiensi: ΦΛ. NEAC. ΠΟΛ. CTP. ΠΑΛΕCΤΙ. Φλαουίας Νέας πόλεως Zuplas Παλαιστίpns.- Est nummus ex ære mediocri in Gaza regia; in quo mons Garizim pingitur, cum templo gemino in vertice: infra, Aquila est alis expansis. In ambitu ΦΛ. NEAC ΠΟΛΕΩC. ubi cave legas scribasve cum imperitis NEAΠΟΛΕΩC. In parte nummi priore legitur. ATT. KAI FOT. C. TPE. TAMAOC. Caput laureatum: hæc verba sic D. Bandurius interpretatur: Imp. Casar Caius Vibius Ceβασrds Augustus Trebonianus Gallus. Prave, nam Augusti titulus, cum officium denotet, magistratumque summum in provincia vice Senatus, quamvis sit hæreditarius, tamen non nisi post nomina et cognomina ponitur. Lege, Imperator Casar Caius Vibius Sulpicius Trebonianus Gallus. Ibi C. Couλπίκιοs est, non Zeβαστός. Galli cognomen proprium esse Sulpiciæ gentis, docet ipse Plinius, 11. 9. ex eaque prodiisse Gallum Augustum alibi ostendimus. Nummi ipsius ceteri Græci in fine habent BEB. ATT. unus singularis ex ære mediocri, apud D. Foucault, habet ET. CEB. hoc est, Εὐσεβής Ζεβαστός, Pius Augustus.' Ed.

² Sebaste] Ab Herode Ascalonita in gratiam Augusti sic appellata ipsa xv. (xıv.) Supra Idumæam et Samariam Judæa longe lateque funditur. Pars ejus Syriæ b juncta, Galilæa vocatur: c Arabiæ vero et Ægypto proxima Peræa, dasperis

CAP. XV. 1 'Petræa Vet. Lego, Arabiæ vero Petræa et Egypte altera praxima. Ad. Immo vero πηραΐα, quia πέραν seu ultra Jordanem sita. Unde et Olivar. super Mel. 1. 11. recte vocat regionem trans Jordanem. Videatur et

****

NOTÆ

urbs Samaria est. Vide Benjam.loc. cit. Σεβαστή, ἐν τῷ Σαμαρείτιδι πολίχνον, Stephano. In Conc. Nic. 1. et CP. 1. subscribunt Episcopi 'Sebastenses,' vel 'Sebasteni,' ex Prov. Palæstinæ. Hodie Sebastia. Vide Notas et Emendationes num. 39.

 Gamala Diversum hoc Samariæ oppidum ab altero ejusdem nominis ultra Jordanem posito, quam Judææ urbem validissimam Suetonius appellat in Tito. Quanquam eadem utriusque vocis originatio est: sic enim dicta videtur ab Hebræo נמל, quasi Camela, quod dorso montis insidens, cameli dorsum referre credatur. Iliam certe, quæ Judææ est, jago montis aspero editoque impositam docet Josephus, Bell. Jud. IV. 1. Hanc idem 111. 2. p. 832. ait Táμαλα πόλιν Ίππέων, civitatem Equitum, quos eo colonos duxit Herodes, appeliatam ait, Carmelo monti insidentem.

b Syriæ] Hoc est Syriæ Antiochiæ, ut diximus cap. 13.—'Judæa hic appellatur, quæ in libris sacris 'terra Chanaan' sæpe dicitur, eo quod filii Chanaan eam inter se sibi diviserunt, in ortu Phaleg, et Hebræam ibi linguam integram servavere, immunem a confusione, quæ in Babylonia post annos quinquaginta pluresve contigit. Hic enim sensus verborum illorum est, Gen. x. 25. 'Nomen uni Phaleg, eo quod in diebus ejus divisa sit

terra.' Gallice vere ac recte dixeris: Le pays fut alors partagé entre les enfans de Canaan:' Ed. sec.

c 'Galilæa vocatur] Etiam Aureliani Imperatoria temporibus altera alteri paruisse principi videtur: quorum unius nomen hactenus arbitramur fuisse ignotum, nunc demum proferendum. Est nummus singularis ex ære mediocri, apud D. de Boze sic inscriptus ATPHAIANOC. AOHNOAO-POC. Capita duo adversa: Anreliani laureatum, diadematum Athenodori. .)(. L. A. L. A. in corona laurea, quæ conjunctis copiis ac viribus victorem utrumque fuisse demonstrat : in Syria certe: quoniam extra Syriam et Ægyptum non fuit mos scribendi L. pro ET. sub Augustis. At in nummis Judææ et Herodis ac Philippi tetrarcharum in Galilea reperitur. Annus Athenodori, ut in aliis nummis annus Vaballathi quartus, incidere bic indicatur in annum Auseliani Imp. primum. Unde auspicamur in Galilæa Athenodorum, abi olim Zenodorum tetrarcham fuisse nummi testantur, Vabaliathumin Jadæa gessisse principatum: et cam ntroque Aurelianum Imperatorem fædns iniisse adversus Arabes. Propterea Aurelianus in nummis PACA-TOR ORBIS scribitur. Vaballathus. inquam, in Judæa fuit, genus fortasse ducens ex Sanballat Horonite, hoc est Moabita; qui in Samaria constidispersa montibus, et a ceteris Judæis Jordane amne discreta. Reliqua Judæa dividitur in toparchias decem,² quo dicemus ordine: Hiericuntem o palmetis consitam, fontibus irriguam: Emmaum, Lyddam, Joppicam, Acrabatenam,³ Gophniticam, Thamniticam, Bethleptephenen, Orinen,¹ in qua fuere Hierosolyma, longe clarissima urbium orientis, non Judææ modo: Herodium o cum oppido illustri ejusdem nominis.

Joseph. de Bel. Jud. 111. 14.' Dalec.—2 Cod. Dalec. in toparchias XII.—3 Acrebitenam Chiffl. 'Ακραβατταl Josepho. Mox, pro Gophniticum Chiffl. Zophaniticum. Deinde, pro Bethleptephenen, quod ex codd. restituit Harduinus,

NOTÆ

tisse narratur, 11. Esd. 2. 10. 19. Non est utrumque nomen certe Hebræum, sed Moabiticæ linguæ, ab Hebræa diversæ, ex 11. Esdr. 13. 23. 24.' Ed. sec.

⁴ Peræa] Repaia, hoc est, ulterior, sive trans Jordanem posita. Vide Notas et Emend, num. 40.

C

- Hiericuntem] 'Ιερικούς Straboni,
   lib. xvii. p. 763. De bujus agri palmetis dicemus xiii. 9. Vide Notas et Emend. num. 41.
- f Emmaum] 'Εμμαοῦς sive 'Αμαοῦς, a Tito captis Hierosolymis Nicopolis appellata, una e Judææ toparchiis Josepho, Bell. Jud. 111. 2. p. 833.
- s Lyddem] Av88à, una ex toparchiis Judme, apud Joseph. loc. cit. Diospolis postmodum appellata. Unde in Conc. CP. 1. Dionysius Diospolitanus, Prov. Palæstinæ.

h Joppicam] A Joppe, de qua cap.

- ¹ Acrabatenam] 'Ακραβατταl et 'Ακραβατηνών τοπαρχία, apud Joseph. ioc. cit. In sacris paginis, 1. Machab. 5. 'Acrabathane.'
- i Thamniticam] 'Η Θαμνά τοπαρχία Judææ, apud Joseph. Bell. Jud. v. 4. v. 890.
  - * Bethleptephenen] Την Βεθλεπτηφών

τοπαρχίαν Josephus vocat, loco proxime citato. Vide Notas et Emendationes num. 42.

- 1 Orinen] Græci 'Ορεωήν vocant. De Virgine Deipara sacer codex, Luc. I. ἐπορεύθη els τὴν ὁρεωήν μετὰ σπουδής, abiit in montanu Judæa cum festinatione. Pars Judææ plurimum montnosa, in qua fuere Hierosolyma, Rama, Bethlehem. Lapidosum hunc tractum ad Lx. stadia esse Strabo est auctor, lib. xvi. p. 761.
- m Hierosolyma] De urbe satis multa alii. De urbis nomine recte admonet Hieronymus, Ep. 126. ad Evagr. 'Non, ut Josephus, et nostri omnes arbitrantur, Hierusalem nomen est ex Græco Hebraicoque compositum: id enim absurdum esse peregrinæ linguæ mixtura demonstrat.' Ex Hebræo tota conflata vox est בירים rosses-

sio pacificorum, sive quiete degentium. Nam visio pacis, ut vulgo definitur, coutra leges Hebraicarum originationum est. At istiusmodi contracta nomina quædam ibi reperimus, ut est Jordanis rere contractum pro inperimentalis.

n Non Judææ modo] Hanc vocem

(XV.) Jordanis amnis oritur e fonte Paneade, qui cognomen dedit Cæsareæ, de qua dicemus: amnis amœnus, et, quatenus locorum situs patitur, ambitiosus, accolisque se præbens, velut invitus Asphaltiten lacum dirum natura petit, a quo postremo ebibitur, aquasque laudatas perdit pestilentibus mixtas. Ergo ubi prima convallium fuit occasio, in lacum se fundit, quem plures Genesaram vocant, XVI. mill. passuum longitudinis, VI. mill. latitudinis, amœnis circumseptum oppidis: ab oriente, Juliade, et Hippo: a meridie, Tarichea, quo nomine aliqui et lacum appellant: ab occidente Tiberiade, aquis calidis salubri.

edd. vett. et Gronov. habent Betholenen, Tephenen.—4 Jordanes Chiffl.—5 Salmant, fit occasio. Paulo post, pro XVI. mill. Chiffl. habet XV. mill.—6 Perperam Salmasius ad Solinum pag. 578. circumseasum oppidis. in Advers. I. 12. p. 128. circumseptus oppidis cod. Dalec. circumspectus oppidis Vet. Dalec.—7 Trachæa Vet. Dalec. Tarichia Strabo.—8 Chiffl. LXXV.—

NOTE

non modo adversativæ orationis parti postponere, familiare ac solenne Plinio est. Sic vr. 22. 'Omnium in India prope, nou modo in hoc tractu, claritatem antecedunt Prasii,'&c.

- Herodium] Nomen unius est e
   Judææ toparchiis apud Josephum,
   Bell. Jud. 111. 2. pag. 833. 'Ηρώδειον.
- P Jordanis amnis] Describit hace Martianus lib. vi. c. de Syria, p. 219.
  - q De qua dicemus] ap. 16.
- r Se præbens] Veluti moras nectat, invitusque lacum petat.
- Genesaram] Γεννησαρῖτις λίμνη
   Straboni, lib. xvi. pag. 755. In sacris paginis, 'Lacus Genesareth,' et mare Tiberiadis, et mare Galilææ. Hodie Mer de Tabarie.
- t XVI. mill. pass.] Ita Solinus, cap. 35. p. 64.
- a Juliade] Tovalas Ptolem. v. 16. in Galilæa. Hanc Philippus Tetrarcha in Gaulanitide condidit: et Juliadem, in gratiam Juliæ, quæ Tiberii mater,

- voluit appellari. Anctor Josephus Bell. Jud. 11. 8. p. 789. qui in Perzea, hoc est, ultra Jordanem sitam dicit: hoc est, ut Plinius ait, ab oriente Genesarze lacus.
- * Hippo] A quo 'I wansh regio cognominata, apud Joseph. Bell. Jud. 111. 2. pag. 832.
- w Tarichea] Taριχέα Stephane. Josepho, Bell. Jud. 111. 16. p. 857. Taριχαΐαι. Urbem Judææ validissimam Tarichæam vocat Suetonius in Tito.
- * Et lacum] Genesaram scilicet, quem Tarichæum aliqui vocabant, et Tiberiadis, a vicinis urbibus: ut Genevæ dicimus, et Lausanuæ, et Lemannum lacum. A Tarichæa noman quoque invenisse lacum eum inmait Strabo lib. xvr. p. 764. ut inamis jam sit Drusii conjectura, locum hunc pro arbitrio inmutantis, in Comm. ad voces Hebr. Novi Testam. cap. 24. p. 41.
- 7 Tiberiade] Τιβεριάς, πόλις τῷς Ἰουδαίας, πρὸς τῆ Γεννεσερίτιδι λίμνη,

(XVI.) Asphaltites nihil præter bitumen gignit: unde et nomen.^a Nullum corpus ^b animalium recipit: tauri ^c camelique fluitant. Inde fama, nihil in eo mergi. Longitudine excedit centum m. passuum, latitudine maxima XXV.^{sd} implet, minima sex. Prospicit eum ab oriente Arabia Nomadum, ^e a meridie Machærus, ^e secunda quondam arx Judææ, ab Hierosolymis. Eodem latere ^e est calidus fons medicæ salubritatis Callirrhoë, ^h aquarum gloriam ipso nomine præferens.¹⁰

(XVII.) Ab occidente i littora Esseni fugiunt, i usque qua nocent: gens sola, j et in toto orbe præter ceteras mira,

****

9 Macherus Gronov.—10 Margo edd. Dalec. et Gronov. præ se ferens.—11 Ita codd. Hardnini, cum edd. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Ab o. l. fugitant Gronov. et edd. vett. 'Ab occidente littora Esseni habitant. Hos fugitant usquequaque nocentes Vet. ita legit et Rhodig. Lego, Ab occidente

NOTÆ

Steph. In gratiam Tiberii ab Herode tetrarcha sic appellata, quæ prius Cenereth dicebatur.

- ² Aquis calidis] Josephus, Antiq. Jud. xvIII. 8. p. 619.
- * Unde et nomen] 'Ασφαλτος enim Græcis bitumen est.
- b Nullum corpus] Vivum scilicet; qua de re vide Philosophum, Meteorel. 11. 3. p. 557. et Strabon. lib. xvr. p. 763. Id vero expertum esse Vespusianum Ang. projectis in lacum hominibus nandi imperitia, vinctisque post terga manibus, auctor est Josephus, Bell. Jad. v. 5. p. 892.
- o Tenri] Solinus, cap. 35. pag. 64. Aliud est qued Josephus ait, loc. cit. lacum eum plurimis locis vomere bituminis glebas, quæ super undam et facie et mole tauris assimiles natent.
- 4 XXV.] Vide Notas et Emend. num. 43.
- Arabia Nomadum] Que a Palmyrenis solitudinibus, unde initium ducit, ad meridiem descendit ultra Asphaltiten lacum.

- f Machærus] Μαχαιροῦς Stephano, et Josepho, qui Antiq. xviii. 7. p. 626. ibi necatum ab Herode Christi Domini Præcursorem refert. In Perææ regionis Judææ parte meridiomali a Josepho locatur, 111. 2. pag. 833.
- 8 Eodem latere] Latere Asphaltites lacus meridionali.
- h Callirrhoë] Καλλιβόη Ptolem. v. 16. Καλλιβόη Josepho, Antiq. Jud. XVII. 8. p. 598. cujus fontes calidos, præter vim medicam, potui quoque jucundos esse asseverat. Solini hallucinationem, cap. 35. p. 65. hunc fontem Hierosolymis proximum statuentis, Plinii loco perperam intellecto, jam pridem Salmasius insectatus est, p. 579.
- ¹ Ab occidente] Ab occidente, inquit, littora Asphaltitæ lacus Esseni refugiunt, sive tantum ab eo lacu recedent, quoad vis illius malefica pertingit. Nam letales exspirat auras, vicinumque aërem inficit. Vide Natas et Emend. num. 44.
  - i Gens sola] Hoc est, solitaria, et a

sine ulla fœmina, omni Venere abdicata, sine pecunia, socia palmarum.^k In diem ex æquo convenarum turba renascitur, large frequentantibus, quos vita fessos ad mores eorum fortunæ fluctus agitat.¹² Ita per sæculorum millia (incredibile dictu) gens æterna est, in qua nemo nascitur. Tam fœcunda illis aliorum vitæ pœnitentia est. Infra hos¹ Engadda oppidum fuit, secundum ab Hierosolymis fertilitate, palmetorumque nemoribus: nunc alterum bustum. Inde Masada ^m castellum in rupe, et ipsum haud procul Asphaltite.¹³ Et hactenus Judæa est.

xvi. (xviii.) Jungitur ei latere Syriæ Decapolitana regio, a numero oppidorum, in quo non omnes eadem ob-

.....

littora Esseni habitant usquequaque, Gens, &c. Dalec.—12 Pintian. quos vita fessos fortunæ fluctus ad mores corum agit. Chiffl. et Tolet. fluctibus agitat.—13 Margo edd. Dalec. et Gronov. haud procul ab Asphaltite.

NOTÆ

populorum frequentia sejuncta. De Theoreticis Essenis accipi hæc debere, qui in sola sacrorum codicum meditatione diem totum transigebant. neque artem exercebant ullam, tum verba hæc snadent, tom quod mox addit, gentem eam sociam esse palmarum, hoc est, in palmetis, adeoque desertis locis ætatem degere. De Practicis, quod alterum genus est Essenorum, (quanquam et ii divisi bifariam, nam alii ἄγαμοι et cœlibes fuerunt, alii nuptiis implicati,) refert Josephus eos in urbibus degere, Bell. Jud. 11. 7. p. 785. ubi ceteros Essenorum mores accurate describit.

- k Socia palmarum] Vide Notas et Emendationes nnm. 45.
- Infra hos] Solinus, cap. 35. p. 65.
  'Infra Essenos Engadda oppidum fuit, sed excisum est.' Πολίχνη 'Ενγαδδί Josepho, Bell. Jud. v. 3. 'Inde opobalsamum venit,' inquit Hieron. lib. de Loc. Hebr. 'quas vineas En-

- gaddi Salomon nuncupat. Vicus est prægrandis Judæorum juxta mare mortuum.'
- m Masada] Solinus, loc. cit. 'Js-deee terminus Massada castellum.'
  Ita et Martianus, lib. vi. pag. 219.
  Mασάδα Josepho, Bell. Jud. v. 3. p.
  887. castellum validissimum haud procul Hierosolymis, οὐ πόρδω 'Ιεροσολόμων. Straboni, lib. xvi. p. 764. Μοσσάδα.
- * Latere Syriæ] Qua vergit in Syriam Cœlen, et Libanum montem. Oppida habuit Decapolitana regio celebriora ultra Jordanem, atque, at Plinius ait, in Arabiam recedentia. Arabiæ enim Nomadum appellatione fere censetur, quicquid ultra Jordanem est. Tamen etiam cis Jordanem habuit nonnulla. Nam et Christus a finibus Tyriorum ad mare Galilæm perrexisse dicitur per fines Decapoleos.

servant. Plurimi ¹ tamen Damascum ex epoto riguis ^b amne Chrysorrhoa fertilem: ² Philadelphiam, ^c Rhaphanam, ^d omnia in Arabiam recedentia. Scythopolin, ^e (antea Nysam, ^f a Libero patre, sepulta nutrice ibi,) Scythis deductis. ^c Gadara, ^g Hieromiace ^{gh} præfluente, et jam dictum ^l Hip-

....

CAP. XVI. 1 Plurimum Chiffl.—2 Sic partim ex codd. partim ex conjectura emend. Harduin. Damascum et Opoton riguas amne Chrysorrhoa fertilem Gronov. et edd. vett. Mox: Scythopolin deductis Scythis, antea Nysan, a Libero patre sepulta nutrice ibi margo edd. Dalec. et Gronov.—3 Gaddara Hieromiace conjunctim Gronov. Hieromice Chiffl. et Regg. Brot. Hieromice alii codd. ap. Brotier. Mox, Hippon Dion conjunctim Gronov. Hippodion Chiffl. Margo edd. Dalec. et Gronov. divitem Gadaram. Denique Vet. et codd. Dalec. et

- b Damascum ex epoto riguis] Fertilem ait esse Damascenum agrum, quia totum epotat Chrysorrhoam amnem, dum ad rigua distrahitur. Testatur id etiam Strabo, lib. xvI. pag. 755. Ο μὲν Χρυσοβρόαs, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Δαμασκηνῶν πόλεως καὶ χάρας, els τὰς ὀχετείας ἀναλίσκεται, κ. τ. λ. Hodie Damas. Chrysorrhoam sic distrahi, ut in singulis ædibus et hortis fontem ex eo derivatum habeant in urbe cives, auctor est Bellonius, Observ. II. 91. Volusiani nummus ærens minoris formæ in Cimelio nostro Parisiensi: Col. Damas. ΜΕΤΚ.
- ° Philadelphiam] Φιλαδαλφία Ptolem. v. 15. in Decapolitana regione. Stephanus a Ptolemæo Philadelpho nomen invenisse alt. A Josepho, Bell. Jud. 111. 2. p. 833. in Peræa collocatur. In Arabiæ confinio, a Plinio. Unde circumjectus ager 'Αραβία τῆς Φιλαδαλφίας dicitur Epiphanio in 'Ανακεφαλ. p. 145. In nummis, ΦιλΑλΕΛ-ΦΕΩΝ. ΚΟΙΛ. CTP. Κοίλης Συρίας.
- d Rhaphanam] 'Paparéa: Stephano: Josepho, Bell. Jud. vii. 19. 'Paparaîa:. In Conc. Nic. 1. Bassianus Rhaphaneensis, ex Provinc. Syriæ Cæles.—' Insignis est Raphanænummus percussus, Anniæ Aureliæ Faus-

- tinæ nomine, quæ soror fuit M. Aurelii Severi Alexandri Imp. ANNIA ATPHAIA ΦΑΤCΤΕΙΝΑ C. hoc est, Σε-βαστὴ, Augusta. .)(. ΕΠΙ CTP. ΚΤΡΙ-ΝΟΤ. Sub Prætore Cyrino. 'ΡΑΦΑ. ΝΕΩΤΩΝ. Nummus Ruphaneotarum. AOC. A. CCLXXI. æræ Cæsarianæ. Egimns de hoc nummo fusius in Diario Trevoltiano, et alibi.' Ed. sec.
- c Scythopolin] Cis Jordanem hac sita, nec jam in Arabiam recedens, nt superius memoratæ urbes. Civitatem Decapoleos maximam, et Tiberiadi vicinam facit Josephus, Bell. Jud. 111. 16. p. 856. Galilææ Strabo, lib. xvi. p. 763. Meminere Ptolemæus, Stephanus, et alii. Antoninus a Gadara, de qua statim dicemus, distare ait M. P. xvi.
- f Antea Nysam] Ita Stephanus: Νίσα κοίλης Συρίας, Σκυθών πόλις. Η ως porro parenthesi inclusimus, ne forte cum Solino existimares Scythas a Libero patre deductos. Scytharum excursionis meminit Eusebius in Chron, qui eosdem alt suum huic urbi nomen indidisse, quæ prins Βεθσάνη, καλουμένη πρὸς Ἑλλήνων Σκυθόπολις, inquit Josephus, Autiq. Jud. ΧΙΙ. 12. p. 418.
- 8 Gadara] radapa Stephano, qui Cœles Syriæ urbem esse ait. Ptole-

pon: Dion, Pellam' aquis divitem, Galasam, Canatham. Intercursant cinguntque has urbes tetrarchiæ, regionum instar singulæ, et in regna contribuuntur, Trachonitis, Paneas, in qua Cæsarea cum supradicto fonte: Abila, Arca, Ampeloëssa, Gabe. 4 u

Chiffl. regnerum instar .- 4 Gabala Vet. Dalec.

NOTE

meus, v. 15. Decapolitanæ, (sic enim habet Paris. cod.) adjudicat. Τὰ Γάδαρα, et Ἱππον, et Γαυλανίτιδα regionem, ceu loca inter se vicina admodum conjungit Josephus, Bell. Jud. II. 19. p. 813.

- h Hieromiace] Amne. Mss. Hieromice. Iarmock, e montibus Galand fluens, in regione Gergessworum, quorum fuit regio Gadarena.
- Let jam dictum] Sup. cap. Palæstimæ urbs a Stephano appellatur.
- J Dion] Aler Ptolem. v. 15. in Decapolitana, Pellam inter et Gadara.
- k Pellam] Πέλλα Ptolemæð, loc. cit. Steph. Πέλλα, κοίλης Συρίας, ή Βοῦτις λεγομένη. A Josepho Bell. Jud. III. 2. p. 833. in Peræa collocatur.
- ¹ Galasum] Vide Notas et Emend. num. 46.
- m Canatham] Τὰ Κάναθα τῆς κοίλης Ξυρίας, Josepho, Bell. Jud. 1. 14. p. 742. Ptolemæo item et Stephano.
- a Tetrarchiæ] Tetrarchia non modo pars regni quarta appellatur, sed et mediocris quælibet ditio: ita ut singulæ fere urbes tetrarchiæ fuerist, cum circumjacente agro. Plures etiam quandoque tetrarchiæ in unum tetrarcham Imperatorum beneficio ac jussu collatæ.
- Et in regna] Totidemque regna censentur. Sic Abilenen Lysaniæ regnum, Ανσωίου βασίλειων, Josephus appellat, Bell. Jud. 11. 11. p. 796.
  - P Trachonitis] Trachonitidis regio-

- nis tetrarcha Philippus, apud Luc.
- 9 Paneas | Hareds regionis nomen, in qua condita Cæsarea Philippi dicta, tetrarchæ nomine, Herodis Magni filii. Eadem quoque a vicino fonte, Cæsarea Paneas appellata. In nummo M. Aurelii, quem vidisse se Spanhemius ait, p. 985. l. de Nummor. præst. KAIC. CEB. IEP. KAI. ACT. TII. HANEIΩ. hoc est, Kauσάρεια σεβαστή lepà nal doulos bud Harely. Sic et a fonte nomen accepisse videtur, ut Plinio et Stephano creditum : et a monte unde fons manat, quod Hidreser bos Eusebio dicitur, Hist. Eccl. VII. 17. Ipsa urbs in nummo Diadumeniani, quem Patinus exhibet, p. 327. per o non per II scribitur. OANEAC ΠΟΛΕΩC. CTP. ΠΑΛ. Hoc est, Zupias Παλαιστίσης. Si Patino credimus: sed ΦΛ. NEAC. legi oportere, ut in nummo Faustinæ diximus cap. 14. ex Hbro nostro de Nummis Antiquis Populorum et Urbium palam fiet.
- * Abila] Hine Lysanias 'Αβιληνής tetrarcha, Luc. 111. oppidum 'Αβιλή Joseph. Antiq. 1v.7. p. 118. in loco palmetis consito ad Jordanem. In Calesyria collocatur ab Antonino in Itiner. a Damasco, M. P. XVIII. Hodie Bellinas.
- * Arca] 'Apaulas et 'Papaulas regni Agrippæ civitates duns appellat Josephus, Bell. Jud. vm. 24. p. 976. Phæniciæ a Ptolemæo ascribitur "Ap-

NVII. (XIX.) Hinc redeundum est ad oram, atque Phoenicen. Fuit oppidum b Crocodilon, est flumen: memoria arbium, Doron, Sycaminon. Promontorium Carmelum, et in monte oppidum, eodem nomine, quondam Echatana dictum. Juxta Getta, Jebba: rivus Pagida, 1

****

CAP. XVII. 1 Vet. Dalec. ac Phanicem in qua fuit oppidum. Mox, cod. Dalec. et flumen.—3 Gronov. et edd. vett. Dorum, Sycaminon, promonterium; Harduin. 3. 3. Bipont et Franz. Dorum, Sycaminum. Promonterium. Lectionem nostram dedit Harduin. in ed. prima.—3 Pigida ἀπὸ τῶν πηγῶν margo

- κα, v. 15. inter oppida mediterranea. A Stephano quoque, "Αρκη πόλις Φουνίκης, κ. τ. λ. etsi Stephani interpres cum Ace, hoc est, cum Ptolemaide confundit. Fuit Area scilicet in confinio Phænices et Decapoleos.
- * Ampeloëssa] 'Αμπελόεσσα. Vitibus consitam regionem vox ea sonat: ut vel Arcæ potius, vel Gabes cognomen, quam oppidi alterius nomen id esse videatur.
- u Gabe] Ita libri omnes. Γάβαν appellat Josephus, Belli Jud. 11. 19. p. 814. Gabbam Plinius XII. 41. et Stephanus Γάββα, πόλις Συρίας ἢς τὸ ἐθνικὸν Γαβηνός. Petri Ep. Gabbi mentio in Epist. synodali primæ Syriæ ad Leonem Imp. in Conc. Calched. tom. IV. Concil. pag. 915. In vetere nummo Musei nostri Parisiensis, ΓΑ-ΒΗΝΩΝ.
- * Hinc redeundum] Unde oratio deflexerat, cap. 14. ab his verbis: 'Fipis Palæstinæ . . . Deinde Phænice.'
- b Fuit oppidum] Nihil ejus superesse innuit præter nomen: quod et Strabo significat his verbis, lib. xv1. pag. 758. Καὶ πολιχνίων δνόματα, πλέον δ' οὐδέν. Συκαμίνων πόλις, Βουκόλων, καὶ Κροκοδείλων πόλις, καὶ ἄλλα τοιαῦτα.
- C Est flumen] Quo vero id nomine? An eodem quo oppidum? ποταμός κροκοδείλων. An potius eum cujus ostia Ptolemæus v. 15. prope Dora collo-

- cat, Χερσέου ποταμοῦ ἐκβολαί. Utrovis nomine idem amnis designatur.
- ⁴ Doron] Ita scripsi, pro Dorum. Sic Crocodilon, et Sycaminon dixit, patrio casu. Nam Græce Δώρα Ptolemæo loc. cit. in ora Phæniciæ. Scylaci, pag. 40. Δώρος, πόλις Σιδωνίων. Meminere Eusebius et Hieron. de locis Hebr.— Dorum] Fuit cum Doron scribi mallem, et Sycaminôn, quia sic Crocodilôn dixisse videtur, patrio casu. At libros veteres sequimur probatiores. Ed. sec.
- Sycaminon] Συκαμίνων Straboni, loc. cit. a recto Συκάμινον, ut docet Stephanus.
- f Carmelum] Κάρμηλος το δρος Straboni, loc. cit. Vide Notas et Emend. num. 47.
- B Echatana] In Mss. Achetana. Stephanus, pag. 12. 'Αγβάτανα, πολίχνιον Συρίας. Per α et « scribi a priscis auctoribus promiscue monet. Et p. 255. 'Εκβάτανα, Συρίας πόλις. In hac urbe Cyri F. Cambyses obiit, oraculo delusus, cum in Echatanis Mediæ decessurum se speraret. Herod. lib. 111. p. 186. et 187.
- b Getta] Forte Γίττα, quam πόλω Παλαιστίσης Polybius vocat in Excerptis, e lib. xvi. Non est Gith vel Geth, de quo Eusebius et Hieronymus in loc. Hebr. De Jebba ceteri scriptores silent.
  - 1 Pagida] Mss. Pacida. Reg. 1. 2.

sive Belus,^j vitri fertiles arenas parvo littori miscens. Ipse e palude Cendevia ^k a radicibus Carmeli profluit. Juxta colonia Claudii Cæsaris Ptolemais,^l quæ quondam Ace.^{6 m} Oppidum Ecdippa.ⁿ Promontorium Album.^o Tyrus ^p quondam insula, præalto mari septingentis passibus

edd. Dalec. et Gronov. Pacida Chiffl.—4 Voc. parco deest in cod. Dalec.—5 Candelabra Vet. Dalec.—6 Idem. codex et cod. Dalec. Acon.—7 Rom.

NOTÆ

Colb. 1. 2. Paris. Chiffl. Qui Pagida acripserunt, ἀπὸ τῶν πηγῶν deduci nomen Syrum voluerunt.

³ Belus] Stephano, Βήλος, verbo Ακη. Josepho, Bell. Jud. 11. 9. pag. 790. Βήλος ποναμός παντάπασιν όλίγος, stadiis a Ptolemaide duodus, hoc est, pass. CCL. vallem præterfluens, atque arenam volvens secum perpetuo, vitreis operibus conficiendis aptam. De eo amne rursum xxxvi. 65. De arenis littoris hujusce vitrariis vide etiam Strab. lib. xvi. p. 758.

k Cendevia] Mss. omnes, Cendebria. An a Κενδεβαίφ duce nomen, quem ab Antiocho missum ad vastandam Judæam refert Josephus, Antiq. x111. 13. pag. 447. Lib. xxxv1. 65. Mss. Candebea.

1 Ptolemais] Huc pertinent nummi Caracallæ et Getæ, apud Patinum, p. 299. et 317. Cot. Ptot. ille præertim Caracallæ, qui Serapidis effigiem habet: cujus cultum in Syria familiarem fuisse, ex Cæsareæ nummo a nobis antea laudato, perspicuum est. Frustra igitur hæret Patinus, quo sui illi nummi spectent.

m Ace] Strabo, lib. xvi. pag. 758. hν 'Ακην ἀνόμαζον πρότερον. Ex Strabone Stephanus: 'Ακη, πόλις Φου/κης ... αὐτη Πτολεμαίς ἐκαλεῖτο. Demetrius apud Harpocrat. verbo 'Ακη, id nominis arci Ptolemaidis fuisse ait. Causam appellationis hujus vide apud Stephan, verbo Πτολεμαίς. Hodie S. Jean d'Acre.

^в Ecdippa] 'Ecdirra Ptolem. v. 15. inter Ptolemaida et Tyrum. Josepho, Belli Jud. г. 11. 'Екбитоз.

• Album] Hi Tyrii montes, Christiano in his oris bello notissimi: quorum promontorium hodie le Cap Blanc.

P Tyrus | Hodie Sour : ut apud Hebræos olim vor Tsor, quæ vox munitum oppidum sonat .- Est nummus Antonini Soæmiadis filii, inscriptus, TYRIORYM, superne : infra AEIAON. At cave ibi Didonem cogites, ut nobis olim alios secutis incaute excidit: cum viri potius nomen foret Acider, ut Πλάτων, 'Αρίστων, et similia, quam fæminæ. Dea quæ ibi pingitur stolata, ipsa Tyrus est: et literis illis subest hæc sententia : ΔΕΙμάν Δόμους "Apa Néovs, Nunc tempus est novas ædifleare domos. Quoniam videlicet sub Severo Imp. diruta ab Arabibus vel Parthis Tyro, colonia eo missa Latina fuerat: unde nummi Latine deinceps inscripti legantur, con. &c. ascitis etian: Græcis hominibns in civitatem: quam ob causam et HPAKAIA OATMIIIA certamina in uno TYRIO-Rym nummo Græce scribuntur. Itaque sub Antonino Sommiadis filio aiunt incolæ, quiete a bellis data, tempus esse, ut novæ civibus ædificentur domus, prioribus ab hoste di-Propterea pictus est in eo nummo ad Tyri pedes operarius, qui

divisa, nunc vero Alexandri oppugnantis operibus continens, olim partu clara, urbibus genitis, Lepti, Utica, et illa Romani imperii æmula, terrarum orbis avida, Carthagine: etiam Gadibus extra orbem conditis. Nunc omnis ejus nobilitas conchylio atque purpura constat. Circuitus XIX. mill. passuum est, intra Palætyro inclusa. Oppidum ipsum XXII. stadia obtinet. Inde Sarepta, tet Ornithon oppida: et Sidon artifex vitri, Thebarumque Bœotiarum parens.

(XX.) A Tergo ejus w mons Libanus orsus, mille quin-

Imp. æmula in exemplari Tolet, non leguntur, nec in Chiffi.—8 Inde Eukydra, Sarepta Gronov. Inde Enkydra Sarapta Vet. Dalec. Lectionem nostram ex

NOTE

ligone domorum fundamenta fodit: et alter tecto domus tegulas disponit.' Ed. sec.

- q Continens] Hoc est, continenti adhærens, illo ipso, quem Alexander struxerat, aggere. Straho, lib. xvi. p. 757.
- Lepti] Isidorus, Orig. xv. 1. ' Phœuices a Rubro mari profecti, Sidonem urbem opnlentissimam condiderunt .... Ipsi etiam Tyrum in Syria: ipsi Uticam in Africa, Hipponem, Leptim, aliasque urbes in ora maritima condiderunt: ipsi Thebas in Bœotia duce Cadmo,' &c. Curtius, IV. 19. de Tyro : 'Coloniæ certe ejus pæne orbe toto diffusæ sunt: Carthago in Africa, in Bœotia Thebæ, Gades in oceano.' A Tyriis Thebas esse conditas asseverat, quas Plipius Sidoniis ascribit : ut vicissim Tyriorum partum Leptim Plinins esse statuit, quam a Sidoniis conditam Sallustius pronuntiavit, de bello Jugurth. p. 115. Sed ab iisdem nimirum orti parentibus, Phænicibus scilicet, Tyrii Sidoniique. Uticam a Tyriis conditam Velleins quoque affirmat, lib. r. p. 3. Quo vero id anno
- contigerit, dicemus ad xvi. 79.
- Palatyro] Παλαίτυρος, (ea vox antiquam Tyrum sonat) quam a Tyro nova distare stadiis xxx. hoc est, pass. ter mille, pccl. auctor est Strabo, lib. xvi. p. 758.
- Inde Sarepta] Σαρεφθά Josepho, Antiq. viii. 7. p. 285. medio Tyrum inter et Sidonem intervallo. Hinc Sareptana vidua, iii. Reg. 17. Hactenus editum sic est: Inde Eohydra, Sarepta. Sed Eohydra nulli Mss. agnoscunt. Έρυδρα Strab. lib. xvi. pag. 753. ultra Aradum sita, non est hojus loci.
- " Ornithon] Medjo quoque intervallo Tyrum inter et Sidonem, hoc est, centum utrimque stadiis, sive pass. XII. M. D. 'Ορνίθων πόλις λεγομένη, Avium, seu mavis Gallinarum oppidum, a Strabone collocatur, lib. XVI. pag. 758.
- v Et Sidon artifex] Quoniam arenæ vitrariæ, de quibus superius dictum, Sidonem deferuntur, ubi fornaces officinæque vitrariæ, arenarum fasioni aptæ. Strabo, loc. cit. Hodio Saud.
  - " A terge ejus] Sidonis.

gentis stadiis Simyram usque porrigitur, qua Cœle Syria cognominatur. Huic par, interjacente valle, or mons adversus Antilibanus obtenditur, quondam muro conjunctus. Post eum introrsus, Decapolitana regio est, prædictæque cum ea tetrarchiæ, et Palæstinæ tota laxitas. At in ora etiamnum subjecta Libano, fluvius Magoras: 10 h Berytus colonia, quæ Felix Juliah appellatur. Leontos oppidum:

codd. recepit Harduinus, cumque secuti recentt.—9 Harduin. 1. in Nota, Harduin. 2. 3. in textu, cum Bipont. et Franz. interveniente valle.—10 In ora

NOTÆ

- * Porrigitur] A Sidone Simyram usque, versus septemtrionem: quæ pars Syriæ, Cæle dicitur, hoc est, Cava.
- y Interjacehté valle] In amphitheatri formam: claudeute vallem a septemtrione, et ab occasu, Libano monte, quem nunc populi incolunt, nova appellatione dicti, les Druses. Ab meridie, et oriente, Antilibano, l'Antiliban.
- ² Post enm] Post Antilibanum, versus ortum Solis, Damascus occurrit, et Decapolitana: versus meridiem, laxissimus, koc est, vastissimus Palæstime tractus.
- * Magoras] Qui Straboni lib. xvi. p. 756. medio spatio inter Sidonem et Berytum. Nunc vocant incolæ, patria lingua, la Riviere d'Amour.
- b Felix Julia] Nummus zerous forme mediocris Trajano Imp. cusus, in Cimelio nostro Parisiensi asservatur, cajus epigraphe, Col. Ivl. Avg. Fel. Ber. 'Colonia Julia Augusta Felix Berytus.'—'Est unus singularis ex zere magno in Museo D. Abbatis de Fontenu, sie inseriptus: IMP. C. M. OP. SEV. MACRINO. 'Imperatori Czesari Marco Opelio Severe Macrino.' Caput laureatum. .)(. Lupa cum gemellis. Supra, Bos: infra, FEL. Sie interpretamer: 'Berytus

Opeliis Salvis FELIX. Fuere Macrinus et Diadumenianus ex gente Opelia: utrique obtigerat tutanda Phœnice. Idcirco alludens ad suum cognomen 'Berytus' colonia, 'salvis Opeliis Pelicem' se esse ac fore prædicat. Sic in Diocletiani et Maximiani Augustorum nummis, et Coustantii et Maximiani Cesarum legimus, salvis. Avgg. et cæss. fælle KARThago. Opelios scripsit Berytus, non Macrinum; ut Opelios æque Diadumenianos complecteretur, ac Macrinos: que sunt duo Opeliorum cognomina: quemadmodum si 'salvis Borboniis' dixero, omnes ex ea gente, cum ipso Rege, Aurelianenses, Condæos. Contiosque eo nomine comprehendero. Sub effigie Imperatoris sunt litera quatnor AE SC. Ayurê Edxfi, Populi Rogatu, Senatus Consulto. Ab Agrippa Augusti genero deductam coloniam anctor est Strabo l. c. Verius suspicamur a Lucio Sylla Felice collega Augusti Consulis duodecimum: unde illi cognomina Felicis Julia Augusta.' Ed. sec .- Berytensis colonia Angusti beneficiis gratiosa,' inquit Ulpianus, lib. L. Dig. tit. 15. de censibus. Bypurès Græcis dicitur, producta penultima syllaba: nobis Barut, indigenis Bireut. Olim bluominis fuit: nam et Berceam apflumen Lycos: d Palæbyblos: flumen Adonis. Oppida: Byblos, Botrys, Gigarta, Trieris, Calamos: Tripolis, quam Tyrii et Sidonii et Aradii obtinent. Orthosia, Eleutheros flumen. Oppida: Simyra, Marathos, contraque Arados septem stadiorum oppidum te tinsula, ducentos passus pa continente distans. Regio in qua su-

autem subjecta Lib. fl. Negoras Chiffl.—11 Sycarda Chiffl.—12 Codd. Dalec. Vet. ejusdem, et Chiffl. contraque Aradus septem stadiorum oppidum; et sic Strab. oentraque Aradum Antarados septem, &c. edd. vett. et Gronov. Mox, ducentis passibus Chiffl. 11. M. D. pass. Pintian. ex Strabone.

NOTÆ

pellatam esse auctor est Eusebius in Chron.

t

- e Leonios] Aéorros, vel, ut Scylax, p. 40. et Strabo vocat, lib. xvi. pag. 756. Aeórras, hoc est, Leonis oppidam.
- ⁴ Lycos] Straboni, pag. 765. Λόκος ποτομός inter Byblum et Berytum. Μοχ Byblum sequi deinde dicit 'Αδωνων ποταμός, ac posten Παλαίβυβλος, que erdine a Plinio nunc commemorantur. Canis nomen ei amui fecere nunc indigenæ, la riviere du Chien. Adomidi vere Abrahæ, la riviere d'Abrahæm.
- Bybles] Βέβλος Stepheno, cujus
   vocis originationem pluvibus idem investigat. Hodie Gebuïl.
- f Botrys] Borres wons towkers, Stephane. Indigenis El Batron. Hine Diagoras Botryensis, de quo dicemus in Auctorum Syllabo.
- ⁶ Gigarta] Strabo, lib. xv1. p. 755. Βόστρα (lego Βότρυν,) καὶ Γίγαρτον, inter oppida numerat, que sunt subjecta Libano. In Notitia Eccles. Prov. Phæniciæ, Γίγγαρτα κόμη.
- h'Trieris] Τρεήρης χωρίων τι Straboni, pag. 754. πόλιε est Stephano, pag. 664.— Hinc sunt Trieres appellati w Daniele Propheta xz. 3. ut acuta vidit Vulgatus Interpres.' Ed. sec.
  - 1 Calamos | Has codem ordine ap-

- pellat Polyhins, lib. v. p. 574. Βηρυτὸν, Βότρυν, Τριήρη, καὶ Κάλαμαν.
- J Tripolis] Meta concise I. 12. Tria oppida fuerunt, singulis inter se stadiis distautia: lecus ex numero Tripolis dicitur.' Plinio Strabo suffragatar, loc. cit. Nunc Tripoli de Soutie.
- t Orthosia] 'Ορθωσιὰς Straboni, p.
  753. juxta 'Ελεθθερον amnem, quem hodie aiunt Sanctum vocari, le Fleuve Saint. Urbem 'Orthosida sacram' appellat Priscianus in Periegesi, pag.
  389. In nummis, ΟΡΘΩCΙΕΩΝ.
- l Simyra] Σίμυρος, τὰ Σίμυρα, Stephano, et Straboni, lib. xvs. p. 758. Simyra castellum, Melæ loc. cit.
- Marathos] Μάραθος πόλις ἐρχαία Φοινίκων κατεστασμέτη, vetus Phanieum civitas, nunc diruta, inquit Strabo, loc. cit. Restituta posterius, hodia Tortosa dicitur.
- Contragus Arados] Hoc est, ex adverso Marathi oppidi Arados insula in alto objacet, cum oppido. Vide Notas et Emend. num. 48.
- Septem stadiorum] Hoc ipsum de Arado insula oppidoque, Strabo lib. XVI. pag. 753.
- P Ducentes passus] Strabo, stadia xx. que efficiunt passus bis mille et ducentes.
  - 9 Regio in qua] Transcribit hæc

pradicti desinunt montes, et interjacentibus campis, Bargylus mons incipit.

xviii. Hinc rursus * Syria, desinente Phœnice. Oppida: Carne, Balanea, Paltos, Gabale: b promontorium, in

NOTÆ

Martianus, lib. vz. cap. de Arabia et Syria, pag. 220.

* Hinc rursus | Hinc appellari rursus Syria incipit, etiam in ora, ubi Phœnice desinit. Phœniciæ tamen, Carne, Balaneaque a Stephano ascribuntur. Κάρνη, πόλις Φοινίκης. Et, Baλανέαι, πόλις Φοινίκης, ή νθν Λευκάς. Utraque Aradiorum ditionis est, cum Palto, teste Strabone, lib. xvi. p. 158. ή των Αραδίον παλαιά Πάλτος, καί Βαλαναία, καὶ Κάρανος τὸ ἐπίνειον τῆς ᾿Αράδου, Aradiorum navale.- Syria hæc maritima est, cujus mentio est in nummis tribus Egnatiæ gentis, perperam (opinor) bactenus intellectis. Sunt ii argentei in Museo nostra, et apud Patin. in Famil. p. 103. Primus exhibet Capidiois caput alatum, cum pharetra et arcu; symbolum Principis amici ac fæderati, pro sociis bellum gerentis. Epigraphe retro, MAXsymvs. . X. Templum in quo Jupiter stat, supra templum posito fulmine parte dextra, qua stat ille: et exegione, Astaroth Dea Sidoniorum, uti appellatur iv. Reg. xxiii. 13. cum pileo, indice libertatis, supra templam similiter posito, parte sinistra, ita ut Dez vertici immineat. Infra C. EGNATIVS CN. F. latere sinistro CN. w. 'Cnei filius, Cnei nepos.' Dextro denique, xII. denarii pretium, quod tune fuit assium duodecins. Alter habet caput Concordiæ: retro, Cupido alatus, veluti stringit Deæ monile, son collier de perles. Retro, MAXsymvs. .)(. Imperator in curru bijugo, Victoria supervolitante, et coronam porrigente. Infra C. EGNATIVS CN. F. CN. N. Tertius exhibet caput Libertatis: retro, pileus est, libertatis index: retro, maxsvmvs..)(. Inter duos temones, qui sint situs ad mare indices, stant Jupiter et Astaroth, cum hastis, Jove pedem proræ navis imponente; Victoria Deam Astaroth coronante. Infra, c. EGNATIVS CM. F. latere sinistro, cn. N. Pro Jove et Astaroth, quidam hic arbitrantur Honorem et Virtutem pingi; et MAXsymvs scriptum esse pro maximvs; atque istud cognomen fuisse gentis Egnatiæ. Sententia his literis comprehensa hæc est: 'Maxima Severi Victoria, Maritimæ Vota Syriæ.' Hæc illa est, quæ in nummis Severi Imperatoris, VICT. PARTH. MAX. 'Victoria Parthica maxima' inscribitur: que pulsis nimirum Parthis urbes Syriæ maritimas, alioqui liberas, Romano revinxit Imperio, atque, ut ita dicatur, Jovi Capitolino Astaroth Syrorum Deam reconciliavit. Nam id ea numina in nummis picta significant; ut temones et proræ navium urbes maritimas denotant. Liberas cas faisse pileus bis signatus admonet. Quam ob causam Virgilius cecinit in laudibus Augusti : 'Victorque volex-TES per populos dat jura.' Egnatius Triumvir Monetalis fait, et (ut gloriatur) filius ac nepos Triumviri.' Ed.

b Gabale] Oppidula Laodicem proxima a Strabone hac numerantur, lib.

XVI. pag. 753. Τῆ γὰρ Λαοδικείς πλησιάζει πολίχνια, τὸ τε Ποσείδιον, καὶ τὰ
'Ηράκλειον, καὶ τὰ Γάβαλα. Hinc Imperatori Elagabalo factum nomen,
quæ vox Gabalitarum Deum sonat:
quod esset Solis sacerdote genitus,
ut fabulantur. Hodie Jably.

quo Laodicea libera, Diospolis, de Heraclea, Charadrus, Posidium.

(XXI.) Deinde promontorium Syriæ Antiochiæ.² Intus ipsa Antiochia libera, Epidaphnes cognominata, Oronte

CAP. XVIII. 1 Dipolis Chiffi.—2 Ita ex codd. emend. Hardnin. enmque secuti recentt. D. p. S. Antiochenæ edd. vett. et Gronov. Deinde Syriæ Antiochiæ, nulla promontorii mentione, cod. et Vet. Dalec. Mox, Epiphanes

- c Laodicea libera] Hi sunt Aaodiceis ol παράλιοι, Laodicenses maritimi, apud Joseph. Bell. Jud. 1. 16. pag. 748. Horum est nummus ille, apud D. Vaillant, in Histor. Regum Syriæ, pag. 262. ΛΑΟΔΙΚΕΏΝ ΤΩΝ ΠΡΟΟ ΘΑΛΑΟ-CAN. Laodicensium qui sunt ad mare.' A Seleuco Nicatore condita, ac de matris nomine appellata. Sic Antiochiam ἐπὶ Δάφνη patris Antiochi, Selenciam suo, Apameam matris nomine insignivit. Strabo lib. xvi. pag. 749. Ulpianus, lib. L. Digest. tit. 15. de Censibus: 'Laodicea in Syria juris Italici est, et solum earum.' Hodie Latakié.
- d Diospolis] Mss. omnes, Reg. 1.
  2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffl. Dipolis.
  Cave enim existimes hanc esse Diospolin Palæstinæ, cujus sedis Episcopi iu Conciliis sæpe subscribunt, cujus apud Antoninum mentio, ceterosque: hæc enim haud procul Ascalone et Cæsarea Palæstinæ fuit, Lydda prius, ut cap. 15. monuimus, appellata.—'De Heraclea diximus in libro e Nummis Antiquis Populorum et Urbium.' Ed. sec.
- Charadrus] Quoniam id oppidum in confinio Ciliciæ Syriæque est, Ciliciæ a Scylace, pag. 38. Stepbanoque ascribitur. Χάραδρος λιμήν καὶ ἐπίνειον Κιλικίας.
- f Antiochia] Cognomento etiam alio ἐπὶ τοῦ 'Ορόντου, ad Orontem, dicta, Ptolemæo v. 15. ab eo amne, qui eam Delph. et Var. Clas. Pli

- urbem prætersluit. Incolis nunc Antekié. A mari unius diei navigatione adverso flumine distare-auctor est Strabo, lib. XVI. pag. 751. Liberam suisse, id est, suis, non Romanis, vixisse legibus, docet nummus antiquus apud Spanhem. p. 789. ANTIOXEON MHTPONOA. ATTONOMOT.
- Epidaphnes] Έπλ Δάφνης. Straboni, lib. xvi. pag. 749. 'Αντιόχεια ή έπλ Δάφνη. In nummo æreo minoris formæ, Musei nostri Parisiensis, ANTIO-XEΩN TΩN ΠΡΟC ΔΑΦΝΗΝ. Est autem Daphne, inquit Strabo, vicus modicus ab Antiochia stadiis x I.. dissitus: ubi fana Apollinis et Dianæ, cum asylo. Stephano suburbium est, ad orientem Antiochiæ.- 'Non est huic Daphuæ locus in nummo Constantini Max. inscripto constantini ANADAFNE. Est is ex ære minimo perquam affabre factus in Museo nostro: parte priore, constantinvs MAX. AVG. capite cincto lapillis. Parte altera Victoria sedens, dextra lauri ramum, sinistra palmam tenet : e regione tropæum, ad pedes miles prostratus, cum allata inscriptione. Non est hic DAFNE pro 8dorn, laurus: cum neque Græca vox jungi cum Latina debuerit, nec scribi per F: nec denique pro victoria scribi laurus Latine possit. Delineatur hic nummus in Constantinopoli Christ. Tab. 111. et apud Patinum, p. 466. sed divisis perperam Ana Dafne: pejus etiam Plinius.

amne dividitur. In promontorio autem Seleucia i libera, Pieria appellata.

(XXII.) Super eam mons codem, quo alius, nomine, Casius. Cujus excelsa altitudo quarta vigilia orientem per tenebras Solem aspicit: brevi circumactu corporis, diem noctemque pariter ostendens. Ambitus ad cacumen XIX. M. pass. est: altitudo per directum, IV. At in ora amnis Orontes, natus inter Libanum et Antilibanum juxta Heliopolin. Oppidum Rhosos: et a tergo Portæ, quæ

NOTÆ

in Thesauro Brandenburgico p. 803. puncto inserto post ana. cum in ipso numismate conjunctissimæ literæ sint, velut unica voce, anadafne: nimirum hac sententia; 'constantimi Augusti Nostri Adventus Adjunxit Feliciter Narbonensibus Ebrodunenses:' captis prædonibus, qui interjacentem regionem excursionibus infestam haberent. Infra 'cons. Civitates Omnes Narbonensis Secundæ:' nempe abi nunc est Delphinatus cum Provincia.' Ed. sec.

h Oronte] 'Opderns Straboni, lib. xvi. pag. 751.

1 Seleucia] Nummus Severi, apud Patinum, pag. 282. CEAETKEON III-EPIAC. Alter Caracallæ, p. 304. CE-ΛΕΤΚΙΑC ΠΙΕΡΙΑC. Alii item Trajani, pag. 180. et Antonini, pag. 228. in quibus insculptus cernitur mons ipse Casias, urbi proximus, quem Jovem Casium appellabant: CEAET-KEON. II. CYPIAC. ZETC. KACIOC. Hoc est, Zeheunéen Rieplas Zuplas. Zebs Kários. Porro Tiepla bpos mons est prope Casium, a quo Seleuciæ oppido ac regioni nomen. Ptolem. v. 15. Straboni mons Anticasius appellatur. Ejecto e Syria Tigrane, Seleuciam libertate Pompeius donavit, teste Strabone, lib. xvi. p. 751. Testis et nummus apud Spanhem. p. 789. CE-AETREON THE IEPAC KAI ATTONO- MON.

J Quo alius] In confinio Ægypti et Syriæ positus, de quo cap. 14.

k Cujus excelsa] Narrant id quoque Soliuns iisdem verbis, cap. 36. pag. 65. et Martianus, lib. vi. pag. 220.

- l Quarta vigilia] Ternis horis ante Solis exortum. Eadem ferme non de Casio, sed de Caucaso monte refert Arist. Meteorol. 1. 13. p. 545. Ac de Caucaso quidem id vere a Philosopho dictum esse, probat egregie Cabeus, in Meteorol. 1. text. 63. pag. 388. At Pomponius Mela 1. 10. pag. 14. Casio id quidem tribuit, non tamen Antiocheno, sed Ægyptio. Item Lucanus, x. 434. 'Lucifer a Casia prospexit rupe, diemque Misti In Ægyptum primo quoque Sole calentem.'
- ^m Circumactu] Globosi verticis parte altera lucem, altera tenebras ostendente.
- n Heliopolin] 'Ηλιότολις Ptolemæo, v. 15. in Syria Cœle, vel, ut alii codices habent, iu Decapolitana. Ab Antonino medio ferme itinere ponitur inter Laodiceam et Damascum: utrimque circiter mill. pass. Lx. Haud procul Apamea, a Strabone, lib. xvi. p. 752.
- Rhosos] 'Poros Stephano: Strab. lib. xvi. p. 751. 'Poros sinter Issum Cilicim oppidum et Seleuciam.

Syrise p appellantur, intervallo Rhosiorum montium et Tauri. In ora oppidum Myriandros: q mons Amanus, in quo oppidum Bomitse. Ipse ab Syris 3 Ciliciam separat.

XIX. (XXIII.) Nunc interiora dicantur. Cœle habet Apamiam, Marsya amne divisam a Nazerinorum tetrarchia: Bambycen, quæ alio nomine Hierapolis vocatur, Syris vero Magog: (ibi prodigiosa Atargatis, græcis

cognominata cod. Dalec.—3 Ipse ab Assyriis in eodem codice.

CAP. XIX. 1 Atergatis Vet. Dalec.—2 Chiffi. colit.—3 Cyrrhistica Gronov.

•••••••

NOTÆ

P Portæ, que Syriæ] Sic angustias vocat, inter Tauri montis partem, Rhossicumque scopulum, de quo Ptolem. v. 15. qua transitus aditusque est in Syriam a Cilicia, et Myriandro. Δυρίω πύλω, Ptolem. loc. cit. et Strab. lib. xiv. p. 676.

9 Myriandros] Muplavõpos Scylaci, p. 38. in Syriæ Ciliciæque confinio. Hodie Candelona.

- r Amanus Quo de monte Cicero multa ad Attic. v. 20. p. 150. Hie enim castra posuit: binc nomen Imperatoris oblinuit. 'Amanus,' inquit, 'Ciliciam a Syria aquarum divortio dividit.'
- ² Cæle] Syria Cæle, Κοίλη Συρία, Syria Cava, quoniam inter editissimos montes, Libanum, Autilibanumque, depressa et humilis.
- h Apamiam] 'Andusia Gracis, indigenis, Haman, ad Orontem sita, Strabone teste lib. xvi. p. 752.
- c Marsya anne] Apameam ab oriente circumit, ac demum in Orontem labitur. Hunc esse arbitror quem Græci ob similitudinem aliquam cum amne Macedonico Axium appellarunt: unde nummus extat apud D. Vaillant, de Hist. Regnm Syriæ, p. 261. cum epigraphe, AIIA-MEAN. TAN. IIPOC. TA. ASIA.
  - d Nazerinorum] Quos, ut arbitror,

Apamiensium ab ortu vicinos, juxta Marsyam, Strabo facit, pag. 753. et Φυλάρχους "Αραβας vocat. Ab his profecti qui versus occasum refugientes, Marsyam Orontemque transgressi, inter Orontem amnem ab ortu, mare mediterraneum ab occasu, Marathum Tortose a meridie, a septemtrione Laodiceam, montes iucolunt, priscumque retinent nomen, les Nassaries.

* Bambycen] Βαμβόκη Straboni, lib.

XVI. pag. 751. Plutarch. in. Anton.

'Ispàr πόλω, ἡν Βορβόκην (lege Βαμβόκην) πρότερον ἐκάλουν. A Seleuco

Hierapolim esse appellatam, auctor

est Ælian. Hist. Anim. XII. 2.

'Magog] A filio Japheth. Nomen id hodieque servare dicitur,—' Ut autem apud Plinium civitas una e primariis Syriæ Cœles Magog appellata fuisse dicitur, sic apud Exech. cap. XXXVIII. 'Gog terra Magog' gens ipsa Cœles Syriæ est, oriunda a Magog filio Japhet: cujus gentis exercitus penitus interiisse, Nabachodonosoris victoria, ab Ezechiele l. c. dicitur, anno ante Christum 573. desolationis templi quartodecimo: anno antequam Nabuchodonosor Tyrum expugnaret, ut Ezechielis capite sequente narratur.' Ed. sec.

autem Derceto dicta, colitur: ^a) Chalcidem ^b cognominatam ad Belum, ^t unde regio Chalcidene fertilissima Syriæ. Et inde ^j Cyrrhestice ^k Cyrrhum: Gazatas, Gindarenos, ^t Gabenos: ^m tetrarchias duas, quæ Granucomatæ ^k vocantur. Emesenos, th Hylatas, Ituræorum ^p gentem, et qui ex iis

et edd. vett. Mox, pro Gazatas, cod. Dalec. Irneazates. Pro Gindarenes, Vet. Dalec. Gindaneos.—4 Chiffl. Granocumatia. Mox, Hemisenes Gronov.

NOTE

8 Atargatis] Strabo, lib. xvi. pag. 748. de Hierapoli, ἐν ቭ τιμῶσιν, inquit, την Συρίαν θεον την Αταργάτιν. Εt p. 785. eandem appellatam esse a Ctesia Δερκετώ docet: ab aliis 'Αθάραν. Forte pro 'Aoddoar. Est enim id numen quod sacræ paginæ Astaroth vocant. Prodigiosam appellat, quod facie hominis esset, reliquo corpore in piscem desinente. Ovid. Met. Iv. 44. 'De te, Babylonia, narret, Derceti, quam versa squamis velantibus artus Stagna Palæstini credunt celebrasse figura.' Alii Atargatim, sive Atergatin, muliebri plane forma fuisse aiunt, et Matrem esse Deum. Quo spectare videtur nummus æreus, mediæ formæ, Musei nostri Parisiensis. Antonino Pio Principe cusus, cum bac epigraphe, OEAC. CTPIAC. IE-POII. hoc est, Geas Zuplas 'Isponodeiτών, quam Rheam esse Phurnutus interpretatur, lib. de Nat. Deor. p. 9. — Sed prave: nam Θeà Zuplas Iepoπολιτών Latine verti debet, Prænobilis civitas Syriæ, Hieropolitarum civitas.' Ed. sec.

h Chalcidem] Χαλκὶς Συρίας Stephano, et Ptolem. v. 15. A Berœa M. P. XVIII. apud Anton. Regio ipsa ἡ Χαλκιδικὴ dicta Straboni, lib. XVI. p. 753. et Ptolem. In Conc. CP. I. 'Eusebius Chalcidensis, ex Prov. Cœles Syriæ.'

id nomen esse videtur. Montis

J Et inde] Versus septemtrionem, Amano monti et Commagenæ contigua, Strabo, lib. xvi. p. 751. Cicero ad Attic. v. 18. p. 147. 'Cyrrhestica Syriæ pars proxima est provinciæ meæ,' nempe Ciliciæ.

k Cyrrhestice] Κυβριστική Ptolemæo, v. 15. Κυρηστική, Straboni, lib. xvt. p. 751. Nummus æreus mediocris formæ, sub Antonino Pio cusus, in Museo nostro Parisiensi extat, cum epigraphe, KTPPHCTΩN. Videtur Cyrrhestice en esse, quæ Amos 1x. 7. 'Cyrene' vocabatur: eademque 'Lyba,' Judith. 111. 1. Regioni nomen ab oppido, quod Kódos Ptolemao: Tacito item, Annal. 11. pag. 60. In Conc. Calched. Kupos. Theodoreti bæc sedes fuit : qui bidui itinere distare illam ait ab Antiochia, in Hist. Eccles. A Beræa Autoninus XLII. M. P. Hodie Kelles. Vide Notas et Ewend, num. 49.

I Gindarenos] Γίνδαρος ἀκρόπολις τῆς Κυρηστικής, arx Cyresticæ regionis, Straboni, lib. xvi. p. 751. 'Petrus Gindarensis,' ex Prov. Syriæ Cœles, in Conc. Nic. 1. p. 51.

m Gabenos] Bassonus Gabenus,' ex Prov. Syriæ Cœles, in Conc. Nic. I. p. 52.

n Granucomata] Гранов кырдта, quasi Grani pagani, sive e Grani pagis.

 Emesenos] Έμεσηνοδεαρρεllat Strabo, p. 753. ab Emesa oppido, de quo cap. 21. De Hylatis, ceteri silent. Bætarrepi q vocantur: ⁵ Mariammitanos: ^r tetrarchiam, quæ Mammisea ^a appellatur: Paradisum, ^t Pagras, ^u Pinaritas, ^v Seleucias præter jam dictam ⁶ ^w duas, quæ ad Euphraten, ^x et quæ ad Belum ^y vocantur, Cardytenses. ⁷ ^a Reliqua au-

et edd. vett. Deinde, Heliatas Vet. Dalec.—5 Betaceni vocantur codd. et Vet. Dalec. Bethemi appellantur Chiffl. Mox, Mariamnitanos Chiffl.—6 Seleuciam præter jam dictas Chiffl.—7 Curditenses Gronov. et edd. vett.—8 Epiphanenses in iisdem.

NOTÆ

Forte Heliatas ab Heliopoli legendum Barbarus suspicatur, cui vix assentior.

- P Iluræorum] Ἰτουραίων δρεινήν, montana Ituraorum, haud procul Chalcidene statuere Strabo videtur. p. 753. et 755. Tetrarchia Iturææ, Luc. III. juxta Trachonitas, ex eodem Strab. p. 753. et 756.- 'Hujus Philippi nummus est singularis ex ære minimo apud D. Abbatem de Fontenu, ex Regia Academia Inscriptionum Hamaniorumque literarum. Ex una parte caput Augusti laureatum exhibet KAICAPOC CEBACTOT. Ex altera templum est, cujus inter columnas literse sunt L. Ar: in ambitu &IAI... TETPAPXOT. Est annus ille XXXIII. post Asiam receptam, incidens in annum Christi tertium, urbis Romæ DCCLVI. usque ad Septembrem: uno anno prior Herodes diem supremum obiit, ut ex Evangelio necesse est colligi. Is primus videtur Philippi Tetrarchæ fuisse: quo propterea ad clientelam suam profitendam hunc nummum Augusti honori cudi fecit. Nullus certe ante hunc annum vians est Philippi nomine nammus percussus,' Ed. sec.
- 4 Bætarreni] Vide Notas et Emend. nnm. 50.
- r Mariammitanos] In Notitia antiqua Eccles. Provinciæ Syriæ secundæ, p. 58. Ἐπιφάνεια, Μαρίαμμη, Σελευκόβηλοs. In Conc. Calched. pag. 483. 'Paulus Episcopus Mariamnæ

Syriæ secundæ.'

- * Mammisea] Vide Notas et Emend. num. 51.
- ' Paradisum] Παράδεισος πόλις Δυplas Stephano. Laodicenæ regioni a Ptolemæo ascribitur, v. 15.
- u Pagras] Juxta Gindarum, de qua proxime dictum est. Strabo, lib. xvr. p. 751. Τῷ δὲ Γωδάρφ συνάπτουσω al Πάγραι, prope Amani transitum, qua ex portis Amanidibus appellatis in Syriam itur.
- v Pinarilas] Πίναρα, juxta Pagras, in Pieria, apud Ptolem. v. 15. unde Πιναρίται.
  - w Jam dictam] Cap. sup.
- x Ad Euphraten] Cujus sedis Episcopus fuisse videtur Byzus Selenciensis, cujus subscriptio legitur in Conc. CP. 1. p. 955. inter Episcopos Provinciæ Syriæ Cæles, cum Apameense, Epiphaniense, et Seleucobelitano.
- 7 Ad Belum] Montis id nomen, ut videtur. Σελευκείας πρός Βήλφ meminit Ptolemæus, in Cassiotide, v. 15. inter Antiochiam et Larissam. In Conc. CP. 1. p. 955. 'Marcianus Seleucobelitanus.' In Conc. Calched. Act. Iv. p. 487. 'Eusebius Episcopus Seleucobeli, Syriæ secundæ.' Σελευκόβηλος Stephano, p. 592.
- ² Cardylenses] Åb oppido, de quo Stephanus, pag. 356. Καρδυτος, πόλις Συρίων μαγάλη, ex Hecatæi periegesi Asiæ: τὸ ἐθνικὸν Καρδύτως.—'Tamen series literarum poscere videtur, ut

tem Syria habet, (exceptis quæ cum Euphrate dicentur,*) Arethusios,^b Berœenses,^c Epiphaneenses.^d Ad orientem Laodicenos, qui ad Libanum cognominantur, Leucadios,^f

NOTÆ

logatur, Tardytenses.' Ed. sec.

- * Dicentur | Cap. seq.
- b Arethusios] In Notitia antiqua Ecclesiastica, Provinciæ Syriæ secundæ, oppida hæc recensentur: 'Απάμεια, Λαρίσσα, 'Επιφάνεια, 'Αρέσουσα, κ. τ. λ. Antoninus, in itinere ab Antiochia Emesam, ab Epiphania Arethusam collocat xvi. M. P. pari ab Emesa intervallo.
- c Beraenses] Ab urbe, quæ Beroa Antonino, in Cyrrhestice. Græcis Béddoia, Bédoia, et Beddy, teste Stephano. In Conc. CP. 1. pag. 955. Acacius Berœensis,' ex Provinc. Syrise Coles. Hodie Alep, emporium Orientis celeberrimum. Qui hodie Græci Episcopi Aleppi sedem habent, 'Episcopi Berœenses' subscribunt. Nicetas Chron. in Joan. Comn. Dag. 19. Emioras de to Xalen, to d' δστίν ή πάλαι λεγομένη Βέββοια. Nicephorus Callist. xIV. 39. p. 526. dad Beββοίας, eln δ ar αθτη το Χάλεπ. Sic etiam Zonaras et Cedrenus.- 'Ad hanc Berceam pertinent nummas Antonini Pii ex ære magno apud Oiselium, Tab. LXv. n. 7. cujus in aversa parte stat Dea turrito capite, dextra canistrum tenens, sinistra cornucopiæ; pede calcat hominem in fluvio natantem: id quod situm urbis ad amnem denotat. Inscriptio est, sy-BELE. In area, hinc S. et inde C. Senatusconsulto. Hic Cybelem frustra quærunt, sive Matrem Deum, cum nullus hicadsit leo, Matris Deum in nummis comes. Lege: 'SYriaca BErœa Legionem Excepit.' Gallice: La ville de Berée en Syrie a reçû en garnison une Legion Romaine. Syriaca Beræa vocatur, ad discrimen Beræm

alterius, quæ est in Macedonia, apud Plin. 1v. 17. Legionem Romanam excepisse dicitur, quæ tutaretur cives ac mercatores a Parthis et Arabibus, eosdem Romanis subjectos contine-Confer ejusdem Antonini Pii nammum inscriptum: SYRIA COS. II. Sunt einsdem et Græci nummi inscripti, BEPOIAION. Sed post cum nulli. Aleppi hodie amnis est exigaus, qui mænia præterfluit: quem Coic incole vocant. Hic in nummo priore designatur, cum vir natams pingitur: aut Berœa dici non debet esse Aleppum, sed alia quæpiam civitas, quam fluvius eo paulo major allueret. Neque enim de situ veteris Berææ Geographi omnes consentiumt: tametsi in eo tractu incolæ Aleppum esse asseverant.' Ed. sec.

- d Epiphaneenses] Larissam inter et Arethusam, pari utrimque xvi. M. P. intervallo disjuncta, Epiphania collocatur, ab Antonino in Itiner. In Conc. Nic. 1. p. 81. 'Mauricius Epiphaneensis,' inter Episcopes Provincius Syrius Cules. In Couc. CP. 1. p. 955. 'Eusebius Epiphaniensis.'
- Qui ad Libanum] In nummis Caracallæ, AAOAIK. IIPOC. AIBAN. A Laodicea libera, sive maritima, de qua diximus sect. sup. ut cognomiae, ita et situ, Laodicea hæc diversa.
- **Leucadios**] De hac Lencade Asiatica ceteri scriptores silent. Sunt hæc a Macedonibus, dum rerum in Asia potirentur, Græca urbibus imposita nomina, quibus sua jam essent alia Syra et vernacula. Nam id de Larissa Stephanus docet, pag. 410. Adpisora Zupias, †p Ziopa Zioapa analoùrir.

Larissmos, præter tetrarchias in regna descriptas barbaris nominibus x vII.

xx. (xxiv.) Et de Euphrate hoc in loco dixisse aptissimum fuerit. Oritur a in præfectura Armeniæ majoris Caranitide, ut prodidere ex iis, qui proxime viderant, Domitius Corbulo, in monte Aba, Licinius Mucianus sub radicibus montis, quem Capoten a appellant, supra Zimaram, XII. M. pass. initio Pyxurates nominatus. Fluit Derxenem primum, mox Anaiticam, Armeniæ pregiones a Cappadocia excludens. Dascusa abest a Zimara Lxxv.

CAP. XX. 1 Ita codd. Harduini et Chiffl. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. viderunt Gronov. et edd. vett. Mox, in monte Aga Chiffl. Paulo post, supra Simyram Gronov. et edd. vett.—2 Anaitiam Jo. Gorop. ap-

NOTE

- s Larissaes] Vicinam Apameæ Larissam facit Strabo, lib. xvi. p. 752. mediam inter Apameam et Epiphaniam Antoninus. In Conc. Nic. 1. pag. 51. 'Leontius Larissæns,' inter Episcopos Provinciæ Syriæ Cæles. In Notitia Eccles. Hieroclis, p. 58. Syriæ secundæ ascribitur, ut et Επιφάνεια et 'Αρίθουσα. In contestatione Orientalium ad S. Cyrillum, inter Epistolas Theodoreti, 'Julianus Episcopus Larissæ Syriæ Secundæ.'
- Oritar] Habet hæc Solinus, cap. 37. p. 66.
- b Caranitide] Ipsa est quam Kapsvirur Strabo vocat, lib. x1. p. 528. minori Armenize a quibusdam attributa: adjuncta deinde majori est.
- ° In monte Aba] Straboni, lib. xI. pag. 527. ac Ptolemæo, v. 13. "Aβos appellatur, unde Euphrates prolabitur, Araxesque. Mss. tamen, R. 1. 2. Colb. 1. 2. Chiffl. habent, In monte Aga: et Eustathio quidem in Dionys. p. 125. dicitur "Aκος δρος.
- d Capoten] Ita etiam Solinus, loc. cit. Capodem Martianus legit, lib. v1.

- cap. de Euphrate, p. 220. Catoten in libro de Mensura orbis terræ Ms. legimus.
- ^e Supra Zimaram] Quæ Ptolemæo Armeniæ minoris civitas dicitur. Vide Notas et Emend. num. 53.
- 1 Derxenem] Ita etiam Mas. Sed multo rectius arbitror Xerxenen, Hep-ξηνήν, ut Straboni, lib. xt. pag. 528. Stephano, Hep-ξήνη a Xerxe dicta regio, ut a Cambyse Cambysene: Armeniæ minori contermina: Hep-ξήνη .... τῆ μικρῷ ᾿Αρμενίᾳ δμορος.
- 8 Anaiticam] A cultu Dez 'Arafre805, cui przecipue addictos fuisse Armenios docet Strabo, lib. XI. p. 532.
  nomen regioni factum videtur, vel
  loco potius in quo ejus Dez fanum
  fuit: de quo rursum Plin. XXXIII. 24.
  'Templum Anaitidis,' inquit, '(quo
  sit situ terrarum nomen hoc significavimus,) numine gentibus illis sacratissimo.'
- h Armeniæ] Majoris scilicet Armeniæ, a Cappadociæ parte, quæ minori Armeniæ ascripta aliquando est, majori prætenta, ut dicetur, vz. 3.

M. pass. Inde navigatur Pastonam,^{3 i} quinquaginta M. passuum: Melitenen i Cappadociæ, xxiv. mill. passuum. Elegiam i Armeniæ i decem mill. i passuum, acceptis fluminibus Lyco,^m Arsania,ⁿ Arsano. Apud Elegiam occurrit ei Taurus mons: nec resistit,^o quanquam xii. mill. pass. latitudine prævalens. i Omiram vocant irrumpen-

Dalec. Anætiam Gronov. et edd. vett.—3 Sartonam Chiffl. et mox in eodem, XXIV. mill. passuum, quam lectionem recepit Hardninus, cum antea legeretur, LXXIV. mill. passuum.—4 Elegeam Chiffl.—5 Vet. Dalec. tanquam XII. M. p. latitudine perforata prævalenti; alii codd. ap. eund. nec resistit

NOTE

- i Pastonam] R. I. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffl. Sartonam.
- J Melitenen] Quæ minoris Armeniæ metropolis dicitur Procopio bell. Pers. lib. 1. Ammianus, lib. x1x. p. 144. 'Exindeque Melitinam minoris Armeniæ oppidum venimus:' quod iterum repetit, lib. xx. p. 172. Apud scriptores belli sacri, 'Malotina' scribitur. De ea rursum v1. 3. Vide Notas et Emend. nnm. 53.
- k Elegiam Armeniæ] Et idcirco trans Euphratem posita intelligitur, ut Melitene e contrario cis amnem eum, quia Cappadociæ ditionis. Stephanus, pag. 257. Ἐλέγεια, χωρίον πέρακ Εὐφράτου.
- ¹ Decem mill.] Infra Melitenen, ad amnis ripam.
- m Lyco] De Lyco, qui in Euphratem influat, nemo alius. Neque enim aut Ptolemæi Λευκόs, aut Curtii Lycus buc pertinet, ut falso existimavit Ortelius: nam is Assyriæ amnis est, in Tigrinque delabitur.
- n Arsania] 'Αρσανίας ποταμός Dioni, lib. LXII. p. 710. et Plutarch. in Lucullo, pag. 513. De Arsano ceteri scriptores silent.
- O Nec resistit] Nec mons, inquit, amni resistit, namque eum perfringit Euphrates, etsi latum ea parte XII.
- millibus pass. Sive, Taurum intrat Euphrates, penetratque, per latitudinem xII. millium. Solinus hæc quoque iisdem verbis, cap. 37. p. 66. P Omiram] R. 1. aliique Mss. Ommam. Et mox, saxuosum pro saxesum .- 'In libro Judith, 11. 12. dicitur Holofernes, 'cum pertransisset fines Assyriorum venisse ad magnos montes Ange qui sunt a'sinistro Ciliciæ.' Hic est mons Taurus. 'Fines' autem 'Assyriorum,' ipse amnis Euphrates ibi est, ubi nondum Euphrates, sed Omiras vocabatur. Quam ob causam accuratus scriptor maluit ' fines Assyriorum' dicere, quam Euphratem. Assyria eo ævo dicebatur. ut ostendimus in Tractatu de Situ Paradisi terrestris, quæ nunc Mesopotamia est. Versu deinde 14. ubi legitur de eodem Holoferne: 'et transivit Euphratem, et venit in Mesopotamiam Syriæ, et fregit omnes civitates excelsas, quæ erant ibi, a torrente Mambre, usque quo perveniatur ad mare,' mediterraneum scilicet, 'torreus Mambre' videtur ipse Euphrates esse, 'ubi' Taurum montem 'perfregit,' ut ait Plinius, 'tum quoque et saxuosus et violentus.' Ed. sec.

tem: mox, ubi perfregit, Euphraten: 6 tum quoque saxosum 7 ac violentum. Arabiam inde læva, q Oreon 1 dictam regionem, trischœna 2 mensura, dextraque 1 Commagenem disterminat, pontis tamen, etiam ubi Taurum expugnat, patiens. Apud Claudiopolim Cappadociæ 2 cursum ad occasum Solis agit. Primum hunc 1 illi in pugna Taurus aufert: 8 victusque et abscissus sibimet, alio modo vincit, ac fractum expellit in meridiem. Ita naturæ dimicatio illa æquatur, hoc eunte 4 quo vult, illo prohibente ire qua velit. A catarractis 2 iterum navigatur; xl. m. passuum inde 3 Commagenes caput Samosata.

aquæ prævalenti.—6 Tolet. perfregit cornu Euphraten.—7 Ita codd. Hardnini et edd. recentt. ultra quoque saxosum Gronov. et edd. vett. ultra quoque saxosum Gronov. et edd. vett. ultra quoque saxosum Chiffl. Paulo post, Morcon dictam Chiffl. Merorum dictam Gronov. et edd. vett. Lectionem nostram ex codd. recepit Harduinus, eumque secuti recentt.—8 Ita codd. Harduini, Dalec. Vet. ejusdem, et Chiffl. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. 'In Basiliensi codice legitur, Primum hunc illi impugnatus Taurus aperit.' Dalec. Primo hunc illi impugnatus, cursum Taurus aufert Gronov. et edd. vett. Paulo post, quidam ap. Dalec. legunt, ac fractum cursum.

- Arabiam inde lava] Nempe ab ortu. Arabiam veteres ad loca Armeniæ finitima extendebant. Hinc Mesopotamiam accenset Arabiæ Xenoph. 'Αναβάσ. lib. 1. Atque ita hoc loco Plinius Arabiam vocat eam Mesopotamiæ partem, quæ proxima Armeniæ est.
- r Oreon] 'Opelar, Oreorum, hoc est, montanorum. De his iterum Plin. vi. 9. Vide Notas et Emend. num. 54.
- Trischana] Amnem ibi latum esse ait schænis tribus: qua de mensura dictum est superius, cap. 11.
- t Dextraque] Occidentali latere flu-
- "Claudiopolim Cappadocia"] Quam rursum minori Armeniæ Ptolemæus adjudicat, v. 7. in Cataonia præfectura, quæ Commagenæ prætenditur, ut ait Plin. vr. 3.
  - * Primum kune] Hunc, inquit, am-

- nis cursum, quem versus occasum Solis ibi flectere incipit, Taurus abrumpit, atque hæc prima veluti Tauri victoria, in ea pugna quam invicem habent: victusque et abscissus sibimet, atque perfractus, alio modo vincit: cursu enim versus occasum Solis inhibito, fractum amnem expellit in meridiem, 'ni Taurus obstet, in nostra maria,' hoc est, mediterranea 'venturum,' inquit Mela III. 8. p. 61. Vide Notas et Emendat. num. 55.
- w Hoc cante] Euphrate quidem in mare pergente, quo vult ire; sed non qua vult; avertente Tauro monte cursum, quem in occasum destinabat.
- * A catarractis] Ab eo loco ubi fractus a Tauro monte Euphrates expellitur in meridiem: non ab Elegia, ut Salmasius credidit in Solinum, p. 628.
  - y XL. M. pass. inde] A catarrae-

XXI. Arabia, supra dicta, habet oppida: Edessam, quæ quondam Antiochia dicebatur, Callirhoën b a fonte nominatam: Carrhas clade Crassi nobiles. Jungitur præfectura Mesopotamiæ, originem ab Assyriis trahens, in qua Anthemusia et Nicephorium oppida. Mox Arabes, qui Prætavi i vocantur: horum caput Singara. A Samosa-

CAP. XXI. 1 Chiffl. nobile.—2 Ita codd. Harduini; ab Assyriis originem trahens Chiffl. a Syris trahens Gronov.—3 Ita codd. Regg. Brot. et Colbert. Pratani Ed. pr. Retavi Ald. Junt. Basil. Lngd. Erasmi, Dalec. Els. Grosov.

NOTÆ

tis, et Claudiopoli. A Melitene vero usque Samosata, per Euphratis ripam numerat Antoninus in Itiner. LXXXIV. M. P.

- ² Samosata] Hodie Scempeat, ad Euphratem. Nummus Hadriani, apud Patin. p. 201. ΦΛΑ. CAMO. ΜΗΤΡΟ. ΚΟΜ. Hoc est, Φλαουίας Σαμοσάτης Μητροπόλεως Κομμαγηνής. Hæc Luciani patria, et Pauli Samosateni dicti. Commagenem posterior ætas Euphratesiam appellavit. Procop. Bell. Pers. lib. 1. p. 49.
- * Edessam] Mesopotamim ceteri vulgo ascribunt: Notitia antiqua Eccles. Edessam et Carrhas Osroënm. Nunc est Orpha, et alio rursum nomine Roha: sed verius citra Chaboram amnem, cui Ophra imposita est, fuisse veterum Edessam putamus.
- b Callirheën] Edessæ hoc cognomen alterum, ut Stephanus indicat, verbo 'Αντιόχεια: cum octavam eo nomine urbem ait esse, ἐπὶ τῆς Καλλιρόης λίμνης. Multo vero apertius nummus Antiochi Iv. cnjus ectypum exhibet D. Vaillant, de Histor. Regum Syriæ, pag. 199. cum hac epigraphe: ANTIOXEΩΝ. ΤΩΝ. ΠΡΟC. ΚΑΛΛΙ-POHN. Neque enim hic nummus ad Callirhoën illam pertinet, sitam in Palæstina ad Jordanem, de qua diximus cap. 15. quanquam vir eruditus ita existimavit: nam quis veterum

Antiochiæ nomen ei oppidulo dedit, quod Edessæ tot monumenta asserunt?

- c Carrhas] De utrinsque Crassi clade, M. patris, et P. filii, consulendi Romanarum rerum scriptores: Dio, lib. xL. p. 132. Val. Max. 1. 6. Florus, 111. 11. p. 127. Ammianus, lib. xxIV. &c. Stephano, Κάβραι, πόλις Μεσοπονταμίας. Nunc Heren. Nummus Alexandri Severi ex ære, mediæ formæ, in Museo nostro Paris. MHT. KOA. KAPPHNAN. hoc est, 'Metropolis Colonia Carrhenorum.'
- 4 Anthemusia] 'Artepovola Straboni, lib. xvi. p. 747. in Mesopotamia. Tacit. Annal. vr. p. 148. 'Nicephorium, et Anthemusiada, ceterasque urbes, que a Macedonibus site, Greca vocabula usurpant.' Indigenis Xdone Albov Anthemusiam appellatam esse. auctor est Isidorus Charac. & 3rdμοις. p. 185.— Nummum Avenione et Massilize sibi visum esse ex zere minimo, scripsit ad nos amicus ex urbe Roma, sub Antonino Severi filio percussum, hoc titulo: AT. E. ANTONINOM. capite laureato. . Y. Caput muliebre turritum ac velatum, symbolum liberæ civitatis: epigraphe, ANGEMOTZION.' Ed. sec.
- * Nicephorium] Νικηφόριον, ή πορί *Εδεσσαν πόλις, Stephano.
  - Pratavi [Retavi] R. 1. 2. Colb.

tis autem, latere Syriæ, Marsyas amnis h influit. Cingilla i Commagenen finit, Imme civitas incipit. Oppida j alluuntur Epiphania k et Antiochia, quæ ad Euphraten vocantur. Item Zeugma, LXXII. millibus passuum a Samosatis, transitu Euphratis nobile. Ex adverso haman Seleucus, idem utriusque conditor, ponte junxerat. Qui cohærent Mesopotamiæ, Rhoali vocantur. At in Syria oppida, Europum, Thapsacum quondam, nunc Amphipolis.

Harduin, 1. 2. 3. Miller. Bipont, et Franz,—4 Pinet. fluvins Singa Comag. &c. Chiffl. Cingila, &c. Gronov. et edd. vett. Cingla Comagenem finit, Mere-

NOTE

1. 2. Prætavi.

- s Singara] Stephanus: Μγγαρα, πόλις 'Αραβίας πρός τῆ 'Εδέσσα. Ibi Singarensis pugna Constantii Imp. adversus Chosroën Persarum Regem, de qua nos egimus in Notis ad Themistium, orat. I. Hodie Sangiar vicus est.
- h Marsyas amnis] De quo dictum est cap. 19. Nune Cingas vocant, Syrorum voce antiqua: nam et Σίγγαs Ptolemæo dicitur ad v. 15.
- ¹ Cingilla] Κεκιλία Ptolemæo, v. 15. Commagenes oppidum: ¹1μμα Seleucidis. Vide Notas et Emend. num. 56.
  - J Oppida] In Commagene.
- k Epiphania] 'Επιφάνεια altera ab ea, cujus cives Epiphaneenses vocati, cap. 19. Isti enim ab Euphrate sejuncti procul: hæc eo amne alluitur, et ab eo coguominatur, 'Επιφάνεια παρ' Εδφράνην: nec de ea dicturum se Plinius pollicitus est ante, quam de Euphrate diceret.
- 1 Antiochia] Ipsa esse videtur 'Αντιόχεια πρότ Ταύρφ όρει, Antiochia ad
  montem Taurum, cujus urbis ima allueret Euphrates. Hanc in Commagene quoque statuit Ptolem. v. 15.
  et Stephanus: sed ab Euphrate ille,
  ut opinor, longiuscule summoyet.

- " Item Zeugma] Hac Parthi solent Euphratem transire. Dio, lib. XLIX. pag. 403. Huic riparum junctioni nomen sunm Ζεῦγμα debet. Hac Bacchus Indiam petiturus, bac Alexander Macedo transmisit Euphratem, ut ait Plinius XXXIV. 43. et Strabo, lib. xVI. pag. 746. ponte videlice ferreis catenis juncto. Quare Zeugma Pellæum dicitur Lucano, VIII. 237. a Pellæo juvene, hoc est, Alexandro.
- n Ex adverso] Zengmatis. Hæc porro Apamia trans Euphratem sita ea est, de qua Stephanus, verbo 'Απάμεια. 'Εστι καὶ τῆς Περσαίας, 'Εδέσσης πρὸς άρκτους. Est et alia, inquit, Persici juris, qua Edessa ad septemtrionem objacet. Latuit hoc Stephani interpretem. Persis diu Mesopotamiam paruisse, exploratum est.
- Utriusque] Zengmatis et Apa-
- P Europum] Ebροπός Συρίας, Stephano, pag. 280. Cyrrhesticm a Ptolemmo adjudicatur, uti et Zeugma ipsum, inter oppida quæ Euphrati adjacent, παρὰ τὸν Εὐφράτην πόλεις.
- « Thapsacum] Θάψακος, πόλις Συρίας
  πρὸς Εὐφράτη, Stephano. A Zeugmate Thapsacum duobus stadiorum
  millibus, hoc est, M. P. CCL. distare

Arabes Scenitæ. Ita fertur usque Uram locum, in quo conversus ad orientem relinquit Syriæ Palmyrenas solitudines, quæ usque ad Petram urbem, et regionem Arabiæ felicis appellatæ, pertinent.

(XXV.) Palmyra urbs nobilis situ, divitiis soli, et aquis amœnis, vasto undique ambitu arenis includit agros, ac velut terris exemta a rerum natura, privata sorte inter duo imperia summa, Romanorum Parthorumque, et prima in discordia semper utrimque cura. Abest a Seleucia Parthorum, quæ vocatur ad Tigrin, cccxxxv11.6 mill. passuum: a proximo vero Syriæ littore, cc111.7 millibus: et a Damasco viginti septem propius.

****

rum civitas incipit.—5 Ita ex codd. emend. Harduinus, eumque secuti recentt. vasta undique ambitu vett. edd. et Gronov. Mox, harenoses pro arenis margo edd. Dalec. et Gronov.—6 Ita codd. Dalec. et Chiffl. aliique ap. Harduin. cum edd. Harduin. 1. 2. et Miller. CCCXXXVIII. Bipont. et Franz. DXXXVII. edd. vett. et Gronov.—7 Ita codd. Dalec. et Harduin. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. CCLII. vel, ducentis

NOTÆ

anctor est Strab. lib. xvi. p. 747.

r Amphipolis] E Thapsaci ruinis excitata, ad Euphratem, a Selenco. Indigenæ Turmeda appellabant. Stephanus verbo, 'Αμφίπολις' "Εστι καὶ πόλις Χρίας, πρός τῷ Εὐφράτη, κτίσμα Χελεύκου. Καλείται δὲ ὑπὸ τῶν Σύρων Τούρμεδα.

*Arabes Scenitæ] Palmyrenarum solitudinum vicini. De his dicemus uberius, libro sequente, cap. 32.

t Uram] Σοῦρα latere Syriæ ad Euphratem positum Palmyrenes oppidum, teste Ptolem. v. 15. Vide Notas et Emend. num. 57. quibus adde ea quæ mox addituri sumus, cum Suram iterum Plinius appellabit.

Palmyra] Nomen a palmis habet, quibus omnis ager est consitus. Hodie Theudemor.—' Nunc rudera supersunt, magnæ olim urbis indicia, ut referunt ii, quorum tamen nolim fidem præstare. Quidam Thamor hodie appellari asseverant, hoc uno

ducti argumento, quod Palmiram a Salomone ædificatam 'in terra solitudinis,' uti dicitur 111. Reg. 1x. 18. quæ in Hebræo Thamor est, a palmetorum copia, ipsam hanc esse Plinii Palmiram arbitrati sunt, magno et manifesto errore, uti alias ostendimus, in interpretatione nummi antiqui Zenobiæ Augustæ. Palmiram antem, non Palmyram, exhibent codices Pliniani Mas. et vetustæ editiones omnes: Græci Πάλμυραν constanter scribunt. Plinianis codicibus suffragatur Vulgata editio, quæ civitatem in Judæa huic cognominem, ut videtur, Palmiram scribit, non Palmyram." Ed. sec.

- Privata sorte] Sui juris, nec Romanis subjecta, nec Persis.
- * Seleucia] Σελεύκεια ἐτὶ τοῦ Τίγρητος Appiano in Syriacis, pag. 125. De ea multa dicenda, vr. 30.
- * CCCXXXVII.] Ita R.1.2. Colb.
  1. 2. Paris. Chiffl. non DXXXVII.

(XXVI.) Infra Palmyræ solitudines Stelendena regio est, dictæque jam Hierapolis, ac Berœa, et Chalcis. Ultra Palmyram quoque ex solitudinibus iis aliquid obtinet Emesa: item Elatium, dimidio propior Petræ, quam Damascus. A Sura attem proxime est Philiscum, oppidum Parthorum at Euphratem. Ab eo Seleuciam dierum decem navigatio, totidemque fere Babylonem. Scinditur cur Euphrates a Zeugmate DLXXXXIV. millibus passuum circa vicum Massicen: et parte læva in Mesopotamiam vadit per ipsam Seleuciam, circa eam regiuenti infusus Tigri. Dexteriore autem alveo Babylonem, quondam Chaldææ caput, petit, mediamque permeans, item quam Otrin vocant, distrahitur in paludes. Increscit autem et ipse Nili modo statis diebus, paulum differens, ac Mesopotamiam inundat, Sole obtinente vicesimam par-

quinquaginta duobus edd. vett. et Gronov.—8 Cod. Dalec. est, dictaque jam Hierapolis. At vero ea et Calchis ultra Palmiram. Mox, Hemesa pro Emesa edd. vett. et Gronov.—9 Assur autem proxime est, Philiscum oppidum Parthorumque codd. Dalec. et Chiffl. Asura, &c. edd. vett. et Gronov.—10 Scinditur eniss Chiffl.—11 Ita Regg. Brott. 1. 2. et Ed. pr. LXXXIV. millibus passuum Reg. Brot. 5. octoginta tribus millibus passuum Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmit. Dalec. Elz. Gronov. Harduin. 1. 2. 5. Miller. Bipont. et Frans. DLXXXIII. millibus passuum Chiffl.—12 Chiffl. circaque eam.—13 Margo edd. Dalec. et

NOTÆ

ut editi. Et mox, CCIII. non CCLII.

- 7 Viginti septem propius] Igitur abext a Damasco CLXXVI. quod intervallum et nos esse accepimus ab iis qui viderunt.
- ² Stelendena] Ceteris scriptoribus de en regione silentium.
  - * Dictæque jam] Cap. 19.
- b Emesa] Έμωσα Ptolem. v. 15. in Apamene. Hinc Eusebins Emissenus Episcopus. Nummus Antonini apud Patinum, pag. 228.—EMICHNΩN. Trebellius Pollio in Aureliano Emessam vocat. In nummo Juliæ Domnæ, p. 290. ΕΜΙCΩΝ. ΚΟΛΩΝΙΑC. Hodie Hemz.
- c A Sura] Sive Ura, de qua dictum est paulo ante. Est bæc Flavia Fir-

- ma Sura, de qua in Notitia Imp. Rom. cap. 24. p. 41. sub dispositione Ducis Syriæ et Enphratensis. Vide Notas et Emend. num. 58.
- d Ab co Scienciam] Martianns, lib. vi. cap. de Euphrate, p. 220.
- Circa eam] Est enim Seleucia in confluente Euphratis fossa perducti, atque Tigris, ut dicetur, v. 30.
  - 1 Dexteriore | Occidentali.
  - 8 Otrin] Mss. omnes, Mothi.
- h Distrahitur] Vide Philostr. de Vita Apoll. 1. 14. p. 29.
- ¹ Increscit autem] Solinus, cap. 37. pag. 66. Auctor libri de Mensura Orbis Terræ, Ms. Strabo, lib. xvi. p. 740.

tem Cancri: minui incipit in Virgine,^j et Leone transgresso. In totum vero remeat in vicesima nona parte Virginis.

XXII. (XXVII.) Sed redeamus ad oram Syriæ, cui proxima est Cilicia. Flumen Diaphanes, mons Crocodilus, portæ Amani ^{1 a} montis. Flumina: Andricus, Pinarus, ^b Lycus: sinus Issicus. Coppidum Issos, inde Alexandria: ^{2 d} flumen Chlorus, oppidum Ægæ liberum, amnis Pyramus, f portæ Ciliciæ: ⁵ oppida, Mallos, b Magarsos, i et

Gronov. in virginem a Leone transgresso; edd. vett. et Gronov. in Virgine, Leone, &c. Nostram lectionem testantur Regg. Brott. 1. 2. 5. Ed. pr. alizque edd. antiq.

.....

CAP. XXII. 1 Cod. Dalec. parte Amani.—2 Idem codex, inde est Alexan-

NOTÆ

- J In Virgine] Forte, in Virginem e Leone. Mss. In Virgine, et Leone transgresso.
- * Portæ Amani] Angustiæ sunt, qua ex Amano monte atque interiore Cilicia in Syriam est aditus. 'Αμανικά πύλαι Ptolem. v. 8. 'Αμανίδες πύλαι Straboni, lib. x1v. p. 676. prope Ε-gmas.
- * Pinarus] Stephanus, verbo Ἰσσός, ἐκεῖ δὲ καὶ ποταμός Πιναρός ὁνομαζόμενος. Straboni, loc. cit. Ἰσσός πολίχνιος, καὶ ποταμός Πίνδος, acribo Πίναρος.
- c Sinus Issicus] Hodie Golfe de Laiazzo, id enim Isso hodie nomen est. Græcis 'Isro's. Mela de eo oppido, et sinu 1. 13. 'At in recessu intimo locus est magni aliquando discriminis, fusorum ab Alexandro Persarum, fusientisque Darii apectator ac testis. Nune ne minime quidem, tune ingenti urbe celebris Isso fuit, et hac re sinus Issicus dicitur.'
- ⁴ Alexandria] Stephano 'Αλεξάνδρεια Κιλυκίαs. In Conc. Nic. 1. 'Hesychius Alexandriæ minoris,' ex Provincia Ciliciæ. Nunc est Ales-

sandrona.

- * Egæ] Alyal Stephano, et Ptolem.
  v. 8. Philostrato quoque I. 5. Straboni, lib. XIV. pag. 676. Alyaña. In Conc. Nic. I. 'Tarcondimantas Egetanus,' ex Prov. Cilicia. In Conc. Antioch. I. idem 'Egeates' appellatur.
- ' Pyramus] Πόραμος, ποταμές & Μαλλφ'τῆς Κιλικίας, Stephanus. Mela quoque, 1. 13. 'Pyramus Isso prior Mallon præterβuit.' Et Scylax, p. 38.
- Fortæ Ciliciæ] Per Tauri montis angustias in Ciliciam transitus.
- h Mallos] Maλλòs Ptolemec, aliisque. Incolæ Maλλòras dicuntur. Hodie Malo.—' In libro Judith, 11. 13. videtur hæc esse 'civitas opinatissima Melothi,' juxta 'filios Tharsis." Ed. sec.
- 1 Magarese] Stephano Μάγαρσες collis est juxta Malinm, μέγιστες δχδες & Κιλικία, πρὸς τῷ Μαλλῷ. Oppide a monte nomen inditum. Lycophroni, vs. 444. Μέγαρσες 11. Τε είπε in Lycophr. pag. 71. Μέγαρσες πόλις πεδται πρὸς ταῖς ἀχχύσεσι τοῦ Πυραμοῦ ποταμοῦ, in αειματίε Pyrami amπές.

intus Tarsos.³ Campi Aleii: ^k oppida Cassipolis,⁴ Mopsos ^m liberum, Pyramo impositum: Thynos, ⁿ Zephyrium, ^o Anchiale. Amnes: Saros, ^p Cydnus ^q Tarsum ⁵ liberam

dria. Mox, oppidum Ege edd. vett. et Gronov.—3 Cod. Daler. Margisses, et iutus Turses.—4 Cassipenis Chiffi.—5 Sydnus Tursum Gronov.—6 Addana

NOTÆ

J Tarsos] Nulla re clarior, quam quod Doctorem Gentium orbi Panlum dedit .- Describitur a Strabone, lib. xIV. pag. 673. Nunc quoque Tarso.- 'Eadem Tharsis est, in libro Judith, II. 13. At in libris Hebraice scriptis proprie Tharsis regio est procul dissita, ad quam mari itur, vel ipsum etiam mare. Unde naves הרשיש Isai. 11. 16. et xx111. 1. et 14. 'naves maris sunt :' et filia ירשיש ibidem, xx111. 10. 'filia maris est,' et LXVI. 19. gentes הרשיש 'gentes in mare sunt,' ex Vulgato Interprete, viro supra fidem erudito. Itaque non repugnant inter se duo scriptores sacri; cum 111. Reg. 22. 49. Josaphat rex fecisse dicitur classes רעשש, quæ navigarent Ophir: id quod idem Interpres vertit 'naves in mari, que navigarent in Ophir:' secundo antem libro Paralip. xx. 36. dicitur idem Josaphat præcepisse 'at facerent naves, que irent in Tharsis,' hoc est, in regiones mari adeundas. Sic accipe Thursis, 11. Par. 9. 21. Jer. x. 1. Jon. 1. 3. &c. 11. 4. ac fortassis Ps. xLv11. 8. Lxx1. 10. nisi forte in Psalmis, ut Ez. מבעיעו. 12. חרשיע Carthago est, ex codem Vulgato Interprete.' Ed. sec.

* Aleii] Featus Avienus, in descript. Orbis, vs. 1045. 'Clari post ultima Bellerophontis Hic cespes late producit Aleius arva.' Dionysio Periegetæ, quem carmine Latino Featus expressit, vs. 872. resior rò

'Aλήior. Stephano item, pag. 58. et Straboni, pag. 676.

1 Cassipolis] Eadem plane quæ Ptolemæo, v. 8. Σεββέπολις κόμη appellatur, prope Malium et Pyramum.

- " Mopsos] Ptolemeus, aliique Mόψου ἐστίαν, quasi Mopsi lares, appellant, quæ appellatio altera frequentior, notiorque est. Stephanus: Μόψου ἐστία Κιλικίας, ἐπὶ τῷ Πυράμφ ποταμῷ. Hinc Theodorus Mopsuestenus.
  Longe hæc diversa a Mopsuerene, seu
  Mopsi fonte, enjus mentio apud Sex.
  Aurelium Victorem, in Juliano. De
  Mopso Apollinis filio, unde huic loco
  nomen, Strabo multa disserit, xiv.
  pag. 675.
- * Thynos] Ita libri quidem editi: at Mss. omnes, Reg. 1. 2. &c. Tyros.
- O Zephyrium] Zeφόριον et 'Αγχιάλην finitima oppida Strabo quoque facit, lib. x1v. pag. 671. et Stephanus, pag. 19. In Conc. CP. t. 'Aërius Zephyriensis.' Prov. Ciliciæ.—'In nummis antiquis Severi, Getæ, et allis, ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ.' Ed. sec.
- P Saros] Zápos Ptolem. v. 8. inter Pyramum et Cydnum. A Saro duce nomen accepisse, cum prius Kolparos diceretur, auctor est Stephanus, verbo Asara.
- q Cydnus] Kóbros Straboni, lib. xIv. pag. 672. Mela I. 13. 'Cydnus per Tarsum exit.' Festus Avienus, vs. 1041. 'Pyramus hic undas, hic volvit Pinarus æquor, Cydnus item mediæ discernit mænia Tarsi.'

urbem r procul a mari secans: regio Celenderitis cum oppido. Locus Nympheum, Solœ Cilicii, nunc Pompeiopolis: Adana, V Cibyra, Pinara, Pedalie, Ale, Selinus, Arsinoë, Iotape, Doron. Juxtaque mare Corycos,

Chiffl. Mox, Cibira Gronov. Paulo post, cod. Dalec. Pedalie, Halix, Clinus, Arsi, I. Dorion; Chiffl. P. Halix, Elini, Arsi, I. Dorion; Vet. Dalec. etiam

- " Liberam urbem] Nummus Caracaller, apud Patin. pag. 310. KOA...
  ION. EAETO. TAPC. cum signo Libertatis.— 'Nummus Antonii Severi F. KOINOBOTAION EAETO. TAPCOZ. Senatus liberæ civitatis Tarsi, cum signo libertatis.' Ed. sec.
- * Celenderitis] Κελενδερὶς πόλις, Scylaci, pag. 38. in Cilicia. Item Ptolem. v. 8. Straboni, pag. 670. Κελένδερις πόλις λιμένα έχουσα, oppidum cum portu. Et Mela hujus meminit 1. 13. et Tacit. Annal. 11. pag. 65.
- t Nympheum] Νυμφαΐον Suidæ, fanum est delubrumve Nympharum. Alias Nympheum locus est bituminis ferax, qualis in Apollonitarum agro.
- Solæ Cilicii] Σόλοι Κιλίκιοι, nt discernantur a Solia Cypriis. Solæcismo nomen ea urbs dedit. Hujus incolæ Σολεῖs: Cypriæ, Σόλιοι, teste Laërtio, in Solone, pag. 13. A Pompeio decus et nomen traxit, Πομπηΐου πόλις, inquit Stephanus, pag. 613. Nummus Musei nostri Parisiensis, in quo Arati et Chrysippi Solensium icones, cum epigraphe, ΠΟΜΠΗΙΟ ΠΟΛΕΙΤΩΝ.—' In alio vetustiore, e Museo P. Chamillart, Minervæ caput sive Palladis est, et noctua, cum epigraphe, ΣΟΛΕΩΝ ΘΕ. Σολέων Θεὰ, Solensium Dea.' Ed. sec.
- * Adana] Τὰ Αδανα Appiano in Mithrid. pag. 237. Stephano, Αδανα, Κίλωσα πόλις. In Conc. Nic.1. ' Paulinus Adanorum,' inter Episcopos Ciliciæ. In nummis, ΑΔΑΝΕΩΝ.
  - * Cibyra] Κίβυρα Ptolem. v. 8. et

- Stephano, verbo Táßac.
- x Pinara] Crago Cilicise monti imposita. Stephanus: Πίσαρα, πόλιε με-γίστη, ὁπερκειμένη τῷ Κράγψ τῆς Κιλικίας. De hoc Cilicise promontorio Crago Strabonem consule, lib. xiv. pag. 669.
- Pedalie] Forte Pedalie, Ποδάλεια, rectius: nam in Conc. CP. 1. 'Callinicus Podaliensis' legitur, ex Prov. Pisidiæ, cui provinciæ attributa hæc ora aliquando est .- 'Ex Ale autem fit 'Αληνός. Unde nummus est perrarus, ex ære mediocri, apud D. Abb. de Fontenu, sic inscriptus: AT. KAL. AAP. ANTONEINOC. capite laureato. In aversa parte, AAHNON. EIII AH-MONIKOT AIONOX. Nummus ' Alenorum. Sub Demonico Dionis F.' Jupiter ibi stans sinistra hastam, dextra tenet aquilam. In alio, qui est ex ære maximo, apud eundem. bine caput est Genii civitatis laureatum, AHMOZ AAHNON. Inde Lis. cum modio in capite : dextra temonem tenens, sinistra cornu copiz. Epigraphe: EIII AA. M. R. APXONTOC Δ. Hoc est, έπι 'Αλεξάνδρου μάντιος καὶ άρχοντος δ'. sub Alexandro Augure, et Archonte quartum.' Ed. sec.
- Esclinus] Zeluroûs, 'Apouron, Torden, Ptolen. v. 8.—' Cave autem existimes civitatem banc designari in nummo Trajani Imp. sic inscripto apud Occonem, p. 215. IMP. C. NERV. TRAIANO. OPTIMO. AVG. GER. DAC.PARTH. TR. P. COS. VI. P. P. capite laureato. .X. s. P. Q. R. OPTIMO

eodem nomine oppidum, et portus, et specus.^d Mox flumen Calycadnus.^e Promontorium Sarpedon.^f Oppida: Holmæ,^{7 g} Myle.^h Promontorium et oppidum Veneris,ⁱ a quo proxime Cyprus insula. Sed in continenti oppida, Myanda,^j Anemurium,^k Coracesium,^l finisque antiquus Ciliciæ

Dorion; Gronov. et'edd. vett. Pedalie, Halix; Arsinoë, Tabæ, Doron.—7 Ita Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Gr. "Ολμοι. Olme edd. vett. et

NOTÆ

PRINCIPI. Ædificium sphæricum, lapide quadrato, in portæ peristylio, SELINVATEM. Viso hoc numismate. fictor carminum Sibyllinorum, et alii, Trajanum Selinunte in Cilicia obiisse finxerunt: nec satis feliciter nos olim oppidum in Sicilia a Trajano amplificatum conjecimus: cum de sententiis, quæ primis tantum singularum vocum literis exprimuntur in nummis, nondum quantum oportuit suspicaremur. Murus hic et porta civitatis Narbonis est: superscriptionis hæc sententia: 'Salva Ebrodunensium Libertate Imperator Narbonem Voluit Narbonensis Totius Esse Metropolim.' Ebrodunenses postea noluit excipi Severus: ut docet nummus Juliæ Domnæ, inscriptus: IVNO-NEM: hoc est, 'Imperator Voluit Narbonem Omnium Narbonensium Esse Metropolim.' Sed iisdem postea libertatem suam recipientibus, vide quid acciderit ex eo, in nummo Constantini Max. constantini anadaf-NE, de quo diximus ad cap. 18. libri bujus quinti.' Ed. sec. Vide Notas et Emend. num. 59.

- ^a Arsinoë] 'Αρσινόη Ptolemæo, loc. cit. et Stephano, 'Αρσινόη Κιλικίαs, post Strab. lib. xiv. pag. 670.
  - b Doron] In Mss. Dorio.
- ^c Corycos] Κώρυκος ἄκρα, et Κωρύκιος ἄντρον Straboni, lib. xiv. p. 670. In Conc. Constant. r. 'Germanus Corycensis,' ex Prov. Ciliciæ. In num-

mis ΚΩΡΥΚΙΩΤΩΝ.

- d Et specus] Mela 1. 13. 'Non longe hinc Corycos oppidum portu saloque incingitur, angusto tergore continenti annexum. Supra specus est, nomine Corycius, singulari ingenio, ac supra quam describi facile sit eximius.' Quæ sequuntur, ita sunt eleganter scripta, ut nihil concinnius, nihil ornatius uspiam legi posse videatur. Hic Corycium nemus, ubi crocus optimus gignitur.
- c Calycadnus] Ptolemæo, Καλύκαδros, et Straboni, loc. cit. 'Mediam Isauriam,' inquit Ammianus, lib. x1v. pag. 19. 'navigabile flumen Calycadnus interscindit.'
- † Sarpedon] Σαρπηδών ἄκρα, iisdem auctoribus. Mela loc. cit. 'Promontorium Sarpedon, finis aliquando regni Sarpedonis.' Εt Σαρπηδών πόλιε, Scylaci, pag. 38.
- * Holmæ] *Ολμοι, ut Solæ, Σόλοι. Stephanus: *Ολμοι, πόλις Τραχείας Κιλικίας, κ. τ. λ. Eadem Holmia, vetusque Seleucia, quæ a mari deinde, ut mox dicetur, in mediterraneum situm retracta adductaque est.
- h Myle] Μύλη, vel Μύλαι. Forte Moloë, Μωλάη, quæ in Notitia Eccles. Issuriæ ascribitur.
- 1 Oppidum Veneris] 'Αφροδισιάs Ptaslemæo, loc. citat. Meminit et Solinus, cap. 38. p. 68.
- Myanda] In Mss. R. 1. 2. &c. Mysanda.

Delph, et Var. Clas.

Melas m amnis. Intus autem dicendi Anazarbeni, qui nunc Cæsarea: Augusta, P Castabala, Epiphania, quæ antea Œniandos, Eleusa, Iconium: Seleucia u supra amnem Calycadnum, Tracheotis cognomine, a mari relata, ubi vocabatur Holmia. Præterea intus flumina, Liparis, Bombos, Paradisus.

Gronov.—8 Ita Chiffi. aliique codd. ap. Harduin. item edd. Harduin. 1.2.3. Miller. Bipont. et Franz. Casaraugustani Gronov. et edd. vett. Mox, Castabla Vet. Dalec. Castabla in aliis codd.—9 Eniandos Gronov. et edd. vett.—10 Caricadnum Chiffi. Calicadnum Gronov. et edd. vett. Mox, Trackeodos cod. Dalec. Trachea Steph. Trachiotis Gronov. et edd. vett. Paulo post, Olmia Vet. Dalec. Hormis Gronov. et edd. vett.—11 Paradius Vet. Dalec. Moss Imbarisia Chiffi.

NOTE

- * Anemurium] 'Ανεμούριον Straboni et Ptolemæo, oppidi ac promontorii nomen. Mela t. 13. 'Quod Ciliciam a Pamphylia distinguit, Anemurium.' Nummi, ΑΝΕΜΟΥΡΙΕΩΝ, in Museo nostro Parisiensi.
- 1 Coracesium] Kopanhorov, primum Ciliciæ castellum, teste Strabone, lib. xIV. p. 668. In Notitia Eccles. antiqua Coracesium Pamphyliæ accensetur. Et in Conc. CP. 1. 'Theodulus Coracesiensis,' e Prov. Pamphiliæ.
- m Melas] Caute finem antiquum Ciliciæ dixit hunc amnem esse: recentiores enim Pamphyliæ ascripsere. Mela, 1. 14. 'In Pamphylia est Melas, navigabilis fluvius.' Item Strabo, pag. 667.
- " Anazarbeni] 'Ανάζαρβος μητρόπολις, in Notitia antiqua Eccles. Ciliciæ secundæ. Nummus est Alexandri Severi, in Museo nostro Parisiensi, ex ære, majori forma, cum epigraphe ANAZAPBO. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Η ες Dioscoridis patria.
- Oui nunc Casarea] Ptolemæo, v. 8. Καισάρεια πρὸς 'Αναζάρβφ.—' Fuit aute annos aliquot in Cimelio Viri Clariss. D. de Boze, Custodiæ Regiorum Numismatum nunc Præfecti, nummus ex ære minimo: hinc capite laureato, cum spicis duabus: inde

- capite turrito, cum epigraphe: KAI-CAP IIP ANAZAP, Καισαρόων πρὸτ 'Αρπαζάρβφ. ΓΑΡ. Anno wræ Anazarbensium, CXXXIII.' Ed. sec. Vide Notas et Emendationes num. 60.
- P Augusta] Αίγούστα Ptolemæo, in Bryelice Cilicim regione.
- q Castabala] Καστάβαλα. Vide Notas et Emend. num. 61.
- Fepiphania] Emphania Kilimias, Stephano, et Ptolem. v. 8. et Appiano, in Mithrid. p. 237. Ammiano item, lib. xxII. p. 223. Cilicia secunda accensetur in Notitia Eccles.
- * Eleusa] Έλεοῦσα Oppiano, patriam suam describenti, Halient. 111. 209. Σεβάστη Ptolemæo est, v. 8. Et in Notitia Eccles. Ciliciæ primæ. Josephus Antiq. xvi. 8. p. 558. Κατὰ Κιλικίαν ἐν Ἐλεούση, τῆ μετωνομασμέτη νῦν Σεβαστῆ.
  - 1 Iconium] Mss. R. 1. 2. Riconium.
- * Seleucia] Σελεύπεια έπὶ τῷ Καλκαδότῳ Straboni, lib. κιν. pag. 670. Nummus Gordiani, apud Erizzo, p. 516. CEΛΕΤΚΕΩΝ. ΤΩΝ. ΠΡΟC. ΚΑ-ΛΤΚΑΔ. ΕΛΕΥΘΕΡΑC.
- v Tracheotis] Τραχειώτις Straboni, lib. x1v. p. 668. hoc est, aspera. Τραχεῖαν ceteri scriptores appellant eodem vocis significatu. Vide Notas et Emend. num. 62.
  - " Holmia] Ita rescripsimus, pro

XXIII. Ciliciæ Pamphyliam omnes junxere, neglecta gente Isaurica. Oppida ejus intus, Isaura, Clibanus, Lalasis: c decurrit autem d ad mare Anemurii regione supra dicti. Simili modo omnibus, qui eadem composuere, ignorata est contermina illi gens Homonadum, quorum intus oppidum Homona. Cetera castella XLIV. inter asperas convalles latent.

XXIV. Insident verticem b Pisidæ, quondam Solymi ap-

CAP. XXIII. 1 Larissis ft. Vet. Dalec. Lalassis edd. vett. et Gronov. Mox, e regione supra Chiffl.—2 Sic ex codd. emend. Harduin. sic quoque codd. Dalec. Chiffl. Vet. Dalec. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. illi contermina gens Gronov. et edd. vett.

NOTE

Hormia. Vide Notas et Emend. num. cit. In Mss. tamen R. 1. 2. Colb. 1. 2. Hermia legitur.

- * Liparis] Amnis hic Ciliciæ Solos alluit. Vitruvius, vIII. 8. pag. 159. 'Solis, quod oppidam est Ciliciæ, flumen nomine Liparis, in quo natantes, aut lavantes, ab ipsa aqua unguntur.' Idem narrat Antigonus, Hist. Mirab. cap. 150. Λίπαρις, quæ vox pinguedinem sonat.
- 7 Paradisus] Meminit hujus etiam Martianus, lib. vi. cap. de Euphrate, p. 220.
  - . Oppida ejus] Isauriæ.
- b Isaura] Tà "Isaupa Stephano et Straboni, lib. xiv. p. 665. quibus expugnatis Servilius Isauricus est appellatus.—' Est nummus ex ære magno perrarus, in Gaza Serenissimi Ducis Cenomanensis, nec aliubi adbuc visus: in quo pictus Heraclius uterque, pater et filius: in altera superficie, litera majuscula M. cum cruce superposita; et infra 18AvR. quæ Mercatores Narbonenses Christianos significant, in Isauria negotiantes, qua parte nimirum, ut hic Plinius prodidit, decurrit ad mare.' Ed. sec.
  - c Lalasis] Ea est, quæ Stephano

dicitur Λαλίζανδα πόλις Ίσαυρική, quæ deinde posteriore ævo, ut idem monet, Δαλίσανδα est appellata. Sane in Notitia Eccles. antiq. Δαλίσανδος Provinciæ Isauriæ sedes Episcopalis est. Et in Conc. CP. 1. p. 956. inter Episcopos Prov. Isauriæ, 'Marinus Dalisandensis' subscripsit.

- d Decurrit autem] Isaurica scilicet, quæ declivis est, qua versus mare protenditur, editiore situ mediterraneo, ut Gelenius animadvertit.
- · Anemurii regione] Circa Anemu rium, de quo cap. sup.
- † Homona] Homonadenses inde dicti Pisidis confines, 'Ομοναδεῖς συνάπτοντες τοῖς Πωτίδαις, apud Strabon. lib. xIV. p. 679. De castellis Homonadensium in Cilicia Tacitus, Annal. III. p. 85. Lycaoniæ accensetur in Conc. CP. 1. 'Cyrilius Homonadensis.'—'Notit. Eccl. pag. 17. in prov. Lycaoniæ δ Οὐμανάδων. P. 29. Οὐμάναδα. Pag. 51. 'Ονομανάδων. Leunclavius, p. 74. δ Μανάδων ubique mendose.' Ed. sec.
- 5 Castella] Homonadensium. Tacit. loc. cit.
- h Insident verticem] Montium obtinent juga. Πισίδαι δρεινοί Straboni, lib. x11. p. 570.

pellati, quorum colonia Cæsarea, eadem Antiochia. Oppida: Oroanda, Sagalessos. 1

XXV. Hos includit Lycaonia in Asiaticam i jurisdictionem versa, cum qua conveniunt Philomelienses, Tymbriani, Leucolithi, Pelteni, Tyrienses. Datur et tetrarchia ex Lycaonia, qua parte Galatiæ contermina est, civitatum XIV. urbe celeberrima Iconio. Ipsius Lycaoniæ

CAP. XXIV. 1 Agaleses Vet. Dalec, et Chiffi.
CAP. XXV. 1 Ita codd. Harduini et Chiffi, item edd. Harduini 1. 2. 3.

NOTE

- ¹ Solymi] Οἱ Πισίδαι πρότερον Σόλυμοι, Steph. p. 551.
- J Colonia Casarea] Ulpianus, lib. L. Dig. tit. 15. de Censibus: 'In Pisidia juris Italici est colonia Antiochensium.' Nummus Severi, in Thesauro Goltzii, p. 238. Col. Cas. Antiochens. Stephano, p. 87. 'Apridxeia Ilustălas. Item Ptolemeo, in Conc. CP. I. p. 957. 'Optimius Antiochenus,' Prov. Pisidiæ.
- k Oroanda] Oroanda quoque Livio, lib. xxxvIII. p. 480. et Oroandenses, p. 474. qui Ptolemæo, v. 4. 'Operburol, inter Pisidiam et Isauriam positi.
- 1 Sagalessos] Livius, lib. XXXVIII. p. 473. 'Agrum Sagalassenum, uberem fertilemque... colunt Pisidæ.' Χαγαλασσὸς Straboni, lib. XII. p. 570. et Ptolemæo, v. 3. In Conc. CP. I. p. 957. 'Ionius Sagalessensis,' Prov. Pisidiæ. Nummus Vespasiani, in Thes. Goltzii, pag. 230. CΑΓΑΛΑССΗΝΩΝ. In Notitia Eccles. 'Αγαλασσὸς, et ita Mss. Pliniani quidam.
- m In Asiaticam] Jus coacta petere in Asiam proprie dictam, de qua cap. 28. in conventum nempe Synnadicum, in majorem Phrygiam, ut dicemus cap. 29. cum recensitæ hactenus gentes non sic e longinquo peterent, sed domesticos apud se judices et Prætores haberent.

- Philomelienses] In Conc. CP. 1.
   p. 957. 'Theosebius Philomeliensis,'
   e Prov. Pisidiæ. Phrygiæ magase
   Φιλομήλων adjudicant Ptolemæus, v.
   2. et Stephanus.
- O Tymbriani] In Mas. Timbriani. Ab oppido, ut arbitror, Τιβριάς Tibriani appellandi. In Conc. CP. Gener. III. sive vi. Synodo, act. 18. p. 1068. subscribit Constantinua τῆς Τιβριάδων πόλεως Ερίστορμα: Τιβριάδων στίλεως Ερίστορμα: Τιβριάδων Τέτιμα provincia hanc sedem-fuisse. In Notitia Eccles. Antiq. inter sedes Episcopales Prov. Pisidiæ censetur Τυμβιάδων.— 'At p. 19. altera Notitia, ὁ Τιβριάδων. Leunclavio, pag. 96. mendose, ut remur, ὁ Τιμωμαριάδος.' Ed. sec.
- P Leucolithi] Ab albo saxo, qued incolerent, traxisse nomen viden-
- Pelteni] Qui Πελτίνοι Ptolemzo,
   v. 2.
- r Tyrienses] Tipus Pisidim populi. Vide Notas et Emend. num. 63.
- * Datur] Adjicitur, inquit, ei conventui, seu jurisdictioni Asiaticae, etiam tetrarchia ex Lycaonis.
- t Iconio] Lycaonim quondam metropolis 'Ικόνιον in Notitia vet. Eccles. unde Amphilochius Iconiensis.

celebrantur Thebasa * u in Tauro: Hyde 3 v in confinio Galatiæ atque Cappadociæ. A latere autem ejus w super Pamphyliam veniunt Thracum soboles, Milyæ, 4 v quorum Arycanda oppidum.

XXVI. Pamphylia, ante Mopsopia appellata. Mare Pamphylium Cilicio jungitur. Oppida ejus: Side, et in monte Aspendum, Pletenissum, Perga. Promontorium

Miller. Bipont. et Franz. Hyrienses Gronov. et edd. vett.—2 Terbasa Vet. Dalec. Tembasa Gronov. et edd. vett.—3 Idaa Chiffl. Sinda edd. vett. et Gronov.—4 Milienses Vet. Dalec. Myliæ Gronov. et edd. vett. Mox, Aricandra Chiffl.

NOTÆ

Nunc ingentis Asiæ tractus caput, cui Caramaniæ Turcæ nomen fecere: oppido, Cogni.

Thebasa] Thebasan in Minore Asia non semel appellat Paulus Diac. histor. lib. xxiv. p. 770. et 771. Vide Notas et Emend. num. 64.

- V Hyde] "Τδη, in Lycaonia. Vide Notas et Emend. num. 65.
- * A latere autem ejus] Lycaoniæ latere occidentali.
- * Milyæ] Quorum regio Μιλυά; appellata Herodoto, lib. 1. n. 173. p. 72. Straboni, lib. x11. p. 570. et Arriano Alex. lib. 1. pag. 69. Phrygiæ quondam majoris pars, eadem ab Alexandro Lyciæ contributa, inquit Arrianus. Quamobrem et eorum oppidum 'Αρύκανδα Lyciæ accensetur a Stephano, p. 119. et ab Athenæo.
- * Pamphylia] Nunc cum Cilicia uno Caramaniæ nomine censetur. Qua tamen ad mare vergit Scandalor appellatur. Mopsopiam veteres appellarunt, a Mopso, qui post bellum Trojanum eam oram obtinuit, ut Strabo refert, lib. xiv. p. 668.
- b Side] Ziδη Straboni, lib. xīv. p. 667. Nunc Scandalor vocant. Incolæ Σιδίται Arriano, Exped. Alex. lib. 1. p. 73. Prope Eurymedontis ostia Σίδη locatur a Ptolemæo, v.5. Avieno,

- ' Prisca Side.' In Conc. CP. vi. Gener. p. 1030. Δέδητῶν μητρόπολις Παμφυλίον.... 'In nummis antiquis: CIΔΗΤΩΝ ΛΑΜΠΡΟΤΛΤΗς ΕΝΔΟΚΟΥ. Sidetarum splendidissimæ et clarissimæ civitatis.' Ed. sec.
- c Aspendum] 'Aowerdos, quam in civitatem adverso amne Eurymedonte a mari navigatur, per stadia Lx. seu passus vii. m. d. teste Strabone, loc. cit. Hinc 'Domnus Aspendius' e Prov. Pamphyliæ, in Conc. Nic. I. In edito colle posita civitas a Mela dicitur, I. 14.
- ^d Pletenissum] Πλετενισσός Ptolem. v. 5. Vide Notas et Emend. num. 66.
- e Perga | Ilépyn Straboni, pag. 667. Hinc Apollonius Pergæus, Conicorum anctor. Mela 1. 14. 'Inter eos amnes (Cestron et Catarracten) Perga est oppidum, et Dianæ, quam ab oppido Pergæam vocant, templum. Trans eosdem mons Sardemisos,' &c. 'Vidimus apud D. Abbatem de Fontenu, Nervæ, Augusti nummum argenteum majoris moduli : IMP, NER-VA. CÆS. AVG. P. M. TR. POT. P. P. Capite laureato. . X. cos. 111. Cum templo duabus columnis, et gradibus tribus insigni: cujus in peristylio scriptum est DIANA PERG. boc est, PERGEA. Refertur et ab Occone,

Leucolla. Mons Sardemisus: Amnes: Eurymedon juxta Aspendum fluens: Catarractes, juxta quem Lyrnessus et Olbia, ultimaque ejus oræ Phaselis.

XXVII. Junctum ei mare Lycium est, gensque Lycia, unde vastum sinum a Taurus mons, 1 b ab Eois veniens lit-

CAP. XX71. 1 Aspendum, Platanistum Chiffl. Aspendus, Platanistus Gronov. et edd. vett.—2 Mons Sarpessus Vet. Dalec. Mox, Amnis, Eurymedon, &c. Gronov. et edd. vett.

CAP. XXVII. 1 Ita ex codd. emend. Harduin. ita quoque Miller. Bipont.

NOTÆ

p. 190. inter picturas Alberti Principis.' Ed. sec.

f Leucolla] Græcis Λευκόλλα. Salmasius in Solin. pag. 252. Λευκόλλαν in Cypro portum, cujus Strabo meminit lib. x1v. pag. 682. cum promontorio isto Pamphyliæ confundit.

- Sardemisus] Sic Mela, loc. cit. Μόρδησσος in hoc ipso tractu, juxta Lyrnessum, urbs Lyciæ Stephano appellatur, in qua Japiter Σαρδήσσιος colitur. Idem fortassis monti nomen, vel geminum fuit. Vespasiani nummus, in Thesauro Goltzii pag. 230. CΑΡΔΗ CCION.
- h Eurymedon] Dionysius Perieg.
  vz. 583. 'Λαπενδον, ποταμοῖο παρὰ ρόον
  Εὐρυμέδοντος. Meminere Strabo, Ptolemæus, Mela, loc. cit. et Philostr. de
  Vita Apoll. 1. 11. 'Λαπενδος, ή Παμφύλων, πρὸς Εὐρυμέδοντι, κ. τ. λ.
- 1 Catarractes] ' Quia se præcipitat, ita dictus,' inquit Mela 1. 14. Strabo, lib. XIV. pag. 667. Καταβράκτης λεγόμενος, ὰφ' ὑψηλῆς πέτρας καταβράττων ποταμός πολὸς, κ. τ. λ.

J Lyrnessus et Olbia] Λυρνησσός καὶ 'Ολβία Straboni, loc. cit. inter Pamphyliæ oppida.

R Phaselis] Mela 1. 14. 'Phaselis a Mopso condita, finis Pamphyliæ.' Stephanus quoque, Φασηλίς, πόλις Παμφυλίας. A Strabone, lib. xiv. pag. 666. et Scylace, pag. 37. Lyciæ ascribitur, enjus in confinio est. Livius, lib. xxxvii. pag. 456. 'In confinio

Lyciæ et Pamphyliæ Phaselis est : prominet penitus in altum,' &c .-- ' Quoniam erat in ora posita Phaselis, ibi naves construebantur, sicut illa quæ Domitianum vexit in orientem, ut mari vinceret, dum Vespasianus et Titus bellum terra gererent; nam id testantur nummi ejus inscripti, vic-TORIA NAVALIS. Navem autem ipeius structam fuisse a Phaselitis, docet nummus singularis ex argento didrachmus, in Museo D. de Bose. Nam is navim exhibet, cujus in una parte puppis, prora est in altera. E prora effigies emicat radiata Solis orientis: puppi eminet hac epigraphe: NIKANA PAZH. Sententia est: ΝΙΚηφόρου 'Αρχιτέκτονες Ναώς Δαμιτιανφ ΦΑΣΗλίται, Vietricie fabricatores navis Domitiano fuere Phaselitas. Exædificatam a se navim fuisse, qua vicit Domitianus, sibi ipsi Phaselitz oblique gratulantur, cum Domitiani victoriam prædicant.' Ed. sec.

^a Unde vastum sinum] Inde, inquit, mare Lycium incipit, gensque Lycia, ubi vastum sinum Taurus mons sao promontorio, quod Chelidoniis insulis opponitur, claudit et terminat.

'Lycia,' inquit Mela 1. 15. 'Sidæ portu (primum illud est Pamphylim oppidum, versus ortum) et Tauri promontorio grandem sinum claudit.
Sinui nomen est hodie Attalice, le Golfe de Salalia: Lyciæ provinciæ, Mentesia.

toribus, Chelidonio c promontorio disterminat. Immensus ipse, et innumerarum gentium arbiter, dextro latere septemtrionalis, ubi primum ab Indico mari exsurgit, lævo meridianus, et ad occasum tendens: mediamque distrahens Asiam, nisi opprimenti terras occurrerent maria. Resilit ergo a septemtrione: flexusque immensum iter quærit, velut de industria rerum natura subinde æquora opponente, hinc Phœnicium, hinc Ponticum, illinc Caspium et Hyrcanium, contraque Mæoticum lacum. Torquetur itaque collisus inter hæc claustra, et tamen victor, flexuosus evadit usque ad cognata Riphæorum montium juga, numerosis nominibus et novis, quacumque incedit, insignis: Imaus prima parte dictus, mox Emodus, Paropamisus, Circius, Chambades, Paryadres, Choatras, Oreges, Oroandes, Niphates, Taurus: atque ubi se quoque exsuperat,

et Franz. Unde vastus sinus: Taurus mons Gronov. et edd. vett.—2 Cod. Dalec. disterminatur.—3 Ita codd. Harduini et Dalec. Harduin. 1. 2. 3, Miller. Bipont. et Franz. ad Septemtriones.—4 Codd. et Vet. Dalec. lacum torquetur. Itaque.—5 Cod. Dalec. quocumque tendit.—6 Chambages Chiffl. Mox, codd. Dalec. et Chiffl. Pariades; edd. vett. et Gronov. Pharphariades.—

- b Taurus mons] Accepta hæc sunt, delibataque totidem ferme verbis ex Mela Pomp. 1. 15. Ex Plinio quoque Solinus hausit, cap. 38. pag. 68. et Martianus, lib. vi. cap. de Euphrate, pag. 220.
- ^o Chelidonio] Sacrum appellat Strab. lib. xiv. pag. 666. quod Chelidoniis insulis opponitur, de quibus cap. 35. Nunc Capo Cameroso.
- d Contraque] Ex adverso Hyrcani, seu Caspii maris. Solini paraphrasis: Interdum Caspio vel Hyrcano mari intercluditur: quibus renitentibus subinde fractus, contra Mæoticum lacum flectitur, multisque difficultatibus fatigatus, Riphæis se jugis annectit.' Male Plinii verba distinxit.
- e Imaus] Qua primum parte attollitur, ab Eoo mari.
  - 'Emodus] Melæ, Emodes. In In-

- dia. Straboni lib. xv. pag. 689. Έμωδός.
- 8 Paropamisus] In Bactriana. Mss. Reg. 1. 2. &c., Paropanisus. Ptolem. quoque vi. 11. Παροπάρισοs. At Straboni, loc. cit. Παροπάμισοs.
- h Circius] Mas. Cirtius, Campages.
  i Paryadres] Παροάδρηs Straboni, in
  Armenia. Vide Notas et Emendationes num. 67.
- ¹ Choatras | Choatras apud Parthos, inquit Solinus, cap. 38. pag. 88.
  - k Oreges | Mss. Orages.
- 1 Oroandes] Ptolem. v1. 2. 'Oporrus Mediæmons: prope Ecbatana, Diod. Bibl. lib. 11. pag. 101.
- m Niphates] In Majore Armenia, unde Tigris oritur, Straboni lib. x1. pag. 529.
- n Taurus] Apud Elegiam Armeniæ, ut dictum est cap. 20. Ibi enim

Caucasus: ubi brachia emittit, subinde tentanti maria similis, Sarpedon, Coracesius, Cragus, iterumque Taurus: etiam ubi dehiscit, seque populis aperit, portarum tamen nomine unitatem sibi vindicans, quæ alibi Armeniæ, alibi Caspiæ, alibi Ciliciæ vocantur. Quinetiam confractus, effugiens quoque maria, plurimis se gentium nominibus hinc et illinc implet: a dextra Hyrcanius, Caspius: a læva Paryadres, Moschicus, Amazonicus, Co-

7 Coracesus Vet. Dalec. — 8 Chiffl. vendicans. — 9 Cod. Dalec. quaque maria. — 10 Ita codd. Harduini et Chiffl. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont.

NOTÆ

peculiari appellatione Taurus nuncupatur.

· Ubi se quoque] Ubicumque surgit in altissimum verticem.-- 'Ad hanc vocem exsuperat, redennt in memoriam nummi duo Commodi Imperatoris, in quibus Jovi Exsuperatori legebamus ipsi olim, tum a Dione decepti, tum ab iis qui nobis præiverunt. Prior sic inscribitur: M. com-MODYS ANT. P. FEL, AVG. BRIT. 'Marcus Commodus, Antoninus Pius Felix Augustus Brittannicus.' .)(. 10VI EXSVP. P. M. TR. P. XII. IMP. VIII. cos. v. P. P. Poftifex Maximus, Tribunitia Potestate duodecimum, Imperator octavnm, Consul quintum, Pater Patriæ.' Nummus est argenteus apud D. Vaillant, p. 194. et apud Patinum in Thesauro, p. 74. Jupiter sedens dextra fulmen tenet, sinistra hastam. Sed Patinus fallentibus oculis pro fulmine lauri ramum exhibet. Fefellit omnes Dio, ut diximus, ex quo Xiphilinus in Commodo. p. 291. cognomen Exsuperantis perpetuo relinuisse Commodum refert, quasi omnes homines longe in rebus omnibus superaret. Τον Υπεραίροντα παγίως έαυτώ έθετο, ώς καλ έν πάσιν άπλώς πάντας άνθρώπους καθ' ύπερβολην γικών. At vera hujus inscriptionis sententia haud dubie hæc est: 'Jovi Extincta Seditione Urbis Pacatori.' Idcirco sedens pingitur, quia Pacator, sive pacis auctor. Alter nummus est exære magno et mediocri, in Gaza Regia, priori similis, sed post biennium percussus, TR. POT. XIIII. ET 10VI EXSUPER. Hoc est, 'Jovi Extincta Seditione Urbis Pacatori, Exules Revocanti.' Ed. sec.

P Sarpedon] In promontorio, Sarpedone dicto, de quo cap. 22.

q Coracesius] Ad urbem cognominem, de qua cap. 22.

r Cragus] In Lycia, ut dicetur cap.

Iterumque Taurus] Mela 1. 15. Et ubi jam nostra maria coutigit, hoc est, mediterranea, Taurus iterum.

¹ Quæ alibi] Armeniæ portæ eædem Caucasiæ appellatæ, vr. 12. De Caspiis eodem libro cap. 16. De Ciliciis, hoc libro quinto cap. 22.

u Paryadres] Unde fundi Absarum amnem dicemus, lib. seq. cap. 9. Moschicus a Moschorum geute, de qua eodem lib. cap. 4. ubi et de Amazonico dicturi sumus. Coraxicus idem qui Heniochius, v. 10. Scythicus a Scythis incolis nomen habet. raxicus, Scythicus appellatus. In universum vero Græce 12 Ceraunius.⁷

XXVIII. In Lycia igitur, a promontorio ejus oppidum Simena, mons Chimæra noctibus flagrans, Hephæstium civitas, et ipsa sæpe flagrantibus jugis: Oppidum Olympus ibi fuit: nunc sunt montana, Gagæ, Corydalla, Rhodiopolis. Juxta mare, Limyra h cum amne, in quem

et Franz. Hyrcanus edd. vett. et Gronov.—11 In universa vero Græcia cod. Dalec.

CAP. XXVIII. 1 Lymira Gronov. et edd. vett.—2 Andria civitas mira Chiffl.

NOTÆ

- v Ceramius] Sic etiam Mela 1. 15. Strabo tamen peculiarem hanc appellationem esse existimat corum montium, qui Caspio mari incumbunt, δρη Κεραόνια, in Albania, et Amazonum regione, lib. x1. pag. 504. Hunc Plinii locum Solinus præpostere admodum accepit, ut Salmasius annotavit in Solin, pag. 800.
- * A promontorio cjus] Nempe Tauri montis, quod promontorium Chelidonium appellari paulo ante dixit.

b Simena] Σίμηνα, πόλις Λυκίας, Stephano.

- c Chimæra] Χίμαιρα, unus est ex octo Cragi montis verticibus, cum valle cognomine. Vide Strabon. lib. XIV. pag. 665. Melam I. 15. Hic Chimæræ fabula ortum habet. Ovid. Met. IX. 647. 'Jam Cragon, et Limyren, Xanthique reliquerat undas, Quoque Chimæra jugum mediis in partibus iguem, Pectus et ora leæ, caudam serpentis habebat.'
- d Hephastium] Seneca, Epist. LXXIX. pag. 346. 'In Lycia regio notissima est, Hephastion incolæ vocant, perforatum pluribus locis solum, quod sine ullo nascentium damno ignis innoxius circuit. Læta itaque regio est, et herbida, nil flammis adurentibus,' &c. Hephæstion 'Ηφαί-

στειον, quasi Vulcanium, a re ipsa dictum.

- *• Olympus] Solinus, cap. 39. p. 69.

  'Olympus quoque inter alia ibi oppidum nobile fuit: sed intercidit: nunc castellum est.' 'Ολυμπος πόλις Ptolemæo, in Lycia, v. 3. et Strab. lib. xiv. p. 665. In Conc. Calched. 'Aristocritus Olympuensis,' Prov. Pamphyliæ.—' Notitia Eccles. pag. 15. et 47. et apud Leunclavium, pag. 93. inter episcopos prov. Lyciæ, δ' 'Ολύμπου.' Ed. sec.
- f Gagæ] Stephano: Γάγαι πόλις Λυκίας. Plin. xxxvi. 34. Gagates lapis nomen habet loci et amnis Gagis Lyciæ.' In Notitia Eccles. Prov. Lyciæ. Γάγα.
- ** Corydalla] Κορόδαλλος et 'Ροδία, Ptolem. v. 3. inter oppida Lyciæ mediterranea censentur, ad Massyciten montem. 'Ροδίας et Stephanus meminit.—' In Notit. Ant. Eccl. inter episcopos prov. Lyciæ, δ 'Ροδοπόλεως, καὶ δ Κορυδάλλων. Lennclavius habet, δ 'Ροδιαπόλεος, et δ Κορυδάλλων, et 'Ροδιαπλ. mendose.'
- h Limyra] Λίμυρα πολίχνη, et Λίμυpos ποταμόs juxta Myram, apud Strab. lib. xiv. p. 666. Apud Melam, et oppido et amni nomen est Limyra.

Arycandus i influit: et mons Massycites: Andriaca civitas, Myra. Depida: Apyre, et Antiphellos, quæ quondam Habessus: atque in recessu Phellus. Deinde Pyrrha, itemque Xanthus a mari xv. m. passuum, flumenque eodem nomine. Deinde Patara, quæ prius Sataros: et in monte, Sidyma. Promontorium Cragus. Ultra, par sinus priori: ibi Pinara, et quæ Lyciam finit Telmessus. Lycia quondam Lxx. oppida habuit, nunc xxxvi. habet. Ex his celeberrima, præter supra dicta, Canas, Candyba,

et paulo post, in eodem, Habesos. Deinde, cod. Dalec. recessu, Dionysiopolitis, Phellus.—3 Solima Strab. Sydima edd. vett. et Gronov.—4 Ita codd. omnes Harduini, Vet. Dalec. et Chiffl. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. LX. o. habuit edd. vett. et Gronov.—5 'Condica aliis Geo-

- ¹ Arycandus] A quo forte Arycanda oppidum appellatum, cap. 25. In Notitia Eccles. Prov. Lyciæ, 'Αρύκναδα pro 'Αρύκανδα. In altera, pag. 47. 'Ορυκάνδων pro 'Αρυκάνδων.
- J Massicytes] Massicytes δρος Ptolemæo loc. cit. apud quem et 'Ανδριάκη πόλις. Myrensium navale 'Ανδριάκη dicitur Appiano Bell. Civ. lib. IV. p. 636.
- k Myra] D. Nicolai Episcopali sede clara: ut Patara, natalibus. Μύρα. Nunc Strumita.
- ' Apyre] Ptolemzo 'Απέβραι dicuntur, in Lycia, v. 8. In Notit. Eccles. Prov. Lycize has sedes eo ordine numerantur, 'Αρπελαί, Φελλὸς, 'Αντίφελλος' haud dubie 'Αρπελαί pro 'Απέβραι. Phelli et Antiphelli meminere Strabo, p. 666. Stephanus, aliique.
- ** **Xanthus] Lycize urbium maxima **Eds605* dicitur a Strabone, loc. cit. Memiuit oppidi cum amue cognomine Ptolem. v. 3. Stephanns, p. 602. Appian. Bell. Civ. lib. Iv. p. 635. Videtur a mari Strabo removere stadiis tantum LXX. quæ passuum vix efficiant millia novem.
  - " Patara] Mela I. 15. oram hanc

- Lycim describens: 'Atque ut multa oppida,' inquit, 'sic, præter Patara, non illustria. Illam nobilem facit delubrum Apollinis, quendam opibus et oraculi fide Delphico simile.' Hinc Apollo Patareus nomen accepit. Nunc Patera.
- Sidyma] Σίδυμα, πόλις Λυκίας Stephano: et Ptolemæo, ad Cragum montem, v. 3. Vide Notas et Emend. num. 68.
- P Cragus] Kpáyos öpos Auslas Stephano: Scylaci, p. 37. axportious. Nunc Capo Serdeni, d Sette Capi.
- ^q Ultra per sinus] Ultra promontorium sinus est, nunc Golfo di Macari, par ingenti illi sinui, de quo dictum est prius, cap. 28. quem Tanrus mons disterminat Chelidonio promontorio, Golfo di Sattalia.
- r Ibi Pinara] Nivapa Straboni lib. xIV. p. 665. et Ptolem. v. 3.
- Telmessus] Iisdem verbis Mela
   1. 15. Τελμησσός est Ptolemæo, Τελμασός Straboni, locis cit.
- Lycia quondem LXX.] Ita Mss. omnes, (non LX.) et Martianus, lib. vi. cap. de Eaphrate, p. 220.
  - " Canas | Karàs in recto Græcis.-

ubi laudatur Œnium nemus, Podalia, Choma præfluente Adesa: Cyaneæ, Ascandalis, Amelas, Noscopium, Tlos, Telandrus. Comprehendit in mediterraneis Cabaliam, cujus tres urbes, Œnoanda, Balbura, Bubon. A Telmesso

graphis.' Delec. Mox, Enias nemus Chiffl. Deinde, Podaloa Pineus; Podalia, C. p. Edesa Vet. Dalec. Podalia, C. p. Adesa, Ganea, Scari, Elimala Steph. Denique, Nisa pro Noscopium Ptolem. Tlos, Telanorus Elz. Gronov. et al. vett.—6 Cod. Dalec. et Carbaliam. Mox, in eodem codice: Enandra,

- 'In Notit. Eccles. Ant. inter episcopos provincis Lyciæ, p. 15. δ Κανοῦ. Et p. 49. δ Κανοῦ, ἤτοι τῆς 'Ακαλείας. Leunclavii Notit. p. 94. δ Καννοῦ.' Ed. sec.
- v Candyba] In Notitia Eccles. Antiq. Prov. Lyciæ, Κάσδυβα. Item Stephano. Ptolem. v. 3. forte mendose, Κάσδυβα.
- " Enium nemus] Mss. omnes Eunias nemus.
- * Podalia] Ποδάλια in Notitia Eccles. Prov. Lyciæ. Ptolem. v. 8. Ποδαλλία. Stephano, Ποδάλεια, πόλις Λυδίας, lego Λυπίας.
- y Choma] Xôµa inter Lyciæ oppida mediterranea Ptolemæo, loc. cit. et in Notitia Eccles. Antiq. In Conc. Ephes. 'Endoxius Chomatenus.'
- ² Adesa] In Mss. Ædesa ei amni nomen.
- * Cyaneæ] Kudreau, in Notitia Eccles. Antiq. Prov. Lyciæ. Apud Ptolem. v. 3. Kóðra pro Kóara.
- b Ascandalis] In Mss. R. 1. 2. &c. Ascandiandalis, Amelas, Noscopium. Forte hic locum habero debet 'Ακακισοδε Lyciæ Prov. sedes Episc. in Notit. Eccles. antiqua Hieroclis, pp. 15. 81. et 49.—'Item Acanda. Nam in ea ipsa Notitia inter episcopos prov. Lyciæ p. 49. censetur δ 'Ακά-δων, qui p. 15. δ Αδκάδων mendose nuncapatar: cnm et apud Leunclavium, p. 94. pariter δ 'Ακάνδων extet.'

- Ed. sec.
- c Tios] Τλῶς πόλις Λυκίας, Stephano, p. 659. et Ptolem. v. 3. Et in Notitia Eccles. Antiq. Τλῶ. 'pag. 31. et pag. 51. ὁ Τλῶν, pag. 47. ὁ ὅτλῶν, pro ὁ Τλῶν, qui error et apud Leunclavium ipsum irrepsit, p. 94.' Ed. sec.
- d Telandrus] Τήλωνδρος, quam Stephanus Cariæ adjudicat: quoniam est in confinio utriusque provinciæ posita.
- Cabaliam | Kaβaλlar. Strabo, lib. xiv. p. 631. Καβαλίδα vocat. Id regiunculæ in Lycia nomen, etiam Ptolem. v. S. cujus urbes em tres, Obedrδα, Βούβων, Βάλβουρα. De his vide Strab. lib. x111. p. 631. In Notitia Eccles. Βουβών, 'Ηνόανδα, Βαλούρα, pro Βαλβούρα, pag. 31.— At p. 17. et 49. δ Βαρβούρων, uti et apud Leunclavium, p. 94, pro δ Βαλβούρων. In iisdem Notitiis p. 15. & Troopdar, et p. 94. 6 'Orourder, apud Leunclavium 6 'Ονούρδων l. c. ubique mendose, pro δ Οἰνωάνδων. Item, p. 15. ὁ Βόβου ήτοι Βοφιανοπόλεως, et apud Leunclavium, δ Βάβου ήτοι Σωφιανοπόλεως, de Bubone accipienda sunt. Ed. sec .- Stephano.' Βουβών, et τὰ Βάλβουρα, et Olrdar, wokers Aucias. In Conc. CP. 1. p. 957. 'Patritius Œnandensis,' et 'Romanus Bibonensis,' pro 'Bubonensis.'

Asiaticum mare, sive Carpathium, et quæ proprie vocatur Asia. In duas eam partes Agrippa divisit. Unam inclusits ab oriente Phrygia et Lycaonia, ab occidente Ægæo mari, a meridie Ægyptio, a septemtrione Paphlagonia. Hujus longitudinem cccclxx. mill. passuum, latitudinem cccxx.7 mill. fecit. Alteram determinavit ab oriente, Armenia minore: ab occidente, Phrygia, Lycaonia, Pamphylia: a septemtrione, provincia Pontica: a meridie, mari Pamphylio: longam dlxxv. mill. passuum, latam cccxxv. mill.

XXIX. In proxima ora Caria est, mox Ionia: ultra eam Æolis. Caria mediæ Doridi circumfunditur, ad mare utroque latere ambiens. In ea promontorium Pedalium. Amnis Glaucus deferens Telmessum. Oppida: Dædala, deferens Telmessum.

Ptolemao. Oaniandra. Deinde, pro Bubon, Chiffl. habet Dubon.—7 Ita codd. Harduini, Dalec. et Chiffl. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. CCC. edd. vett. et Gronov.

CAP. XXIX. 1 Ædis, media Doride. Circumfunditur mari utroque latere embients margo edd. Dalec. et Gronov.—2 Telmedium codd. Tolet. et Dalec.

- ' Vocatur Asia] Hodie Natoliam vocant. Ciliciam tameu Bithyuiamque, et Lyciam, Papulagoniam, provinciamque Ponticam, Phrygiam, Lycaoniam, Pamphyliamque, Plinius, Agrippam secutus, eo Asim proprie dicta nomine negat contineri.
- Plinio Martianus, lib. vi. c. de Euphrate, pag. 220. Et Missi Theodosii: 'Et quæ proprie vocatur Asia, in duas eam partes Agrippa divisit: unam inclusit ab oriente, Phrygia, Lycaonia: ab occidente, mari Ægæo. Hujus longitudinem cccclx. latitudinem, cccxx. fecit: (sie etiam Pliniani codices Mss. quos inspeximus, et vetus Dalec. ac Chiffl. etsi Martianus, cum Plinii typis, tantum CCC. præferat:) alteram determinavit ab oriente, Armenia minore: ab occidente, Phrygia, Lycaonia, Pamphy-
- lia: a septemtrione, provincia Pontica: a meridie, mari Pamphylio: longitudinem DLXXV. latitudinem CCCXXV.'
- * Caria] Nunc Aidinelli, et Germian. Doridem Caria includit a continente: reliqua sui parte mari Doris alluitur.
- b In es In Caria, unde ipsa pest Lyciam incipit. Mela 1. 15. 'Que Lyciam finit, urbs Telmessos.' Mox cap.16. 'Caria sequitur... Promontoria dno: Pedalion, et Crya.'
- c Glaucus] Γλαῦκος, quem Q. Calaber, 1v. 6. et 11. in confinio Lycim recte collocat, Ανκίης σχεδον αίης. In hunc exonerare se amnem alterum Plinius ait, quem Telmedium Mss. omnes, Telmessum maluit Barbarus appellare.
- d Dadala] Δαίδαλα Stephano, τόλις Λυκίας, et Straboni, lib. xIV. p. 651.

Crya ° fugitivorum. Flumen Axon, oppidum Calynda.³ (XXVIII.) Amnis Indus ⁴ s in Cibyratarum h jugis ortus, recipit LX. perennes fluvios, torrentes vero amplius centum. Oppidum Caunos liberum, deinde Pyrnos. Portus Cressa, a quo Rhodus insula XX. M. Locus Loryma. Oppida: Tisanusa, Paridion, Larymna. Sinus Thymnias. Promontorium Aphrodisias. Oppidum Hyda. Sinus Schoenus. Regio Bubassus. Oppidum fuit Acanthus, P

Mox, pro Crya, Vet. Dalec. Carea; Ptolem. Carya; Chiffl. Cyrcia.—3 Calyntha cod. et Vet. Dalec.—4 'Annis Ninus ex Alex. et Hermol.' Dalec.—5 Tysanusa Gronov. Mox, Paridon Chiffl.—6 Hyla Vet. Dalec. et paulo post,

NOTÆ

Ptolemæo item, v. S. Δάδδαλα pro Δαίδαλα, in Lycia, citra Telmessum oppidum, quod finem esse Lyciæ proxime antea diximus. Cariæ nimirum Lyciæque confinia sæpe permixta.

- Crya] Promontorii nomen est Melæ, loc. cit. Stephano, Κρόα πόλις Λυκίας, in Lyciæ nempe vicipio. Ptolem. v. 3. Καρόα, mendose. Κρόασσαν in Caria Plutarchus agnoscit, de Virtut. Mulier. p. 246.
- f Calynda] Κάλυνδα. Vide Notas et Emend. num. 69.
- 8 Amnis Indus] Κάλβω hunc vocat Strabo, lib. xiv. p. 651. et Ptolem. v. 2. Mela quoque, i. 16. 'Secundum Calbin amnem,' inquit, 'Caunus oppidum valetudine habitantium infame.' Fecit hoc alterum amui nomen Indus quidam in eum ab elephanto dejectus, ita prodente Livio, lib. xxxviii. p. 472. 'Hinc ipsa Caria 'Indorum regio' appellatur, i. Mach. viii. 8.' Ed. sec.
- h Cibyratarum] Κιβυράται, quorum oppidum Κιβύρα μεγάλη Strahoni, lib. XIII. p. 630. quam in maguæ Phrygiæ civitatibus mediterraneis collocat Ptolem. v. 2. quod et mox Plinius facit, his verbis: 'Ipsum oppidum Phrygiæ est.'

- i Pyrnos] Πύρνος, πόλις Καρίας, Steph.
  i Cressa] Κρήσσα λιμήν Ptol. v. 2.
- k Loryma] Λώρυμα Ptolem. loc. cit. Littus esse asperum ait Strabo, lib. xiv. p. 652. Stephano oppidum est, Λώρυμα, πόλις Καρίας.— In Concilio Quinisexto, p. 1199. Γεώργιος ἐπίσκοπος πόλεως 'Τλαρίμων ἐπαρχίας Καρίας. Et in Notit. Eccl. Ant. p. 48. inter episcopos provinciæ Cariæ, δ 'Τλαρίμων. Ubi Leunclavius, p. 94. δ Λαρύμων.' Ed. sec.
- 1 Tisanusa] Mela, I. 16. ubi de Caria: 'Portus duo: Gelos, et cui ex urbe, quam amplectitur, Tisanusa cognomen est. Inter eos oppidum Larymna, et Pandion collis in mare emissus.' An Mela ex Plinio emendandus? an ex Mela Plinius? Mss. Pliniani omnes, Parydon: Pomponiani, Pandion.
- m Thymnias] Hee sunt ex Pomponio Mela 1. 16. 'Tum tres,' inquit,
  'ex ordine sinus: Thymnias, Schonnus, Bubessius. Thymnia promontorium Aphrodisium est. Schonna
  ambit Hydam: Bubessius Acanthum:
  Gnidus in corau peuinsulæ.'
- ⁿ Hyda] Mss. omnes, R. 1. 2. Colb. 1. 2. Hydas.
- · Regio Bubassus] Cui et urbs cognominis, Βύβεσσος, πόλις Καρίας, apud

alio nomine Dulopolis. Est in promontorio q Gnidos libera, Triopia, dein Pegusa et Stadia q appellata. Ab ea Doris incipit.

Sed prius terga, et mediterraneas jurisdictiones indicasse conveniat.⁸ Una appellatur Cibyratica. Ipsum oppidum Phrygiæ u est. Conveniunt eo xxv.º civitates, celeberrima urbe Laodicea.*

(XXIX.) Imposita est Lyco flumini, latera alluentibus Asopo et Capro, appellata primo Diospolis, dein Rhoas.

****

in eodem Cynethon pro Acanthus.—7 Pegasa et Stadia Vet. Dalec. Pegasa et Candia Chiffl. pro v. l.—8 Cod. Dalec. conveniet.—9 Chiffl. XXII. Edd. vett. et Gronov. XXV. civitates. CAP. XXIX. Celeberrima, &c. Ita distinguit etiam cod. Dalec. exhibens: XXV. civitates. CAP. XXIX. Celeberrima urbs Landi-

NOTÆ

Stepb.

- P Acanthus] "Acantor quoque in peninsula juxta Cnidum Stephanus collocat, p. 49.
- ^q In promentorio] Quod nunc Cape Crie naute vocitant.
- r Gnides] Krisos Straboni, lib. x1v. p. 656. et aliis. Hodie Gnide. Hine Ctesias, Endoxius, alilque, de quibus în Auctorum Indice.
- * Triopia] Varia hæc annt Gnidi, obsoletaque nomina. Triopiam a Triopa Rege dictam significat Diodorus Sic. Bibl. lib. v. p. 331. Hinc Apollo Triopius, templumque Triopium, mare denique Triopium pariter, quo Gnidiorum ager pertingit, apud Herod. lib. r. n. 144. et n. 174. p. 72. Stephano, aliisque, Τριόπιον πόλις Καρίας, quod Gnidum deinde translatum est. Scylaci, p. 36. ἀκρωτήριον, promontorium est juxta Cnidum.
  - 4 Ab ea] A Cnido.
- Ipsum oppidum Phrygiæ] Cibyra nimirum, de quo nos paulo ante egimus. Cariæ tamen ascribitur in Notitia Eccles. Episcop. Et in Conc. CP. I. Leontius Cibyrensis subscri-

- bit, e Prov. Cariæ. Strabo, lib. XIII. p. 631. inter ea oppida numerat, que sant juris veluti dubii, quod incerti fines essent, Lyciæ, Phrygiæ, Cariæque. Unam e maximis Asiæ præfecturis, bisichocoi, Cibyraticam fuisse, idem prodit.
- v Celeberrima urbe] Ab his verbis novi capitis factum hacteuns initium est: quam inepte, sat liquet.
- w Laodicea] Mediterranea civitas ea fuit, Λαοδίκεια πρὸν τῷ Λόκφ, Straboni, lib. XII. p. 578. et Philostr. de Vitis Sophist. lib. 1. p. 530. Nunc excisa penitus: vix e ruderibus moletrina una velari superstite. Loca tamen Turcæ fecere nomen Eskikissar, hoc est, 'vetus castellum.' Errant qui Laudickia dici adhuc putant. Phrygiæ a Strabone ascribitur, loccit. ubi Capro et Lyco allui urbem ait. Lycum porro Curtius temere confundit cum Marsya, de quo mex, ut Salmasius monuit, p. 828. in Solia. aliique.
- x Diospolis] Ceu civitas Jovis. Rhoas, a plu, fluo, hoc est, ab amnium fluxu urbem circumambientium.

Reliqui in eo conventu, quos nominare non pigeat, Hydrelitæ, Themisones, Hierapolitæ. Alter conventus a Synnada ob accipit nomen. Conveniunt Lycaones, Appiani, Eucarpeni, Oorylæi, Midæi, Julienses, et reliqui ignobiles populi xv. Tertius Apamiam vadit, ante appella-

cea, imposita, &c .- 10 Synnade Chiffi .-- 11 Cercopeni Vet. Dalec. Mox. Chiffi.

NOTE

- 7 Hydrelitæ] "Υδρηλα τῆς Καρίας, Stephano, pag. 676. "Υδρηλος Straboni, lib. xiv. pag. 650. Livius, lib. xxxvii. pag. 466. 'Carlam,' inquit, 'quæ Hydrela appellatur, agrumque Hydrelitanum, ad Phrygiam vergentem.'
- ² Themisones] Et hi Phrygiæ contributi. Θεμισώνιον χωρίον Φρυγίαs, Stephano. Circa Laodiceam positum dicitur Θεμισώνιον oppidum Straboni, lib. XII. pag. 576.
- * Hierapolitæ] Ab Hierapoli, Phrygiæ magnæ oppido, inter Cibyra et Apameam, apud Ptolem. v. 2. Cariæ a Stephano attribuitur, Γερὰ πόλις Καρίας. In Notitia Episcopatnum, Prov. Phrygiæ Capatianæ, Λαοδίκεια, Γιεράπολις, Θεμοσόνιος, pro Θεμισόνιος. In Conc. Gener. vi. pag. 1031. Sisinnius Episc. τῆς Γεραπολιτῶν μητροπόλως τῆς Φρυγῶν ἐπαρχίας.
- b A Symnada] Synnadica Jurisdictio, seu conventus Synnadicus inde dictus. Majoris Phrygiæ mediterraneum oppidum Ptolem. v. 2. Σόνταδα Phrygiæ Salutaris, in Notitia Episcopatuum, et in Concil. Gener. v1. p. 1031. Martiali 1x. 76. 'Synnas Phrygia.'
- c Lycaones] Ut dictum est cap. 25.
  d Appiani In Conc. v1. Gener.
  pag. 1039. Petrus Episcopus πόλεως
  'Αππίας, cum Aucyrano Phrygiæ Episcopo subscribit. In Notitia Eccles. antiq. inter Episcopales sedes
  Phrygiæ Capatianæ, 'Απία.

- Ευκατρεπί] Ab oppido Phrygiæ, Εὐκαρπία Straboni, lib. xII. pag. 576.
   Majoris Phrygiæ, ut ipsa Synnada, Ptolemæo loc. cit. Phrygiæ Salutaris, in Notit. Episcop.
- f Dorylæi] Δορυλάιον, ejusdem Phrygiæ majoris, et Salutaris, iisdem auctoribus. Μιδάιον quoque. Ptolemæο Δορύλειον, Μιδάειον. Caracallæ nummus apud Spanhem. pag. 905. ΜΙ-ΔΑΕΩΝ. De Dorylao rursum, cap. 81. De Midaio, a quo Midæi, cap. 41.
- 5 Julienses] Quorum oppido nomen Γουλιόπολις apud Ptolem. v.2. Vide librum quem edidimus, de Nummis Antiquis Populorum et Urbium, verbo ΙΟΥΛΙΕΩΝ, et ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ.
- h Tertius | Apamenus conventus ab 'Aπάμεια, quæ prius Κέλαιναι, ut refert Strabo, lib. x11. pag. 577. et Stephanus, pag. 91. deinde Κιβωτός, ut idem Strabo ait, pag. 576. hoc est, Arca dicta est, quod in arcæ modum a tergemino amne illam ambiente clauderetur. Κέλαιναι, quod ab eo oppido Apameam cives transducti. Magnæ Phrygiæ tum a Strabone accensetur, loc. cit. tum a Ptolem. v. 2. Nummus antiquus apud Spanhemium, pag. 890. KIBOTOC. AΠΑΜΕΩΝ. MAPCTAC .- ' Eorundem autem Apamenorum, quos Marsyas amnis alluit, nummi sunt insignes tres in Museo nostro, ex ære mediocri. Eorum fabrica ac metalli genus ætatem omnino refert Galbæ, Vitellii, et Otho-

tam Celænas, dein Ciboton. Sita est in radice montis Sig-

NOTÆ

nis : ut et litera Z vetus in BIANOPOZ. Ex una parte caput est Romæ galeatum, cum crista retro rejecta. In altera est aquila, alis expansis inter SOLES TRES, quorum unus supra caput, alii duo ad latera bina nummi, et ad pedes aquilæ. Aquila ipsa Romani Imperli symbolum moli insistit, in qua sunt lineæ multipliciter flexuosæ, quod 'opus' propterea 'Mæandratum' vocant Antiquarii. Et symbolum quidem illud est Apameæ Mæandro appositæ: quæ propterea iu aliis nummis A∏AMEIA ∏POZ MAIAN-APON appellatur. Hinc et inde pileus est, index libertatis. Supra AIIA-MEON. Aut tres soles circa Romanam Aquilam totidem Imperii Romani Rectores significant, æquales inter se et diu saltem concordes, aut expecto dum quid illi denotent aliquis felicior in conjectando indicet. Nummi Latini sub illis tribus Principibus cusi, inscriptique hoc lemmate, Li-BERTAS RESTITUTA, seque atque pilei in istis Apamensibus, libertatem anb tribus illis restitutam prædicant, quam Nero scilicet Senatui populoque Romano ademerat. In imo margine nummi unius legitur, PAINIII-**MOT:** quod nomen est unius e Magistratibus Apamenis. In altero est KOKOT: quod nomen et in Apolloniatarum nummo legitnr, e Gaza Regia, sub Augusto. In tertio denique AT-TAAOY BIANOPOZ: Attali, qui Bianoris filius: cujusmodi nomen legitur in Ecloga Virgilii nona. Sunt hi tres iidem nummi probi et integri etiam in Museo D. de Boze : ac præter illos alii tres ejusdem plane formæ et fabricæ, similitudine indiscreta, exceptis Magistratuum nominibus; quæ sunt in uno ΦLAOKPATOP .... APIZ-TEO. Forte, Philocratoris Aristeæ filii: in altero ANTIΦΩΙΙΟΣ, Antiphonis: in tertio demum, ANAPONIKOT PAKIΩN . . . Andronici Rhacionis filii, ut videtur: nam hujus postremi nominis prior litera et posteriores duz obscuriores paulo sunt. Ergo tempus hi nummi sex fortassis indicant, quo fuerint hi tres Augusti simul, nimirum a Natali Urbis anni 821. usque ad Natalem anni 823. qui dies Natalis incidit in diem xt. Kal. Maii, ut Plinius docet xvIII. 66. cam sint in nummis istis diversi sex magistratus: \$\text{\$AINITIIO\(\Sigma\), KOKO\(\Sigma\), ATTANOZ BIANOPOZ, DIAOKPATOP APIΣΤΕΟΥ, ANTIΦΩΝ, et ANAPONI-KOZ: qui duo primi ex his, quiqui illi fuerint, Magistratum, sive Duumviratum obtinuerunt, illi anno 821. post Natalem Urbis percuti nummos curare potuerunt suis nominibus: alii duo, anno 822. duo denique postremi, anno 823. ante diem xr. Kal. Maii. Neque enim aliis nominibus Magistratuum inscripti hoc ævo, vel hac forma nummi Apamenses occurrunt. Et sunt isti sex inter se, si nomina Magistratuum exceperis, ut ovum ovo, simillimi. Libertatem autem suam jactant Apamenses in eo positam, quod licuit eis Duumvires e suis civibus creare illo triennio: cum prius sub Nerone, ut postea sub Vespasiano, Romanos Latinosve habuerint. Itaque nunc illi se quidem fæderatos esse cum Romanis profitentur, vultu Urbis Romæ cum Aquila in suis nummis impresso, sed liberos tamen, gemino addito in altera parte pileo, in qua nomen ATIAMEON est. Ceteræ autem fere orbis Romani Græcæ civitates, si Cyprum insulam et Cretam exceperis, et cum Amiso Alexandriam, a fœdere cum Romanis hoc triennio discessisse possunt videri: argumento eo, quod nulla ex ils vel Othonis, vel Vitellii, vel

niæ, circumfusa Marsya, Obrima, Orga, Adminibus in Mæandrum cadentibus. Marsyas ibi redditur, ortus, ac paulo mox conditus, ubi certavit ik tibiarum cantu cum Apolline, Aulocrenis: ita vocatur convallis decem mill. passuum ab Apamia, Phrygiam petentibus. Ex hoc conventu deceat nominare Metropolitas, Dionysopolitas,

Mydai; Vet. Dalec. Mudai.-12 Orba Chiffl .- 13 'Lege, ubi Marsyas cer-

NOTÆ

Galbæ nomine nummum percusserit. Extat corundem Apamensium nummus, ævo M. T. Ciceronis percussus, inscriptusque P. LENTVLVS IMPERA-TOR. ATIA. 'A Tauter MYIZKOY, Myisco Duumviro. Est apud Patinum, in Thes. Numism. p. 43. Alius omnino similis est apud D. Abbatem de Fontenu: sed pro Myisco 'Attalus Bianoris' filius est, abavus haud dubie illius Attali pariter Bianoris filii, qui sub Othone, Galba, et Vitellio gessit Magistratum. Hoc illud tempus est, quo civitates liberæ et fæderatæ addictas se profitebantur esse Romæ et Imperio. Sic enim in nummo coloniæ Corinthii, apud Seguinam, p. 65. pingitur Victoria stans, dextra coronam ostentans, palmam sinistra: L. CAN. AGRIPPA. IIVIR. COR. 'Lucio Caninio Agrippa Duumviro. Corinthus.' Parte altera, caput est muliebre, coloniæ utique Corinthi, turritum : cum inscriptione magnifica: ROMAS ET IMPERIO. Tunc et civitas Massilia in provincia Narbonensi, nummum argenteum cadit, quinarii mole, qui nunc est apud D. de Cleaves, Parisiis. Exhibet is ab una parte caput Romæ galeatum, Aquilam ab altera, Imperii symbolum. Hoc vero fuit ingeniose idem prædicare per picturam, quod per voces significavit colonia Corinthus: ROMÆ ET IMPERIO. Ad latus scriptum est MAZZA, hoc est, Μασσαλιωτών: Græ-Delph. et Var. Clas.

ce quidem, ad suam originem ostentandam, quoniam fuit, ut Plinius ait, 'Massilia Græcorum Phocæensium,' eademque cum Roma et Imperio 'fæderata.' Ed. sec.

¹ Marsya] Μαρσύαν et 'Οργᾶν Strabo quoque nominat, lib. x11. pag. 577. quos in Mæandrum lahi ait. Obrimæ fontium Livius meminit, lib. xxxv111. pag. 473.

J Marsyas ibi] Marsyas, inquit, ibi emergit amnis, qui post paulo, quam ortus erat, sese in terram abdiderat, in eo loco qui Aulocrene dictus est, αλλοῦ κρήνη, quasi fontem tibiarum, vel tibia dixeris: a quo fonte, et monti deinde, et convalli, et regioni nomen idem est inditum. Ita Maximus Tyrius, Dissert. xxxvIII. pag. 385. Vide Notas et Emendationes num. 70.

* Ubi certavit] Marsyas nimirum, cujus e sanguine amnem exortum fabulæ narrant. Vide Apollod. de Diis, lib. 11. pag. 13. Diodor. Sic. Bibl. lib. 111. pag. 192. Photium in Bibl. cod. 190. pag. 477. Hygin. fab. 165. Livium, lib. xxxviii. pag. 472. Ovid. Met. vi. 390.

1 Aulocrenis] Αὐλοῦ κρήνοις. Solinus et Martianus, Aulocrene. Salmasius frustra, contra tot testes unus, αὐλοθρηνής, in Solin. pag. 834. Plinius ipse XVI. 89. regionem Aulocrenen vocat.

'm Ex hoc conventu] Apameno.

2 n Metropolitas] Μητρόπολις Φρυγίας, Plinius. 3 R

Euphorbenos, Acmonenses, Peltenos, Silbianos. 4 Reliqui ignobiles IX.

Doridis in sinu, Leucopolis, Hamaxitos, 15 * Elæus, Euthene. Dein Cariæ oppida, Pitaium, Eutane, Halicarnassus. Sex oppida contributa ei sunt a Magno Alex-

tavit.' Dalec.—14 Vet. Dalec. Enonienses, Peltenos, Sylleanes.—15 Ameritas Gronov. et edd. vett. Mox, pro Elaus, Ptolem. Elau. Paulo post, Piatium, Eutane Chiffl. Pitaium, Eutanias Gronov. et edd. vett. Pitavium Ptolem.—

NOTE

από τῆς μητρός τῶν Θεῶν εἰκισθεῖσα, inquit Stephanus, a Deum Matre nomen accepit, quæ sedem ibi habuit. Urbs est Maguæ Phrygiæ, Ptolem. v. 2. Phrygiæ Salutaris, in Notitia Episcop. In nummis, ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙ-ΤΩΝ.

- Dionysopolitas] Ab urbe Dionysopoli Phrygiæ, quam Eumenes et Attalus condidere. Auctor Stephanus, pag. 239. Vide librum, quem ruper edidmus, de Nummis Antiquis Populorum et Urbium, verbo AIONT-COHOAEITON Phrygiæ.
- P Acmonenses] Oppidum magnæ Phrygiæ 'Ακμονία, Ptolem. v. 2. et Stephano. 'Ακμώνα Phrygiæ Capatianæ, in Notitia Episcop. Nummus Agrippinæ Claudii, apud Patin. pag. 109. ΑΚΜΩΝΕΩΝ.
- q Pellenos] Quorum oppidum Phrygiæ magnæ Πέλται, apud Strabon. lib. XII. pag. 576. et Ptolem. loc. cit. ut Silbianorum Χίλβιον. In Notitia Episcopatuum Phrygiæ Capatianæ, Σιβλία, permutatis literis, pro Σιλβία. Peltenorum istorum nummus est ex ære apud D. Sherardum Consulem Anglum Smyrnæ: ex una parte caput velatum exhibet, cum epigraphe, BΟΤΛΗ ΠΕΛΤΗΝΩΝ, Curis Peltenorum. In altera superficie, Mercurius alatus, cum dolio: vini mercatorea significat. Inscriptio: ΠΕΛΤΗΝΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. Peltenorum Ma-

cedonum. Macedones hi cognominantur, ut ab aliis Peltenis secernantur anperius positis, cap. 25. Fuere igitur in hoc tractu, ut in Ionia, Lydiaque, Macedones.' Ed. sec.

* Leucopolis] Oppldam videtar in littore fuisse cognomine: Mela enim, 1. 16. unde hæc Plinius: 'Trans Halicarnassum illa sunt,' inquit: 'Litus Leuca: Urbes, Myndas,' &c.

 Hamaxitos] Et alia est ejusdem nominis in Troade. 'Aµaferès, Hamaxites orbitam Græce sonat, seu viam quæ ad agendum curriculum patet.

- * Elæns, Euthene] Illa Græcis Elalous, vel potius Elasous hand procul Lorymis, apud Strabonem, lib. xiv. pag. 655. Hæc vero Eloupal. Stephanus: Eloupal, rálus Kaplas. In Thesauro Goltzii, pag. 215. ex nummo vetere, ETOHNITION.
- Pitaium] Stephano, pag. 552 Πιτάλον, πόλιε Καρίαε.
- V Eutane] Hee Pomponii Meim Euthane est, 1. 16. Inter Caidum et Cercamicum sinum, in recessu posita.
- → Halicarnassus] Mela, r. 16. 'Halicarnassos, Argivorum colonis, et cur memoranda sit, præter conditores, Mausoleum efficit, regis Mausoli monumentum, unum de miraculis septem, Artemisiæ opus.' Nunc rudera vix supersunt hujus civitatis in deserto loco, cui nomen Bondros,

andro, Theangela, Sibde, Medmassa, Euranium, Pedasum, Telmessum. Habitatur inter duos sinus, Ceramicum det Iasium. Inde Myndos, et ubi fuit Palæmyndus, Nariandus, Neapolis, Caryanda, Termera libera, Bargyla, 171 et a quo sinus Iasius, oppidum Iasus.

Caria interiorum nominum fama prænitet: quippe ibi

16 Mednasa Chiffi.—17 Arianda T. l. Bargilia Vet. Dalec. Carianda T. l. Bar-

NOTE

contra insulam Coam. Hinc Dionysius Halicarnasseus rerum Romanarum scriptor, cui Elius prænomen fuit, teste Enstathio in Iliad. B. pag. 368. Hæc pariter Herodoti patria.

- x Contributa] Jura petere Halicarnassum coacta: sive Halicarnassensi jurisdictioni subjecta. Aliud est quod Strabo refert, lib. xIII. p. 611. a Mausolo Cariæ rege sex oppidorum cives Halicarnassum esse transductos.
- 7 Themsela] Θεόγγελα, πόλις Καρίας, Stephano. Apud Athen. lib. vi. p. 271. Philippus Θεογγελεύς Historicus. Apud Plutarchum in Alexandro, p. 691. Χάρης Είσαγγελεύς, pro Θεογγελεύς. Et apud Strab. lib. κτιι. p. 611. Χυναγάλα, pro Θεόγγελα.

² Sibde] Σίβδα, πόλις Καρίας, et Μέδμασος, πόλις Καρίας, Stephano.

- * Pedanim] Τὰ Πήδασα Straboni, iib. XIII. p. 611. unde regioni nomen Πηδασίε. Apud Auctorem libri de Mirab. Auscult. Πηδασία τῆς Καρίας. Apud Herod. lib. vi. p. 340. n. 20. Κάρες Πηδασείς.
- » Telmessum] Forte rectius Telmesso Lyciæ hac noja dirimatur. Incolæ Τελμωσέι a Polemone vocitantur, apud Suidam: ab Halicarnasso stadiis Lx. dlajuncti, hoc est VII. M. D. pass.
- c Habitatur] Halicarnassus nimi-

- d Ceramicum] Ab oppido Ceramo: Képauos in Doride, Ptolemzeo, v. 2. Nunc Golfo di Castel Marmora. De Iasio mox.
- Myndos] Stephanus: Μύνδος, πόλις Καρίας. ἔστι καὶ πόλις ἄλλη Καρίας, Παλαιὰ Μύνδος, hoc est, antiqua Myndos. In Notitia Eccles. 'Αμυνδός.
- * Neapolis] Pomponio quoque, 1. 16. et Ptolemzo, v. 2. nota Cariz civitas: et in Notitia Episcop. Prov. Cariz.
- * Caryanda] Kapudoba Straboni lib. xiv. p. 658. et Harpocrat. p. 192. Hine ortus Scylax Caryandensis, scriptor rerum Geographicarum.

h Termera] Τέρμερον Strabo vocat, p. 657. juxta promontorium Myndiorum, cui nomen pariter Τερμέρων fuit. Stephano, Τέλμερα, πόλις Kaglas.

¹ Bargyla] Stephano, τὰ Βάργυλα, πόλις Καρίας, prope Lasum et Myndum. Mss. Pliniani, Bargilia. Straboni, lib. xiv. p. 654. τὰ Βαργόλια.— 'In nummis antiquis Severi et Antonii, ΒΑΡΓΥΛΙΗΤΩΝ.' Ed. sec.

Janus l'Iasas's Straboni lib. xiv. p. 658. Ptolemmo, v. 2. et Stephano. Melm, Jasos. In Notit. Episcop. Prov. Carim, l'Iasós. Nunc Askem, sive Askem Kalesi: ut aiunt ii, qui hæc loca proxime viderunt.

k Caria] Quæ deinceps recensentur, sunt Alabandici conventus. sunt 18 oppida, Mylasa libera, Antiochia, ubi fuere Seminethos et Cranaos oppida: nunc eam circumfluunt Mæander, et Orsinus. Fuit in eo tractu et Mæandropolis. Est Eumenia Cludro flumini apposita, Glaucus amnis, Lysias oppidum, et Orthosia: Derecyntius tractus, Nysa: Trallis, eadem Euanthia, et Seleucia, et Antio-

gyla edd. vett. et Gronov.—18 Ita codd. Harduini, Dalec. et Chiffl. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. whi sunt edd. vett. et Gronov. Mox, Simmethos et Cranaos Chiffl.—19 Sic codd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Mossinus Gronov. et edd. vett.—20 Othrusa Chiffl. Mox, Niza Strab.—21 Arizon Chiffl. Mox, Stratonice,

- ¹ Mylasa] Straboni lib. x1v. p. 658. Ptolem. v. 2. Dioni lib. xLvIII. pag. 373. Μόλασσα. Stephano, Μόλασα. Augusti nummus apud Spanhem. p. 905. CEBACTΩ. MΥΛΑCEΩΝ. Hodie Melazzo, ut recentiores volunt, qui nuper hanc oram lustrarunt: etsi id nomen Mileto Ioniæ oppido Geographorum vulgus adjudicat.
- m Antiochia] Stephano, pag. 87. 'Αντιόχεια τῆς Καρίας, quam et ab Antiocho Selenci F. conditam, et Pythopolin prius appellatam tradit. Straboni lib. x11. p. 630. et Ptolem. v. 2. 'Αντιόχεια πρὸς Μαιάνδρφ, ab amne quo alluitur. Nummus Trajani Decii, apud Spanhem. pag. 888. ANΤΙΟΧΕ-ΩΝ ΜΕΑΝΔΡΟΟ.
- " Seminethos] Mss. R. 1. 2. Colb. 1.
  2. Paris. Chiffl. Simmethos.
- o Orsinus] Ita Mss. proxime laudati. Editi, Mossinus.
- P Maendropolis] Stephano, Maurδρούπολιε, Μαγνησίαε πόλιε, hoc est, Magnetum ditionis.
- q Eumenia] Εδμένειαν, Stephanus: Ptolem. v. 2. Strabo lib. x11. p. 576. aliique Phrygiæ magnæ Εδμενίαν adjudicant: Phrygiæ Capatianæ, Notitia Episcop.
- r Lysias] Λυσιάς Straboni lib. x11. p. 576. et Ptolem. v. 2. in Phrygia mag-

- na. Phrygiæ Salutaris, in Notitia Episcop.—'In nummis, BOTAH AT-ZIAAEON.' Ed. sec.
- Orthosia] Ptolem. v. 2. in Caria, 'Ορθωσίαs. In Notit. Episcop. Prov. Cariæ, 'Ορθωσίαs. Straboni lib. xιv. p. 650. trans Mæandrum, circa Nysam, posita 'Ορθωσία.
- ¹ Berecyntius] Nysæ urbi, Marsyæque amni proximus, in Phrygia. Hesychius: Βερεκύνται, Φρυγῶν τι γώνος, Strabo, lib. x. p. 469. Βερέκυντες, Φρυγῶν τι φῶλον. Hinc Cybele Berecynthia mater appellata.
- " Nysa] Nόσα Straboni lib. XIV. p. 649. proxime Tralles. Ab Antiocho Seleuci F. de matris nomine Νόσω appellatam esse, anctor est Stephanus. verbo 'Αρτιόχεια. Nummus Elabali Imp. mediæ formæ, ex ære, iu Cimelio nostro Paris. ΝΥΚΑΕΩΝ.
- Υ Euanthiu] A copia scilicet flerum, qui in agro Tralliano nascuntur. Stephanus: Τράλλις, πόλις Λυδίας, πρὸς τῷ Μαιάνδρφ ποταμῷ ἡ πρότερων λεγομένη ἀνθεια, διά τὸ πολλὰ ἄνθη ἀκεῖ πεφυκέναι. Cariæ Ptolemæus ascribit, ib. v. cap. 2. Lydiæ Stephanus, et Notitia Episcop. Nempe in eo tractu posita fuit, quem Lydi, Cares, et Iones incolerent, ut Strabo monet, lib. xiv. p. 648. Nummus L. Veri in

chia dicta. Alluitur Eudone amne, perfunditur Thebaide.^x Quidam ibi Pygmæos habitasse tradunt. Præterea sunt Thydonos,^y Pyrrha, Eurome, Heraclea, Amyzon,^{x1} Alabanda^x libera, quæ conventum eum cognominavit: Stratonicea^x libera, Hynidos,^b Ceramus,^c Troezene,^d Phorontis. Longinquiores eodem disceptant foro,^c Orthronienses,^{x2} f

et Alinda libera margo edd. Dalec. et Gronov. ex Ptolem.—22 Sic codd. Harduini et Chiffl. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Othro-

NOTÆ

Thes. Goltzii, TPAAAIANON.

- ▼ Seleucia] Antiochus Seleuci F. et suum urbi, et patris nomen impoanit.
- * Thebaide] Amne oppidum intersecante. Rectius, ut in Mss. quibusdam, Thebaite.
- 7 Thydonos] De hac ceteri silent. Πόρραν in Caria Ptolemæus agnoscit, v. 2. Εύρωμον, Ἡράκλειαν, ᾿Αμυζόνα, Strabo, lib. xtv. pag. 658. Stephanus, alique. Ptolemæo hæc Ἡράκλεια πρὸς ᾿Αλβάνφ dicitur, a monte, ut arbitror, proximo.
- 2 Alabanda] Unde conventus Alabandicus. 'Αλάβανδα Ptolemæo, loc. cit. in Caria. In Notitia Episc. 'Aldmarda, mendose. In mediterraneis civitatibus, cum Stratonicea, apud Strab. loc. cit. Nummus Augusti, apud Spanhem. pag. 644. AAABAN-ΔEQN .- 'Est apud Occonem, p. 510. e Cimelia Ferdinandi Archiducia nummus inscriptus, AT. K. OHEAI. KAPEINOCCE. Imperator Casar Opelius Carinus Augustus. Haud dubie enim legit Occo OHEN. pro OHEAI, quo Opelius significatur: qua ex gente fuit etiam Macrinus uterque, et uterque Diadumenianus. .)(. Quadrigæ disjunctis dextrorsum et sinistrorsum bigis: inscriptio AAIQN. ΔNC. Hoc est, opinor, ΑΛαβανδείς 'Levias, Διά Νίκην Σεβαστοῦ. Alaban-
- denses Ioniæ, ob victoriam Augusti. Docet hic nummus, præter nomen gentis, unde Carinus prodiit, Parthos Persasque, quos Carinus et Carns vicerunt, haud procul Ionia et Alabandis devictos fuisse.' Ed. sec. De Alabandis, Livius lib. XXXVIII. pag. 472.
- * Stratonicea] Irparorinea Stratoni, loc. cit. Ptolem. v. 2. in Carise mediterraneis urbibus, Irparorine.
- b Hynidos] Forte literis permutatis Ἰδυμος, quæ urbs Ptolemæo loc. cit, in Cariæ mediterraneis appellatur, cum Stratonicea, aliisque.—'Aut Hyniandos, 'Ηνιανδός, quæ provinciæ Lyciæ ab aliis adjudicatur, ut in Conc. Quinisexto, p. 1197.' Ed. sec.
- c Ceramus] Hace vero cum mediterranea sit, ab ea situ dispar videtur, a qua Ceramicum sinum panlo ante diximus appellari, inter Cnidum et Halicarnassum.
- d Trazene] In Caria Trazenios olim habitasse, auctor est Strabo lib. x ι ν. pag. 656. Cum autem Stephano teste, Trazenis in Græcia Phorbantium mons fuerit, ab eo Φορβαντίδα urbem hic quoque in Caria cognominasse Trazenios putarim, non Phorontin.
- e Eodem...foro] Nempe Alabandico.
- f Orthronienses] Ita Mss. omnes : non Othronienses.

Halydienses,⁸ seu Hippini,^h Xystiani,ⁱ Hydissenses, Apolloniatæ,ⁱ Trapezopolitæ, Aphrodisienses liberi. Præter hæc sunt Coscinus,^k Harpasa¹ apposita fluvio Harpaso, quo et Trallicon,²³ cum fuit, alluebatur.

· XXX. Lydia autem perfusa flexuosi i amnis Mæandri recursibus, super Ioniam procedit, Phrygiæ ab exortu Solis vicina, ad septemtrionem Mysiæ, meridiana parte Cariam amplectens, Mæonia ante appellata. Celebratur maxime Sardibus in latere Tmoli montis, qui antea Ti-

nienses edd. vett. et Gronov.—23 Tralle Ptolem.

CAP. XXX. 1 Chiffl. flexussis .- 2 Ita codd. Harduini et Chiffi. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont, et Franz. qui ente edd. vett. et Gronov .--

****

NOTE

s Halydienses] In Mss. R. 1. 2. Colb. 1. 2. &c. Alidienses. Hand dubie Alindienses, ab oppido Carim mediterraneo, "Αλωδα Ptolem. v. 2. τὰ 'Αλωδα Strab. lib. xtv. pag. 657. et, qui Strabonem transcripeit, Arriano Exped. Alex. lib. 1. pag. 67.

h Hippini] Forte Hippini: est enim "Ivos inter Episcopales sedes Phrygim Salutaris, in Notitia Eccles. Autiq.

i Xystiani] Eliorus et 'TSurobs Carize civitates, apud Stophanum. "Tõurou hoc dicitur Ptolemzo, inter mediterranca oppida.

- J Apollonista Et has inter Carias mediterraneas civitates a Ptolemmo recensentur, v. 2. 'Απολλωνία προς Λαμβάνη, Τραπεζόπολις, 'Αφροδισίας. In Notitia Episcop. 'Απολλωνίας et 'Αφροδισίας, Provincias Carias: Τραπεζόπολις, Phrygias Capatians ascribitur. Et in Conc. Quinisexto, pag. 1200. Eugenius Episcopus πάλεως Τραπεζών Πακατιωνής. Lydiam inter et Cariam sitam hauc Aphradisiadem ait Stephanus, pag. 144.
- k Coscinus] Pagus est trans Mæandrum positus, Kookwia Straboni lib. xiv. p. 650.

- 1 Harpasa] Stephanus: "Αρπασα, πόλις Καρίας, ἀπὸ 'Αρπάσου ποταμεῦ. In Carim mediterraneis oppidis, Ptolemmo v. 2. et in Notitia Episcop. 'Αρπασά. De fluvio Harpaso, Livius lib. xxxviii. pag. 472.
- Maonia ante] Hesychius: Masoría, A Audia. Ab amne Mæone sic appellatam Stephanus prodidit, and Maloros ποταμού. A Maone Rege, Diodorus, Bibl. lib. III. pag. 191. A Lydo Atyis filio, qui Meon prius vocabatur, Herod. lib. s. n. 7. pag. 4. Λυδός δ'Ατυος, ἀπ' δτευ δ δήμος Δόδιος έκλήθη δ παι οδτος, πρότορον Μέραν καλούμενος, Homero B, 866, Másres, Dionysio Halic. lib. 1. Antiquit. pag. 21. Mylovía dicitur: nempe Ionice idiomate : nam communis lingua Meioras et Masoriar effert. Vide Strabonem, lib. x111. pag. 625 .- 'In numme Julie Mammææ CAP. IIPO. MAIO-NON. Zápšeis Ilpáry Maiérer. Sardes prima civitas Mæonum.' Ed. sec.
- b Sardibus] Adpões Ptolemæo in Lydia, v. 2. Al Adpões Straboni, lib. XIII. pag. 625. et iu Notitia Episc. Prov. Lydiæ. Nummus Musei Parisiensis, ex ære, mediocris formæ, Hadriano Principe cusus, IIAOIH

molus cappellabatur, vitibus consitus, et ex eo profluente Pactolo, eodemque Chrysorrhoa, ac fonte Tarne: a Mæoniis civitas ipsa Hyde vocitata cest, clara stagno Gygæo. Sardiana nunc appellatur ea jurisdictio. Conveniuntque in eam extra prædictos, Macedones Cadueni, Philadelpheni, et ipsi in radice Tmoli Cogamo flumini appositi Mæonii, Tripolitani: iidem et Antoniopolitæ Mæandro alluuntur: Apollonoshieritæ, Mesotimolitæ, et alii ignobiles.

3 Ita Harduinus ex codd. ita quoque Miller. Bipont. et Franz. Cadueni, Loreni, Philadelphini Gronov. et edd. vett.—4 Apollonishieritæ margo edd. Dalec. et Gronov. Apollonishieritæ Chiffl. Mox, Mysotmolitæ al. ap. Dalec. Mysormolitæ Gronov.

NOTÆ

CAPAIANON. Sardibus Tmolus imminet, inquit Strabo, loc. cit.

- Antea Timolus] Ovid. Met. vi.
   15. 'Deseruere sni Nymphæ vineta Timoli.' Et xi. 86. 'Sni vineta Timoli, Pactolumque petit.'
- 4 Vitibus] Ovid. ex Ponto: 'Africa quot segetes, quot Tmolia terra racemos.' De Tmolite vino dicemus xiv. 9.
- Ex co profuente] Strabo, loc. cit. Chrysorrhoam, ab auri ramentis, qua devehebat olim, appellatum scribit: at zevo suo ea defecisse. Vide et Plutarch. de Fluviis, pag. 1153.
- ' Hyde vocitata] Oppido ipsi alii, alii arci tantum id nomen inditum esse voluerunt, inquit Strabo, loc. cit. Heaych. 'Τδη, πόλιε Λυδίας.
- s Gygoo] Γυγαία λίμνη, a Sardibus stadiis XL. sen v. mili. pass. teste Strab. loc. cit. Γυγαία λίμνη, Eustathio in Itiad. B. pag. 365. et Scholiastm Nicand. in Theriac. pag. 30. Circa hunc locum monumenta regum Lydiæ fuisse posita, auctor est Strabo.
- h Extra prædictes] Orthronienses, Alindienses, &c. quos Alabandici conventus esse monuimus.
- 1 Cadueni] Vel Cadieni. Oppidum Káše., Vide Not, et Emend, num. 71,

- —'Hiporro, alique, quos Plinius pariter 'Macedones' appellat, cap. 31. et 32. 'Macedones' il sunt, qui commemorantur in Epistola Artaxerxis, Esther. cap. ult.' Ed. sec.
- 1 Philadelpheni] Stephauo, Φιλαδίλφεια, πόλις Λυδίας, Straboni quoque, lib. x111. p. 628. Ptolem. v. 2. et in Notitia Episc. Prov. Lydim. Græci iucolæ nomen antiquem retinent: Turcæ Allahscheyr, hoc est, 'Dei civitatem' vocant: ab Hebræo, ut quidem videtar, "γν" >×
- k Macenii] In Notitia Episc. Previncia Lydiæ, tertio loco Τρίπελις, sexto Mecria, pro Maceria, vel Mporia, nominatur. In Couc. Quinicexto, pag. 1194. 'Αναστάσων ἐπίσκουνο τῆς Μαιοντοπόλεων τῆς Λυδῶν ἀπαρχίας. Tripolia Caria Ptolemeus et Stephanus accousent. Eam Macandro allui, præter Pliniam, nummus testatur, apud Spanheminus, pag. 888. ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ ΜΑΙΑΝΔΡ.
- ¹ Apollonoshieritæ] Oppido nomen 'Απόλλωνος lapdy, Apollinis fanum: in Notitia Episcopatuum, Provincima Lydim. Vide Notas et Emend. num. 72.
- m Mesotimolitæ] Qui medium Timolum, seu Tmolum montem incole-

XXII. Ionia ab Iasio sinu incipiens, numerosiore i ambitu i littorum flectitur. In ea primus sinus Basilicus, Posideum promontorium et oppidum, oraculum Branchidarum i appellatum, nunc Didymæi i Apollinis, a littore stadiis i viginti. Et inde centum octoginta, Miletus i Ioniæ caput, Lelegeis i ante, et Pityusa, et Anactoria nominata, super nonaginta i urbium per cuncta maria genitrix: nec fraudanda cive Cadmo, qui primus prosams orationem condere instituit. Amnis Mæander i ortus e lacu in monte Aulocrene, i plurimisque affusus oppidis, et repletus flumi-

CAP. XXXI. 1 Cod. Dalec. numerose. Vet. Dalec. numerose.—2 Ita codd. Harduini, Dalec. Chiffl. et Vet. item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. stadiorum Gronov. et edd. vett.—3 Milletus Gronov. Paulo post, Phityusa Vet. Dalec.—4 Ita Regg. Brott. et Ed. pr. super XC. cod. Dalec.

NOTE

rent, sic appellati. Vide Notas et Emend. num. 73.

- * Numerosiore ambitu] Ex Pomponio id expressum, ita scribente, I. 16. 'Post Basilicum sinum Ionia aliquot se ambagibus sinuat, et primum a Posideo promontorio flexum inchoans,' &c. Sinui ac promontorio nomen est hodie a Mylassis, Golfo di Melasso, Capo di Melasso, Como di Melasso, Copo di Melasso, Copo di Melasso, Iloreilior to Mingolor a Strabone oppidum vocatur, lib. xiv. p. 632.
- b Branchidarum] Hæc sunt e Mela transcripta, 1. 17. A Brancho Apolinis sacerdote posteri Branchidæ Βραγχίδαι sunt appellati, quos penes ejus templi, quod Διδυμίως νει Διδυμαίου 'Απόλλωνος ἐν Βραγχίδαις dictum est, cura sacerdotiumque mansit. Strabo, lib. 1x. p. 421. et alibi passim.
- c Didymæi] A loco in quo oraculum fult nomen id traxit. Stephanus: Δίδυμα, οδιδετερως, τόπος και μαντείον Μιλήτου, άφιερωμένον Διί και 'Απόλλωνι. Didyma, neutro genere, locus et oraculum Mileti, Jovi sacrum, et Apollini.
  - d Miletus] Mixmos Græcis. Hodie

- Palatschia, quod ex ingenti civitate vix palatiorum superbarumque zedium rudera nunc supersint. Ibi repertam nuper aiunt veterem Inscriptionem, in qua legeretur IIOAIC MI-AHCION.
- ^c Lelegeis] Stephanus, de Mileto: Πρῶτον Λελεγηθ: ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τῶν ἀποικούντων. A Lelegibus incolis id nomen traxit. A copia pinnum, Πετίουσα. Ab Anactore rege, 'Ανωκτερία. Ita cam Stephano Eustathius in Dionys. vs. 825. p. 109. et vs. 456. pag. 65. Item Scholiastes Apollon. ad Argon. I. 186. Pausan. in Achaic. lib. vii. p. 398. et Schol. Aristoph. in Pluto, p. 62.
- Super nonaginta [octoginta] Vide Notas et Emend. num. 74.
- s Qui primus presum] Id quoque Solinus habet, cap. 40. pag. 70. Vide que dicturi sumus, v11. 57.
- h Maunder] Incolis Mindre: Turcis, Boiouc-Mindre, hoc est major Maander: Caystrum enim minorem Maandrum vocant.
- ¹ Aulocrene] De eo diximus cap. 29. ubi et de Apamena regione, et de

nibus crebris, ita sinuosus flexibus, ut sæpe credatur reverti: Apamenam primum pervagatur regionem, mox Eumeneticam, ac dein Bargyleticos campos: postremo Cariam placidus, omnesque eos agros fertilissimo rigans limo, ad decimum a Mileto stadium lenis illabitur mari-Inde mons Latmus. Oppida, Heraclea montis ejus cognominis: Carica, Myus, quod primo condidisse Iones narrantur, Athenis profecti: Naulochum, Priene. In ora, quæ Trogilia appellatur, Gessus amnis. Regio omnibus Ionibus sacra, et ideo Panionia appellata. Juxta a fugitivis ronditum (uti nomen indicio est) Phygela fuit,

super octoginta Lngd. Dalec. Elz. Gronov. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. super septuaginta Vet. Dalec. et Basil. super LXXV. Senec.—5 Bargylleticos edd. vett. et Gronov.—6 Cadms Straboni.—7 Juxta fugitivis in quibusdam vett. 'Ob similitudinem duæ literæ a a in unam coaluere.' Dalec.—

NOTÆ

Eumenia, ac de Bargylis.

ć._

5-

ηĘ

52

. . 7

p 1

27.5

19

44

2.5

وج

. 1

135

1.

, t

Omnesque cos] Ita libri omnes: neque necesse est Iones vel Ionum agros, invitis iis, supponere, quod Salmasins facit, p. 836. in Solin.

k Montis cjus cognominis] Hoc est, ejusdem cum eo monte nominis, Latmos quoque et ipsa vocitata. Vide Notas et Emend. num. 75. Est autem mons Latmus, ut ait Mela, 1. 17. Endymionis a Luna, ut ferunt, adamati fabula nobilis.

- ¹ Myus] Muoīs, πόλις 'Imrias, Stephane: una de duodecim Ioniæ urbibus, Straboni lib. xrv. p. 636. Nec Myuntis, nec Prienes ulla hodie extant vestigia. Myuntem Iones deduxisse colonos, testis Pausan. lib. vii. p. 400.
- * Athenis] Id quoque Vitruvius affirmat, 1v. 1. p. 60.
- Neulocham, Priene] Ναόλοχος, Πρέηνη. Hæc Biantis patria: quam et Cadmen Strabo vocitatam ait, lib. xIV. p. 636.
- ° Tregilia] Trevylator, Strabeni, loc. cit.

P Gessus] Gmans amnis Melæ 1.17. Palow Ephoro, lib. v. apud Athen. lib. v11. p. 311.

9 Regio] Juxta Prienen 'est Panionium,' inquit Mela, loc. cit. ' sacra regio, et ob id eo nomine appellata, quod eam communiter Iones colunt.' Straboni lib. xIV. p. 639. Ilaviávior. Ibi Iones solennem conventum agere soliti, Neptunoque sacra facere Panionia dicta. Urbibus duodecim Panionion constabat, teste Herod. lib. 1. n. 148. p. 61 .- ' Certamina ad quæ admitterentur ex tota Ionia pugiles HANIONIA ITTOIA appellantur in nummo vetere Saloninæ Aug. a Milesiis percusso. Nummus alter ex una parte caput Jovis exhibet, cum epigraphe ZETC AKPAI-OC: ex altera pugilem CMTPN. IIA-NIONIOZ. Zuppraler Harrierios enbintellige ayar. Ed. sec.

' A fugitivis Mela pereleganter:
'Ibi a fugitivis, ut aiunt, condita,
(nomen famm annuit) Phygela.' Strabo, loc. cit. Stephanusque eum secutus, et Suidas tomo II. p. 653. non a

et Marathesium 'oppidum. Supra hæc Magnesia 'Mæandri cognomine insignis, a Thessalica Magnesia orta. Abest ab Epheso xv. mill. passuum: Trallibus eo amplius III. mill. Antea Thessaloce et Androlitia neminata: et litteri apposita "Derasidas insulas secum abstalit mari. Intus et Thyatira? 'alluitur Lyco, Pelopia aliquando, et Euhippa "cognominata.

In ora autem Manteium, 10 x Ephesus y Amazonum 2 opus, multis antea 2 expetita nominibus : Alopes, cum pugnatum

8 Gronov. Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. ee amplius MMM. codd. Dalec. et Vet. ee amplius CCC.—9 Intus et Tyona Vet. Dalec. et Chiffi. Mox, et Eukippia cognominata codd. Dalec. et Vet.—10 Matium Vet. Dalec. et

NOTÆ

φυγάs, quæ vox fugitivum sonat, Φύγελα, sed Πύγελα scribunt. Suidas appellationis originem trahit a morbo τῶν πυγῶν, quo socii Agamemnonis laborantes, ibi manserunt. Vinum Phygelites, οἶνον Φυγελίτην, ab hoc loco commendat Dioscorides v. 12. Hodie Figela.

* Marathesium] Scylaci, p.35. Mapathour, inter Ephesum et Magnesiam. Ephesiorum urbs a Stephano appellatur, quod his parebat.

- * Magnesia] Magnesia que super Meandrum, Livio lib. XXXVII. pag. 462. Straboni lib. XIV. p. 636. Μαγγησία ή πρὸς Μαίανδρφ, Μαγγήτων ἐποιεία τῶν ἐν Θετταλία, καὶ Κρητῶν, Magnetum Thessaliæ, Cretensiumque colonia. Idcirco πόλις Ἑλληνὶς, urbs Græcanica a Scylace vocatur, p. 85. A Lacedemoniis colonos eo missos scribit Velleius lib. I. p. 8.
- Littori apposita] Cum in littore esset, plurimum limi deferente amne, junctæ sunt continenti, oppidoque ipsi Derasidæ insulæ. Hoc antea Plinio jam memoratum, II. 91.
- J Thyatira] Lydim a Stephano accensetur: Θυάτειρα, πόλις Λυδίας, ή πρότερον Πελόπεια. Α Ptolemmo item,

- v. 2. et in Notitia Episcopatuum. In nummo Juliæ Titi, apud Patin. p. 155. GTATEIPHNON. Tarcis hodie Akkissar, hoc est, Castellum noum. Quidam, affinitate nominis decepti, Tiria esse putaverunt, que urbs Epheso distat xxv. mill. pess. Sed hanc recenter esse conditam constat.
- w Enkippa] Eberros, equitatu prestans: quod equos generosos aleret. Mas. Enkippia. Stophanus: Εδίστη, δήμοτ Καρίαs.
- * Manteium] Marreier, hoc cet, ora-
- 7 Ephesus] Nune pagus est, Tercis Aiasalouc: Italis, Efeso. In nummis EDECION.— Prioris denique appelationis meminit Hyginus fab. 'Echion,' inquit, 'Mercurii filius, ex urbe Alope, que nune vocatur Ephesus.' Ed. sec.
- * Amazonum] Unius Amazonum nomine "Eperor appellatam scribit Heraclides de Politiis, tit. "Eperos. Mela 1. 17. non iptam Ephesum, sed Templum eas struxisse scribit, Dionysium Perieg. et alios secutus.
- Multis anten] Ex iis bare Stephanus habet: Ἐκαλεῖτο δὸ Χμόρνα, a Smytne Amazone: Ἐκαλεῖτο δὸ καὶ Χάμορο.

apud Trojam est, mox Ortygia, et Morges vocata est, et Smyrna 11 cognomine Trachea, et Samornion, et Ptelea. Attollitur monte Pione, halluitur Caystro c in Cilbianis jugis 12 d orto, multosque amnes deferente, et stagnum Pegaseum, quod Phyrites c amnis expellit. Ab his multitudo limi est, qua terras propagat, mediisque jam campis Syrien insulam adjecit. Fons in urbe Callipia, het templum Dianæ complexi e diversis 13 regionibus duo Selenuntes. Ab Epheso Mantelum aliud Colophoniorum, et intus ipsa Colophon, Haleso 14 kaffluente. Inde Apollinis Clarii Colophonis Clarii Clarii Clarii Clarii Clarii Clari

Chiffi. Mantaum alii ap. Dalec.—11 Ortygia. Morges vocata et Smyrna est Chiffi. Mox, cognomine Trichia codd. Dalec. et Chiffi.—12 Cylbianis jugis Gronov.—13 Callipea (vel Callippe) templum Diana complexa, e diversis codd. Dalec. et Vet. Mox, Selinuntes Gronov.—14 'Halete, cujus fluvii hoc in

NOTÆ

ra, καὶ Τριχία (lege Τραχεῖα, ex Eustathio eadem referente ad Dionysii vs. 827. p. 109.) καὶ 'Ορτεγία, καὶ Πτελέα. Η Βεγκὶια: Σαμονία, οἱ δὶ Σαμορνία, ἡ 'Έρσενς. Smyrnæ quoque nomen inditum Ephese auctor est Strabo lib. xiv. p. 683. Ab almorum frequentia Pteleæ nomen traxit.

- Monte Pione] Τοῦ Πίστος τοῦ δρους in Ephesio agro fertilitatem commendat Pausan. lib. vɪɪ. p. 406.
- Caystro] Amne, qui Kanorpos Gracis, accolis hodie Carason: Turca, ut diximus, Masandrum minorem, seu nigrum, vocant.
- d Cilbianis jugis] Sic juga montium appellantur quæ Caystro sunt proxima, et circumjecto pariter agro id nomen fuit. Enstathins in Dionys. vs. 837. p. 111. ἀπὸ δὲ τοῦ Καθστρου καλεῖται καὶ πεδίον Καθστρου, ϙ συνεχὲς τὸ ΚΑΘεκούν.
- c Pegaseum] Πηγάσεων, cujus appellationis ratio eadem, quæ fontis illius, quem ungulæ ictu Pegasus aperuisse dicitur, ut ait Festus, verbo 'Pegasides Musæ.'
  - Quod Phyrites Mss. R, 1, 2, &c.

Pyrrhites, quod sincerius videtar.

- Syrien insulem] Et hoc jam dicere antevertit, 11. 91.
- h Callipia] Ita Mss. omnes. Rectius Calippia. Sed Alitaum non ausim reponere cum Pintiano; etsl id fonti nomen est apud Pausaniam, loc. cit.
- 1 Duo Selenuntes] Μελληνούντες Χαnophonti Exped. Cyri lib. v. p. 850. Μεληνούντες Laërtio, in Xenophontis Vita, p. 46.
- J Colophon] Kolopho Gracis. Nunc diruta.
- k Haleso] "Aλης Pausanim dicitur, totius Ionim amnis frigidissimus, lib. vii. p. 406. Et Schol. Lycophr. p. 125. "Αλεγτος ποταμοῦ Κολοφώνος.
- 1 Apollinis Clarii] Tacitus Annal.

  II. de Germanico: 'Appellit Colophona, ut Clarii Apollinis oraculo uteretur. Non fœmina illic, ut apud Delphos, sed certis e familiis, et ferme Mileto accitus sacerdos,' &c. Pansaniæ est 'Απόλλωνοι lepòr ἐν Κλάρφ, loc. cit.—' An illud Apollinis fanum, aliudve, designet nummus ex ære maximo, apud D. Vaillant, p. 232, amplius considerandum. Utriusque

fanum, Lebedos: fuit et Notium popidum. Promontorium Coryceon, mons Mimas policien. Quo in loco Magnus Alexander intercidi planitiem eam jusserat vii. mill. d. pass. folongitudine, ut duos sinus jungeret, Erythrasque que que mimante circumfunderet. Juxta eas: fuere oppida 7 Pteleon, Helos, Dorion: nunc est Aleon fluvius, Corynæum Mimantis promontorium, Clazomenæ, Parthenie, et Hippi, Chytrophoria papellatæ cum insulæ

tractu meminit et Pausanias.' Dalec.—15 Ita Ed. pr. Mimas CCL. mill. pass. Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Elz. Gronov. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.—16 Chiffi. VII. mill. passuum.—17 In eodem, fuerunt oppida.—18 Gronov. et edd. vett. Corinaum, et mox in iisdem Glazomene.

NOTÆ

Philippi capita exhibet, tertiumque Concordiæ; titulus, concordia Avgustorym. In pagina aversa templum est rotundum eximium, in quo stat effigies Apollinis: supra, Aquila Romana. In ambitu: EX ORACYLO APOLLINIS.' Ed. eec.

- m Lebedos] Λέβεδος, a Colophone distans stad. 120. hoc est, xv. M. P. Nummus Caracallæ in Museo Parisiensi, ΛΕΒΕΔΙΩΝ. Autonii Severi est.
- ⁿ Notium] Νότιον, juxta Colophonem Stephano, Suidæ, Harpocrationi, et Livio lib. xxxv11. p. 457.
- O Coryceon] Κωρόκεων, aliud a Mimantis montis promontorio, quod Corynæum deinde vocatur. Stephanus: Κώρυκος δρος πλησίον Τέω τῆς Ἰωνίας. Juxta Erythras, Straboni lib. xiv. p. 645.
- p Mimas] Miμas pariter Straboni, lib. xιv. p. 645. Ptolem. v. 2. et Solino cap. 40. p. 70.
- ^q Erythrusque] Ut Erythrus oppidum, Mimantemque montem circumfuso mari insulam faceret. De Erythris, Pausan. lib. v11. pag. 401. Incolæ Ἐρνθραῖοι Herod. lib. 1. n. 18. Hiuc Sibylla creditur Erythræa dic-

ta, teste Strab. l. xIV. p. 645. Hodie pagus Gesmé, ut produnt ii qui nuper has oras situsque urbium contemplati sunt.

- ⁷ Juxia eas] Vide Notas et Emend. num. 76.
- Pteleon] Græcanicis urbibas hæ cognomines fuerunt, de quibus egimus libro superiore, cap. 7. Brekelv, Έλος, Δάριον. Stephanus: Βτέλεων, πόλις Ιωνίας. Item Thucyd. lib. VIII. p. 571.
- t Nunc est Aleon flavius] Lib. XXXI. cap. 10. 'Erythris Aleos amuis,' &c.
- " Corynama | Koporaior. Coryna eppidum in peninsula, prope Clasomenas, apud Melam 1. 17.
- v Clazomena) Khafoperal Gracis scriptoribus. Incolis hodie, Kelisman, quæ vox appellationis antiqua aliquod vestigium retinet. In Notitia Episcop. Khafopera.
- * Parthenie] Mons fuit, saxumve mari circumdatum. Vide Notas et Emend. num. 77.
- * Hippi] "Invo. Sic veteres appellarunt insulas quatuor, contra portum Erythrarum positas, antequam continenti nectorentur, ducto ad eas

essent: Alexander idem per duo stadia continenti annexuit. Interiere intus Daphnus et Hermesia, et Sipylum, quod ante Tantalis vocabatur, caput Mæoniæ, ubi nunc est stagnum Sale: obiit et Archæopolis 19 substituta Sipylo, et inde illi Colpe, et huic Lebade.

Regredientibus inde ^b abest XII. mill. passuum ab Amazone ^c condita, restituta ab Alexandro, in ora Smyrna, amne Melete ²⁰⁴ gaudens, non procul orto. Montes Asiæ nobi-

Paulo post, Chytoporia in iisdem.—19 Gronov. et edd. vett. ob id et Archæopolis.—20 Meletæ Gronov.—21 Ita codd. Harduini et Chiffi. cum edd. Har-

NOTÆ

insulas aggere a Clazomenis. Pausan. lib. v11. pag. 402.

- 7 Chytrophoria] Locum ipsum, ubi positæ olim Clazomenæ fuerunt, Χύτριον appellabant, teste Strabone, lib. XIV. pag. 645. cujus vocis ad insulas, quæ erant his adversæ, similitudo quædam translata est.
- * Et Sipylum] Σίπυλον. Hæc quoque Solinus, cap. 40. pag. 70. Plinius ipse 11. 91. 'Devoravit terra Sipylum in Magnesia: et prius in eodem loco clarissimam urbem, quæ Tantalis vocabatur.' Eversam terræ motu Sipylum et Strabo prodidit, lib. x11. pag. 579. Tantalis a Tantalo Niobæ F. nomen traxit.
- * Obiit] Interiit et Archæopolis, quæ substituta Sipylo fuerat: obiit et Colpe, quæ in locum successerat Archæopoleos: sed et Colpæ substituta Lebade similiter periit. Sic loquitur iterum cap. 39. 'Et Agamede obiit,' &c. Prius legebatur, ob id.
- b Regredientibus inde] A Clazome-
- c Ab Amazone] 'Από Δμόρνης 'Αμαζόνος, inquit Stephanus, verbo Δμόρνα. Hodie nautis, Gallisque, les Smyrnes.
- ^d Melete] Μέλης Straboni dicitur, lib. xIV. p. 646. et Pansaniæ lib. VII.

p. 407. cnjus ad fontes antrum ait esse, in quo fama sit carmina sua Homerum scripsisse. Statius III. Sylv. 3.60. de Homero: 'Smyrna tibi gentile solum, potusque verendo Fonte Meles.' Herod. de Vita Homeri, p. 559. Melesigenem inde Homerum appellatum tradit. In nummo Sabinæ, apud Spanhem. p. 891. MEAHC CMTP. In Smyrnæis suburbiis oriri Himerius scribit apnd Photium, cod. 243 .--' Nunc exiguus rivus est, vix versandis duabus molis, rigandisque hortis vicinis sufficiens, nisi cum increvit imbribus. Ad fontes amnis natum esse Homerum, docet nummus antiquus ex Gaza Regia, jamdudum laudatus a Spanhemio, p. 488. In parte antica, caput senile vitta cinctum pingitur, cum titulo: OMHPOC. In aversa pagina, fluvius decumbens urnam tenet, unde aqua profluit : citharam dextra: infra, MEAHC. supra, AMACTPIANON. Amastriani gloriantur usos se fuisse Homero hospife aliquamdiu: sed ne quis Amastrianum ortu dici eum aliquis existimaret, Meletem amnem pingi curarunt, cum cithara, ut ibi carmina sua scripsisse Homerus intelligeretur. CMTPNAION potius quam MEAHC scriberetur, duarum potius civitatum lissimi in hoc tractu fere explicant se, Mastusia a tergo Smyrnæ, et Termetis,* Olympi radicibus junctus. Is in Dracone desinit, Draco in Tmolo, Tmolus in Cadmo, ille in Tauro. A Smyrna Hermus campos 1 facit, et nomini suo adoptat. Oritur juxta Doryleum Phrygiæ civitatem, multosque colligit fluvios, inter quoa Phrygem, qui nomine genti dato, a Caria eam disterminat: Hyllum, et Cryon, et ipsos Phrygiæ, 1 Mysiæ, Lydiæ amnibus repletos. Fuit in ore ejus oppidum Temnos: k nunc in extremo sinu! Myrmeces 4 scopuli, eppidum Leuce in promontorio, quod insula fuit, finisque Ioniæ Phocæa.

Smyrnæum conventum magna pars Æoliæ, quæ mox dicetur, frequentat: præterque, Macedones Hyrcani cog-

duin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Hermus amnis campes Gronov. et edd. vett.—22 Dyrolaum Pineus.—23 Chiffl. et Hippos Phrygle.—24 Vet. Dalec. in ora. Mox, sinus Smyrnæ. Chescopolis Sal. et Steph. Chesium oppidum Issie

NOTÆ

δμόνοια designaretur, quam vatis patria.' Ed. sec.

- * Et Termetis] Id oppidi nomen interpretor: montis, Ortelius et Pinetus.
- f Cadmo] Κάδμος έρος, quem montem urbi Laodicenze imminere auctor est Strabo lib. x11. p. 578.
- 5 A Smyrna] "Epitos Smyrnensium passim amnis vocatur, quoniam Smyrnæorum ditlonem alluit, rigatque Cumanos, Phocaicos, et Smyrnensium agros, qui Hermi inde appellabantur, τὸ τοῦ "Ερμου ποδίον, lib. XIII. p. 626.
- h Doryleum] Δαρύλειον in Phrygia, Ptolem. v. 2. Δορυλάειον Stephano. In nummis, ΔΟΡΥΑΛΕΩΝ. Mas. Dorylaum. De eo egimus jam ante cap. 29.
- ¹ Hylum] Quem in Hermum delabi testatur quoque Herod. lib. 1. n. 80. p. 33. Strabo lib. XIII. p. 626. Et hunc Phryginm quoque Strabo et

Livius vocant.

- J Cryon] Keuds, a frigiditate samus nomen habet.
- Fait in ore dus.... Transi la ore seu ostile Hermi amais posits Temnos fuit, sed jam Plinii 270 isterierat.
- ¹ In extremo sinu] Smyrano, k Gelfe des Smyrnes.
- m Leuce] Mela I. 17. 'In ion Smyrnmo est Hermus annis, et sibs Leuca. Extra, Phoesea Ionie ultima.' Φουταία καὶ λιμήν, urbs cum pottn, Scylaci p. 35. Φουταία πόλιο 'Ιωνία, Stephano. Nunc Fogia vecchis.
- n Hyronni] Meminit horum Taritus Annal. II. p. 56. 'quique Mosteni, aut Macedones Hyreni vocatur:' nempe ab urbibus Mostenet Hyrcania, quas setate Tiberii notturno terra motu collapsas esse diimus, II. 86. Vide Notas et Enesd. num. 78.

nominati, et Magnetes a Sipylo.º Ephesum vero alterum lumen Asiæ, remotiores conveniunt Cæsarienses, Metropolitæ, ^{25 q} Cilbiani inferiores et superiores, Mysomacedones, Mastaurenses, Briullitæ, Hypæpeni, Dioshieritæ.

Pintian.—25 Casarienses Metropolita conjunctim Gronov. et mox, in eadem, Cylbiani. Paulo post, Metaurenses Chiffi. Hyppapeni Gronov.

NOTÆ

- * Magnetes a Sipple] A Sipple monte cognomen el Magnesias fuit, Mayrofa πρὸς Σεπόλφ, Ptolem. v. 2. inter Lydias civitates. Strab. lib. XIII. p. 621. ὁπὸ Σεπόλου. Et in nummis apud Spanhem. p. 894. ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΑΠΟ ΧΙΠΥΛΟΥ. Magnesia quæ ad Sipylum est, Livio lib. XXXVI. p. 448.
- P Casarienses] Ptolem. v. 2. 'leporaiodona dicitur in Lydia oppidum, prope Thyatiram. Pausanias item lib. v. Hierocæsaream conjungit Hypepis, que pariter ad hunc conventum spectant: 'Ιεροκαισάρεια καλουμένη πόλις, καὶ Υναιπα.-- Hierocæsariensiam nummus est insignis, a Seguino olim editus p. 10. nunc in Thesauro Regio, ex zere minimo, sed exquisitæ cælaturæ. Diana ibi picta cum pharetra est, symbolum venationis in eo tractu opimæ. Epigraphe: MEPCIKH. In aversa nummi area est ara cum igne, ut in nummis, quibus consecrati dicuntur Augusti, cum titulo, IEPOKAICAPEON. Nulla hic Diana Persica, nulla Amazon, nulli sunt hie Persici. Nummus hie Pertinacis est: casus est post ejus obitum: sie legendum, quod olim ipsi, alios scilicet secuti, non vidimus: ΠΕΡτίνανα ΧΕβαστον Ίερεις Καθιέρωσαν 'Ηρακλέους: Pertinacem Augustum sacerdotes Herculis consecrarunt. Nummus Hierocæsariensium. Consecrationem cam certe ara cum igne significat. Est autem Kabiépusis, consecratio, in nummo Græco Cari Au-

gusti, aliisque.' Ed. sec.

- 4 Metropolita In Ionia positi, quorum urbs Μητρόπολις a Ptolem. v. 2. Lydiæ ascribitur: in Notitia Episcopatuum, Asiæ Provinciæ. Nummus Gordiani III. apud Erizzo, p. 507. et alter Caracallæ, apud Patin. pag. 804. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΙΩΝΙΑ. Vide Notas et Emend. num. 79.
- ' Cilbiani inferiores] Qui Cilbianum agrum incolebant, de quo paulo superius dictum est. Vide Notas et Emend. num. 80.
- * Mysomacedones] Hoc est, Mysis permixti Macedones. Hos majori Phrygiæ Ptolemæus accenset, v. 2. Tsetzæ, Chiliad. xι. Hist. 396. vs. 978. Μυσοεμμαδόκες.
- ' Mastaurenses] Máoraupa et Bíoula Straboni lib. XIV. pag. 650. ultra Mæandrum oppida: sed mendose, pro Boloula. Vide Notas et Emend. num. 81.
- " Hypepeni] "Transa Lydim à Stephano tribuntur, et a Ptolem. v. 2. Ovid. de Arachne, Met. vi. 13. 'Orta domo parva, parvis habitabat Hypmepis.' De his Tacitus Annal. 1v. p. 118. In Notitia Episcop. "Τπητα, pro "Transa. In Conc. CP. Gener. III. pag. 1035. 'Αντάνιος ἐνίσκοπος τῆς 'Υπακηρών πόλεως, τῆς 'Ασιανών ἐπαρχίας. Nummus Julim Domnme in Parisiensi nostro Museo, ΤΙΑΙΠΗΝΩΝ.
- Dioskieritæ] Aids lepdr, Jovis fanum, in Lydia, Ptolem. v. 2. in Ionia, Ste-

XXXII. (XXX.) Æolis proxima est, quondam Mysia appellata, et quæ Hellesponto adjacet Troas. Ibi a Phocæa, Ascanius portus. Dein fuerat Larissa: sunt Cyme, Myrina, quæ Sebastopolim se vocat: intus Ægæ, Attalia, Posidea, Neontichos, Temnos. In ora autem Titanus amnis, et civitas, ab eo cognominata. Fuit et Grynia,

CAP. XXXII. 1 Ab ea Phocae codd. Dalec. et Vet.—2 Satalia Pineus.—
3 Mitanus Vet. Dalec. Pitana Ptolemao.—4 Grya Chiffl. Mox, solo insula ap-

NOTÆ

phano: Provinciæ Asiæ, in Notitia Episcop. In Conc. CP. pag. cit. Ζώητος ἐπίσκοπος Χριστοιπόλεως, ήτοι Διὸς ἰεροῦ τῆς ᾿Ασιανῶν ἐπαρχίας. Inco-læ, Διοσιερίται, ex Phlegonte apud Steph. In nummo vetere Parisiensis nostri Musei, ΔΙΟCΙΕΡΕΙΤΩΝ.

- * Æolis] Hæc lisdem verbis Mela 1. 18. 'Proxima regio, ex quo ab Æoliis incoli cœpit, Æolis facta: ante Mysia: et qua Hellespontum attingit, Trojanis possidentibus, Troas fuit.'
- b A Phocæa] Quæ postrema Ionicarum urbium, ut dictum est sup. cap. unde Æolis incipit.
- c Larissa] Stephanus: Λάρισσα Aloλίδος περί Κύμην. Ab Ilio distabat mille stadiorum intervallo, hoc est, cxxv. M. pass. Auctor Strabo lib. XIII. p. 620.
- d Cyme, Myrina] Mela, loc. cit. Primam urbium Æolidis a Myrino conditore Myrinam vocant: sequentem Pelops statuit victo Œnomao reversus ex Græcia: Cymen nominavit pulsis qui habitabant, Dux Amazonum Cyme.' Κύμη et Μυρίνα, Ptolem. v. 2. Scylaci, p. 35. et Stephano. Cyme Ephorum tulit, de quo in Auctorum Indice.—' Nummus est Μυριναίων insignis ex ære magno, apud Seguinum, p. 18. secundæ editionis, sic inscriptus: ATT. K. T. AIA. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟC. Imp. Cæsar Titus

Elius Hadrianus Antoninus. Capite laureato..)(. EIII MHTΡΟΔω MTPINAIΩΝ. Sub Metrodoro Archonte, nummus Myrinæorum. Infra ΔΑΜΝΕΤΟ.
Quod si interpretamur: Αῦμιες ᾿Αρίθηκε Μυρυαίων Νεακόρων ΕΤΟεβεῖ. Ροpulus Myrinæorum, cum essent Νεσευτι,
Pio posuit, hoc est, Antonino statuam
ipaius equestrem, que est in area
nummi picta, Antonini capite galeato.' Ed. sec.

- ^e Ægø] Alγal in Æolide, Straboni, lib. XIII. p. 621. & μεσογεία, hoc est, in mediterraneo, Scylaci, p. 35. Αlγα. In Nummo vet. apad Patin. p. 5. ΑΙΓΑΕΩΝ. Apud Herod. lib. 1. n. 149. Αlγαίαι.
- f Attalia] 'Ατταλία Stephano, qai Lydim accenset. Ab aliis ejusdem nominis diligenter secermenda. In Notitia Eccles. Episcopatuum Prev. Lydim, p. 29. 'Ατταλία.
- 8 Neontichos] Néor reixos rijs Alexi-80s Stephano: huce vox oppidum nevum sonat. Distare ait a Larissa Strabo lib. XIII. p. 621. stadiis xxx.
- h Temnos] Tημνος, πόλις Aleλifies, Stephano: et Straboni, loc. cit. Prov. Asiæ in Notitia Episc. In nummis Philippi Patris, apud Patin. p. 386. THΜΝΕΙΤΩΝ. Apud Herod. loc. cit. Τῆνος pro Τημνος.
- 1 Grynia] Stephano, Γρόνοι, et Γρόνοι, παλίχνιον Μυριναίων, Μyrinæorum oppidulum. Hinc Apollo Grynius,

nunc tantum portus soli, insula apprehensa. Oppidum Elæa, ket ex Mysia veniens Caicus amnis. Oppidum Pitane, Canaius amnis. Intercidere Canæ, Lysimachia, Atarnea, Carene, Cisthene, Cylla, Cocylium, Thebe, Astyre, Chrysa, Palæscepsis, Gergithos, Neandros:

prehenso margo edd. Dalec. et Gronov.—5 Oppidum Ialea Pineus. portus Pergami margo edd. Dalec. et Gronov.—6 Pytane Gronov.—7 Atarneus Strab. lib. x111. Mox Carenæ Gronov. et paulo post in eadem: Cocillum, Thebæ.—8 Gergetha Strab. lib. x111.—9 'Pintianus legit: amnes Grylios, Solus: regio

NOTÆ

et Gryneus dictus, Pobresos, et Proress. Herod. lib. 1. n. 149. est Proress.

- J Portus soli] Hoc est, deserti ex ntroque latere portus, annexa continenti insula, vel maris recessu, vel aggesto limo. Scylaci, 35. Γρόνειον 'Αχαιῶν λιμήν.
- k Elæa] Hanc oram similiter describit Scylax, loc. cit. ἐπὶ θάλαττων λιμὴν Πετάνη, καὶ ποταμὸς Κάϊκος μετὰ Πετάνην Έλαία, Γρόνειον, κ. τ. λ. Ptolemæus quoque, v. 2. et Strabo lib. xiii. pag. 622. Elæa Pergamenorum navale fuisse Stephano dicitur.
- ¹ Ex Mysia] Hoc est, ex Mysia proprie dicta, sive Tenthrania, que pars Æolidis est, et Mysiæ laxius acceptæ, ut dicetur cap. seq.
- Touckers Cana] Kárai, πόλις Τρωάδος, Stephano: unde, ut videtur, amni Canaio nomen. 'In promontorio est Cana oppidum,' inquit Mela 1. 18. Sed Canen a Canis diversam facit Strabo lib. x111. pag. 615.
- Lysimachia] Λυσιμαχία, et Λυσιμάχεια, a Lysimacho Agathoclis F.
- * Atarnes] 'Αταρνεύς, oppidum contra Lesbon insulam positum dicitur Harpocrationi, pag. 53. Strab. lib. XIII. pag. 614. prope Pitanen. In Notita Eccles. Antiq. Prov. Hellesponti, 'Αρτέμεα, pro 'Ατάρνεα. Stephano, 'Ατάρνεα, πόλις μεταξύ Musias Delph. et Var. Clas. Plin

καὶ Λυδίας. Plinio ipsi Atarne XXXVII. 56. Incolæ, 'Αταρνείται, Pausan. lib. VII. pag. 400.

- P Carene] Καρήνη, πόλις Murías, Stephano ex Herod. apud quem lib. v11. pag. 400. nnm. 42. Καρίνη perperam pro Καρήνη scribitur.
- q Cisthene] Κισθήνη πόλις έρημος Straboni lib. XIII. pag. 604.
- r Cylla] Κίλλα, unde Κιλλεύs et Κίλλαιο Apollo. Strabo, pag. 612.
- Cocylium] Κοκύλιον. Vide Notas et Emend. num. 82.
- t Thebe] Θήβη έρημος, et παλαιὰ Χρόση apud Strab. pag. 613. Θήβη, πλησίον τῆς Τροίας, juxta Trojam, Stephano. Ab Enstathio ad Homeri Iliad. A. 366. Θήβη 'Τποπλάκιος: qua de appellatione vide Strab. lib. XIII. p. 614. Θήβης πεδίον, Thebani campi, in hoc tractu apud Herod. lib. I. num. 42.
- * Astyre] Astyram et Chrysam vocat Mela 1...18. Græci, τὰ Ἄστυρα, ut Strabo lib. x111. pag. 591. Stephanus, Scylax, pag. 35. &c. In nummis AC-TTPHNEIΩN.
- v Palascepsis] Παλαίσκηψιs, hoc est, Vetus Scepsis. Ptolem. v. 2. prope Adramyttion. Inde transducti cives ad novam Σκήψω, quæ in Notitia Episc. Prov. Hellesponti Σκέψιs dicitur.
- las Gergithes] Xenoph. Hist. Greec.

nunc est Perperene ' civitas, Heracleotes ' tractus, Coryphas, oppidum: amnes, Grylios, Ollius. Regio Aphrodisias, quæ antea Politice Orgas. Pegio Scepsis. Humen Evenum, cujus in ripis intercidere Lyrnessos, et Miletos. In hoc tractu Ida mons. Et in ora quæ sinum cognominavit et conventum, Adramytteos olim Pedasus dicta. Flumina: Astron, Cormalos, Eryannos, oi Alabas-

Aphrodisias, quæ antea, Politice. Orgas regio, Scepsis. Manuscriptus vero: amnis Grylios, Ollius Regio, Aphrodisias, quæ ante Politice. Orgas regio. Scepsis. Sic Chiffl.' Dalec. Mox, Evenus Strab. lib. x111.—10 Cryanos Chiffl.—

NOTE

lib. 111. pag. 482. τὰ Γέργιθα. Herod. lib. v. pag. 334. num. 122. τοὺς Γέργιθας vocat. Γέργηθος est Platarcho, in Phocione, pag. 750. Stephano, Γέργις πόλις Τροίας, et ἡ Γέργις πόλις Τροίας at thitur a Strab. lib. XIII. pag. 616. Gergithum Livius vocat, lib. XXXVIII. pag. 480.

- * Neandros] Nearôpía Straboni, pag. 604. cujus cives Alexandriam translati. Nedrôpea et Nedrôpior Stephano.
- 1 Perperene] Περπερήνα, Straboni, pag. 607. In Notitia Eccles. pag. 43. Θεοδοσιούπολις ήτοι Περπερίπη, Prov. Asiæ. In Nummo Cimelii Parisiensis, ΗΓΕΜΟΝΙΑ ΠΕΡΠΕΡΗΝΩΝ. Αρυσ Ptolem. in Lydia, v. 2. Τερμέρη, pro Περπέρη, ut recte monuit Sirmondus noster in eo libello, qui Antitristanus II. inscribitar, pag. 27.
- * Heracleotes] Ab Heraclea pago, quem Mitylensei condiderunt, inquit Strabo lib. x111. pag. 607.
- ² Coryphas] Kopuparris Straboni, loc. cit.
- b Grylios, Ollius] Sic Mss. Reg. 1.
  2. Colb. 1. 2. Chiffl. Editi, Chryliosolius.
- ^c Aphredisias] 'Αφροδιστλε, sen Veneri sacra.
  - d Quæ antea Politice Orgas. Regio

Scepsis] Priori utique regioni cognomen Politices adjectum remar, ut ab altera cognomine secernatur, quæ in Attica est, pariterque 'Opyas a Pansania appellatur. Altera voce indicari agrum, in quo Palæscepsis fuit, novaque deinde Scepsis urba, ex qua Demetrius Scepsius cognomen talit. Plinius xi. 80. 'Asiæ regio Scepsis appellatur,' &c.

^e Evenum] Εύηνος ποταμός, ex que ductam canalibus aquam sibi Adramytteni comparant. Strabo lib. xxx. pag. 614.

Lyrnessee] Αυρνησσός πόλις Τρωϊκή, Stephano. Ex ejus ruinis crevit Adramyttium. Notitia Eccles. pag. 27. 'Αδραμύττιον, ή ποτέ Αυρνησός.

5 Quas sinum] Adramyttenum, le Golfs de Landimetri, vel, ut alii lequuntur, del Andramitti.

h Adramyttees] Stephano 'Αδραμόττειον et 'Αδραμόττιον, πόλις τῆς κατὰ Κάϊκον Μυσίας, urbs Mysiæ quæ juxta Caicum amnem. In Nummo Caracallæ, apud Spanhem. pag. 908. Α-ΑΡΑΜΤΤΗΝΩΝ. Vide Notas et Emendationes num. 83.

¹ Eryannos] Alii codd. Cryenos, atque ita Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Chiffl. Paris.

tros, Hieros j ex Ida. Intus mons Gargara, eodemque nomine oppidum. Rursus in littore Antandros, Edonis prius vocata, deinde Cimmeris: et Assos, eadem Apollonia. Fuit et Palamedium oppidum. Promontorium Lecton disterminans Æolida et Troada. Fuit et Polymedia civitas, et Chrysa, tet Larissa alia. Smintheum templum durat. Intus Colone intercidit. Deportant Adra-

11 Crysa Franz. Cryssa Gronov. et al. vett .- 12 Ita codd. Harduini, Dalec.

NOTÆ

J Hieros] Ex Ida is profluit: superiores non item.

k Gargara] Multorum testimonio comprobas Macrob. Saturn. v. 20. pag. 56. Gargara appellari montis Idæ verticem unum, et oppidum sub eodem monte positum. Hesychius, pag. 210. Γάργαρον, δερεντήριον δρους Ἰδης, καὶ πόλις Τροίας πλησίον ᾿Αντάν-δρου. Adi et Strab. lib. xiii. pag. 583. qui Γάργαρα id oppidum vocat: et Stephanum: Γάργαρα πόλις, καὶ Γάργαρα πόλις, καὶ Γάργαρα πόλις, καὶ Γάργαρα πόλις.

1 Antandros] Stephanus: 'Αντανδρος πόλις όπο την 'Ιδην, πρός τῷ Μυσία τῆς Αἰολίδος .... 'Αριστοτάλης φησί ταύτην ἐνομάσθαι 'Ηδωνίδα, Κιμμερίων ἐνοικούντων ἐκατόν ἔτη. Antandros arbs sub Ida, prope Mysiam Æolidis... Aristoteles ait hanc vocari Edonidem, Cimmeriis eam per amnos centum incolentibus.

* Assos] Nunc quoque Assum. "Aooov Ptolem. v. 2. In Notitia Episc.
Prov. Asiæ, "Ao-oos.

ⁿ Lecton] Λεκτον τῆς Τρωάδος, Plutarcho in Luculio, pag. 493. Λεκτον Εκρον Ptolemæo, juxta Assum. Nunc Cabo Bababora, et S. Maria.

• Polymedia] Πολυμήδων pagus, Strab. lib. x111. pag. 606.

P Larissa alia] Alia Chrysa, inquit, alia et Larissa, ab iis de quibus initio hujus cap. diximus. Hanc Larissam Strabo lib. XIII. pag. 604. prope Χρύσην novam, et Κολωνάς locat. Eadem Λάρισσα ἡ καθ' 'Αμαξετον, illa prior Λάρισσα ἡ περι Κύμην, a vicinis oppidis appellantur, teste eodem Strabone, pag. 620. Λαρίσσα Τρωάδος Stephano dicitur hæc quam modo tractamus. Τρωίκὴ Λάρισσα, Athen. lib. II. pag. 47.

A Smintheum] Apollini Smintheo sacrum, cui nomen factum aiunt a fugatis ejus loci muribus: sunt enim σμόθω mures Cretensium lingua. Vide Eustath. in Homer. Iliad. A. Scylaci, pag. 34. 'leρὸν 'Απόλλωνοs, Ινα Χρόσης leρῶτο.—' In nummo vetere Troadis, Alexandrim dictæ, ex argento, in Gaza Regia, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕ-ΩΝ. ΠΕΙΧΙΣΤΡΑΤΟΥ. ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΣΜΙΘΕΩΣ. Alexandrinorum magistratu Pisistrato, Apollinis Smithei effigies. Sic enim in eo numismate legitur, non Σμισθεως.' Ed. sec.

r Colone] Kolunal Straboni, loc. cit. et Xenoph. Rer. Græc. lib. 111. pag. 482. ubi Λάρισσαν, 'Αμαξιτόν, et Κολωνάs jungit, quod et Scylax facit, pag. 34.

Deportant] Adramyttenæ, inquit, jurisdictioni subjiciuntur Apolloniatæ, &c. 'Απολλωνία πρὸς 'Ρυνδάκψ ποταμῷ, in Phrygiæ majoris mediterraneis civitatibus, Ptolem. v. 2. In nummo L. Veri apud Spanhem. pag.

mytteum negotia, Apolloniatæ ¹² a Rhyndaco amne, Erezii, ¹³ t Miletopolitæ, ¹⁴ Pœmaneni, ¹⁴ Macedones Asculacæ, ¹⁴ Polichnæi, ² Pionitæ, ³ Cilices Mandacadeni: ¹⁵ ² in Mysia Abrettini, ² et Hellespontii ^b appellati, et alii ignobiles.

XXXIII. Troadis primus locus Hamaxitus: dein Cebrenia: dipsaque Troas, Antigonia dicta, nunc Alexan-

et Salmant. cum edd. Harduini 1. 2.3. Miller. Bipont. et Franz. intercidit, deportata Adramytteum negotia. Apoll. Gronov. et edd. vett.—13 Eresii Gronov. et edd. vett.—14 Ita Reg. Brot. 1. Macedones Ascylacæ Ed. pr. M. Ascalatæ cod. Dalec. M., Aschilacæ distinctim Gronov.—15 Mandagandeni Gronov. et edd. vett.

NOTÆ

889. ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ ΠΡΟC ΡΥΝΔΑ-ΚΩ. 'Απολλωνία ἐπὶ 'Ρυνδάκφ, Stephano.

- t Erezii] 'Epellion. Vide Notas et Emend. num. 84.
- Miletopolitæ] Μιλητούπολω Strabo lib. xiv. p. 681. circa Cyzicum locat, et Stephanus eum secutus. In Notitia Eccles. p. 45. Provinciæ Hellesponti ascribitur. Ad hos spectat Commodi nummus apud Erizzo, p. 270. et alter Gordiani Pii, apud Patin. p. 373. ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. De Miletopoli rursum cap. 40.
- v Pæmaneni] Ποιμάνισο oppidi nomen et loci prope Cyzicum, Stephano teste. In Notitia Episcop. Prov. Hellesponti, p. 27. Ποιμάνεντος. In altera, p. 45. ὁ Ποιμανίου.
- w Macedones Asculacæ [Aschilacæ] In Mss. R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. &c. Ausculacæ. Ut superius cap. 30. Macedones Cadueni, ita et hi Asculacæ cognominantur. An a Σκίλεντα oppido, cujus mentio est in Notitia Episcopatuum Provinciæ Hellespontii?
- * Polichnæi] Stephanus: Πολίχνα, πόλις τῆς Τρωάδος οἱ πολίται, Πολίχναιοι. In Notitia Episcop. Hellesponti, Πολίχνα. Straboni quoque, lib. ΧΙΙΙ. p. 603. et Thucyd. lib. VIII. p. 571.
  - 7 Pionita] Ilioria Straboni, juxta

- Scepsin et Gargara. Item in Notitia Episcop. Prov. Hellesponti, Iliania.
- ² Mandacadeni] Marbacabprol. Vide Notas et Emend. num. 85. Hi рогго Cilicum, ut Macedonum Asculaca, coloni fuere.
- Abrettini] Stephanus: 'Αβρεττίση, χώρα Μυσίας, κ. τ. λ. Strab. lib. XII. p. 576. dicitur 'Αβεττήση. Et Mas. R. 1. 2. Colb. 1. 2. Abretteni, recte.
- b Hellespontii] Iidem Olympii quoque appellati, teste Strab. lib. xII. p. 566. qui circa Olympum degebant Mysi, Bithynis ad austrum adjacentes.
- e Hamaxitus] Stephanus: 'Αμαξετόν, πολίχνιον τῆς Τρωάδος, ex Strab. lib. XIII. p. 604. statim occurrit post Lecton promontorium, quo ab Æolide disterminatur.
- d Cebrenia] Κεβρηνία χώρα τῆς Τρωάδος, Stephano. Oppido uomen Κέβρην, apud Suidam, pag. 1427. et Harpocr. pag. 166. Inter Scepsios ac Cebrenios Scamender medias labitur. Strabo lib. x111. p. 596.
- c Troas] 'Αλεξάνδρεια Τροιλ: Ptolem. v. 2. et Livio lib. xxxv. p. 433. et lib. xxxvii. p. 460. Ab Antigono 'Αρτιγόνεια, 'Αλεξάνδρεια appellata est ab Alexandro M. Vide summum ΑΛΕΚΑΝΔΡΕΩΝ a nobis proxime landatum. Deinde et Romanos eo colo-

dria, colonia Romana. Oppidum Nee. Scamander amnis navigabilis, et in promontorio quondam Sigeum oppidum. Dein portus Achæorum, in quem influit Xanthus Simoënti junctus: stagnumque prius faciens Palæscamander. Ceteri Homero celebrati, Rhesus, Heptaporus, Caresus, Rhodius vestigia non habent. Granicus diverso tractu in Propontida fluit. Est tamen et nunc Scamandria civitas parva, ac M. D. passibus remotum a portu Ilium immune,

CAP. XXXIII. 1 Ita Editio princeps. MM. D. P. Reg. Brot. 1. id est, duo-

NOTÆ

nos deductos esse jam ævo suo Strabo testatur, lib. XIII. p. 598. Augusto nimirum Principe, ut Numuus declarat Caracallæ ex ære, in Parisiensi nostro Cimelio asservatus, Col. Avg. Troas.

- ^f Nee] Nέη vel Νέα, de qua jam 11. 97. Strab. lib. x111. p. 603. Νέα κόμη, inter Polichnam, et Palæscepsin.
- s Scamander] Mela eleganter, 1. 18.
  'Huc ab Idæo monte demissus Scamander exit, et Simois: fama, quam natura, majora finmina.'—'Idem etiam Xanthus appellatus, ex Homero, Iliad. Υ. 74. 'Ον Εάνθον καλέονσι θεολ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.' Εd. sec.
- h Sigeum] Σίγειον Strab. lib. XIII. p. 595. Et mox eidem λιμήν 'Αχαιῶν, ita dictus, quod co appulerint Græci Trojam obsessuri, ad ostia Simoëntia.
- ¹ Homero] Iliad. M. 20. 'Pησός θ', Έπταπορός τε, Κάρησός τε, 'Ρόδιός τε. De Granico, cap. 40.
- J Ilium immune] A vetere Ilio Iliensium pagum ævo suo stadiis omnino XXX. hoc est, III. M. DCCL. pass.
  dissitum fuisse auctor est Strab. lib.
  XIII. pag. 597. De Iliensium immunitate, Livius lib. XXXVIII. p. 480.—
  'Iliensium nummi Græci præcipni
  sunt isti, in quibus est EKTOP ex
  uns parte, in altera IAIEON scribitur,

vel IAIEON tantummodo legitur : vel denique, in quibus aversa nummi pars has habet voces duas, EKTOP, IAIEON. Primi generis est ille quem Seguinus edidit, p. 34. secundæ editionis. Hinc EKTOP est, et vir nudus ibi pingitur capite galeato, dextra sceptrum tenens oblongum, sinistra piscem. Est in Thesauro Regio. Ex tenuis fortunæ hominibus, mare ad Ilium accolentibus, ortos esse dominatores orbis, Romanos scilicet, hæc effigies cum suprascripto lemmate, significat: Ἐκ Τρφων 'Ωρμώντο 'Pωμαΐοι; nt in Apologia Homeri diximus. In altera nummi superficie est IAIEON, cum Palladis effigie: hoc est Iliensium tutatrix Dea Minerva. Unde in nummo perpulcro argenteo, maximi moduli, apnd D. Abbatem de Fontenu, nomen habet AOHNAZ IAIAAOZ. Tertii generis sunt, M. Aurelii et Severi, in quibus victor aliquis vectus bigis cernitur: item Commodi et Antonini Severi; in quibus vehitur similiter victor quadrigis: supra, EKTOP: infra, IAIEON. In his insignis est ille ex ære maximo Severi Imp. ex Gaza Regia, in quo Severus ipse haud dubie capite galeato, et paludatus vehitur quadrigis; dextra habenas regit, sinistra tenet Victoriam Romaunde omnis rerum claritas. Extra sinum sunt Rhœtea littora, Rhœteo, et Dardanio, et Arisbe, oppidis habitata. Fuit et Achilleon, oppidum juxta tumulum Achillis conditum a Mitylenæis, et mox Atheniensibus, ubi classis ejus steterat in Sigeo. Fuit et Æantium, a Rhodiis condi-

bus millibus quingentis passibus .- 2 'Basil, et manuscriptus: ubi classis ejus

NOTÆ

nam, quæ coronam Imperatori porrigit. Non ibi igitur Hector est, qui victus in bello occubuit, non victor discessit; sed Severns ipse, ut diximus, cujus nomen et vultus alteram nummi aream implet. Est enimyero idem ΕΚΤΩΡ ΙΛΙΕΩΝ: hoc est, Conservator, sive Propugnator Iliensium: quo titulo et M. Aurelius, et Commodus, et Severus, et Severi filius Antoninus insignitur. Cum autem prædicari idem non possit de fœminis: propterea in nummis Faustina M. Aurelii, et Juliæ Domnæ Severi, non EKTOP INIEON, sed INIEON duntaxat, cum Palladis effigie in isto, in illo equestri statua M. Aurelio ibi erecta. Et hoc alterum genus est nummorum Iliensium. Quod autem "Εκτωρ Conservatorem significet, testis est Eustath. in Il. X. vs. 55. p. 1283. Propterea Ilienses satis argute EK-TOP scripsere, ubi Hectorem intellecturos esse minus sagaces prævidebant, quamvis aliud ibi oporteret intelligi. Denique nummus est ex ære minimo, in Museo nostro, cujus in priore parte caput est Palladis galeatum: hinc I inde AI: hoc est. IAIém: in posteriore Mars nudus est, capite galeato, dextra hastam, bacillum imperatorium sinistra tenens: hinc E in K. Εκτωρ, hoc est, Propugnator Iliensium Mars. Luserunt etiam Latini Monetarli in Hectoris nomine. Fuit enim in Cimelio San-Genovefano inter Seguini numismuta, p. 330. secundæ edit. nam-

mus ex ære mediocri, in quo caput est conspicue Hadriani Augusti, sed Epigraphe, HECTORI, hac nudum. sententia: 'Hadriano Exercitum Conscribente Trajanus Optimus Requiem Impetravit:' id quod bos solutus in altera nummi area pictus significat. Nec inani propterea conjectura ducimur ad suspicandum, quamvis Trajanus anno imperii sui xvii. quo et 'Optimi' cognomen obtinuit, et percussus hic nummus est, PROFECTIO AVG. legatur ad bellum Parthicum, in nummo aureo e Gaza Regia; Trajanum tamen, inquam, haud longe profectum fuisse suspicamur; sed per Hadrianum legatum Parthicam expeditionem confecisse: quandoquidem et hic 'requiem' laborum a Senatu impetrasse dicitur; et post mortem ipsius Hadrianus ipse statim Parthicus appellatur in nammo ex ære magno: IMP. CÆS. DIVI TRAIANI, AVG. F. TRAIAN. HADRIANO OPT. AVG. GER. DAC. PARTHICO P. M. TR. P. COSS. P. P. Ed. sec.

- k Extra sinum] Hæc Mela totidem verbis, 1. 18. 'Polresov et Δάρδωνον vocat Herod. l. VII. p. 400. n. 43. Δαρδάνιον Strabo, lib. XIII. pag. 595. 43. 'Αρίσβην πόλιν Τρωάδοs, Stephanus, a Mitylenæis conditam.
- 1 Fuit et Achilleon] Hæc Solimus fisdem verbis, cap. 40. p. 70. Stephanus: ἔστι καὶ πόλις ἐν τῷ Σιγείφ Αχίλλειον.
- m In Sigeo] Ita Stephanus mox eitatus. Solinus haud levi errore, in

tum in altero cornu,° Ajace ibi sepulto, xxx. stad.º intervallo a Sigeo, et ipso statione q classis suæ. Supra Æolida,¹ et partem Troadis, in mediterraneo est, quæ vocatur Teuthrania,³ quam Mysi antiquitus tenuere. Ibi Caicus amnis jam dictus t oritur. Gens ampla per se, etiam cum totum "Mysia appellaretur. In ea Pioniæ, Andera, Cale, Stabulum, Conisium, Tegium, Balcea, Tiare, Teuthranie, Sarnaca, Haliserne, Lycide, Parthenium, Thymbre, de la contra del contra de la contra del contra de la cont

steterat in Sigeo fuit et Eantion. Ex Strab. Pomp. et Steph. notum est, in Sigeo sepultum fuisse Achillem, in Rhæteo antem Ajacem.' Dalec.—8 Cambre

****

NOTÆ

Rhæteo cornu.

- n Fuit et Eantium] Transcripsit bee quoque Solinus, loc. cit.
- o In altero cornu] Nempe in Rheeteo. Alderesor ibi locante Mela I. 18. et Strab. lib. xIII. pag. 595.
- P XXX. stad.] Ita Mss. Solinus,
- 4 Et ipso statione] Et in eo ipso cornu classis Ajacis stetit. Ita Mas. omnes. Editi tenebras huic loco offuderunt, vocula superaddita, Et ipso in statione.
- ^r Supra Æolida] Habet hæc quoque Solinus, cap. 40. p. 71.
- * Teuthrania] Τευθρανία a Theutrante dicta, Pandionis filio, Mysiæ rege, regio est inter Pergamum et Elæam sita. Strab. lib. XII. p. 571. Martianus, lib. VI. cap. de Phrygia, p. 221. Supra Troadem in mediterraneo Teuthrania est, quæ regio Mysorum fuit.' Ita etiam Scylax, p. 35. et Stelle. Pind. p. 168. els την γῆν τοῦ Τεύθραντος, ήγουν els την Μυσίαν. Ηæcigitur proprie dicta Mysia est Plinio.
- Jam dictus] Cap. 32. 'Ex Mysia veniens Caicus amnis.'
- " Cum totum] Tota Æolis, cujus para Teuthrania est. Plinius c. 48. Lolis . . . . quondam Mysia appel-

lata.

- v In ea Pioniæ] Πωνίαι, vel Πωνία, unde Pionitæ appellati, sup. sectione. "Ανδειρα Strab. lib. XIII. pag. 610. juxta Scepsin, Pioniam, et Gargara: Stephano quoque, p. 82.
- w Cale, Stabulum] In Mss. Tales, Tabulum. Forte hic locum habet Κάλση, cujns mentio in Notitia Episc. Prov. Asiæ, p. 43. cnm Gargaris, et Pergamo. Eadem videtur esse, quæ p. 27. Κολοστή.
- * Conisium] In Notitia Eccles. Provincia Hellesponti, pag. 27. Ko-viociva.
  - 7 Tegium] Mss. Teium, Thior.
- ² Balcea] Bálxeia, urbs circa Propontidem, Stephano.
- * Tiare] Ita Mss. Hinc Tiareni, vel Tyareni incolæ, paulo post appellandi.
- b Teuthranie] Teutpavia Musias né-Ais, Stephano: ab ea datum region nomen. Martianus, loc. cit. 'Civitas vero Teuthrania Caico flumine allui tur.'
- c Haliserne] Stephanus: 'Αλίσαρνα, πόλις Τρωάδος χώρας, ex Theopompo. Xenoph. Exped. Cyri lib. vII. p. 426. meminit 'Ελισάρνης (lege 'Αλισάρνης) και Τευθρανίας.
  - 4 Thymbre] Θύμβρα, πόλις Τρωάδος

Oxyopum, Lygdamum, Apollonia, longeque clarissimum Asiæ Pergamum, quod intermeat Selinus, præfluit Cetius profusus Pindaso monte. Abest haud procul Elæa, quam in littore diximus. Pergamena vocatur ejus tractus jurisdictio. Ad eam conveniunt, Thyatireni, Mygdones, Mossyni, Bregmeni, Hieracometæ, Perpereni, Tyareni, Hierolophienses, Hermocapelitæ, Attalenses, Pantaën-

Chiffl. Mox, Lygdanum Gronov. et edd. vett.—4 Ialea Pineus.—5 M endem cod. Dalec. Mox, Thiatyreni, M. Mossini Gronov. et edd. vett.—6 la omnes codd. Hardaini, Brotier. Chiffl. et Ed. pr. Bregmenteni Ald. Jaul. Basil. Lugd. Erasmi, Dalec. Elz. Gronov. Hardain. 1. 2. 3. Miller. Biponte Franz. Mox, edd, vett. et Gronov. Hieracomitæ, P. T. Hierapaleus, Harmatopolitæ; Vet. Dalec. Hieracometæ P. T. Hermacopolitæ, \$\frac{1}{2}\$; mar-

NOTÆ

Stephano: ubi Apollinis Thymbræi fanum. Strab. lib. x111. p. 598.

^ο Oxyopum] 'Οξυστόν. In Notitia Episcop. Prov. Hellesponti, pag. 45. nominatur 'Ωκη, cui forte locus hic debetur. Lygdamum vero (sic enim Mss. legunt, non Lygdamum) a Lygdami Sardium expugnatore nomen traxisse videtur: de quo Strab. lib. 1. p. 61.

' Apollonia] Ex urbibus ejus nominis, quas Stephanus recenset, hæc octava est, 'Απολλωνία Μυσίας, ab Apollonia, quæ propter Rhyndacum amnem est, diversa. Pergamo hæc ad ortum objacet, teste Strab. lib.

s Pergamum] Galeni patria: Attalicorum regum sedes: τὸ Πέργαμον Strab. lib. XIII. p. 623.

h Selinus ... Cetius] Σελευνός, Κήτειος. Potnit et Caicum addere, quem non procul inde finere, auctor est Strab. lib, XIII. p. 624. campumque rigare, qui Κάκος vocetur. Vide Notas et Emend. num. 86.

In littore diximus] Initio cap. sup.

Thyatireni] A Thyatira, que alluitur Lycana dest cap. 31.

k M num, Phry-

gum, Troumque fines, inter se dirimere haud proclive esse Strabo fatetur, lib. xII. p. 564. Idem Olympi Mysiæ montis incolas Mygdones facit, p. 575. Phrygiæ Majori Stephanus Mygdones adjudicat.

¹ Mossyni] Ab oppido, espes mettio in Notitia Episcopatuam Prov. Phrygiæ Capatianæ, p. 27. M/ww. Leunclaviua, p. 98. 'O Mosfow. Ptolemæo v. 2. MORIANOI, pro MOJT-NOI.

m Bregmeni [Bregmenteni] Mis. omnes, Bregmeni.

n Hieracometæ] 'Iepamuñrau, Polybio in Excerptis, p. 69. ab 'Iepamuñrau, Polydio in Excerptis, p. 69. ab 'Iepamuñrau, Polydio in Excerptis, p. 69. ab 'Iepamuñrau, Polybio in Excerptis, p. 67. ab eodem ascribitur. Ultra Mrandrum sita, apud Liv. lib. XXXVIII. p. 472.

o Perpereni] Perpereni, a Perperene, de qua cap. sup. Tiareni, a Tare, de qua proxime dictum est.

P Hierolophienses] 'Ιερολοφιά', ab lepòs λόφοs, quæ vox sacrum collen significat. Vide Notas et Emendinum. 87.

4 Hermocapelitæ] 'Equasara\harmocapelitæ] 'Equasara\harmocapelitæ] Vide Notas et Emendat, num. 88.

ses, Apollonidienses, aliæque inhonoræ civitates. A Rhœteo Dardanium oppidum parvum abest stadia LXX. Inde XVIII. M. promontorium Trapeza, unde primum concitat se Hellespontus. Ex Asia interiisse gentes tradit Eratosthenes, Solymorum, Lelegum, Bebrycum, Colycantiorum, Trepsedorum. Isidorus Arimos: 7 w et Capretas, ubi sit Apamia condita a Seleuco rege, inter Ciliciam, Cappadociam, Cataoniam, Armeniam. Et quoniam ferocissimas gentes domuisset, initio Dameam vocatam.

XXXIV. (XXXI.) Insularum ante Asiam prima est in Canopico ostio Nili, a Canopo Menelai gubernatore (ut ferunt) dicta. Altera juncta ponte Alexandriæ, colonia Cæsaris dictatoris, Pharus: quondam diei navigatione

go edd. Dalec. et Gronov. H. P. T. Hydropolienses, &c.-7 Arimæes Vet.

NOTE

- r Attalenses] Ab Attalia, de qua cap. 32. Pantaënses, in Mas. Pataënses.
- * Apollonidienses] 'Arrollow's urbs est Strab. lib. XIII. pag. 625. a Pergamo stadiis XXX. totidemque a Sardibus.
- Dardanium De quo proxime hoc cap.
- Trapeza] Hodie, Capo de Janisseri, unde fit arctius mare, nec jam alluit terras, nt ait Mela 1. 18. sed rursus dividens, angusto Hellesponti freto littus obvium findit.— In Concilio Quinisexto, pag. 119. Εὐγένιος ἐπίσκοπος πόλεως Τραπεζῶν Πακατιανῆς. Εὐ. sec.
- v Solymorum] Solymi olim Pisidæ appellati, at diximus cap. 24. Leleges, Λέλογες, Cariam tenuere, Strablib. XIII. pag. 611. A Bebrycibus Bithynia olim Bebrycia appellata. Idem, lib. XII. p. 541. et Eusebius in Chron. p. 104. De Colycantiis, Trepsedisque, vel ut codd. Mss. Trypsedis, nihil compertum.

- * Arimos] Sedes horum incertas fuisse Strabo fatetur, lib. xIII. p. 627. a quibusdam in Phrygia collocatos, lib. XII. p. 579.
- * Apamia] De qua cap. 29. A Seleuco Nicatore condita, et uxoris nomine appellata.
- Jameam] A Saudo, subigo, perdomo. Id vero nomen Asiæ potius hæsisse arbitror, quæ ferocissimarum gentium victrix fuit, quam Apameæ, etsi aliter Ortelio visum, et auctoribus Indicis Pliniani, ante hunc diem.
- A Canopo] Tacit. Annal. II. pag. 61. 'Condidere Canopum oppidum Spartani, ob sepultum illic rectorem navis Canopum, qua tempestate Menelaus, Græciam repetens, diversum ad mare, terramque Libyam est delatus.'
- b Pharus: quendam dici] Vide que diximus, 11.87. Nunc annexa continenti est: ejus portus gemina arce clauditur, vulgo les Farillons.—' De nummis ad Pharum pertinentibus dicemus in Notis et Emend. sub num.

distans ab Ægypto: nunc e turri nocturnis ignibus cursum navium regens. Naınque fallacibus vadis Alexandria tribus omnino aditur alveis mari, Stegano, 1° Posideo, Tauro.

In Phoenicio deinde mari est ante Joppen Paria, de tota oppidum, in qua objectam de belluæ Andromedam ferunt: et jam dicta Arados, inter quam et continentem, quinquaginta cubita alto mari, (ut auctor est Mucianus, de fonte dukis aqua tubo coriis facto usque a vado trahitur.

XXXV. Pamphylium mare ignobiles insulas habet. Cilicium ex quinque maximis ⁵ Cyprum, ad ortum occasumque Ciliciæ ac Syriæ objectam, quondam IX. regnorum ¹ sedem. Hujus circuitum Timosthenes occoxxviii. ¹ M.

CAP. XXXIV. 1 Gronov. et edd. vett. maris, Tegamo.—2 Vet. Dalec. is que subjectam.—3 Vet. Dalec. usque ad vadum.
CAP. XXXV. 1 Ita Pineus cum codd. Harduin. et edd. Harduin.1. 2. 3. Mil-

NOTÆ

88.' Ed. sec.

^c Stegano] ³πεγανφ, clauso, sive munito: Ποσαδίφ, sive Neptunio: et Ταύρφ. De Posideo, cui a Neptuni templo nomen est inditum, Strabo lib. XVII. p. 794.

d Ante Joppen Paria J Unde Haptarol dicti apud Joseph. Antiq. Jud. XIV. 17. pag. 487. Paria porro id saxum est, quod Joppen civitati prepjacere ante dixit, cap. 14. in quo vinculorum Andromedæ vestigia servari aiebant. Vide Notas et Emend. num. 89.

e Et jam dicta | Cap. 17.

Mucianus] Adde et Arist, Hist, Anim. viii. 3. p. 865. Strab. lib. xvi. p. 753. et 754. et Ælian. Hist, Anim. ix. 64. De ratione ea eliciendæ aquæ dulcis ex ipso mari Plinius iterum infra, xxxi. 37.

s Ex quinque maximis] Interni maris septem insulas maximas Strabo numerat, lib. xIV. p. 654. Sardiniam, Siciliam, Cyprum, Cretam, Eubocam, Corsicam, Lesbum. Plinius Euboc-

am et Lesbum accenset minoribes, quæ Ptolemæi quoque sententis est. - In his regionibus Hermiam regulum Plinius landat, xxxvii. 17. Est et in Thesauro Regio nummus e plumbo antiquus, in quo caput est diadematum, ac barbatum, regis Evagoræ : retro, in ambitu : BAXIAEOX ETAPOPOT KTIPION. Corona lasrea, in medio aquila est, dextre pede fulmen, sinistro volucrem tenet. Titulus Bariléus, et tota forma nummi, post Alexandrum M. vixisse husc Evagoram clamant; sed ante Ptolemæum Philometorem, cui Cyprus issula paruit, ac forte post ipsem. Ed. sec.

h IX. regnorum] Melam sequitur, 11. 7. Id quomodo accipiendum sit, ex Strabone liquet, aiente lib. xiv. p. 684. singulas urbes singulis olim tyrannis paruisse: præcipuss nimirum.

1 CCCCXXVIII.] Strab, lib. xIV. p. 682. stadiis definit ambitum insulz ter mille et quadringentis, que sunt D. prodidit. Isidorus CCCLXXV. M. Longitudinem inter duo promontoria, Dinaretum^j et Acamanta, quod est ad occasum, Artemidorus CLXII.² k D. Timosthenes CC. Vocatam ante Acamantida,¹ Philonides: Cerastin Macariam: Xenagoras, et Aspeliam,ⁿ et Amathusiam, et Macariam: Astynomus Crypton,^p et Coliniam.^q Oppida in ea xv. Nea Paphos,³ Palæpaphos, Curias, Citium, Corineum, Salamis,^u

ler. Bipont. et Franz. CCCXXIX. Gronov. et edd. vett.—2 Ita codd. Dalec. et Vet. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. CLX. edd. vett. et Gronov. Mox, Timost. vocavit Vet. Dalec.—3 Nea Paphos Tolet. aliique codd. Harduin, item edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Nea deest in edd. Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Frankf. 1582. Dalec. Lugd.

......

NOTE

omnino passuum millia ccccxxv. Dissentit ab aliis Isidorus, quod is slnuum lacinias omnes non ingreditur.

- ³ Dinaretum] Hodie Capo S. Andrea. Acamanti, cui ab Acamante Thesei F. Hesychio teste, nomen est inditum, nunc nomen est, Capo S. Pifano, hoc est, S. Epiphanii. 'Ακάμας άκρα Ptolem. v. 14. et Strab. loc. cit. Hesychio, p. 47. 'Ακάμαντον δρος δν Κόπρφ.
- k Artemidorus CLXII.] Vide Notas et Emend. num. 90.
- ¹ Acamantida] Vel ab Acamante promontorio, vel ab Acamante Thesei F.
- m Cerastin] Κεραστία Estephano, aliisque: Κεραστία Lycophroni, p. 72. Quem in locum Txetxes animadvertit duplicem esse hujus nominis rationem: alteram ab Androcle excogitatam, quodessent cornuti lucolæ: quod secutus videtur Ovid. Met. x. 223. 'Atque illos, gemino quondam quibus aspera cornu Frons erat, unde etiam nomen traxere Cerastæ:' alteram a Xenagora, quem Plinius laudat ob crebra promontoria, quæ Græci κέρατα appellant: 'Ως δὲ Εεναγόρας ἐν τῷ Περὶ νήσων, διὰ τὸ ἔχεων πολλὰς ἐξοχὰς, ἄς κέρατα καλοῦσι, Κεραστία ἀνο-

- μάσθη.
- n Et Aspeliam] Forte, et Spheciam, Σφήκειαν, sic enim a Lycophrone vocitatur, loc. cit. et a Stephano.
- o Macariam] A felicitate, seu ubertate soli, cœlique temperie.
- P Crypton] Stephanus: 'Αστόνομος δέ φησι Κρυπτόν κεκλησθαι, διά το κρόπτεσθαι πολλάκις όπο της θαλάσσης, quod sæpe a mari absconditur. Sic Eustath. in Dionys.
- q Coliniam] Mss. Coloniam. An Corineam, Coroneamue, a Corineo oppido, vel Corone, de quo mox, ut ab Amathunte Amathusiam? An Koλανία potius a crebris collibus et promontoriis?
- r Nea Paphos] Νέα Πάφος, καὶ ἡ πάλαι Πάφος, πουα et antiqua Paphos. Utriusque meminit Strab. lib. x1v. pag. 683. Voculam Nea ex Mss. R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. addidimus. A vetere nova distabat stadiis Lx. teste Strabone. Nunc jacet utraque. Olim in occidentali latere insulæ.
- * Curias] Stephano, Κούριον, πόλις Κύπρου ή χώρα Κουριάς. Ptolem. v. 14. in latere est meridionali insulæ. Nunc Audimo, juxta promontorium, quod Ptolemæo Κουριάς ἄκρα dicitur, nunc est Capo delle Gatte.

Amathus, Lapethos, Soloe: 4 Tamaseus, Epidarum, Chytri, Arsinoë, Carpasium, Golgi. Fuere et ibi Cinyria, Marium, Idalium. Abest ab Anemurio Ciliciæ

1606. Elz. et Gronov.—4 Solus Pinetus. Mox, Tumasus, Epidaurum Vet. Dalec. et paulo post, in eodem: Cerphalium, Golgas.—5 Murium Vet. Dalec.—

NOTE

- ^t Citium] Κίτιον πόλις, Ptolemæo, loc. cit. iu australi littore. Nunc Chiti: et vicino promontorio nomen inde, Capo de Chiti. Hinc Zeno Κιτιώς, perperam aliter statuente Cujacio Observ. 111. 28.
- " Corineum, Salamis] In Notitia Eccles. Provincia Cypri insula, quinto loco Κόρην nominatur, pag. 35. quod Plinii Corineum est. Decimo tertio Kuppula, que Scylacis, pag. \$9. Kephreia est, Ptolemæi Kepurla, borem obversa, que nunc Cérines. Plinii Corineum, anstro: littus enim anstrale in præsenti legit: mox flectit cursum ad Solis exortum, ubi Salamis a Ptolemæo collocatur, loc. cit. Hæc postea Constantia, Коротарτεια, dicta, S. Epiphanii sede clara. Ex ejus deinde ruinis, haud procul a vetere oppido, excitata Famagousta est. Non est autem Plinii Corineum Stephani et Porphyrii Kopárn, ut Meursio visum, in Cypro: cum Kopárn vetns ipsa Salamis sit.
- * Amathus] 'Αμαθοῦς Ptolem, in meridionali ora. Nunc Limisso.
- * Lapethos] Λάπηθος, πόλις Κόπρου, Stephano: in boreali insulæ latere a Ptolemæo collocatur, hodieque Lapitho dicitur.
- × Solæ] Σόλοι Ptolemæo, loc. cit. coutra boream jacet.
- 7 Tamaseus] In mediterraneis Cypri oppidis, Ταμασσός Ptolem. v. 14. et in Notitia Eccles. Ovid. Met. x. 644. 'Est ager, indigenæ Tamasenum nomine dicunt, Telluris Cypriæ pars optima.'

- * Epidarum] Lusignano Pitarewil.
- * Chytri] Χότροι Stephano, et Harpoer. In Notitia Eccles. pag. 35. Κύθροι. Ptolemæo Χύτρος, in civitatibus mediterraneis.
- b Arsinoë] Gemina eo nomine faisse videtur in Cypro civitas: altera in boreali ora, ques nune Alessandretta, Ptolemzo memorata, v. 14. mediterranea altera, de qua nune Plinius: incolis Arzes. Stephano Mapor, ut mox dicemus.
- c Curpasium] Rapraola Stephano: Scylaci, pag. 39. Kapraosua. In Notitia Eccles. Kapraosp. Latere insulæ orientali collocatur a Ptolem. v.
- d Golgi] Nomen habet a duce Golgo, inquit Stephanus. Veneri sacrum oppidum. Catulius, in Epithal. 'Quæque regis Golgos, quæque Idalium frondosum.' Incerti plane situs.
- * Cinyria] Cui nomen a Cinyra rege datum, teste Nouno Dionys. XIII. pag. 378. Non est Scylacis Kepóreia, aut Kepuría Ptolemæl, ut visum Spanhemio.
- f Marium] Scylaci pag. 39. Μάρων πόλις Έλληνίς. Εχ ipsius ruinis crevisse mediterraneam Arsinoën, ex Stephano colligimus: Μάρων, inquit, πόλις Κύπρου, ἡ μετονομασθείσα 'Αρσινόη. Εt verbo 'Αρσινόη: 'Αρσινόη Κόπρου, ἡ πρότερον Μάρων λεγομάνη.
- s Idalium] 'Ιδάλιον, πάλις Κύνρου, Stephano. Veneri, ut diximus, sacrum.
  - h Anemurio] De quo cap. 22.

quinquaginta m. passuum. Mare, quod prætenditur, vocant Aulona Cilicium. In eodem situ Eleusa insula est: et quatuor, ante promontorium ex adverso Syriæ, Clides: Tursusque ab altero capite Stiria. Contra Neam Paphum Hierocepia. Contra Salamina, Salaminiæ.

In Lycio pautem mari Illyris, Telendos, Attelebussa, Cypriæ tres steriles, et Dionysia, prius Caretha dicta. Deinde contra Tauri promontorium pestiferæ navigantibus Chelidoniæ totidem. Ab iis, cum oppido Leucolla, Pac-

6 Cilicum Chiffi.-7 Vet. Dalec. promontoria. Ex adverso.-8 Salamina Gro-nov. et edd. vett.-9 Tolandros Vet. Dalec.-10 Chelidonia: totidem ab iis

------

NOTÆ

- ¹ Aulona] Λέλῶνα Κιλίκιον pariter id fretum Ptolemæus vocat, v. 14. hoc est, canalem Cilicium: hodie, mer de Caramanie.
- J In codem situ] In Cilicio mari. Insulæ nomen Ἐλέουσα apud Strab. lib. XIV. pag. 651. et alibi passim: a Rhodo dissidet stadiis CXX. hoc est, passuum mill. XV. Stephano eadem, ut videtur, Ἑλαιοῦσσα, νῆσος Κιλικίας, nisi menda sit librariorum.
- · L Ante promonterium] Dinaretum scilicet, quod Syriæ obvertitur.
- 1 Clides] KAeides Ptolem. v. 14. quasi claves. Straboni dum tantum exigum insulm, lib. xtv. pag. 682. sed saxa verius appellaveris. Herod. lib. v. pag. 380. num. 108. Κληίδες τῆς Κύπρου.
- m Ab altero capite] Altero videlicet promontorio, Acamante, quod occasum spectat. Adversam huic interpretationem ab aliis allatam nil moror. Styriam porro intelligi arbitror, cujus incolæ ab Herod. lib. viii. Uran. n. 1. pag. 464. et n. 46. pag. 477. Zrupées appellantur.
- hierocepia 'Isponnula, sen sacer hortus, Straboni, juxta Neam Paphum, lib. xiv. pag. 684. sed num in-

- sula ea sit, non satis plane dicit.
- Salaminiæ] Contra Salamin, sive
   Famagustam, et Carpasium sitæ: unde et Καρπασίαι νήσοι appellatæ a
   Strab. lib. xiv. pag. 682. et a Ptolem. v. 14.
- P In Lycio] Ex iis hæ ceteris scriptoribus memoratæ. 'Αττελέβουσα, sic appellata, a copia bruchorum: est enim Græcis ἀττέλεβος, bruchus. A Ptolem. v. 5. inter Pamphyliæ inaulas collocatur. Διονυσίας vero νήσος a Scylace, p. 27. prope Chelidonias. Vide etiam Stephanum, verbo Δονουσία.
- 9 Chelidonia totidem] Quot Cypriæ, nempe tres. Χελιδονέαι Strab. lib. xiv. p. 666. Mela 11. 7. 'Quæ contra Tauri promontorium importune navigantibus objacent, Chelidoniæ nominantur.' Festus Avienus, νπ. 694. 'Inde Chelidoniæ tres sese gurgite tollunt.'
- r Cum oppide Leucolla] Pactyas insulas pagis vicisque solum constare, non oppidis, significat: oppidum aliud ibi nullum esse, quam quod in promontorio vicino Pamphyliæ situm, cui Leucolla pariter nomen esse diximus, cap. 26.

tyæ: 10 Lasia, Nymphais, Macris, Megista, cujus civitas interiit. Multæ deinde ignobiles. Sed contra Chimæram Dolichiste, 11 a Chirogylium, Crambussa, Rhoge, Enagora VIII. mill. passuum, Dædaleon duæ, Cryeon tres, Strongyle, 12 et contra Sidyma Antiochi, Glaucumque versus amnem Lagusa, Macris, Didymæ, Helbo, Scope, Aspis: et, in qua oppidum interiit, Telandria: 13 c proximaque Cauno Rhodussa.

XXXVI. Sed pulcherrima et libera Rhodos, circuitu

cum oppido Leucola Pactya. Lectionem nostram exhibent Vet. Dalec. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Mox, Elysia, Nymphalia, Meris Vet. Dalec. Maxima pro Megista Ptolem.—11 Dolicha Vet. Dalec. Mox, Chiradyhon Chiffi. Crambis, Aroge Vet. Dalec.—12 Crycon, tres Strongyla Vet. Dalec. et codex alter ejusdem. Mox, contra Solima nonnulli e Strab.—13 Cyllandria Vet. Dalec.

****

NOTE

- Lasia] Λασία, quod sylvis agrestibus horrens et hirsuta: Νυμφαίτ, quod Nymphis sacra: Μακρίς, quod in longum porrecta. Hæc quatuor insularum nomina, quæ Pactyæ appellantur. Quarta enim Megiste est.
- t Megista] Ptolem. v. 3. et Stephanus: Μεγίστη, πόλις και νήσος τής Αυκίας. Scylaci, p. 37. νήσος 'Podier, Rhodiorum juris. Μεγίστη maximam sonat.
- " Dolichiste] Inter Lycii maris insulas Δολιχίστη Ptolemæo loc. cit. hoc est, in longum porrecta.
- ' Chirogylium] Forte Chirodilion. Vide Notas et Emend. num. 91.
- " Crambussa] Stephano, Κράμβουσα, νήσος τερί Σελεύκειαν τής 'Ισαυρίας. Straboni, I. xiv. p. 680. juxta Corycum promontorium, Κραμβοῦσα νήσος.
- * Rhoge] 'Ρώγη, νήσος έπὶ τή Λυκία, Stephano.
- 7 Dædaleen] Δαιδαλέων, hoc est, contra illud Carim oppidum, quod Dædala diximus, cap. 29. insulæ duæ Dædalensium appellatæ in alto objacent: contra Crya, Cryensium tres:

- contra 2/80µa Lyciæ, Antiochi nomine una. Sic inferius, cap. 38. 'Insulæ quæ Pisistrati vocautur.' Tamen Mas. R. 1. 2. Colb. 1. 2. et Paris. pro Crycon tres, habent Cypron tres.
- * Lagusa] Stephanus: Αάγουσα, νῆσουσα, νῆσουσα, νῆσου περί Κρίγην, post Strab. lib. x. p. 484. A copia leporum nomen invenit. De Glauco amne diximus in Caria, cap. 29.
- * Macris] Maxpls, a longitudine: a numero, et paritate, Δίδυμαι. In Mss. deinde R. 1. 2. Colb. 1. 2. et Paris. unica voce, Helboscope, forte pro Helioscope, 'Ηλιοσκόπη. Sic enim 'Ηλιοτρόπιον Thessaliæ urbem novimus.
- b Aspis] Stephanus, verbo 'Aσπίs: 'Εστι καὶ νῆσος πρὸς τῆ Λυκία.
- Telandria] Contra Telandram Lyciæ, Cariæve oppidum, de quo cap.
   28. unde et insulæ nomen impertitum.
  - d Rhodussa] Pólovova.
- Libera Rhodos] Rhodiis concessum ut libertatem ac suas leges haberent, auctor est Strab. lib. xεν. p.
   652. ἀπὸ Ῥωμαίων αὐτόνομος ζωτόλοψε.

35

: 2

4

divisa, ut sit dextrorsum KAATAIOT THEP; sinistrorsum, LON ZEBAZTOT. In parte aversa Sol stans capite radiato, lioc est, Oriens tropæo coronam imponit, adjecta tantum ea voce, AIAPAXMON: quæ in nummis duntaxat Rhodiorum legitur. Delinea-

Odyss. A. 24. Jam cur in contraria ipsius effigie parte scriberetur: et inter Κλαυδίου ac Σεβαστοῦ nomina? Sed legi oportet ΚΛΑΤΔΙΟΥ ΥΠΕΡασ-

Propugnatoris Ionum Augusti. Nihil simplicius, aut verius. Est et ex

CXXV.1 mill. passuum: aut si potius Isidoro credimus, ciii. Habitata urbibus, Lindo, Camiro, Ialyso, nunc Rhodo. Distat ab Alexandria Ægypti DLXXVIII. mill.2 ut Isidorus tradit: ut Eratosthenes, cccclx1x. mill. ut Mucianus, D.h a Cypro CLXVI. Vocitata est antea Ophiusa, Asteria, Æthræa, Trinacria, Corymbia, Pœeessa,

CAP. XXXVI. 1 Ita codd. Harduini et Chiffl. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. CXXX. mill. pass. Gronov. et edd. vett.—2 Chiffl.

Sneton. in Claudio, cap. 25. ' Libertatem Rhodiis ob pænitentiam veterum delictorum reddidit.' Quo abroroulas beneficio nt fruerentur, pependisse didrachmon videntur, quod Judæos quidem fecisse ut eodem jure gauderent, scimus ex Dione, lib. Lx. Nummus extat Nervæ insignis, apud Spanhem. p. 790. cnjus epigraphe, POΔΙΩΝ ΔΙΔΡΑΧΜΟΝ.— Rhodiorum est, præter alios a nobis alibi memoratos, nummus ille æreus magnæ molis e Gaza Regia, qui ex una parte caput turritum, non Agrippinæ Claudii certe, quod ridiculum est suspicari, sed Ioniæ, ut titulus admonet; quæ provincia civitates complectitur ab Herodoto memoratas, lib. 1. n. 145. et in his Rhodum. Epigraphe sic est tus hic autem locus est Hyperioni, quod Solis nomen est apud Hom. πιστοῦ ΙΩΝων ZEBANTOY. Claudii

ære maximæ molis nummns eximius, qui Jovis vultum parte priore exhibet: altera titulum ITTOAEMAIOT BA-ΣΙΛΕΩΣ: cum aquila, quæ fulmini insistit: et inter aquilæ pedes est: 🕱, quod ibi esse arbitramıır: Χαλκὸς 'Poδίων, Æs Rhodiorum.' Ed. sec.

Circuitu XXV.] Strab. lib. xIV. p. 655. stadia habet DCCCCXX. hoc est, cxv. mill. pass.

g Lindo] Complexus est versiculo eas Homer. B. 656. Λίνδον, Ἰηλυσσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον. In unam deinde coaluisse urbem, Rhodum nomine, anctor est Conon apud Phot. in Bibl. cod. 186. p. 456. Diodor. Bibl. lib. xIII. p. 196. Strabo, loc. cit.

h Ut Mucianus, D.] Muciano Strabo suffragatur, lib. 11. p. 125. cum a Rhodo Alexandriam trajectum ait esse stadiorum quater milie.

¹ Ophiusa] 'Οφίουσα Straboni, p. 653. 'Oplovooa Stephano, a copia serpentium, ut ait Heraclides, cap. de politia Rhodiorum. 'Αστερία, vel ab Asterio rege: vel quod a longe aspicientibus cerneretur, és ἀστὴρ, instar sideris, quod in simili alterius oppidi nomine Stephanus conjectat. Alθραία Stephano quoque Rhodus appellata, ob aëris serenitatem: Rhodi enim nunquam tanta nubila obduci, ut non aliqua hora Sol cernatur, diximus 11. 62. Towakola, a forma, quæ illi triquetra, teste Constant. Porphyrog.

Atabyria ab rege: deinde Macaria,³ et Oloëssa. Rhodiorum insulæ,³ Carpathus, quæ mari ^k nomen dedit: Casos, Achne olim: ¹ Nisyros ⁴ distans ab Gnido XII. mill. D. Porphyris ^m antea dicta. Et eodem tractu media inter Rhodum Gnidumque Syme. ⁿ Cingitur XXXVII. ⁵ mill. D. Portus benigne præbet octo. Præter has circa Rhodum, Cyclopis, ^o Steganos, ⁶ Cordylusa, Diabetæ ^p IV. Hymos, ^q Chalce ^r cum oppido, Seutlusa, ^a Narthecusa, ^c Dimastos,

DLXXXIII. mill.—3 Ita Pomp. Mela; ita quoque codd. Harduini, cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Paessa, ... Macria edd. vett. et Gronov.—4 Casos, ac dua Calymna, Gyros cod. Dalec. C. Ackne olim Suyros vet. Dalec.—5 Margo edd. Dalec. et Gronov. XXX.—6 Torgamon Vet. Dalec. Teganon edd. ante Harduin. Mox, Diabate IV. Hyrmos C. c. s. S. Mar-

NOTÆ

lib. 1. them. 14. KopuµBla, quod emineat; vel quod hederæ corymbos referat. Hotherra, quod herbosa sit et frugifera. 'Araßupla, vel a rege, vel a monte qui Rhodi celeberrimus. 'Ara-Bupior, Spos 'Pobior, apud Tzetz. Chiliad. IV. Hist. 138. vs. 890. abi Jovis templum, qui 'Αταβύρως inde et ipse dictus est. TaBuplov Aids lepdr in insula Rhodo, apud Appian. in Mithrid. p. 187. pro 'Αταβυρίου. Μακαρία, ob cœli solique temperiem, teste Mela 11.7. et Diod. Sic. lib. v. 'Ολόεσσα denique, hoc est, malefica, exitiosa, ob serpentium, quibus scatebat olim, venenum.

- ³ Rhodiorum insulæ] Has quoque complexus Homer. B. 676. Of δ άρα Νίσυρδο τ' είχου, Κράπαθόν τε, Κάσον τε.
- k Quæ mari] Carpathio. Ipsa nunc Scarpanto dicitur: et ab ea mari nomen.
- 1 Achne olim] "Axvn Græcis maris asperginem, spumamque significat: atque id insulæ nomen fortassis inditum, quod marivis fluctibus crebro illidatur.
- m Porphyris] A purpurarum multitudine. Stephanus: Νίσυρος, μία τῶν

Κυκλάδων .... έκαλεῖτο και Πορφορίς, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῷ πορφυρῶν. Sic etiam Eustath. in Iliad. B. p. 318.

- ⁿ Syme] Strab. lib. xIV. pag. 656. 26μη, plane eodem situ. Stephano quoque, et Scylaci, pag. 36. et ante omnes Herod. lib. 1. pag. 72. n. 174.
- ° Cyclopis] Kurλowk, Στεγανός, Καρδύλουσα. Pamphyliæ urbs est Κάρδυλος apud Stephanum, sed longe ea hinc dissita.
- P Diabetæ] Circa Symen positæ. Stephanus: Διαβήται, νήσοι περί Σήμαν τὸ έθνικον, Διαβηταΐος.
- 9 Hymos] Ita R. 1. 2. Colb. 1. 2. &c. Chiffl. Hyrmos. Forte Irmos, Elρμόs.
- r Chalce] Inter insulas circa Rhodum habitatas a Scylace here numeratur: p. 37. Κατά δὲ τὴν 'Ρόδον αίδε νῆσοί εἰσιν οἰκούμεναι, Χάλκεια, Τῆλος, Κάσος. Thucyd. l. viii. p. 582. Χάλκει. Eadem Chalcia Plinio, xvii. 3.
- * Seutlusa] Attice Τεύτλουσσα Stephano: Thucydidi, loc. cit. Τεύτλουσσ σα, mendose. Insula Ioniæ est, haud procul Halicarnasso.
- ^t Narthecusa] Ναρθηκόσσα, a ferularum læto proventu: Δίμαστος, a du-

Progne: et a Gnido, Cisserussa, Therionarce: Calydne cum tribus oppidis, Notio, Nisyro, Mendetero: et in Arconneso oppidum Ceramus. In Cariæ ora, quæ vocantur Argiæ, numero viginti, et Hyetussa, Lepsia, Leros.

Nobilissima autem in eo sinu Cos, ab Halicarnasso quindecim mill. passuum distans, circuitu centum: ut plures existimant, Merope vocata: Cea, ut Staphylus: Meropis, ut Dionysius: dein Nymphea. Mons ibi Prion: et Nisyron abruptam illi putant, quæ Porphyris antea dicta est. Hinc Caryanda cum oppido. Nec procul ab Halicarnasso Pidosus. In Ceramico autem sinu Pria-

thecusa Chiffl. Diabetæ IV.... Tenthusa, &c. Steph.—7 Vet. Dalec. Cisserussa, Terion, Archia; edd. vett. et Gronov. Ciserusa, Therionarce.—8 Vet. Dalec. quæ vocatur.... et Ethecusa; Chiffl. quæ vocantur.... et Hatusa.—9 Meropis vocata, ut Staphylus, Cos Meropis, ut Dionys. ex Strabon. et Hyginio Pint. Cea Vet. Dalec. pro quo in edd. vett. et Gronov. Cos.—10 Margo edd. Dalec. et Gronov. illine putant.—11 Hinc Cartanda Chiffl.—12 Ita e Reg. 1.

NOTE

plici montis jugo. Πρόκτη, ab hirundinum copia. Κισσηρόεσσα, a pumicum multitudine. Θηριοτάρκη, ab insita terræ vi, serpentibus, quæ littus attigerint, torporem inferendi.

- " Calydne] Libentius Calydnæ agnoverim, numero multitudinis: ut tres omnino faisse videantur, et suum cuique oppidum assignetur. Et certe sunt, quas Homerus describit loco proxime citato: Ο δ δρα Νίσυρον τ εἶχον, Κράπαθόν τε, Κάσον τε, Καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλω, νήσους τε Καλύδνας. Vide quæ de Calydnis diximus libro sup. in Notis, et Emendationes num. 88.
- V In Arconneso] 'Αρκόννησοs, contra Halicarnassum posita, Strab. lib. x1v. p. 656.
- W Hyetussa] Υετόεσσα, obnoxia imbribus. Ληψία, Λέρος Strab. lib. xIV. p. 635.
- x Cos] Kώs, Hippocratis patris. Nantis Lango dicitur. Græcis Stingo, derivata voce ab els την Κώ.

- 7 Merope] A Merope rege, de quo Hippocr. in Epist. pag. 899. ab ejus deinde filia Coon appellatam, auctor est Hygin. lib. 11. Astron. Poët. cap. de Aquila, p. 67. Coënses Homerus in bymno Apollinis Μέροπας vocat.
- " Cea, ut Staphylus] Ita Mss. omnes: non Cos.
- ^a Meτοpis] Stephano quoque, et Straboni, lib. xv. pag. 686. Μεροπίς. Vide et Enstath. in Iliad. B. p. 318.
- b Nymphea] Ab uxore Meropis, cui nomen Ethemes: ortus a Nympharum genere. Hygin. loc. cit.
  - c Prion | Holdy Græcis dicitur.
- d Et Nisyron] De qua dictum est proxime ante, hac sect. Hanc insulæ Coo abruptam putavere Apollodorus, de Diis, lib. 1. p. 21. et Eustathins ad Dionys. vs. 526. p. 76. ἡ Νίσυρος ... οδτω καλουμένη ἀπὸ τοῦ νέω καὶ τοῦ σύρω, διότι ἀποκοπεῖσα τῆς νήσου τῆς Κῶ ... ἐπεσύρη τῷ Γίγαντι, κ. τ. λ.
  - e Caryanda] Mss. Cartanda.

ponesos, f Hipponnesos, Psyra, Mya, Lampsa, Æmyndus 12 g Passala, h Crusa, h Pyrrhe, j Sepiussa, Melano: paulumque a continente distans, quæ vocata est Cinædopolis, probrosis ibi relictis a rege Alexandro.

XXXVII. Ioniæ ora Tragias, ^{1 k} et Corseas ¹ habet, et Icaron, de qua ^m dictum est: Laden, ⁿ quæ prius Late vocabatur: atque inter ignobiles aliquot, duas Camelidas ^o Mileto vicinas: Mycalæ, ^p Trogilias tres: Psilon, ² Argennon, Sandalion: ³ Samon liberam, ^q circuitu LXXXVII.

restituit Brotier. cum antea legeretur in vulgg. Lampsemandus. Ed. pr. Lampsa Emyndus.

CAP. XXXVII. 1 Ægeas Gronov. et edd. vett. Trageas Strab. et Ptolem.— 2 Mycalæ Trogiliam, Trogilias tres, Phylion Chiffl. item margo edd. Dalec. Frankf. 1582. et Gronov. Mycalen, Trogilias, Trepsilion Lugd. Erasmi, Basil. Frankf. 1582. Dalec. Elz. et Gronov.—3 'Lib. 111. c. 13. Sardinia, Sandalistis

NOTE

- Γ Priaponesos] Πριάπου νήσος. Ίπονησος, πόλις Καρίας Stephano, qui πόλιν pro νήσφ sæpe usurpat. Ψύρα, νήσος μικρά, πλησίον Χίου, Stephano: Hesychio Ψυρίη. Ψυρία Homero Odyss. Γ.
- π Lampsa, Æmyndus [Lampsemandus] In Mss. R. 1. 2. Colb. 1. 2. &c.
  Lampsæmyndus. Forte Lampsis, Myndus: Λάμψις, Μύνδος.
- h Passala] Πάσσαλα, Μυλασσέων ἐπίνειον, Mylassensium navale, Stephano.
- i Crusa] In Mss. Crysa. Forte, pro Chrysa, Χρύση.
- j Pyrrhe] In Mss. Pyrrhæusa, Πυββαίουσα. Μοχ Σηπίουσα, a frequentibus in eo mari sepiis. Melano, vel Μέλαυα, a nigredine, videtur.
- k Tragias] Tpaylas. Vide Notas et Emend. num. 92.
- 1 Corseas] Κόρσεαι, νήσος τής 'Ιωνίας, δυτικρύ Σάμου, ex adverso insulæ Sami posita Stephano. Κορσίας appellat Strab. lib. xIV. p. 636.
  - m Icaron, de qua] Lib. Iv. cap. 23.
  - " Laden] Λάδη, νησος Αἰολίδος, Ste-

- phano. Herod. lib. vi. p. 336. n. 7. ή δὲ Λάδη ἐστὶ νῆσος μικρή ἐπὶ τῷ πόλι τῷ Μιλησίων κειμένη, contra Miletum objacens. Herodotum sequitur Strab. lib. xiv. pag. 635. et Pausan. lib. t. p. 66.
- ° Camelidas] A protuberante, camelorum instar, dorso traxisse nomen videntur, καμηλίδες.
- P Mycalæ] Habet, inquit, Ioniæ ora Mycalæ vicinas insulas tres, Trogilias appellatas: quarum hæc nomina: Ψιλδε, id est, glabra, seu arboribus et fruticibus vacua. 'Αργεννδε, id est, candida. Ξανδάλιος, vel Ξανδαλιώτιε, a forma, qualem esse Sardiniæ diximus libro superiore. Ante Τρωγίλιον promontorium, de quo cap. 31. Τρωγιλίαν νήσον agnoscit Strab.l. xxv. pag. 836. Est autem Μωκάλη locus in continente Ioniæ contra Samum, teste Herod. lib. 1. num. 148. et Strab. lib. xxv. pag. 637.
- q Samon liberam] Hieronym. in Chron. ad Olymp. 190. an. 3. 'Augustus Samiis libertatem dedit.' Vide Notas et Emend. num. 93.

mill. p. pass. aut, ut Isidorus, centum mill. pass. Partheniam primum appellatam Aristoteles tradit: postea Dryusam, deinde Anthemusam. Aristocritus adjicit Melamphyllum, dein Cyparissiam: alii Parthenoarusam, Stephanen. Amnes in ea, Imbrasus, Chesius, Ibettes. Fontes: Gigartho, Leucothea. Mons Cercetius. Adjacent insulæ, Rhypara, Nymphea, Achillea.

XXXVIII. Par claritate ab ea distat XCIV. M. passuum, cum oppido Chios libera, quam Æthaliam Ephorus b prisco

------

et Ichnusa dicitur.' Dalec.—4 'Ita codd. Regg. et Editio princeps. Habent quoque mox, centum mill. pass.' Brotler. circuitu octoginta septem mill. passuum: aut, ut Isidorus, centum: Partheniem, &c. edd. ante Brotler. Partheniam Frankf. 1582. Parthenum Rhodig.—5 'Adriissam Stephano. Strabo hæc nomina omnia tribuit Samothraciæ, non Samo.' Dalec. Mox, pro Parthenorusam, Pintian. Parthenorusam; Strab. Herosactiam; Chiffl. Parthenarusam.

NOTE

- r Partheniam] Παρθενία Straboni, lib. x. pag. 457. a Parthenio amne: sic enim Imbrasum Cares, cum ibi rerum potirentur, sppellaverunt. Lactantius Instit. 1. 17. 'Samum,' inquit, insulam scribit Varro prius Partheniam nominatam, quod ibi Juno adoleverit, ibique etiam Jovi nupserit.'
- * Drynsam] A quercuum copia, Δρυόσσσα, et contracte Δρόουσα. Stephanus, verbo Σάμος. Ἐκλήθη δὲ πρότερον Παρθενία, καὶ 'Ανθέμουσα, καὶ Μελάμφυλλος. Sic Eustathius quoque, ad Dionys. vs. 534. pag. 77. Apollonii vero Schol. ad lib. 11. vs. 874. Μελάνθεμος, Παρθενία, καὶ 'Ανθεμοῦσα. Hesychius, pag. 627. Μελάμφυλλος, ἡ Σάμος. Strab. lib. x. pag. 457. 'Ανθεμις et Μελάμφυλλος. Cyparissiam a frequentibus cupressis dictam facile credimus.
- t Parthenoarusam] Vide Notas et Emend. num. 94.
- "Imbrasus] Ίμβρασος, Χήσιος. Inde Χησιάδες Νόμφαι apud Nicandr. in Alexiph. pag. 139. Inde Dianæ cog

- nomina, apud Callimach. Hym. in Dian. vs. 228. pag. 22. Χησιὰς, 'Ιμ-βρασίη, κ. τ. λ. ab utroque nimirum amne. Nam Scholiasten ballucinari arbitror, qui Χήσιον τῆς Σάμου ἀκρεντηριον interpretatur, cum ποταμὸν dicere satius fuisset. Eidem Scholiastæ, 'Ιμ-βρασος, ποταμὸς τῆς Σάμου. Athenæo quoque, lib. vii. pag. 283.
- * Ibettes] In Mss. quibusdam, Hybettes.
  - ▼ Fontes] Γιγαρθώ, Λευκοθέα.
- z Cercetius] Cercetius Nicandro, loc. cit. amnis esse, et montis nomen videtur: Κερκετίω νιφόεντος ύπο σχοιν νάδεσιν δχθαις. Juxta Cercetii juncosa Auenta nivosi.
- ' Adjacent] 'Ρυπαρὰ, sordida, lutulenta: Νυμφαία, 'Αχίλλεια.
  - · Chios libera] Nunc Scio.
- b Æthaliam Ephorus] Stephanus quoque; pag. 40. Δόναται τὸ Αλθαλίτης, ἀντὶ τοῦ Χίος οδτω γὰρ ἡ Χίος ἐλέγοτο. Potest accipi Æthalites, pro Chius; sic enim Chios insulu dicebatur.

nomine appellat: Metrodorus et Cleobulus Chiam, a Chione 'nympha: aliqui a nive: et Macrin, et Pityusam. Montem habet Pellenæum, marmor Chium. Circuitu cxxv. mill. passuum colligit, ut veteres tradidere: Isidorus 1x. millia adjicit. Posita est inter Samum et Lesbum, ex adverso maxime Erythrarum.

Finitimæ sunt, Thallusa,^h quam alii Daphnusam ^a scribunt: Œnussa,ⁱ Elaphitis, Euryanassa, Arginusa cum oppido. Jam hæ ^{3 j} circa Ephesum, et quæ Pisistrati vo-

CAP. XXXVIII. 1 Margo edd. Dalec, et Gronov. CXII. M. D. pass. ex quibusdam impressis.—2 Dapnusam Gronov.—3 Jam kæc Basil.—4 Clareuse

NOTÆ

- A Chione] Stephanus, pag. 720.
  Χίος,.... ἡ ἀπὸ τῆς χιόνος τῆς ἐκεῖ γινομένης πολλῆς, ἡ ἀπὸ Νόμφης τῆς Χίονος.
- d Et Macrin] Maxpls, quod longa foret: Πετυοῦσα, quod pinuum ferax. Mirum est existimasse Livium, lib. XXXVII. pag. 453. et 458. Æthaliam, Chion, et Macrin, tres insulas, ut nomine, ita re ipsa dispares fuisse.
- Pellengum] Πελληναΐον δρος Χίου Stephano, verbo Πέλωνα, et Dionysio, vs. 585. Strab. lib. xtv. pag. 645. Πελωναΐον δρος. Hesychio, Πελωναΐος δ Σεδς δν Χίφ.
- f CXXV. mill.] Strab. lib. xiv. pag. 645. stadia DCCCC. hoc est, CXII. M. D. pass.
  - E Erythrarum] De quibus cap. 31.
- Paysiana Galancia, hoc est, florens ac virescens. Es forte est que Pelus a Stephano dicitur: Πηλοῦς, νῆσος περὶ Χίον. Nam in Mas. Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Tellusa scribitur. Δάφνουσα, sive Δαφνήεσσα, laurifera.— Differt autem hæc situ magis quam nomiue ab es quæ Ptolemæo v. 1. Θυνάς, ἡκαὶ Δαφνουσία, nuncupatur: cum hæc Daphnusa dicta sit, in qua sumus, inter Chium Smyrnamque posita ex adverso Ioniæ: illa Thynias Pli-
- nio quoque vocitata inferius, cap. postremo hujus libri, contra Bithyniæ littus in Ponto. Quin neque Ptolemæus ipse exsors hic omnis culpæ videtur, qui Thyniadi insulæ Daphnusiæ nomen alterum adjudicet. quo de nomine ceteri silent auctores : præsertim cum Apolloniam vocitatam esse hanc ipsam Thyniada Plinius asseveret, vi. 13. et Notitia Ecclesiastica pag. 45. inter Episcopes Bithyniæ previnciæ septimo loco appellet τον 'Απολλωνιάδος, boc est, ut quidem videtur, Thyniadis hajus, qua Plinio auctore Apollonia pariter nuncupata est: undecimo, τὸν Δαφτουoías, ceu alterius plane ac diversi oppidi: cujus Antistes fuisse dicitur S. Sabas, de quo Menologium nostrum Ms. Græce, die secunda Maii: Μνήμη τοῦ δσίου πατρὸς ἡμῶν Δαβά ἐπσκόπου Δαφνουσίας.
- 1 ιussa] Vini proventu læta. Οἰνοῦσαι, νήσος τῆ Χἰψ προσεχὴς, inquit
  Stephanus. Herod. queque, lib. 1. n.
  165. pag. 68. 'Ελαφέτις, a cervorum
  multitudine. Εὐρυάνασσα, hoc est, late
  imperitans. 'Αργινοῦσα, hoc est, alba.
- Jan ha] Proxime memorate, Œnussa, et relique. "Arbua, forida: Mubrryoos, inquit Stephanus, post

cantur: Anthinæ, Myonnesos, Diarrheusa. In utraque oppida intercidere. Poroselene cum oppido: Cerciæ.

NOTÆ

Strab. pag. 648. ματαξό Τέω και Λεβέδου. Διαδρέουσα, dilabens, sive irrigua.-Hæc fuere duarum Anthinarum nomina. Teiorum ditionis Myonnesos fuit, teste Thucyd. lib. 111. pag. 190.

.

:

7

•;

- 1

. 3 . 4

. .

4

91

: 4

٠.

ŗ.

k Pereselene] Hopogenhom Strab. lib. XIII. pag. 619. que prius, inquit, obsceno nomine Πορδοσελήνη. Ita post Strabonem, Stephanus. Hesychius : Πορδοσελήνη, μεταξύ Μυσίας και Λέσβου, νησος. Scylaci, pag. 34. νήσος, καὶ πόλις Πορδοσελήνη. Admonet autem id oppidi nomen, sibi ut obiter medicinam faciamus, in Conciliis Ephesino et Calchedonensi, ubi sauciatum jacet, vix ut dignosci queat. In Ephesino itaque, ex editione Labbeana, pag. 454. qni 'Lesbi' modo 'Episcopus Joannes,' appellatur, idem in Baluziana, pag. 1148. ' Joannes Episcopus Lesbo Portoselenensis et Litorum' dicitur, ex Corbeiensi codice : ex Divionensi, 'Lesso Portuselenensis et lictorum:' denique in Parisiensi, 'Lissopolonensi et lotorum.' Multo autem inquinatius, pag. 538, 'Joannes Episcopus Les viselenicatorum: et p. 631. Joannes Episcopus Lesbi Solenicatorum.' Cum legi ubique oporteat, 'Joannes Episcopus Lesbi, Pordoselenes,' vel 'Poroselenes, et Litarum.' Sic in Calchedonensi, Act. 1. pag. 321. ubi subscripsisse dicitur ' Plorentius Episcopus Lesbi et Tenedi Hellesponti,' eam lectionem suopte Marte cuderunt editores Romani, ut quem solvere nodum non valerent, utcumque sic dissecurent. Nihil est enim tricatius ea lectione quam vetustæ ibi editiones exhibent, et exemplaria manu exarata. Sic illæ: 'Florentius Episcopus Lesbos, et Tenedi emporii Hellesponti Etlicorum.' Corbeiensis

codex, teste V. C. Baluzio pag. 1163. 'Florentius Episcopus Tenedo empori Helenæ et ietorum.' Divionensis : 'Florentius Episcopus Tenedu impuri Helenæ ellitorum.' Parisiensis: 'Florentius Episcopus Teneodemponeælenæ ellistorum.' Labbeana editio, pag. 803. Φλωρέντιος επίσκοπος Λέσβου, Τενέδου, Προσελήνης, Αλγιάλων. Latina versio ejus loci, quam Baluzius edidit, pag. 1357. 'Florentius Episcopus Lesbi Tenedi Etlitorum.' omissa ' Poroselenes' mentione. Atqui legi in Græco oportuit, Λέσβου, Τενέδου, Ποροσελήνης, και Λιτών Latine: Florentius Episcopus Lesbi, et Tenedi, et Poroselenes, et Lilarum. Nam quod 'Litorum' pro 'Litarum' exhibent libri omnes, id imperitiæ ejus ævi interpretum jare tribuimus, qui et 'Megarorum' et 'Pylorum' in Conc. Ephes. pag. 448. ex Meydowr, Πυλών, aliaque similia ferme innumera fieri posse crediderunt. Est antem ' Litarum' a Græco Aral, insulæ cujuspiam nomen Lesbo vicinæ: quo nomine et aliud oppidum apud Harpocrationem et Suidam memini me legere.

I Cerciæ] Strabo, pag. 618. ait Poroselenen insulis viginti, aut etiam XI. ut Timostheni placet, esse finitimam: quæ Lesbum inter Asiamque interjacent. Ex his duarum et XX. nomina Plinius recitat: Κέρκιαι, 'Αλώ-νη, de qua II. 89. Λεπρία, αspera, Προκοῦσαι, λίπκαιδιε aut damis referta. Ζίδουσα, πόλιε 'Ιωνίας Stephano: νῆσον voluit dicere. Πήλην, καὶ Μαράδουσαν, καὶ Δρίμυσσαν ἐπικειμένας ταῖς Κλαζομίναις νήσους, memorat Thucyd. lib. VIII. p. 569. Rectius Stephanus Δριμοῦσαν vocat, ἀπὸ τῶν δρόμων, α vepretis. De Drymusa Livius, lib. XXXVIII.

Halone, Commone, Illetia, Lepria, et Rhesperia, Procusæ, Bolbulæ, Phannæ, Priapos, Syce, Melane, Ænare, Sidusa, Pela, Drymusa, Anhydros, Scopelos, Sycussa, Marathussa, Psile, Perirrheusa, multæque ignobiles. Clara vero in alto Teos 6 m cum oppido, à Chio LXXI. mill. D. pass. 7 tantundem ab Erythris.

Juxta Smyrnam sunt Peristerides,ⁿ Carteria, Alopece, Elæussa, Bachina, Pystira, Crommyonesos, Megale. Ante Troada, Ascaniæ,^o Plateæ tres. Dein Lamiæ, Plitaniæ, duæ, Plate, Scopelos, Getone, Arthedon,^s Cælæ, Lagussæ, Didymæ.

XXXIX. Clarissima autem Lesbos, a Chio LXV. mill. passuum. Himerte 1° et Lasia, Pelasgia, Ægira, Æthiope, f

Vet. Dalec. Diareusa Gronov.—5 Lepria, et Æthræa, Hesperia Pintian. Mox, Vet. Dalec. Cænare, Sidusa, Pela, Dilemusa. Deinde, pro Anhydros, Gronov. Anydros. Paulo post, pro Psile, Vet. Dalec. Phile.—6 Theus cod. Dalec.—7 Ita codd. Harduin. et Chiffi. item Vet. Dalec. et Basil. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. a Chio LXXXI. mill. passuum Gronov. et edd. plurimæ ante Harduinum.—8 Artheidon Gronov.

CAP. XXXIX. 1 Hemerte Gronov .-- 2 'Supra cap. 36. legitur Macria.' Da-

NOTE

pag. 480. Σύκη et Συκόσσσα, a ficubus nomen habent. Melane, a colore, 'Απόδρος, ab aquarum penuria. Ψίλη, a nuditate, sen sterilitate. Περιβρέουσα, ab aquis circumfluentibus. Pro et Resperia, placet conjectura Pintiani legentis. Æthræa, Hesperia.

m Teos] Tées, quam in peninsula positam Strab. lib. XIII. pag. 644. ceterique scriptores docent: atque adeo continenti annexam: sed ita ut æstuante mari insulæ in morem tota circum allueretur aquis. Hæc Anacreontis patria. Incolæ Teii appellati.

n Peristerides] Περιστερίδεs, ob multitudinem columburum ibi degentium; ut mox Λαγούσσαι, ob leperum copiam, sic appellatæ; 'Αλωπεκή, vulpium; Κρομμυόννησοs, cæparum. Καρτερία, arduam insulam, et munitam sonat; Μεγάλη, magnam; 'Ελαιούσα, oleæ fe-

racem. Elæam, et Bachium appellat istas Livius, lib. xxxvii. pag. 456. Pystira, obscuræ originis. In Mss. Piscyra.

 Ascaniæ] 'Ασκανίαι, Πλατεῖαι, Δεμίαι.

P Plitaniæ] Forte Πλωθανίαι, quod lateres ibi οἱ πλώθοι coquerentur. Μοκ Πλάτη, Ξκόπελος, Γειτώνη, 'Αρθηλών, Κοῖλαι, Λαγοῦσσαι, Αδθυμαι, seu gemellæ. De Lagussis, Enstathius in Iliad. B. p. 306. Νῆσοι Λαγοῦσσαι, ἐπὸ τῶν ἐν τοῖς ἐκεῖ λαγωῶν, κ. τ. λ.

^a Lesbos] Hodie Metelia, ab oppide, quod ibi maxime insigne est, Mitylene.

b A Chio LXV.] A Chio, Lemno, Tenedo, æquali fere intervallo Lesbon distare Strabo prodidit, lib. xIII. p. 619. stadiis nempe quingentis, hoc est, LXII. N. D. pass.

· Himerte] 'Ιμερτή, desiderabilis.

Macaria ²g appellata fuit, novem ³h oppidis inclyta. Ex iis Pyrrha ¹ hausta est mari, Arisbe ¹ terrarum motu subversa. Antissam ¹ Methymna traxit in seipsam: novem urbibus ⁴ Asiæ in x x x v 11. mill. passuum vinica. Et Agamede ¹ obiit, et Hiera. Restant Eresos, Pyrrha, et libera Mitylene, annis M. D. potens. Tota insula circuitur, ut Isidorus, clx v 111. mill. passuum: ut veteres, ox c v. mill.

lec. Vid. Varr. lectt. ibidem.—3 Ita codd. Harduini, Dalec. et Vet. octo Gronov. et edd. vett.—4 Ita ex codd. emend. Harduin. VIII. urbibus Gronov. 'Hæc verba, VIII. urbibus, supervacanea sunt.' Dalec. Mox, particula ix non legitur in Vet. Dalec.—5 Ita ex codd. emend. Harduinus, eumque secuti sunt recentt. annis D. potens Gronov. et edd. vett.—6 Ita codd. Hardui-

NOTÆ

Hactenus male, Hemerte. Fuit et Ἰμέρα nomen urbis in Lesbo, teste Stephano, verbo Ἰσσα: quæ et Πελασγία deinde, ut ipsa Lesbos, cognominata fuit.

- d Et Lasia] Λασία, horrida sylvis agrestibus. Forte rectius, Et Issa. Id enim Lesbo nomen fuit.
- e Ægira] Alyespa. An ideireo id ei nomen inditum, quod arboris populeæ ferax sit? alyespos enim nigra populus est. Methymnæi agri pagus fuit Alyespos, teste Strab. lib. xIII. p. 617.

f Æthiope] Hesychius, p. 39. Αἴθιοψ, δ Λέσβιος.

- s Macaria] A Pyrrha, quæ et Maκαρία nuncupata est, nomen id trækit. Hujus filia Agamede oppido dedit. Stephanus, verbo 'Αγαμήδη. A Macare Criasii F. Macariam appellatam putat Dionys. Halic. Antiq. Rom. lib. 1. p. 15.
- h Novem] Ita Mss. omnes: editi
  octo tantum. At statim appellantur
  novem.
- ¹ Ex iis Pyrrka] Strab. lib. x111. p. 618. ή δὲ Πύρβα κατέστραπται.
- 3 Arisbe] 'Αρίσβα Straboni, πόλις εν Λέσβφ, lib. x111. p. 590.
- Antissam] 'Arriggar Thucyd. vocat, lib. 111. p.183. Plin. 11. 91. 'Rur-

sus abstulit insulas mari, junxitque terris: Antissam Lesbo,' &c. Hodie Castel Petra. Antissa diruta transductos Methymnam Antissæos, auctor est Livius, lib. xLv. p. 582. L. Æmilio Paulo 11. C. Licinio Crasso Coss. anno U. C. DLXXXVI.

¹ Agamede] 'Αγαμήδη, τόπος περί Πόβραν τῆς Λέσβου, inquit Nicol. Damasc. in Excerptis, p. 494. et Stephanus.

- m Eresos] "Ερεσος, πόλις ἐν Λέσβφ, Stephano: Strab. lib. xxv. pag. 618. Έρεσσός. Theophrasti patria. Hodie Geremia.
- Pyrrha] Pyrrhæ, quæ hausta mari fuerat, suburbium. Strabo loc. cit. ή δὲ Πόρβα κατέστραπται· τὸ δὲ προάστειον οἰκεῖται, καὶ ἔχει λιμένα, κ. τ. λ.
- Libera Mitylene] 'Mitylenæis libertas, in unius Theophanis gratiam, a Pompeio restituta est,' inquit Velleius II. 18. p. 10. et Plutarchus in Pompeio, p. 641. Græcis olim Μιτυλήνη, nunc Metelino. In nummis Musei nostri Parisiensis, et apud Spanhem. p. 350. et 901. ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ.
- P Annis M. D.] Sic Mss. omnes, R. 1. 2. Colb. 12. Paris. &c. Editi solum D.
- q CLXVIII. mill.] Artemidorus apud Agathemerum Geogr. 1. 5. et

Montes habet Lepethymum,⁷ Ordymnum,⁸ Macistum,⁴ Creonem, Olympum. A proxima continente abest vii. M. D.^u passuum. Insulæ appositæ, Sandaleon: Leucæ vquinque. Ex iis Cydonea, cum fonte calido. Argenussæ ab Æge ⁸ y iv. mill. passuum distant. Dein Phellusa,⁹ Pedna. Extra Hellespontum adversa Sigeo littori adjacet Tenedus, Leucophrys dicta, et Phœnice, et Lyrnessos. Abest a Lesbo Lvi. mill. passuum, a Sigeo XII. M. D.

XL. (XXXII.) Impetum deinde sumit Hellespontus, et mare incumbit, vorticibus limitem fodiens, donec Asiam abrumpat Europæ. Promontorium id appellavimus b Trapezam: ab eo decem mill. passuum, Abydum c oppidum,

ni, et Basil. CLXXIII. Gronov.—7 Lepethymnum Harduin. 2. 3. Bipout. et Franz. Lepethymum Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Frankf. 1582. Dalec. Lugd. 1606. Elz. Gronov. et Harduin. 1. Mox Ordynum ap. Theophr. Hist. lib. 111. cap. ult. Paulo post, libri Mss. ap. Harduin. et vetustæ edd. habent Sandalion.—8 Argenussa Æge codd. et Vet. Dalec.—9 Dein Phesula Vet. Dalec.

NOTÆ

Strab. lib. XIII. p. 616. stadiis centum supra mille ambitum insulæ circumscribunt, quæ sunt passuum millia CXXXVII. et D. pass.

 Lepethymum] Antigonus, in Hist.
 Mirab. Λεπέτυμνος. Hodie Leptimo, et le Mont. S. Theodore.

* Ordymnum] 'Opdovov vocat Theophr. Hist. 111. 18.

^t Macistum] Μάκιστος. Μοχ Κρέον, Aristoph. in Banis, Λευκαί, περί τῶν Κρέων.

" VII. M. D.] Omnino bec mensura cum Strabone congruit, qui lib. XIII. p. 616. Lx. stadiis intervalium id definit.

V Sandeleon] In nummo Claudii Imp. epigraphe CANΔΑΛΙΕΩΝ, num huc pertineat, æstimandum aliis relinquimus. Extat in Thesauro Goltzii, p. 230.

" Leuca] Aeukal, alba. Kubweia, cotoneis malis abundans.

* Argenussæ] 'Αργινοῦσαι Strab. lib.

xII. pag. 617. tres exigum insulæ, littori proximæ, juxta Canas, de qaibuscap. 32. Ninc sunt dum tantam, nec ullius nominis. Harpocration, p. 45. 'Αργυούσαι, εήσοι κείμεναι έναντι τῆς Λέσβου, ἀπὸ 'Αργύνου τωές. Arginnsas pariter vocat Val. Max. l. III. p. ult. p. 189. et Diod. Bibl. lib. xiii. p. 217.

7 Ab Ege] Que una est e quinque iis, quas Leucas antea nominavit.

² Pheliusa] A subere, quod gignit, nomen invenit. Φελλός suber est Græcis. Πέδεα deinde, obscuræ originis.

* Tenedus] Forte a Tene, qui apud Tenedios sanctissimus Dens habebatur, út ait Cicero in Verrem. Hodie Tenedo, notissima fama insula, ut cecinit Maro Æneid. 11. Λεόκοφρυς prius appellata, teste Stephano, Suida, et Hesychio, verbo Λεόκοφρυς. Deinde Φοινίκη et Λυρνησούς eadem nuncupata.

b Appellavimus] Cap. 33.

c Abydum] 'ABobos contra Seston

ubi angustiæ septem stadiorum. Deinde Percote oppidum: et Lampsacum, antea Pityusa dictum. Parium colonia, quam Homerus Adrastiam appellavit. Oppidum Priapos, amnis Æsepus: Zelia. Propontis: ita appellatur, ubi se dilatat mare. Flumen Granicum, Artace portus, ubi oppidum fuit. Ultra insula, quam continenti junxit

CAP. XL. 1 Traziam Chiffl.-2 Absepus cod. Dalec. Esopus Strab.-3 Ita

NOTE

Thracise posita. Utrique communis appellatio, les Dardanelles.

d Septem stad.] Sive, quod idem est, passuum DCCCLXXV.

* Percote] Περκώτη Homero, Iliad. B. 835. Strab. lib. x111. pag. 590. Arriano Exped. Alex. lib. 1. p. 34. Incolæ Περκώσιοι.

Lampsacum] Hodie Lampsico, Greecis Λάμψακος, πάλιν Πιτύουσα λεγομένη, inquit Stephanus, vel ob pinnum, wi-Town, multitudinem, ut ait Schol. Aristoph. in Pluto, p. 62, vel ob thesaurum ibi a Phryxo defossum, ut Schol. Apollonii, ad Argon. 1. 933. Θράκες γάρ τον θησαυρον πιτύην λέγου-Πιτυδεσσαν vocat Plutarch. de Virt. Mul. p. 255. Vide et Eustath. in Iliad, B. p. 355. Distat ab Abydo stadiis CLXX. inquit Strab. lib. XIII. p. 589. hoc est, xxi. M. CCL. pass. Cur Lampsacum vocitatum sit, disces a Mela 1. 19. et a Plutarch. de Virt. Mul.

s Parium colonia] Πάριον Strab. lib.

XIII. p. 588. ut Ptolem. v. 2. Hujus coloniæ meminit etiam Ulpianus, lib.

L. Digest. tit. 5. de Censibus: 'In Provincia Asia,' inquit, 'duæ sunt juris Italici: Troas, et Parium.'

h Homerus] In Catalogo, Iliad. B. \$35. Of δ' 'Αδράστειάν τ' εἶχον. Ubi Eustathius, pag. \$55. annotat 'Αδράστειαν inter Parion et Priapon sitam fuisae: μεταξύ Πριάπου καὶ Παρίου τοῦ

κατὰ Προτοντίδα. Ab Adrasto rege id factum nomen colligimus ex Harpocr. pag. 8. verbo 'Αδραστ.

i. Priapos] Habet a numine, quod ibi colitur, nomen: Πρίαπος. Thucyd. lib. v111. pag. 629. et Strab. lib. x111. pag. 587. Ab ipso Priapo conditum ait Schol. Theocriti, ad Idyll. A. 21.

j Æsepus] Αἴσηπος, Straboni, loc. cit. Appiano, in Mithrid. pag. 222. et ante cos Homer. B. 825. Nunc Spiga. Lampsacum alluit.

k Zelia] Oppidi nomen. Homero, loc. eit. et Stephano, Ζέλεια, πόλις Τρωάδος. Cyzicenorum ditionis, ex Strabone, pag. 583.

1 Propontis] Hodie Mer de Marmo-

Transcum] Γρανικότ in Ida monte profluens. Strab. lib. x111. pag. 602. Hodie Lazzara. 'Hic primum,' ut ait Mela 1. 19. 'inter Persas et Alexandrum pugna fuit nobilis.'

* Artace] 'Aprden Strab. lib. xIV. pag. 635. post. Herod. lib. v. pag. 344. n. 33. Artacii fontis, prope Cyzicum, meminit Schol. Apoll. ad Argon. 1. 957.

* Ultra insula] Cyzicenorum insula dicitur Straboni, loc. cit. ipsaque Κόζικος Milesiorum colonia appellatur. Quare Miletum Cyzici solum genitale vocat Velleius, lib. 11. Continenti annexam gemino ponte Strabo prodidit, lib. x11. pag. 575.

Alexander, in qua oppidum Milesiorum Cyzicum, ante vocitatum ³ Arctennesos, ^p et Dolionis, ^q et Dindymis, ^r cujus a vertice mons Dindymus. Mox oppida: Placia, ³ Ariace, ⁴ ¹ Scylace: quorum a tergo mons Olympus, Mysius ⁵ ^u dictus: civitas Olympena. Amnes: Horisius, ^v et Rhyndacus, ante Lycus vocatus. Oritur in stagno Artynia juxta Miletopolim: ^w recipit Maceston, ^z et plerosque alios, Asiam Bithyniamque disterminans. Ea ^y appellata est Cronia, dein

codd. Regg. Brot. et Editio princeps; antea vocitatum edd. vulgg. ante Brotier. Mox, Arconnesos Gronov. Deinde in Chiffl. Didymis, cujus a vertice mons Didymus.—4 Ita codd. Regg. Brot. Colb. et Editio princeps; Ariaces edd. vulgg. ante Brotier.—5 Ita Vet. Dalec. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bi-

NOTÆ

- P Arctonnesos] Hoc est, ursorum insula. Stephanus, verbo Κόζικος Έκαλεῖτο δὲ καὶ Αρκτων νῆσος. Et pag. 111. "Αρκτων νῆσος" οδτως ἡ Κόζικος ἐκαλεῖτο. Mons imminebat oppido, in quo ursi frequentes: unde ipsi monti nomen: τὸ "Αρκτων δρος. Auctor Strab. lib. x11. pag. 475.
- q Dolionis] Hinc Δολίονες apud Strab. vocati, qui circa Cyzicum degebant ab Æsepo amne usque ad Rhyndacum, et Dascylitidem regionem: atque hæc veluti præfectura Δολιονίς vocabatur. Δολιονία Callimacho, apud Schol. Apoll. ad Argon. 1. 957. Stephanus quoque: Δολίονες, οι την Κύζικον οἰκοῦντες, κ. τ.λ.
- r Dindymis] Ab altero monte qui urbi proximus Δίνδυμος vocatur etiam a Strabone, pag. 575. quo in monte fanum Dindymenes fuit Deorum Matris, ab Argonautis dicatum. Scholiast. Apolion. ad Argon. 1. 985. Δίν-δυμον, δρος Κυζίκου, Ιερδν τῆς 'Ρέας. Scholiastes Nicandri in Alexiph. pag. 51. Δίδυμον δρος &ν Κυζίκφ vocat: sed negat ita recte vocari Strabo, loc. cit.
- * Placia] Melam transcribit, enjus hæc verba, 1. 19. 'Post Cyzicum Pla-

- cia, et Scylace, parvæ Pelasgoram coloniæ: quibus a tergo imminet mona Olympius, ut incolæ vocant, Mysius. Is flumen Rhyndacum in ea quæ sequuntar emittit; &c. Πλακίη, Ιοπίca dialecto, Herod. lib. I. Stephano, Πλάκη, πόλις Ἑλλησνονία. Incolæ Πλακιανοί apud Dionys. Halic. Antiq. Rom. lib. 1. psg. 23.
- ^t Ariace [Ariacos] Mss. omnes, R. 1. 2. Colb. 1. 2. &c. Ariace, Scylace. Hæc Melæ memorats, loc. cit. Herod. quoque Σκυλάκη, lib. τ. n. 57.pag.
- " Mysius] "Ολυμπος Μόσιος, Herod. lib. 1. num. 36. pag. 15. et Ptolem. v. 1. Potest et Mæsius scribi.
- v Horisius] 'Opljuos, 'Pórdanes. Hujus meminere Mela loc. cit. Scylax, pag. 33. aliique.
- * Miletopolim] Unde Miletopolitæ dicti, de quibus cap. 32. Stephanus: Μιλητούπολις, πόλις μεταξύ Κυζίκου καὶ Βιθυνίας, περί τὸν 'Ρύνδακον.
- x Maceston] Amnem Mdxerres Strabo vocat, lib. x11. pag. 576. aitque per Abrettenam Mysiam fluere, de qua egimus cap. 32.
- Fa] Bithynia scilicet. Kowia, quod se priscos jactarent, et quem-

Thessalis, dein Maliande, et Strymonis. Hos Homerus Halizonas dixit, quando præcingitur gens mari. Urbs fuit immensa Attusa nomine: nunc sunt xII. civitates,6 inter quas Gordiu-come, quæ Juliopolis vocatur, et in ora Dascylos. Deinde flumen Gelbes:7 et intus Helgas oppidum, quæ Germanicopolis, alio nomine Booscœte: sicut Apamea, quæ nunc Myrlea Colophoniorum: flumen Ethe-

pont. et Franz. Mysus cod. Dalec. Musius Gronov.—6 Ita codd. Harduini et Chiffl. item Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont, et Franz. nunc sunt XV. civitates Gronov. et edd. vett.—7 Ita codd. Regg. Brot. Colb. et Ed. pr. flumen Gebes Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Frankf. 1682. Dalec. Lugd. 1606. Elz. Gronov. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz.—8 Ita perpetuo legitur per

NOTÆ

admodum Arcades, προσελήνους. Θεσσαλίς, vel a Thessalo rege, vel quod ibi rerum potiti sint aliquando Thessali. Pro Maliande, forte Mariandyne rescribendum, quæ pars Bithyniæ fuit, de qua dicemus vi. 1. Eusebius enim in Chron. ad n. 594. Βιθυνία ἐπτίσθη ὑπὸ Φοίνικος ἡ τὸ πρὶν Μαριανδύνη καλουμένη. Στρυμονίς denique ab aliquo insigniore amne, cui Thessali, dum ibi imperitarent, Strymonis Thessaliæ amnis nomen dederint. Hesychius: Στρυμόνιοι, οἱ Βιθυνοὶ τὸ πρότερον.

- ² Homerus] Iliad. B. 856. Αδτάρ 'Αλιζώνων. Ephorus apud Stephan. p. 63. auctor est Halizones eam regionem obtinuisse, quæinter Mysiam, Cariam, et Lydiam jacet. Paphlagoniæ Hesychius adjudicat: minus recte.
- * Gordiu-come] Γορδίου κόμη. Ptolem. v. 1. 'Ιουλιόπολις. Ex Gordo pago Cleo prædonum dux urbem condidit, et Juliopolim nominavit. Auctor Strab. lib. x11. p. 574. Livio lib. x1x x111. pag. 472. est Gordiu-tichos, Γορδίου τείχος.... 'In Concilio Quiniaexto, p. 1149. 'Ισίδωρος ἐπίσκοπος Γορδίοθων τῆς Βιθυνών ἐπαρχίας. Isido-δορθων τῆς Βιθυνών ἐπαρχίας. Isido-

rus Episcopus Gordoservorum civitatis, Bithynorum provinciæ.' Ed. sec.

- b Duscylos] Mela I. 19. 'Trans Rhyndacum est Dascylos, et quam Colophonii collocavere, Myrlea.' Δασκόλειον Straboni, p. 575. Stephano: Δασκόλειον, περί Βιθυνίαν. Dionysio Halic. Antiq. lib. I. p. 38. Γῆ Δασκυλῖτις.... 'In Conc. Quinis. p. 1194. 'Ιωάννης ἐπίσκοπος πόλεως Δυσκολίας τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας. Corrige, Δασκυλίας,' Ed. sec.
- d Germanicopolis] Nummum vidi cum epigraphe, ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΕΩС. Nomen alterum Helgas sermonis barbarici est: tertium Booscate, Græcanici: Βοὸς κοίτη, Bovis cubile. In Notitia Eccles. pag. 37. Provinciæ Isauriæ attribultur.
- e Apamea] Nomen hæc habet ab uxore Prusiæ regis, qui Hannibalem recepit. Auctor Strabo, lib. XII. p. 563. Stephanus: Μύρλεια, πόλις Βιθυνίας, ἡ νῶν καλουμένη ᾿Απάμεια. Colophoniorum coloniam Mela quoque appellat, loc. cit. Cum Plinius sicus Apamea dicit, intus quoque positam innuit, ut Germanicopolim, hoc est, a mari sejunctam.

leum, antiquus Troadis finis, et Mysiæ initium. Postea sinus, f in quo flumen Ascanium: s oppidum Bryllion: amnes, Hylas, et Cios, cum oppido i ejusdem nominis, quod fuit emporium non procul accolentis Phrygiæ, a Milesiis quidem conditum, in loco tamen qui Ascania Phrygiæ vocabatur. Quapropter non alibi aptius de ea dicatur.9

XLI. Phrygia Troadi j superjecta, populisque a promontorio Lecto ad flumen Etheleum prædictis, septemtrionali sui parte Galatiæ contermina: meridiana Lycaoniæ, Pisidiæ, Mygdoniæque: ab oriente Cappadociam attingit. Oppida ibi celeberrima præter jam dicta, Ancyra, Andria, m Celænæ, "Colossæ, Carina, Cotyaion, Ceranæ, Conium, Co

e in Chiffl. Apamia Gronov. et edd. vett. Mox, Myrtea pro Myrles Ptolem. -9 Vet. Dalec. dicetur.

CAP. XLI. 1 'Andira Steph. Andraca Ptolem.' Dalec. Mox, Celena, C. C. Cotiaion Gronov. Celena C. C. Cotion Chiffl.—2 Iconium Gronov.

NOTE

- Postea sinus] Sine nomine. Mela 1. 19. ' Myrlea : duo sunt inde modici sinus: alter sine nomine Cion amplectitur, Phrygiæ haud longe jacentis opportunissimum emporium: alter, Olbiauus.'
- * Ascanium] 'Askarios morapos, et ab eo dicta 'Agraría Povylas, Stephano, p. 122.
  - h Bryllion] Βρόλλιον Stephano.
- 1 Cum oppido] Mela, loc. cit. Kîos, hodie incolis Cherasia. Turcis, Cheris, a cerasorum copia. Κίου ποταμοῦ δμωνύμου meminit Schol. Apoll. ad I. 1321.— 'Arkarin +puyur locus est Homero, Il. B. 863. Nummus Severi Imp. quem vidimus ap. D. Fontalnue, Eq. Anglum: AT. KAIC. CEOTH-POC, IIE. Imp. Casar Severus Pertimax. .)(. CEOTHPOT BACIAETONTOC OKOCMOC ETTYXEI. H APAPIOT KIANOIC. sic interpretati ei sumus: Σευήρου βασιλεύοντος δ κόσμος εὐτυχεί. ή 'Ασκανία Φρυγίας ἄρουρα γόνιμος ὑπάρxet Kiavois. Severo imperante felix est Orbis. Ascania Phrygia: tellus facun-

- da Cianis est.' Ed. sec.
- i Phrygia Troadi] Transcribunt hæc Solinus, cap. 40. pag. 70. et Capella, lib. vi. cap. de Phrygia, p.
  - Prater jam dieta] Cap. 29. et 30.
- Ancyra] Hee Ancyra Phrygie, a Galatica longe diversa, ut animadvertit Strah. lib. XII. p. 567. etsi e duabus unam Stephanus conflare temere videatur. In Notitia Episc. Phrygiæ Capatianæ, pag. 2. "Ayuves, XXIV. locum obtinet. In Prov. Galatiæ, pag. 33. "Αγκυρα μητρόπολιε, primum. Hæc Ptolemæo, v. 2. 'Akvoa Φουγίας.
- Andria] Ita libri omnes. Cave credas esse tà 'Arbespa Strabonis, et Stephani. Hæc enim Æolidis civitas, juxta Astyren et Pitanen est.
- » Celænæ] Кеλαιναλ, unde transducti Apameam cives, ut dictum est sect. 29. De his Arrianus, lib. z. de Exped. Alex. pag. 79.
- · Colossæ] Κολοσσαὶ Strab. lib. XII. p. 576. Colossenses D. Pauli Episto-

Midaion. Sunt auctores, transisse ex Europa Mysos, et Brygas, et Thynos, a quibus appellantur Mysi, Phryges, Bithyni.

XLII. Simul dicendum videtur et de Galatia, quæ superposita agros majori ex parte Phrygiæ tenet, caputque quondam ejus Gordium. Qui partem eam insedere Gallorum, Tolistobogi, bet Voturi, et Ambitui covocantur: qui Mæoniæ et Paphlagoniæ regionem, Trocmi. Prætendi-

CAP. XLII. 1 Tolistobogi Ptolem. Tolostobagi Chiffi. Tolostobogi Flor.—2 Vet. Dalec. Ambiam.—3 Strab. Sic in Τρόκμοι.—4 Alassenses Chiffi. Mox,

NOTE

la nobilitavit.

- P Carina] In Notitia Eccles. pag. 49. inter Episcopos Prov. Phrygise Capatianæ censetur δ Καρίας: unde Caria forte legi apud Plinium, præstabilius fuerit.
- Q Cotyaion] Κοτυάεων πόλις Φρυγίας, Straboni, loc. cit. et Stephano, et Ptolem. v. 2. In nummis est KO-TIAEΩN et ΚΟΤΙΑΕΙΖ.
- r Cerana? An Κοιρανή. At in Mss. R. 1. 2. &c. Cera tantum legitur. Arbitror esse Κερετάπα, cujus mentio in Notitia Episcopatuum Prov. Phrygiæ Capatianæ.
- * Conium] Kóviov. Vide Notas et Emend. num. 95.
- Middion] Middiov, πόλις Φρυγίας, Dioni lib. XLIX. pag. 403. et Stephano, et Ptolem. v. 2. Straboni, pag. 576. Middiov.
- u Sunt auctores] Quorum princeps Herod. lib. vII. pag. 409. n. 73. Bryges olim Macedonibus finitimi: Thyni, Strymonis accolæ fuere, et inde Strymonis appellati, teste eodem Herod. Scholiastes Apoll. ad Argon. II. 463. ait esse Thraciæ partem, quæ Owls vocetur. Mida duce, eo scilicet cui asininas aures fabulæ dedere, Brigas in Mysiam transmeasse, atque exigna vocis appellatione Phrygas

ibi esse appellatos, auctor est Conon' in Bibl. Photii, cod. clxxxvi. pag. 424.

- a Gordium] Hæc Midæ regia. Stephanus: Γορδίων, ἀπὸ Γορδίου τοῦ πατρὸς Μίδου, α Gordio Midæ patre. Hic Alexander Gordium nodum solvit. Urbem Sangarius amnis alluebat, teste Arriano, Exped. Alex. lib. I. pag. 80. ubi Γόρδων oppidum vocat. In nummis, apud Spanhem. pag. 907. ΓΟΡΑΗΝΩΝ. Livius, lib. ΧΧΧΥΙΙΙ. pag. 474. 'Gordium haud magnum quidem oppidum est, sed plusquam mediterraneum, celebre, et frequens emporium: tria maria pari ferme distantia intervallo habet,' &c.
- b Tolistobogi] Solino, cap. 41. p. 71. Tolistobogi. Floro II. 11. Tolostobogi, Ptolemæo quoque, v. 4. Ταλιστόβογοι. Livio lib. XXXVIII. pag. 473. Tolistobogi, cum Trocmis et Tectosagis appellantur, ubi de Gallorum expeditione in Asiam prolixe disserit. Strab. quoque, lib. XII. p. 566.
- ^c Ambitui] Vide Notas et Emend. num. 96.
- ⁴ Trocmi] Stephanus: Τρόκμοι, έθνος Γαλατικόν, έκαλοῦντο δὲ καὶ Τροκμηνοί. Appianus in Syriac. pag. 107. Τεκτοσάγαι, Τρόκμοι, Ελιστόβιοι.

tur Cappadocia, a septemtrione et Solis ortu, cujus uberrimam partem occupavere Tectosages, ac Teutobodiaci. Et gentes quidem hæ. Populi vero ac tetrarchiæ omnes, numero cxcv. Oppida: Tectosagum, Ancyra: Trocmorum, Tavium: Tolistobogorum, Pesinus. Præter hos celebres, Attalenses, Arasenses, Comenses, Dioshieronitæ, Lystreni, Neapolitani, Œandenses, Seleucenses, Sebasteni, Timoniacenses, Tebaseni. Attingit Galatia et

Commenses, Didyenses, Hieronenses codd. Dalec. et Chiffl. et Vet. Dalec. — 5 Tarbaseni Vet. Dalec. Thebaseni Harduin. 1. 2. et Franz. Tebaseni Gro-

NOTÆ

- Ancyra] Αγκυρα μητρόπολις Ptolemæo, v. 4. Tectosagum oppidum Straboni, lib. x11. pag. 567. Galatiæ Metropolis, in Notitia Eccles. A Phrygiaca, de qua superius, diversa. Ab Augusto Cæsare conditam, Dejotaro rege devicto, prodidit Tzetzes, Chiliad. 1. vs. 132. Nunc Angourí. Vide Notas et Emend. num. 96. Hinc Marcellus Ancyranus ille ambiguæ fidei plerisque suspectus.
- . f Tavium] Taobior in Trocmis, Ptolem. v. 4. et Strab. lib. xII. pag. 567. In Notitia Eccles. pag. 33. Taßia. Stephano, Tavia.
- s Pesinus] Πεσσινοῦς in Tolistobogis Ptolemæo loc. cit. In Notitia Eccles. Prov. Galatiæ Salutaris, pag. 33. Πισινοῦς. De vocis originatione, vide Ammianum lib. xxII. pag. 219.
- h Attalenses] Forte Adadenses: ab 'Αδαδα Pisidiæ mediterraneo oppido, apud Ptolem. v. 5. et in Notitia Eccles. pag. 29.
- ¹ Arasenses] Vel ab 'Aραζοs, quæ Stephano urbs in Ponto dicitur: vel ab oppido, quod in Notitia Eccles. Provinciæ Isauriæ, pag. 37. Δαρασόs perperam scribitur, pro 'Αρασόs. Pisidiæ tribui videtur ab Artemidore.

- apud Strab. lib. xit. p. 570.
- J Comenses] Rectius Chomenses, A Choma mediterraneo Lycize oppido, de quo egimus, cap. 29.
- k Dioshieronita] Vide Notas et Emend, num, 97.
- ¹ Lystreni] Ab oppido Lycaoniæ contributo, in Notitia Eccles. p. 29. Λύστρα.
- Meapolitani] Quorum oppidum Neάπολις in Notitia Eccles. Prov. Isauriæ, p. 37. Œandenses pro Œaoandenses perperam scriptum existimo: est enim Œnoanda, ut diximus cap. 28. Cabaliæ oppidum, quæ Galatiæ, ut mox dicetur, contributa fuit.
- n Seleucenses] A Seleucia Pisidiz, Phrygiz alias contributa, ut ait Ptolemzus, v. 5.
- Sebasteni] De quibus Gruteri Inscriptio, pag. 427. HBΟΥΛΗΚΑΙ Ο ΔΗΜΟC CEBACTHNΩΝ ΤΕΚΤΟCΑ-ΓΩΝ.
- P Timoniacenses] Τιμώνιον, φροόριον Παφλαγονίαs, inquit Stephanus: nempe in ea Paphlagoniæ parte, quam Bithyniæ confinem ait esse Strabo, lib. XII. p. 562. et Τιμωνίτην vocat.
- ^q Tebaseni [Theb.] Ab oppido Lycaoniæ Θέβασα, de quo diximus cap. 25.

Pamphyliæ ⁶ Cabaliam: ^r et Milyas, ^e qui circa Barin sunt, et Cyllanticum, ⁷ et Oroandicum Pisidiæ tractum. Item Lycaoniæ partem Obigenen. Flumina sunt in ea præter jam dicta, ^u Sangarium et Gallus, ^v a quo nomen traxere Matris Deum sacerdotes.

XLIII. Nunc reliqua in ora, a Cio intus in Bithynia Prusa, ab Hannibale b sub Olympo condita: inde Nicæam c xxv. millia passuum interveniente Ascanio lacu.

nov. et al.—6 Pamphilia Chiffl. Mox, pro Cabaliam, quod exhibent codd. Harduini, et Vet. Dalec. item Basil. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Gabaliam legit Gronov.—7 Cyllanicum Chiffl. Mox, et Crondicum P. tractum Vet. Dalec.

NOTÆ

- r Cabaliam] Quæ Καρβαλία Pamphyliæ pars appellatur a Ptolem. v. 5.
- Et Milyas] De his egimus cap. 25. Bdps est Pisidiæ oppidum mediterraueum, Galatiæ vicinum, apud Ptolem. loc. cit. et in Notitia Eccles. Prov. Pisidiæ, p. 29.
- Cyllanticum] Mss. Cyllanicum. Oroandicum vero tractum Isauriæ Ptolemæns adjudicat, v. 4. De oppido, unde Oroandico tractui nomen, dictum superius, cap. 24.
- ^u Præterjamdicta] Caystrum, Rhyndacum, Cion, &c. De Sangario dicemus, vi. 1.
- v Et Gallus, &c.] Ita Martianus, lib. v1. cap. de Phrygia, p. 221. Festus: 'Galli qui vocantur Matris Magnæ Comites, dicti sunt a flumine, cui nomen est Gallo: quia qui ex eo biberint, in hoc furere incipiant, ut se privent virilitatis parte,' &c. Vide etiam Stephan. verbo Γάλλος.
- Prusa] Προῦσα ἡ πρὸς τῷ ᾿Ολύμπῳ
   Ptolem. v. 1. Nunc Bursia.
- b Ab Hannibale] Operi fortasse is præfuit, dum apud Prusiam regem versaretur, qui eum patria profugum excepit hospitio. A Prusia ipso Ni-

- comedis F. conditam scribit Tzetzes Chiliad. 111. Hist. 113. vs. 963. Οδτος δ τοῦ μονάδοντος τούτου πατὴρ Προυσίου, Τοῦ κτήτορος τῆς πόλεως Προύσης τῆς παο' 'Ολύμπω, 'Ο Νικομήδης, κ. τ. λ.
- c Inde Nicæam] Hodie Isnich. Níказа Ptolemæo v. 1. et Strab. lib. xи. p. 565. ad Ascaniam paludem, επί τŷ 'Ασκανία λίμνη. Recte hic geminam a Plinio Nicæam designari Surita vidit, in Notis ad Anton. Altera semota a mari est, ad quam a Prusa xxv. pass. millia numerantur, Ascanio interveniente lacu, quem ab oculatis testibus accepimus, toto unius diei itinere a mari abesse : hodie Lago di Nicea. Hæc Concilio 1. Gener. notissima. Altera in ora, de qua deinde Plinius: Ptolemæo v. 1. 'Ολβία appellata.—' Prioris Nicææ nummi sunt plurimi, ab Augusto ad Gallienum. In nullo tamen metropolis appellatur. Domitiani Imp. nummus inscriptus, NIKAEIC IIPOTOI THC EHAPXIA. Niceenses primi provincia, non primatum asserit Nicæensibus, quanquam Dio Prusæus sic intellexisse prave videtur : sed Nicæenses docet, primos provinciæ Jovi litasse pro salute Domitiani. Nam id docet

Deinde Nicæa in ultimo Ascanio sinu, quæ prius Olbia, et Prusa item altera d sub Hypio monte. Fuere Pythopolis, Parthenopolis, Coryphanta. Sunt in ora amnes, Æsius, Bryazon, Plataneus, Areus, Æsyros, Gendos, qui et Chrysorrhoas. Promontorium, in quo Megarice soppidum fuit. Unde craspedites sinus vocabatur, quoniam id oppidum velut in lacinia erat. Fuit et Astacum, unde et ex eo Astacenus idem sinus. Fuit et Libyssa oppidum, ubi nunc

CAP. XLIII. 1 Hippio Gronov. Mox, pro monte, nonnulli famio, vel fumine ex Ptolem.—2 Ita codd. Harduini et Chiffl. item Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Siros Gronov. et edd. vett.—3 Meguricon Steph.—4 International Company. et edd. vett. Unde Chiffl. et edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et

NOTÆ

adjects in nummo ara, cum titulo: ΔΙΟC ΑΓΟΡΑΙΟΥ: est ex ære in Thesauro Regio: Jovis, qui Fori Custos et Præses est.' Ed. sec.

- d Et Prusa item altera] Sicut gemina, inquit, ibi Nicæa, sic et Prusa gemina. In Nummo Diadumeniani Imp. e Cimelio nostro Parisiensi, προτειεων προς τπιω. Montem Plinius vocat: amnem Ptolem. v. 1. Προῦσα πρὸς τῷ Τπίω ποτ. nisi forte ex eo monte amnis cognominis fluat. Et sane in Actis Latinis Conc. Niceni, pag. 54. subscribit, 'Hesychius Prusenais, juxta Hypium fluvium.' Hæc Straboni lib. xtt. p. 563. Προυσιάς dicitur: in nummis antiquis etiam προτειεων των προς ΘΑΛ-ΑΑCCΑΝ, Prusiensium, qui sunt ad mare.
- Pythopolis] Πυθόπολις, Menecrati, qui historiam Nicææ Bithynicæ scripsit, ut auctor est Plutarchus in Theseo, p. 12.
- f Æsius] Alouos, Boudion, Marareds, 'Apeios, Aloupos, K. r. A. Bryazonti alterum nomen Olachas videtur fuisse, uti dicemus xxxI. 18.
  - " Megarice] Stephanus : Меуарикди

- πολίχνιον, δ συγκαταλόγεται τοῦ Βόνρῶν πόλεσιν, Oppidulum, quod inter Bithynorum urbes numeratur. Megareses certe hanc oram tennisse, tettis est Mela 1. 19. et Strab. lib. XII. p. 563. Uterque enim Astacon ipsam a Megarensibus conditam scribit. Promontorio nomen est hodie, Caps Fagona, ut aiunt.
- h Cruspedites] Idem Olbianus Melm dicitur, r. 19. ab Olbia oppido, de quo supra. Est autem Gracis spismesor, quod Latinis fimbria, sive lacinia. Translate vero tum littoris margo, tum veluti limbi et extrema montium oras ac radices spismes appellantur: quod iaciniarum recessibas ac prominentiis similitudinem referent.
- ¹ Astacum] 'Agrands Strab. lib. XII. p. 563. a Lysimacho deleta. Vide el Pausan. lib. v. p. 310.
- J Astacenus] Le Golfe de Comidia, ab urbe Nicomediensi.
- Libyssa] Stephanus: Λίβωσε, Φρούριον Βιθυνίας ἐπιθαλάσσων, cesicilum maritimum. Nunc Gebise, ut credi vulgo Busbequius asseverat Epist. 1. p. 30.

Hannibalis¹ tantum tumulus. Est in intimo sinu Nicomedia ^m Bithyniæ præclara. Leucatas ⁿ promentorium, quo includitur Astacenus sinus, a Nicomedia XXXVII. M. D. ⁵ Rursusque coëuntibus terris angustiæ ^o pertinentes usque ad Bosporum Thracium. In iis Calchedon ^p libera, a Nicomedia LXII. D. Procerastis ^q antea dicta, dein Colpusa; ⁶ ^r pestea Cæcorum ^s oppidum, qued locum eligere nescissent, septem stadiis distante Byzantio, ⁷ tanto feliciore omnibus modis sede. Ceterum intus in Bithynia colonia Apamena, ^e Agrippenses, Juliopolitæ, Bithynion. ⁸ ^u Flumi-

Franz.—5 Ita codd. Harduini, eum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. LXII. M. D. Chiffl. XLII. M. D. Gronov. et edd. vett.—6 Codex Dalec. et margo ed. Frankf. 1583. a Nicomedia. LXXII. M. D. pass. Cerastis antea dicta, dein Colpoëssa; Chiffl. a Nicomedia XXXVII. M. D. puss. Cerastis antea dicta; dein Colposa; edd. vett. et Gronov. a N. LXXII. D. Procerastis and d. Compusa. Mox, nonnulli Cacorum.—7 Vet. Dalec. distans a Byzantio.—8 Bithyniata Vet. Dalec.—9 Ita codd. Harduini et Chiffl. item edd. Harduini

NOTÆ

- 1 Ubi nunc Hannibalis] Referunt id quoque Plutarchus in Flaminio, pag. 380. Appianus in Syriac. p. 92. Ammianus lib. xxII. p. 219. Entropius lib. II. p. 766. Martianus lib. vI. cap. de Phrygia, p. 221. et Solinus cap. 42. p. 72. Etiamnum superesse hunc Hannibalis tumulum, testis est oculatus Petr. Bellonius de Admir. Oper. Antiq. I. 38.
- Micomedia Nucouriocia, hodieque Comidia.
- * Leucatas] Idem Ptolemæo v. 1. 'Anpiras.
- * Angustiæ] Le Canal de la Mer Noire.
- P Calchedon] Stephanus, verbo Καρχηδών Χαλκηδών τῆς Βιθυνίας, διὰ τοῦ λ, κ. Tamen nummi veteres, cujusmodi est eximius Caracaliæ, in Parisiensi nostro Museo, ΚΑΛΧΑΔΟ-ΝΙΩΝ. Alter item Trajani, apud Patinum, pag. 186. atque ita constanter omnia vetustiora paulo monuments. Hodie Græcis Chalcedona: Turcis,

Delph, et Var. Clas.

Kadikioi. A pago Scutari tribus passuum millibus distat.

- 4 Procerastis] Προκεραστίς, ideirco, epinor, quod ex adverso sit posita illus promontorii, in quo Byzantium est conditum: cui promontorio Chrysoceras nomen fuit, ut dictum est εν. 18.
- r Colpusa] Ita Mss. omnes : non Compusa. Κολπόεσσα, contracte Κολποῦσα, sinuosam significat.
- * Cecerum] Vide quæ dicturi sumus IX. 20. De egregio Byzantii situ multa Polybius IV. pag. 425. et 433. Tacitus quoque Annal. XII. p. 191.
- * Apamena] Sive Myrlea, de qua superius, cap. 40. ubi et de Juliopoli egimus, unde Juliopolitæ dicti: quorum nummus est in Thesauro Goltali, 107AIOΠΟΛΕΙΤΩΝ. De Apamea Ulpianus, Digest. lib. L. tit. 5. de Censibus: 'Est et in Bithynia colonia Apamena.'
- is, " Bithynion] Bubbrior Strab. lib. XII. Plinius. 3 U

na: Y Syrium, Lapsias, Pharmacias, Alces, Crynis, Lilæus, Scopius, Hieras qui Bithyniam et Galatiam disterminat. Ultra Calchedona Chrysopolis fuit. Deinde Nicopolis, a qua nomen etiamnum sinus retinet: in quo portus Amyci: deinde Naulochum o promontorium: Estiæ templum Neptuni. Bosporus, D. passuum intervallo Asiam Europæiterum auferens, abest a Calchedone XII. mill. D. passuum. Inde fauces primæ vIII. mill. DCCL. pass. ubi Phinopolis oppidum fuit. Tenent oram omnem Thyni, interiora

duin, 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. Pharmicas edd. vett. et Gronov. Mox, Lylwus Gronov.—10 Neulochas Pintian. ex Strab. lib. v11.—11 Ita codd. Hardnini et Chiffi. item Hardnin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. CCL. pass. edd. vett. et Gronov. Mox, Vet. Dalec. ubi Sphyropolis; alii ap.

****

NOTÆ

p. 505. iu mediterraneis Bithyniæ urbibus. Ptolemæo v. 1. Κλαυδιόπολις, ή και Βιθύνιον.— Hæc Antinoi patria, qui Hadriani Aug. ex concubina filius. Nummos ipsius honori percussos alibi exposuimus; sed ex his unus est diligentius explicandus, qui est ex ære maximo in Gaza Regia. ANTINOON OEON H HATPIC, Capite Antinoi nudo. Divum Antinoum sua patria veneratur..)(. BEI-OTNIEON AAPIANEON. Bithyniensium, qui et Hadrianenses cognominantur, nummus. Bithyniensis, capite nudo, pateram tenet ante palmam. indicemque victoriæ ab Antinoo relatæ. Post Bithyniensem bos est, prona cervice, ut victima mox immolanda animæ Antinoi sideribus (ut credi volebant) receptæ: id quod stella notat superne fulgens. Me pudet corum, qui hic Endymionem cogitant, et sidus pro Luna accipiunt.' Ed. sec.

- v Flumina] Omnia ea ceteris scriptoribus incognita.
- " Chrysopolis] Χρυσόπολις, πλησίον Χαλκηδόνος Stephano; apud quem et

Nuκόπολιs Βιθυνίαs legitur, hodie Sculari.

- * Portus Amyci] Bebrycum Regis. Plin. xvi. 89. 'In Ponto portus est Amyci, Bebrycum rege interfecto clarus,' &c. Vide Servium in illud Æneid. v. 225. 'Qui se Bebrycia veniens Amyci de gente ferebat.'
- y Naulochum] Naukoxos statio navium est.
- * Estia 'Eorla promontorii nomen esse videtur, quod simile ei sit, cui sedem in opposita Bosphori Thracii ripa statuit Polyb. lib. 1v. p. 433. τὰ περὶ τὰς 'Εοτίας ἄκρα καλούμενα τῆς Εὐράπης. Ei loca nomen est hodie Algiro. Ibi Templum Neptuno Timosthenes: ceteri scriptores Diis daodecim dicatum aiunt: Mela 1. 9. Jovi.
- * Phinopolis] A Phineo fabulis notissimo. At codd. Mas. Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Spiropolis, multo sincorius: nam Phinopolin in Europa diximus IV. 18.
- b Tenent oram] Consentit Eastathius fere, in Dionys. vs. 795. pag. 105.

Bithyni. Is finis Asiæ est, populorumque CCLXXXII. qui ad eum locum a sinu Lyciæ 12 ° numerantur. Spatium Hellesponti et Propontidis ad Bosporum Thracium esse 13 CCXXXIX. mill. passuum diximus. A Calchedone Sigeum Isidorus CCCXXII. M. D. passuum 14 tradit.

xLIV. Insulæ in Propontide ante Cyzicum Elaphonnesus, unde Cyzicenum marmor: eadem Neuris et Proconnesus dicta. Sequuntur Ophiusa, Acanthus, Phœbe, Scopelos, Porphyrione, Halone cum oppido, Delphacia, Polydora. Artacæon cum oppido. Est et contra Nicomediam Demonnesos. Item ultra Heracleami adversa Bithyniæ Thynias, quam barbari Bithyniam vocant. Est et Antiochia: et contra fauces Rhyndaci Besbicos decem et octo

Dalec. ubi Bespheropolis.—12 Ita codd. Harduini et Dalec. item Vet. Dalec. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Frans. a fine Lyciæ Lugd. Erasmi, Basil. et Frankf. 1582. a fine Lydiæ Elz. a sinu Lydiæ Gronov.—13 Ita codd. Harduini et Chiffl. cum edd. Harduin. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. 70 esse non legitur in edd. vett. et Gronov.—14 Ita codd. Harduini et Chiffl. cum edd. Harduini. 1. 2. 3. Miller. Bipont. et Franz. CCCLXII. M. D. p. Lugd. Erasmi, Dalec. Elz. et Gronov. CCCLXII. M. CCCCC. pass. Frankf. 1582.

CAP. XLIV. 1 Thynnias Ald. Junt. Basil. Lugd. Erasmi, Frankf. 1582.

NOTÆ

- * A sinu Lycia*] De quo cap. 28.

  'Ultra, par sinus priori. Ibi Pinara, et quæ Lyciam finit, Telmessus... A Telmesso Asiaticum mare, et quæ proprie vocatur Asia.' Neque enim Lycia, ut diximus, Ciliciave, aut Cappadocia, Asiæ propriæ nomine censebatur.
- d Diximus] Lib. 1v. cap. 24. Vide Notas et Emend. num. 98.
- Elaphonnesus] Ἐλαφόννησος Scylaci, p. 33. Vide Notas et Emend. num. 99.
- f Neuris] Neupls et Ilponderrygos.
  Neupls et Ilponderry apud Stephanum
  cognomina sunt 'Alderys insulæ: sed
  hallucinari probe hominem puto.
- Ορλίκοα] 'Οφιοῦσα, "Ακασθος, Φοίβη, Σκόπελος, Πορφυριώνη, 'Αλώνη, Δελ-Φακία, Πολυδώρα, De hac postrema

- Stephanus: Πολυδώρα, νήσος πρός τῆ Κυζίκο.
- h Demonnesos] Stephanus: Δημόνησος, περί Χαλκηδόνα νήσος, από Δημονήσου τινός.
- ' Ultra Heracleam] De qua libro seq. cap. 1.
- 1 Thynias | Stephanus: Θυνιλς, νησος, πρός τῷ στόματι τοῦ Πόντου. De ea Schol. Apoll. ad Argon. 11. 178. Έστι δὲ καὶ ἐτέρα Βιθυνία, νησος μετὰ τὸν Πόντον, ἐν ἡ ἐστιν ᾿Απόλλωνος leρόν. Et idcirco Apollonia Thynias vocabatur, ut dicemus vi. 13. Mela 11. 7. 'Thynias ...quam, quia Bithyni incolunt, Bithynida appellant.'
- k Besbicos] Strab. lib. xII. p. 577. et Steph. Βέσβικος, νησίδιον περί Κόζι-

1044 C. PLINII SECUNDI NAT. HIST. LIB. V. 44.

mill. circuitu. Est et Elsea, et duse Rhodussse, Erebinthodes, Megale, Chalcitis, Pityodes.

Dalec. Elz. et Gronov.—3 Antiochiæ codd. et Vet. Dalec. Moz, Berien Chiffl.—3 Rhodiussæ Vet. Dalec. Mox, Erebinthus, Magale, \$\(\psi_c\) Grosov. Erebinthus, Megale, \$\(\psi_c\) Basil. Lugd. Erasmi, et Frankf. 1582.

NOTE

¹ Elsa] Έλαία, ab elea: 'Ροδοῦσσα, a resarum copia: 'Ερεβωθάδης, a cicerum ubere proventu: Μεγάλη, magna: Χαλκᾶτις, cujus Stephanus meminit, eraria: Πιτυάδης, pinaria. Hesychio, p. 244. Χαλκᾶτις et Πιτυοῦσα, commu-

ni vocabulo Anudornom appellantu. Num vero pro Erebinthus, vel Erebinthodes, legi oporteat Terebintho, que nomine insulam circa Byzantium aynoscunt Nicetas, Zonaras, alique, amplius considerandum.

NOTÆ ET EMENDÁTIONES AD LIBRUM V.

NATURALIS HISTORIÆ

C. PLINII SECUNDI.

1. CAP. I. Postea a Claudio Casare. cum coloniam faceret, appellatum Traducte Julie] Quot in hac una sententia veces occurrent, tot pæne scopuli sunt, ad quos symma ingenia offendorunt. A C. J. Covere, non a Claudie. coloniam esse deductam invitis libris omnibus legi credique Vossius prescipit, lib. 1. Observat. in Melam, p. 168. quoniam Julia Joza Strabo meminerit, qui Tiberio imperante, multo ante Claudii principatum, obiit. Obscure Plinium, ac fortessean faise locutum esse Salmasius asseverat, in Solis. p. 268. cum Traductam in Bmtica, non in Mauritania fuisse constet. Patieus in Sueton, p. 115. ipsis Augusti temporibus Julia Traducta nomen Tingitanæ civitati hæsisse ex nummis probat : Pliniumque erroris insimulat. Ego vero sic censeo, hujun mentem corum peminem esse assecutum: neminem non ei culpm affinem, quam confert in Plinium. Fuit enimvero id primum quidem alteri concessum oppido nomen, in opposita Hispaniæ Bæticæ ripa posite, cui, ut Strabo narrat, Tingitanis eo Zelitanisque transductis ex Africa, Augusti temporibus. Julize quoque Transductæ facta ex re appellatio est. postmodum Claudio Cæsare principe transductis iterum, seu revocatis, (incertum qua causa,) ex eo oppido Tingitanis in avitas sedes, unde commigrarent, additisque nevis colonis, Traducta Julia Tingis est maneupata, prioris oppidi nomenclatione in Africam transvecta cum civibus. Argumento est, quod Juliam Iozam, quam in Betica Strabo agnescit, lib. 111. p. 140. Ptolemæns similiter, in descriptione eius ora, et Marcianus Heraci. p. 70. vetastos scilicet secuti auctores, Tparededeva appellant, Plinius in recensendis alioqui Bæticæ, cui ipse præfuit, oppidis ad fastidium prope diligens, prætermisit : quod nulla tum istic, preter tenne forte vestigium, omnis in Africam Transducta Julia commenseet. De Bastica Hispania Traducta Julia accipiendi nummi illi, quos Patinus exhibet, loco mox cit. tam Augusti, tum Caii Casaris Augusti F. nomine ac valtu insigniti: quibus insculpta ex adversa parte racemi uva est, cum epigraphe Ivz. TRA. neque ad Tingin hi pertinent, ut Patinus putat. Oram vini feracem bæc nota declarat: unde et in opposito littore ea re factum promontorio nomen a Gracia 'Aurelovofa.

- 2. Ibid. CCV. mill. pass. a Gaditano freto, &c.] Libri editi voces hoc loco duas inserunt, quas nulli Mss. agnoscunt, CCV. mill. pass. Agrippa Lixum a Gaditano freto, &c.
- 8. Ibid. Et senatum inde intrantibus]
  Locum hunc Plinii editores, contra
  Mss. omnium fidem, Reg. 1. 2. Colb.
  1. 2. Paris. et Chiffi. sic interpolarant: Et senatorii, nil demirantibus
  quam luxuriam, &c. quibus verbis nec
  saiis, nec rationis, probabilisve sententiw, mica ulla subest.
- 4. Ibid. Qui Ger vocaretur] Istud amnis nomen tum ex codicibus Mas. Reg. 1. 2. et Paris. tum ex Ptolemmo restituimus, cum prius perperam qui Niger legeretur. Niger tamen legisse in Plisianis libris Solinus videtur, qui fluvium ea appellatione donatum putavit, quod atri coloris aquas volveret, quo nihil esse aut dici absurdius potest.
- 5. Ibid. Baniara] Ita emendavimus ex Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Prius Baniari legebatur. Apud Ptolem, Iv. 1. BANIOTBAI, pro BANIOTPAI, ut quidem merito suspicamur.
- 6. Ibid. Item Igilgili. Oppidum Tucca, &c.] Prius legebatur, Igilgili oppidum. Tucca, &c. Nos addita vocula item, ex Mss. Reg. 1. 2. et ceterorum admonitu, ac mutata interpunctione. Igilgili coloniam fuisse indicamus, quod et Antoninus in Itinerario admonet. Sic paulo ante, ubi præpostera loci distinctio e duobus oppidis unum conflarat, in hunc modum : Casarea .... a Divo Claudio colonia jure donata, ejusdem jussu doductis veteranis. Oppidum novum, et Latio dato Tipasa: nos geminum latere agnovimus, locumque ita distinximus: A Divo Claudio colonia jure donata. Ejusdem jussu deductis veteranis, Oppidum Novum: et Latio dato Tipasa. Nam Oppidum Novum proprium loci, coloniæque nomen esse, abunde ex Pto-

- lemzo, et Antonino docuimus. Pertinet huc Venantius Oppidonebensis, in Notitia Africze, inter Episcopos Mauritanize Czsariensis, pro Oppidonebensis, sive Oppidonevensis.
- 7. Ibid. Utriusque Mauritania longitudo decies triginta novem mill.] Ita R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiff. Denique ipse Martianus, lib. vr. cap. de duabus Mauritaniis, p. 216. ut mirari subeat, cur Plinii editores, ectingentorum triginta novem mill. tamtum scripserint ; cum vel ab Ampelusia promontorio ad amnem Mulucham, quem Massæsylorum finem esse superius diximus, stadiorum quinque millia interesse Strabo sit anctor, lib. xvii. p. 827. cum tamen nec Tingitanze fere partem ullam, nec Czesariensem totam eo spatio complectafur. Missi Theodosii: 'Gaulia (lege Gatulia) et Mauritania finiuntar ab oriente flamine Ampsaga: ab occidente, oceano Atlantico: a septemivione, mari Africo: a meridie, mari oceano Æthiopico: in longitudinem M. passuum coccuxii. in latitudinem doodecies xxx. juxta Plinium Secundum.' Ubi mensuræ longitudinis latitudinisque, exscriptorum vitio, hand dubie sunt permutate. Quod vere statim in eodem exemplari subditur: Utrimous Mauritania longitudo CCCCLXXX. latitudo CCCLXVIII. ant vitiosum esse, aut adjectum ac sparium arbitror, certe falsum.
- 8. CAP. II. Nomades, a permutandis pabulis] Ita R. 1. 2. Colb. 1. 2. Parislibrique recentius editi. At Parmensis editio, a permutandis papilionibus, legit: quae lectio etiam tolerabilis est. Sunt enim papiliones τὰ σκράματα, castrensis tabernacula, sive tentoria, ut docet vetus Glossar. unde vox Gallica Pavillon. Hac usus Elius Spartianus, in Pescenaio, p. 78. 'In omni expeditione ante omnes militarem cibum sumait ante papilionem: nec sibi unquam vel contra Solem, vel contra imbres quasivit tecti

suffragium.' Sic Nomadum tabernacula papiliones rite vocaveris.

5

đ

¢

.

۳

į.

9. CAP. III. Hipponem dirutum] Dirutum quidem hac nostra ætate oppidum, at non Plinii èvo, ne junioris quidem, qui id eleganter describit, 1x. 83. ad Caninium. Ac nisi hanc vocem dirutum libri omnes miro consensu exhiberent, Zarytum petini scriberem, cum Antonino in Itiner. Voluisse enim vir eruditus videtur eam appellationem indicare, qua apud Afros esset in usu vulgi, et in communi sermone. Sic'zætam' pro 'diæta,' pro 'diabolo' 'sabulum,' ' saconum' pro 'diacono,' media ætas dixit. Vide Rosweyd, notis in Paulin. p. 770. et 771. Sic in Conc. Niceno 1, 'Heliodorus Diabulonites,' et idem 'Zabulonites' legitur. Hinc unica voce legas in Notitia Africæ apud Victorem Vitensem, 'Marianus Hipzaritensis,' inter Episcopos Provincise Proconsularis. In Collat. Carthag. n. 189. pag. 143. 'Florentinus Episcopus Hippensis Zaritorensis.' Salmasius in Solin. p. 321. ineptam tautologiam affingit erudito scriptori, cum scripsisse autumat: Quod Hipponem Diarrutum vocant, Diarrhytum a Græcis dictum. Nec Surita felicior in conjiciendo, cum dilutum reponit.-' Hipponem dirutum vocant) Incola, inquit, cum Græce nesciant, dirutum vocant, pro Diarrhytum. Hanc vocem diretum libri omnes miro consensu exhibent. Zarytum vocat Antoninus in Itinerar. Salmasius in Solin. p. 321. ineptam tantologiam,' &c. Ed. sec.

10. Ibid. Theudalis] In Notitia Africa proxime landata, inter Episcopos Provincia Proconsularis, Victor Endalensis: lego Theudalensis. Inscriptio vetus apud Gruter. p. 512. TEUDALENSES. In Collat. Carthag. pag. 109. 'Urbanus Episcopus plebis Theodalensis.'

11. Ibid. Locus, Castra Cornelia]
Præmissa hac voce, locus, oppidnm,
pagnmve, aut castra, quibus de agi-

tur, intelikse, vix superesse ruderá. ac locum duntaxat notari, tralatitium loquendi genus est, et familiare Plinio. Quamobrem in eam mentem venio hand ægre, ut suspicer, absorpta bæc aliquando Castra Cornelia fuisse subito terrarum hiatu: atque adeo hanc Tertulliani mentem esse, lib. de Pallio, cap. 3. pag. 113. cum ait: ' Hacterus Sodoma, et nulla Gomorrha, et cinis omnia .... Utinam et Asia secura jam sit de soli ingluvie : utinam et Africa semel voraginem paverit, unicis castris frandatis expiata. Multa et alia hujusmodi detrimenta habitum orbis mutavere, situsque movere.' Ita ille : quibus sane verbis 'castra' in Africa hiatu terræ absorpta haud obscure significat, clademque similem illius, qua duodecim in Asia civitates subversas esse diximus, 11. 86. Plane ut Salmasii conjectura in épm Tertulliani locum nulla videatur esse; dam confidenter pronuntiat, non posse ambigi, quin ista sint accipienda de Cambysæ exercitu in Libycis Syrtibus immensis arenarum camulis cooperto atque obruto. Perinde quasi exempla Tertulllanus hoc loco aliunde repetat, quam ex Romanis annalibus : aut de hominum clade, non de terrarum jactura agat, et mutato situ: aut tam vetustam historiam, tamque a proposito suo alienam, cum tam recente componat: aut denique non lucrum fecisse Africam putet, sed dispendium esse passam, hostili Cambysm exercitu arenarum vi obruto. Porto Castra Cornelia, quod mihi pæne exciderat. describit eleganter Lucan. IV. 585. ubi de Curione agens, in eum Africæ locum appellente, sic canit: 'Inter semirutas magnæ Carthaginis arces, Et Clupeam, tenuit stationis littora notes; Primaque castra locat cano procui æquore, qua se Bagrada lentus agit siccæ sulcator arenæ.' Et mox, vs. 655. de Scipione : ' Sed majora dedit cognomina collibus istis,

Poenum qui Latiis revocavit ab arcibus hostem Scipio: sam sedes Libyca tellure potite Hue fuit. En veteris carnis vestigia valli? Remana hos primum tenuit victoria campon. Appian. Bell. Civ. lib. 11. pag. 456. Xdpana Zeuriores vecat, Castra Scipienis.

12. Ibid, Clypean] Khuréar Ptolem. 17. 8. et 'Arriba, cen duo oppida, separatim describit, insigni errore: nam que Grecis 'Arwis dicta est, ut Polybio, lib. 1. p. 42. et Appiano in Punic. pag. 3. Agathemero Geogr. 1. 5. aliisque, eadem Latinis Clypea fuit. Solinus cap. 27. pag. 49. 'Clypeam civitatem Siculi ustruunt, et Aspida primum neminant.' A forma scilicet nomen accepit: Silius Ital. lib. 1. 'Tum que Sicanio pracinuit littora muro, la clypei speciem curvatis turribus Aspis.'

18. Ibid. Ruspina] Martian. lib. VL cap. de secundo sinu Africa, pag. 216. 'Ruspe,' inquit, 'Thapsus,' &c. Ruspas a Ruspina haud diversas esse non obscure significans. Fulgentium sane Ruspensem Episcopum novimus. In Notitia Africa, inter Episcopos Provincia Byzacena, 'Stephanus Ruspensis.' Ruspinensis ibi Ecclesiæ nulla mentio. Nec vero magni est apud me auctoritas Ptolemei unius. qui IV. S. Ruspinam a Ruspis in cadem provincia et nomine et situ disjungit: qui 'Asulis et Kduréss, ut proxime diximus, diversas esse existimavit. Nam ceterorum scriptorum, qui Ruspes landant, ii Ruspinam silent : qui hanc appellant, illam omittont.

14. Cap. 1v. Gaphara] In libris omnibus Taphra legitur: at mullam est in tota Africa oppidum, quod Taphra vocatur. Omnino Gaphara scribendam, nti ex Ptolemmo indicavimus: mec vero obscurius Scylax declarat, pag. 46. situm hujus orre describens: 'Απὸ δὲ Νεαπόλεως τῆς Καρχηδονίου χώρας Γράφαρα πόλις. Ταύ-

τη παράπλους ήμέρας μιᾶς ἐπὸ Νόας πόλεως. 'Απὸ δὲ Γραφάρων 'Αβράνων πόλις καὶ λιμέρι. Sed Γράφαρα Scylax pro Γάφαρα videtur scripsisse.

15. Ibid. CCCXII. mill.] Its sone libri omnes. Vorum cum Mela vi. 7. de Syrti majore agens, et qua dehiscit, et qua flexum agit, altero tanto spatio doceat esse ampliorem, quam ait Syrtis minor; hac autom qua mare accipit, centum fore millia passum, auctore Plinio Pompesioque patent; superfisere hoc loco centemerii notam, perspicaum est, scribique eportare CCXII.

16. Ibid. Alackross disere? Mochryss forte rectius agnoveris: sunt onim Maxwes Ptolemano rv. 3. et Stephano, quos Herod. lib. IV. pag. 231. n. 178. MáxAvas appellat, ipeeque Plinias vit. 2. supra Nasamonas locat. Hos ad mare usque pertinere Herodotus asseverat, Lotophagis cose confines, et lote pariter vesci, ac Tritonis amnis ripam accelere: Acτοφάγων δὲ τὸ παρὰ θάλασσαν έχωνται Μάχλυες, λειτψ μέν καὶ οδτοι χραάμενοι .... narhnours de dat moraphe pelyan, τῷ εἴσομα Τρίτων dorts. Sed libri cannes Alsokrous exhibent, R. 1, 2. Colb. 1. 9. Paria, &c.

17. Ibid. Materenee] Hanc lectionem, quam summa fide, ac mire consensu codices omnes Mes. exhibent, R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. incoque Parmenais editie, primes indusit Hermolans, ut Madaurence nobis oppidam obtraderet. Insigne illad quidem Apuleii Philosophi matelihas, et D. Augustini palmstra: sed non hujus loci : que Bysacenus fera mediterranea consentur oppida: cum Madaurense Numidiæ fuerit, ut ipse testatur Apuleius, Victorque Vitensis, cujus in Notitia inter Episcapes Numidize ' Prudentius Madanressis ' landatur.

18. Ibid. Salaphitanum] Ita libri onnes. Hujus tamen oppidi vestigium julium uspiam deprehendere nondum licuit. Forte Salaphitanum scripsit: nam in Collat. Carthag. pag. 167. 'Urbanus Satafensis' legitur. Forte Salaritanum: qued in endem Collat. pag. 130. 'Proculus Episcapus plebis Ginesitunsis Salarine.' Vel denique, permutatis tantum syllabis, Sufetulanum: est enim inter Episcapos Prov. Byzacenne, in Notitia Victoria, 'Præsidius Sufetulensis.' Sad in tam multiplicibus conjecturis ne mihi quidem ipse satis facio.

19. Ibid. Tiphicense] Libri editi ad hunc diem exhibent, Tiricense, Tiphicense: sed prioris nomenclature oppidum nulli Mas. codices Pliniani, nulla Notitia Africæ agnescit. Neque vero exploratæ satis fidei alterum quoque nomen Tiphicense est: ut venire in dubium jure videatur, an huc referri pessit Pascusius Tiphicense, ex Collat. Carthag. p. 109. an Solemuius Tigisilensis, e pag. 140. an denique Juliania Tigisilensis, e pag. 140. an denique Libraria e pag. 140. an denique Tigisilensis.

20. Ibid. Visense] Libri Mas. omnes, R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. &c. Siense. Ab V litera duci vocis hojus initium vidit Hermolaus. Frobenius Vigense commentus cat. Nos Visense reponimus, ex Collat. Carthag.

21. CAP. v. Mex XL. M.] Sic restituimus ex Mss. R. 1. 2. &c. cum pries perperam legeretur in editis, CCL. Sententia loci est, a Ptolemaide distare xL. millibus passuum prementorium, Phycuntem appeliatum: quodintervallum tabulm omnes Geographices approbant: alterum nonferant.

22. Ibid. Asbystæ] In libris hactenus editus Hasbytæ legitur, sed mendose. 'Ασβόσται enim vocantur primum ab Herod. lib. Iv. n. 170. p. 279. 'Ασβόσται, οδτοι τὸ όπὲρ Κυρίρης ελείσυσε ἐπὶ θάλασσαν δ' οὸ κατήκουστι Αλόγοται. Hi supra Cyrenem habitent: ad mare sutem non pertingunt Asbystæ. 'Ασβόσται pariter Stephano, et Dio-

nysie, vs. 211. quem inudat Tzetnes in Lycophr. pag. 123. Ptolem. rv. 4. perperam 'Ασβόται, pro 'Ασβόσται. Hinc Jovi ipsi nomen, apud Nomum, lib. XIII. pag. 272. Kal Διὸς 'Ασβόσται μεσημβρίζονται ἀναίλους.

23. Cap. vi. LXII. M. paw. Inde Alexandriam CC. mill.] Uterque numerus, in libris impressis corruptus, a nobis restitutus est, tum ope codicum Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffl. tum ipsius Martiani admonitu, quem secuti, pro XII. M. rescripsimus LXII. ac pro C. mill. restituta contenarii nota, que ficili lapsa amanaensibus excidit, CC. mill.

24. CAP. VII. Insulus] Huic capiti lemma istud Plinii editores ex Indice hujus libri petitum præfixere: Insulus circa Africam, et ex adverse Africa; eum tamen nullus hec loco memorentur insulus, quam que contra Africam in mediterrance mari sunt pecitus. Verum, ut in Indice monnimus, non ex adverse Africam Plinius, sed averas scripcit, Æthlopiam intelligens, que adversa, hoc est, pest Africam retre posita est: de ea enim peracta insularum mentione statim seq. cap. agitur.

25. CAP. VIII. Pharusii quondam Persel Salmasias in Solin. pag. 415. legit, quondam per se comites, hoe est, sponte sun, refragantibus Mes. omnibus, Reg. 1. S. Colb. 2. &c. in quibas Persa diserte scribitur: refragante, quod majus est, veritate ipta: nam Pharueies a Persis oriendos, et Sallustins quoque prodidit, de belie Jagurth. p. 66. 'Sed postquem in Hispania,' inquit, ' Hercules (sicuti Afri putant) interiit, exercitus ejus compositus ex variis gentibus, amisso duce, ac passim multis sibi imperium petentibus, brevi dilabitar. Ex eo numero Medi, Peroz, et Armenii, navibus in Africam transvecti, proximos nostro mari (mediterraneo scilicet) locos occupavere : sed Persæ intra oceanum magie;' ubi Plinius

nimirum Pharusios locat, quos hoc ipso cap. oceanum dixit attingere. Refert eadem ex Sallustio Isidorus Orig. 1x. 2.

26. CAP. IX. LXIII. LXXV. M. pass.] In Mas. omnibus, R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffl, tum boc loco, tum vi. 38. ubi hæc rursum Asiæ longitudo repetitur, miro consensu scriptum vidimus, LXIII. DCCL. Et Parmensis editio ita fere utrobiane exhibet. Cum vero bunc numerum explicaré et concoquere Frobenius non postet, expuncto posteriore, nempe DCC. minuit: nodumque, cum solvendo non esset par, abbeidit. Sane sexegios ter centena et septingenta millia nemo Latine dixerit: cum enim ter centena et septingenta sint decies, brevius atque apertius septuagies dixeris. Sed hæc nimirum erroris occasio, hac hallucinationis ansa oblata amanuensibus set. Cum scriptum viderent in Plinianis codicibus. LXIII. sept. quinq. Martianum secuti, septingenta quinquaginta, pro septunginta quinque posuere. Quid quod Agathemerus, qui Artemidori epitomen fecit, ejus nimirum quem hoc loco Piinius laudat auctorem, Geogr. I. S. multo breviorem mensuram facit bujus longitudinie, cum Asiam a Canopico Nili ostio ad Tanais ostia patere scribit stadiis XL. M. CXI. nec recta via, sed littoribus omnibus etiam, sinuumque anfractibus comprehensis? τῆς δὲ 'Aσίας ἀπὸ Κανώβου τως Τανάίδος ποταμού, μετά τών κόλπων, δ παράπλους σταδίων μυριάδων δ' και βιά. Efficit keec summa quinquagies centena, et quatuordecim millia passuum. Cai spatio ut Ægypti etiam mensuram addas, tamen Pliniana summa LXIII. LXXV. millibus amplius septingentis hanc superabit. Similem isti amanuensium errorem detegemas inferius, num. 35. et alibi passim.

27. Ibid. Pheturiten] Ita restituimus, tum ope codicum R. 1. 2. Colb.

1. 2. Paris. et Chiffl. tum Sacrarum Literarum admonitu, in quibes terra Phatures, sive Phathures, portio Ægypti nominatur : etim et Ægypti metropolis, ab Hieronyme, in Ezech. 29. Eusebius, de locis Hebr. Cabupt, Xupa Alybarov, ash Tele-Ytha, nal de lepenia, ble nationes à Tovbaios. Phatori regio Egypti, st est in Ezechiele et Jeremia, uti babitarunt Judgi. In libris hactenus editis, quos Ortelius secutus est, Phaturiten. Eademque vox, ab editoribus Pliniani operis rursum temere post Ombiten nomen in Parmensi editione repetita, negotium eruditis ficossivit, ut ex ea voce Phataites, set novam aliam presfecturam, excelrent, numeromque augerent. At post Ombiten in Mss. Reg. 1. 2. alisque, Apollopolites segnitur : nec de Platnite nomo in Thebaide juxta Ethiopiam vel levis apud ceteros scriptores suspicio est. Sic paulo inferius ex Hermopolite, post Panepolitea repetito, Thermopoliten confinxerent, cujus nullum vestigium sat in Ms. extat, aut in aliis auctoribus.

28. Ibid. Atherrabites] Codices Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. et Paris. habet Atheribites, quemadurodum et Ptoles. 1v. 5. 'Αδριβίτης νομός, καὶ μαγράνων 'Αδριβίτης νομός, καὶ μαγράνων 'Αδριβίτης τομός καὶ 'Βροδενός όν τρότης, 'Αδαβραβίτης νομός δι' γόπτης, κ. τ. λ. Addit ex Hecates scribi otiam 'Αδαραμβίτης νομός.

29. Ibid. Cabastien] Hactens in editis legebatur, Capastiten. In Ms. Reg. 1.2. Colb. 1.2. et Paris. Cabatiten. Mandam admonitu Ptolenzi suatulimus, et Actorum Concilii Ephet. in quibus Act. 1. pag. 485. Theopemptus Cabasorum Episcopus introloquitur.

80. Ibid. Meteliten] In Reg. l. Colb. 1. 2. et Parm. edit. Melenika. Reg. 2. et Parin, Metelliten. Non ex Ptolem. 1v. 5. Metaliten. Et in Con-

cil. Ephes. 1. act. 1. p. 488. 'Macarius Metelitarum Ægypti' Episcepus. Sed ingenti sane fiducia Frobewius Nitrites substituit, cujus fidem deinde ceteri editores secuti, neglectate, in eundem errorem impegerunt: cum Nerpubris ropubs, non Nitritis, auctore Strab. lib. XVII. p. 807. aliisque, scribi opertuisset. Nitria urbs et mons fuit juxta Alexandriam, ex Palladio in Lausiac. sacris Monachorum agminibus celebratissimus. A Nitri copia ei nomen, ut refert Sozomenus VII. 30.

31. CAP. X: In monte inferioris Mauritania Ita Solinus, c. 32. p. 59. et Martianua, lib. VI. cap. de Ægypto, p. 218. Ita etiam Reg. 1. cod. At Reg. 2. et Chiffl. is fonte, minus recte. Ammianus enim, lib. xxII. pag. 229. 'Rex autem Juba,' inquit, 'Punicorum confisus textu librorum, a monte quodam orirl eum exponit, qui situs in Manritania despectat occanum: hisque indiciis hoc proditum sit, quod pisces et herbæ, et belluæ similes, per eas paludes gignuntur.' Ita etiam Xiphilinus in Severo, allique, Nilum eliciunt ex Atlante monte.

82. Ibid. Crocodilus quoque inde ob argumentum hoc Casarea in Iseo dicatus ab eo spectatur hodie | Miras huic loco tenebras offudit, tum interpolatorum audacia, tum etiam interpretum nimia subtilitas. Sie enim in editis libris legitur, interpunctione etiam præpostere collocata: Ibi pisces reperiuntur alabetæ, coracini, siluri, crocodilus quoque. Inde ob argumentum hoc Nili ortus creditus, Casarea in Iseo dicatus ab eo spectatur hodie. Addidere interpolatores hæc verba: Nili ortus creditus, atque e margine glossema importunum in perspicuam per se planissimamque orationis seriem transvexerunt : quod nusquam in Mss. comparet, nec Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. quos vidi, neque in Tolet. et Salmant, quos Pintianus, neque in aliis quos Salmasius laudat in Solin. p. 415. Sed et interpretes haud sans feliciter in hoc loco versatos esse intelligo, cum ipsius lacus picturam Salmasius in eo templo dedicatam esse, Hermolaum secutus affirmat: quod de vero crocodilo ibidem reperto, ac postmodum in Isidis æde appenso, ad memoriam rei sempiternam, accipi dicique oportuit.

33. Ibid. In qua Castra] Cerasta, non Castra, exhibent libri omnes impressi, contra fidem omnium plane codicum Mss. Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Tolet. et Saimant. ut Pintianus ipse testatur. Sic paulo post, peninsula mille passuma ambitu scripsimus, non centum mill. pass. ut hactenus legebatur.

34. CAP. XI. Qui locus antea Rhacotes? Hane lectionem egregie constabiliunt Stephanus et Strabo, lib. xvII. p. 792. Ille enim tum p. 572. 'Ρακάτης, οδτως ή Άλεξάνδρεια πρότερον čκαλεῖτο· Rhacotes, sic Alexandria prius vocabatur: tum verbo 'Αλεξάνδρεια: ἐκλήθη δὲ Ῥακῶτις, καὶ Φάρος, κ. τ. λ. Iste partem Alexandrim ait fuisse ita vocatam, que navalibus immineret. ·Vitium receptæ lectionis in Plinianis libris odoratus est ante nos Pintianus. · cum sic legi videret: Qui lacus antea Arapotes nominabatur. Meminit hujus vocis ac loci, Rhacotes, præterea Pausanias in Eliacis: Tacitus item Hist. IV. Kircherus in Prodromo Copto etiampum hodieque Rhacot Alexandriam appellari a Coptitis ait.

85. Ibid. CL. ambitu] Amanuenses in primitivis Plinii exemplaribus scriptum repererunt, centum quin. Ii quingenta rati hoc loco significari, CD. primum, (sic enim exhibent Mss. quos terimus omnes, Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris &c.) mox permutatis numeris, DC. scripserunt. At Strabo lib. xvii. pag. 799. cum lacus hujusce latitudinem circumscribat stadiis centum, et quinquaginta, lon-

gitudinem trecentis, ambitus ex eo universus existere non potest, nisi mille circiter stadiorum, que efficient CXXV. mill. pass. quibus Claudius Casar millia quinque et xx. adjecit. 86. CAP. KIII. CLXXV. M.] Hanc Syrim latitudinem arrogant libri ommes editi, manuque exarati. Et Misai Theodosii : 'Syria finitur ab oriente, flumine Euphrate; ab occidente, mari Ægyptio ; a septemtrione, mari auod inter Cyprum et Syriam est : a meridie, Arabia que est inter mare Rubrum et sinum Arabicum. Hujus spatium patet in longitudine coccuxx. in latitudine caxxv.' Martianus voro, lib. vi. cap. de Arabia et Syria, pag. 219. hunc Plinii locum transcribens, DXXV. pro CLXXV. ma-Mifesto errore expressit: aliegui latier multo, quam longior, Syria foret: cum en parte angustissimam esse situs ipse regionum Tabulæque significent.

37. Ibid. Angaris] Ita libri omnes. Ariolentur, qui permutatis syllabis legi putant oportere Garizam: vel Garizim, qui mons Samarim celeberrimus, prope Neapolim, que prius Sichima dicebatur:: ut scimus ex Judic. IV. 9. Is enim ab Anthedone et Ascalone, que in tractu describendo Plinius nunc habitat, multis passum millibus disjunzitur.

88. CAP. XIV. Cete] Pro Cete Frobenius Dercete, ex cap. 19. huc transtulit. Certe Cete hoc loco Pliniana omnia exemplaria representant, Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffl. Libri queque editi, Parm. Ven. Brix. ceterique ante Frobenium.

39. Ibid. Sebaste in monte, et altiere Gamala] Prius legebatur, Sebaste, in monte altiore Gamala, Plinii sententia et oratione deminuta, qui Sebasten quoque ipsam in monte altum significare voluit, ut sinceri codices admonent, R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffl. Hujusmodi sane fuisse Samarim situm haud obsenre significant

sacree paginæ, Michæz 1.6. et alem locum Hierosymus. De Gamala diianas suo loco. Qued porre Sanariam Stophanus cum Neapoll, que Sichem dicta est, tomere miscut, alii unte nos annotarunt.

40. CAP. XV. Perse Nugm ager Salmasius nit, in Solin. pag. 470. co qui Person hoc loco defendant. Ipe Petrusa legi contendit oportere, sò asperis saxis quibús montrou est. Ego vero, qui Jadzz perten siqua Petruam appellaverint, adhec sectres desidero : qui Perman, occurrunt plarimi, et fidei quidem expleratm. Nam præter consessan cedcam omnium Mes. Reg. 1. 2. Coll. 1. 2. Paris. &c. partem John transamnanam, hoc est, at secre peginee loquuntur, quee est tram Judanem; ut Pliains, que a cetti Judgeis Jordane amne discrets est; Hepaiar Josephus vocat, Bell. Jud. IL 2. pag. 778. mai vijs brie leplow Itpalas. Et 111. 1. pag. 881. Nigran quendam Hepairus appellat, quoi ex regione trans Jordanem posita orise duceret. Ipse et regionis hujes fass describit, III. 2. pag. 833. Et ex odem Josepho apud Photium, col. 238. pag. 978. 'Hoddys & resplay 15 Athaias nal Hopafas vocatur. Et Perz, quod Constantinopoleos subarbism, seu altora civitas est, factum iste nomen crediderim. Br vi Hauk (** ditum oppidum Juliadis somise Jesephus ait, Bell. Jud. 111. 8 P4. 789. hoc est, ultra Jordanem, site, ut Plinius mox ait, ab eriente lacu Genesareth.

41. Ibid. Hiericuntem palastis sestam, fontibus irriguam: Emma)
Præpostera interpunctione, nos Hiericuntis, ut decuit, sed Emmantis agrum aquis riguam Pliniane inclusas editiones repræsentarunt, fontibus irriguam Emmans. Cum et des propria sit Hiericuntini agri, ieste Strab. lib. XVII. pag. 763. ahi de Hiericunte agens, deraide 8' derb i

Tearuier, . . . deliferres dans, e. r. \(\lambda\). Ibi paimetum est, . . . locusque totus irriguus, &c.

49. Ibid. Bathleptephenen] Cum decom modo Judzez toparchias Plinius pollicitus sit, ex iis unam in duas dissecuere Plinii interpolatores : cumque in Mss. legerent, Beteleihthepenen, (sic enim R. 1. 2. Colb. 1. 2. et Paris. exhibent,) ipsi Betholenen, Thephenen, commenti sunt: quos seentus Ortelius rogat, an a Bethlebeme Bethelemen legi oportest. Sed nec Betholenen, nec Tephenen coterorum scriptorum quisquam agnoverit: Bethleptephenem vera Toparchiam Josephus appellat, ut diximus, Bell. Jud. v. 4. pag. 890. que hec ipsa est. quam Plinius modo commemorat.--'Hæ porro decem teparchim, 'decem cornua,' sine 'decem' illi 'regessunt, qui potestatem tanguam reges' accepiese dicuntur, Apoc. xvii. 1. 2. ut in eum locum Commentarii nostri nondum editi, sed prelo jamdudum parati decept.' Ed. sec.

43. Ibid. XXV. implet] Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffl. LXXV. quod fidem superat, et a ceterorum scriptorum consensu abborret. Isidorus Orig. XHI. 19. latitudimem stadiis centum et quinquagenis circumscribit, quæ sunt millis passuum fere XIX. Hausit Isidorus a Josepho, ut quidem videtur, Bell. Jud. v. 5. pag. 892.

44. Ibid. Ab oscidents littora] Asphaltitæ videlicet lacus, ut diximus, non ipsius mediterranei maris, ut Salmasias intellexit, pag. 612. et 613. in Selin. ubi et illa Plinii verba subsequentia, neque qua necent, sic explicat: Quateaus ea littora, maritimaque commercia nocent, agri colendi studio tantum addictis. Atquineque eo mari, quod Mortnum appellabant, ulla commercia; neque agriculturam, artemve ullam exercebant Esseni Theoretici, de quibus hic Plimius: sed diem totum in Sacrorum Librorum meditatione transigebant.

neque limen egredisbantar. Non igitur commerciorum frequentis nocere poterant Essenis hec littora, sed vi malefica, et letali aura. Gravitate enim oderia, ut ait Tacitus, Hist. v. accolis pestifer his lacua fuit. 'Natura dirum' ideirco Plinies proxime antea appellavit.

45. Ibid. Socia palmarum] Displicet Salmasie, in Solin, pag. 616. ea lecutio: scribi jubet: Esu pelmerum: quoniam Solinus, cap. 25. pag. 65. palmis victitare' dixit. Samuel Petitus Var. Lect. 11. 7. pag. 134. legendum conjicit, Satias pelmarum: hoc est, palmis victitahant, coque se cibo explebant. Utraque correctio abruptam et incenditam lectionem facit : cum vulgata scriptura et a scriptis codicibus Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffl. ceterisque, et ah ipsa sententia auctoritatem habeat. Socia palmarum gens dicitur, que in palmetis procul ab hominum strepitu et frequentia degit : et quidem perbene Latine .-- 'Sic xII. 5. 'platanua in Lycia dicitur 'gelidi fontis socia amœnitate.'' Ed. sec.

47. CAP. XVII. Carmelum, et in monte oppidum cedem nomine] Dum has scriberem, venit in mentem illina loci apud Josephum, Beli. Jud. III. 2. pag. 822. Κάρμηλος τὸ πάλαι μὰκ Γαλιλαίων, νῦν ἐὲ Τυρίων ἔρος· ῷ προσιίσχει Γάμαλα πόλιε 'Ιππέων, κ. τ. λι Carmelus mons, quondam Galilæorum, nunc autem Tyriorum: cui canjuncta est Gamala civitas Equitum, ἢc. Subortaque suspicio est, significari hoo loco illud ipsum oppidum, quod ejus-

dem nominis fuisse cum monte Plinius asseverat: legique oportere, ϕ $\pi \rho \sigma \sigma \sigma \chi \epsilon \in K d \rho \mu \eta \lambda \alpha$, κ . τ . λ . Moneo tamen modo, non definio.

· 48. Ibid. Marathos, contraque Arados septem stadiorum oppidum et insulel Sie R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffi. vet. Dalec. &c. Sie editio Parm. alimque vetustiores ante Hermolaum Barbarum, cui visum est sic emendare, Contraque Aradum Antarados. Atqui et vulgatæ scripturæ conciliat auctoritatem, tum consensus codicum, tum situs ipse locorum, tum Arriani testimonium, Exped. Alex. lib. 11. pag. 119. statuentis ex adverso Marathi, non alterius cujuspiam oppidi, Aradum esse: Τήν τε "Apador the rhoor, kal the Macador the καταντικρό τῆς 'Αράδου ἐν τῆ ἡνείρφ φλεισμένην, πόλιν μεγάλην καὶ εδδαίμονα; κ. τ. λ. Inde factum Maratho alterum cognomen Antaradi. Et Melæ quidem, 11. 7. et Straboni, ut diximus in prioribus Notis, Arados insnia est, oppidumque, ejus amplitudinis, quanta nunc a Plinio assignatur: neutri laudata Antarados. Antaradi qui meminit Antoninus, nec Aradi is mentionem fecit, quod terestri via iter commonstraret, nec Marathi, quod ejus oppidi cognomen alterum esse Antaradum intelligeret. Unus omnium Ptolemæus utrumque sane commemorat, Autaradum, Marathumque: sed is est, ut eruditi norunt, cujus fides in Geographicis rebus est admodum sublesta : tum certe maxime cum nullius ei scriptoris alterius patrocinatur auctoritas. Nam quis porro miretur in Asia Antaradum Marathumque in duo eum oppida distraxisse, qui Clupeam Aspidemque in Africa littore, ceu geminas civitates, qui sexcenta errata similia, passim a nobis in hoc opere animadversa, obtruserit? Esto igitur antiqua Marathos, cademque, quod contra Aradum in continente foret, Antarados olim cognominata,

que hodie, utl a viris accepimus, qui loca ea diligentissime perlastrarunt, Tortosa dicitur: deductis in came videlicet, ut quidem remur, Orthosia veteris, que haud procul fuit, civibus incolisque, cum ipsa Orthosia appellatione.

49. CAP. XIX. Cgrrham, Camin] Pro his vocibus, Mss. Reg. 1. 2. Celb. 1. 2. Paris. et vet. Dalec, habent tantum, Yrtiezzess. Parm. editio, Irneszetes. Gazatas porro in hoc tractum cerrarum, ceterorum Geographorum nemo unus agnoscit.

50. Ibid. Batarreni] Frobenius, Barbari conjecturam amplexus, Bætarrenos huc transtulit, quam tertiæ Palmstime, hoc est, Arabim Petræm gentem fuisse ex Stephano constat: Βαιταβροῦς κάμη μεγάλη τρίτης Παλαστίνης οί κατοικοῦντες, Βαιταβρού. At vetusti codices long aliter: nam Reg. 1. et Colb. 1. 2. Paris. Batacreni. Reg. 2. Chiffl. vet. Dalec. et Parm. edit, Bethemi.

51. Ibid. Manmisea I In Mss. Mamisea. Haud dabie Minnizes scriptum oportuit: nam in Cyrrhestice Autoniaus non semel Minnizam commemorat, a Cyrrho dissitum M. P. xx. totidemque a Beros, qua et ipsa Cyrrhestica ab eodem adjudicatur, ut diximus. Namque in recensendis Cyrrhestices oppidis gentibusque Plinius modo totus habitat.

52. CAP. XX. Supra Zimaram] Libri editi hactenus: Supra Simyram, insigni menda: nam Simyra urbs est Syrim, de qua diximus cap. 17. in era mediterranei maris. At Mas. R. 1. 2. Colb. 1. 2. et Paris. Supra Zimaram: itemque inferius, Descusa abest a Zimara, quemadanodum et in Parmensi editione legitur. Ptolemmo, v. 7. inter urbes minoris Armeniæ recensetur, mapà ròv Eèppdrap, Zanipa, Adornova. Antonino pariter in Itimer. Zimara, dicitur, in Minore Armenia, itinere per Euphratis ripam, a Satala Melitenen:

Analiba Zimaram. M. P. xvi.
Teucilam. . . . . M. P. xvi.
Sabus . . . . . M. P. xviii.
Dascusam . . . . M. P. xvi.
Et Tab. Peutingeriana, segmento septimo:

Zimara . . . . . xviii.
Zenocopi . . . . xviii.
Vereuso . . . . xiii.
Saba . . . . . xviii.
Dascusa . . . . xviii.

Sic ille Zimara Dascusam usque, Lx. millia passuum: ista, LxvII. colligit: Plinius, Lxxv.

53. Ibid. Melitenen Cappadocia, XXIV.] Ita restituimus librorum admonitu, Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. et Chiffl. cum prius perperam scriberetur LXXIV. At ne tantundem intervalli a Dascusa quidem Melitenen usque statuit Antoninus, ant Tabula Peuting. Nam ille L. M. P. ista LXIII. omnino computat.

54. Ibid. Oreon dictam regionem] Hoc est, Oreorum 'Opelar, sive montanorum, ut diximus. Hactenus editum fuerat, Merorum. At Mss. Reg. 1. 2. Colbertini 1. 2. Paris. Chiffi. et Rigalti teste Salmasio, p. 625. in Solin. Moræon. Nos Oreon, scribimus, altero Plinii testimonio adducti, scribentis vi. 9. 'Quod interest ibi, tenent Arabes Orei. Sic finem usque in Adiabenen perfert.'

55. Ibid. Primum hunc illi in pugna Taurus auferi] Hanc omnium codicum conditivorum lectionem Pliniani editores sic interpolarant: Primo hunc illi impugnatus cursum Taurus aufert.

56. CAP. XXI. Cingilla Commagemen finit. Imme civitas incipit] Hoc maxime omnium loco grassata interpolatorum audacia est, qui sic ediderunt: Gingla Comagenen finit, Merorum civitas incipit. En iterum Merorum Arabum per summam vim obtresa mentio. At Mss. Reg. 1. 2. Colbertini 1. 2. et Paris. quin et Rigalt. codex, its referente Salmasio, pag. 630. in Solinum sic exhibent:

Cingilla Commagenen finit, Imen sivitas incipit. Certe que Cingilla Plinio, ea est quæ Ptolemæo, v. 15. ut diximus, Kenila Cyrrhestices post Europum ad Euphratem civitas appellatur: sed verius a Plinio Commagenæ ascribitur: Imma vero, sen Imme, Ptolemæo eidem Selencidis est, que Commagense proxima cum sit, ab novissimo ejus oppido Commagenen incipere, indubitata profecto conjectura est .- "Mentio ejus oppidi est etiam in Hieronymi Chronico, Aureliani Imp. anno 2. 'Zenobia apud Immas haud longe ab Antiochia vincitur.' Sic enim Ms. codex noster exhibet: ubi corrupte libri vulgati, 'apud Timas.' Immes, sive Immarum, meminit præterea Hieronymus in Vita Malchi, cap. 2. ' Perveni tandem ad eremum Chalcidos, que inter Immas et Berœam magis ad Anstrum sita est.' Ubi Colon. editio. inter Emmam habet.' Ed. sec .- Quod autem Salmasius loc. cit. Gindarum pro Cingilla reponit, et vim codicibus antiquis facit, et Plinii ipsius auctoritati, ac diligentiæ detrahit plurimum: si Gindarenos, quos proxime antea cap. 19. Cyrrhestica regioni attribuit, nunc sui immemor Commagenæ adjudicet.

57. Ibid. Uram] Quae nunc Ura dicitur, eadem mox addito sibilo Sura vocatur: a Ptolemæo quidem, ut monuimus, Σούρα. Verum cum latere Syrize et Palmyrenes ea sit posita, Plinio teste, et Ptolemæo, sive Uram. sive Suram appellaveris, inanis est Bocharti conjectura, part. 1. Geogr. II. 6. pag. 87. existimantis hanc esse Ur Chaldæorum, sen Babyloniæ, quæ longo hinc terrarum est intervallo disjuncta, traps ulteriorem Euphratis ripam.- 'At Uram Plinianam eam esse credimus, quæ in Notit. Eccl. Antiqua, p. 37. Ibouta. In altera, p. 59. 'Oplum' appellatur, in provincia Euphratesiæ.' Ed. sec.

58. Ibid. A Sura] Hic Pliniani

editores Asura, Arura mii, Dalecampius Asur reponit: cum perspicus
admodum plauaque scriptoris sententia sit, ab Ura, sive Sura, quod nevissime appellavit, ex ils oppidis, quas
Euphrati confinia sunt, sequi proxime Philiscum, &c. Et Ortelius tamen Thesaurum suum locapletavit
hac voce Asura, corrupti hujus loci fide, ut aumerus cresceret oppidorum.

59. CAP. XXII. Selinus, Arsinoë, Jotape] Parm. edit. Pedalie, Hales, Arsineë, Tabe. Vet. cod. Dalec. Pedalie, Halis, Clinus, Arsinoë. Chiffl. Halis, Elini, Arsinoë. R. 1. 2. Hales, Climus, Arsinoë. Nos priorem voculam Hale, seu Ale potius, oppidi nomen esse statuimus, a que Aleii campl, de quibus suo loco diximus, cognominati sunt : cetera deinde refingimus in hunc modum: Selinus, Arsinoë, Iotape : nam Taba non sunt hujus loci, sed Lydim, teste Stephano: nec Thebe Strabonis, lib. xIV. p. 667. qua Pamphyliæ ditionis fuit. At Selinus Cilicize oppidam est non ignobile. Σελισοῦς Ptolem. v. 8. unde Selenitidi regioni nomen, sic enim legendum puto apud Ptolemænm, non ut in valgatis editionibus, Zehérričos. Ad Selinuntem fluvium urbi cognominem sita videtar, cujus amnis in hoc ipso tractu prope Cragum et Pinara, meminit Strab. lib. xIV. pag. 669. In eadem Selenitide lorden collocatur a Ptolemæo, loc. cit. In Notitia Antiqua Ecclesiast. Boráry perperam appellata, atque Isauriæ, perinde atque ipsa Selinas, attributa. In Conc. CP. 1. pag. 956. 'Neon Selenuntensis' subscribit inter Episcopos Provinciæ Isauriæ.

60. Ibid. Anavarbeni, qui nunc Casarea: Augusta, Castabla, &c.] Ex duobus oppidis unicum hoc loco conflarunt Plinit oditores, dum seribi jussere, qui nunc Casaraugustani. At neque id nomen Anazarbenis datum quisquam voterum vel leviter indicavit, nec ipsi codices Mss. ei scripturm favent. Nam in R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. et Chiffl. legitur, qui muc Casarea Angusta. Sed multo apertius Ptolemans diversa dun esse oppida monet, qui in propria Cilicia, v. 8. Καισάρειαν πρὸς 'Αναζάρβφ memorat : et proxime aute in Bryelice ejundem Ciliciæ regione, Abyetorar. Sed exrat insigniter Suidas, qui vetustum urbis nomen Diocessaream ait fuisse: receptius deinde Nervæ temporibus. Anasarbum : cum Plinius malto ante Nervæ principatum obierit, qui Anazarbenos olim vocitatos testatur. Sed seque uno errore contentes, gemisos uno partu edit, qui ab Anazarba Senatore nomen oppido factum putat, quod ab vicino potius mente, vel colle, vol amne, tractum, Ptolemai oratio indicat, πρὸς 'Αναζάρβμ. Sic coim Zekeńcear wods Bika appellat, v. 15. ceteraque ejusmedi eppida ad mostis radices sita. Tamen Suide astipulatur Ammianus, lib. xtv. pag. 19.

61. Ibid. Cestabala] Prius Cestable legebatur. Nos Cestabale Kasvidhala rescripsimus eum Stephano, et Ptolem. v. 8. qui Cilicize proprie dicta adjudicat. Notitia Eccles. Antiq. Cilicize secundæ, Rasvidhala. In Conc. Nic. 1. ex Prov. Cilicize, Mayses Castabalenses.

62. Ibid. Truckestis] Mss. habeut Trackeodis. Ceteri, cum Ptolem. v. 8. Tpayear vocant, Stephanus: Ichebneia, mohis emi Kilinia spanela .... 'Ωνόμασε δὲ Ιελεύπειαν αὐτήν Σέλευπες ό Nuchtup .... Hooteper & 'OABle demaciτο. Scribe, 'Ολμία. Strabe enim, cujus e fontibus areolas suas Stephanus rigat, lib. xIV. pag. 670. "Olase ait vocatum eppidum ad Calveadnum, quod ii incolerent, qui postea Seleuciam translati, Selenecuses dicti sunt. Quod et ipse Stephanus agnescit, pag. 518. "Ολμοι, πόλις τραχείας Kiλiklas, δπου πρότερον φασον οἱ νῶν Σελευλείς.

63. CAP. XXV. Tyrienses] Prins Hyrienses legebatur, quos in hoc trac-

tu terrarum nemo veterum agnevit. Mss. certe R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. et Chiffi. Tyrienses exhibent. olim, Stephano teste, pag. 673. Τύρος Πισιδίας πόλις. Quare Hermolaum miror a vetustorum exemplarium, et Parmensis, aliarumque editionum fide discessisse, ut pro Tyrienses, Hyrienses rescriberet, cum Hyria Seleuciæ ad Calycadnum nomen priscum fuerit, que longo hinc spatio dissi-In Notit. Eccl. Ant. inter episcopos provinciæ Pisidiæ, p. 19. censetur, o Tupaier. Lennclavius p. 29. 6 Topalor. Notitia altera, p. 51. δ Τυράνου. Tertis, p. 29. Τυράζον. Et ad hos spectare nunc verius arbitramur nummos inscriptos TYPANΩN, quos ad Ponti incolas nuper ablegavimus, Tyranos quoque appellatos, opere eo cui titulum fecimus, 'Nummi Antiqui Populorum et Urbium illustrati:' quod ad Tyram amnem longe ultra fauces Istri Romana nonquam arma penetravere. In Conc. Calched. Act. 1. pag. 92. subscribit Θεότεκνος Tupalou, Theolecaus Tyri: act. 11. pag. 335. Gebrewos Tipalou, Theotecaus Tyrassi. Act. III. pag. 439. Θεότεκνος Tupiou, Theotecnus Tyrali: cum ubique legi oporteat, Ocorecros Tupalou, Theotecnus Tyræi.

64. Ibid. Thebasa in Tauro] Ita scripsimus, secuti R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. vetustasque editiones ante Frobenium, qui Tembasa, unde libuit, obtrusit. Forsan rectius Tarbasa ex Strabone nobis objecisset: nam is Ταρβασσὸν inter Pisidiæ civitates annumerat, ex Artemidoro, lib. xII. pag. 570. sed Thebasa sincerior est, consentiensque omnium codicum scriptura: et Lycaoniæ, non Pisidiæ, oppidum quærimus.

65. Ibid. Hyde in confinio Galatica &c.] Libri omnes tum manu exarati, R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. Chiffl. tum etiam typis excusi, ante Hermolaum, Ide vel Idea legunt. Sinda ille ex Strabone scripsit, qui Pisidarum op-

pidum, non Lycaonum, in quibus describendis Plinius nunc totus est, Sindam esse ait, lib. xII. pag. 570. Nos a codicum auctoritate atque consentiente acriptura quam minime aberrantes, Hyde restituimus, que inter sedes Lycaoniæ Episcopales undecima numeratur in Notitia Ecclesiastica Antiqua. Unde in Conc. CP. I. pag. 956. Thodosius Hydensis e Prov. Lycaoniæ.

66. CAP. XXVI. Pletenissum] In libria hactenus editis. Platanistus. R. 1. 2. et edit. Parm. Plantanistum. In Chiffl. Platanistum. Hand dubie Petnelessum Plinius intellexit, quam urbem in editissima Pamphyliæ parte supra Aspendum sitam fuisse, auctor est Strabo, lib. xIV. p. 667. ὑπέρκειται δὲ ταύτης ('Ασπένδου) Πετνηλησσός. Hæc Ptolemæo v. 5. Πεδνηλισσòs dicitur. At in codice Palatino, nostroque Parisiensi, Πλετενιασδι scribitur, quam veram esse ac genuinam Plinii scripturam, consensio exemplarium suadet : prorsus ut binominis ea civitas fuisse videatur. Platanistum certe in hoc tractu nemo. præter Ortelium, agnoscit: quem vitiosi Plinii codices sæpe in fraudem impulerunt .- 'In Notit. Eccl. Ant. p. 19. et in altera rursum, p. 51. inter episcopos provincia Pamphyliæ censetar, δ Πελτικίσσου, literis videlicet permutatis, pro Ilhereviaσον.' Ed. sec.

67. CAP. XXVII. Paryadres] In Mss. R. 1. 2. &c. Paryadis. In editis Pharphariades, mendose. Nos, quod proximum scriptura antiqua fuit, Paryadres. Est enim Inapudôpus Straboni ac Plinio mons Armeniae nobilissimus. Nec mihi tamen conjectura plane satisfacit: cum enim ex ordine juga Tauri montis Plinius enumeret, pro regionum ipsarum situ, in quibus ea attolluntur, ab India primum exorsus, mox progressus ad Bactros, ceterasque gentes deinceps, quae sunt occasui propiores, Arme-

Delph, et Var. Clas.

Plinius.

3 X

nim juga appellare antea hand temere existimandus est, quam Parthicos, Medicosque montes nominaverit, qui mox sequentur, Choatram scilicet, et Oroandem. Quamobrem scripsisse potius Plinium putaverim, Paracheatram, Choatram, quorum montium ille in Parthis a Solino, cap. 88. pag. 68. iste in Medis a Ptolemmo collocatur, vi. 1.

68. CAP. XXVIII. Et in monte, Sidyma] Dalecampius, qui verba hæc legenda conjunctim putavit, ac montis modo nomen indicari, Solyma Pisidiæ montem ex Strabone, lib. x IV. pag. 666. huc transferendum monet in margine editionis same. At urbem in edito colle positam hac oratione significari, tum per se, tum Stephani auctoritate plane constat, Ptolemmique inprimis ad Cragum montem Xiδυμα collocantis. In Conc. Quinisexto, pag. 1197. Zhuapyos enionomos πόλεως Ζιδόμων, ἐπαρχίας Λυκαονίας ---' mendose videlicet, pro Auxías. Nam in Notit. Eccl. Ant. p. 47. inter episcopos provincia Lyciae, ἐπαρχίας Δυrías, cum Myris, Telmesso, Corydallis, ceterisque, δ Σιτύμον legitar, pro Σιδύμων, nti recte Lennelavius habet, p. 94. et altera Notitia, p.15.' Ed. sec.

69. CAP. XXIX. Calynda] Hermolaus Calydna rescripsit, invitis exemplaribus Mss. et vetustis editionibus, Parm. ceterisque: invito quoque Ptolem. v. 8. Κάλωδα scribente, pro Κάλωδα. Stephano item, cui Κάλωδα, πόλις Καρίας. Denique Herod. lib. viii. ubi de Artemisia, Mansoli Carim, regis uxore agens, Καλωδίοις eam imperitasse prodidit. Κάλωμα tamen Straboni dicitur, lib. XIV. pag. 561. sed magno, ut puto, errore.

70. Ibid. Marsyas...ac paulo mox conditus] Hæc Plinii verba de Marsya hominis natali uc sepulcro ridicule interpretatus est Martianus, lib. vi. cap. de Euphrate, pag. 221. et eum, ut solet, secutus Solinus, cap. 40. pag. 70. cum de amne Apameno-

rum Marsya ca accipi oportere, res sit plane perspicas.

71. CAP. XXX. Coducti] Mes. R. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris, &c. Cadieni. Nummus antiques Longium Domitim, que Domitiani Imp. conjux fuit, apud Patin. pag. 169. KAAOHNON. Quanquam ipse perperam KAAOHNQN legit, refertque ex conjectura ad Coloën, quam novo ille errore urbem esse arbitratur Sardibus proximam: cum ipsa Gygma palus sit Coloë a recentioribus appellata, teste Strabone, lib. xIII. pag. 626. Ab oppide Cadueni nomen traxere, quod in Notitia Episcop. Kášos dicitur, et Phrygiæ Capatianæ accensetor : Mæoniæ sive Lydiæ, in ipsis Phrygiæ finibus, a Ptolem. v. 2. Incolæ Kaburel Stephano nuncupantur. In Conc. Quinisexto, pag. 1199. Philippus Episcopus τόλους Κάδου Πακατιανώς. Ια Concilio Calchedon. Act. 1. pag. 89. Δανίηλος Κάδων subscribit, qui pag. deinde 234. Δανήλιος έπίσκονος τῆς Καδοηνών πόλεως appellatur. Editiones antiquiores Romana: 'Danjel Episcopus Cadenze civitatis.' Labbeana, pag. 384. Acriphos Keller, pro Káčov, ut recte in margine Labbens admonuit pag. 321. Daniel Episcopus civitatis Cadonia,' pro 'Cadoinæ,' vel, ut alibi recte, 'Cadoëne.' Perro post Cadueni, addunt libri editi Loreni, quos cum nee Mesulli, nec anctorum veterum quisquam agnoscat, ideireo expunximus.

72. Ibid. Apelloneshieritæ] 'ArthAuros lepte, ut diximus, Apollinis fanum sonat: quam vocem in Tullio
contra Verrem, non pro oppidi nomine, uti oportuit, sed pro temple
Apollinis, seu delubro, Eminentisa.
Annalium scriptor perperam interpretatus est, ad annum Christi 57.
num. 176. Aqui nos Audomari fanum usitate more, et S. Quintini, et
alia ejuscemodidicimus: cum oppida,
Divorum culpiam peculiari mancipata cultu, nomen ab iis sortimutur.

In Mes. Reg. 1. 2. Apollinikleritæ. In Chiffi. Apollonikieritæ. In nummis, ΑΠΟΛΑΩΝΙΕΡΕΙΤΩΝ. In Concil. Calchedon. Act. III. pag. 456. Λεόκιος 'Απάλλωνος Ιεροῦ.

73. Ibid. Mesotimelitæ] Qui µίσον Τίμαλον sive Τμάλον incolerent: utraque enim vox scriptoribus antiquis promiscue familiaris fait, ut suo loco monuimus. In Mss. Reg. 2. &c. My-In editis, Mysotmolitæ. sotimolitæ. Nos Mesotmolitas restituimus, tum ex animi conjectura, tum ope Notitiæ Episcopatnum Prov. Lydiæ, in qua septimum decimum locum obtinet Μεσοτόμελλας pro Μεσοτίμωλος. Altera Notitia Eccies. pag. 45. habet Mesorbuoder pro Mesorbuoder. Et in Novella Leonis, apud Leunclav. inter Episc. Lydiæ, pag. 91. 8 Mecorsμάλου. Mysotmolitas nihilominus defendere quis possit, ut ea vox e Mysis Tmolitisque mixtos sonet, de vièr Μυσών καὶ Τμωλιτών.

74. CAP. XXXI. Super octoginta] Mss. omues, Reg. 1. 2. Colb. 1. 2. Paris. vet. Dalec, &c. super XC. Seneca tamen, lib. de Consol. ad Helviam, cap. 6. pag. 807. 'Atheniensis in Asia urbs est Miletus: LXXV. urbium populam in diversa effudit.'

75. Ibid. Heraclea montis ejus cognominis: Carica: Myus... Priene] Hiclocus prepostera interpunctione vitiatus sic ante nos edebatur : Heraclea montis ejus, cognominis Carica : Myus, &c. Quibus verbis hæc suberat sententia. Heracleam hanc Ionicam codem cum Carica Heracless nomine frui: quod et per se frigidum est, perinde ac si non aliis plurimis multo insignioribus ea appellatio communis foret: et est præterea a Plinii mente vehementer abhorrens. Ait enim hoc loco duo, que sant maxime observata digna. Primum est, Heracleam esse monti Latmo cognominem: docet id Strabo verbis disertis, lib. xIV. pag. 635. Ήρακλεια ή δπό Λάτμο λεγομένη πολίχνιον· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Λάτμος δμωνόμως τῷ διτερκειμένο δρει. Hinc Hesychius, pag. 588. Adruos, wolls nel hows, ubi legendum est πόλις, καὶ όρος. Alterum est, Carica deinde, seu Carize quondam attributa oppida, proxime sequi, Myuntem, Prienen, &c. Atque id sane de his asseverat Herod. lib. τ. n. 142. pag. 60. Μυσῦς τὸ nal Modern abtau ner er tij Kapin natolкиртац, к. т. д. Hæc vero duo, quæ sunt sane animadversione digns, profligat atque pervertit interpunctio libris hactenus impressis recepta. Quod ei vocem Carica ad Heracleam nihilominus pertinere quis contendat, eamque originis Carica esse velit. hand vehementer same reinctabor: cum probe intelligam, Latmum ipsum montem a nonnullis, atque adeo ab ipso Plinio, viii. 84. Cariæ adjudicari : quod eo magis verum esse necesse est, quo Myus et Priene, quæ ulteriora sunt. Caricæ ditionis oppida censentur ab Herodoto. In Conc. Quinisexto, pag. 1199. Beddupos èniσκοπος πόλεως 'Ηραπλείας Λάτμου, ἐπαρxias Kapias. In Conc. Ephes. pag. 538. 'Αφθόνητος έλάχιστος επίσκοπος Hpandelas breypapa. Que sit hec Heraclea, Marii Mercatoris versio aignificat, que edente V. Cl. Steph. Baluzio sic habet, pag. 632. 'Aphonetus minimus Episcopus Heracleotanorum Lamtupoleos subscripsi.' Ubi legendum, 'Aphthonetus minimus Episcopus Heracleotarum Latmupoleos:' trajectione enim literarum postrema hæc vox laborat. Idem pag. 1148. Aptonitus Episcopus Heracleotana civitatis Lampi' vocatur, pro 'Latmi.' Codices quidam 'Lappi' præferunt, et, quod absurdius est, provincia Lappi.' In Conc. Calched. pag. 89. recte, Διονόσιος Ήρακλείας Αάτμου, pag. 506. Λάγμου vitiose. Nec erit autem abs re, opinor, unum aut alterum similium oppidorum nomen, quod in Conciliorum subscriptionibus in mendo cubat, nunc suæ obiter integritati reddere,

dum prodeant aliquando omnia in unum collecta corpus; cum sint haud dubie qui hæc animadversione digna putent, et alieno se ea malint loco doceri, quam omnino nullo. Itaque in Concilio Calched. pag. 88. subscribit 'Aμάχιος Zerrŵr, qui pag. 834. 'Αλμάχιος Zevyŵr, Almachius Settorum, pag. 810. 'Audyios Zerôv, pag. 444. 'Αμάχιος Zéπτων, Amachius Septenæ civitatis, vocatur: cum ubique Almachius Sættarum, 'Αλμάχιος Ζαιττών scribi oportuerit. Nam quod Zerrwv pro Σαιττών libri complures exhibent, amanuensium mendum est, qui et in Notitiis sæpe Μεάνδρου pro Μαιάνδρου scripsere. Pag. 572. Act. vi. 'Amachius Septoriorum' legitur: sed vetustæ editiones 'Septenorum 'et 'Septon' exhibent. In Conc. Ephes. ex versione Marii Mercetoris, quam V. C. Baluzius edidit, pag. 631. subscribit hujus Almachii decessor 'Limenius Episcopus civitatis Ettenorum:' ubi legendum hand dubie 'civitatis Sættenorum: uti pagina proxime subsequente, pro 'civitatis Elegen.' scribendum, 'civitatis Selgæ,' (quæ urbs Pisidiæ est) repetita videlicet ex priore vocabulo litera S. Sic pag. 1148. 'civitatis Sættenæ' repone, pro 'civitatis Eptenæ,' quæ vox nauci non est. De hujus autem oppidi situ in Lydia, qui Geographorum gregi ad hunc diem latuit, librum consule, quem nuper edidimus de Nummis Antiquis Populorum et Urbium. verbo ZAITTHNΩN. Id vero nomen in Græco fædins corruptum, in eodem Ephesino Concilio, pag. 547. A.μένιος επίσκοκος της κατά Σέλλας άγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, ἐπαρχίας Μηδίας. Ubi monuere recte editores Avdías iegi oportere: sed et κατά Σαίτας legi oportuit: ut et p. 456. Conc. Calch. Act. 111. 'Αμάχιος Σαιττών που Σέλ-At vincit omnia quod in Conc. Calched. pag. 129. pag. 273. atque alibi passim, subscripsisse dicitur 'Theodulus Ticelide Pentapolis,'

'Theodulus Ticeliæ civitatis,' 'Theodulus Ticeliensis,' &c. ex quo 'Ticeliæ civitatis' nomen in Geographiam sacram invexit Carolus a S. Paulo. Versio antiqua ejus Concilii, teste Baluzio, in Nova Collectione Conciliorum, pag. 1040. 'Tisale' exhibet, in Corbeiensi, et Colbertino codice: in Divionensi, 'Tiselæ:' 'Tissilæ'in Parisino. In Græco THE AAA legitur, forte pro THZ AAA aiunt eraditi, nimirum ob affinitatem utriusque literæ Λ et Δ. Interdum et Πισιλά. Nos illud 'Ticeliæ' haud temere affirmamus factum imperite ex ris Alalas, cum pag. 1030. Baluziane editionis, 'Theodulus' idem a Rustico Subdiacono 'Æliæ Pentapoleos' Episcopus appelletur. Est autem Ælia civitas, quæ Hadriana appellata est, ab Ælio scilicet Hadriano Aug. enjus oppidi mentio apud Auton. in Itin. inter Berenicen et Teuchiram, in Cyrenaica seu Pentapolitana regione. Notitia Ecclesiastica, pag. 57. 'Επαρχία Λιβύης Πεντάπολις . . . . 'Αδριαvh. Uti porro repetendam interdam literam S paulo ante monuimus; ut integra 'Selgæ' ac 'Settænorum' nomina forent; sic exterendam alibi, ubi abundat, vel hoc uno exemplo intelliges. In Conc. Calched. pag. 237. 'Timothens' subscribit 'episcopus Saracenorum civitatis.' In Cod. Corbeiensi, teste Baluzio, loc. cit. pag. 1088. 'episcopus Saracena civitatis: 'in Divionensi, 'Saracinæ:' 'Sarcinæ' denique in Parisiensi legitur: cum legi ubique oportest ' Episcopus Arcenorum,' vel ' Arcenæ civitatis.' Id quod Græca confirmant, quæ sic habent: Τιμοθέου ἐπισκόπου τῆς 'Αρκηνών πόλεως. Est autem Arce. sive Arcæ, Phœniciæ oppidam: 'arbem Arcenam' Lampridius vocat, ut diximus in libro de Nummis Antiquis Populorum et Urbium, verbo APKAION. Et Notitia Ecclesiastica, pag. 60. inter Episcopales urbes Phaniciæ maritimæ locum babet. Pari

modo in Conc. Ephes. edit. Labb. p. 546. 'Ερμόλαρς ἐπίσκοπος Σαττουδίων. Hermolaus Sattudensium, pro 'Arrov-Beur, et Attudensium. Vide numnios ATTOTAEON. Juvat et aliud præterea subindicare mendum, quod inidem Conciliorum opus irrepsit, ex quo rei Geographicæ stadiosi conjici in maximas ambages possint, ni lux ei loco aliqua offeratur. In Concilio itaque Ephesino, ex versione Marii Mercatoris per V. Cl. Baluzium edita, p. 621. et seqq. ejurata Quartodecimanorum hæresi Catholicam amplecti fidem dicuntur ' Eugenius Disphiladelpheus,' 'Faustinus Laicus Disphiladelpheus,' 'Flavius Nymphidianàs Disphiladelpheus,' ' Eutychius Disphiladelpheus,' 'Julianus Disphiladelphens.' Atque ubi repetuntur eorundem subscriptiones in Concilio Calched. tnm in eadem editione, pag. 1137. et seqq. tum iu Labbeana, tomo IV. pag. 295. iidem cum aliis panlo aliter nuncupantur: nempe 'Rofinos Diffilius Philadelphiæ secundæ,' (sed vox ea ' Diffilius ' nihili est, orta ex inani repetitione vocabuli ' Disphil.') 'Eugenius secundes Philadelphiæ,' "Flavius Nymphidianus secundes Philadelphiæ,' 'Eutychius secundæ Philadelphia,' 'Julianus Philadelphiæ secundæ.' In Græco contextu Concilii Ephesini, ex editione Labbeana, pag. 685. semel διά Φιλαδέλφου legitur: sed scriptum faisse 315 4ilaδελφεὸς, tum Marius Mercator admonet, tum versio ea qualiscumque, quæ ' secundæ Philadelphiæ' præfert. Secunda vero Philadelphia quo situ terrarum locata? Geminam utique esse nemo nescit: alteram in Lydia, in Syria alteram. At num prima ex his alique, num secunda dicta est altera? ac si aliqua, utra porro? Verum de prima hic aut seconda Philadelphia cogitare, operæ dementia est: cam de civibus unius ejusdemque oppidi, quod in Lydia fait, ibi sermonem esse, Charisius Philadel-

phenæ hujus Ecclesiæ Œconomus in hac ipsa Ephesina Synodo contestetur, pag. 678. Itaque cum haud dubie scriptum Græce fuerit, Povoiros δίς, Φιλαδελφεύς Εθγένιος δίς, Φιλαδελφεύs, non alia vis subest ei voci δίς, quam ut significetur, quoties ea occurrit, extitisse duos eodem nomine, qui sub cadem fidei ac libelli formula hæresim abjurarint : descriptam in plenum fortassis in autographo amborum formulam : hic compendii causa, qui cognomines essent, sub eodem lemmate comprehensos, addita vocula bis, ut geminos fuisse planum foret. Fuit cum ea voce parentum nomina subjutelligi arbitrarer, et esse Povoiros dis exempli causa, Ebyérios dis. Φαυστίνος δίς, κ. τ. λ. vice harum vocum 'Ρουφίνος 'Ρουφίνου, Εὐγένιος Εὐγενίου, Φανστίνος Φανστίνου, quas amanuensis haud satis peritus in eum modam contraxerit. Argumento erat, quod ubicumque cam subscribentis nomine patris quoque nomen indigitatur, nusquam vox ea 'Disphiladelpheus' ponitur, aut 'secundæ Philadelphiæ:' sed modo ibi occurrit, ubi patrem habere cognominem liberi videntur. Sic enim alia nude exhibentur nomina: 'Budius Vinici Philadelpheus.' 'Flavius Hesychius Cerdanepi Philadelphens,' Stratonicus Ammonii Philadelpheus,' ' Polychronius Tatiani Philadelpheus,' ' Eustathins Marcelli Philadelpheus.' Ut ut est, eandem Lydiæ Philadelphiam, cuias ii omnes cives faere, necessa est ubique intelligi: non alteram Syriæ, ut nonnulli: non Φιλαδέλφεια certamina, ut nos ipsi sumus olim augurati. In Notitia Eccles. Antiqua, pag. 49. inter Episcopos Cariæ censetur δ Λακόμων. Idem apud Leupclavium, pag. 94. ὁ Ἡρακλείας Λακύμων vocatur: utrobique Λάτμων rescribi scito oportere. In altera Notitia. pag. 17. hoc tantum, & Hpanhelas Aa. 76. Ibid. Juzta eas] Ita Mas. om-

76. Ibid. Juxta eas] Ita Mas. omnes: nec Pintiani conjectura placet,

sic legentis: Jucia Teos: Fuers oppida, &c. Teos enim, Téss, Anacreoatis patria, multis nominibus adeo celebrata veteribus fuit, ut a Plinio quidem prætermittenda omnino faisse non videatur: sed neque prætermissa fuit, cum perhonorificam illius mentionem faciat cap. 88. ut suo loco vidimus.

77. Ibid. Parthenie] Mons, ut dixi, mari circumdatus. Hoe mentis jugum describit paulo obscurius Nicander in Therinc. pag. 44. Παρθένιον ναίουσι λέπας, τόθι Κλάζου ἀκργοὶ "Ιπποι χιλούουσι, καὶ ἀνατολαί elσι Καθστρου. Quem locum Scholinstes non intellexit: sed refellere, nec otii nostri eat, nec bujus loci: errorem digito commonstrasse nunc abunde est.

78. Ibid. Hyrami] Ad hos nummi pertinent Philipporem Impp. Patris, ac Filii, quorum ectypa Patinus exhibet, pag. 383. et 288. cam epigraphe TPKANON. Hos ille nummos ad Hyrcanos Caspii marls accolas parum sane caute arbitratus est referri oportere.

79. Ibid. Casarienses, Metropolita Hæc disjunctim legenda consuimus : quod in eadem regione Lydia, Hierocæsarea apud Ptolemæum, et Metropolis, ceu oppida duo diversa legantur, cum Hypæpis, Magnesia, aliisque. Quod si quis ea conjunctim legi contendat oportere, eandemque gemino nomine civitatem signari, Metropolim scilicet, quam, in Lydia alii, alii in Ionia collocarint, haud sane gravate assentiar : nummis pressertim quibusdam conjecturas faventibus: qualis est ille Gallieno Imp. cusus, apud Patin. pag. 413. cum epigraphe, CEBACTA KAICAPEA MH-TPOHOAEITON. Alter Augusti apud Occonem, pag. 81. KAICAPEON MH-TPOHOA. Tertius Alexandri Severi, apud Patin. pag. 351. MHTPOHO-AEOG KAICAPEIAC, quanquam ille, ut solet, alio transfert, nulla satis probabili ratione.— Casarienses, Me-

tropolita] Hime disjunction legenda censuimus, cum editione Parmensi, aliisque vetustis ac probatissimis; consentientibus etiam Mss. codicihus, et ob nummos autiques denique, ques indicavimus, MHTPOHOAFPON EN IO-NIA.' Ed. sec.

80. Ibid. Cilbiani inferiores et enperiores, Mysomacedones] In libris bactenus editis locum hunc sic interpunctum vidimus: Cilbiani, seperisres et inferiores Mysomacedones, ut hæ voces, superieres et inferieres, non jam ad Cilbianos pertinerent, sed ad Mysomacedonas. Errorem detegit nummus Julim Domnm, quem vidimus, in Cimelio Bibl. Regie, cum epigraphe, KIABIANON TON ANO, hoc est, Cilbianorum superiorum. Ad inferiores spectat alter, qui in Cimelio Parisiensi nostro asservatur, Caracalla principe percusous, forma mediocri, cum hac epigraphe, KIA-BIANON NIKAEON: ut borum eppidam Nicopolis fuisse videatur, quam Provincia Asia ascribit Notitia Episcopatuum antiqua.-- 'Ad inferiores spectat alter, qui in cimelie Parisiensi nostro asservatur, Autonio Severo principo percussus, forma mediocri, cum hac epigraphe, KIABIA-NON NIKABON. quo concordia, inirota, sive societas Cilbianorum et Niceensium indicatur.' Ed. sec.

81. Ibid. Mastaurenses, Brinkie]
Vulgati libri habent Brullite. Mss.
R. 1. 2. Colb. 1. 2. et Paria. Brinkie:
recte. Nam in Conc. Calched. Act.
LLI. pag. 456. alibique passim, 'Pospiros Brackau subscribit, ex Provinc.
Asiæ. Et in Notitia Episcopatumus
ejusdem Provincis., pag. 27. Πρίουλλα, Μάσταιρα, lagitur, pro Bricala.
Nam pag. 48. legitur, δ Brackau.
Frustra Ortelius, Biulam, Brinklum,
et Brullitas, ceu tria diversa oppida
diversis locis representat, quo Thesaurum suum copia nominum locupletet.

82. CAP. XXXII. Cocylinn... No-

endros, èse.] Hactenus Cocilium mendose legebatur. Nos Cocylium ex Kenoph. Hist. Greec, lib. III. pag. 483. hujus ora populos recensente: Ol pèr oèr Neurôpeis, nol 'Ilveis, nol Kennièras éressorro... oi è' èr Késppris. 7. A.

88. Ibid. Adramyttees, que elim Pedasus] Refert hoc loco Dalecampins ex Herodoto, aliisque, vel ex Rhodigino potius, Pedasensium barbam crescere tum prolixe solitam, cum adversi quidpiam civibus immineret. Verum, præterquam oserare his nugis Plinianos Commentarios haud operæ pretium erat, non de Adramyttenis Pedasiis hæc Herodotus refert, sed de Pedasensibus qui supra Halicarnassum incolunt, ol èl Inglacées eletous into 'Aliecaprácovo, quorum oppidum Pedasium, de quo dictum est cap. 29. Vide Herod. lib. viii.

84. Ibid. Erezii] In libris omnibus Mas. impressisque, Eresii. At Eresios Lesbi insulæ incolas locum hic habere non posse, res est plane perspicua. Erezios potius Plinium scripsisse remur, ab ipso oppido, vel ei cognomine, quod in Notitia Episcopatunm Prov. Carim, pag. 33. "Epelos scribitur : alibi "Roicos. Indiscretos enim Carize, Mysize, Lydizeque fines fuisse, sæpe est a nobis animadversum in boc Asia describendo tractu. In Synodo Quinisexta, pag. 1199. Μάγνος ἐπίσκοπος πέλεως τῶν Ἐρίζων, The Kaplas emapylas. Et in Conc. Gener. CP. III. pag. 1040. 'Indrrys duiσποτος πόλους 'Ερίζων. Apud Ptolem. v. 2. gens esse dicitur juxta Phrygiam EPIZHAOI, haud dubie pro EPI-ZHNOI, unde Erizena Asiæ regio Plinio dicitur, x. 60. Circa Rhyndacum Mysiæ amnem positi hi videntur, perinde atque Apolloniatæ, et Miletopolitæ.

85. Ibid. Mandacadeni] In libris hactenus editis, Mandagandeni. In Mss. R. 1. 2. Colb. 1. 2. Mandacandeni. At in Notitia Episcopatuum Prov. Hellesponti, pag. 27. Masčaráča vigesimo octavo loco nominatur.

86. CAP. XXXIII. Selinus . . . Cetius] Ille Zedewds, non Zedwous, ut Ortelius existimavit: iste Kareus, cujus accola Káreioi appellati ab Homero, Odyss. A. 520. ubi Eustathius monet Cetios a nonnullis dici Pergamenes, quod juxta Pergamum amais ille laberetur. Heaychius Mysos, in quibus Pergamum fuit, sic appellat : Κήτειοι, γένος Μυσών, ἀπὸ τοῦ παραβρέσετος ποταμού Κήτεως. Nummus M. Aurelii, apud Spanhem. pag. 485. fluvii nomen exhibet : cujus epigraphe hojusmodi est: EIII CTPA. KAAAICTEO. CEARINO. KHTRIOC HEPFAMHNON, B. NEOKOPON. Hoc est, έπὶ στρατηγοῦ Καλλιστέος, Σελεινο-Κήτειος Περγαμήνων δίς Νεωκώρων. Sub Pratore Callisteo, Selino-Cetius Pergamenorum bis Neocorum nummus.

87. Ibid. Hierolophienses] Sic restituimus admonitu codicum R. 1. 2. Paris. &c. In Parm. edit. Hierapolienses. In reliquis, Hierapolenses: que vox nec Græcum idioma refert. nec Latinum. Barbarus Hydropolienses confinxit, ques hoc loce nobis objiceret. Accedit eo qued Hierapolis non hajus Pergameni conventus sit, sed Cibyratici, at dictum est cap. 29. Id nomen ab oppido factum videtur, cujus mentio in Notitia Episcop. Prov. Bithyniæ, pag. 45. δ Γάλλου, ήτοι Λόφων. Vox ea lepos Abos. sacrum collem sonat.

88. Ibid. Hermocapelita] Eorundem codicum ope, et, quod tutius est, astipulante Notitia vetere Episcopatuum Provincia Lydiæ, in qua δ Έρμοκαπηλίας legitur, p. 45. et p. 13. Έρμοκαπηλείας, hanc vocem sanavimus, qua in edit. Parm. in Hermocapolitæ; auctore deinde Hermolao Barbaro, in Hermatopolitæ commutata erat. Quanquam Lydiæ ea Notitia Hermocapolitas accenset, Pergamenæ tamen illi, ut et Thyatireni, jurisdictioni paruerunt. Neque huc pertinet 'Αρματοῦν

oppidum, enjus Thucydides meminit, lib. viii. p. 626. ut Ortelio visum est : nam ex eo Harmatuntopolitas dici oportuisset.

89. CAP. XXXIV. Ante Ioppen Paria] Ita libri omnes, ex quibus emendandus Mela, a quo hæc hausta videntur, 11. 7. 'Arados etiam in Phosnice est parva, quantum patet, tota oppidum.' Lege: 'Arados etiams in Phœnice est, et Paria, quantum patet, tota oppidum.' Nec Vossio assentimur, aienti, Annotat. in Melam, p. 202. ex eo Pomponii textu Plinium potius, quam ex Plinio Melam emendandam esse. Nam præterquam quod Josephus, ut dixi, Antiq. Jud. xtv. 17. p. 487. Παριανών prope Joppen meminit, Notitia Antiqua Eccles. p. 85. inter suffraganeos Archiepiscopi Tyrensis, Accanensem habet, Sidoniensem, Berytensem, et quarto leco Paris. qua voce mutila, ut apparet, num Pariensis pro Joppensi sedes intelligatur, æstimandnm aliis relinquimus.

90. CAP. XXXV. Artemidorus CLXII.
D.] Sic.libri Mss. Reg. 1. 2. Colb. 1.
2. Paris. et vet. Dalec. Astipulatur
Artemidorus ipse, qui in Epitome.
quam Agathemerus fecit, Geogr. 1. 5.
longitudinem Cypri ait esse stadiorum, 4 7', MCCC. quæ passuum omnino efficiunt, CLXII. M. D. In
editis hactenus, CLX. M. D.

91. Ibid. Chirogylium] Mss. proxime laudati, cum Chiffl. Chirodilion, quod sincerius arbitror: ut sit Xepodelnor nomen insulæ factum, ab incolarum timiditate et ignavia.

93. CAP. XXXVII. Tragies] Ita rescripsimus, pro Egeas, que in hoc tractu nullæ fuerunt. At ibi Tpaxiar agnoscit Thucyd. lib. I. p. 75.

93. Ibid. Samon liberum, circuitu LXXXVII. M.] Strab. lib. xtv. p. 637. ait esse ambitum stadiorum stackorium, pc. ques passuum efficiunt LXXV. m. Addit Agathemerus, 1. 5. stadia xxx. ques efficiunt fere M. P.

LXXVIII. Quamobrem aut denarii notam in Pliniano numero abundare, aut, quod verius puto, apud Strab. extancolus legi oportere, censendum est. Proxime antea admonitu codicum R. 1. 2. Colb. 1. 2. et Poiscom seripsimus: Duas Cametidas Micto vicinus: Mycala, Trogilias tra: Pilon, Argennon, Sandalion. Cum prim legeretur: Mycalen, Trogilias, Tresilion, &c.

94. Ibid. Parthenograsam] Herselides de Politiis, cap. de Samiis: Baferia, inquit, βοτερον δὲ 'Αρυσίνα. Quo
ex loco conflata e duabus vos its
Pliniana videri forsan possit, pro Pathenon, Aryusam. Sed in Herselidis
textu mendam latere suspicor: nec
'Αρυσύναν, sed Δρυσίναν legi oportere.

95. CAP. XLI. Conium] Print lonium legebatur, quo nomine rulium in Phrygia oppidum apud ceteres scriptores occurrit. At Conii mentio est in Notitia Episcop. Provincia Phrygiae Capatianse, p. 27. Karlos vilus.

96. CAP. XLII. Tectoogum Aneyre, Trocmorum Tavium, Tolistobogorum Pesinus] Destituit memoria Photium, ut arbitror, dum Memnonis scripta redigens in epitomen, cod. 224. Bibl. p. 721. permutat horum oppidorum sodes : "Εδείμαντο δὲ πόλεις, Τρυγμέ μέν "Αγκυραν, Τολιστοβόγιοι δὶ Ταβίον, Tektorayes be Herisoura. Nem Plinium ut omittam, ex Strahone et Ptolemmo constat, at vidimus, Ancy. ram esse Tectosagum : Tavium Trocmorum, Tolistobogorum Pesinuntes. -- 'Tectosages Ancyranos etian commemorat nummus antiques ex ere apud D. Scherard nuper Consulem Anglum Smyrne: ANETPANON TEL. TOMATON.' Ed. sec.—Quod porro ad hæc Galaticarum gentium nomina attinet, sola Tectosagum appellatio 1 Celtica gente derivatam esse, qua de egimus v. 3. Strabo admonet, lib. XII. p. 566. ceteras a ducibus suis nomes habuisse, cujusmodi sunt Trocmorpa

gentes, et Tolistobogorum. Horum ego numero censendos puto, et Voturos, sive Veturos, et Ambituos, quos Mss. omnes, R. 1, 2, Colb. 1, 2, Paris. Ambituutos appellant : ut a dncibus ad gentes eas translata sint ea nomina, nec Celticorum unquam popniorum propria fuerint. Incidimus tamen in Mss. aliquos, in quibus ea vox Ambituuti ferme in litura esset, sic tamen ut fraus pateret: superinjectumque ei voci glossema, Ambiani. Sed id ab interpolatore alique, amore fortassis patrim, factum merito suspicamur: quanquam et in Gelenii editionem vox ea irrepsit.

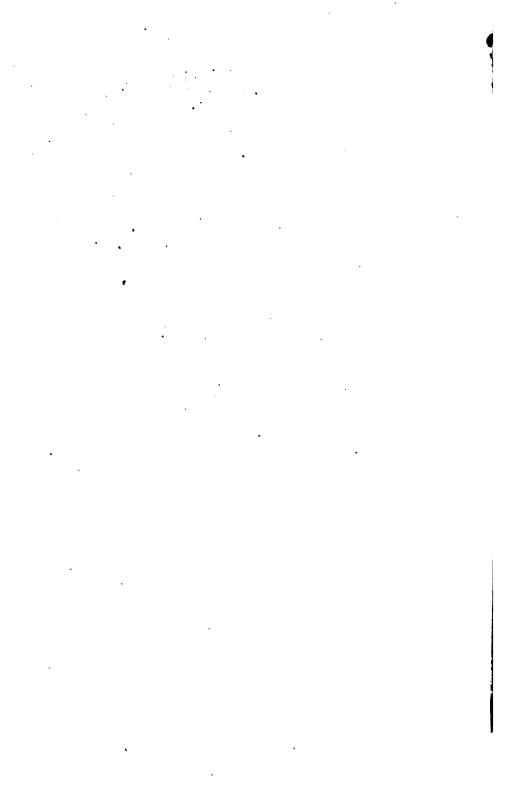
97. Ibid. Dioshieronita | Sic Frobenius veterem lectionem pessumdedit. tum Mss. codicum, tum edit. Parmensis, et ceterarum, in quibus legitur Didyenses, Hieronenses. In R. 1. Hieroreuses. De Didyensibus nihil habemus sane comperti. Niai forte Dictienses legi placet, quoniam Galatarum Tectosagum Auris oppidum fuisse dicitur apud Ptolem. v. 4. At pro Hierorenses scribi oportere Æorienses, nihil propemodum dubitamus: quod in Notitia Eccles. Provincia Galatiæ Salutaris, p. 33. Alópior legitur. Sane arakoylas ratio Dioshieronitas dici non patitur, sed a Διὸς ἱερὸν, Dioshieritas, ut alibi vidimus.

98. CAP. XIIII. CCXXXVIIII. mill. pass. diximus] Libro nimirum quarto, ut monuimus, cap. 24. his verbis, Tota ab Hellesponto longitude CCXXXVIIII. mill. pass. Sic enim eo loci animadvertimus maximo consensu codices omnes Mss. impressosque, Martianumque ipsum, Plinii transcriptorem, scribere. Quamobrem præpostera hujus numeri lectio hoc loco, CLXXXVIIII. que hactenus in libris impressis obtinuit, centenarii nota perperam in quinquage-

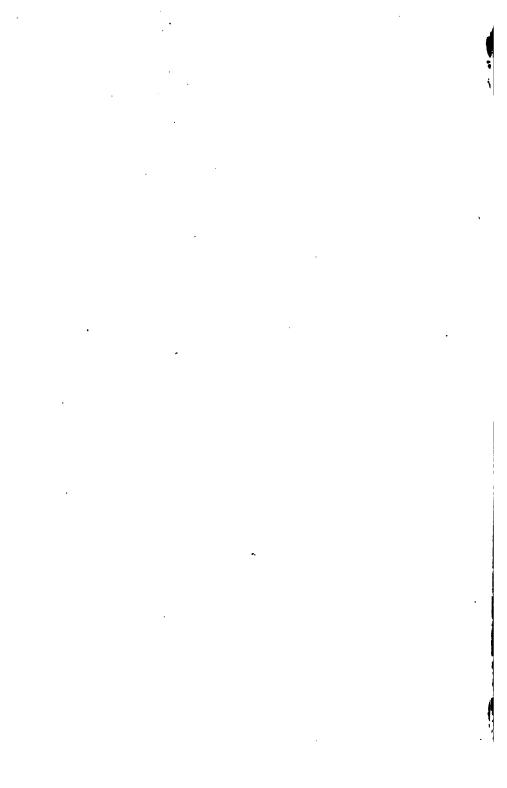
narium detorta, a nobis merito animadversa, emendataque est.

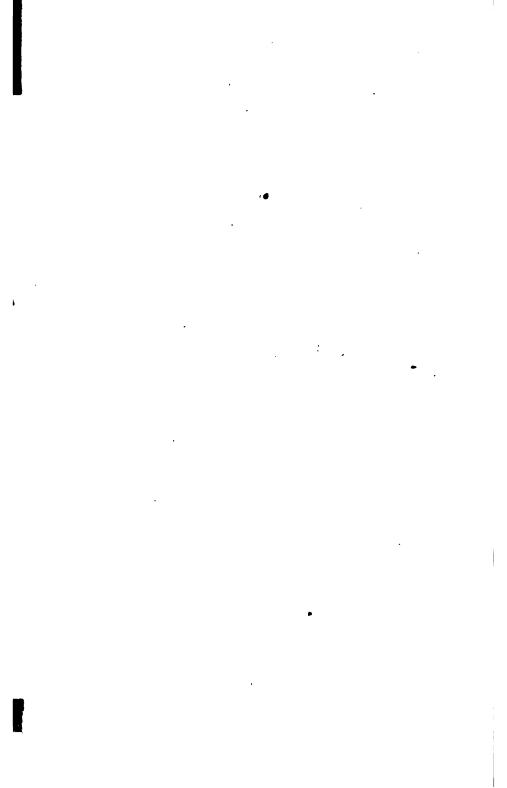
99. CAP. XLIV. Elaphonnesus | Scylax, p. 33. a Plinio dissidere prima facie videtur: nam Proconnesum ab Elaphonneso diversam facit. Circa Cyzicum, inquit, νησός έστι και πόλις Προκόννησος, καὶ ἐτέρα νῆσος Ἐλαφόννησος . . . γεωργούσι δ' αδτήν Προκονrhoioi. Proconnesus insula cum oppido, aliaque præterea insula Elaphonnesus. commodo instructa portu: hujus agrum colunt Proconnesii. Sed nodum solvit Strabo, geminam Proconnesum agnoscens, lib. xIII. p. 588. novam ac veterem, modico forte enripo ambas inter se discretas: nomine alioqui similes: nam appellationis ratio par: πράξ enim et έλαφος cervini generis animalia significat, quibus ea insula videtur fuisse referta. Docet id pluribus Apollonii Scholiastes, ad Argon. 11. 279. cujus verbis huic libro coronidem imponere, operæ sane pretium fuerit. Διονόσιος δέ φησιν δ'Αθηvaios, inquit, ev rais kuhreri ras endφους λέγεσθαι πρόκας. δθεν και Προκόννησος· ἐπεὶ καὶ ἐν ταύτη πληθύουσιν ἔλαφοι . . . δ δλ Προχόννησον ετυμολογούσι, καθό πρότερον οδσα νήσος προσεχώθη. Cum prius esset insula, aggesto solo alteri insulæ nempe Elaphonneso annexa est: unde eadem Proconnesus quibusdam est, quæ Elaphonnesus: 'Υπό τινων δε Προκόννησος και 'Ελαφόννησος έκλήθη. Φιλήτας δέ φησι, πρόκας λέγεσθαι τὰς ἐλάφους τὰς πρώτως τικτούσας, οίον πρωτοτόκους, Sunt igitur mpokes, cervæ primiparæ.—' Sed et cum eadem Elaphonnesos et Neuris vocitata fuisse dicatur, apparet Neβρls a Stephano scribi oportuisse, ab hinnulis: non, ut scripsit imperite, Nevpls. Est enim reβρδε kinnulus, ut έλαdes cervus.' Ed. sec.

. • .

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine of five cents a day is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.

